

දීඝනිකායෙ

මහාවග්ගට්ඨකථා

1. මහාපදානසුත්තවණ්ණනා

පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තකථා

1. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කරෙරිකුට්ඨකායන්ති මහාපදානසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – කරෙරිකුට්ඨකායන්ති කරෙරිති වරුණරුක්ඛස්ස නාමං, කරෙරිමණ්ඩපො තස්සා කුට්ඨකාය ද්වාරෙ ධීතො, තස්මා “කරෙරිකුට්ඨකා”ති වුව්වති, යථා කොසම්බරුක්ඛස්ස ද්වාරෙ ධීතත්තා “කොසම්බකුට්ඨකා”ති. අන්තොපේතවනෙ කිර කරෙරිකුට්ඨ කොසම්බකුට්ඨ ගන්ධකුට්ඨ සලලාගාරන්ති වත්තාර මහාගෙහානි, එකෙකං සතසහස්සපරිච්චාගෙන නිප්පන්නං. තෙසු සලලාගාරං රඤ්ඤා පසෙනදිනා කාරිතං, සෙසානි අනාථපිණ්ඩිකෙන කාරිතානි. ඉති භගවා අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ථම්මානං උපරි කාරිතාය දෙවච්චානාකප්පාය කරෙරිකුට්ඨකායං විහරති. පච්ඡාහත්තන්ති එකාසනිකබ්බුපච්ඡාහත්තිකානං පාතොව භුත්තානං අන්තොමජ්ඣන්තිකෙපි පච්ඡාහත්තමෙව. ඉධ පන පකතිහත්තස්ස පච්ඡතො “පච්ඡාහත්ත”න්ති අධිප්පෙතං. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තානන්ති පිණ්ඩපාතතො පටික්කන්තානං, හත්තකිච්චං නිට්ඨපෙත්වා උට්ඨිතානන්ති අත්ථො.

කරෙරිමණ්ඩලමාළෙති තස්සෙව කරෙරිමණ්ඩපස්ස අවිදුරෙ කතාය නිසිදනසාලාය. සො කිර කරෙරිමණ්ඩපො ගන්ධකුට්ඨකාය ව සාලාය ව අන්තරෙ හොති, තස්මා ගන්ධකුට්ඨි කරෙරිකුට්ඨකාපි සාලාපි – “කරෙරිමණ්ඩලමාළො”ති වුව්වති. පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තාති “එකමිපි ජාතිං, ද්වෙපි ජාතියො”ති එවං විහත්තෙන පුබ්බෙනිවුත්ථක්ඛන්ධසන්තානසඬ්ඛාතෙන පුබ්බෙනිවාසෙන සද්ධිං යොජෙත්වා පවත්තිතා. ධම්මිති ධම්මසංයුත්තා.

උදපාදීති අහො අච්ඡරියං දසබලස්ස පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං, පුබ්බෙනිවාසං නාම කෙ අනුස්සරන්ති, කෙ නානුස්සරන්ති. තිත්ථියා අනුස්සරන්ති, සාවකා ව පච්චෙකබුද්ධා ව බුද්ධා ව අනුස්සරන්ති. කතරතිත්ථියා අනුස්සරන්ති? යෙ අග්ගප්පත්තකම්මවාදිනො, තෙපි වත්තාලිසංයෙව කප්පෙ අනුස්සරන්ති, න තතො පරං. සාවකා කප්පසතසහස්සං අනුස්සරන්ති. ද්වෙ අග්ගසාවකා අසඬ්ඛොයාසඤ්ඤෙව කප්පසතසහස්සඤ්ඤෙව. පච්චෙකබුද්ධා ද්වෙ අසඬ්ඛොයානි කප්පසතසහස්සඤ්ඤෙව. බුද්ධානං පන එත්තකන්ති පරිච්ඡෙදො නත්ථි, යාවතකං ආකඬ්ඛන්ති, තාවතකං අනුස්සරන්ති.

තිත්ථියා ඛන්ධපටිපාටියා අනුස්සරන්ති, පටිපාටිං මුඤ්චිත්වා න සක්කොන්ති. පටිපාටියා අනුස්සරන්තාපි අසඤ්ඤභවං පත්වා ඛන්ධප්පවත්තිං න පස්සන්ති, ජාලෙ පතිතා කුණ්ඨා විය, කුපෙ පතිතා පඬ්ගුලා විය ව හොන්ති. තෙ තත්ථ ධන්වා “එත්තකමෙව, ඉතො පරං නත්ථි”ති දිට්ඨිං ගණ්හන්ති. ඉති තිත්ථියානං පුබ්බෙනිවාසානුස්සරණං අන්ධානං යට්ඨිකොට්ගමනං විය හොති. යථා හි අන්ධා යට්ඨිකොට්ගමනකෙ සතියෙව ගච්ඡන්ති, අසති තත්ථෙව නිසිදන්ති, එවමෙව තිත්ථියා ඛන්ධපටිපාටියාව අනුස්සරිතුං සක්කොන්ති, පටිපාටිං විස්සජ්ජෙත්වා න සක්කොන්ති.

සාවකාපි ඛන්ධපටිපාටියාව අනුස්සරන්ති, අසඤ්ඤභවං පත්වා ඛන්ධප්පවත්තිං න පස්සන්ති. එවං සන්තෙපි තෙ වට්ටෙ සංසරණකසත්තානං ඛන්ධානං අභාවකාලො නාම නත්ථි. අසඤ්ඤභවෙ පන පඤ්චකප්පසතානි පවත්තන්ති තත්තකං කාලං අතික්කමිත්වා බුද්ධෙහි දින්නනායෙ ධන්වා පරතො අනුස්සරන්ති; සෙයාලාපි ආයස්මා සොභිතො. ද්වෙ අග්ගසාවකා පන පච්චෙකබුද්ධා ව චුතිපටිසන්ධිං ඔලොකෙත්වා අනුස්සරන්ති. බුද්ධානං චුතිපටිසන්ධිකිච්චං නත්ථි, යං යං ධානං පස්සිතුකාමා හොන්ති, තං තදෙව පස්සන්ති.

තිත්ථියා ව පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරමානා අත්තනා දිට්ඨකතසුතමෙව අනුස්සරන්ති. තථා සාවකා ව පච්චෙකබුද්ධා ව. බුද්ධා පන අත්තනා වා පරෙහි වා දිට්ඨකතසුතං සබ්බමෙව අනුස්සරන්ති.

තිත්ථියානං පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං ඛජ්ජොපනකඛිභාසසදිසං, සාවකානං පදීපොභාසසදිසං, අග්ගසාවකානං ඔසධිතාරකොභාසසදිසං, පච්චෙකබුද්ධානං වන්දොභාසසදිසං, බුද්ධානං සරදසුරියමණ්ඩලොභාසසදිසං. තස්ස එත්තකානි ජාතිසතානි ජාතිසහස්සානි ජාතිසතසහස්සානි වා එත්තකානි කප්පසතානි කප්පසහස්සානි කප්පසතසහස්සානි වා නත්ථි, යං කිඤ්චි අනුස්සරන්තස්ස නෙව බලිතං, න පටිඝාතං හොති, ආවජ්ජනපටිබද්ධමෙව ආකඬ්ඛමනසිකාරචිත්තුප්පාදපටිබද්ධමෙව හොති. දුබ්බලපත්තපුටෙ වෙගක්ඛිත්තනාරාවො විය, සිනෙරුකුටෙ විස්සට්ඨඉන්ද්‍රවජිරං විය ව අසජ්ජමානමෙව ගච්ඡති. “අහො මහත්තං භගවතො පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං”න්ති එවං.

හගවන්තංයෙව ආරබ්හ කථා උප්පන්නා, ජාතා පවත්නාහි අත්ථො. තං සබ්බමපි සඛිබ්බපතො දස්සෙතුං “ඉතිපි පුබ්බෙනිවාසො, ඉතිපි පුබ්බෙනිවාසො”ති එත්තකමෙව පාළියං වුත්තං. තත්ථ ඉතිපිති එවමපි.

2-3. අස්සොසි බො...පෙ.... අථ හගවා අනුප්පත්තොති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං බ්‍රහ්මජාලසුත්තවණ්ණනායං වුත්තමෙව. අයමෙව හි විසෙසො – තත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන අස්සොසි, ඉධ දිබ්බසොතෙන. තත්ථ ව වණ්ණාවණ්ණකථා විප්පකතා, ඉධ පුබ්බෙනිවාසකථා. තස්මා හගවා – “ඉමෙ භික්ඛු මම පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණං ආරබ්හ ගුණං ථොමෙන්නි, පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණස්ස පන මෙ නිප්පත්තිං න ජානන්ති; හන්ද නෙසං තස්ස නිප්පත්තිං කථෙත්වා දස්සාමි”ති ආගන්ත්වා පකතියාපි බුද්ධානං නිසිදිත්වා ධම්මදෙසනත්ථමෙව යපිතෙ තඬ්ඬණෙ භික්ඛුහි පප්ථොටෙත්වා දින්නෙ වරබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡාය ව “ඉධ , හන්නෙ”ති ආදිපට්ඨවනස්ස ව පරියොසානෙ තෙසං පුබ්බෙනිවාසපටිසංයුත්තං ධම්මිං කථං කථෙතුකාමො ඉච්ඡෙය්‍යාථ නොති ආදිමාහ. තත්ථ ඉච්ඡෙය්‍යාථ නොති ඉච්ඡෙය්‍යාථ නු. අථ නං පහට්ඨමානසා භික්ඛු යාවමානා එතස්ස හගවාති ආදිමාහංසු. තත්ථ එතස්සාති එතස්ස ධම්මිකථාකරණස්ස.

4. අථ හගවා තෙසං යාවනං ගහෙත්වා කථෙතුකාමො “තෙන හි, භික්ඛවෙ, සුණාථා”ති තෙ සොතාවධාරණසාධුකමනසිකාරෙසු නියොජෙත්වා අඤ්ඤෙසං අසාධාරණං ජින්නවට්ඨකානුස්සරණං පකාසෙතුකාමො ඉතො සො, භික්ඛවෙති ආදිමාහ. තත්ථ යං විපස්සිති යස්මිං කප්පෙ විපස්සි. අයඤ්ඤි ‘ය’න්ති සද්දො “යං මෙ, හන්නෙ, දෙවානං තාවතිංසානං සම්මුඛා සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං, ආරොවෙමි තං, හගවතො”ති ආදීසු (දී. නි. 2.203) පච්චත්තවචනෙ දිස්සති. “යං තං අපුච්ඡමිහ අකිත්තයි නො, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාම තදිඬ්ඬිස බ්‍රහ්මි”ති ආදීසු (සු. නි. 881) උපයොගවචනෙ. “අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ආදීසු (අ. නි. 1.277) කරණවචනෙ. ඉධ පන භුමිමත්ථෙති දට්ඨබ්බො. තෙන වුත්තං – “යස්මිං කප්පෙ”ති. උදපාදිති දසසහස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙන්නො උප්පජ්ජි.

හද්දකප්පෙති පඤ්චබුද්ධුප්පාදපට්ඨණ්ඩිතත්තා සුන්දරකප්පෙ සාරකප්පෙති හගවා ඉමං කප්පං ථොමෙන්නො එවමාහ. යතො පට්ඨාය කිර අම්භාකං හගවතා අභිනිභාරො කතො, එතස්මිං අන්තරෙ එකකප්පෙපි පඤ්ච බුද්ධා නිබ්බත්තා නාම නත්ථි. අම්භාකං හගවතො අභිනිභාරස්ස පුරතො පන තණ්හඬිකරො, මෙධඬිකරො, සරණඬිකරො, දිපඬිකරොති වත්තාරො බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසං ඔරභාගෙ එකං අසඬ්ඛොය්‍යාං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි.

අසඬ්ඛොය්‍යාකප්පපරියොසානෙ පන කොණ්ඩඤ්ඤො නාම බුද්ධො එකොව එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නො. තතොපි අසඬ්ඛොය්‍යාං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි. අසඬ්ඛොය්‍යාකප්පපරියොසානෙ මඬිගලො, සුමනො, රෙවතො, සොභිතොති වත්තාරො බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා . තතොපි අසඬ්ඛොය්‍යාං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි. අසඬ්ඛොය්‍යාකප්පපරියොසානෙ පන ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකස්ස අසඬ්ඛොය්‍යස්ස උපරි අනොමදස්සි, පදුමො, නාරදොති තයො බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. තතොපි අසඬ්ඛොය්‍යාං බුද්ධසුඤ්ඤමෙව අහොසි. අසඬ්ඛොය්‍යාකප්පපරියොසානෙ පන ඉතො කප්පසතසහස්සානං උපරි පදුමුත්තරො හගවා එකොව එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නො. තස්ස ඔරභාගෙ ඉතො තිංසකප්පසහස්සානං උපරි සුමෙධො, සුජාතොති ද්වෙ බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. තතො ඔරභාගෙ ඉතො අට්ඨාරසන්නං කප්පසහස්සානං උපරි පියදස්සි, අත්ථදස්සි, ධම්මදස්සිති තයො බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. අථ ඉතො චතුනවුතිකප්පෙ සිද්ධන්ථො නාම බුද්ධො එකොව එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නො. ඉතො ද්වෙ නවුතිකප්පෙ තිස්සො, චුස්සොති ද්වෙ බුද්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපස්සි හගවා උප්පන්නො. ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ සිඬි, වෙස්සභුති ද්වෙ බුද්ධා උප්පන්නා. ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ කකුසන්ධො, කොණාගමනො, කස්සපො, ගොතමො අම්භාකං සම්මාසම්බුද්ධොති වත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, මෙත්තෙය්‍යො උප්පජ්ජිස්සති. එවමයං කප්පො පඤ්චබුද්ධුප්පාදපට්ඨණ්ඩිතත්තා සුන්දරකප්පො සාරකප්පොති හගවා ඉමං කප්පං ථොමෙන්නො එවමාහ.

කිං පනෙතං බුද්ධානංයෙව පාකටං හොති – “ඉමස්මිං කප්පෙ එත්තකා බුද්ධා උප්පන්නා වා උප්පජ්ජිස්සන්තිති වා”ති, උදාහු අඤ්ඤෙසම්පි පාකටං හොති? අඤ්ඤෙසම්පි පාකටං හොති. කෙසං? සුද්ධාවාසබ්‍රහ්මානං. කප්පසණ්ඨානකාලස්මිඤ්ඤි එකමසඬ්ඛොය්‍යාං එකඬිගණං හුත්වා යිතෙ ලොකසන්නිවාසෙ ලොකස්ස සණ්ඨානත්ථාය දෙවො වස්සිතුං ආරහති. ආදිතොව අන්තරට්ඨකෙ හිමපාතො විය හොති. තතො තිලමත්තා කණමත්තා තණ්ඩුලමත්තා මුග්ග-මාස-බදර-ආමලක-එළාලුක-කුම්භණ්ඩ-අලාබ්‍රමත්තා උදකධාරා හුත්වා අනුක්කමෙන උසහද්වෙලසහඅඩ්ඨගාචුතගාචුතද්වෙගාචුතඅඩ්ඨයොජනයොජනද්වියොජන...පෙ.... යොජනසතයොජනසහස්සයොජනසතසහස්සමත්තා හුත්වා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලබ්භන්තරෙ යාව අවිනට්ඨබ්‍රහ්මලොකා පුරෙත්වා තිට්ඨන්ති. අථ තං උදකං අනුපුබ්බෙන හස්සති, හස්සන්තෙ උදකෙ පකතිදෙවලොකට්ඨානෙසු දෙවලොකා සණ්ඨහන්ති, තෙසං සණ්ඨහනවිධානං විසුද්ධිමග්ගෙ පුබ්බෙනිවාසකථායං වුත්තමෙව.

මනුස්සලොකසණ්ඨහනට්ඨානං පන පත්තෙ උදකෙ ධමකරණමුඛෙ පිහිතෙ විය වාතවසෙන තං උදකං සන්නිට්ඨති, උදකපිට්ඨෙ උප්පලිනිපණ්ණං විය පථවි සණ්ඨහති. මහාබොධිපල්ලඬිකො විනස්සමානෙ ලොකෙ පච්ඡා විනස්සති, සණ්ඨහමානෙ පඨමං සණ්ඨහති. තත්ථ පුබ්බතිමිත්තං හුත්වා එකො පදුමිනිගවිණො උප්පජ්ජති, තස්ස සවෙ

තස්මිං කප්පෙ බුද්ධො නිබ්බත්තිස්සති, පුප්ඵං උප්පජ්ජති. නො වෙ, නුප්පජ්ජති. උප්පජ්ජමානස්ස ඵෙව ඵකො බුද්ධො නිබ්බත්තිස්සති, ඵකං උප්පජ්ජති. සචෙ ද්වෙ, තයො, චත්තාරො, පස්සව බුද්ධා නිබ්බත්තිස්සන්ති, පස්සව උප්පජ්ජන්ති. තානි ච බො ඵකස්මිංයෙව නාලෙ කණ්ණිකාබද්ධානි හුන්වා. සුද්ධාවාසබ්බුත්මානො “ආයාම , මයං මාරිසා, පුබ්බනිමිත්තං පස්සිස්සාමා”ති මහාබොධිපල්ලඛකට්ඨානං ආගච්ඡන්ති, බුද්ධානං අනිබ්බත්තකප්පෙ පුප්ඵං න හොති. තෙ පන අපුප්ඵිතගච්ඡං දිස්වා – “අන්ධකාරො චත හො ලොකො භවිස්සති, මතා මතා සත්තා අපායෙ පුරෙස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා නව බ්‍රහ්මලොකා සුඤ්ඤා භවිස්සන්ති”ති අන්තර්මනා හොන්ති. පුප්ඵිතකාලෙ පන පුප්ඵං දිස්වා – “සබ්බස්සෙබ්බොධිසත්තෙසු මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තෙසු නික්ඛමන්තෙසු සම්බුජ්ඣන්තෙසු ධම්මචක්කං පචත්තෙන්තෙසු යමකපාටිභාරියං කරොන්තෙසු දෙවොරොහනං කරොන්තෙසු ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජ්ජන්තෙසු පරිනිබ්බායන්තෙසු දසසහස්සවක්කවාළකම්පනාදීනි පාටිභාරියානි දක්ඛිස්සාමා”ති ච “චත්තාරො අපායා පරිභාසිස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා නව බ්‍රහ්මලොකා පරිපුරෙස්සන්ති”ති ච අත්තමනා උදානං උදානෙන්තා අත්තනො අත්තනො බ්‍රහ්මලොකං ගච්ඡන්ති. ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ පස්සව පසුමානි උප්පජ්ජිංසු. තෙසං නිමිත්තානං ආනුභාවෙන චත්තාරො බුද්ධා උප්පන්නා, පස්සවමො උප්පජ්ජිස්සති. සුද්ධාවාසබ්බුත්මානොපි තානි පසුමානි දිස්වා ඉමමත්ථං ජානිංසු. තෙන වුත්තං – “අඤ්ඤෙසම්පි පාකටං හොති”ති.

ආයුපරිච්ඡේදවණ්ණනා

5-7. ඉති භගවා – “ඉතො සො, භික්ඛවෙ”තිආදිනා නයෙන කප්පපරිච්ඡේදවසෙන පුබ්බෙනිවාසං දස්සෙන්වා ඉදානි තෙසං බුද්ධානං ජාතිපරිච්ඡේදවසෙන දස්සෙන්වා විපස්සී, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ ආයුපරිච්ඡේදෙ පරිත්තං ලභුකන්ති උභයමෙතං අප්පකස්සෙව වෙවචනං. යඤ්ඤි අප්පකං, තං පරිත්තඤ්ඤෙව ලභුකඤ්ඤෙව හොති.

අප්පං වා භියොයාති වස්සසතතො වා උපරි අප්පං, අඤ්ඤං වස්සසතං අපත්වා විසං වා තිංසං වා චත්තාරිසං වා පණ්ණාසං වා සට්ඨි වා වස්සානි ජීවති. ඵ්චං දිසායුකො පන අතිදුල්ලහො, අසුකො කිර ඵ්චං විරං ජීවතිති තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා දට්ඨබ්බො හොති. තත්ථ විසාධා උපාසිකා විසවස්සසතං ජීවති, තථා පොක්ඛරසානි බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො, සෙලො බ්‍රාහ්මණො, බාවරියබ්‍රාහ්මණො, ආනන්දත්ථෙරො, මහාකස්සපත්ථෙරොති. අනුරුද්ධත්ථෙරො පන වස්සසතඤ්ඤෙව පණ්ණාසඤ්ඤෙව වස්සානි, බාකුලත්ථෙරො වස්සසතඤ්ඤෙව සට්ඨි ච වස්සානි. අයං සබ්බදිසායුකො. සොපි ද්වෙ වස්සසතානි න ජීවති.

විපස්සීආදයො පන සබ්බෙපි බොධිසත්තා මත්තාපුබ්බහාගෙන සොමනස්සසගගතඤ්ඤාණසම්පයුත්තඅසඬ්ඛාරිකචිත්තෙන මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු. තෙන චිත්තෙන ගහිතාය පටිසන්ධියා අසඬ්ඛොයායං ආයු, ඉති සබ්බෙ බුද්ධා අසඬ්ඛොයායුකා. තෙ කස්මා අසඬ්ඛොයායං න අට්ඨංසු? උතුහොජනවිපත්තියා. උතුහොජනවසෙන හි ආයු භායතිපි වඩ්ඪතිපි.

තත්ථ යදා රාජානො අධම්මිකා හොන්ති, තදා උපරාජානො, සෙනාපති, සෙට්ඨි, සකලනගරං, සකලරට්ඨං අධම්මිකමෙව හොති; අථ තෙසං ආරක්ඛදෙවතා, තාසං දෙවතානං මිත්තා භූමට්ඨදෙවතා, තාසං දෙවතානං මිත්තා ආකාසට්ඨකදෙවතා, ආකාසට්ඨකදෙවතානං මිත්තා උණ්හවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා අඛිභවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා සීතවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා වස්සවලාහකා දෙවතා, තාසං මිත්තා වාතුමහාරාජිකා දෙවතා, තාසං මිත්තා තාවතිංසා දෙවතා, තාසං මිත්තා යාමා දෙවතානි ඵ්චමාදි. ඵ්චං යාව භවග්ගා යපෙත්වා අරියසාවකෙ සබ්බා දෙවබ්බුත්මපරිසාපි අධම්මිකාව හොන්ති. තාසං අධම්මිකතාය විසමං චන්දිමසූරියා පරිහරන්ති, වාතො යථාමග්ගෙන න වායති, අයථාමග්ගෙන වායන්තො ආකාසට්ඨකචිමානානි බොහෙති, විමානෙසු බොහිතෙසු දෙවතානං කීළනත්ථාය චිත්තානි න නමන්ති, දෙවතානං කීළනත්ථාය චිත්තෙසු අනමන්තෙසු සීතුණ්හහෙදො උතු යථාකාලෙන න සම්පජ්ජති, තස්මිං අසම්පජ්ජන්තෙ න සම්මා දෙවො වස්සති, කදාවි වස්සති, කදාවි න වස්සති; කත්ථවි වස්සති, කත්ථවි න වස්සති, වස්සන්තොපි වප්පකාලෙ අඬ්ඤාකාලෙ නාළකාලෙ පුප්ඵකාලෙ ධීරග්ගහණාදිකාලෙසු යථා යථා සස්සානං උපකාරො න හොති, තථා තථා වස්සති ච විගච්ඡති ච, තෙන සස්සානි විසමපාකානි හොන්ති, විගතගන්ධවණ්ණරසාදිසම්පන්නානි. ඵකභාජනෙ පක්ඛිත්තතණ්ඩුලෙසුපි ඵකස්මිං පදෙසෙ හත්තං උත්තණ්ඩුලං හොති, ඵකස්මිං අතිකිලින්තං, ඵකස්මිං සමපාකං. තං පරිභුත්තං කුච්ඡියම්පි තිභාකාරෙහි පච්චති. තෙන සත්තා බන්වාබාධා වෙව හොන්ති, අප්පායුකා ච. ඵ්චං තාව උතුහොජනවසෙන ආයු භායති.

යදා පන රාජානො ධම්මිකා හොන්ති, තදා උපරාජානොපි ධම්මිකා හොන්තිති පුරිමනායෙනෙව යාව බ්‍රහ්මලොකා සබ්බෙපි ධම්මිකා හොන්ති. තෙසං ධම්මිකත්තා සමං චන්දිමසූරියා පරිහරන්ති, යථාමග්ගෙන වාතො වායති, යථාමග්ගෙන වායන්තො ආකාසට්ඨකචිමානානි න බොහෙති, තෙසං අබොහා දෙවතානං කීළනත්ථාය චිත්තානි නමන්ති. ඵ්චං කාලෙන උතු සම්පජ්ජති, දෙවො සම්මා වස්සති, වප්පකාලතො පට්ඨාය සස්සානං උපකාරං කරොන්තො කාලෙ වස්සති, කාලෙ විගච්ඡති, තෙන සස්සානි සමපාකානි සුගන්ධානි සුවණ්ණානි සුරසානි ඔප්චන්තානි හොන්ති, තෙහි සම්පාදිතං හොජනං පරිභුත්තම්පි සම්මා පරිපාකං ගච්ඡති , තෙන සත්තා අරොගා දිසායුකා හොන්ති. ඵ්චං උතුහොජනවසෙන ආයු වඩ්ඪති.

තත්ථ විපස්සී භගවා අසීතිවස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තො, සිඬි සත්තතිවස්සසහස්සායුකකාලෙති ඉදං අනුපුබ්බෙන පරිභීතසදිසං කතං, න පන ඵ්චං පරිභීතං, වඩ්ඪිත්වා වඩ්ඪිත්වා පරිභීතන්ති වෙදිතබ්බං. කථං? ඉමස්මිං.

තාව කප්පෙ කකුසන්ධො හගවා චත්තාරිසවස්සහස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තො, ආයුප්පමාණං පඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා චත්තාරි යත්වා පඤ්චමෙ විජ්ජමානෙයෙව පරිනිබ්බුතො. තං ආයු පරිභායමානං දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛොයාං හුත්වා තතො පරිභායමානං තිංසවස්සහස්සකාලෙ ධීතං; තදා කොණාගමනො හගවා නිබ්බත්තො. තස්මිම්පි තපෙව පරිනිබ්බුතෙ තං ආයු දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛොයාං හුත්වා පරිභායිත්වා විසතිවස්සහස්සකාලෙ ධීතං; තදා කස්සපො හගවා නිබ්බත්තො. තස්මිම්පි තපෙව පරිනිබ්බුතෙ තං ආයු දසවස්සකාලං පත්වා පුන වඩ්ඪමානං අසඬ්ඛොයාං හුත්වා පරිභායිත්වා වස්සසතකාලං පත්තං, අථ අම්භාකං සම්මාසම්බුද්ධො නිබ්බත්තො. එවං අනුපුබ්බෙන පරිභායිත්වා පරිභායිත්වා වඩ්ඪිත්වා වඩ්ඪිත්වා පරිහීනන්ති වෙදිතබ්බං. තත්ථ යං යං ආයුපරිමාණෙසු මනුස්සෙසු බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති, තෙසම්පි තං තදෙව ආයුපරිමාණං භොතීති වෙදිතබ්බං.

ආයුපරිච්ඡෙදවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බොධිපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

8. බොධිපරිච්ඡෙදෙ පන පාටලියා මූලෙති පාටලිරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා. තස්සා පන පාටලියා බන්ධො තං දිවසං පණ්ණාසරතනො හුත්වා අබ්භුග්ගතො, සාධා පණ්ණාසරතනාති උබ්බෙධෙන රතනසතං අභොසි. තං දිවසඤ්ච සා පාටලි කණ්ණිකාබද්ධෙති විය පුජ්ජෙති මූලතො පට්ඨාය එකසඤ්ජන්තා අභොසි, දිබ්බගන්ධං වායති. න කෙවලඤ්ච තදා අයමෙව පුජ්ජිතා, දසසහස්සවක්කවාලෙ සබ්බපාටලියො පුජ්ජිතා. න කෙවලඤ්ච පාටලියො, දසසහස්සවක්කවාලෙ සබ්බරුක්ඛානං බන්ධෙසු බන්ධපද්මානි, සාධාසු සාධාපද්මානි, ලතාසු ලතාපද්මානි, ආකාසෙ ආකාසපද්මානි පුජ්ජිතානි, පථවිතලං භින්දිත්වාපි මහාපද්මානි උට්ඨිතානි. මහාසමුද්දොපි පඤ්චවණ්ණෙහි පද්මෙහි නීලුප්පලරත්තුප්පලෙහි ව සඤ්ජන්තො අභොසි. සකලදසසහස්සවක්කවාලං ධජමාලාකුලං තත්ථ තත්ථ නිබද්ධපුජ්ජදාමවිස්සට්ඨමාලාගුලවිජ්ජකිණ්ණං නානාවණ්ණකුසුමසමුජ්ජලං නන්දනවනවිත්තලතාවනමිස්සකවනචාරුසකවනසද්ධං අභොසි. පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං උස්සිතද්ධජා පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං අභිහනන්ති. පච්ඡිමදක්ඛිණඋත්තරවක්කවාලමුඛවට්ටියං උස්සිතද්ධජා දක්ඛිණවක්කවාලමුඛවට්ටියං අභිහනන්ති. එවං අඤ්ඤමඤ්ඤසිරිසම්පත්තානි වක්කවාලානි අභෙසුං. අභිසම්බුද්ධොති සකලං බුද්ධගුණවිභවසිරිං පටිච්ඡ්ඤාමානො චත්තාරි සච්චානි අභිසම්බුද්ධො.

“සිඛි, භික්ඛවෙ, හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො පුණ්ඩරිකස්ස මූලෙ අභිසම්බුද්ධො” තිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙන පදවණ්ණනා වෙදිතබ්බා. එත්ථ පන පුණ්ඩරිකොති සෙනම්බරුක්ඛො. තස්සාපි තදෙව පරිමාණං. තං දිවසඤ්ච සොපි දිබ්බගන්ධෙහි පුජ්ජෙති සුසඤ්ජන්තො අභොසි. න කෙවලඤ්ච පුජ්ජෙති, එලෙහිපි සඤ්ජන්තො අභොසි. තස්ස එකතො තරුණානි එලානි, එකතො මජ්ඣිමානි එලානි, එකතො නාතිපක්කානි එලානි, එකතො සුපක්කානි පක්ඛිත්තදිබ්බොජානි විය සුරසානි ඔලම්බන්ති. යථා සො, එවං සකලදසසහස්සවක්කවාලෙසු පුජ්ජපගරුක්ඛා පුජ්ජෙති, එලුපගරුක්ඛා එලෙහි පටිමණ්ඩිතා අභෙසුං.

සාලොති සාලරුක්ඛො. තස්සාපි තදෙව පරිමාණං, තපෙව පුජ්ජසිරිවිභවො වෙදිතබ්බො. සිරිසරුක්ඛෙපි එසෙව නයො. උදුම්බරරුක්ඛෙ පුජ්ජානි නාභෙසුං, එලවිභූති පනෙත්ථ අම්බෙ චුත්තනායාව, තථා නිග්‍රොධෙ, තථා අස්සත්ථෙ. ඉති සබ්බබුද්ධානං එකොව පල්ලඬ්ඨකො, රුක්ඛා පන අඤ්ඤෙපි භොන්ති. තෙසු යස්ස යස්ස රුක්ඛස්ස මූලෙ චතුමග්ගඤ්ඤාණසඬ්ඛාතබ්බොධිං බුද්ධා පටිච්ඡ්ඤාන්ති, සො සො බොධීති චුච්චති. අයං බොධිපරිච්ඡෙදො නාම.

සාවකයුගපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

9. සාවකයුගපරිච්ඡෙදෙ පන බණ්ඩතිස්සන්ති බණ්ඩො ව තිස්සො ව. තෙසු බණ්ඩො එකපිතිකො කතිට්ඨභාතා, තිස්සො පුරොහිතපුත්තො. බණ්ඩො පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො, තිස්සො සමාධිපාරමියා මත්ථකං පත්තො. අග්ගන්ති යපෙත්වා විපස්සිං හගවන්තං අවසෙසෙහි සද්ධිං අසද්ධිසගුණාය උත්තමං. හද්දයුගන්ති අග්ගන්තායෙව හද්දයුගං. අභිභූසම්භවන්ති අභිභූ ව සම්භවො ව. තෙසු අභිභූ පඤ්ඤාපාරමියා මත්ථකං පත්තො. සිඛිනා හගවතා සද්ධිං අරුණවතිතො බ්‍රහ්මලොකං ගන්ත්වා බ්‍රහ්මපරිසාය විවිධානි පාටිභාරියානි දස්සෙන්තො ධම්මං දෙසෙන්වා දසසහස්සිලොකධාතුං අන්ධකාරෙන ඵරිත්වා – “කිං ඉද” න්ති සඤ්ජාතසංවෙගානං ඔභාසං ඵරිත්වා – “සබ්බෙ මෙ රූපඤ්ච පස්සන්තු, සද්දඤ්ච සුණන්තු” ති අධිට්ඨන්තිවා – “ආරම්භවා” ති ගාථාද්වයං (සං. නි. 1.185) භණන්තො සද්දං සාවෙසි. සම්භවො සමාධිපාරමියා මත්ථකං පත්තො අභොසි.

සොණුත්තරන්ති සොණො ව උත්තරො ව. තෙසුපි සොණො පඤ්ඤාපාරමිං පත්තො, උත්තරො සමාධිපාරමිං පත්තො අභොසි. විඬුරසඤ්ජීවන්ති විඬුරො ව සඤ්ජීවො ව. තෙසු විඬුරො පඤ්ඤාපාරමිං පත්තො අභොසි, සඤ්ජීවො සමාධිපාරමිං පත්තො. සමාපජ්ජනබ්‍රහ්මලා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානකුටිලෙණමණ්ඩපාදීසු සමාපත්තිබලෙන ඤායන්තො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ නිරොධං සමාපජ්ජී, අථ නං වනකම්මිකාදයො “මතො” ති සල්ලක්ඛෙත්වා ඤාපෙසුං. සො යථාපරිච්ඡෙදෙන සමාපත්තිතො උට්ඨාය විවරානි පජ්ජොටෙන්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. තදුපාදායෙව ව නං “සඤ්ජීවො” ති සඤ්ජානිංසු. භියොයාසුත්තරන්ති භියොයාසො ව උත්තරො ව. තෙසු භියොයාසො පඤ්ඤාය උත්තරො,

උත්තරෝ සමාධිනා අග්ගෝ අහොසි. තිස්සභාරද්වාජනීති තිස්සෝ ව භාරද්වාජෝ ව . තෙසු තිස්සෝ පඤ්ඤාපාරමිං පත්තෝ, භාරද්වාජෝ සමාධිපාරමිං පත්තෝ අහොසි . සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානන්ති සාරිපුත්තෝ ව මොග්ගල්ලානෝ ව. තෙසු සාරිපුත්තෝ පඤ්ඤාච්ඡයෝ, මොග්ගල්ලානෝ සමාධිච්ඡයෝ අග්ගෝ අහොසි. අයං සාවකයුගපරිච්ඡේදො නාම.

සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡේදවණ්ණනා

10. සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡේදේ විපස්සිස්ස භගවතෝ පටිමසන්නිපාතෝ චතුරඬ්ඛිකෝ අහොසි, සබ්බෙ එභිභික්ඛු, සබ්බෙ ඉද්ධියා නිබ්බත්තපත්තච්චරා, සබ්බෙ අනාමන්තිතාව ආගතා, ඉති තෙ ව බො පන්තරසෙ උපොසථදිවසෙ. අප් සත්ථා බ්ජනිං ගහෙත්වා නිසින්තෝ උපොසථං ඔසාරෙසි. දුතියතතියෙසුපි එසෙව නයො. තථා සෙසුද්ධානං සබ්බසන්නිපාතෙසු. යස්මා පන අමිභාකං භගවතෝ පටිමබොධියාව සන්නිපාතෝ අහොසි, ඉදඤ්ච සුත්තං අපරභාගෙ චුත්තං, තස්මා “මය්හං, භික්ඛවෙ, එතරහි එකො සාවකානං සන්නිපාතෝ”ති අනිට්ඨපෙත්වා “අහොසි”ති චුත්තං.

තත්ථ අඬ්ඨතෙළසානි භික්ඛුසතානීති පුරාණජට්ඨානං සහස්සං, ද්වින්තං අග්ගසාවකානං පරිවාරානි අඬ්ඨතෙයාසතානීති අඬ්ඨතෙළසානි භික්ඛුසතානි. තත්ථ ද්වින්තං අග්ගසාවකානං අභිනිභාරතෝ පටිධාය චත්ථං කට්ඨවා පබ්බජ්ජා දිපෙතබ්බා. පබ්බජ්ජානං පන තෙසං මහාමොග්ගල්ලානෝ සත්තමේ දිවසෙ අරහත්තං පත්තෝ. ධම්මසෙනාපති පන්තරසමේ දිවසෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතමජ්ඣේ සුකරබ්බලෙණපබ්බාතර භාගිනෙයාස්ස දීඝනබපරිබාජකස්ස සජ්ජිතෙ ධම්මයාගෙ වෙදනාපරිගහසුත්තත්තෙ (ම. නි. 2.201) දෙසියමානෙ දෙසනං අනුබුජ්ඣමානං ඤාණං පෙසෙත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පත්තෝ. භගවා ථෙරස්ස අරහත්තජ්ජත්තිං ඤත්වා වෙභාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා වෙච්චනෙයෙව පච්චුට්ඨාසි. ථෙරො – “කුභිං නු බො භගවා ගතෝ”ති ආචජ්ජන්තෝ වෙච්චනෙ පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා සයම්පි වෙභාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා වෙච්චනෙයෙව පච්චුට්ඨාසි. අප් භගවා පානිමොක්ඛං ඔසාරෙසි. තං සන්නිපාතං සන්ධාය භගවා – “අඬ්ඨතෙළසානි භික්ඛුසතානී”ති ආහ. අයං සාවකසන්නිපාතපරිච්ඡේදො නාම.

උපට්ඨාකපරිච්ඡේදවණ්ණනා

11. උපට්ඨාකපරිච්ඡේදේ පන ආනන්දොති නිබද්ධුපට්ඨාකභාවං සන්ධාය චුත්තං. භගවතෝ හි පටිමබොධියං අනිබද්ධා උපට්ඨාකා අහෙසුං. එකදා නාගසමාලො පත්තච්චරං ගහෙත්වා විවරි, එකදා නාගිතෝ, එකදා උපවානෝ, එකදා සුනක්ඛන්තෝ, එකදා චුන්දො සමණ්දදෙසො, එකදා සාගතෝ , එකදා මෙසියො. තත්ථ එකදා භගවා නාගසමාලත්ථෙරෙන සද්ධිං අද්ධානමග්ගපටිපත්තෝ ද්වේධාපථං පත්තෝ. ථෙරො මග්ගා ඔක්කම්ම – “භගවා, අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති ආහ. අප් නං භගවා – “එහි භික්ඛු, ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා”ති ආහ. සො – “හන්ද, භගවා, තුම්භාකං පත්තච්චරං ගණ්හථ, අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති වත්වා පත්තච්චරං ඡමායං යපෙතුං ආරද්ධො. අප් නං භගවා – “ආහර, භික්ඛු”ති වත්වා පත්තච්චරං ගහෙත්වා ගතෝ. තස්සපි භික්ඛුනෝ ඉතරෙන මග්ගෙන ගච්ඡන්තෝ වොරා පත්තච්චරඤ්චෙව හරිංසු, සිසඤ්ච භින්දිංසු. සො – “භගවා ඉදානි මෙ පටිසරණං, න අඤ්ඤො”ති චින්තෙත්වා ලොභිතෙන ගළිතෙන භගවතෝ සන්තිකං අගමාසි. “කිමිදං භික්ඛු”ති ව චුත්තෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අප් නං භගවා – “මා චින්තයි, භික්ඛු, එතංයෙව තෙ කාරණං සල්ලක්ඛෙත්වා නිවාරයිමිහා”ති වත්වා නං සමස්සාසෙයි.

එකදා පන භගවා මෙසියත්ථෙරෙන සද්ධිං පාවිතවංසමිගදායෙ ජන්තුගාමං අගමාසි. තත්තාපි මෙසියො ජන්තුගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා නදීතිරෙ පාසාදිකං අමිබවනං දිස්වා – “භගවා, තුම්භාකං පත්තච්චරං ගණ්හථ, අහං තස්මිං අමිබවනෙ සමණධම්මං කරොමි”ති වත්වා භගවතා තික්ඛන්තුං නිවාරියමානොපි ගන්ත්වා අකුසලචිතක්කෙහි උපද්දන්තෝ අත්වාසන්තෝ (අ. නි. 9.3; උදාන පරිච්ඡේදො 31 දට්ඨබ්බො). පච්චාගන්ත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. තම්පි භගවා – “ඉදමෙව තෙ කාරණං සල්ලක්ඛෙත්වා නිවාරයිමිහා”ති වත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං අගමාසි. තත්ථ ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්තෝ භික්ඛුසඬ්ඝපරිචුතෝ භික්ඛු ආමන්තෙසි – “භික්ඛවෙ, ඉදානිමිහි මහල්ලකො, ‘එකච්චෙ භික්ඛු ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා’ති චුත්තෙ අඤ්ඤෙන ගච්ඡන්ති, එකච්චෙ මය්හං පත්තච්චරං නික්ඛිපන්ති, මය්හං නිබද්ධුපට්ඨාකං එකං භික්ඛුං ජානාමා”ති. භික්ඛුනං ධම්මසංවෙගො උදපාදි. අථායස්මා සාරිපුත්තෝ උට්ඨායාසනා භගවන්තං වන්දිත්වා – “අහං , හන්තෙ, තුම්භෙයෙව පත්ථයමානෝ සතසහස්සකජ්ජාධිකං අසඬ්බොයාං පාරමියො පුරයිං, නනු මාදිසො මහාපඤ්ඤො උපට්ඨාකො නාම වට්ටති, අහං උපට්ඨානිස්සාමි”ති ආහ. තං භගවා – “අලං සාරිපුත්ත, යස්සං දිසායං ත්වං විහරසි, අසුඤ්ඤායෙව මෙ සා දිසා, තච ඔවාදො බුද්ධානං ඔවාදසදිසො, න මෙ තයා උපට්ඨාකකිච්චං අත්ථි”ති පටික්ඛිපි. එතෙනෙචුපායෙන මහාමොග්ගල්ලානං ආදිං කත්වා අසිතිමහාසාවකා උට්ඨන්හිංසු. තෙ සබ්බෙපි භගවා පටික්ඛිපි.

ආනන්දත්ථෙරො පන තුණ්හිෙයෙව නිසීදි. අප් නං භික්ඛු එවමාහංසු – “ආචුසො, ආනන්ද, භික්ඛුසඬ්ඝො උපට්ඨාකට්ඨානං යාවති, ත්වම්පි යාවාහි”ති. සො ආහ – “යාවිත්වා ලද්ධුපට්ඨානං නාම ආචුසො කිදිසං හොති, කිං මං සත්ථා න පස්සති, සවෙ රොච්ඡසති, ආනන්දො මං උපට්ඨාතුති වක්ඛති”ති. අප් භගවා – “න, භික්ඛවෙ, ආනන්දො අඤ්ඤෙන උස්සාහෙතබ්බො, සයමෙව ජානිත්වා මං උපට්ඨානිස්සති”ති ආහ. තතො භික්ඛු – “උට්ඨෙහි, ආචුසො

ආනන්ද, උට්ඨෙහි ආවුසො ආනන්ද, දසබලං උපට්ඨාකට්ඨානං යාචාහි” ති ආභංසු. ටෙරො උට්ඨන්තිවා වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ, වතස්සො ව ආයාචනාති අට්ඨ වරෙ යාචි.

වත්තාරො පටික්ඛෙපා නාම – “ස්වෙ මෙ, හන්තෙ, හගවා අත්තනා ලද්ධං පණ්ණං චිවරං න දස්සති, පිණ්ඩපානං න දස්සති, එකගන්ධකුටියං වසිතුං න දස්සති, නිමන්තනං ගහෙත්වා න ගමිස්සති, එවාහං හගවන්තං උපට්ඨන්තිස්සාමි” ති වත්වා – “කිං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආදීනවං පස්සසි” ති චුත්තෙ – “ස්වාහං, හන්තෙ, ඉමානි වත්ථුනි ලභිස්සාමි, හවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘ආනන්දො දසබලෙන ලද්ධං පණ්ණං චිවරං පරිභුඤ්ජති, පිණ්ඩපානං පරිභුඤ්ජති, එකගන්ධකුටියං වසති, එකතො නිමන්තනං ගච්ඡති, එතං ලාභං ලභන්තො තථාගතං උපට්ඨාති, කො එවං උපට්ඨන්තො භාරො’ ති” ඉමෙ වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ යාචි.

වතස්සො ආයාචනා නාම – “ස්වෙ, හන්තෙ, හගවා මයා ගතිනිමන්තනං ගමිස්සති, ස්වාහං තිරොරට්ඨා තිරොජනපදා හගවන්තං දට්ඨුං ආගතං පරිසං ආගතක්ඛණෙ එව හගවන්තං දස්සෙතුං ලච්ඡාමි, යදා මෙ කඩ්ඛා උප්පජ්ජති, තස්මිංයෙව ඛණෙ හගවන්තං උපසඩ්ධකමිතුං ලච්ඡාමි, යං හගවා මයං පරමමුඛා ධම්මං දෙසෙති, තං ආගන්ත්වා මයං කට්ඨස්සති, එවාහං හගවන්තං උපට්ඨන්තිස්සාමි” ති වත්වා – “කං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආනිසංසං පස්සසි” ති චුත්තෙ – “ඉධ, හන්තෙ, සද්ධා කුලපුත්තා හගවතො ඔකාසං අලභන්තා මං එවං වදන්ති – ‘ස්වෙ, හන්තෙ ආනන්ද, හගවතා සද්ධිං අමිභාකං සරෙ හික්ඛං ගණ්ඨෙය්‍යාපා’ ති, ස්වෙ හන්තෙ හගවා තත්ථ න ගමිස්සති, ඉච්ඡිතක්ඛණෙයෙව පරිසං දස්සෙතුං, කඩ්ඛඤ්ච විනොදෙතුං ඔකාසං න ලච්ඡාමි, හවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘කිං ආනන්දො දසබලං උපට්ඨාති, එත්තකම්පිස්ස අනුග්ගහං හගවා න කරොති’ ති. හගවතො ව පරමමුඛා මං පුච්ඡිස්සන්ති – ‘අයං, ආවුසො ආනන්ද, ගාථා, ඉදං සුත්තං, ඉදං ජාතකං, කත්ථ දෙසිත’ ති. ස්වාහං තං න සම්පාදයිස්සාමි, හවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘එත්තකම්පි, ආවුසො, න ජානාසි, කස්මා ත්වං ජායා විය හගවන්තං අවිජහන්තො දීඝරත්තං විවරසි’ ති. තෙනාහං පරමමුඛා දෙසිතස්සපි ධම්මස්ස පුත කථනං ඉච්ඡාමි” ති ඉමා වතස්සො ආයාචනා යාචි. හගවාපිස්ස අදාසි.

එවං ඉමෙ අට්ඨ වරෙ ගහෙත්වා නිබද්ධුපට්ඨාකො අහොසි. තස්සෙව යානන්තරස්සත්ථාය කප්පසතසහස්සං පුරිතානං පාරමීතං එලං පාපුණ්ති ඉමස්ස නිබද්ධුපට්ඨාකභාවං සන්ධාය – “මයං, හික්ඛෙව, එතරහි ආනන්දො හික්ඛු උපට්ඨාකො අග්ගුපට්ඨාකො” ති ආහ. අයං උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදො නාම.

12. පිතිපරිච්ඡෙදො උත්තානත්ථොයෙව.

විහාරං පාවිසීති කස්මා විහාරං පාවිසී? හගවා කිර එත්තකං කට්ඨන්වා වින්තෙසි – “න තාව මයා සත්තන්තං බුද්ධානං වංසො නිරන්තරං මත්ථකං පාපෙත්වා කථිතො, අජ්ජ මයි පන විහාරං පට්ඨෙය්‍ය ඉමෙ හික්ඛු හියොයොසො මත්තාය පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං ආරබ්භ වණ්ණං කට්ඨස්සන්ති. අථාහං ආගන්ත්වා නිරන්තරං බුද්ධවංසං කට්ඨන්වා මත්ථකං පාපෙත්වා දස්සාමි” ති හික්ඛුනං කථාචාරස්ස ඔකාසං දත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

යඤ්චෙනං හගවා තන්තිං කට්ඨෙසි, තත්ථ කප්පපරිච්ඡෙදො, ජාතිපරිච්ඡෙදො, ගොත්තපරිච්ඡෙදො, ආයුපරිච්ඡෙදො, බොධිපරිච්ඡෙදො, සාවකයුගපරිච්ඡෙදො, සාවකසන්තිපාතපරිච්ඡෙදො, උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදො, පිතිපරිච්ඡෙදොති නවිමෙ වාරා ආගතා, සම්බහුලවාරො අනාගතො, ආනෙත්වා පන දීපෙනබ්බො.

සම්බහුලවාරකථාවණ්ණනා

සබ්බබොධිසත්තානඤ්ඤි එකස්මිං කුලවංසානුරූපෙ පුත්තෙ ජාතෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතබ්බන්ති අයමෙව වංසො, අයං පචෙණි. කස්මා? සබ්බඤ්ඤුබොධිසත්තානඤ්ඤි මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමනතො පට්ඨාය පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරානි අනෙකානි පාටිභාරියානි හොන්ති, තත්ත නෙසං යදි නෙව ජාතනගරං, න පිතා, න මාතා, න හරියා, න පුත්තො පඤ්ඤායෙය්‍ය, “ඉමස්ස නෙව ජාතනගරං, න පිතා, න හරියා, න පුත්තො පඤ්ඤායති, දෙවො වා සක්කො වා මාරො වා බ්‍රහ්මා වා එස මඤ්ඤෙ, දෙවානඤ්ච ඊදිසං පාටිභාරියං අනච්ඡරිය” ති මඤ්ඤමානො ජනො නෙව සොතබ්බං, න සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය. තතො අභිසමයො න හවෙය්‍ය, අභිසමයෙ අසති නිරන්තරකොව බුද්ධුප්පාදො, අනිය්‍යානිකං සාසනං හොති. තස්මා සබ්බබොධිසත්තානං – “එකස්මිං කුලවංසානුරූපෙ පුත්තෙ ජාතෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතබ්බ” ති අයමෙව වංසො අයං පචෙණි. තස්මා පුත්තාදීනං වසෙන සම්බහුලවාරො ආනෙත්වා දීපෙනබ්බො.

සම්බහුලපරිච්ඡෙදවණ්ණනා

තත්ථ –

සමචත්තක්ඛන්ධො අතුලො, සුප්පබුද්ධො ව උත්තරො;
සත්ථවාහො විජිතසෙනො, රාහුලො හවති සත්තමොති.

එතෙ තාව සත්තන්තම්පි බොධිසත්තානං අනුක්කමෙනෙව සත්ත පුත්තා වෙදිතබ්බො.

තත්ව රාහුලභද්දේ තාව ජාතෙ පණ්ණං ආහරිත්වා මහාපුරිසස්ස හත්ථෙ ධ්වංසංසු. අට්ඨස්ස තාවදෙව සකලසරිරං බොහෙත්වා පුත්තසිනෙහො අට්ඨාසි. සො චින්තෙසි – “එකස්මිං තාව ජාතෙ එවරුපො පුත්තසිනෙහො, පරොසහස්සං කිර මෙ පුත්තා හවිස්සන්ති, තෙසු එකෙකස්මිං ජාතෙ ඉදං සිනෙහබන්ධනං එවං වඩ්ඪන්තං දුබ්භෙජ්ජං හවිස්සති, රාහු ජාතො, බන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. තං දිවසමෙව ච රජ්ජං පභාය නික්ඛන්තො. එස නයො සබ්බෙසං පුත්තප්පත්තියන්ති. අයං පුත්තපරිච්ඡෙදො.

සුත්තා සබ්බකාමා ච, සුවිත්තා අට් රොචිති;
රුචග්ගති සුත්තදා ච, බිම්බා හවති සත්තමාති.

එතා තෙසං සත්තන්තම්පි පුත්තානං මාතරො අහෙසුං. බිම්බාදෙවි පන රාහුලකුමාරෙ ජාතෙ රාහුලමාතාති පඤ්ඤායිත්ථ. අයං හරියපරිච්ඡෙදො.

විපස්සී කකුසන්ධොති ඉමෙ පන ද්වෙ බොධිසත්තා පයුත්තආපඤ්ඤරට්ඨාරුය්හ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිංසු. සිඛි කොණාගමනොති ඉමෙ ද්වෙ හත්ථික්ඛන්ධවරගතා හුත්වා නික්ඛමිංසු. වෙස්සහු සුවණ්ණසිවිකාය නිසිදිත්වා නික්ඛමි. කස්සපො උපරිපාසාදෙ මහාතලෙ නිසින්තොව ආනාපානවතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බත්තෙත්වා ඥානා උට්ඨාය තං ඥානං පාදකං කත්වා – “පාසාදො උග්ගන්ත්වා බොධිමණ්ඩෙ ඔතරතු”ති අධිට්ඨාසි. පාසාදො ආකාසෙන ගන්ත්වා බොධිමණ්ඩෙ ඔතරි. මහාපුරිසොපි තතො ඔතරිත්වා භූමියං යත්වා – “පාසාදො යථායානෙයෙව පතිට්ඨාතු”ති චින්තෙසි. සො යථායානෙ පතිට්ඨාසි. මහාපුරිසොපි සත්ත දිවසානි පධානමනුසුඤ්ජිත්වා බොධිපල්ලඬිකෙ නිසිදිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ඡිකි. අමහාකං පන බොධිසත්තො කණ්ටකං අස්සවරමාරුය්හ නික්ඛන්තොති. අයං යානපරිච්ඡෙදො.

විපස්සිස්ස පන හගවතො යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ විහාරො පතිට්ඨාසි, සිඛිස්ස තිගාවුතෙ, වෙස්සහුස්ස අඬ්ඨයොජනෙ, කකුසන්ධස්ස ගාවුතෙ, කොණාගමනස්ස අඬ්ඨගාවුතෙ, කස්සපස්ස විසතිඋසහෙ. අමහාකං හගවතො පකතිමානෙන සොළසකරියෙ, රාජමානෙන අට්ඨකරියෙ පදෙසෙ විහාරො පතිට්ඨිතොති. අයං විහාරපරිච්ඡෙදො.

විපස්සිස්ස පන හගවතො එකරතනායාමා විදන්ථිචිත්ථාරා අට්ඨඬ්ඨගුලුබ්බො සුවණ්ණට්ඨකා කාරෙත්වා චූළංසෙන ඡාදෙත්වා විහාරට්ඨානං කිණිංසු. සිඛිස්ස සුවණ්ණයට්ඨිථාලෙහි ඡාදෙත්වා කිණිංසු. වෙස්සහුස්ස සුවණ්ණහත්ථිපාදානි කාරෙත්වා තෙසං චූළංසෙන ඡාදෙත්වා කිණිංසු. කකුසන්ධස්ස චුත්තනයෙනෙව සුවණ්ණට්ඨකාහි ඡාදෙත්වා කිණිංසු. කොණාගමනස්ස චුත්තනයෙනෙව සුවණ්ණකච්ඡපෙහි ඡාදෙත්වා කිණිංසු. කස්සපස්ස සුවණ්ණකට්ඨිහි යෙව ඡාදෙත්වා කිණිංසු. අමහාකං හගවතො සලක්ඛණානං කභාපණානං චූළංසෙන ඡාදෙත්වා කිණිංසු. අයං විහාරභූමිග්ගහණධනපරිච්ඡෙදො.

තත්ථ විපස්සිස්ස හගවතො තථා භූමිං කිණිත්වා විහාරං කත්වා දින්තූපට්ඨාකො පුනබ්බසුමිත්තො නාම අහොසි, සිඛිස්ස සිරිවඩ්ඪිතො නාම, වෙස්සහුස්ස සොත්ථියො නාම, කකුසන්ධස්ස අච්චුතො නාම, කොණාගමනස්ස උග්ගො නාම, කස්සපස්ස සුමනො නාම, අමහාකං හගවතො සුදත්තො නාම. සබ්බෙ වෙනෙ ගහපතිමහාසාලා සෙට්ඨිතො අහෙසුන්ති. අයං උපට්ඨාකපරිච්ඡෙදො නාම.

අපරානි චත්තාරි අවිජ්ඣිතට්ඨානානි නාම හොන්ති. සබ්බබුද්ධානඤ්ඤි බොධිපල්ලඬිකො අවිජ්ඣිතො, එකස්මිංයෙව යානෙ හොති. ධම්මචක්කප්පචත්තනං ඉසිපතනෙ මිගදායෙ අවිජ්ඣිතමෙව හොති. දෙවොරොහනකාලෙ සඬ්ඤ්ඤානගරුද්වාරෙ පඨමපදගණ්ඨිකා අවිජ්ඣිතාව හොති. ජෙතවනෙ ගන්ධකුටියා චත්තාරි මඤ්චපාදට්ඨානානි අවිජ්ඣිතානෙව හොන්ති. විහාරො පන බුද්දකොපි මහන්තොපි හොති, විහාරොපි න විජ්ඣිතොයෙව, නගරං පන විජ්ඣති. යදා නගරං පාචිනතො හොති, තදා විහාරො පච්ඡිමතො; යදා නගරං දක්ඛිණතො, තදා විහාරො උත්තරතො. යදා නගරං පච්ඡිමතො, තදා විහාරො පාචිනතො; යදා නගරං උත්තරතො, තදා විහාරො දක්ඛිණතො. ඉදානි පන නගරං උත්තරතො, විහාරො දක්ඛිණතො.

සබ්බබුද්ධානඤ්ඤ ආයුචෙමත්තං, පමාණචෙමත්තං, කුලචෙමත්තං, පධානචෙමත්තං, රස්ථිචෙමත්තන්ති පඤ්ච චෙමත්තානි හොන්ති. ආයුචෙමත්තං නාම කෙචි දිසායුකා හොන්ති, කෙචි අප්පායුකා. තථා හි දීපඬ්ඨකරස්ස වස්සසතසහස්සං ආයුප්පමාණං අහොසි, අමහාකං හගවතො වස්සසතං ආයුප්පමාණං.

පමාණචෙමත්තං නාම කෙචි දිසා හොන්ති කෙචි රස්සා. තථා හි දීපඬ්ඨකරො අසිතිහත්ථො අහොසි, සුමනො නචුතිහත්ථො, අමහාකං හගවා අට්ඨාරසහත්ථො.

කුලචෙමත්තං නාම කෙචි බත්තියකුලෙ නිබ්බත්තන්ති, කෙචි බ්‍රාහ්මණකුලෙ. පධානචෙමත්තං නාම කෙසඤ්චි පධානං ඉත්තරකාලමෙව හොති, යථා කස්සපස්ස හගවතො. කෙසඤ්චි අද්ධනියං, යථා අමහාකං හගවතො.

රස්ථිචෙමත්තං නාම මඬිගලස්ස හගවතො සරිරරස්ථි දසසහස්සිලොකධාතූප්පමාණා අහොසි. අමහාකං හගවතො සමන්තා බ්‍යාමමත්තා . තත්‍ර රස්ථිචෙමත්තං අප්පකායසප්පට්ඨිද්ධං, යො යත්තකං ඉච්ඡති, තස්ස තත්තකං සරිරප්පහා

එරනි. මඩගලස්ස පන නිව්වම්පි දසසහස්සිලොකධාතුං එරතුනි අප්ඤ්ඤාසයො අහොසි. පට්ඨිද්ධගුණෙසු පන කස්සවි වෙමත්තං නාම තත්ථි.

අපරං අම්භාකංයෙව භගවතො සහජාතපරිච්ඡේදඤ්ඤාදිව නක්ඛන්තපරිච්ඡේදඤ්ඤාදිව දීපෙසුං. සබ්බඤ්ඤාබොධසත්තෙන කිර සද්ධිං රාහුලමානා, ආනන්දත්ථෙරො, ඡන්තො, කණ්ටකො, නිධිකුම්භො, මහාබොධි, කාළදායීනි ඉමානි සත්ත සහජානානි. මහාපුරිසො ව උත්තරාසාළ්භනක්ඛන්තෙනෙව මාතුකුච්ඡිං ඔක්කම්, මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛම්, ධම්මචක්කං පචත්තෙසි, යමකපාටිභාරියං අකාසි. විසාඛානක්ඛන්තෙන ජාතො ව අභිසම්බුද්ධො ව පරිනිබ්බුතො ව. මාසනක්ඛන්තෙනස්ස සාවකසන්තිපාතො ව අහොසි, ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනඤ්ඤාදිව, අස්සයුජනක්ඛන්තෙන දෙවොරොහනන්ති එත්තකං ආහරිත්වා දීපෙතබ්බං. අයං සම්මහුලපරිච්ඡේදො නාම.

13. ඉදානි අපං බො තෙසං භික්ඛුනන්තිආදියු තෙ භික්ඛු – “ආවුසො, පුබ්බෙනිවාසස්ස නාම අයං ගති, යදිදං වුතීතො පට්ඨාය පටිසන්ධිආරොහනං. යං පන ඉදං පටිසන්ධිතො පට්ඨාය පච්ඡාමුඛං ඤාණං පෙසෙත්වා වුති ගන්තබ්බං, ඉදං අතිගරුකං. ආකාසෙ පදං දස්සෙත්තො විය භගවා කථෙසී”ති අතිවිම්භයජාතා හුත්වා – “අච්ඡරියං, ආවුසො,”තිආදීනි වත්වා පුන අපරම්පි කාරණං දස්සෙත්තො – “යත්ත භි නාම තථාගතො”තිආදිමාහංසු . තත්ථ යත්ත භි නාමාති අච්ඡරියත්ථෙ නිපාතො, යො නාම තථාගතොති අත්ථො. ඡින්නපපඤ්ඤෙති එත්ථ පපඤ්ඤා නාම තණ්හා මානො දිට්ඨිති ඉමෙ තයො කිලෙසා. ඡින්නවට්ඨමෙති එත්ථ වට්ඨමන්ති කුසලාකුසලකම්මවට්ඨං වුවුවති. පරියාදින්නවට්ඨමෙති තස්සෙව වෙවචනං, පරියාදින්නසබ්බකම්මවට්ඨමෙති අත්ථො. සබ්බදුක්ඛවිතිවත්තෙති සබ්බං විපාකවට්ඨසඬ්ඛානං දුක්ඛං විතිවත්තෙ . අනුස්සරස්සතීති ඉදං යත්තානි නිපාතවසෙන අනාගතවචනං, අත්ථො පනෙත්ථ අතීතවසෙන වෙදිතබ්බො. භගවා භි තෙ බුද්ධෙ අනුස්සරි, න ඉදානි අනුස්සරස්සති. එවංසීලාති මග්ගසීලෙන එලසීලෙන ලොකියලොකුත්තරසීලෙන එවංසීලා. එවංධම්මාති එත්ථ සමාධිපක්ඛා ධම්මා අධිප්පෙනා, මග්ගසමාධිනා එලසමාධිනා ලොකියලොකුත්තරසමාධිනා, එවංසමාධයොති අත්ථො. එවංපඤ්ඤාති මග්ගපඤ්ඤාදිවසෙනෙව එවංපඤ්ඤා. එවංවිහාරීති එත්ථ පන භෙට්ඨා සමාධිපක්ඛානං ධම්මානං ගතිතත්තා විහාරො ගතීතොව පුන කස්මා ගතිතමෙව ගණ්හානීති වෙ; න ඉදං ගතිතමෙව, ඉදඤ්ඤි නිරොධසමාපත්තිදීපනත්ථං වුත්තං. තස්මා එවං නිරොධසමාපත්තිවිහාරී තෙ භගවත්තො අහෙසුන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවංවිමුත්තාති එත්ථ වික්ඛම්භනවිමුත්ති, තදඬ්ගවිමුත්ති, සමුච්ඡේදවිමුත්ති, පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්ති, නිස්සරණවිමුත්තිති පඤ්චවිධා විමුත්ති. තත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො සයං වික්ඛම්භිතෙහි නිවරණාදීහි විමුත්තත්තා වික්ඛම්භනවිමුත්තීති සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති. අතිවිවානුපස්සනාදිකා සත්තානුපස්සනා සයං තස්ස තස්ස පච්චනිකඬ්ගවසෙන පරිච්චත්තාති නිව්වසඤ්ඤාදීහි විමුත්තත්තා තදඬ්ගවිමුත්තීති සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති. වත්තාරො අරියමග්ගා සයං සමුච්ඡින්නෙහි කිලෙසෙහි විමුත්තත්තා සමුච්ඡේදවිමුත්තීති සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති. වත්තාරි සාමඤ්ඤාඵලාති මග්ගානුභාවෙන කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධන්තෙ උප්පන්නත්තා පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තීති සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති. නිබ්බානං සබ්බකිලෙසෙහි නිස්සට්ඨත්තා අපගතත්තා දුරෙ ධීතත්තා නිස්සරණවිමුත්තීති සඬ්ඛාං ගච්ඡති. ඉති ඉමාසං පඤ්චත්තං විමුත්තීතං වසෙන – “එවං විමුත්තා”ති එත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො.

14. පටිසල්ලානා වුට්ඨිතොති එකිභවා වුට්ඨිතො.

16. “ඉතො සො, භික්ඛවෙ”ති කො අනුසන්ධි? ඉදඤ්ඤි සුත්තං – “තථාගතස්සෙවෙසා, භික්ඛවෙ, ධම්මධාතු සුප්පට්ඨිද්ධා”ති ව “දෙවතාපි තථාගතස්ස එතමත්ථං ආරොවෙසු”න්ති ව ඉමෙහි ද්විති පදෙහි ආබද්ධං. තත්ථ දෙවතාරොචනපදං සුත්තන්තපරියොසානෙ දෙවචාරිකකොලාහලං දස්සෙත්තො විචාරෙස්සති . ධම්මධාතුපදානුසන්ධිවසෙන පන අයං දෙසනා ආරද්ධා. තත්ථ ඛත්තියො ජාතියාතිආදීනි එකාදසපදානි නිදානකණ්ඩෙ වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බානි.

බොධිසත්තධම්මතාවණ්ණනා

17. අපං බො, භික්ඛවෙ, විපස්සි බොධිසත්තොතිආදියු පන විපස්සිති තස්ස නාමං, තඤ්ඤා බො විවිධෙ අත්ථෙ පස්සනාකුසලතාය ලද්ධං. බොධිසත්තොති පණ්ඩිතසත්තො බුද්ධිකාකසත්තො. බොධිසඬ්ඛාතෙසු වා වතුසු මග්ගෙසු සත්තො ආසත්තො ලග්ගමානසොති බොධිසත්තො. සතො සම්පජානොති එත්ථ සතොති සතියෙව. සම්පජානොති ඤාණං. සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නත්වා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කම්ති අත්ථො. ඔක්කම්ති ඉම්මා වස්ස ඔක්කන්තභාවො පාළියං දස්සිතො, න ඔක්කමනක්කමො. සො පන යස්මා අට්ඨකථං ආරුල්භො, තස්මා එවං වෙදිතබ්බො –

සබ්බබොධිසත්තා භි සමතිංස පාරම්යො පුරෙත්වා, පඤ්ඤා මහාපරිච්චාගෙ පරිච්චිත්තවා, ඤාතත්ථවරියලොකත්ථවරියබුද්ධවරියානං කොටිං පත්වා, වෙස්සන්තරසදිසෙ තතියෙ අත්තභාවෙ ධත්තවා, සත්ත මහාදානානි දත්තවා, සත්තක්ඛන්තුං පට්ඨං කම්පෙත්වා, කාලඬ්ඛත්තවා, දුතියවිත්තවාරෙ තුසිතභවනෙ නිබ්බත්තන්ති. විපස්සි බොධිසත්තොපි තථෙව කත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තත්තවා සට්ඨිසතසහස්සාධිකා සත්තපඤ්ඤාස වස්සකොටියො තත්ථ අට්ඨාසි. අඤ්ඤාදා පන දීසායුකදෙවලොකෙ නිබ්බත්තා බොධිසත්තා න යාවතායුකං තිට්ඨන්ති.

කස්මා? තත්පර පාරමිතං දුප්පුරණියත්තං. තෙ අධිමුත්තිකාලකිරියං කත්වා මනුස්සපථෙයෙව නිබ්බත්තන්ති. පාරමිතං පුරෙත්තො පන යථා ඉදානි එකෙන අත්තභාවෙන සබ්බඤ්ඤානං උපනෙතුං සක්කොන්ති, එවං සබ්බසො පුරිත්තං තදා විපස්සී බොධිසත්තො තත්පර යාවනායුකං අට්ඨාසී.

දෙවතානං පන – “මනුස්සානං ගණනාවසෙන ඉදානි සත්තභි දිවසෙහි චුති භවිස්සති”ති පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි උප්පජ්ජන්ති – මාලා මිලායන්ති, වත්ථානි කිලිස්සන්ති, කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, කායෙ දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමති, දෙවො දෙවාසනෙ න සණ්ඨාති. තත්පර මාලානි පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ පිළන්ධනමාලා, තා කිර සට්ඨිසත්තසහස්සාධිකා සත්තපණ්ණාස වස්සකොට්ඨො අමිලායින්වා තදා මිලායන්ති. වත්පෙසුපි එසෙව නයො. එත්තකං පන කාලං දෙවානං නෙව සීතං න උණ්භං හොති, තස්මිං කාලෙ සරිරා බිත්දුබ්බිත්දුවසෙන සෙදා මුච්චන්ති. එත්තකඤ්ච කාලං තෙසං සරිරෙ ඛණ්ඩිච්චපාලිච්චාදිවසෙන විචණ්ණතා න පඤ්ඤායති, දෙවධිතා සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය බායන්ති, දෙවපුත්තා විසතිවස්සුද්දෙසිකා විය බායන්ති, මරණකාලෙ පන තෙසං කිලන්තරුපො අත්තභාවො හොති. එත්තකඤ්ච තෙසං කාලං දෙවලොකෙ උක්කණ්ඨිතා නාම තත්ථි, මරණකාලෙ පන නිස්සසන්ති විජම්භන්ති, සකෙ ආසනෙ නාහිරමන්ති.

ඉමානි පන පුබ්බනිමිත්තානි යථා ලොකෙ මහාපුඤ්ඤානං රාජරාජමහාමත්තාදීනංයෙව උක්කාපාතභූමිවාලවන්දග්ගභාදීනි නිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, න සබ්බෙසං; එවං මහෙසක්කදෙවතානංයෙව පඤ්ඤායන්ති, න සබ්බෙසං. යථා ව මනුස්සෙසු පුබ්බනිමිත්තානි නක්ඛත්තපාඨකාදයොව ජානන්ති, න සබ්බෙ; එවං තානිපි න සබ්බදෙවතා ජානන්ති, පණ්ඩිතා එව පන ජානන්ති. තත්පර යෙ මන්දෙන කුසලකම්මෙන නිබ්බත්තා දෙවපුත්තා, තෙ තෙසු උප්පත්තෙසු – “ඉදානි කො ජානාති, ‘කුභිං නිබ්බත්තෙස්සාමා’ති” භායන්ති. යෙ මහාපුඤ්ඤා, තෙ “අම්මෙහි දින්නං දානං, රක්ඛිතං සීලං, භාවිතං භාවනං ආගම්ම උපරි දෙවලොකෙසු සම්පත්තිං අනුභවිස්සාමා”ති න භායන්ති. විපස්සී බොධිසත්තොපි තානි පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා “ඉදානි අනන්තරෙ අත්තභාවෙ බුද්ධො භවිස්සාමි”ති න භායති. අප්පස තෙසු නිමිත්තෙසු පාතුභූතෙසු දසසහස්සවක්කවාලදෙවතා සන්තිපතින්වා – “මාරිස, තුම්මෙහි දස පාරමියො පුරෙත්තෙහි න සක්කසම්පත්තිං, න මාරසම්පත්තිං, න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං, න චක්කවත්තිසම්පත්තිං පත්තෙත්තෙහි පුරිත්තා, ලොකනිත්ථරණත්ථාය පන බුද්ධත්තං පත්ථයමානෙහි පුරිත්තා. සො වො, ඉදානි කාලො, මාරිස, බුද්ධත්තාය, සමයො, මාරිස, බුද්ධත්තායා”ති යාවන්ති.

අප් මහාසත්තො තාසං දෙවතානං පටිඤ්ඤං අදත්ථාව කාලදීපදෙසකුලජනෙත්තිආයුපරිච්ඡෙදවසෙන පඤ්චමහාවිලොකනං නාම විලොකෙසී. තත්පර “කාලො නු බො, න කාලො”ති පඨමං කාලං විලොකෙසී. තත්පර වස්සසත්තසහස්සතො උද්ධං වඩ්ඪිතආයුකාලො කාලො නාම න හොති. කස්මා? තදා හි සත්තානං ජාතිජරාමරණානි න පඤ්ඤායන්ති, බුද්ධානඤ්ච ධම්මදෙසනා නාම තිලක්ඛණමුත්තා තත්ථි. තෙ තෙසං – “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තං”ති කපෙත්තානං – “කිං නාමෙතං කපෙත්ති”ති නෙව සොතුං, න සද්දහිතුං මඤ්ඤන්ති, තතො අභිසමයො න හොති, තස්මිං අසති අනියානිකං සාසනං හොති. තස්මා සො අකාලො. වස්සසත්තො උනආයුකාලොපි කාලො න හොති. කස්මා? තදා හි සත්තා උස්සන්තකිලෙසා හොන්ති, උස්සන්තකිලෙසානඤ්ච දින්නො ඔවාදො ඔවාදට්ඨානෙ න තිට්ඨති, උදකෙ දණ්ඩරාජී විය බිජ්ජං විගච්ඡති. තස්මා සොපි අකාලොව. වස්සසත්තසහස්සතො පට්ඨාය හෙට්ඨා, වස්සසත්තො පට්ඨාය උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම, තදා ව අසීතිවස්සසහස්සායුකා මනුස්සා. අප් මහාසත්තො – “නිබ්බත්තිතබ්බකාලො”ති කාලං පස්සී.

තතො දීපං විලොකෙත්තො සපරිවාරෙ වත්තාරො දීපෙ ඔලොකෙත්වා – “තිසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බත්තන්ති”ති දීපං පස්සී.

තතො – “ජම්බුදීපො නාම මහා, දසයොජනසහස්සපරිමාණො, කතරස්මිං නු බො පදෙසෙ බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති”ති දෙසං විලොකෙත්තො මජ්ඣිමදෙසං පස්සී. මජ්ඣිමදෙසො නාම – “පුරන්ථිමාය දිසාය ගජඞ්ගලං නාම නිගමො”තිආදිනා (මහාව. 259) නයෙන විනයෙ චුත්තොව. සො ආයාමතො තිණ්ණි යොජනසතානි, විත්ථාරතො අඩ්ඨතෙයානි, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතානිති. එතස්මිඤ්භි පදෙසෙ බුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා අග්ගසාවකා අසීති මහාසාවකා චක්කවත්තිරාජානො අඤ්ඤෙ ව මහෙසක්ඛා ඛන්තියබ්‍රාහ්මණගහපතිමහාසාලා උප්පජ්ජන්ති. ඉදඤ්චෙත්ථ ඛන්ධුමති නාම නගරං, තත්පර මයා නිබ්බත්තිතබ්බත්ති නිට්ඨං අගමාසී.

තතො කුලං විලොකෙත්තො – “බුද්ධා නාම ලොකසම්මතෙ කුලෙ නිබ්බත්තන්ති. ඉදානි ව ඛන්තියකුලං ලොකසම්මතං, තත්පර නිබ්බත්තිස්සාමි, ඛන්ධුමා නාම මෙ රාජා පිතා භවිස්සති”ති කුලං පස්සී.

තතො මාතරං විලොකෙත්තො – “බුද්ධමාතා නාම ලොලා සුරාධුත්තා න හොති, කප්පසත්තසහස්සං පුරිත්තපාරමි, ජාතිතො පට්ඨාය අබණ්ඩපඤ්චසීලා හොති, අයඤ්ච ඛන්ධුමති නාම දෙවි ඊදිසා, අයං මෙ මාතා භවිස්සති, “කිත්තකං පනස්සා ආයු”ති ආවජ්ජන්තො “දසන්තං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානි”ති පස්සී.

ඉති ඉමං පඤ්චමහාවිලොකනං විලොකෙත්වා “කාලො, මෙ මාරිසා, බුද්ධභාවායා”ති දෙවතානං සඬ්ගහං කරොත්තො පටිඤ්ඤං දත්වා – “ගච්ඡට, තුම්මහෙ”ති තා දෙවතා උයොපෙත්වා තුසිතදෙවතාහි පරිවුත්තො තුසිතපුරෙ නන්දනවනං පාවිසී. සබ්බදෙවලොකෙසු හි නන්දනවනං අත්ථියෙව. තත්‍ර නං දෙවතා ඉතො වුත්තො සුගතිං ගච්ඡාති

පුබ්බෙකකකුසලකම්මොකාසං සාරයමානා විවරන්ති. සො එවං දෙවතාහි කුසලං සාරයමානාහි පරිවුතො තත්ථ විවරන්තොයෙව වචි.

එවං වුතො ව ‘වචාමි’ති ජානාති, වුතිචිත්තං න ජානාති. පටිසන්ධිං ගහෙත්වාපි ජානාති, පටිසන්ධිචිත්තමෙව න ජානාති. “ඉමස්මිං මෙ යානෙ පටිසන්ධිං ගහිතා”ති එවං පන ජානාති. කෙච්චි පන ථෙරා – “ආවජ්ජනපරියායො නාම ලද්ධං වට්ටති, දුතියතනියචිත්තවාරෙ එව ජානිස්සති”ති වදන්ති. තිපිටකමහාසිවත්ථෙරො පන ආහ – “මහාසත්තානං පටිසන්ධි න අඤ්ඤෙසං පටිසන්ධිසදිසා, කොට්ඨපත්තං පන තෙසං සතිසම්පජ්ඤාං. යස්මා පන තෙනෙව චිත්තෙන නං චිත්තං ඤාතුං න සක්කා, තස්මා වුතිචිත්තං න ජානාති. වුතික්කණෙපි ‘වචාමි’ති ජානාති. පටිසන්ධිචිත්තං න ජානාති. ‘අසුකස්මිං මෙ යානෙ පටිසන්ධි ගහිතා’ති ජානාති, තස්මිං කාලෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පති”ති. එවං සතො සම්පජානො මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තො පන එකුනච්ඡිතියා පටිසන්ධිචිත්තෙසු මෙන්තාපුබ්බභාගස්ස සොමනස්සසහගඤාණසම්පුත්තඅසඬ්ඛාරිකකුසලචිත්තස්ස සදිසමභාවිපාකචිත්තෙන පටිසන්ධි ගණ්ඨි. මහාසිවත්ථෙරො පන උපෙක්ඛාසහගතෙනාති ආහ. යථා ව අම්භාකං හගවා, එවං සොපි ආසාළ්භිපුණ්ණමායං උත්තරාසාළ්භනක්ඛන්තෙනෙව පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි.

තදා කිර පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පට්ඨාය විගතසුරාපානං මාලාගන්ධාදිවිභූතිසම්පන්නං නක්ඛන්තකීලං අනුභවමානා බොධිසත්තමානා සත්තමෙ දිවසෙ පාතො උට්ඨාය ගන්ධොදකෙන නභායිත්වා සබ්බාලඬ්ඛාරවිභූතිනා වරභොජනං භුක්ඡීත්වා උපොසථඬ්ඛානි අධිට්ඨාය සිරිගබ්භං පටිසිත්වා සිරිසයනෙ නිපන්නා නිද්දං ඔක්කමමානා ඉදං සුපිනං අද්දස – “චිත්තාරො කිර නං මහාරාජානො සයනෙනෙව සද්ධිං උක්ඛිපිත්වා අනොතත්තදහං නෙත්වා නභාපෙත්වා දිබ්බවත්ථං නිවාසෙත්වා දිබ්බගන්ධෙහි විලිම්පෙත්වා දිබ්බපුප්ඵානි පිළන්ධිත්වා, තතො අවිදුරෙ රජතපබ්බතො, තස්ස අන්තො කනකවිමානං අත්ථි, තස්මිං පාවිනතො සීසං කත්වා නිපජ්ජාපෙසුං. අථ බොධිසත්තො සෙතවරවාරණො හුත්වා තතො අවිදුරෙ එකො සුවණ්ණපබ්බතො, තත්ථ වරිත්වා තතො ඔරුග්ග රජතපබ්බතං අභිරුහිත්වා කනකවිමානං පටිසිත්වා මාතරං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණපස්සං ථාලෙත්වා කුච්ඡිං පට්ටියසදිසො අභොසි”.

අථ පබුද්ධා දෙච්ඡි නං සුපිනං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා විභාතාය රත්තියා වතුසට්ඨිමත්තෙ බ්‍රාහ්මණපාමොක්ඛෙ පක්කොසාපෙත්වා හරිතුපලිත්තාය ලාජාදිති කතමඬ්ඛලසක්කාරාය භූමියා මහාරහානි ආසනානි පඤ්ඤපෙත්වා තත්ථ නිසිත්තානං බ්‍රාහ්මණානං සප්පිමබ්බසක්කාරාහිසඬ්ඛනස්ස වරපායාසස්ස සුවණ්ණරජතපාතියො පුරෙත්වා සුවණ්ණරජතපාතීහෙව පටිකුජ්ජිත්වා අදාසි, අඤ්ඤෙහි ව අහතවත්ථකපිලගාවිදානාදිති නෙසං සත්තප්පෙසි. අථ නෙසං සබ්බකාමසන්තප්පිතානං තං සුපිනං ආරොවෙත්වා – “කිං හවිස්සති”ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා ආහංසු – “මා චිත්තයි, මහාරාජ, දෙවියා තෙ කුච්ඡිමිති ගබ්භො පතිට්ඨිතො, සො ව බො පුරිසගබ්භො න ඉත්ථිගබ්භො, පුත්තො තෙ හවිස්සති. සො සවෙ අගාරං අජ්ඣාචස්සිත්ති, රාජා හවිස්සති චක්කවත්ති. සවෙ අගාරා නික්ඛම්ම පබ්බජ්ජිත්ති, බුද්ධො හවිස්සති ලොකෙ විවට්ටිජ්ජෙ”ති. අයං තාව – “මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමි”ති එත්ථ වණ්ණනාක්කමො.

අයමෙන්ථ ධම්මතාති අයං එත්ථ මාතුකුච්ඡිඔක්කමනෙ ධම්මතා, අයං සභාවො, අයං නියාමොති වුත්තං හොති. නියාමො ව නාමෙස කම්මනියාමො, උතුනියාමො, ඛිජ්ජනියාමො, චිත්තනියාමො, ධම්මනියාමොති පඤ්චවිධො (ධ. ස. අට්ඨ. 498).

තත්ථ කුසලස්ස ඉට්ඨවිපාකදානං, අකුසලස්ස අනිට්ඨවිපාකදානන්ති අයං කම්මනියාමො. තස්ස දීපනත්ථං – “න අන්තලික්ඛෙ”ති (බු. පා. 127) ගාථාය වත්ථුනි වත්තබ්බානි. අපිච එකා කිර ඉත්ථි සාමිකෙන සද්ධිං හණ්ඨිත්වා උබ්බන්ධිත්වා මරිතුකාමා රජ්ජුපාසෙ ගිවං පවෙසෙසි. අඤ්ඤතරො පුරිසො වාසිං නිසෙන්නො තං ඉත්ථිකම්මං දිස්වා රජ්ජුං ඡිත්තදිතුකාමො – “මා භායි, මා භායි”ති තං සමස්සාසෙන්නො උපධාවි. රජ්ජු ආසිච්චිසො හුත්වා අට්ඨාසි. සො හිතො පලායි. ඉතරා තත්ථෙව මරි. එවමාදිති වෙන්ථ වත්ථුනි දස්සෙතබ්බානි.

තෙසු තෙසු ජනපදෙසු තස්මිං තස්මිං කාලෙ එකජ්ජහාරෙනෙව රුක්ඛානං පුප්ඵලගහණාදිනි, වාතස්ස වායනං අවායනං, ආතපස්ස තික්ඛතා මන්දතා, දෙවස්ස වස්සනං අවස්සනං, පදුමානං දිවා විකසනං රත්තිං මිලායනන්ති එවමාදි උතුනියාමො.

යං පනෙතං සාලිඛිජතො සාලිඵලමෙව, මධුරතො මධුරසංයෙව, තිත්තතො තිත්තරසංයෙව ඵලං හොති, අයං ඛිජ්ජනියාමො.

පුරිමා පුරිමා චිත්තවෙතසිකා ධම්මා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං චිත්තවෙතසිකානං ධම්මානං උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයොති එවං යදෙනං චක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිනං අනන්තරා සම්පට්චිජ්ජනාදිනං නිබ්බන්තනං, අයං චිත්තනියාමො.

යා පනෙසා බොධිසත්තානං මාතුකුච්ඡිඔක්කමනාදිසු දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනාදිනං පවත්ති, අයං ධම්මනියාමො නාම. තෙසු ඉධ ධම්මනියාමො අධිජ්ජෙතො. තස්මා තමෙවත්ථං දස්සෙන්නො ධම්මතා එසා හික්ඛවෙතිආදිමාහ.

18. තත්ප් කුවිෂ්. ඔක්කමනීති එත්ප් කුවිෂ්. ඔක්කන්තො හොනීති අයමෙවත්පො . ඔක්කන්තෙ හි තස්මි. එවං හොනි, න ඔක්කමමානෙ. අප්පමාණොති වුඩ්ඨිප්පමාණො, විපුලොති අත්පො. උළාරොති තස්සෙව වෙවචනං. උළාරාති උළාරාති බාදනීයාති බාදන්තීතිආදීසු (ම. නි. 1.399) හි මධුරං උළාරන්ති වුත්තං. උළාරාය බලු හවං වච්ඡායනො සමණං ගොතමං පසංසාය පසංසනීතිආදීසු (ම. නි. 1.288) සෙට්ඨං උළාරන්ති වුත්තං. ඉධ පන විපුලං අධිප්පෙනං. දෙවානං දෙවානුභාවන්ති එත්ප් දෙවානං අයමානුභාවො නිවත්ථවත්ථස්ස පභා ද්වාදසයොජනාති එරති, තථා සරිරස්ස, තථා අලඬිකාරස්ස, තථා විමානස්ස, තං අතික්කමිත්වාති අත්පො.

ලොකන්තරිකාති තිණ්ණං තිණ්ණං වක්කවාළානං අන්තරා එකෙකො ලොකන්තරිකො හොනි, තිණ්ණං සකටචක්කානං වා තිණ්ණං පත්තානං වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආහව්ව යිපිතානං මජ්ඣෙ ඔකාසො විය. සො පන ලොකන්තරිකාතිරයො පරිමාණතො අට්ඨයොජනසහස්සො හොනි. අසාති නිව්ච්චටා. අසංවුතාති හෙට්ඨාපි අප්පතිට්ඨා. අන්ධකාරාති තමභූතා. අන්ධකාරනිමිසාති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරණතො අන්ධභාවකරණනිමිසෙන සමන්තාගතා. තත්ප් කිර වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං න ජායති. එවංමහිද්ධිකාති වන්දිමසුරියා කිර එකප්පහාරෙතෙව තිසු දීපෙසු පඤ්ඤායන්ති, එවං මහිද්ධිකා. එකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසහස්සාති අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලොකං දස්සෙන්ති, එවංමහානුභාවා. ආභාය නානුභොන්තීති අත්තනො පභාය නප්පහොන්ති. තෙ කිර වක්කවාළපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙත විවරන්ති, වක්කවාළපබ්බතඤ්ඤං අතික්කමිම ලොකන්තරිකාතිරයා. තස්මා තෙ තත්ප් ආභාය නප්පහොන්ති.

යෙපි තත්ප් සත්තාති යෙපි තස්මිං ලොකන්තරිකමභාතිරයෙ සත්තා උප්පන්නා. කිං පන කමිමං කත්වා තත්ප් උප්පජ්ජන්තීති. භාරියං දාරුණං මාතාපිතුනං ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානඤ්ඤං උපරි අපරාධං, අඤ්ඤඤං දිවසෙ දිවසෙ පාණවධාදිසාහසිකකමිමං කත්වා උප්පජ්ජන්ති, තම්බපණ්ණිදීපෙ අභයවොරනාගවොරාදයො විය. තෙසං අත්තභාවො තිගාචුතිකො හොනි, වග්ගුලිතං විය දීසනඛා හොන්ති. තෙ රුක්ඛෙ වග්ගුලියො විය නබෙහි වක්කවාළපබ්බතෙ ලග්ගන්ති. යදා සංසප්පන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාසං ගතා හොන්ති, අප් “හක්ඛො නො ලද්ධො”ති මඤ්ඤමානා තත්ප් වාචටා විපරිවත්තිත්වා ලොකසන්ධාරකඋදකෙ පතන්ති, වාතෙ පහරන්තෙපි මධුකඵලාති විය ජිජ්ජිත්වා උදකෙ පතන්ති, පතිතමත්තාව අවිචන්තබ්බොරෙ උදකෙ පිට්ඨපිණ්ඩි විය විලියන්ති.

අඤ්ඤෙපි කිර හො සන්ති සත්තාති හො යථා මයං මහාදුක්ඛං අනුභවාම, එවං අඤ්ඤෙ කිර සත්තාපි ඉමං දුක්ඛමනුභවන්තොය ඉධුපපන්නාති තං දිවසං පස්සන්ති. අයං පන ඔහාසො එකයාගුපානමත්තමපි න තිට්ඨති, අවිජරාසඬිසාමත්තමෙව විජ්ජොභාසො විය නිවිජරිත්වා – “කිං ඉද්”න්ති හණන්තානංයෙව අන්තරධායති. සඬිකම්පනීති සමන්තතො කම්පති. ඉතරද්වයං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං. පුන අප්පමාණො වාතිආදි නිගමනත්ප් වුත්තං.

19. වත්තාරො නං දෙවපුත්තා වාතුද්දිසං රක්ඛාය උපගච්ඡන්තීති එත්ප් වත්තාරොති වතුන්තං මහාරාජානං වසෙන වුත්තං. දසසහස්සවක්කවාළෙසු පන වත්තාරො වත්තාරො කත්වා වත්තාලිසසහස්සාති හොන්ති. තත්ප් ඉමස්මිං වක්කවාළෙ මහාරාජානො බග්ගහත්ථා බොධිසත්තස්ස ආරක්ඛත්ථාය උපගන්ත්වා සිරිගබ්භං පට්ටිඨා, ඉතරෙ ගබ්භද්වාරතො පට්ඨාය අවරුද්ධකෙ පංසුපිසාවකාදියක්ඛගණෙ පටික්කමාපෙත්වා යාව වක්කවාළා ආරක්ඛං ගණ්ඨිංසු.

කිමත්ථාය පනායං රක්ඛා? නනු පටිසන්ධික්ඛණෙ කලලකාලතො පට්ඨාය සවෙපි කොට්ඨසතසහස්සමාරා කොට්ඨසතසහස්සසිනෙරුං උක්ඛිපිත්වා බොධිසත්තස්ස වා බොධිසත්තමාතුයා වා අන්තරායකරණත්ථං ආගච්ඡෙය්‍යං, සබ්බෙ අන්තරාව අන්තරධායෙය්‍යං. වුත්තමිපි වෙතං හගවතා රුහිරුප්පාදවත්ථුස්මිං – “අට්ඨානමෙනං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං පරුපක්කමෙන තථාගතං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය. අනුපක්කමෙන, භික්ඛවෙ, තථාගතා පරිනිබ්බායන්ති. ගච්ඡප්, කුමිහෙ භික්ඛවෙ, යථාචාරං, අරක්ඛියා, භික්ඛවෙ තථාගතා”ති (වුළුව. 341). එවමෙව, තෙන පරුපක්කමෙන න තෙසං ජීවිතන්තරායො අත්ථී, සන්ති බො පන අමනුස්සා විරූපා දුද්දසිකා හෙරවරුපා මිගපක්ඛිනො, යෙසං රූපං වා දිස්වා සද්දං වා සුත්වා බොධිසත්තමාතු හයං වා සන්තාසො වා උප්පජ්ජෙය්‍ය, තෙසං නිවාරණත්ථාය රක්ඛං අග්ගහෙසුං. අපිව බොධිසත්තස්ස පුඤ්ඤතෙපෙන සඤ්ජාතගාරවා අත්තනො ගාරවචොදිතාපි තෙ එවමකංසු.

කිං පන තෙ අන්තොගබ්භං පටිසිත්වා ධීතා වත්තාරො මහාරාජානො බොධිසත්තස්ස මාතුයා අත්තානං දස්සෙන්ති, න දස්සෙන්ති? නහනමණ්ඩනභොජනාදිසරිරිකිව්චකාලෙ න දස්සෙන්ති, සිරිගබ්භං පටිසිත්වා වරසයනෙ නිපන්තකාලෙ පන දස්සෙන්ති. තත්ප් කිඤ්චාපි අමනුස්සදස්සනං නාම මනුස්සානං සප්පට්ඨයං හොනි, බොධිසත්තස්ස මාතා පන අත්තනො වෙව පුත්තස්ස ව පුඤ්ඤානුභාවෙන තෙ දිස්වා න භායති, පකතිඅත්තෙපුරපාලකෙසු විය අස්සා එතෙසු විත්තං උප්පජ්ජති.

20. පකතියා සීලවතීති සභාවෙනෙව සීලසම්පන්නා. අනුප්පන්නෙ කිර බුද්ධෙ මනුස්සා තාපසපරිබ්බාජකානං සන්තිකෙ වන්දිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා සීලං ගණ්ඨන්ති. බොධිසත්තමාතාපි කාලදෙවිලස්ස ඉසිනො සන්තිකෙ සීලං ගණ්ඨන්ති. බොධිසත්තෙ පන කුවිෂ්ගතෙ අඤ්ඤස්ස පාදමූලෙ නිසීදිතුං නාම න සක්කා, සමානාසනෙ නිසීදිත්වා ගහිතසීලමපි ආවජ්ජනකරණමත්තං හොනි. තස්මා සයමෙව සීලං අග්ගහෙසිති වුත්තං හොනි.

21. පුරිසෙසුති බොධිසත්තස්ස පිතරං ආදිං කත්වා කෙසුචි මනුස්සෙසු පුරිසාධිප්පායචිත්තං නුප්පජ්ජති.
බොධිසත්තමාතුරුපං පන කුසලා සිප්පිකා පොත්ථකම්මාදිසුපි කාතුං න සක්කොන්ති. තං දිස්වා පුරිසස්ස රාගො නුප්පජ්ජතිති න සක්කා වත්තුං, සචෙ පන තං රත්තචිත්තො උපසඬකම්මකාමො හොති, පාදා න වහන්ති, දිබ්බසඬ්ඛලිකා විය බජ්ඣන්ති. තස්මා “අනතික්කමනියා”තිආදි වුත්තං.

22. පඤ්චන්තං කාමගුණානන්ති පුබ්බෙ කාමගුණුපසඤ්භිතන්ති ඉමිනා පුරිසාධිප්පායවසෙන වත්ථුපටික්ඛෙපො
කතො, ඉධ ආරම්මණප්පටිලාහො දස්සිතො. තදා කිර දෙවියා එවරුපො පුත්තො කුච්ඡං උපපන්නොති සුත්වා සමන්තතො රාජානො මහග්ග්ආහරණතුරියාදිවසෙන පඤ්චද්වාරාරම්මණවත්ථුහුතං පණ්ණාකාරං පෙසෙන්නි. බොධිසත්තස්ස ව බොධිසත්තමාතු ව කතකම්මස්ස උස්සන්නන්තා ලාභසක්කාරස්ස පමාණපරිච්ඡෙදො නත්ථි.

23. අකිලන්තකායාති යථා අඤ්ඤා ඉත්ථියො ගබ්භහාරෙන කිලමන්ති හත්ථපාදා උද්ධුමානතාදීනි පාපුණන්ති,
එවං තස්සා කොචි කිලමෙථා නාහොසි. තිරොකුච්ඡිගතන්ති අන්තොකුච්ඡිගතං. පස්සතීති කලලාදිකාලං අතික්කම්මිත්වා සඤ්ජාතඅඬගපච්චඬගඅභිනිත්ථියභාවං උපගතංයෙව පස්සති. කිමත්ථං පස්සති? සුඛවාසත්ථංයෙව. යථෙව හි මානා පුත්තෙන සද්ධිං නිපන්නා වා නිසින්නා වා – “හත්ථං වාස්ස පාදං වා ඔලම්බිත්තං උක්ඛිපිත්වා සණ්ඨපෙස්සාමි”ති සුඛවාසත්ථං පුත්තං ඔලොකෙති, එවං බොධිසත්තමානාපි යං තං මාතු උට්ඨානගමනපරිවත්තනනිසජ්ජාදිසු උණ්භිතලොණිකතිත්තකකටුකාභාරඅජ්ඣොහරණකාලෙසු ව ගබ්භස්ස දුක්ඛං උප්පජ්ජති, “අත්ථි නු බො මෙ තං පුත්තස්සා”ති සුඛවාසත්ථං ඔලොකයමානා පල්ලඬකං ආභුජිත්වා නිසින්නං බොධිසත්තං පස්සති. යථා හි අඤ්ඤෙ අන්තොකුච්ඡිගතා පක්කාසයං අවත්ථරිත්වා ආමාසයං උක්ඛිපිත්වා උදරපටලං පිට්ඨිතො කත්වා පිට්ඨිකණ්ඩකං නිස්සාය උක්කුටිකං ද්විසු මුට්ඨිසු හනුකං යපෙත්වා දෙවෙ වස්සන්තෙ රුක්ඛසුසිරෙ මක්කටා විය නිසිදන්ති, න එවං බොධිසත්තො, බොධිසත්තො පන පිට්ඨිකණ්ඩකං පිට්ඨිතො කත්වා ධම්මාසනෙ ධම්මකථිකො විය පල්ලඬකං ආභුජිත්වා පුරත්ථාහිමුබො නිසිදති. පුබ්බෙකතකම්මං පනස්සා වත්ථුං සොධෙති, සුද්ධෙ වත්ථුමිහි සුබ්බවිච්චිලක්ඛණං නිබ්බත්තති. අථ නං කුච්ඡිතවො පටිච්ඡාදෙතුං න සක්කොති, ඔලොකෙන්නියා බහිස්සිතො විය පඤ්ඤායති. තමත්ථං උපමාය විභාවෙන්තො හගවා සෙය්‍යථාපීතිආදිමාහ. බොධිසත්තො පන අන්තොකුච්ඡිගතො මාතරං න පස්සති. න හි අන්තොකුච්ඡියං වක්ඛවිඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති.

24. කාලඬකරොතීති න විජාතභාවපච්චයා, ආයුපරික්ඛයෙනෙව. බොධිසත්තෙන වසිතට්ඨානඤ්ඤි
වෙනියකුටිසදිසං හොති, අඤ්ඤෙසං අපරිභොගාරහං, න ව සක්කා බොධිසත්තමාතරං අපනෙත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙතුන්ති තත්තකංයෙව බොධිසත්තමාතු ආයුප්පමාණං හොති, තස්මා තදා කාලඬකරොති. කතරස්මිං පන වයෙ කාලං කරොතීති? මජ්ඣිමවයෙ. පයමවයස්මිඤ්ඤි සත්තානං අත්තභාවෙ ඡන්දරාගො බලවා හොති, තෙන තදා සඤ්ජාතගබ්භා ඉත්ථි ගබ්භං අනුරක්ඛිතුං න සක්කොති, ගබ්භො බත්ථාබාධො හොති. මජ්ඣිමවයස්ස පන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අතික්කම්ම තතියෙ කොට්ඨාසෙ වත්ථු විසදං හොති, විසදෙ වත්ථුමිහි නිබ්බත්තදාරකා අරොගා හොන්ති, තස්මා බොධිසත්තමානාපි පයමවයෙ සම්පත්තිං අනුභවිත්වා මජ්ඣිමවයස්ස තතියෙ කොට්ඨාසෙ විජායිත්වා කාලං කරොතීති අයමෙත්ථ ධම්මතා.

25. නව වා දස වාති එත්ථ වා සද්දස්ස විකප්පනවසෙන සත්ත වා අට්ඨ වා එකාදස වා ද්වාදස වාති එවමාදිනං
සඬගහො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සත්තමාසජානො ජීවති, සීතුණ්හක්ඛමො පන න හොති. අට්ඨමාසජානො න ජීවති, අවසෙසා ජීවන්ති.

27. දෙවා පයමං පටිග්ගණ්හන්තීති ඛිණාසවා සුද්ධාවාසබ්බුත්මානො පටිග්ගණ්හන්ති. කථං පටිග්ගණ්හන්ති?
“සුතිවෙසං ගණ්හිත්වා”ති එකෙ. තං පන පටික්ඛිපිත්වා ඉදං වුත්තං – ‘තදා බොධිසත්තමානා සුවණ්ණබ්බිතං වත්ථං නිවාසෙත්වා මච්ඡක්ඛිසදිසං දුකුලපටං යාව පාදන්තා පාරුපිත්වා අට්ඨාසි. අථස්සා සල්ලහුකගබ්භවුට්ඨානං අහොසි, ධම්කරණතො උදකනික්ඛමනසදිසං. අථ තෙ පකතිබ්බුත්මවෙසෙනෙව උපසඬකම්මිත්වා පයමං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගහෙසුං. තෙසං හත්ථතො වත්තාරො මහාරාජානො අජිනප්පවෙණියා පටිග්ගහෙසුං. තතො මනුස්සා දුකුලවුම්ඛටකෙන පටිග්ගහෙසුං’. තෙන වුත්තං – “දෙවා පයමං පටිග්ගණ්හන්ති, පච්ඡා මනුස්සා”ති.

28. වත්තාරො නං දෙවපුත්තාති වත්තාරො මහාරාජානො. පටිග්ගහෙත්වාති අජිනප්පවෙණියා පටිග්ගහෙත්වා.
මහෙසක්ඛොති මහාතෙජො මහායසො ලක්ඛණසම්පන්නො.

29. විසදොව නික්ඛමතීති යථා අඤ්ඤෙ සත්තා යොනිමග්ගෙ ලග්ගන්තා හග්ගවිහග්ගා නික්ඛමන්ති, න එවං
නික්ඛමති, අලග්ගො හුත්වා නික්ඛමතීති අත්ථො උදෙතාති උදකෙන. කෙනචි අසුවිනාති යථා අඤ්ඤෙ සත්තා කම්මප්චාතෙහි උද්ධංපාදා අධොසිරා යොනිමග්ගෙ පක්ඛිත්තා සතපොරිසං නරකපපාතං පනන්තා විය, තාලුච්ඡිද්දෙන නික්කඬ්ඨියමානා හත්ථි විය මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා නානාඅසුවිමක්ඛිතාව නික්ඛමන්ති, න එවං බොධිසත්තො. බොධිසත්තඤ්ඤි කම්මප්චාතා උද්ධංපාදං අධොසිරං කාතුං න සක්කොන්ති. සො ධම්මාසනතො ඔතරන්තො ධම්මකථිකො විය, නිස්සෙණිතො ඔතරන්තො පුරිසො විය ව ද්වෙ හත්ථෙ ව ද්වෙ පාදෙ ව පසාරෙත්වා ධීතකොව මාතුකුච්ඡිසම්භවෙන කෙනචි අසුවිනා අමක්ඛිතොව නික්ඛමති.

උදකස්ස ධාරානි උදකවට්ටියො. තාසු සිතා සුවණ්ණකටාහෙ පතති උණ්හා රජතකටාහෙ. ඉදඤ්ච පට්ඨිතලෙ කෙනවි අසුචිනා අසම්මිස්සං තෙසං පානියපරිභොජනියඋදකඤ්චෙව අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං කිළාඋදකඤ්ච දස්සෙතුං චුත්තං, අඤ්ඤස්ස පන සුවණ්ණරජතසටෙහි ආහරියමානඋදකස්ස වෙව හංසවත්තකාදිපොක්ඛරණිගතස්ස ච උදකස්ස පරිච්ඡෙදො නත්ථි.

31. සම්පතිජාතොති මුහුත්තජාතො. පාළියං පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමත්තො විය දස්සිතො, න එවං දට්ඨබ්බං. නික්ඛන්තමත්තඤ්ඤි නං පයමං බ්‍රහ්මානො සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසු, තෙසං හත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො අජිනප්පවෙණියා, තෙසං හත්ථතො මනුස්සා දුකුලවුම්බටකෙන. මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨිතො. සෙනම්හි ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙනි දිබ්බසෙනච්ඡත්තෙ අනුධාරියමානම්හි. එත්ථ ච ඡත්තස්ස පරිවාරානි බග්ගාදිනි පඤ්ච රාජකකුඛණ්ඩානි ආගතානෙව. පාළියං පන රාජගමනෙ රාජා විය ඡත්තමෙව චුත්තං. තෙසු ඡත්තමෙව පඤ්ඤායති, න ඡත්තග්ගාහකො. තථා බග්ගතාලවණ්ටමොරහත්ථකවාළබ්ජනීඋණ්හිසමත්තායෙව පඤ්ඤායන්ති, න තෙසං ගාහකා. සබ්බානි කිර තානි අදිස්සමානරූපා දෙවතා ගණ්හිංසු. චුත්තඤ්චෙනං –

“අනෙකසාබඤ්ච සහස්සමණ්ඩලං,
ඡත්තං මරු ධාරයුමන්තලික්ඛෙ;
සුවණ්ණදණ්ඩා විපතන්ති වාමරා,
න දිස්සරෙ වාමරඡත්තගාහකා”ති. (සු. නි. 693);

සබ්බා ච දිසානි ඉදං සත්තපදවිනිභාරූපරි ධීතස්ස විය සබ්බදිසානුවිලෝකනං චුත්තං, න බො පනෙවං දට්ඨබ්බං. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨිතො පුරත්ථිමං දිසං ඔලෝකෙසි. අනෙකානි චක්කවාළසහස්සානි එකඛගණානි අහෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදිනි පූජයමානා – “මහාපුරිස, ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං චතස්සො දිසා, චතස්සො අනුදිසා, හෙට්ඨා, උපරිති දස දිසා අනුවිලෝකෙත්වා අත්තනා සදිසං අදිස්වා – “අයං උත්තරා දිසා”ති උත්තරාහිමුඛො සත්තපදවිනිභාරොන අගමාසීති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ආසහින්ති උත්තමං. අග්ගොති ගුණෙහි සබ්බපයමො. ඉතරානි ද්වෙ පදානි එතස්සෙව වෙවචනානි. අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනබ්බවොති පද්ද්වයෙන ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පත්තබ්බං අරහත්තං බ්‍යාකාසි.

එත්ථ ච සමෙහි පාදෙහි පට්ඨියා පතිට්ඨානං චතුර්දධිපාදපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, උත්තරාහිමුඛභාවො මහාජනං අජ්ඣොත්ථරිත්වා අභිභවිත්වා ගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, සත්තපදගමනං සත්තබොජ්ඣාසංගතපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, දිබ්බසෙනච්ඡත්තධාරණං විමුත්තිවරජත්තපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පඤ්චරාජකකුඛණ්ඩානං පට්ටලාහො පඤ්චෙහි විමුත්තිනි විමුච්චනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, සබ්බදිසානුවිලෝකනං අනාවරණඤ්ඤාණපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, ආසහිවාචාහාසනං අප්පට්චන්තියධම්මචක්කප්පවත්තනස්ස පුබ්බනිමිත්තං, “අයමන්තිමා ජාති”ති සිහනාදො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බානස්ස පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉමෙ වාරා පාළියං ආගතා, සම්බහුලවාරො පන නාගතො, ආහරිත්වා දිපෙතබ්බො.

මහාපුරිසස්ස හි ජාතදිවසෙ දසසහස්සිලෝකධාතු කම්පි. දසසහස්සිලෝකධාතූම්හි දෙවතා එකචක්කවාළෙ සන්තිපතිංසු. පයමං දෙවා පටිග්ගණ්හිංසු, පච්ඡා මනුස්සා. තන්තිබ්බද්ධා විණා වම්මබ්බද්ධා හෙරියො ච කෙනවි අවාදිනා සයමෙව වජ්ජිංසු. මනුස්සානං අන්ද්‍රබන්ධනාදිනි බණ්ඩාබණ්ඩං ඡිජ්ජිංසු. සබ්බරොගා වූපසම්භුංසු, අම්බිලෙන ධොතතම්බලං විය විගච්ඡිංසු. ජච්චන්ධා රූපානි පස්සිංසු. ජච්චබ්බරා සද්දං සුණ්භිංසු. පීඨසප්පි ජවසම්පන්නා අහෙසුං. ජාතිජ්‍යොතම්පි එළමුගානං සති පතිට්ඨාසි. විදෙසපක්ඛන්දා නාවා සුපට්ටනං පාපුණ්භිංසු. ආකාසට්ඨකභූමිට්ඨකරනනානි සකතෙජොහාසිතානි අහෙසුං. වෙරිනො මෙන්තවිත්තං පට්ටලිංසු. අවිච්ඡිති අග්ගි නිබ්බාසි. ලෝකන්තරෙසු ආලෝකො උදපාදි. නදීසු ජලං නප්පවත්තති. මහාසමුද්දෙ මධුරසං උදකං අහොසි. වාතො න වාසි. ආකාසපබ්බතරුක්ඛගතා සකුණා හස්සිත්වා පට්ටිගතා අහෙසුං. චන්දො අතිවිරොචි. සූරියො න උණ්හො, න සීතලො, නිම්මලො උතුසම්පන්නො අහොසි. දෙවතා අත්තනො අත්තනො විමානද්වාරෙ ඨත්වා අප්ථොටනසෙළනවෙලුක්ඛෙපාදිහි මහාකිළකං කිළිංසු. වාතුද්දිපිකමහාමෙසො වස්සි. මහාජනං නෙව බුදා න පිපාසා පිළෙසි. ද්වාරකවාටානි සයමෙව විවරිංසු. පුප්ඵුපගඵලුපගා රුක්ඛා පුප්ඵඵලානි ගණ්හිංසු. දසසහස්සිලෝකධාතු එකද්ධප්මාලා අහොසි.

තත්‍රාපි දසසහස්සිලෝකධාතූකම්පො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං එකචක්කවාළෙ සන්තිපාතො ධම්මචක්කප්පවත්තනකාලෙ එකප්පහාරෙනෙව සන්තිපතිත්වා ධම්මං පටිග්ගණ්හනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පයමං දෙවතානං පටිග්ගහණං චතුත්තං රූපාවචරජ්ඣානානං පට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගහණං චතුත්තං අරූපාවචරජ්ඣානානං පට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. තන්තිබ්බද්ධවිණානං සයං වජ්ජනං අනුපුබ්බවිභාරපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. වම්මබ්බද්ධහෙරිනං වජ්ජනං මහනියා ධම්මහෙරියා අනුස්සාවනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අන්ද්‍රබන්ධනාදිනං ඡෙදො අස්මිමානසමුවිඡෙදස්ස පුබ්බනිමිත්තං. මහාජනස්ස රොගවිගමො චතුසච්චපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ජච්චන්ධානං රූපදස්සනං දිබ්බචක්ඛුපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. බධිරානං සද්දස්සවනං දිබ්බසොතධාතුපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පීඨසප්පිනං ජවසම්පදා චතුර්දධිපාදපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ජ්‍යොතං සතිපතිට්ඨානං චතුසතිපට්ඨානපට්ටලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. විදෙසපක්ඛන්දනාවානං සුපට්ටනසම්පාපුණ්නං

චතුපට්ඨමහිදාධිගමස්ස පුබ්බනිමිත්තං. රතනානං සකතෙජොහාසිත්තං යං ලොකස්ස ධම්මොභාසං දස්සෙස්සති, තස්ස පුබ්බනිමිත්තං.

වෙරිනං මෙන්තචිත්තපට්ඨාහො චතුබ්බමචිහාරපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. අච්චිමහි අග්ගිනිබ්බායනං එකාදසඅග්ගිනිබ්බායනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ලොකන්තරිකාලොකො අච්ඡන්ධකාරං විධමිත්වා ඤාණාලොකදස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. මහාසමුද්දස්ස මධුරතා නිබ්බානරසෙන එකරසභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. වාතස්ස අවායනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතභිත්තද්වයස්ස පුබ්බනිමිත්තං. සකුණානං පට්ඨිගමනං මහාජනස්ස ඔවාදං සුත්වා පාණෙහි සරණගමනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. චන්දස්ස අතිවිරොචනං බහුජනකන්තතාය පුබ්බනිමිත්තං. සූරියස්ස උණ්භිතච්ඡන්දනඋතුසුඛතා කාසිකවෙතසිකසුඛජප්තියා පුබ්බනිමිත්තං. දෙවතානං විමානද්වාරෙසු යත්වා අප්පොටනාදීහි කීළනං බුද්ධභාවං පත්වා උදානං උදානස්ස පුබ්බනිමිත්තං. වාතුද්දිපිකමහාමෙසවස්සනං මහතො ධම්මමෙසවස්සනස්ස පුබ්බනිමිත්තං. බුදාපිළනස්ස අභාවො කායගතාසතිඅමතපට්ඨාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං. පිපාසාපිළනස්ස අභාවො විමුත්තිසුඛෙන සුඛිතභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං. ද්වාරකවාටානං සයමෙව විවරණං අට්ඨකිකමග්ගද්වාරවිවරණස්ස පුබ්බනිමිත්තං. රුක්ඛානං පුප්ඵලග්ගණං විමුත්තිපුප්ඵෙහි පුප්ඵිතස්ස ව සාමඤ්ඤඵලභාරහරිතභාවස්ස ව පුබ්බනිමිත්තං. දසසහස්සිලොකධාතුයා එකද්ධජමාලිතා අරියද්ධජමාලමාලිතාය පුබ්බනිමිත්තන්ති වෙදිතබ්බං. අයං සම්බහුලවාරො නාම.

එත්ථ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති – “යදා මහාපුරිසො පට්ඨියං පතිට්ඨන්තිවා උත්තරාහිමුඛො පදසා ගන්ත්වා ආසභිං වාවං අභාසි, තදා කිං පට්ඨියා ගතො, උදාහු ආකාසෙන; දිස්සමානො ගතො, උදාහු අදිස්සමානො; අවෙලකො ගතො, උදාහු අලඬිකතපටියත්තො; දහරො හුත්වා ගතො , උදාහු මහල්ලකො; පච්ඡාපි කිං තාදිසොව අහොසි, උදාහු පුන ඛාලදාරකො”ති? අයං පන පඤ්ඤො හෙට්ඨාලොභපාසාදෙ සමුට්ඨිතො තිපිටකවුළාභයත්තෙරෙන විස්සජ්ජිතොව. ථෙරො කීර එත්ථ නියතිපුබ්බකතකම්මඉස්සරනිමිමානවාදවසෙන තං තං බහුං වත්වා අවසානෙ එවං බ්‍යාකරි – “මහාපුරිසො පට්ඨියා ගතො, මහාජනස්ස පන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය අහොසි. දිස්සමානො ගතො, මහාජනස්ස පන අදිස්සමානො විය අහොසි. අවෙලකො ගතො, මහාජනස්ස පන අලඬිකතපටියත්තො විය උපට්ඨාසි. දහරොව ගතො, මහාජනස්ස පන සොළසවස්සුද්දෙසිකො විය අහොසි. පච්ඡා පන ඛාලදාරකොව අහොසි, න තාදිසො”ති. පරිසා වස්ස – “බුද්ධෙන විය හුත්වා හො ථෙරෙන පඤ්ඤො කටීතො”ති අත්තමනා අහොසි. ලොකන්තරිකවාරො චුත්තනයො එව.

ඉමා ව පන ආදිතො පට්ඨාය කටීතා සබ්බධම්මතා සබ්බබොධිසත්තානං හොන්තිති වෙදිතබ්බා.

ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණවණ්ණනා

33. අද්දස ඛොති දුකුලචුම්බටකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ආනිතං අද්දස. මහාපුරිසස්සාති
ජාතිගොත්තකුලපදෙසාදිවසෙන මහත්තස්ස පුරිසස්ස. ද්වෙ ගතියොති ද්වෙ නිට්ඨා, ද්වෙ නිජ්ජන්තියො. අයඤ්ඤි ගතිසද්දො – “පඤ්ච ඛො ඉමා, සාරිපුත්ත, ගතියො”ති (ම. නි. 1.153) එත්ථ නිරයාදිභෙදාය සත්තෙහි ගන්තබ්බගතියා වත්තති. “ඉමෙසං ඛො අහං භික්ඛුනං සීලවත්තානං කල්‍යාණධම්මානං නෙව ජානාමි ආගතිං වා ගතිං වා”ති (ම. නි. 1.508) එත්ථ අජ්ඣාසයෙ. “නිබ්බානං අරහතො ගති”ති (පරි. 339) එත්ථ පටිස්සරණෙ. “අපි ව ත්‍යාහං බ්‍රහ්මෙ ගතිඤ්ච පජානාමි, ජුතිඤ්ච පජානාමි එවංමහිද්ධිකො බකො බ්‍රහ්මා”ති (ම. නි. 1.503) එත්ථ නිජ්ජන්තියං වත්තති. ස්වායම්ධාපි නිජ්ජන්තියං වත්තතිති වෙදිතබ්බො. අනඤ්ඤාති අඤ්ඤා ගති නිජ්ජන්ති නාම නත්ථි.

ධම්මිකොති දසකුසලධම්මසමන්තාගතො අගතිගමනවිරහිතො. ධම්මරාජාති ඉදං පුරිමපදස්සෙව වෙච්චනං. ධම්මෙන වා ලද්ධරජ්ජන්තා ධම්මරාජා. වාතුරන්තොති පුරන්ථිමසමුද්දාදීනං චතුත්තං සමුද්දානං වසෙන චතුරත්තාය පට්ඨියා ඉස්සරො. විජ්ඣාචිති විජ්ඣසඬිගාමො. ජනපදො අස්මිං ථාවරියං ථීරභාවං පත්තොති ජනපදත්ථාවරියජ්ජන්තො. වණ්ඩස්ස හි රඤ්ඤො බලිදණ්ඩාදීහි ලොකං පිළයතො මනුස්සා මජ්ඣමජ්ජනපදං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බතසමුද්දතිරාදීති නිස්සාය පච්චන්තෙ වාසං කප්පෙත්ති. අතිමුදුකස්ස රඤ්ඤො වොරෙහි සාහසිකධනවිලොපපිළිතා මනුස්සා පච්චන්තං පහාය ජනපදමජ්ඣෙ වාසං කප්පෙත්ති, ඉති එවරුපෙ රාජීති ජනපදො ථීරභාවං න පාපුණාති. ඉමස්මිං පන කුමාරෙ රජ්ජං කාරයමානෙ එතස්ස ජනපදො පාසාණපිට්ඨියං යපෙත්වා අයොපට්ටෙන පරික්ඛිත්තො විය ථීරො හවිස්සතිති දස්සන්තො – “ජනපදත්ථාවරියජ්ජන්තො”ති ආහංසු.

සත්තරතනසමන්තාගතොති එත්ථ රතිජනනට්ඨෙන රතනං. අපිච –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ච, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන චුච්චති”.

චක්කරතනස්ස ව නිබ්බත්තකාලතො පට්ඨාය අඤ්ඤං දෙවට්ඨානං නාම න හොති, සබ්බෙ ගන්ධපුප්ඵාදීහි තස්සෙව පුප්ඵෙව අභිවාදනාදීති ව කරොන්තිති චිත්තිකතට්ඨෙන රතනං. චක්කරතනස්ස ව එත්තකං නාම ධනං අග්ගිනිති අග්ගො නත්ථි, ඉති මහග්ගට්ඨෙනාපි රතනං. චක්කරතනඤ්ච අඤ්ඤෙහි ලොකෙ විජ්ජමානරතනෙහි අසද්දන්ති අතුලට්ඨෙනාපි රතනං. යස්මා ව පන යස්මිං කප්පෙ බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති, තස්මිංයෙව චක්කවත්තිතො

උප්පජ්ජන්ති, බුද්ධා ව කදාචි කරහවි උප්පජ්ජන්ති, තස්මා දුල්ලහදස්සනටියෙනාපි රතනං. තදෙන ජාතිරූපකුලඉස්සරියාදීහි අනොමස්ස උළාරසත්තස්සෙව උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤස්සාති අනොමස්තපරිභොගටියෙනාපි රතනං. යථා චක්කරතනං, එවං සෙසානිපිති. ඉමෙහි සත්තහි රතනෙහි පරිවාරභාවෙන චෙව සබ්බභොගූපකරණභාවෙන ච සමන්තාගතොති සත්තරතනසමන්තාගතො.

ඉදානි තෙසං සරූපතො දස්සනත්ථං තස්සිමානීතිආදි වුත්තං. තත්ථ චක්කරතනන්තිආදීසු අයං සබ්බෙපාධිප්පායො – ද්වෙසහස්සදීපපරිවාරානං චතුත්තං මහාදීපානං සිරිවිහවං ගභේත්වා දාතුං සමත්ථං චක්කරතනං පාතුහවති. තථා පුරෙහත්තමෙව සාගරපරියන්තං පථවිං අනුසංයායනසමත්ථං වෙහාසඬගමං හත්ථීරතනං, තාදිසමෙව අස්සරතනං, චතුරඬගසමන්තාගතෙ අන්ධකාරෙ යොජනප්පමාණං අන්ධකාරං විධිමිත්වා ආලොකදස්සනසමත්ථං මණ්ඩරතනං, ඡබ්බිධදොසවිච්ඡේදනං මනාපචාරි ඉත්ථීරතනං, යොජනප්පමාණෙ අන්තොපථවිගතං නිධිං දස්සනසමත්ථං ගහපතිරතනං, අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති නිබ්බත්තිත්වා සකලරජ්ජමනුසාසනසමත්ථං ජෙට්ඨපුත්තසඬබ්බානං පරිණායකරතනං පාතුහවති.

පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. සූරාති අභිරුකා. වීරඬගරූපාති වීරානං අඬගං වීරඬගං, වීරියස්සෙතං නාමං, වීරඬගං රූපමෙනෙසන්ති වීරඬගරූපා, වීරියජාතිකා වීරියසභාවා වීරියමයා අකිලාසුනො අහෙසුං. දිව්සමිපි යුජ්ඣාත්තා න කිලමන්තිති වුත්තං හොති. සාගරපරියන්තන්ති චක්කවාළපබ්බතං සීමං කත්වා ධීතසමුද්දපරියන්තං. අදණ්ඨෙනාති යෙ කතාපරාධෙ සත්තෙ සතමිපි සහස්සමිපි ගණ්හන්ති, තෙ ධනදණ්ඨෙන රජ්ජං කාරොන්ති. යෙ ජෙජ්ජභෙජ්ජං අනුසාසන්ති, තෙ සත්ථදණ්ඨෙන. අයං පන දුට්ඨමිපි දණ්ඨං පභාය අදණ්ඨෙන අජ්ඣාචසති. අසත්ථෙතාති යෙ එකතොධාරාදිනා සත්ථෙත පරං විහෙසන්ති, තෙ සත්ථෙත රජ්ජං කාරොන්ති නාම. අයං පන සත්ථෙත බුද්දමක්ඛිකායපි පිවනමත්තං ලොහිතං කස්සවි අනුප්පාදෙත්වා ධම්මෙනෙව – “එහි බො මහාරාජා”ති එවං පටිථාජුහි සම්පට්ච්ඡිකාගමනො වුත්තප්පකාරං පථවිං අභිවිජ්ජිත්වා අජ්ඣාචසති, අභිහවිත්වා සාමී හුත්වා වසතිති අත්ථො.

එවං එකං නිජ්ජන්තිං කථෙත්වා දුතියං කථෙතුං සචෙ බො පනාතිආදි වුත්තං. තත්ථ රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසතණ්භාසඬබ්බානං ඡදනං ආවරණං විවටං විද්ධංසිතං විවටකං එතෙනාති විවටච්ඡදො. “විවටච්ඡදා”තිපි පායො, අයමෙව අත්ථො.

35. එවං දුතියං නිජ්ජන්තිං කථෙත්වා තාසං නිමිත්තභූතාති ලක්ඛණාති දස්සෙතුං අයඤ්ඤි, දෙව, කුමාරොතිආදි වුත්තං. තත්ථ සුප්පතිට්ඨිතපාදොති යථා අඤ්ඤෙසං භූමියං පාදං යථෙත්තානං අග්ගපාදතලං වා පණ්ඨි වා පස්සං වා පයමං ඵුසති, වෙමජ්ඣෙකෙ වා පන ඡද්දං හොති, උක්ඛිපන්තානං අග්ගතලාදීසු එකකොට්ඨාසොව පයමං උට්ඨහති, න එවමස්ස. අස්ස පන සුවණ්ණපාදුකතලමිව එකප්පභාරෙනෙව සකලං පාදතලං භූමිං ඵුසති, එකප්පභාරෙනෙව භූමිතො උට්ඨහති. තස්මා අයං සුප්පතිට්ඨිතපාදො.

චක්කානීති ද්විසු පාදතලෙසු ද්වෙ චක්කානි, තෙසං අරා ව නෙමි ව නාහි ව පාළියං වුත්තාව. සබ්බාකාරපරිපූරානීති ඉමිනා පන අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො, තෙසං කිර චක්කානං පාදතලස්ස මජ්ඣෙකා නාහි දිස්සති, නාහිපරිච්ඡින්නා වට්ටලෙබා දිස්සති, නාහිමුඛපරික්ඛෙපපට්ටො දිස්සති, පනාළිමුඛං දිස්සති, අරා දිස්සන්ති, අරෙසු වට්ටිලෙබා දිස්සන්ති, නෙමිමණ්ණිකා දිස්සන්ති. ඉදං තාව පාළියං ආගතමෙව. සම්බහුලවාරො පන අනාගතො, සො එවං දට්ඨබ්බො – සත්ති, සිරිවච්ඡො, නන්දි, සොවත්තිකො, වටංසකො, වඩ්ඪමානකං, මච්ඡයුගළං, හද්දපීයං, අඬකුසකො, පාසාදො, තොරණං, සෙතච්ඡන්තං, බග්ගො, තාලවණ්ටං, මොරහත්ථකො, වාළබ්ජනී, උණ්ඨිසං, මණ්, පත්තො, සුමනදාමං, නීලුප්පලං, රත්තුප්පලං, සෙතුප්පලං, පදුමං, පුණ්ඨරිකං, පුණ්ණසංඝටො, පුණ්ණපාති, සමුද්දො, චක්කවාළො, හිමවා, සිනෙරු, වන්දිමසුරියා, නක්ඛත්තානි, චත්තාරො මහාදීපා, ද්විපරිත්තදීපසහස්සානි, අන්තමසො චක්කවත්තිරඤ්ඤො පරිසං උපාදාය සබ්බො චක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවාරො.

ආයතපණ්ඨිති දීසපණ්ඨි, පරිපුණ්ණපණ්ඨිති අත්ථො. යථා හි අඤ්ඤෙසං අග්ගපාදො දිසො හොති, පණ්ඨිමත්ථකෙ ජඩ්සා පතිට්ඨාති, පණ්ඨිං තච්ඡෙත්වා යපිතා විය හොති, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහාපුරිසස්ස පන චතුසු කොට්ඨාසෙසු ද්වෙ කොට්ඨාසා අග්ගපාදො හොති, තතියෙ කොට්ඨාසෙ ජඩ්සා පතිට්ඨාති, චතුත්ථකොට්ඨාසෙ ආරග්ගෙන වට්ටෙත්වා යපිතා විය රත්තකම්බලගෙණ්ඩුකසදිසා පණ්ඨි හොති.

දීසඬගුලීති යථා අඤ්ඤෙසං කාවි අඬගුලියො දීසා හොන්ති, කාවි රස්සා, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහාපුරිසස්ස පන මක්කටස්සෙව දීසා හත්ථපාදඬගුලියො මුලෙ ටුලා, අනුපුබ්බෙන ගන්ත්වා අග්ගෙ තනුකා, නියාසතෙලෙන මද්දිත්වා වට්ටිතහරිතාලවට්ටිසදිසා හොන්ති. තෙන වුත්තං – “දීසඬගුලී”ති.

මුදුතලුනහත්ථපාදොති සප්පිමණ්ඨෙ ඔසාරෙත්වා යපිතං සතචාරචිහතකප්පාසපටලං විය මුදු. යථා ව ඉදානි ජාතමත්තස්ස, එවං වුඩ්ඪකාලෙපි මුදුතලුනායෙව හවිස්සන්ති, මුදුතලුනා හත්ථපාදා එතස්සාති මුදුතලුනහත්ථපාදො.

ජාලහත්ථපාදොති න වම්මෙන පට්ඨද්ධඅඬගුලන්තරො. එදිසො හි එණහත්ථකො පුරිසදොසෙන උපහතො පබ්බජ්ජං න පටිලහති. මහාපුරිසස්ස පන චතස්සො හත්ථඬගුලියො පඤ්ඤිපි පාදඬගුලියො එකප්පමාණා හොන්ති,

තාසං එකප්පමාණතාය යවලක්ඛණං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිච්ඡක්ඛිත්වා තිට්ඨති. අට්ඨස්ස හත්ථපාදා කුසලෙන වඩ්ඪකිනා යොජිතජාලවාතපානසදිසා හොන්ති. තෙන චුත්තං – “ජාලහත්ථපාදො”ති.

උද්ධං පතිට්ඨිතගොප්ථකත්තා උස්සඬ්ඛා පාදා අස්සාති උස්සඬ්ඛපාදො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤා පිට්ඨිපාදෙ ගොප්ථකා හොන්ති, තෙන තෙසං පාදා ආණ්ඩද්ධා විය ඛද්ධා හොන්ති, න යථාසුඛං පරිවට්ටන්ති, ගච්ඡන්තානං පාදනලානිපි න දිස්සන්ති. මහාපුරිසස්ස පන ආරුහිත්වා උපරි ගොප්ථකා පතිට්ඨහන්ති, තෙනස්ස නාහිතො පටිධාය උපරිමකායො නාවාය යපිතසුචණ්ණපටිමා විය නිව්වලො හොති, අධොකායොව ඉඤ්ජති, සුඛෙන පාදා පරිවට්ටන්ති, පුරතොපි පච්ඡතොපි උභයපස්සෙසුපි යත්වා පස්සන්තානං පාදනලානි පඤ්ඤායන්ති, න හත්ථිනං විය පච්ඡතොයෙව.

එණිජඬ්ඛොති එණිමිගසදිසජඬ්ඛො මංසුස්සදෙන පරිපුණ්ණජඬ්ඛො, න එකතො ඛද්ධපිණ්ඩිකමංසො , සමන්තතො සමසණ්ඨිතෙන මංසෙන පරික්ඛිත්තාහි සුවට්ටිතාහි සාලිගබ්භයවගබ්භසදිසාහි ජඩ්ඝාහි සමන්තාගතොති අත්ථො.

අනොනමන්තොති අනමන්තො, එතෙනස්ස අබුජ්ජඅවාමනභාවො දිපිතො. අවසෙසජනා හි බුජ්ජා වා හොන්ති වාමනා වා. බුජ්ජානං උපරිමකායො අපරිපුණ්ණො හොති, වාමනානං හෙට්ඨිමකායො. තෙ අපරිපුණ්ණකායත්තා න සක්කොන්ති අනොනමන්තා ජණ්ණකානි පරිමජ්ජිතුං. මහාපුරිසො පන පරිපුණ්ණඋභයකායත්තා සක්කොති.

කොසොහිතවත්ථගුය්හොති උසහවාරණාදීනං විය සුවණ්ණපදුමකණ්ණිකසදිසෙහි කොසෙහි ඔහිතං පටිච්ඡන්තං වත්ථගුය්හං අස්සාති කොසොහිතවත්ථගුය්හො. වත්ථගුය්හන්ති වත්ථෙන ගුහිතබ්බං අඩ්ගජාතං චුච්චති.

සුවණ්ණවණ්ණොති ජාතිහිඬ්ගලකෙන මජ්ජිත්වා දීපිදායාය සංසිත්වා ගෙරුකපරිකම්මං කත්වා යපිතසනසුචණ්ණරූපසදිසොති අත්ථො. එතෙනස්ස සනසිනිද්ධසණ්ඨහසර්ගං දස්සෙත්වා ජට්ටණ්ණදස්සනත්ථං කඤ්චනසන්තිහත්තවොති චුත්තං. පුරිමස්ස වා වෙච්චනමෙතං.

රජොජල්ලන්ති රජො වා මලං වා. න උපලිම්පතීති න ලග්ගති පදුමපලාසතො උදකබින්දු විය විවට්ටති. හත්ථධොවනාදීනි පන උතුග්ගහණත්ථාය වෙච්ච දායකානං පුඤ්ඤඵලත්ථාය ව බුද්ධා කරොන්ති, වත්තසීසෙනාපි ව කරොන්තියෙව. සෙනාසනං පවිසන්තෙන හි භික්ඛුනා පාදෙ ධොවිත්වා පවිසිතබ්බන්ති චුත්තමෙතං.

උද්ධග්ගලොමොති ආවට්ටපරියොසානෙ උද්ධග්ගානි හුත්වා මුඛසොහං උල්ලොකයමානානි විය යීතානි ලොමානි අස්සාති උද්ධග්ගලොමො.

බ්‍රහ්මුජුගත්තොති බ්‍රහ්මා විය උජුගත්තො, උජුමෙව උග්ගතදීඝසරිරො හවිස්සති. යෙභුයොන හි සත්තා ඛන්ධෙ කට්ඨං ජාණ්ණසුති තීසු යානෙසු නමන්ති, තෙ කට්ඨං නමන්තා පච්ඡතො නමන්ති, ඉතරෙසු ද්වීසු යානෙසු පුරතො. දීඝසරිරා පන එකෙ පස්සවඩ්ඛා හොන්ති, එකෙ මුඛං උන්තමෙත්වා නක්ඛන්තානි ගණයන්තා විය වරන්ති, එකෙ අප්පමංසලොහිතා සුලසදිසා හොන්ති, එකෙ පුරතො පබ්භාරා හොන්ති, පවෙධමානා ගච්ඡන්ති. අයං පන උජුමෙව උග්ගන්ත්වා දීඝප්පමාණො දෙවනගරෙ උස්සිතසුචණ්ණතොරණං විය හවිස්සතීති දීපෙන්නි. යථා වෙතං, එවං යං යං ජාතමත්තස්ස සබ්බසො අපරිපුණ්ණං මහාපුරිසලක්ඛණං හොති, තං තං ආයතීං තථාභාවිතං සන්ධාය චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සත්තුස්සදොති ද්වෙ හත්ථපිට්ඨියො ද්වෙ පාදපිට්ඨියො ද්වෙ අංසකුටානි ඛන්ධොති ඉමෙසු සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණො මංසුස්සදො අස්සාති සත්තුස්සදො. අඤ්ඤෙසං පන හත්ථපාදපිට්ඨාදීසු සිරාජාලං පඤ්ඤායති, අංසකුටක්ඛන්ධෙසු අට්ඨිකොටියො. තෙ මනුස්සා පෙනා විය බායන්ති, න තථා මහාපුරිසො, මහාපුරිසො පන සත්තසු යානෙසු පරිපුණ්ණමංසුස්සදත්තා නිගුල්භසිරාජාලෙහි හත්ථපිට්ඨාදීහි වට්ටෙන්වා සුට්ඨපිතසුචණ්ණාලිඬ්ගසදිසෙන ඛන්ධෙන සිලාරූපකං විය බායති, විත්තකම්මරූපකං විය ව බායති.

සීහස්ස පුබ්බද්ධං විය කායො අස්සාති සීහපුබ්බද්ධකායො. සීහස්ස හි පුරන්ථිමකායොව පරිපුණ්ණො හොති, පච්ඡිමකායො අපරිපුණ්ණො. මහාපුරිසස්ස පන සීහස්ස පුබ්බද්ධකායො විය සබ්බො කායො පරිපුණ්ණො. සොපි සීහස්සෙව තත්ථ තත්ථ විනතුන්නතාදිවසෙන දුස්සණ්ඨිතවිසණ්ඨිතො න හොති, දීඝයුත්තට්ඨානෙ පන දීඝො, රස්සපුලකිසපුපුලඅනුවට්ටිතයුත්තට්ඨානෙසු තථාවිධොව හොති. චුත්තඤ්ඤෙතං හගවතා –

“මනාපියෙව බො, භික්ඛවෙ, කම්මවිපාකෙ පච්චුපට්ඨිතෙ යෙහි අඩ්ගෙහි දීඝෙහි සොහති, තානි අඩ්ගානි දීඝානි සණ්ඨන්ති. යෙහි අඩ්ගෙහි රස්සෙහි සොහති, තානි අඩ්ගානි රස්සානි සණ්ඨන්ති. යෙහි අඩ්ගෙහි ථුලෙහි සොහති, තානි අඩ්ගානි ථුලානි සණ්ඨන්ති. යෙහි අඩ්ගෙහි කිසෙහි සොහති, තානි අඩ්ගානි කිසානි සණ්ඨන්ති. යෙහි අඩ්ගෙහි පුපුලෙහි සොහති, තානි අඩ්ගානි පුපුලානි සණ්ඨන්ති. යෙහි අඩ්ගෙහි වට්ටෙහි සොහති, තානි අඩ්ගානි වට්ටානි සණ්ඨන්ති”ති.

ඉති නානාවිත්තෙන පුඤ්ඤවිත්තෙන විත්තිතො දසහි පාරමිහි සජ්ජිතො මහාපුරිසස්ස අත්තභාවො, ලොකෙ සබ්බසිප්පිනො වා සබ්බඉද්ධිමත්තො වා පතිරුපකම්පි කාතුං න සක්කොන්ති.

විතත්තරංසොති අත්තරංසං වුවුවනි ද්විත්තං කොට්ටානං අත්තරං, තං චිතං පරිපුණ්ණං අත්තරංසං අස්සාති විතත්තරංසො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි තං යානං නිත්තං හොති, ද්වෙ පිට්ඨිකොට්ටා පාටියෙක්කා පඤ්ඤායන්ති. මහාපුරිසස්ස පන කට්ටො පටියාය මංසපටලං යාව ඛන්ධා උග්ගම්ම සමුස්සිතසුවණ්ණප්පලකං විය පිට්ඨි ඡාදෙන්වා පතිට්ඨිතං.

නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලොති නිග්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො. යථා පඤ්ඤාසහන්ථතාය වා සතහන්ථතාය වා සමක්ඛන්ධසාධො නිග්‍රොධො දීඝතොපි විත්ථාරතොපි එකප්පමාණොව හොති, එවං කායතොපි ඛ්‍යාමතොපි එකප්පමාණො. යථා අඤ්ඤෙසං කායො දීඝො වා හොති ඛ්‍යාමො වා, න එවං විසමප්පමාණොති අත්ථො. තෙනෙව යාවතක්ඛස්ස කායොතිආදි වුත්තං. තත්ථ යාවතකො අස්සාති යාවතක්ඛස්ස.

සමච්චිකක්ඛන්ධොති සමච්චිතක්ඛන්ධො. යථා එකෙ කොඤ්චා විය ව ඛකා විය ව වරාහා විය ව දීඝගලා වඬිකගලා පුපුලගලා ව හොන්ති, කථනකාලෙ සිරාජාලං පඤ්ඤායති, මන්දො සරො නික්ඛමති, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහාපුරිසස්ස පන සුවට්ඨිතසුවණ්ණාලිඬිඬිඬිසදිසො ඛන්ධො හොති, කථනකාලෙ සිරාජාලං න පඤ්ඤායති, මෙසස්ස විය ගජ්ජිතො සරො මහා හොති.

රසග්ගසග්ගීති එත්ථ රසං ගසන්ති හරන්තිති රසග්ගසා. රසහරණිනමෙතං අධිවචනං, තා අග්ගා අස්සාති රසග්ගසග්ගී. මහාපුරිසස්ස කිර සත්තරසහරණිසහස්සාති උද්ධග්ගාති හුත්වා ගීවායමෙව පටිමුක්කාති. නිලඵලමත්තොපි ආභාරො ජිව්හග්ගෙ යපිතො සබ්බකායං අනුඵරති. තෙනෙව මහාපධානං පදහන්තස්ස එකතණ්ඩුලාදිහි කළායයුසපසතමත්තෙනාපි කායස්ස යාපනං අහොසි. අඤ්ඤෙසං පන තථා අභාවා න සකලං කායං ඔජා ඵරති. තෙන තෙ ඛන්වාඛාධා හොන්ති.

සීහස්සෙව හනු අස්සාති සීහහනු. තත්ථ සීහස්ස හෙට්ඨිමහනුමෙව පරිපුණ්ණං හොති, න උපරිමං. මහාපුරිසස්ස පන සීහස්ස හෙට්ඨිමං විය ද්වෙපි පරිපුණ්ණාති ද්වාදසියා පක්ඛස්ස වන්දසදිසාති හොන්ති. අථ නෙමිත්තකා හනුකපරියන්තං ඔලොකෙන්තාව ඉමෙසු හනුකෙසු හෙට්ඨිමෙ විසති උපරිමෙ විසතීති වත්තාලිසදන්තා සමා අවිරලා පතිට්ඨහිස්සන්තීති සල්ලක්ඛෙන්වා අයඤ්ඤි දෙව, කුමාරො වත්තාලිසදන්තො හොතීතිආදිමාහංසු. තත්‍රායමත්ථො, අඤ්ඤෙසඤ්ඤි පරිපුණ්ණදන්තානම්පි ද්වන්තිංස දන්තා හොන්ති. ඉමස්ස පන වත්තාලිසං හවිස්සන්ති. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි කෙවි දන්තා උච්චා, කෙවි නිචාති විසමා හොන්ති, ඉමස්ස පන අයපට්ටකෙන ඡින්නසඬ්ඨපට්ටං විය සමා හවිස්සන්ති. අඤ්ඤෙසං කුම්භිලානං විය දන්තා විරලා හොන්ති, මච්ඡමංසාති ඛාදන්තානං දන්තන්තරං පුරෙන්නි. ඉමස්ස පන කතකඵලකායං සමුස්සිතවජීරපන්ති විය අවිරලා තුලිකාය දස්සිතපරිච්ඡේදා විය දන්තා හවිස්සන්ති. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි පුතිදන්තා උට්ඨහන්ති. තෙන කාචි දායා කාලාපි විචණ්ණාපි හොන්ති. අයං පන සුට්ඨු සුක්කදායො ඔසධිතාරකම්පි අතික්කම්ම විරොවමානාය පභාය සමන්තාගතදායො හවිස්සති.

පහුතජීවහොති පුපුලජීවහො. අඤ්ඤෙසං ජීව්හා ථුලාපි හොන්ති කිසාපි රස්සාපි ථද්ධාපි විසමාපි, මහාපුරිසස්ස පන ජීව්හා මුදු දීඝා පුපුලා වණ්ණසම්පන්නා හොති. සො හි එතං ලක්ඛණං පරියෙසිතුං ආගතානං කඬ්ඛාවිනොදනත්ථං මුදුකත්තා තං ජීව්හං කථිතසුචිං විය වට්ටෙන්වා උභො නාසිකසොතාති පරාමසති, දීඝත්තා උභො කණ්ණසොතාති පරාමසති, පුපුලත්තා කෙසන්තපරියොසානං කෙවලම්පි නලාටං පටිච්ඡාදෙති. එවමස්ස මුදුදීඝපුපුලභාවං පකාසෙන්තො තෙසං කඬ්ඛං විනොදෙති. එවං තිලක්ඛණසම්පන්නං ජීව්හං සන්ධාය “පහුතජීවහො”ති වුත්තං.

බ්‍රහ්මස්සරොති අඤ්ඤෙ ඡින්නස්සරාපි හින්තස්සරාපි කාකස්සරාපි හොන්ති, අයං පන මහාබ්‍රහ්මනො සරසදිසෙන සරෙන සමන්තාගතො හවිස්සති, මහාබ්‍රහ්මනො හි පිත්තසෙම්හෙහි අපලිබුද්ධත්තා සරො විසදො හොති. මහාපුරිසෙනාපි කතකම්මං තස්ස වත්ථුං සොධෙති. වත්ථුනො සුද්ධත්තා නාහිතො පටියාය සමුට්ඨහන්තො සරො විසදො අට්ඨඬිඬිසමන්තාගතොව සමුට්ඨාති. කරවිකො විය හණතිති කරවිකභාණි, මත්තකරවිකරුතමඤ්ජුසොසොති අත්ථො.

අහිනීලනෙත්තොති න සකලනීලනෙත්තො, නීලයුත්තට්ඨානෙ පනස්ස උමාපුප්ඵසදිසෙන අතිවිසුද්ධෙන නීලවණ්ණෙන සමන්තාගතාති නෙත්තාති හොන්ති, පීතයුත්තට්ඨානෙ කණිකාරපුප්ඵසදිසෙන පීතවණ්ණෙන, ලොහිතයුත්තට්ඨානෙ ඛන්ධුජීවකපුප්ඵසදිසෙන ලොහිතවණ්ණෙන, සෙනයුත්තට්ඨානෙ ඔසධිතාරකසදිසෙන සෙනවණ්ණෙන, කාලයුත්තට්ඨානෙ අද්දාරිට්ඨකසදිසෙන කාලවණ්ණෙන සමන්තාගතාති. සුවණ්ණවිමානෙ උග්ගාටිතමණිසිහපඤ්ජරසදිසාති ඛායන්ති.

ගොපබුමොති එත්ථ පබුමන්ති සකලවක්ඛුහණ්ඩං අධිප්පෙනං, තං කාලවච්ඡකස්ස ඛලධාතුකං හොති, රත්තවච්ඡකස්ස විජ්ජසන්නං, තංමුහුත්තජාතතරුණරත්තවච්ඡකසදිසවක්ඛුහණ්ඩොති අත්ථො. අඤ්ඤෙසඤ්ඤි වක්ඛුහණ්ඩා අපරිපුණ්ණා හොන්ති, හත්ථිමුසිකාදීනං අක්ඛිසදිසෙහි විනිග්ගතෙහිපි ගම්හිරෙහිපි අක්ඛිති සමන්තාගතා හොන්ති. මහාපුරිසස්ස පන ධොවිත්වා මජ්ජිත්වා යපිතමණිගුලිකා විය මුදුසිනිද්ධනීලසුබුමපබුමාවිතාති අක්ඛිති.

උණ්ණාති උණ්ණලොමං. හමුකන්තරෙති ද්විත්තං හමුකානං වෙමජ්ඣෙ නාසිකමත්ථකෙයෙව ජානා, උග්ගන්ත්වා පන නලාටවෙමජ්ඣෙ ජානා. ඔදාතාති පරිසුද්ධා, ඔසධිතාරකසමානවණ්ණා. මුද්දති සප්පිමණ්ඩෙ ඔසාරෙත්වා යපිතසතවාරවිහතකප්පාසපටලසදිසා. තුලසන්තිහාති සිම්බලිතුලලතාතුලසමානා, අයමස්ස ඔදාතනාය උපමා. සා පනෙසා කොටියං ගහෙත්වා ආකඩ්ඪියමානා උපඩ්ඪිකානුපමාණා හොති, විස්සට්ඨා දක්ඛිණාවට්ටවසෙන ආවට්ඨත්වා උද්ධග්ගා හුත්වා සන්තිට්ඨති. සුවණ්ණඵලකමජ්ඣෙ යපිතරජතපුබ්බලකං විය, සුවණ්ණසංතො නික්ඛමමානා බිරධාරා විය, අරුණප්පහාරඤ්ජිතෙ ගගනප්පදෙසෙ ඔසධිතාරකා විය ව අතිමනොහරාය සිරියා විරොවති.

උණ්භිසසිසොති ඉදං පරිපුණ්ණනලාටතඤ්ච පරිපුණ්ණසිසතං වාති ද්වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච චුත්තං. මහාපුරිසස්ස හි දක්ඛිණකණ්ණචුළිකතො පට්ඨාය මංසපටලං උට්ඨහිත්වා සකලනලාටං ඡාදයමානං පුරයමානං ගන්ත්වා වාමකණ්ණචුළිකායං පතිට්ඨිතං, තං රඤ්ඤො ඛන්ධඋණ්භිසපට්ටො විය විරොවති. මහාපුරිසස්ස කිර ඉමං ලක්ඛණං දිස්වා රාජුතං උණ්භිසපට්ටං අකංසු. අයං තාව එකො අත්ථො. අඤ්ඤො පන ජනා අපරිපුණ්ණසිසා හොත්ති, කෙච් කපිසිසා, කෙච් ඵලසිසා, කෙච් අට්ඨසිසා, කෙච් හත්ථිසිසා, කෙච් තුම්බසිසා, කෙච් පබ්භාරසිසා. මහාපුරිසස්ස පන ආරග්ගෙන වට්ටෙත්වා යපිතං විය සුපරිපුණ්ණං උදකපුබ්බලසදිසං සිසං හොති. තත්ථ පුරිමනයෙ උණ්භිසවෙධිතසිසො වියාති උණ්භිසසිසො. දුතියනයෙ උණ්භිසං විය සබ්බත්ථ පරිමණ්ඩලසිසොති උණ්භිසසිසො.

විපස්සිසමඤ්ඤාවණ්ණනා

37. සබ්බකාමෙහිති ඉදං ලක්ඛණාති පරිගණ්භාපෙත්වා පච්ඡා කතං විය චුත්තං, න පනෙවං දට්ඨබ්බං. පයමඤ්භි තෙ නෙමිත්තකෙ සන්තප්පෙත්වා පච්ඡා ලක්ඛණපරිගණ්භනං කතන්ති වෙදිතබ්බං. තස්ස චිත්ථාරො ගබ්භොක්කන්තියං චුත්තොයෙව. පායෙන්ති ඵඤ්ඤං පායෙන්ති. තස්ස කිර නිද්දොසෙන මධුරෙන බිරෙන සමන්තාගතා සට්ඨි ධාතියො උපට්ඨාපෙසි, තථා සෙසාපි තෙසු තෙසු කම්මෙසු කුසලා සට්ඨිසට්ඨියෙව. තාසං පෙසනකාරකෙ සට්ඨි පුරිසෙ, තස්ස තස්ස කතාකතභාවං සල්ලක්ඛණෙ සට්ඨි අමච්චෙ උපට්ඨාපෙසි. එවං චත්තාරි සට්ඨියො ඉත්ථිතං, ද්වෙ සට්ඨියො පුරිසානන්ති ඡ සට්ඨියො උපට්ඨකානංයෙව අහෙසුං. සෙනච්ඡත්තන්ති දිබ්බසෙනච්ඡත්තං. කුලදත්තියං පන සිරිගබ්භෙයෙව තිට්ඨති. මා නං සිතං වාතිආදිසු මා අභිභවති අත්ථො වෙදිතබ්බො. ස්වාස්සුදන්ති සො අස්සුදං. අභිකෙනෙව අභිකන්ති අඤ්ඤස්ස බාහුනාව අඤ්ඤස්ස බාහුං. අඤ්ඤස්ස ව අංසකුටෙනෙව අඤ්ඤස්ස අංසකුටං. පරිහරියතීති නියති, සම්පාපියතීති අත්ථො.

38. මඤ්ජුස්සරොති අබරස්සරො. වග්ගුස්සරොති ඡෙකනිපුණස්සරො. මධුරස්සරොති සාතස්සරො. පෙමනියස්සරොති පෙමජනකස්සරො. තත්ත්වං කරවිකානං මධුරස්සරොතාය – කරවිකසකුණෙ කිර මධුරස්සං අම්බපක්කං මුඛතුණ්ඩකෙන පහරිත්වා පග්ගරිතරසං පිච්චිත්වා පක්ඛෙන තාලං දත්වා විකුජමානෙ චතුප්පදා මත්තා විය ලලිතුං ආරහන්ති. ගොවරපසුතාපි චතුප්පදා මුඛගතාති තිණාති ඡඩ්ඪිකත්වා තං සද්දං සුණන්ති. වාළමීගා බුද්දකම්ගෙ අනුබන්ධමානා උක්ඛිත්තං පාදං අනික්ඛිපිත්වා තිට්ඨන්ති. අනුබද්ධමීගා ව මරණභයං ජහිත්වා තිට්ඨන්ති. ආකාසෙ පක්ඛන්දා පක්ඛිනොපි පක්ඛෙ පසාරෙත්වා තං සද්දං සුණමානාව තිට්ඨන්ති. උදකෙ මච්ඡාපි කණ්ණපටලං පප්ඵොටෙත්වා තං සද්දං සුණමානාව තිට්ඨන්ති. එවං මධුරස්සරා කරවිකා.

අසන්ධිමිත්තාපි ධම්මාසොකස්ස දෙවි – “අත්ථි නු ඛො, හන්තෙ, බුද්ධස්සරෙන සදිසො කස්සචි සරො”ති සඩ්ඨං පුච්ඡි. අත්ථි කරවිකසකුණස්සාති. කුහිං, හන්තෙ, තෙ සකුණාති? හිමවන්තෙති. සා රාජානං ආහ – “දෙව, අහං කරවිකසකුණං පස්සිතුකාමාමිහි”ති. රාජා – “ඉමස්මිං පඤ්ජරෙ නිසීදිත්වා කරවිකො ආගච්ඡතු”ති සුවණ්ණපඤ්ජරං විස්සජ්ජෙසි. පඤ්ජරො ගන්ත්වා එකස්ස කරවිකස්ස පුරතො අට්ඨාසි. සො – “රාජාණාය ආගතො පඤ්ජරො, න සක්කා න ගන්තු”න්ති තත්ථ නිසීදි. පඤ්ජරො ආගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො අට්ඨාසි. න කරවිකසද්දං කාරාපෙනුං සක්කොන්ති. අථ රාජා – “කථං, හණෙ, ඉමෙ සද්දං න කරොන්ති”ති ආහ. ඤාතකෙ අදිස්වා දෙව්නි. අථ නං රාජා ආදාසෙහි පරික්ඛිපාපෙසි. සො අත්තනො ඡායං දිස්වා – “ඤාතකා මෙ ආගතා”ති මඤ්ඤමානො පක්ඛෙන තාලං දත්වා මධුරස්සරෙන මණ්ඩංසං ධම්මානො විය විරචි. සකලනගරෙ මනුස්සා මත්තා විය ලලිංසු. අසන්ධිමිත්තා චිත්තෙසි – “ඉමස්ස තාව තිරච්ඡානගතස්ස එවං මධුරො සද්දො, කිදිසො නු ඛො සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණසිරිපත්තස්ස හගවතො සද්දො අහොසි”ති පිති. උප්පාදෙත්වා තං පිති. අච්ඡිත්තවා සත්තහි ඡඩ්ඪිසතෙහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. එවං මධුරො කිර කරවිකසද්දොති. තතො පන සතභාගෙන සහස්සභාගෙන ව මධුරතරො විපස්සිස්ස කුමාරස්ස සද්දො අහොසිති වෙදිතබ්බො.

39. කම්මච්චාකජන්ති න භාවනාමයං, කම්මච්චාකවසෙන පන දෙවතානං චක්ඛුසදිසමෙව මංසවක්ඛු අහොසි, යෙන නිමිත්තං කත්වා තිලවාගෙ පක්ඛිත්තං එකතිලමිපි අයං සොති උද්ධරිත්වා දාතුං සක්කොති.

40. විපස්සිති එත්ථ අයං වචනත්ථො, අන්තරත්තරා නිමිලජනිතන්ධකාරවිරහෙන විසුද්ධං පස්සති, විවට්ඨෙති ව අක්ඛිති පස්සතිති විපස්සි; දුතියවාරෙ විවෙය්‍ය විවෙය්‍ය පස්සතිති විපස්සි; විචිනිත්වා විචිනිත්වා පස්සතිති අත්ථො.

අත්ථෙ පනායතීති අත්ථෙ ජානාති පස්සති, නයති වා පවත්තෙතීති අත්ථො. එකදිවසං කිර විනිච්ඡයට්ඨානෙ නිසීදිත්වා අත්ථෙ අනුසාසන්තස්ස රඤ්ඤො අලඬිකතපටියත්තං මහාපුරිසං ආනෙත්වා හත්ථෙ යපයිංසු. තස්ස තං

අධිකෙකන්වා උපලාළයමානස්සෙව අමච්චා සාමිකං අස්සාමිකං අකංසු. බොධිසත්තො අනත්තමනසද්දං නිව්ඡාරෙසි. රාජා – “කිමෙන, උපධාරොපා”ති ආහ. උපධාරියමානා අක්ඛං අදිස්වා – “අධිධස්ස දුබ්බිනිව්ඡිතත්තා එවං කතං භවිස්සති”ති පුත සාමිකංයෙව සාමිකං කන්වා “ඤත්වා නු බො කුමාරො එවං කරොති”ති විමංසන්තා පුත සාමිකං අස්සාමිකං අකංසු. පුතපි බොධිසත්තො තථෙව සද්දං නිව්ඡාරෙසි. අප් රාජා – “ජානාති මහාපුරිසො”ති තතො පට්ඨාය අප්පමත්තො අහොසි. ඉදං සන්ධාය වුත්තං – “විවෙය්‍ය විවෙය්‍ය කුමාරො අත්තෙ පනායති”ති.

42. වස්සිකන්තිආදීසු යත්ප සුබං හොති වස්සකාලෙ වසිතුං, අයං වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අයං පනෙත්ථ වචනත්තො වස්සාවාසො වස්සං, වස්සං අරහතිති වස්සිකො. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ වස්සිකො පාසාදො නාතිඋච්චො හොති, නාතිනිවො, ද්වාරවාතපානානිපිස්ස නාතිබ්බුති නාතිතනුති, භූමත්ථරණපච්චත්ථරණඛප්ථොප්පජානිපෙත්ථ මිස්සකානෙව වට්ටන්ති. හෙමන්තිකෙ ථම්මාපි භිත්තියොපි නිවා හොන්ති, ද්වාරවාතපානානි තනුකානි සුබුමච්ඡිද්දානි, උණ්භප්පවෙසනත්ථාය භිත්තිනිසුභානි නිහරියන්ති. භූමත්ථරණපච්චත්ථරණනිවාසනපාරුපනානි පනෙත්ථ උණ්භවිරියානි කම්බලාදීනි වට්ටන්ති. ඛප්ථොප්පං සිනිද්ධං කටුකසන්තිස්සිතං නිරුද්ධසන්තිස්සිතඤ්ච. ගිම්හිකෙ ථම්මාපි භිත්තියොපි උච්චා හොන්ති, ද්වාරවාතපානානි පනෙත්ථ බ්බුති විපුලජානානි හොන්ති, භූමත්ථරණාදීනි දුකුලමයානි වට්ටන්ති. ඛප්ථොප්පජානි මධුරසසන්තිස්සිතහරිතානි. වාතපානසම්පෙසු චෙත්ථ නව වාටියො යපෙත්වා උදකස්ස පුරෙත්වා නිලුප්පලාදීහි සඤ්ජාදෙන්ති. තෙසු තෙසු පදෙසෙසු උදකයන්තානි කරොන්ති, යෙහි දෙවෙ වස්සන්තෙ විය උදකධාරා නික්ඛමන්ති.

නිප්පුරිසෙහිති පුරිසවිරහිතෙහි. න කෙවලඤ්චෙත්ථ තුරියානෙව නිප්පුරිසානි, සබ්බට්ඨානානිපි නිප්පුරිසානෙව, දොවාරිකාපි ඉත්ථියොව, නභාපනාදිපරිකම්මකරාපි ඉත්ථියොව. රාජා කිර – “තථාරූපං ඉස්සරියසුබසම්පත්තිං අනුභවමානස්ස පුරිසං දිස්වා පුරිසාසඬ්ඛා උප්පජ්ජති, සා මෙ පුත්තස්ස මා අහොසි”ති සබ්බකිච්චෙසු ඉත්ථියොව යපෙසිති.

පයමහාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පිණ්ණපුරිසවණ්ණනා

43. දුතියභාණවාලෙ ගොපානසිවඬකන්ති ගොපානසි විය වඬකං. හොග්ගන්ති බන්ධෙ, කට්ඨං, ජාණුසුති තිසු යානෙසු හොග්ගවඬකං. දණ්ඩපරායනන්ති දණ්ඩගතිකං දණ්ඩපට්ඨරණං. ආතුරන්ති ජරාතුරං. ගතයොබ්බතන්ති අතික්කන්තයොබ්බතං පච්ඡිමවයෙ යිතං. දිස්වාති අධිධයොජනප්පමාණෙන බලකායෙන පරිවුතො සුසංවිහිතාරක්ඛොපි ගච්ඡන්තො යදා රථො පුරතො හොති, පච්ඡා බලකායො, තාදිසෙ ඔකාසෙ සුද්ධාවාසබ්බිණ්ණසවබ්බුමෙහි අත්තනො ආනුභාවෙන රථස්ස පුරතොව දස්සිතං, තං පුරිසං පස්සිත්වා. සුද්ධාවාසා කිර – “මහාපුරිසො පඬිකෙ ගජො විය පඤ්චසු කාමගුණෙසු ලග්ගො, සතිමස්ස උප්පාදෙස්සාමා”ති තං දස්සෙසු. එවං දස්සිතඤ්ච තං බොධිසත්තො වෙව පස්සති සාරථී ව. බ්‍රහ්මානො හි බොධිසත්තස්ස අප්පමාදත්ථං සාරථීස්ස ව කථාසල්ලාපත්ථං තං දස්සෙසු. කිං පනෙසොති “එසො පිණ්ණොති කිං වුත්තං හොති, නාහං, හො ඉතො පුබ්බෙ එවරූපං අද්දස”න්ති පුච්ඡි.

තෙන හීති යදි මය්හම්පි එවරූපෙහි කෙසෙහි එවරූපෙන ව කායෙන භවිතබ්බං, තෙන හි සම්ම සාරථී. අලං දානප්ප උය්‍යානභූමියානි – “අප්ප උය්‍යානභූමිං පස්සිස්සාමා”ති ගච්ඡාම, අලං තාය උය්‍යානභූමියානි සංවිග්ගහදයො සංවෙගානුරූපමාහ. අන්තෙපුරං ගතොති ඉත්ථිජනං විස්සජ්ජෙත්වා සිරිගබ්බෙ එකකොව නිසින්නො. යත්‍ර හි නාමානි යාය ජාතියා සති ජරා පඤ්ඤායති, සා ජාති ධරත්ථු ධික්කතා අත්ථු, පීගුච්ඡාමෙන ජාතින්ති, ජාතියා මූලං බණන්තො නිසීදි, පයමෙන සල්ලෙන හදයෙ විද්ධො විය.

45. සාරථීං ආමන්තාපෙත්වාති රාජා කිර නෙමිත්තකෙහි කථිතකාලතො පට්ඨාය ඔහිතසොතො විවරති, සො “කුමාරො උය්‍යානං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ නිවත්තො”ති සුත්වා සාරථීං ආමන්තාපෙසි. මා හෙව බොතිආදීසු රජ්ජං කාරෙතු, මා පබ්බජතු, බ්‍රාහ්මණානං වචනං මා සච්චං හොතුති එවං වින්තෙසිති අත්තො.

බ්‍යාධිපුරිසවණ්ණනා

47. අද්දස බොති පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව සුද්ධාවාසෙහි දස්සිතං අද්දස. ආබාධිකන්ති ඉරියාපථභඤ්ජනකෙන විසභාගබාධෙන ආබාධිකං. දුක්ඛිතන්ති රොගදුක්ඛෙන දුක්ඛිතං. බාළ්හගිලානන්ති අධිමත්තගිලානං. පලිපන්නන්ති නිමුග්ගං. ජරා පඤ්ඤායිස්සති බ්‍යාධි පඤ්ඤායිස්සතිති ඉධාපි යාය ජාතියා සති ඉදං ද්වයං පඤ්ඤායති, ධික්කතා සා ජාති, අජාතං බෙමන්ති ජාතියා මූලං බණන්තො නිසීදි, දුතියෙන සල්ලෙන විද්ධො විය.

කාලඬකතපුරිසවණ්ණනා

50. විලාසයන්හි සිවිකං. පෙනෙන්නි ඉතො පටිගතං. කාලඛිකතන්ති කතකාලං, යත්තකං තෙන කාලං ජීවිතබ්බං, තං සබ්බං කත්වා නිට්ඨපෙත්වා මතන්ති අත්ථො. ඉමමිපිස්ස පුරිමනයෙනෙව බ්‍රහ්මානො දස්සෙසුං. යත්‍ර හි නාමානි ඉධාපි යාය ජාතියා සති ඉදං තයං පඤ්ඤායති, ධික්කතා සා ජාති, අජාතං බෙමන්ති ජාතියා මූලං බණන්තො නිසිදි, තතියෙන සල්ලෙන විද්ධො විය.

පබ්බජිතවණ්ණනා

52. හණ්ඩුන්ති මුණ්ඩං. ඉමමිපිස්ස පුරිමනයෙනෙව බ්‍රහ්මානො දස්සෙසුං. සාධු ධම්මවරියාතිආදීසු අයං දෙව ධම්මවරණභාවො සාධුති වින්තෙත්වා පබ්බජිතොති එවං එකමෙකස්ස පදස්ස යොජනා වෙදිතබ්බා. සබ්බානි වෙනානි දසකුසලකම්මපට්ඨවචනානෙව. අවසානෙ පන අවිහිංසාති කරුණාය පුබ්බභාගො. අනුකම්පාති මෙත්තාය පුබ්බභාගො. තෙනහීති උයොසන්නත්ථෙ නිපාතො. පබ්බජිතං හිස්ස දිස්වා විත්තං පබ්බජ්ජාය නිත්තං ජාතං. අප්ප තෙන සද්ධිං කට්ඨකාමො හුත්වා සාරථී උයොසාපෙත්තො තෙන හීතිආදිමාහ.

බොධිසත්තපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

54. අප්ප බො, හික්ඛවෙති – “පබ්බජිතස්ස සාධු ධම්මවරියා”තිආදීනි ව අඤ්ඤාඤ්ඤව බහුං මහාජනකායෙන රක්ඛියමානස්ස පුත්තදාරසම්බාධෙ සරෙ වසතො ආදීනවපට්ඨංයුත්තඤ්ඤව මිගභූතෙන වෙනසා යථාසුඛං වනෙ වසතො පබ්බජිතස්ස විවේකානිසංසපට්ඨංයුත්තඤ්ඤව ධම්මිං කප්පං සුත්වා පබ්බජිතකාමො හුත්වා – අප්ප බො, හික්ඛවෙ, විපස්සි කුමාරො සාරථී ආමන්තෙසි.

ඉමානි වත්තාරි දිස්වා පබ්බජිතං නාම සබ්බබොධිසත්තානං වංසොව තන්තියෙව පවෙණියෙව. අඤ්ඤාපි ව බොධිසත්තා යථා අයං විපස්සි කුමාරො, එවං විරස්සං විරස්සං පස්සන්ති. අමිභාකං පන බොධිසත්තො වත්තාරිපි එකදිවසංයෙව දිස්වා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා අනොමානදීතිරෙ පබ්බජිතො. තෙනෙව රාජගහං පත්වා තත්ථ රඤ්ඤා බිම්බිසාරෙන – “කිමත්ථං, පණ්ඩිත, පබ්බජිතොසීති” ප්‍රට්ඨො ආහ –

“ජිණ්ණඤ්ඤව දිස්වා දුබ්බඤ්ඤව බ්‍යාධිතං,
මතඤ්ඤව දිස්වා ගතමායුසඛියං;
කාසායවත්ථං පබ්බජිතඤ්ඤව දිස්වා,
තස්මා අහං පබ්බජිතොමිති රාජා”ති.

මහාජනකායඅනුපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

55. සුත්වාන තෙසන්ති තෙසං වතුරාසිනියා පාණසහස්සානං සුත්වා එතදහොසි. ඔරකොති උභාතකො ලාමකො. අනුපබ්බජිංසුති අනුපබ්බජිතානි . කස්මා පනෙත්ථ යථා පරතො බණ්ඩතිස්සානං අනුපබ්බජ්ජාය – “බන්ධුමතියා රාජධානියා නික්ඛමිත්වා”ති චුත්තං, එවං න චුත්තන්ති? නික්ඛමිත්වා සුතත්තා. එතෙ කිර සබ්බෙපි විපස්සිස්ස කුමාරස්ස උපට්ඨාකපරිභාව, තෙ පාතොව උපට්ඨානං ආගන්ත්වා කුමාරං අදිස්වා පාතරාසත්ථාය ගන්ත්වා භුත්තපාතරාසා ආගමිම “කුහිං කුමාරො”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “උයානභූමී ගතො”ති සුත්වා “තත්ථෙව නං දක්ඛිස්සාමා”ති නික්ඛමන්තා නිවත්තමානං සාරථී දිස්වා – “කුමාරො පබ්බජිතො”ති වස්ස වචනං සුත්වා සුතට්ඨානෙයෙව සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා අන්තරාපණතො කාසාවජිතානි වත්ථානි ආහරාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා පබ්බජිංසු. ඉති නගරතො නික්ඛමිත්වා බහිනගරෙ සුතත්තා එත්ථ – “බන්ධුමතියා රාජධානියා නික්ඛමිත්වා”ති න චුත්තං.

වාරිකං වරතීති ගතගතට්ඨානෙ මහාමණ්ඩපං කත්වා දානං සජ්ජෙත්වා ආගමිම ස්වානන්දාය නිමන්තිතො ජනස්ස ආයාචිතහික්ඛමෙව පටිග්ගණ්හන්තො වත්තාරො මාසෙ වාරිකං වරි.

ආකිණ්ණොති ඉමිනා ගණෙන පරිවුතො. අයං පන විතක්කො බොධිසත්තස්ස කදා උප්පන්නොති? ස්වෙ විසාබ්‍රණ්ණමා හවිස්සතීති වාතුද්දසිදිවසෙ. තදා කිර සො – “යථෙව මං ඉමෙ පුබ්බෙ ගිහිභූතං පරිවාරෙත්වා වරන්ති, ඉදානිපි තථෙව, කිං ඉමිනා ගණෙනා”ති ගණසඬගණිකාය උක්කණ්ඨිත්වා “අජ්ජෙව ගවජාමී”ති වින්තෙත්වා පුන “අජ්ජ අවෙලා, සවෙ ඉදානි ගමිස්සාමි, සබ්බෙව ඉමෙ ජාතියස්සන්ති, ස්වෙව ගමිස්සාමී”ති වින්තෙසි. තං දිවසඤ්ඤව උරුවෙලගාමසදියෙ ගාමෙ ගාමවාසිනො ස්වානන්දාය නිමන්තයිංසු. තෙ වතුරාසිනිසහස්සානම්පි තෙසං පබ්බජිතානං මහාපුරිසස්ස ව පායාසමෙව පට්ඨාදයිංසු. අප්ප මහාපුරිසො පුනදිවසෙ තස්මීංයෙව ගාමෙ තෙහි පබ්බජිතෙහි සද්ධිං භත්තකිව්චං කත්වා වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. තත්ථ තෙ පබ්බජිතා මහාපුරිසස්ස වත්තං දස්සෙත්වා අත්තතො අත්තතො රත්තිට්ඨානදිවට්ඨානානි පටිට්ඨා. බොධිසත්තොපි පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිසින්තො.

“ධීතෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ, සන්තිසිවෙසු පක්ඛිසු;
සණතෙව බ්‍රහ්මරඤ්ඤං, තං භයං පටිභානි ම”න්ති. (සං. නි. 1.15);

එවරුපෙ අවිවේකාරාමානං භයකාලෙ සබ්බසත්තානං සදරුකාලෙයෙව – “අයං කාලො”ති නික්ඛමිත්වා පණ්ණසාලාය ද්වාරං පිදහිත්වා බොධිමණ්ඩාහිමුබ්බො පායාසි. අඤ්ඤාදාපි ච තස්මිං යානෙ විවරන්තො බොධිමණ්ඩං පස්සති, නිසීදිතුං පනස්ස චිත්තං න නමිතපුබ්බං. තං දිවසං පනස්ස ඤාණං පරිපාකගතං, තස්මා අලඬිකතං බොධිමණ්ඩං දිස්වා ආරොහනත්ථාය චිත්තං උප්පන්නං. සො දක්ඛණදිසාභාගෙන උපගම්ම පදක්ඛණං කත්වා පුරත්ථිමදිසාභාගෙ වුද්දසහත්ථං පල්ලඬිකං පඤ්ඤාපෙත්වා චතුරඬගචීරියං අධිට්ඨහිත්වා – “යාව බුද්ධො න භොමි, න තාව ඉතො වුට්ඨහාමි”ති පටිඤ්ඤං කත්වා නිසීදි. ඉදමස්ස වූපකාසං සන්ධාය – “එකොව ගණම්භා වූපකට්ඨො විහාසි”ති වුත්තං.

අඤ්ඤානෙව තානීති තෙ කිර සායං බොධිසත්තස්ස උපට්ඨානං ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පරිවාරෙත්වා නිසින්තා “අතිවිකාලො ජාතො, උපධාරොථා”ති වත්වා පණ්ණසාලං විවරිත්වා තං අපස්සන්තාපි “කුචිං ගතො”ති නානුබන්ධිංසු, “ගණවාසෙ නිබ්බන්තො එකො විහරිතුකාමො මඤ්ඤෙ මහාපුරිසො, බුද්ධභූතංයෙව නං පස්සිස්සාමා”ති වත්වා අන්තොප්ථිබුද්ධිපාහිමුබ්බා වාරිකං පක්කන්තා.

බොධිසත්තඅභිවේසවණ්ණනා

57. වාසුපගතස්සාති බොධිමණ්ඩෙ එකරත්තිවාසං උපගතස්ස. රහොගතස්සාති රහසි ගතස්ස. පටිසල්ලිනස්සාති එකිභාවවසෙන නිලිනස්ස. කිච්ඡන්ති දුක්ඛං. වචනි ච උපපජ්ජති වානි ඉදං ද්වයං පන අපරාපරං වුත්තිපට්ඨන්ධිං සන්ධාය වුත්තං. ජරාමරණස්සාති එත්ථ යස්මා පබ්බජන්තො ජිණ්ණබ්බාධිමත්තෙයෙව දිස්වා පබ්බජිතො, තස්මාස්ස ජරාමරණමෙව උපට්ඨාති. තෙනෙවාහ – “ජරාමරණස්සා”ති. ඉති ජරාමරණං මූලං කත්වා අභිනිවිට්ඨස්ස භවග්ගතො ඔතරත්තස්ස විය – අථ බො, හික්ඛවෙ, විපස්සිස්ස බොධිසත්තස්ස එතදහොසි.

යොනිසොමනසිකාරාති උපායමනසිකාරා පථමනසිකාරා. අනිව්වාදිනි හි අනිව්වාදිතොව මනසිකරොතො යොනිසොමනසිකාරො නාම භොති. අයඤ්ච – “කිස්මිං නු බො සතිජාතිආදිනි භොන්ති, කිස්මිං අසති න භොන්ති”ති උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන පවත්තත්තා තෙසං අඤ්ඤතරො . තස්මාස්ස ඉතො යොනිසොමනසිකාරා ඉමිනා උපායමනසිකාරෙන අහු පඤ්ඤාය අභිසමයො, බොධිසත්තස්ස පඤ්ඤාය යස්මිං සති ජරාමරණං භොති, තෙන ජරාමරණකාරණෙන සද්ධිං සමාගමො අහොසි. කිං පන තන්ති? ජාති. තෙනාහ – “ජාතියා බො සති ජරාමරණං භොති”ති. යා වායං ජරාමරණස්ස කාරණපරිග්ගාහිකා පඤ්ඤා, තාය සද්ධිං බොධිසත්තස්ස සමාගමො අහොසිති අයමෙත්ථ අත්ථො. එතෙනුපායෙන සබ්බපදානි වෙදිතබ්බානි.

නාමරුපෙ බො සති විඤ්ඤාණන්ති එත්ථ පන සඬ්ඛාරෙසු සති විඤ්ඤාණන්ති ව, අවිජ්ජාය සති සඬ්ඛාරාති ව වත්තබ්බං භවෙයා, තදුභයමිපි න ගහිතං. කස්මා? අවිජ්ජාසඬ්ඛාරා හි අතීතො භවො තෙහි සද්ධිං අයං විපස්සනා න සටියති. මහාපුරිසො හි පච්චුප්පන්නාවසෙන අභිනිවිට්ඨොති. නනු ව අවිජ්ජාසඬ්ඛාරෙහි අදිට්ඨෙහි න සක්කා බුද්ධෙන භවිතුන්ති. සච්චං න සක්කා, ඉමිනා පන තෙ භවඋපාදානතණ්භාවසෙනෙව දිට්ඨාති. ඉමස්මිං යානෙ චිත්ථාරතො පටිච්චසමුප්පාදකථා කට්ඨෙබ්බා. සා පනෙසා විසුද්ධිමග්ගෙ කමිතාව.

58. පච්චුදාවත්තතීති පටිනිවත්තති. කතමං පනෙත්ථ විඤ්ඤාණං පච්චුදාවත්තතීති? පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණමිපි විපස්සනාඤාණමිපි. තත්ථ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං පච්චයතො පටිනිවත්තති, විපස්සනාඤාණං ආරම්මණතො. උභයමිපි නාමරුපං නාතික්කමති, නාමරුපතො පරං න ගච්ඡති. එත්තාවතා ජායෙථ වානිආදිසු විඤ්ඤාණෙ නාමරුපස්ස පච්චයෙ භොන්තෙ, නාමරුපෙ ව විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ භොන්තෙ, ද්විසුපි අඤ්ඤාමඤ්ඤපච්චයෙසු භොන්තෙසු එත්තකෙන ජායෙථ වා...පෙ.... උපපජ්ජෙථ වා, ඉතො හි පරං කිං අඤ්ඤං ජායෙයා වා...පෙ.... උපපජ්ජෙයා වා. නනු එතදෙව ජායති ව...පෙ.... උපපජ්ජති වානි? එවං සද්ධිං අපරාපරවුත්තිපට්ඨන්ධිහි පඤ්ච පදානි දස්සෙත්වා පුන තං එත්තාවතාති වුත්තමත්ථං නියාතෙත්තො – “යදිදං නාමරුපපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරුප”න්ති වත්වා තතො පරං අනුලොමපච්චයාකාරවසෙන විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරුපමූලං ආයතිමිපි ජාතිජරාමරණං දස්සෙතුං නාමරුපපච්චයා සලායතනන්තිආදිමාහ. තත්ථ කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො භොතීති සකලස්ස ජාතිජරාමරණසොකපරිදෙවුක්ඛදොමනස්සුපායාසාදිහෙදස්ස දුක්ඛරාසිස්ස නිබ්බන්ති භොති. ඉති මහාපුරිසො සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිං අද්දස.

59. සමුදයො සමුදයොති බොති නිබ්බන්ති නිබ්බන්තිති බො. පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසුති න අනුස්සුතෙසු අස්සුතපුබ්බෙසු. වක්ඛුං උදපාදිතිආදිසු උදයදස්සනපඤ්ඤාවෙසා. දස්සනට්ඨෙන වක්ඛු, ඤාතකරණට්ඨෙන ඤාණං, පජානනට්ඨෙන පඤ්ඤා, නිබ්බිජ්ඣත්තවා පටිවිජ්ඣත්තවා උප්පන්නට්ඨෙන විජ්ජා, ඔභාසට්ඨෙන ව ආලොකොති වුත්තා. යථාහ – “වක්ඛුං උදපාදිති දස්සනට්ඨෙන. ඤාණං උදපාදිති ඤාතට්ඨෙන. පඤ්ඤා උදපාදිති පජානනට්ඨෙන. විජ්ජා උදපාදිති පටිවෙධට්ඨෙන. ආලොකො උදපාදිති ඔභාසට්ඨෙන. වක්ඛුධම්මො දස්සනට්ඨො අත්ථො. ඤාණධම්මො ඤාතට්ඨො අත්ථො. පඤ්ඤාධම්මො පජානනට්ඨො අත්ථො. විජ්ජාධම්මො පටිවෙධට්ඨො අත්ථො. ආලොකො ධම්මො ඔභාසට්ඨො අත්ථො”ති (පටි. ම. 2.39). එත්තකෙහි පදෙහි කිං කමිතන්ති? ඉමස්මිං සති ඉදං භොතීති පච්චයසඤ්ජානනමත්තං කමිතං. අථවා විථිපටිපන්නා තරුණවිපස්සනා කමිතාති.

61. අධිගතො බො මයායන්ති අධිගතො බො මෙ අයං. මග්ගොති විපස්සනාමග්ගො. බොධායාති වතුසච්චබ්බුජ්ඣානන්ථාය, නිබ්බානබ්බුජ්ඣානන්ථාය එව වා. අපි ව බ්බුජ්ඣානිති බොධි, අරියමග්ගස්සෙතං නාමං, තදන්ථායාතිපි චුත්තං හොති. විපස්සනාමග්ගමුලකො හි අරියමග්ගොති. ඉදානි තං මග්ගං නියානතෙන්නො – “යදිදං නාමරූපනිරොධාතිආදිමාහ. එත්ථ ව විඤ්ඤාණනිරොධොතිආදිහි පච්චත්තපදෙහි නිබ්බානමෙව කථිතං. ඉති මහාපුරිසො සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස අනිබ්බන්තිතිරොධං අද්දස.

62. නිරොධො නිරොධොති බොති අනිබ්බන්ති අනිබ්බන්තිති බො. චක්ඛුන්තිආදිති චුත්තන්ථානෙව. ඉධ පන සබ්බෙහෙව එතෙහි පදෙහි – “ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති”ති නිරොධසඤ්ජානනමත්තමෙව කථිතං, අථවා චුට්ඨානගාමිති බලව්විපස්සනා කථිතාති.

63. අපරෙත සමයෙනාති එවං පච්චයඤ්ච පච්චයනිරොධඤ්ච විදිත්වා තතො අපරභාගෙ. උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානස්ස පච්චයභූතෙසු බන්ධෙසු. උදයබ්බයානුපස්සිති තමෙව පටිමං දිට්ඨං උදයඤ්ච වයඤ්ච අනුපස්සමානො. විභාසිති සිබාපත්තං චුට්ඨානගාමිතිවිපස්සනං වහන්තො විහරි. ඉදං කස්මා චුත්තං? සබ්බෙයෙව හි සූරිතපාරමිතො බොධිසත්තා පච්ඡිමභවෙ පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමිත්වා පබ්බජිත්වා පධානමනුසුඤ්ජිත්වා බොධිපල්ලඤ්ඤාමාරුග්ග මාරබලං විධමිත්වා පටිමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්ති, දුතියයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්ති, තතියයාමෙ පච්චයාකාරං සම්මසිත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානතො උට්ඨාය පඤ්චසු බන්ධෙසු අභිනිවිසිත්වා උදයබ්බයවසෙන සමපඤ්ඤාස ලක්ඛණානි දිස්වා යාව ගොත්‍රභුඤ්ඤාණා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරියමග්ගෙන සකලෙ බුද්ධගුණෙ පටිවිජ්ඣන්ති. අයමපි මහාපුරිසො සූරිතපාරමි. සො යථාචුත්තං සබ්බං අනුක්කමං කන්වා පච්ඡිමයාමෙ ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානතො උට්ඨාය පඤ්චසු බන්ධෙසු අභිනිවිසිත්වා චුත්තජ්ජකාරං උදයබ්බයවිපස්සනං ආරභි. තං දස්සෙතුං ඉදං චුත්තං.

තත්ථ ඉති රූපන්ති ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, ඉතො උද්ධං රූපං නත්ථිති රූප්පනසභාවඤ්චෙව භුතුපාදායභෙදඤ්ච ආදිං කන්වා ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානවසෙන අනවසෙසරූපපරිග්ගහො චුත්තො. ඉති රූපස්ස සමුදයොති ඉමිනා එවං පරිග්ගහිතස්ස රූපස්ස සමුදයදස්සනං චුත්තං. තත්ථ ඉතිති එවං සමුදයො හොතිති අත්ථො. තස්ස විත්ථාරො – “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො, තණ්හාසමුදයා රූපසමුදයො, කම්මසමුදයා රූපසමුදයො, ආහාරසමුදයා රූපසමුදයොති, නිබ්බන්තිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති”ති එවං වෙදිතබ්බො. අත්ථඨගමෙපි “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධො...පෙ.... විපරිණාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපක්ඛන්ධස්ස නිරොධං පස්සති”ති (පටි. ම. 1.50) අයමස්ස විත්ථාරො.

ඉති වෙදනාතිආදීසුපි අයං වෙදනා, එත්තකා වෙදනා, ඉතො උද්ධං වෙදනා නත්ථි. අයං සඤ්ඤා, ඉමෙ සඬ්ඛාරා, ඉදං විඤ්ඤාණං, එත්තකං විඤ්ඤාණං, ඉතො උද්ධං විඤ්ඤාණං නත්ථිති වෙදයිතසඤ්ජානනඅභිසංඛාරණවිජානනසභාවඤ්චෙව සුඛාදිරූපසඤ්ඤාදි එස්සාදි චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදි භෙදඤ්ච ආදිං කන්වා ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානවසෙන අනවසෙසවෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණපරිග්ගහො චුත්තො. ඉති වෙදනාය සමුදයොතිආදිහි පන එවං පරිග්ගහිතානං වෙදනාසඤ්ඤාසඬ්ඛාරවිඤ්ඤාණානං සමුදයදස්සනං චුත්තං. තත්‍රාපි ඉතිති එවං සමුදයො හොතිති අත්ථො. තෙසම්පි විත්ථාරො – “අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයො”ති (පටි. ම. 1.50) රූපෙ චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – නිසු බන්ධෙසු “ආහාරසමුදයා”ති අවත්වා “එස්සසමුදයා”ති වත්තබ්බං. විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ “නාමරූපසමුදයා”ති අත්ථඨගමපදමිපි තෙසංයෙව වසෙන යොජෙතබ්බං. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන උදයබ්බයවිනිවිජයො සබ්බාකාරපරිපූරො විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තො. තස්ස පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු උදයබ්බයානුපස්සිතො විහරන්තො තස්ස විපස්සිස්ස බොධිසත්තස්ස ඉමෙසු රූපාදීසු පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසු සමපඤ්ඤාසලක්ඛණවසෙන උදයබ්බයානුපස්සිතො විහරන්තො යථානුක්කමෙන වඩ්ඪිතෙ විපස්සනාඤ්ඤාණෙ අනුප්පාදනිරොධෙන නිරූප්ඣමානෙහි ආසවසංඛාතෙහි කිලෙසෙහි අනුපාදාය අග්ගහෙත්වාච විත්තං විමුච්චති, තදෙනං මග්ගක්ඛණෙ විමුච්චති නාම, එලක්ඛණෙ විමුත්තං නාම; මග්ගක්ඛණෙ වා විමුත්තඤ්චෙව විමුච්චති ව, එලක්ඛණෙ විමුත්තමෙව.

එත්තාවතා ව මහාපුරිසො සබ්බබන්ධනා විජ්ජමුත්තො සූරියරස්මිසම්ඵට්ඨමිව පදුමං සුවිකසිතවිත්තසන්තානො චත්තාරි මග්ගඤ්ඤාණානි, චත්තාරි ඵලඤ්ඤාණානි, චතස්සො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපරිවිජේදකඤ්ඤාණං, පඤ්චගතිපරිවිජේදකඤ්ඤාණං, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සකලෙ ව බුද්ධගුණෙ භත්ථගතෙ කන්වා පරිපුණ්ණසංඛිකජ්ජො බොධිපල්ලඤ්ඤා නිසින්නොච –

“අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනජ්ජනං.

ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬ්ඛනං;
විසඬ්ඛාරගතං විත්තං, තණ්හානං බයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153, 154);

“අයොසනහතස්සෙව, ජලතො ජාතවෙදසො;
අනුපුබ්බපසන්තස්ස, යථා න ඤායතෙ ගති.

එවං සම්මාවිමුත්තානං, කාමබන්ධොසනාරිනං;
පඤ්ඤාපෙතුං ගති නත්ථී, පත්තානං අවලං සුඛ”න්ති. (උදා. 80);

එවං මනසි කරොන්තො සරදෙ සුරියො විය, පුණ්ණවන්දො විය ව විරොචිත්ථාති.

දුතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බ්‍රහ්මයාවනකථාවණ්ණනා

64. තතියභාණුවාරෙ යංනුනාහං ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති යදි පනාහං ධම්මං දෙසෙය්‍යං. අයං පන විතක්කො කදා උප්පන්නොති? බුද්ධභූතස්ස අට්ඨමෙ සත්තාහෙ. සො කිර බුද්ධො හුත්වා සත්තාහං බොධිපල්ලඬකෙ නිසීදි, සත්තාහං බොධිපල්ලඬකං ඔලොකෙන්නො අට්ඨාසි, සත්තාහං රතනවඬකමෙ වඬකමී, සත්තාහං රතනගබ්භෙ ධම්මං විචිතන්නො නිසීදි, සත්තාහං අප්පාලනිග්‍රොධෙ නිසීදි, සත්තාහං මුච්චිත්තදෙ නිසීදි, සත්තාහං රාජායතනෙ නිසීදි. තතො උට්ඨාය අට්ඨමෙ සත්තාහෙ පුන ආගන්ත්වා අප්පාලනිග්‍රොධෙ නිසීන්තමත්තස්සෙව සබ්බබුද්ධානං ආවිණ්ණසමාවිණ්ණො අයඤ්චෙව ඉතො අනන්තරො ව විතක්කො උප්පන්නොති.

තත්ථ අධිගතොති පටිච්ඡේධො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො. ගම්භීරොති උත්තානභාවපටික්ඛෙපච්චනමෙතං. දුද්දසොති ගම්භීරත්තාව දුද්දසො දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බො, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨං. දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො දුක්ඛෙන අවබුද්ධත්තබ්බො, න සක්කා සුඛෙන අවබුද්ධත්තං. සත්තොති නිබ්බුතො. පණ්ණොති අතප්පකො. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය වුත්තං. අතක්කාවචරොති තක්කෙන අවචරිතබ්බො ඔගාහිතබ්බො න හොති, ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බො. නිපුණොති සණ්භො. පණ්ඩිතවෙදනියොති සම්මාපටිපදං පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බො. ආලයරාමාති සත්තා පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස අල්ලියන්ති, තස්මා තෙ ආලයාති වුව්චන්ති. අට්ඨසතතණ්භාවිචරිතාති ආලයන්ති, තස්මා ආලයාති වුව්චන්ති. තෙහි ආලයෙහි රමන්තිති ආලයරාමා. ආලයෙස්ස රතාති ආලයරතා. ආලයෙස්ස සුට්ඨ මුදිතාති ආලයසම්මුදිතා. යටෙව හි සුසප්පිතං පුප්ඵළභරිතරුක්ඛාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පටිට්ඨො රාජා තාය තාය සම්පත්තියා රමති, පමුදිතො ආමොදිතො හොති, න උක්කණ්ඨති, සායං නික්ඛමිතුං න ඉච්ඡති, එවමිමෙහිපි කාමාලයතණ්භාලයෙහි සත්තා රමන්ති, සංසාරවට්ටෙ පමුදිතා අනුක්කණ්ඨිතා වසන්ති. තෙන තෙසං භගවා දුට්ඨමිපි ආලයං උය්‍යානභූමී විය දස්සෙන්නො – “ආලයරාමා”තිආදිමාහ.

යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස ධානං සන්ධාය – “යං ඉද”න්ති, පටිච්චසමුප්පාදං සන්ධාය – “යො අය”න්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදප්පච්චයනාපටිච්චසමුප්පාදොති ඉමෙසං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයනා, ඉදප්පච්චයනා ව සා පටිච්චසමුප්පාදො වාති ඉදප්පච්චයනාපටිච්චසමුප්පාදො. සබ්බාරාදිපච්චයානං අවිජ්ජාදිනං එතං අධිවචනං. සබ්බසබ්බාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසබ්බාරවිජ්ජාදිතාති සම්මන්ති වූපසම්මන්ති තස්මා – “සබ්බසබ්බාරසමථො”ති වුව්චති. යස්මා ව තං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා ඛියන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරාගා විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුප්ඤ්ඤති, තස්මා “සබ්බපටිපටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධො”ති වුව්චති. සා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං චිතති සංසිබ්බන්ති කත්වා වානන්ති වුව්චති. තතො වානතො නික්ඛන්තන්ති නිබ්බානං. සො මමස්ස කිලමථොති යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්ස, සා මම විහෙසා අස්සාති අත්ථො. කායකිලමථො වෙව කායවිහෙසා ව අස්සාති වුත්තං හොති, චිත්තෙ පන උභයම්පෙතං බුද්ධානං නත්ථී.

65. අපිස්සුති අනුබ්‍රහ්මන්තෙට් නිපාතො. සො – “න කෙවලං එතදහොසි, ඉමාපි ගාථා පටිභංසු”ති දීපෙති. විපස්සින්නිආදිස්ස විපස්සිස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සාති අත්ථො. අනච්ඡරියාති අනුඅච්ඡරියා. පටිභංසුති පටිභානසබ්බාතස්ස ඤාණස්ස ගොචරා අහෙස්සං, පරිචිතක්කයිතබ්බතං පාපුණ්ණං.

කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන, න දුක්ඛාය පටිපදාය. බුද්ධානඤ්චි වත්තාරොපි මග්ගා සුඛපටිපදාව හොන්ති. පාරමිපුරණකාලෙ පන සරාගසදොසසමොහස්සෙව සතො ආගතාගතානං යාවකානං අලඬකතපටියන්තං සීසං ඡින්දිත්වා ගලලොහිතං නිහරිත්වා සුඅඤ්ජිතාති අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා කුලවංසපදීපකං පුත්තං මනාපචාරිතිං භරියන්ති එවමාදිති දෙන්තස්ස අඤ්ඤාති ව බන්තිවාදිසදිසෙස්ස අත්තභාවෙස්ස ඡෙප්පහෙප්පාදිති පාපුණන්තස්ස ආගමනීයපටිපදං සන්ධායෙනං වුත්තං. භලන්ති එත්ථ භකාරො නිපාතමත්තො, අලන්ති අත්ථො. පකාසිතුන්ති දෙසෙතුං; එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස ධම්මස්ස අලං දෙසෙතුං; කො අත්ථො දෙසිතෙනාති වුත්තං හොති. රාගදොසපරෙතෙහීති රාගදොසඵුට්ඨෙහි රාගදොසානුගතෙහි වා.

පටිසොනගාමිනී නිව්වාදීන් පටිසොන අනිව්ව දුක්ඛමනත්තාසුභන්ති එවං ගතං චතුසච්චධම්මං. රාගරත්තානි කාමරාගෙන භවරාගෙන දිට්ඨිරාගෙන ව රත්තා. න දුක්ඛන්තීති අනිව්ව දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඉමිනා සභාවෙන න පස්සිස්සන්ති, තෙ අපස්සන්තෙ කො සක්ඛිස්සති එවං ගාභාපෙතුං? තමොඛන්ධෙන ආවුටාති අවිජ්ජාරාසිනා අප්ඤ්ඤාත්ථං.

අප්පොස්සුක්කතායාති නිරුස්සුක්කභාවෙන, අදෙසෙතුකාමතායාති අත්ථො. කස්මා පනස්ස එවං චිත්තං නම්? නනු එස – “මුත්තො මොවෙස්සාමී, තිණ්ණො තාරෙස්සාමී”,

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධි;
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණ්ත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවක”න්ති.

පත්ථනං කත්වා පාරමිසො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤාතං පත්තොති. සච්චමෙතං, පච්චවෙක්ඛණානුභාවෙන පනස්ස එවං චිත්තං නම්. තස්ස හි සබ්බඤ්ඤාතං පත්වා සත්තානං කිලෙසගහනතං ධම්මස්ස ව ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සත්තානං කිලෙසගහනතා ව ධම්මගම්භීරතා ව සබ්බාකාරෙන පාකටා ජාතා. අප්පස්ස – “ඉමෙ සත්තා කඤ්ජිකපුණ්ණලාබ්ථ විය තක්කභරිතවාටි විය වසානෙලපිනපිලොතිකා විය අඤ්ජනමක්ඛිතභත්ථා විය කිලෙසගරිතා අතිසංකිලිට්ඨා රාගරත්තා දොසදුට්ඨා මොහමුල්භා, තෙ කිං නාම පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති”ති චිත්තයතො කිලෙසගහනපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්.

“අයඤ්ඤා ධම්මො පථවිසන්ධාරකඋදකක්ඛන්ධො විය ගම්භීරො, පබ්බතෙන පටිච්ඡාදෙන්වා යපිතො සාසපො විය දුද්දසො, සතඨා භින්නස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොටිං පටිපාදනං විය දුරනුබොධො, නනු මයා හි ඉමං ධම්මං පටිච්ඡක්ඛිතුං වායමන්තෙන අදින්නං දානං නාම නත්ථී, අරක්ඛිතං සීලං නාම නත්ථී, අපරිපූරිතා කාවි පාරමී නාම නත්ථී. තස්ස මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්සාපි පථවී න කම්පිත්ථ, පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං පටිච්ඡක්ඛන්තස්සෙව මෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. ඉති මාදිසෙනාපි තික්ඛඤාණෙන කිව්ජෙනවායං ධම්මො පටිච්ඡිද්ධො තං ලොකියමභාජනා කථං පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති”ති ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්ති වෙදිතබ්බං.

අපිච්ච බ්‍රහ්මනා යාවිතෙ දෙසෙතුකාමතායපිස්ස එවං චිත්තං නම්. ජානාති හි භගවා – “මම අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තෙ නමමානෙ මං මහාබ්‍රහ්මා ධම්මදෙසනං යාවිස්සති, ඉමෙ ව සත්තා බ්‍රහ්මගරුකා, තෙ ‘සත්ථා කිර ධම්මං න දෙසෙතුකාමො අහොසි, අප්ථ නං මහාබ්‍රහ්මා යාවිත්වා දෙසාපෙසි, සන්තො වත භො ධම්මො, පණිතො වත භො ධම්මො’ති මඤ්ඤමානා සුස්සුසිස්සන්ති”ති. ඉමම්පිස්ස කාරණං පටිච්ච අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තං නම්, නො ධම්මදෙසනායාති වෙදිතබ්බං.

66. අඤ්ඤාතරස්සාති එත්ථ කිඤ්චාපි “අඤ්ඤාතරො”ති චුත්තං, අප්ථ බො ඉමස්මීං චක්කවාළෙ ජෙට්ඨකමහාබ්‍රහ්මා එසොති වෙදිතබ්බො. නස්සති වත භො ලොකොති සො කිර ඉමං සද්දං තථා නිච්ඡාරෙසි, යථා දසසහස්සිලොකධාතුබ්‍රහ්මානො සුත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. යනු හි නාමාති යස්මීං නාම ලොකෙ. පුරතො පාතුරහොසීති තෙහි දසහි බ්‍රහ්මසහස්සෙහි සද්ධිං පාතුරහොසි. අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛිමිහි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං, එවං සභාවාති අප්පරජක්ඛජාතිකා. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. භවිස්සන්තීති පුරිමබුද්ධෙසු දසපුඤ්ඤකිරියවත්ථුවසෙන කතාධිකාරා පරිපාකගතා පදුමාති විය සූරියරස්මිසම්ඵස්සං, ධම්මදෙසනංයෙව ආකඨිමානා චතුප්පදිකගාථාවසානෙ අරියභූමීං ඔක්කමනාරහා න එකො, න ද්වෙ, අනෙකසතසහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො භවිස්සන්තීති දස්සෙති.

69. අප්ඤ්ඤානන්ති එවං තික්ඛන්තුං යාවනං. බුද්ධචක්ඛුනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ව ආසයානුසයඤාණෙන ව. ඉමෙසඤ්ඤි ද්විත්තං ඤාණානං “බුද්ධචක්ඛු”ති නාමං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස “සමන්තචක්ඛු”ති, තිණ්ණං මග්ගඤාණානං “ධම්මචක්ඛු”ති. අප්පරජක්ඛෙතිආදීසු යෙසං චුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුමිහි රාගාදිරජං අප්පං, තෙ අප්පරජක්ඛා. යෙසං තං මහන්තං, තෙ මහාරජක්ඛා. යෙසං සද්ධාදීති ඉන්ද්‍රියාති තික්ඛාති, තෙ තික්ඛන්ද්‍රියා. යෙසං තාති මුදුනි, තෙ මුදින්නද්‍රියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදයො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කථිතකාරණං සල්ලක්ඛෙන්ති, සුබෙන සක්කා භොන්ති විඤ්ඤාපෙතුං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්ඤෙව චජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකචජ්ජභයදස්සාවිනො නාම.

අයං පනෙත්ථ පාළි – “සද්ධො පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො.... ආරද්ධවිරියො...පෙ.... කුසිතො... උපට්ඨිතස්සති... මුට්ඨස්සති... සමාහිතො... අසමාහිතො... පඤ්ඤවා... දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. තථා සද්ධො පුග්ගලො තික්ඛන්ද්‍රියො...පෙ.... පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකචජ්ජභයදස්සාවී, දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො න පරලොකචජ්ජභයදස්සාවී. ලොකොති ඛන්ධලොකො, ධාතුලොකො, ආයතනලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, විපත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො. එකො ලොකො – සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා – නාමඤ්ච රූපඤ්ච. තයො

ලොකා - තිස්සෝ වෙදනා. චත්තාරො ලොකා - චත්තාරො ආහාරා. පඤ්ච ලොකා - පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා - ඡ අප්ඤ්ඤානිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකා - සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිනියො. අට්ඨ ලොකා - අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා - නව සත්තවාසා. දස ලොකා - දසායතනානි. ද්වාදස ලොකා - ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරස ලොකා - අට්ඨාරස ධාතුයො. චජ්ජන්ති සබ්බෙ කිලෙසා චජ්ජං, සබ්බෙ දුච්චරිතා චජ්ජං, සබ්බෙ අභිසංඛාරා චජ්ජං, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා චජ්ජං. ඉති ඉමස්මිඤ්ච ලොකෙ ඉමස්මිඤ්ච චජ්ජෙ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා හොති, සෙය්‍යාථාපි උක්ඛිත්තාසිකෙ වධකෙ . ඉමෙහි පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි ජානානි පස්සති අඤ්ඤානි පටිච්ඡිකානි, ඉදං තථාගතස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.112).

උප්පලිනියන්ති උප්පලවනෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අන්තොනිමුග්ගපොසිනීති යානි අඤ්ඤානිපි පදුමානි අන්තොනිමුග්ගානෙව පොසයන්ති. උදකං අච්චුග්ගම්ම ධීතානීති උදකං අනික්කම්මිතං ධීතානි. තත්ථ යානි අච්චුග්ගම්ම ධීතානි, තානි සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ආගමයමානානි ධීතානි අප්ප පුප්ඵනකානි. යානි සමොදකං ධීතානි, තානි ස්වෙ පුප්ඵනකානි. යානි උදකානුග්ගතානි අන්තොඋදකපොසිනි, තානි තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි. උදකා පන අනුග්ගතානි අඤ්ඤානිපි සරොජඋප්පලාදීනි නාම අත්ථි, යානි නෙව පුප්ඵස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානෙව භවිස්සන්ති, තානි පාළිං නාරුල්භානි. ආහරිත්වා පන දිපෙතබ්බානීති දිපිතානි. යට්ඨෙ හි තානි චතුබ්බිකානි පුප්ඵානි, එවමෙව උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, විපඤ්චිතඤ්ඤා, නෙය්‍යො, පදපරමොති චත්තාරො පුග්ගලා. තත්ථ යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විභජ්‍යමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසනො පරිපුච්ඡනො යොනිසොමනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො භජනො පයිරුපාසනො අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො නෙය්‍යො. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුභතො බහුමිපි භණතො බහුමිපි ගණ්හතො බහුමිපි ධාරයතො බහුමිපි වාචයතො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං චුච්චති පුග්ගලො පදපරමො (සු. ප. 148, 149, 150, 151).

තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො - “අප්ප පුප්ඵනකානි විය උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, ස්වෙ පුප්ඵනකානි විය විපඤ්චිතඤ්ඤා, තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි විය නෙය්‍යො, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානි විය පදපරමො”ති අද්දස. පස්සන්තො ච - “එත්තකා අප්පරජක්ඛා, එත්තකා මහාරජක්ඛා. තත්තාපි එත්තකා උග්ගට්ඨකඤ්ඤා”ති එවං සබ්බාකාරතො අද්දස. තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති, පදපරමානං අනාගතෙ වාසනත්ථාය හොති.

අථ භගවා ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකමානං උප්පාදෙත්වා පුන තෙ සබ්බෙසුපි තීසු භවෙසු සබ්බෙ සත්තෙ භබ්බාභබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. යෙ සන්ධාය චුත්තං - “යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා, විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා, කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා, අස්සද්ධා අච්ඡන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, ඉමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා. කතමෙ සත්තා භබ්බා? යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන...පෙ....ඉමෙ තෙ සත්තා භබ්බා”ති (විභ. 827; පටි. ම. 1.114).

තත්ථ සබ්බෙපි අභබ්බපුග්ගලෙ පහාය භබ්බපුග්ගලෙයෙව ඤාණෙන පරිග්ගහෙත්වා - “එත්තකා රාගචරිතා, එත්තකා දොසමොභවිතක්කසද්ධාබුද්ධිචරිතා”ති ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. එවං කත්වා - “ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති විත්තෙසි . ඔභ්මා තං ඤාත්වා සොමනස්සජාතො භගවත්තං ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසි. ඉදං සන්ධාය - “අථ බො සො, හික්ඛෙවෙ, මහාබ්‍රහ්මා”තිආදි චුත්තං.

70. තත්ථ අප්ඤ්ඤාසිති අධිඅභාසි, අධිකිච්ච ආරබ්භ අභාසිති අත්ථො.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිකොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි යථාඨිතොව, න හි තත්ථ ධීතස්ස දස්සන්තං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථි. තථුපමන්ති තප්පට්ඨාගං සෙලපබ්බතපමං. අයං පනෙත්ථ සබ්බෙපත්ථො, යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි යථාඨිතොව වක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍යා, තථා ත්වමිපි සුමෙධ, සුන්දරපඤ්ඤාසබ්බඤ්ඤාඤාණෙන සමන්තවක්ඛු භගවා ධම්මමයං පඤ්ඤාමයං පාසාදමාරුය්හ සයං අපෙතසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාහිභූතං ජනතං අපෙක්ඛස්සු, උපධාරය උපපරික්ඛ.

අයමෙත්ථ අධිප්පායො - යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බෙත්තං කත්වා තත්ථ කෙදාරපාළිසු කුට්ඨායො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යං. චතුරඬ්ඛගමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං අස්ස. අථස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ ධත්වා වක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමිං ඔලොකයතො නෙව බෙත්තං, න කෙදාරපාළියො, න කුටියො, න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යං, කුට්ඨාසු පන අග්ගිජාලමත්තමෙව පඤ්ඤායෙය්‍යා. එවං ධම්මපාසාදමාරුය්හ සත්තනිකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකච්චාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්තාපි බුද්ධවක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තසරා විය හොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යාපුග්ගලා, තෙ තස්ස දුරෙ ධීතාපි ආපාථං ආගච්ඡන්ති, සො අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ව. චුත්තමිපි වෙතං -

“දුරෙ සන්තො පකාසෙන්ති, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං බිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304);

උටියේහීනි හගවතො ධම්මදෙසනත්ථං වාරිකවරණං යාවත්තො භණ්ති. වීරානිආදීසු හගවා වීරියවත්තතාය වීරො, දෙවපුත්තමච්චුකිලෙසමාරානං විජිතත්තා විජිතසඬ්ඨාමො, ජාතිකන්තරාදිනිත්ථරණත්ථාය වෙනෙය්‍යසත්ථවාහනසමත්ථතාය සත්ථවාහො, කාමච්ඡන්දගුණස්ස අභාවතො අණණොති වෙදිතබ්බො.

71. අපාරුතානි විවටා. අමතස්ස ද්වාරානි අරියමග්ගො. සො හි අමතසඬ්ඨානස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරං. සො මයා විවරිත්වා යපිතොති දස්සෙති. පමුඤ්ඤානු සද්ධන්ති සබ්බෙ අත්තනො සද්ධං පමුඤ්ඤානු විස්සජ්ජෙත්තු. පච්ඡිමපදද්වයෙ අයමත්ථො, අභඤ්ඤානු අත්තනො පගුණං සුප්පවත්තිතම්පි ඉමං පණ්ණං උත්තමං ධම්මං කායවාචාකිලමථසඤ්ඤානු හුත්වා න භාසිං, ඉදානි පන සබ්බෙ ජනා සද්ධාභාජනං උපනෙත්තු, පුරෙස්සාමි තෙසං සඬ්ඨාප්පන්ති.

අග්ගසාවකයුගවණ්ණනා

73. බොධිරුක්ඛමුලෙති බොධිරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ අප්පාලනිග්‍රොධෙ අත්තරහිතොති අත්ථො. බෙමෙ මිගදායෙති ඉසිපතනං තෙන සමයෙන බෙමං නාම උය්‍යානං හොති, මිගානං පන අභයවාසත්ථාය දින්නත්තා මිගදායොති වුව්චති. තං සන්ධාය වුත්තං – “බෙමෙ මිගදායෙ”ති. යථා ච විපස්සී හගවා, එවං අඤ්ඤෙපි බුද්ධා පඨමං ධම්මදෙසනත්ථාය ගච්ඡන්තා ආකාසෙන ගන්ත්වා තත්ථෙව ඔතරන්ති. අමිහාකං පන හගවා උපකස්ස ආජීවකස්ස උපනිස්සයං දිස්වා – “උපකො ඉමං අද්ධානං පටිපන්නො, සො මං දිස්වා සල්ලපිත්වා ගමිස්සති. අප්පුන නිබ්බින්නන්තො ආගම්ම අරහත්තං සච්ඡිකරිස්සති”ති ඤාත්වා අට්ඨාරසයොජනමග්ගං පදසාව අගමාසි. දායපාලං ආමන්තෙසීති දිස්වා ච පුනස්පුනං ඔලොකෙත්වා – “අයොයා නො, හන්තෙ, ආගතො”ති වත්වා උපගතං ආමන්තෙසි.

75-6. අනුපුබ්බං කථන්ති දානකථං, දානානන්තරං සීලං, සීලානන්තරං සග්ගං, සග්ගානන්තරං මග්ගන්ති එවං අනුපටිපාටිකථං කථෙසී. තත්ථ දානකථන්ති ඉදං දානං නාම සුඛානං නිදානං, සම්පත්තිනං මූලං, හොගානං පතිට්ඨා, විසමගතස්ස තාණං ලෙණං ගති පරායණං, ඉධලොකපරලොකෙසු දානසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථි. ඉදඤ්ඤානු අවස්සයටියෙන රතනමයසිභාසනසදිසං, පතිට්ඨානටියෙන මහාපට්ඨසදිසං, ආරම්මණටියෙන ආලම්බනරජ්ජුසදිසං. ඉදඤ්ඤානු දුක්ඛනිත්ථරණටියෙන නාවා, සමස්සාසනටියෙන සඬ්ඨාමසුරො, භයපරිත්තාණටියෙන සුසඬ්ඨතනගරං, මච්ඡෙරමලාදිති අනුපලික්ඛනටියෙන පදුමං, තෙසං නිදහනටියෙන අග්ගි, දුරාසද්වයෙන ආසීවිසො, අසන්නාසනටියෙන සීහො, බලවන්තටියෙන හත්ථි, අභිමඬ්ගලසම්මතටියෙන සෙතඋසහො, බෙමන්තභුමිසම්පාපනටියෙන වලාහකඅස්සරාජා. දානඤ්ඤානු ලොකෙ සක්කසම්පත්තිං මාරසම්පත්තිං බ්‍රහ්මසම්පත්තිං චක්කවත්තිසම්පත්තිං සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණං අභිසම්බොධිඤ්ඤාණං දෙනිති එවමාදිදානගුණපටිසංයුත්තං කථං.

යස්මා පන දානං දදන්තො සීලං සමාදාතුං සක්කොති, තස්මා තදනන්තරං සීලකථං කථෙසී. සීලකථන්ති සීලං නාමෙතං අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං. ඉධලොකපරලොකසම්පත්තිනඤ්ඤානු සීලසදිසො අවස්සයො පතිට්ඨා ආරම්මණං තාණං ලෙණං ගති පරායණං නත්ථි, සීලසදිසො අලඬ්ඨකාරො නත්ථි, සීලපුප්ඵසදිසං පුප්ඵං නත්ථි, සීලගන්ධසදිසො ගන්ධො නත්ථි, සීලාලඬ්ඨකාරෙන හි අලඬ්ඨකතං සීලකුසුමපිළුන්ධනං සීලගන්ධානුලිත්තං සදෙවකොපි ලොකො ඔලොකෙත්තො තිත්තිං න ගච්ඡතිති එවමාදිසීලගුණපටිසංයුත්තං කථං.

ඉදං පන සීලං නිස්සාය අයං සග්ගො ලබ්භතිති දස්සෙතුං සීලානන්තරං සග්ගකථං කථෙසී. සග්ගකථන්ති අයං සග්ගො නාම ඉටියො කන්තො මනාපො, නිව්චමෙත්ථ කීළා, නිව්චං සම්පත්තියො ලබ්භන්ති, වාතුමහාරාජිකා දෙවා නවුත්ථස්සසතසහස්සානි දිබ්බසුඛං දිබ්බසම්පත්තිං පටිලහන්ති, තාවතිංසා තිස්සො ච වස්සකොටියො සට්ඨි ච වස්සසතසහස්සානිති එවමාදිසග්ගගුණපටිසංයුත්තං කථං. සග්ගසම්පත්තිං කථයන්නානඤ්ඤානු බුද්ධානං මුඛං තප්පහොති. වුත්තම්පි වෙතං – “අනෙකපරියායෙන බො අහං, භික්ඛවෙ, සග්ගකථං කථෙය්‍ය”න්තිආදී.

එවං සග්ගකථාය පලොභෙත්වා පුන හත්ථිං අලඬ්ඨකරිත්වා තස්ස සොණ්ඩං ජින්දන්තො විය – “අයම්පි සග්ගො අනිච්චො අද්ධුවො, න එත්ථ ඡන්දරාගො කාතබ්බො”ති දස්සනත්ථං – “අප්පස්සාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ භියොයා”තිආදිනා (ම. නි. 1.235; 2.42) නයෙන කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසං කථෙසී. තත්ථ ආදීනවොති දොසො. ඔකාරොති අවකාරො ලාමකභාවො. සංකිලෙසොති තෙහි සත්තානං සංසාරෙ සංකිලිස්සනං. යථාහ – “කිලිස්සන්ති වත හො සත්තා”ති (ම. නි. 2.351). එවං කාමාදීනවෙන තෙජ්ජත්වා තෙක්ඛම්මෙ ආනිසංසං පකාසෙසී, පබ්බජ්ජාය ගුණං පකාසෙසීති අත්ථො. සෙසං අම්බට්ඨසුත්තවණ්ණනායං වුත්තනායඤ්ඤෙව උත්තානත්ථඤ්ඤෙව.

77. අලත්ථුන්ති කථං අලත්ථුං? එහිභික්ඛුභාවෙන. හගවා කිර තෙසං ඉද්ධිමයපත්තවීරස්සුපනිස්සයං ඔලොකෙත්තො අනෙකාසු ජාතිසු වීරදානාදිනි දිස්වා එථ භික්ඛවොතිආදිමාහ . තෙ තාවදෙව භණ්ඩු කාසායවසනා අට්ඨති භික්ඛුපරික්ඛාරෙහි සරීරපටිමුක්කෙහෙව වස්සසතිකත්ථෙරා විය හගවත්තං නමස්සමානාව නිසිදිංසු.

සන්දස්සෙය්ති ආදීසු ඉධලොකත්ථං සන්දස්සෙය්, පරලොකත්ථං සන්දස්සෙය්. ඉධලොකත්ථං දස්සෙන්නො අනිච්චන්ති දස්සෙය්, දුක්ඛන්ති දස්සෙය්, අනත්තාති දස්සෙය්, ඛන්ධෙ දස්සෙය්, ධාතූයො දස්සෙය්, ආයතනාති දස්සෙය්, පට්ඨවසමුප්පාදං දස්සෙය්, රූපක්ඛන්ධස්ස උදයං දස්සෙන්නො පඤ්ච ලක්ඛණාති දස්සෙය්, තථා වෙදනාක්ඛන්ධාදීනං, තථා වයං දස්සෙන්නොපි උදයඛිඛයවසෙන පඤ්ඤාසලක්ඛණාති දස්සෙය්, පරලොකත්ථං දස්සෙන්නො නිරයං දස්සෙය්, තිරච්ඡානගොතිං, පෙත්තිවිසයං, අසුරකායං, තිණ්ණං කුසලානං විපාකං, ඡන්තං දෙවලොකානං, නවත්තං බ්‍රහ්මලොකානං සම්පත්තිං දස්සෙය්.

සමාදපෙය්ති චතුසාරිසුද්ධිසිලතෙරසධුතඬගදසකථාවත්ථුආදිකෙ කල්‍යාණධම්මෙ ගණ්හාපෙය්.

සමුත්තෙපෙය්ති සුට්ඨු උත්තෙපෙය්, අබ්භුස්සාහෙය්. ඉධලොකත්ථංඤ්චෙව පරලොකත්ථංඤ්ච තාසෙත්වා තාසෙත්වා අධිගතං විය කත්වා කපෙය්. ද්වත්තිංසකම්මකාරණපඤ්චවිසතිමහාභයජපහෙදඤ්ච ඉධලොකත්ථං බුද්ධෙ භගවති තාසෙත්වා තාසෙත්වා කථයන්තෙ පච්ඡාඛානං, ගාල්භබන්ධනං බන්ධන්වා වාතුමහාපටෙ පහාරසතෙන තාලෙත්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නියාමානො විය ආසානනභණ්ඩිකාය යපිතසීසො විය සුලෙ උත්තාසිනො විය මත්තභත්ථිනා මද්දියමානො විය ව සංවිග්ගො භොති. පරලොකත්ථංඤ්ච කථයන්තෙ නිරයාදීසු නිබ්බත්තො විය දෙවලොකසම්පත්තිං අනුභවමානො විය ව භොති.

සම්පහංසෙය්ති පටිලද්ධගුණෙන වොදෙය්, මහානිසංසං කත්වා කපෙය්ති අත්ථො.

සඬ්ඛාරානං ආදීනවත්ති හෙට්ඨා පයමමග්ගාධිගමත්ථං කාමානං ආදීනවං කපෙය්, ඉධ පන උපරිමග්ගාධිගමත්ථං – “අනිච්චා, භික්ඛවෙ, සඬ්ඛාරා අද්ධුවා අනස්සාසිකා, යාවඤ්චිදං, භික්ඛවෙ, අලමෙව සබ්බසඬ්ඛාරෙසු නිබ්බන්දිතුං අලං චිරජ්ඣිතුං අලං විමුච්චිතු”න්තිආදීනා (අ. නි. 7.66; සං. නි. 2.134) නයෙන සඬ්ඛාරානං ආදීනවඤ්ච ලාමකභාවඤ්ච තප්පව්වයඤ්ච කිලමථං පකාසෙය්. යථා ච තත්ථ තෙක්ඛම්මෙ, එවමිධ – “සත්තමිදං, භික්ඛවෙ, නිබ්බානං නාම පණ්ණං තාණං ලෙණ”න්තිආදීනා නයෙන නිබ්බානෙ ආනිසංසං පකාසෙය්.

මහාජනකායපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

78. මහාජනකායොති තෙසංයෙව ද්විත්තං කුමාරානං උපට්ඨාකජනකායොති.

80. භගවත්තං සරණං ගච්ඡාම, ධම්මඤ්චාති සඬ්ඝස්ස අපරිපුර්ණත්තා ද්වෙවාචිකමෙව සරණමගමංසු.

81. අලත්ථුන්ති පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව එහිභික්ඛුභාවෙනෙව අලත්ථුං. ඉතො අනන්තරෙ පබ්බජිතවාරෙපි එසෙව නයො.

වාරිකාඅනුජානනවණ්ණනා

85. පරිචිතක්කො උදපාදීති කදා උදපාදි? සම්බොධිතො සත්ත සංවච්ඡරාති සත්ත මාසෙ සත්ත දිවසෙ අතික්කමිත්වා උදපාදි. භගවා කිර පිතුසඬිගහං කරොන්නො විහාසි. රාජාපි චින්තෙය් – “මය්හං ජෙට්ඨපුත්තො නික්ඛමිත්වා බුද්ධො ජාතො, දුතියපුත්තො මෙ නික්ඛමිත්වා අග්ගසාවකො ජාතො, පුරොහිතපුත්තො දුතියඅග්ගසාවකො, ඉමෙ ව අවසෙසා භික්ඛු ගිහිකාලෙපි මය්හං පුත්තමෙව පරිවාරෙත්වා විවරිංසු. ඉමෙ සබ්බෙ ඉදානිපි මය්හංයෙව භාරො, අභමෙව ව නෙ චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි, අඤ්ඤෙසං ඔකාසං න දස්සාමි”ති විහාරද්වාරකොට්ඨකතො පට්ඨාය යාව රාජගෙහද්වාරා උභයතො බදිරපාකාරං කාරාපෙත්වා කිලඤ්ඤෙහි ඡාදාපෙත්වා වත්ථෙහි පට්ඨිඡාදාපෙත්වා උපරි ව ඡාදාපෙත්වා සුචණ්ණකාරකච්චිත්තං සමොලම්බිතතාලක්ඛන්ධමත්තං විවිධපුප්ඵදාමචිතානං කාරාපෙත්වා හෙට්ඨා භූමියං චිත්තත්ථරණෙහි සන්ථරාපෙත්වා අත්තො උභොසු පස්සෙසු මාලාවච්ඡකෙ පුණ්ණසට්ඨෙ, සකලමග්ගවාසත්ථාය ව ගන්ධන්තරෙ පුප්ඵාති පුප්ඵන්තරෙ ගන්ධෙ ව යපාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොවාපෙය්.

භගවා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො අත්තොසාණියාව රාජගෙහංගන්ත්වා භත්තකිච්චං කත්වා විහාරං පච්චාගච්ඡති. අඤ්ඤො කොචි දට්ඨමිති න ලභති, කුතො පන භික්ඛං වා දාතුං, පූජං වා කාතුං, ධම්මං වා සොතුං. නාගරා චින්තෙසු – “අජ්ජ සත්ථු ලොකෙ උප්පන්නස්ස සත්තමාසාධිකාති සත්තසංවච්ඡරාති, මයඤ්ච දට්ඨමිති න ලභාම, පගෙව භික්ඛං වා දාතුං, පූජං වා කාතුං, ධම්මං වා සොතුං. රාජා – ‘මය්හමෙව බුද්ධො, මය්හමෙව ධම්මො, මය්හමෙව සඬ්ඝො’ති මමාසිත්වා සයමෙව උපට්ඨති. සත්ථා ව උප්පජ්ජමානො සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්ථාය හිතාය උප්පන්නො. න හි රඤ්ඤොයෙව නිරයො උණ්හො අස්ස, අඤ්ඤෙසං නිලුප්පලවනසදිසො. තස්මා රාජානං වදාමි. සවෙ නො සත්ථාරං දෙනි, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ දෙනි, රඤ්ඤා සද්ධිං යුජ්ඣිත්වාපි සඬ්ඝං ගහෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤාති කරොම. න සක්කා ඛො පන සුද්ධනාගරෙහෙව එවං කාතුං, එකං ජෙට්ඨපුරිසමිති ගණ්හාමා”ති.

තෙ සෙනාපතිං උපසඬකම්මත්වා තස්සෙනමත්ථං ආරොචෙත්වා – “සාමී, කිං අම්භාකං පක්ඛො භොසී, උදාහු රඤ්ඤො”ති ආහංසු. සො – “අහං තුම්භාකං පක්ඛො භොමී, අපි ච ඛො පන පට්ඨදිවසො මය්හං දාතබ්බො”ති. තෙ සම්පට්ඨිංසු. සො රාජානං උපසඬකම්මත්වා – “නාගරා, දෙව, තුම්භාකං කුපිතා”ති ආහ. කිමත්ථං තාතාති? සත්ථාරං කිර තුම්භෙයෙව උපට්ඨහථ, අම්භෙ න ලභාමාති. සචෙ ඉදානිපි ලහන්ති, න කුප්පන්ති, අලහන්තා තුම්භෙහි සද්ධිං යුජ්ඣිතුකාමා දෙවාති. යුජ්ඣාමි, තාත, නාහං භික්ඛුසඬ්ඨිං දෙමිති. දෙව තුම්භාකං දාසා තුම්භෙහි සද්ධිං යුජ්ඣාමාති වදන්ති, තුම්භෙ කං ගණ්භිත්වා යුජ්ඣස්සපාති? නනු ත්වං සෙනාපතීති? නාගරෙහි විනා න සමත්ථො අහං දෙවාති. තතො රාජා – “ඛලවන්තො නාගරා, සෙනාපතීපි තෙසඤ්ඤෙව පක්ඛො”ති ඤත්වා “අඤ්ඤානිපි සත්තමාසාධිකානි සත්තසංවච්ඡරානි මය්හං භික්ඛුසඬ්ඨිං දදන්තු”ති ආහ. නාගරා න සම්පට්ඨිංසු. රාජා – “ඡ වස්සානි, පඤ්ච, චත්තාරි, තිණි, ද්වෙ, එකවස්ස”න්ති භාපෙසි. එවං භාපෙන්තෙපි න සම්පට්ඨිංසු. අඤ්ඤෙ සත්ත දිවසෙ යාචි. නාගරා – “අතිකක්ඛලං දානි රඤ්ඤො සද්ධිං කාතුං න වට්ටති”ති අනුජානිංසු.

රාජා සත්තමාසාධිකානං සත්තන්තං සංවච්ඡරානං සජ්ජිතං දානමුඛං සත්තන්තමෙව දිවසානං විස්සජ්ජෙත්වා ඡ දිවසෙ කෙසඤ්චි අපස්සන්තානංයෙව දානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ නාගරෙ පක්කොසාපෙන්වා – “සක්ඛිස්සථ, තාත, එවරුපං දානං දාතු”න්ති ආහ. තෙපි – “නනු අම්භෙයෙව නිස්සාය තං දෙවස්ස උප්පන්න”න්ති වත්වා – “සක්ඛිස්සාමා”ති ආහංසු. රාජා පිට්ඨිහත්ථෙත අස්සුති පුඤ්ජමානො භගවන්තං වන්දිත්වා – “භන්තෙ, අහං අට්ඨසට්ඨිභික්ඛුසතසහස්සං අඤ්ඤස්ස වාරං අකත්වා යාවජ්චං වතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨතිස්සාමිති වින්තෙසිං. නාගරා න දානි මෙ අනුඤ්ඤාතා, නාගරා හි ‘මයං දානං දාතුං න ලභාමා’ති කුප්පන්ති. භගවා ස්වෙ පට්ඨාය තෙසං අනුග්ගහං කරොමා”ති ආහ.

අථ දුතියදිවසෙ සෙනාපති මහාදානං සජ්ජෙත්වා – “අජ්ජ යථා අඤ්ඤො කොචි එකභික්ඛම්පි න දෙති, එවං රක්ඛමා”ති සමන්තා පුරිසෙ යපෙසි. තං දිවසං සෙට්ඨිහරියා රොදමානා ධිතරං ආහ – “සචෙ, අම්ම, තච පිතා ජීවෙය්‍ය, අජ්ජාහං පට්ඨං දසඛලං භොජෙය්‍ය”න්ති. සා තං ආහ – “අම්ම, මා වින්තයි, අහං තථා කර්මස්සාමි යථා බුද්ධප්පමුඛො භික්ඛුසඬ්ඨිංසො පට්ඨං අම්භාකං භික්ඛං පරිභුඤ්ජිස්සති”ති. තතො සතසහස්සග්ගසනිකාය සුචණ්ණපාතියා නිරුද්ධපායාසස්ස පුරෙත්වා සජ්ජිමඬුසක්කරාදිහි අභිසඬ්ඛරිත්වා අඤ්ඤාය පාතියා පටිකුජ්ජිත්වා තං සුමනමාලාගුලෙහි පරික්ඛිපිත්වා මාලාගුලසදිසං කත්වා භගවතො ගාමං පටිසනවෙලාය සයමෙව උක්ඛිපිත්වා දාසිගණපරිවුතා නගරා නික්ඛම්මි. අන්තරාමග්ගෙ සෙනාපතිඋපට්ඨාකා – “අම්ම, මා ඉතො අගමා”ති වදන්ති. මහාපුඤ්ඤො නාම මනාපකථා භොන්ති, න ච තෙසං පුනථපුනං භණන්තානං කථා පටික්ඛිපිතුං සක්කා භොති. සා – “චුළපිතා මහාපිතා මාතුලා කිස්ස තුම්භෙ ගන්තුං න දෙමා”ති ආහ. සෙනාපතීනා – “අඤ්ඤස්ස කස්සචි බාදනියභොජනියං දාතුං මා දෙමා”ති යපිතම්භ අම්මාති. කිං පන මෙ භත්ථෙ බාදනියං භොජනියං පස්සමාති? මාලාගුලං පස්සාමාති. කිං තුම්භාකං සෙනාපති මාලාගුලපුජ්ජමිපි කාතුං න දෙතිති? දෙති, අම්මාති. තෙන හි, අපෙථ, අපෙථාති භගවන්තං උපසඬකම්මත්වා මාලාගුලං ගණ්භාපෙථ භගවාති ආහ. භගවා එකං සෙනාපතිස්සුපට්ඨාකං ඔලොකෙත්වා මාලාගුලං ගණ්භාපෙසි. සා භගවන්තං වන්දිත්වා – “භගවා, භවාභවෙ නිබ්බන්තියං මෙ සති පරිතස්සනජීවිතං නාම මා භොතු, අයං සුමනමාලා විය නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ පියාව භොමී, නාමෙන ච සුමනා යෙවා”ති පත්ථනං කත්වා සත්ථාරා – “සුඛිනී භොහි”ති චුත්තා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

භගවා සෙනාපතීස්ස ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. සෙනාපති යාගුං ගහෙත්වා උපගඤ්ජි, සත්ථා පත්තං පිදහි. නිසින්තො, භන්තෙ, භික්ඛුසඬ්ඨිංසොති. අත්ථී නො එකො අන්තරා පිණ්ඩපාතො ලද්ධොති. සො මාලං අපනෙත්වා පිණ්ඩපාතං අද්දස. චුළපට්ඨාකො ආහ – “සාමී, මාලාති මං වත්වා මාතුගාමො වඤ්චෙසී”ති. පායාසො භගවන්තං ආදිං කත්වා සබ්බෙසං භික්ඛුනං පහොති. සෙනාපතීපි අත්තනො දෙය්‍යාධම්මං අදාසි. සත්ථා භත්තකිච්චං කත්වා මඬිගලං වත්වා පක්කාමි. සෙනාපති – “කා නාම සා පිණ්ඩපාතමදාසී”ති පුච්ඡි. සෙට්ඨිධිතා, සාමිති. සජ්ජඤ්ඤො සා ඉත්ථී, එවරුපාය සරෙ වසන්තියා පුරිසස්ස සග්ගසම්පත්ති නාම න දුල්ලභාති තං ආනෙත්වා ජෙට්ඨිකට්ඨානෙ යපෙසි.

පුනදිවසෙ නාගරා දානමදංසු, පුනදිවසෙ රාජාති එකන්තරිකාය දානං දාතුං ආරහිංසු. රාජාපි වරපුරිසෙ යපෙන්වා නාගරෙහි දින්තදානතො අතිරෙකතරං දෙති, නාගරාපි තථෙව කත්වා රඤ්ඤො දින්තදානතො අතිරෙකතරං. රාජගෙහෙ නාටකිත්ථීයො දහරසාමණෙරෙ වදන්ති – “ගණ්භථ, තාතා, න ගහපතිකානං ගත්තවත්ථාදිසු පුඤ්ජිත්වා බාලදාරකානං ඛෙළසිඬ්ඨිසාණිකාදිධොවනභත්ථෙහි කතං, සුචිං පණිතං කත”න්ති. පුනදිවසෙ නාගරාපි දදමානා වදන්ති – “ගණ්භථ, තාතා, න නගරගාමනිගමාදිසු සඬ්ඛකඬ්ඨිතණ්ඩුලබ්ධිසජ්ජිආදිහි, න අඤ්ඤෙසං ජඬ්ඨිසසිපිට්ඨිආදිනි භඤ්ජිත්වා ආහරාපිතෙහි කතං, ජාතිසජ්ජිබ්බාදිහියෙව කත”න්ති. එවං සත්තසු සංවච්ඡරෙසු සත්තසු මාසෙසු සත්තසු දිවසෙසු ච අතික්කන්තෙසු අථ භගවතො අයං විතක්කො උදපාදි. තෙන චුත්තං – “සම්බොධිතො සත්ත සංවච්ඡරානි සත්ත මාසානි සත්ත දිවසානි අතික්කම්මත්වා උදපාදි”ති.

87. අඤ්ඤතරො මහාබුග්ගාති ධම්මදෙසනං ආයාචිතබුග්ගොව.

89. වතුරාසිති ආවාසසහස්සානීති වතුරාසිති විහාරසහස්සානි. තෙ සබ්බෙපි ද්වාදසසහස්සභික්ඛුගණ්භනකා මහාවිහාරා අභයගිරිවෙතියපබ්බතවිත්තලපබ්බතමහාවිහාරසදිසාව අගෙසුං.

90. බන්ධි පරමං තපොති අධිවාසනබන්ධි නාම පරමං තපො. තිතික්ඛාති බන්ධියා එව වෙවචනං. තිතික්ඛා සඬබ්බානා අධිවාසනබන්ධි උත්තමං තපොති අත්ථො. තිබ්බානං පරමන්ති සබ්බාකාරොන පන නිබ්බානං පරමන්ති වදන්ති බුද්ධා. න හි පබ්බජිතො පරුපසාතීති යො අධිවාසනබන්ධිවරහිතත්තා පරං උපසාතෙති බාධෙති හිංසති, සො පබ්බජිතො නාම න හොති. චතුත්ථපාදො පන තස්සෙව වෙවචනං. “න හි පබ්බජිතො”ති එතස්ස හි න සමණො හොතිති වෙවචනං. පරුපසාතීති එතස්ස පරං විභෙදයන්තොති වෙවචනං. අප්ථ වා පරුපසාතීති සීලපසාතී. සීලඤ්ඤි උත්තමට්ඨෙත පරන්ති වුවිචති. යො ව සමණො පරං යං කඤ්චි සත්තං විභෙදයන්තො පරුපසාතී හොති, අත්තනො සීලං විනාසකො, සො පබ්බජිතො නාම න හොතිති අත්ථො. අප්ථා යො අධිවාසනබන්ධියා අභාවතො පරුපසාතී හොති, පරං අත්තමසො ඩංසමකසම්පි සඤ්චිච්ච ජීවිතා වොරොපෙති, සො න හි පබ්බජිතො. කිං කාරණා? මලස්ස අපබ්බාජිතත්තා. “පබ්බාජයමත්තනො මලං, තස්මා පබ්බජිතොති වුවිචති”ති (ධ. ප. 388) ඉදඤ්ඤි පබ්බජිතලක්ඛණං. යොපි න භෙව බො උපසාතෙති, න මාරොති, අපි ව දණ්ඩාදිහි විභෙදෙති, සො පරං විභෙදයන්තො සමණො න හොති. කිං කාරණා? විභෙදාය අසම්මත්තා. “සම්මත්තා හි පාපානං, සමණොති පවුවිචති”ති (ධ. ප. 265) ඉදඤ්ඤි සමණලක්ඛණං.

දුතියගාථාය සබ්බපාපස්සාති සබ්බාකුසලස්ස. අකරණන්ති අනුප්පාදනං. කුසලස්සාති චතුභූමිකකුසලස්ස. උපසම්පදාති පටිලාභො. සචිත්තපරියොදපනන්ති අත්තනො චිත්තජොතනං, තං පන අරහත්තෙන හොති. ඉති සීලසංවරෙන සබ්බපාපං පහාය සමප්පිපස්සනාති කුසලං සම්පාදෙන්වා අරහත්තඵලෙන චිත්තං පරියොදාපෙනබ්බන්ති එතං බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨී ති.

තතියගාථාය අනුපවාදොති වාචාය කස්සචි අනුපවදනං. අනුපසාතොති කායෙන උපසාතස්ස අකරණං. පාතිමොක්ඛෙති යං තං පඅතිමොක්ඛං, අතිපමොක්ඛං, උත්තමසීලං, පාති වා අගතිවිසෙසෙහි මොක්ඛෙති දුග්ගතිභයෙහි, යො වා නං පාති, තං මොක්ඛෙතිති “පාතිමොක්ඛ”න්ති වුවිචති. තස්මිං පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො. මත්තඤ්ඤානාති පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤානා. පන්තඤ්ච සයනාසනන්ති සයනාසනඤ්ච සඬසට්ඨනවරහිතන්ති අත්ථො. තත්ථ ද්විතියෙව පච්චයෙහි චතුපච්චයසන්තොසො දීපිතො හොතිති වෙදිතබ්බො. එතං බුද්ධාන සාසනන්ති එතං පරස්ස අනුපවදනං අනුපසාතනං පාතිමොක්ඛසංවරො පටිග්ගහණපරිභොගෙසු මත්තඤ්ඤානා අට්ඨසමාපත්තිවසිභාවාය විචිත්තසෙනාසනසෙවනඤ්ච බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨීති. ඉමා පන සබ්බබුද්ධානං පාතිමොක්ඛබුද්ධෙයගාථා හොන්තිති වෙදිතබ්බො.

දෙවතාරොචනවණ්ණනා

91. එත්තාවතා ව ඉමිනා විපස්සිස්ස භගවතො අපදානානුසාරෙන චිත්ථාරකථනෙන – “තථාගතස්සෙවෙසා, හික්ඛෙවෙ, ධම්මධාතු සුප්පට්ඨිද්ධා”ති එවං. චුත්තාය ධම්මධාතූයා සුප්පට්ඨිද්ධභාවං පකාසෙත්වා ඉදානි – “දෙවතාපි තථාගතස්ස එතමත්ථං ආරොචෙසු”න්ති චුත්තං දෙවතාරොචනං පකාසෙතුං එකමිදාහන්තිආදිමාහ.

තත්ථ සුභගවනෙති එවංනාමකෙ වනෙ. සාලරාජමූලෙති වනප්පතිජෙට්ඨකස්ස මූලෙ. කාමච්ඡන්දං විරාජෙත්වාති අනාගාමිමග්ගෙන මූලසමුග්ගසතවසෙන විරාජෙත්වා. යථා ව විපස්සිස්ස, එවං සෙසබුද්ධානම්පි සාසනෙ චුත්ථබ්බමචරියා දෙවතා ආරොචයිංසු, පාළි පන විපස්සිස්ස වෙව අමිභාකඤ්ච භගවතො වසෙන ආගතා.

තත්ථ අත්තනො සම්පත්තියා න භායන්ති, න විභායන්තිති අවිභා. න කඤ්චි සත්තං තපන්තිති අතප්පා. සුන්දරදස්සනා අභිරුපා පාසාදිකාති සුදස්සා. සුට්ඨු පස්සන්ති, සුන්දරමෙනෙසං වා දස්සන්තිති සුදස්සි. සබ්බෙභෙව ව සගුණෙහි භවසම්පත්තියා ව ජෙට්ඨා, තත්ථෙත්ථ කනිට්ඨාති අකනිට්ඨා.

ඉධ යත්වා භාණුවාරා සමොධානෙනබ්බො. ඉමස්මිඤ්ඤි සුත්තෙ විපස්සිස්ස භගවතො අපදානවසෙන තයො භාණුවාරා චුත්තා. යථා ව විපස්සිස්ස, එවං සිඛිආදීනම්පි අපදානවසෙන චුත්තාව. පාළි පන සඬබ්බිත්තා. ඉති සත්තන්තං බුද්ධානං වසෙන අමිභාකං භගවතා එකවිසති භාණුවාරා කථිතා. තථා අවිභෙහි. තථා අතප්පෙහි. තථා සුදස්සෙහි. තථා සුදස්සිහි. තථා අකනිට්ඨෙහිති සබ්බම්පි ඡබ්බිසතිභාණුවාරසතං හොති. තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ අඤ්ඤං සුත්තං ඡබ්බිසතිභාණුවාරසතපරිමාණං නාම තත්ථී, සුත්තන්තරාජා නාම අයං සුත්තන්තොති වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං අනුසන්ධිද්වයම්පි නියානනන්තො ඉති බො භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තං සබ්බං උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬගලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථායං

මහාපදානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. මහානිදානසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

95. එවං මෙ සුතං...පෙ.... කුරුසුති මහානිදානසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා. කුරුසු විහරතීති කුරු නාම ජානපදිනො රාජකුමාරා, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන “කුරු”ති වුවිති. තස්මිං කුරුසු ජනපදෙ. අට්ඨකථාවරියා පනාහු – මන්ධාතුකාලෙ තිසු දීපෙසු මනුස්සා “ජම්බුදීපො නාම බුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකචක්ඛත්තිජපභුතීනං උත්තමමනුස්සානං උප්පත්තිභූමි උත්තමදීපො අතිරමණියො”ති සුත්වා රඤ්ඤා මන්ධාතුචක්ඛත්තිනා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා චත්තාරො දීපෙ අනුසංයායන්තෙන සද්ධිං ආගමංසු. තතො රාජා පරිණායකරතනං පුච්ඡී – “අත්ථි නු ඛො මනුස්සලොකතො රමණියතරං යාන”න්ති. කස්මා දෙව එවං භණ්හි? කිං න පස්සසි වන්දිමසුරියානං ආනුභාවං, නනු එතෙසං යානං ඉතො රමණියතරන්ති? රාජා චක්කරතනං පුරක්ඛත්වා තත්ථ අගමාසි. චත්තාරො මහාරාජානො – “මන්ධාතුමහාරාජා ආගතො”ති සුත්වාච “මහිද්ධිකො මහානුභාවො රාජා, න සක්කා යුද්ධෙන පටිබාහිතු”න්ති සකං රජ්ජං නිය්‍යානෙසුං. සො තං ගහෙන්වා පුන පුච්ඡී – “අත්ථි නු ඛො ඉතො රමණියතරං යාන”න්ති?

අපස්ස තාවතිංසභවනං කප්පිංසු. “තාවතිංසභවනං, දෙව, ඉතො රමණියතරං. තත්ථ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ඉමෙ චත්තාරො මහාරාජානො පරිවාරකා දොවාරිකභූමියං තිට්ඨන්ති, සක්කො දෙවරාජා මහිද්ධිකො මහානුභාවො, තස්සිමානි උපහොගට්ඨානානි – යොජනසහස්සබ්බෙධො වෙජයන්තො පාසාදො, පඤ්චයොජනසතුබ්බෙධා සුධම්මා දෙවසභා, දියඛ්ඨයොජනසතිකො වෙජයන්තරංථො තථා එරාවණො හත්ථි, දිබ්බරුක්ඛසහස්සප්පට්මණ්ඩිතං නන්දනවනං, විත්තලතාවනං, ඵාරුසකවනං, මිස්සකවනං, යොජනසතුබ්බෙධො පාරිච්ඡත්තකො කොට්ඨාරො, තස්ස භෙට්ඨා සට්ඨියොජනායාමා පඤ්ඤාසයොජනවිත්ථනා පඤ්චදසයොජනබ්බෙධා ජයකුසුමපුප්ඵවණ්ණා පණ්ඩුකම්බලසිලා, යස්සා මුදුතාය සක්කස්ස නිසිදතො උපධිසකායො අනුපවිසති”ති.

තං සුත්වා රාජා තත්ථ ගන්තුකාමො චක්කරතනං අබ්භුක්කිරි. තං ආකාසෙ පතිට්ඨාසි සද්ධිං චතුරච්ඡිතියා සෙනාය. අප් ද්විත්තං දෙවලොකානං වෙමජ්ඣුතො චක්කරතනං ඔතරිත්වා පට්ඨියං පතිට්ඨාසි සද්ධිං. පරිණායකරතනපමුඛාය චතුරච්ඡිතියා සෙනාය. රාජා එකකොච තාවතිංසභවනං අගමාසි. සක්කො – “මන්ධාතා ආගතො”ති සුත්වාච තස්ස පච්චුග්ගමනං කන්වා – “ස්වාගතං, තෙ මහාරාජ, සකං තෙ මහාරාජ, අනුසාස මහාරාජා”ති චත්වා සද්ධිං නාටකෙහි රජ්ජං ද්වෙ භාගෙ කන්වා එකං භාගමදාසි. රඤ්ඤො තාවතිංසභවනෙ පතිට්ඨිතමත්තස්සෙව මනුස්සභාවො විගච්ඡී, දෙවභාවො පාතුරහොසි. තස්ස කිර සක්කෙන සද්ධිං පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසිත්තස්ස අක්ඛිනිමිසමත්තෙන නානත්තං පඤ්ඤායති. තං අසල්ලක්ඛෙන්තා දෙවා සක්කස්ස ච තස්ස ච නානත්තෙ මුය්හන්ති. සො තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිමානො යාව ඡත්තිංස සක්කා උප්පජ්ජිත්වා වුතා, තාව රජ්ජං කාරෙන්වා අතිත්තොච කාමෙහි තතො චචිත්වා අත්තතො උය්‍යානෙ පතිට්ඨිතො වාතාතපෙන චුට්ඨගත්තො කාලමකාසි.

චක්කරතනෙ පන පුන පට්ඨියං පතිට්ඨිතෙ පරිණායකරතනං සුවණ්ණපට්ටෙ මන්ධාතු උපාහනං ලිබාපෙන්වා ඉදං මන්ධාතු රජ්ජන්ති රජ්ජමනුසාසි. තෙපි තීහි දීපෙහි ආගතමනුස්සා පුන ගන්තුං අසක්කොන්තා පරිණායකරතනං උපසඬ්ඤාමිත්වා – “දෙව, මයං රඤ්ඤො ආනුභාවෙන ආගතා, ඉදානි ගන්තුං න සක්කොම, වසනට්ඨානං නො දෙහි”ති යාවිංසු. සො තෙසං එකමෙකං ජනපදමදාසි. තත්ථ පුබ්බවිදෙහතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො තායෙව පුරිමසඤ්ඤාය – “විදෙහරට්ඨ”න්ති නාමං ලභි, අපරගොයානතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො “අපරන්තජනපදො”ති නාමං ලභි, උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සෙහි ආවසිතපදෙසො “කුරුරට්ඨ”න්ති නාමං ලභි, බහුකෙ පන ගාමනිගමාදයො උපාදාය බහුවචනෙන වොහරියති. තෙන වුත්තං – “කුරුසු විහරතී”ති.

කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමොති කම්මාසධම්මන්ති එත්ථ කෙච්චි ධ-කාරස්ස ද-කාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති. කම්මාසො එත්ථ දම්මොති කම්මාසදම්මො. කම්මාසොති කම්මාසපාදො පොරිසාදො වුවිති. තස්ස කිර පාදෙ බාණුකෙන විද්ධට්ඨානෙ වණො රුහන්තො විත්තදාරුසදියො හුත්වා රුහි. තස්මා කම්මාසපාදොති පඤ්ඤායිත්ථ. සො ච තස්මිං ඔකාසෙ දම්මො පොරිසාදභාවතො පටිසෙධිතො. කෙන? මහාසත්තෙන. කතරස්මිං ජාතකෙති? මහාසුතසොමජාතකෙති එකෙ. ඉමෙ පන ථෙරා ජයද්දීසජාතකෙති වදන්ති. තදා හි මහාසත්තෙන කම්මාසපාදො දම්මො. යථාහ –

“පුත්තො යදා හොමි ජයද්දීසස්ස;
පඤ්චාලරට්ඨධිපතිස්ස අත්‍රථො.
වජ්ජිවාන පාණං පිතරං පමොච්ඡි;
කම්මාසපාදම්පි වහං පසාදයි”න්ති.

කෙච්චි පන ධ-කාරෙනෙව අත්ථං වණ්ණයන්ති. කුරුරට්ඨවාසීනං කිර කුරුවත්තධම්මො, තස්මිං කම්මාසො ජාතො, තස්මා තං යානං කම්මාසො එත්ථ ධම්මො ජාතොති කම්මාසධම්මන්ති වුවිති. තත්ථ නිවිට්ඨනිගමස්සාපි එතදෙව නාමං. භූමිවචනෙන කස්මා න වුත්තන්ති. අවසනොකාසතො. භගවතො කිර තස්මිං නිගමෙ වසනොකාසො

කොව් විහාරො නාම නාහොසි. නිගමනො පන අපක්කම්ම අඤ්ඤාතරස්මිං උදකසම්පන්නෙ රමණියෙ භූමිභාගෙ මහාවනසංඝෝධො අහොසි තත්ථ භගවා විහාසි, තං නිගමං ගොවරගාමං කත්වා. තස්මා එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො – “කුරුසු විහරති කම්මාසධම්මං නාම කුරුනං නිගමො, තං ගොවරගාමං කත්වා”ති.

ආයස්මාති පියවචනමෙතං, ගාරවචනමෙතං. ආනන්දොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො – “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය. තස්මා යථා නිසින්තො එකමන්තං නිසින්තො හොති, තථා නිසිදිති එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා එතං උපයොගවචනං නිසිදිති උපාටිසි. පණ්ඩිතා හි ගරුට්ඨානියං උපසඩ්ධමත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං නිසිදන්ති. අයඤ්ච තෙසං අඤ්ඤාතරො, තස්මා එකමන්තං නිසිදි.

කථං නිසින්තො බො පන එකමන්තං නිසින්තො හොතිති? ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙන්වා. සෙය්‍යාටීදං – අතිදුරං, අවිවාසන්තං, උපරිවාතං, උන්නතප්පදෙසං, අතිසම්මුඛං, අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්තො හි සවෙ කථෙතුකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන කථෙතබ්බං හොති. අවිවාසන්තෙ නිසින්තො සඩ්ධිසට්ඨතං කරොති. උපරිවාතෙ නිසින්තො සරිරගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ නිසින්තො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා නිසින්තො සවෙ දට්ඨකාමො හොති, වක්ඛුනා වක්ඛුං ආභවිව දට්ඨබ්බං හොති. අතිපච්ඡා නිසින්තො සවෙ දට්ඨකාමො හොති, ගීවං පරිවත්තෙන්වා දට්ඨබ්බං හොති. තස්මා අයම්පි තික්ඛන්තුං භගවන්තං පදක්ඛිණං කත්වා සක්කවිචං වන්දිත්වා එතෙ ඡ නිසජ්ජදොසෙ වජ්ජෙන්වා දක්ඛිණජාණුමණ්ඩලස්ස අභිමුඛට්ඨානෙ ඡබ්බණ්ණානං බුද්ධරස්මීතං අන්තො පටිසිත්වා පසන්තලාබාරසං විගාහන්තො විය සුචණ්ණපටං පාරුපන්තො විය රත්තුප්පලමාලාවිතානමජ්ඣං පටිසන්තො විය ව ධම්මභණ්ඩාගාරිකො ආයස්මා ආනන්දො නිසිදි. තෙන චුත්තං – “එකමන්තං නිසිදි”ති.

කාය පන වෙලාය, කෙන කාරණෙන අයමායස්මා භගවන්තං උපසඩ්ධමන්තොති? සායන්භවෙලායං පච්චයාකාරපඤ්ඤාපුච්ඡනකාරණෙන. තං දිවසං කිරායමායස්මා කුලසඩ්ධගහන්ථාය සරද්වාරෙ සරද්වාරෙ සහස්සභණ්ඩිකං නික්ඛිපන්තො විය කම්මාසධම්මගාමං පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සත්ථු වත්තං දස්සෙන්වා සත්ථරි ගන්ධකුටිං පටිට්ඨෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තනො දිවාට්ඨානං ගන්ත්වා අත්තෙවාසිකෙසු වත්තං දස්සෙන්වා පටික්කන්තෙසු දිවාට්ඨානං පටිසම්මජ්ජිත්වා වම්මක්ඛණ්ඩං පඤ්ඤපෙන්වා උදකතුම්බතො උදකං ගහෙන්වා උදකෙන හත්ථපාදෙ සීතලෙ කත්වා පල්ලඩ්ධං ආභූජිත්වා නිසින්තො සොනාපත්තිඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජී. අථ පරිච්ඡින්නකාලවසෙන සමාපත්තිතො උට්ඨාය පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙසි. සො – “අවිජ්ජාපච්චයා සඩ්ධාරා”තිආදිතො පට්ඨාය අත්තං, අත්තනො පට්ඨාය ආදිං, උභයන්තනො පට්ඨාය මජ්ඣං, මජ්ඣනො පට්ඨාය උභො අත්තෙ පාපෙන්තො තික්ඛන්තුං ද්වාදසපදං පච්චයාකාරං සම්මසි. තස්සෙවං සම්මසන්තස්ස පච්චයාකාරො විභූතො හුත්වා උත්තානකුත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

තතො චිත්තෙසි – “අයං පච්චයාකාරො සබ්බබුද්ධෙහි – ‘ගම්භිරො වෙච ගම්භිරාවභාසො වා’ති කට්ඨො, මය්භං බො පන පදෙසඤ්ඤාණෙ ඨිතස්ස සාවකස්ස සතො උත්තානො විභූතො පාකටො හුත්වා උපට්ඨාති, මය්භංයෙච නු බො එස උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති, උදාහු අඤ්ඤෙසම්පී”ති? අථස්ස එතදහොසි – “හන්දාහං ඉමං පඤ්ඤං ගහෙන්වා භගවන්තං පුච්ඡාමි, අද්ධා මෙ භගවා ඉමං අත්ථුප්පත්තිං කත්වා සාලින්දං සිනෙරුං උක්ඛිපන්තො විය එකං සුත්තන්තකථං කථෙත්වා දස්සෙස්සති. බුද්ධානඤ්ඤි විනයපඤ්ඤන්තිං, භූමිමන්තරං, පච්චයාකාරං, සමයන්තරන්ති ඉමානි වත්තාරි යානානි පත්වා ගජ්ජිතං මහන්තං හොති, ඤාණං අනුපට්ඨති, බුද්ධඤ්ඤාණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායති, දෙසනා ගම්භිරා හොති තිලක්ඛණබ්බාහනා සුඤ්ඤාතපටිසංයුත්තා”ති.

සො කිඤ්චාපි පකතියාව එකදිවසෙ සතචාරම්පි සහස්සචාරම්පි භගවන්තං උපසඩ්ධමන්තො න අනෙතුඅකාරණෙන උපසඩ්ධමති, තං දිවසං පන ඉමං පඤ්ඤං ගහෙන්වා – “ඉමං බුද්ධගන්ධහත්ථිං ආපජ්ජ ඤාණකොඤ්චනාදං සොස්සාමි, බුද්ධසීහං ආපජ්ජ ඤාණසීහනාදං සොස්සාමි, බුද්ධසින්ධවං ආපජ්ජ ඤාණපදවික්කමං පස්සිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා දිවාට්ඨානා උට්ඨාය වම්මක්ඛණ්ඩං පජ්ඨොටෙන්වා ආදාය සායන්භසමයෙ භගවන්තං උපසඩ්ධමි. තෙන චුත්තං – “සායන්භවෙලායං පච්චයාකාරපඤ්ඤාපුච්ඡනකාරණෙන උපසඩ්ධමන්තො”ති.

යාව ගම්භිරොති එත්ථ යාවසද්දො පමාණාතික්කමෙ, අතික්කම්ම පමාණං ගම්භිරො, අතිගම්භිරොති අත්ථො. ගම්භිරාවභාසොති ගම්භිරොච හුත්වා අවභාසති, දිස්සතිති අත්ථො. එකඤ්ඤි උත්තානමෙච ගම්භිරාවභාසං හොති පුතිපණ්ණාදිවසෙන කාලවණ්ණපුරාණඋදකං විය. තඤ්ඤි ජාණුප්පමාණම්පි සතපොරිසං විය දිස්සති. එකං ගම්භිරං උත්තානාවභාසං හොති මණ්ඩගාය විජ්ජසන්තඋදකං විය. තඤ්ඤි සතපොරිසම්පි ජාණුප්පමාණං විය බායති. එකං උත්තානං උත්තානාවභාසං හොති වාට්ඨාදීසු උදකං විය. එකං ගම්භිරං ගම්භිරාවභාසං හොති සිනෙරුපාදකමභාසමුද්දෙ උදකං විය. එවං උදකමෙච වත්තාරි නාමානි ලහති. පටිච්චසමුප්පාදෙ පනෙනං නත්ථි. අයඤ්ඤි ගම්භිරො වෙච ගම්භිරාවභාසො වාති එකමෙච නාමං ලහති. එවරුපො සමානොපි අථ ව පන මෙ උත්තානකුත්තානකො විය බායති, යදිදං අච්ඡරියං, හන්තෙ, අබ්භුතං හන්තෙති. එවං අත්තනො විම්භයං පකාසෙන්තො පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා තුණ්හිභූතො නිසිදි.

භගවා තස්ස වචනං සුත්වා – “ආනන්දො භවග්ගග්ගණාය හත්ථං පසාරෙන්තො විය, සිනෙරුං ඡින්දිත්වා මිඤ්ජං නිහරිතුං වායමානො විය, විතා නාවාය මහාසමුද්දං තරිතුකාමො විය, පථවිං පරිවත්තෙන්වා පථවොජං

ගහෙතුං වායමමානො විය බුද්ධවිසයපඤ්ඤාං අත්තනො උත්තානං වදති. හන්දස්ස ගම්භිරභාවං ආවික්ඛිස්සාමි” ති වින්තෙත්වා මා හෙවන්ති ආදිමාහ.

තත්ථ මා හෙවන්ති හ-කාරො නිපාතමත්තං. එවං මා භණ්ති අත්ථො. මා හෙවන්ති ව ඉදං වචනං භගවා ආයස්මත්තං ආනන්දං උස්සාදෙන්තොපි භණ්ති අපසාදෙන්තොපි.

උස්සාදනාවණ්ණනා

තත්ථ උස්සාදෙන්තො – ආනන්ද, ත්වං මහාපඤ්ඤො විසදඤාණො, තෙන තෙ ගම්භිරොපි පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො විය බායති. අඤ්ඤෙසං පනෙස උත්තානකොති න සල්ලක්ඛෙනබ්බො, ගම්භිරොයෙව ව ගම්භිරාවභාසො ව. තත්ථ වතස්සො උපමා වදන්ති. ඡමාසෙ සුභොජනරසපුට්ඨස්ස කිර කතයොගස්ස මහාමල්ලස්ස සමජ්ජස්මයෙ කතමල්ලපාසාණපරිවයස්ස යුද්ධභූමිං ගව්ජන්තස්ස අන්තරා මල්ලපාසාණං දස්සෙසුං, සො – කිං එතන්ති ආහ. මල්ලපාසාණොති. ආහරථ නන්ති. උක්ඛිපිතුං න සක්කොමාති වුත්තෙ සයං ගන්ත්වා කුභිං ඉමස්ස භාරියට්ඨානන්ති වත්වා ද්විති හත්ථෙහි ද්වෙ පාසාණෙ උක්ඛිපිත්වා කිළාගුළෙ විය බිපිත්වා අගමාසි. තත්ථ මල්ලස්ස මල්ලපාසාණො ලහුකොපි න අඤ්ඤෙසං ලහුකොති වත්තබ්බො. ඡමාසෙ සුභොජනරසපුට්ඨො මල්ලො විය හි කප්පසතසහස්සං අභිනිභාරසම්පන්නො ආයස්මා ආනන්දො, යථා මල්ලස්ස මහාබලතාය මල්ලපාසාණො ලහුකො, එවං ථෙරස්ස මහාපඤ්ඤතාය පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානො, සො අඤ්ඤෙසං උත්තානොති න වත්තබ්බො.

මහාසමුද්දෙ ව තිමිනාම මච්ඡො ද්වියොජනසතිකො තිමිඨගලො තියොජනසතිකො, තිමිපිඨගලො චතුයොජනසතිකො තිමිරපිඨගලො පඤ්චයොජනසතිකො, ආනන්දො තිමිනන්දො අජ්ඣාරොහො මහාතිමිති ඉමෙ වත්තාරො යොජනසහස්සිකා. තත්ථ තිමිරපිඨගලෙනෙව දිපෙන්නි. තස්ස කිර දක්ඛිණකණ්ණං වාලෙන්තස්ස පඤ්චයොජනසතෙ පදෙසෙ උදකං වලති. තථා වාමකණ්ණං. තථා නඨගුට්ඨං, තථා සිසං. ද්වෙ පන කණ්ණෙ වාලෙන්වා නඨගුට්ඨෙන උදකං පහරිත්වා සිසං අපරාපරං කත්වා කිළිතුං ආරද්ධස්ස සත්තට්ඨයොජනසතෙ පදෙසෙ භාජනෙ පක්ඛිපිත්වා උද්ධනෙ ආරොපිතං විය උදකං පක්කුට්ඨි, තියොජනසතමත්තෙ පදෙසෙ උදකං පිට්ඨිං ඡාදෙතුං න සක්කොති. සො එවං වදෙයා – “අයං මහාසමුද්දො ගම්භිරො ගම්භිරොති වදන්ති කුතස්ස ගම්භිරතා, මයං පිට්ඨිපට්ච්ඡාදනමත්තම්පි උදකං න ලභාමා” ති. තත්ථ කායුපපන්නස්ස තිමිරපිඨගලස්ස මහාසමුද්දො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසං බුද්දකමච්ඡානං උත්තානොති න වත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණුපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසම්පි උත්තානොති න වත්තබ්බො.

සුපණ්ණරාජා ව දියඨයොජනසතිකො, තස්ස දක්ඛිණපක්ඛො පඤ්ඤාසයොජනිකො හොති තථා වාමපක්ඛො, පිඤ්ඡවට්ඨි සට්ඨියොජනිකා, ගීවා තිංසයොජනිකා, මුඛං නවයොජනං, පාදා ද්වාදසයොජනිකා. තස්මිං සුපණ්ණවාතං දස්සෙතුං ආරද්ධෙ සත්තට්ඨයොජනසතං යානං නප්පහොති. සො එවං වදෙයා – “අයං ආකාසො අනන්තො අනන්තොති වදන්ති, කුතස්ස අනන්තතා, මයං පක්ඛවාතප්පසාරණොකාසම්පි න ලභාමා” ති. තත්ථ කායුපපන්නස්ස සුපණ්ණරඤ්ඤො ආකාසො පරිත්තොති, අඤ්ඤෙසං බුද්දකපක්ඛිනං පරිත්තොති න වත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණුපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසම්පි උත්තානොති න වත්තබ්බො.

රාහු අසුරින්දො පන පාදන්තනො යාව කෙසන්තා යොජනානං වත්තාරි සහස්සාති අට්ඨ ව සතාති හොති. තස්ස ද්වින්තං බාහානං අන්තරං ද්වාදසයොජනසතිකං. බහලත්තෙන ඡයොජනසතිකං . හත්ථපාදනලාති තියොජනසතිකාති, තථා මුඛං. එකෙකං අඨගුලිපබ්බං පඤ්ඤාසයොජනං, තථා හමුකන්තරං. නලාටං තියොජනසතිකං. සිසං නවයොජනසතිකං. තස්ස මහාසමුද්දං ඔතිණ්ණස්ස ගම්භිරං උදකං ඡාණුප්පමාණං හොති. සො එවං වදෙයා – “අයං මහාසමුද්දො ගම්භිරො ගම්භිරොති වදන්ති, කුතස්ස ගම්භිරතා, මයං ඡාණුප්පට්ච්ඡාදනමත්තම්පි උදකං න ලභාමා” ති. තත්ථ කායුපපන්නස්ස රාහුනො මහාසමුද්දො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසං උත්තානොති න වත්තබ්බො, එවමෙව ඤාණුපපන්නස්ස ථෙරස්ස පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති, අඤ්ඤෙසම්පි උත්තානොති න වත්තබ්බො. එතමත්ථං සන්ධාය භගවා – “මා හෙවං, ආනන්ද, අවච; මා හෙවං, ආනන්ද අවචා” ති ආහ.

ථෙරස්ස හි චතුභි කාරණෙහි ගම්භිරොපි පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානොති උපට්ඨාති. කතමෙහි චතුභි? පුබ්බුපනිස්සයසම්පන්නියා, තිත්ථවාසෙන, සොනාපන්නතාය, බහුස්සුතභාවෙනාති.

පුබ්බුපනිස්සයසම්පන්නිකථා

ඉතො කිර සතසහස්සිමෙ කප්පෙ පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජී. තස්ස භංසවතී නාම නගරං අහොසි, ආනන්දො නාම රාජා පිතා , සුමෙධා නාම දෙවී මාතා, බොධිසත්තො උත්තරකුමාරො නාම අහොසි. සො පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා පධානමනුයුඤ්ජන්තො අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤතං පත්වා – “අනෙකජාතිසංසාර” න්ති උදානං උදානෙන්වා සත්තාහං බොධිපල්ලඨකෙ චිතිනාමෙන්වා පට්ඨියං යපෙස්සාමිති පාදං අභිනිහරි. අථ පට්ඨිං භින්දිත්වා මහන්නං පදුමං උට්ඨාසි. තස්ස ධුරපත්තාති නවුතිහත්ථාති, කෙසරං තිංසහත්ථං, කණ්ණිකා ද්වාදසහත්ථා, නවසට්ඨපමාණො රෙණු අහොසි.

සත්ථා පන උබ්බෙධනො අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධො අහොසි. තස්ස උභින්නං බාහානමන්තරං අට්ඨාරසහත්ථං, නලාටං පඤ්චහත්ථං, හත්ථපාදා එකාදසහත්ථා. තස්ස එකාදසහත්ථො පාදෙන ද්වාදසහත්ථාය කණ්ණිකාය අක්කන්තමත්තාය නවසට්ඨපමාණො රෙණු උට්ඨාය අට්ඨපණ්ණාසහත්ථං පදෙසං උග්ගන්ත්වා ඔකිණ්ණමනොසිලාචුණ්ණං විය පව්වොකිණ්ණො. තදුපාදාය හගවා පදුමුත්තරොත්ථෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තස්ස දෙව්ලො ව සුජාතො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා අහෙසුං. අමිතා ව අසමා ව ද්වෙ අග්ගසාවිකා. සුමනො නාම උපට්ඨාකො. පදුමුත්තරො හගවා පිතුසඨගහං කුරුමානො භික්ඛුසත්තසහස්සපරිවාරො භංසවතියා රාජධානියා වසති.

කනිට්ඨභාතා පනස්ස සුමනකුමාරො නාම. තස්ස රාජා භංසවතීනො වීසතියොජනසතෙ යානෙ භොගගාමං අදාසි. සො කදාචි ආගන්ත්වා පිතරඤ්ච සත්ථාරඤ්ච පස්සති. අට්ඨකදිවසං පව්වන්තො කුපිතො. සුමනො රඤ්ඤො පෙසෙසි – “පව්වන්තො කුපිතො”ති. රාජා “මයා ත්වං තත්ථ කස්මා යපිතො”ති පටිපෙසෙසි. සො නික්ඛම්ම වොරෙ චූපසමෙත්වා – “උපසන්තො, දෙව, ජනපදො”ති රඤ්ඤො පෙසෙසි. රාජා කුට්ඨො – “සීසං මම පුත්තො ආගච්ඡතු”ති ආහ. තස්ස සහස්සමත්තා අමච්චා භොන්ති. සො තෙහි සද්ධිං අන්තරාමග්ගෙ මන්තෙසි – “මය්හං පිතා කුට්ඨො, සචෙ මෙ වරං දෙති, කිං ගණ්හාමි”ති. අථ නං එකච්චෙ “හත්ථිං ගණ්හථ, අස්සං ගණ්හථ, රථං ගණ්හථ, ජනපදං ගණ්හථ, සත්තරතනානි ගණ්හථා”ති ආහංසු. අපරෙ – “කුම්භෙ පට්ඨස්සරස්ස පුත්තා, කුම්භාකං ධනං න දුල්ලහං, ලද්ධම්පි චෙතං සබ්බං පහාය ගමනියං, පුඤ්ඤමෙව එකං ආදාය ගමනියං; තස්මා තෙ දෙවෙ වරං දදාමානෙ තෙමාසං පදුමුත්තරං හගවන්තං උපට්ඨාතුං වරං ගණ්හථා”ති. සො – “කුම්භෙ මය්හං කල්‍යාණමිත්තා, න මමෙතං චිත්තං අත්ථි, කුම්භෙහි පන උප්පාදිතං, එවං කර්ස්සාමි”ති ගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා පිතරාපි ආලිඬිගෙත්වා තස්ස මත්ථකෙ චුම්ඛිත්වා – “වරං තෙ පුත්ත, දෙව”ති චුත්තෙ “සාධු මහාරාජ, ඉච්ඡාමහං මහාරාජ හගවන්තං තෙමාසං චතුහි පව්වයෙහි උපට්ඨහන්තො ජීවිතං අවඤ්ඤා කාතුං, ඉමමෙව වරං දෙහි”ති ආහ. “න සක්කා තාත, අඤ්ඤං වරෙහි”ති චුත්තෙ “දෙව, ඛන්තියානං නාම ද්වෙ කථා නත්ථි, එතමෙව දෙහි, න මෙ අඤ්ඤානත්ථො”ති. තාත බුද්ධානං නාම චිත්තං දුප්පානං, සචෙ හගවා න ඉච්ඡස්සති, මයා දින්නෙපි කිං හවිස්සති? සො – “සාධු, දෙව, අහං හගවතො චිත්තං ජානිස්සාමි”ති විහාරං ගතො.

තෙන ව සමයෙන හත්තකිච්චං නිට්ඨපෙත්වා හගවා ගන්ධකුට්ඨං පට්ඨො භොති. සො මණ්ඩලමාලෙ සන්තිසින්නානං භික්ඛුනං සන්තිකං අගමාසි. තෙ තං ආහංසු – “රාජපුත්ත, කස්මා ආගතොසි”ති? හගවන්තං දස්සනාය, දස්සෙථ මෙ හගවන්තන්ති. න මයං, රාජපුත්ත, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සත්ථාරං දට්ඨුං ලභාමාති. කො පන, හන්තෙ, ලහති? සුමනත්ථෙරො නාම රාජපුත්තාති. “සො කුහිං, හන්තෙ, ථෙරො”ති. ථෙරස්ස නිසින්නට්ඨානං පුච්ඡිත්වා ගන්ත්වා වන්දිත්වා – “ඉච්ඡාමහං, හන්තෙ, හගවන්තං පස්සිතුං, දස්සෙථ මෙ”ති ආහ. ථෙරො – “එහි රාජපුත්තා”ති තං ගභෙත්වා තං ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ යපෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං අභිරුහි. අථ නං හගවා – “සුමන, කස්මා ආගතොසි”ති ආහ. රාජපුත්තො, හන්තෙ, හගවන්තං දස්සනාය ආගතොති. තෙන හි භික්ඛු ආසනං පඤ්ඤාපෙහිති. ථෙරො ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, නිසිදි හගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ. රාජපුත්තො හගවන්තං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං අකාසි. කදා ආගතොසි රාජපුත්තාති? හන්තෙ, කුම්භෙසු ගන්ධකුට්ඨං පට්ඨයෙසු. භික්ඛු පන – “න මයං ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ හගවන්තං දට්ඨුං ලභාමා”ති මං ථෙරස්ස සන්තිකං පාහෙසුං. ථෙරො පන එකවචනෙනෙව දස්සෙසි. ථෙරො, හන්තෙ, කුම්භාකං සාසනෙ වල්ලභො මඤ්ඤෙති. ආම රාජකුමාර, වල්ලභො එස භික්ඛු මය්හං සාසනෙති. හන්තෙ, බුද්ධානං සාසනෙ කිං කත්වා වල්ලභො භොතිති? දානං දත්වා සීලං සමාදියිත්වා උපොසඨකම්මං කත්වා කුමාරාති. හගවා, අහං ථෙරො විය බුද්ධසාසනෙ වල්ලභො භොතුකාමො, තෙමාසං මෙ වස්සාවාසං අධිවාසෙථාති. හගවා – “අත්ථි නු ඛො තත්ථ ගතෙන අත්ථො”ති ඔලොකෙත්වා අත්ථිති දිස්වා “සුඤ්ඤාගාරෙ, ඛො රාජකුමාර තථාගතා අභිරමන්ති”ති ආහ. කුමාරො “අඤ්ඤාතං හගවා, අඤ්ඤාතං සුගතා”ති වත්වා “අහං, හන්තෙ, පුරිමතරං ගන්ත්වා විහාරං කාරෙමි, මයා පෙසිතෙ භික්ඛුසත්තසහස්සෙන සද්ධිං ආගච්ඡථා”ති පටිඤ්ඤං ගභෙත්වා පිතුසන්තිකං ගන්ත්වා “දින්නා මෙ, දෙව, හගවතා පටිඤ්ඤා, මයා පහිතෙ හගවන්තං පෙසෙය්‍යාථා”ති පිතරං වන්දිත්වා නික්ඛම්ත්වා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං කාරෙත්වා වීසයොජනසතෙ අද්ධානං ගන්ත්වා අත්තනො නගරෙ විහාරට්ඨානං විචින්නො සොහනං නාම කුටුම්භිකස්ස උය්‍යානං දිස්වා සත්තසහස්සෙන කිණිත්වා සත්තසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා විහාරං කාරෙසි. තත්ථ හගවතො ගන්ධකුට්ඨං සෙසභික්ඛුනඤ්ච රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානත්ථාය කුට්ලෙණමණ්ඩපෙ කාරාපෙත්වා පාකාරපරික්ඛෙපෙ කත්වා ද්වාරකොට්ඨකඤ්ච නිට්ඨපෙත්වා පිතුසන්තිකං පෙසෙසි – “නිට්ඨිතං මය්හං කිච්චං, සත්ථාරං පහිණථා”ති.

රාජා හගවන්තං භොජෙත්වා – “හගවා, සුමනස්ස කිච්චං නිට්ඨිතං, කුම්භාකං ගමනං පච්චාසිසති”ති ආහ. හගවා සත්තසහස්සභික්ඛුපරිවාරො යොජනෙ යොජනෙ විහාරෙසු වසමානො අගමාසි. කුමාරො “සත්ථා ආගතො”ති සුත්ථා යොජනං පච්චුග්ගන්ත්වා මාලාදිහි පූජයමානො විහාරං පචෙසෙත්වා –

“සත්තසහස්සෙන මෙ කීතං, සත්තසහස්සෙන මාපිතං;
සොහනං නාම උය්‍යානං, පටිග්ගණ්හ මහාමුනි”ති.

විහාරං නිය්‍යාතෙසි. සො වස්සුපනායිකදිවසෙ දානං දත්වා අත්තනො පුත්තදාරෙ ව අමච්චෙව ව පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “අයං සත්ථා අමිභාකං සන්තිකං දුරතො ආගතො, බුද්ධා ව නාම ධම්මගරුතො න ආමිසගරුකා. තස්මා අහං තෙමාසං ද්වෙ සාටකෙ නිවාසෙත්වා දස සීලානි සමාදියිත්වා ඉධෙව වස්සිසාමි, කුම්භෙ ඛිණ්ණසත්තසහස්සස්ස ඉමිනාව නිහාරෙන තෙමාසං දානං දදෙය්‍යාථා”ති.

සෞ සුමනත්ථෙරස්ස වසන්තට්ඨානසභාගෙයෙව යානෙ වසන්තො යං ථෙරො භගවතො චත්තං කරොති, තං සබ්බං දිස්වා “ඉමස්මිං යානෙ එකන්තවල්ලභො එස ථෙරො, එකස්සෙව මෙ යානන්තරං පත්ථෙතුං වට්ටති”ති චිත්තෙන්වා උපකට්ඨාය පචාරණාය ගාමං පටිසිත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ හික්ඛුසතසහස්සස්ස පාදමුලෙ තිව්වරං යපෙන්වා භගවත්තං චන්දිත්වා – “භත්තෙ, යදෙනං මයා මග්ගෙ යොජනන්තරිකං යොජනන්තරිකං චිහාරං කාරාපනතො පටියාය පුඤ්ඤං කතං, තං නෙව සක්කසම්පත්තිං, න මාරසම්පත්තිං, න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං පත්ථයන්තෙන, බුද්ධස්ස පන උපට්ඨාකභාවං පත්ථයන්තෙන කතං. තස්මා අහමිපි, භගවා, අනාගතෙ සුමනත්ථෙරො විය බුද්ධස්ස උපට්ඨාකො භවෙය්‍ය”න්ති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන නිපතිත්වා චන්දි.

භගවා – “මහත්තං කුලපුත්තස්ස චිත්තං, සමිජ්ඣස්සති නු ඛො නො”ති ඔලොකෙන්තො – “අනාගතෙ ඉතො සතසහස්සිමෙ කප්පෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තස්සෙව උපට්ඨාකො භවිස්සති”ති ඤත්වා –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, සබ්බමෙව සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬ්ඤාපා, චන්දො පන්තරසො යථා”ති.

ආහ. කුමාරො තං සුත්වා – “බුද්ධා නාම අද්වේජ්ඣකථා භොන්ති”ති දුතියදිවසෙයෙව තස්ස භගවතො පත්තච්චරං ගහෙන්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො ගච්ඡන්තො විය අහොසි. සො තස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ වස්සසතසහස්සං දානං දත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙපි පිණ්ඩාය වරතො ථෙරස්ස පත්තග්ගහණත්ථං උත්තරිසාටකං දත්වා පූජමකාසි. පුන සග්ගෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො බාරාණසිරාජා හුත්වා අවිටන්තං පච්චෙකබුද්ධානං පණ්ණසාලායො කාරෙන්වා මණ්ණාධාරකෙ උපට්ඨපෙන්වා චතුහි පච්චයෙහි දසවස්සසහස්සානි උපට්ඨානං අකාසි. එතානි පාකට්ටානානි.

කප්පසතසහස්සං පන දානං දදමානොව අම්භාකං බොධිසත්තෙන සද්ධිං තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වුතො අමිතොදනසක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා අනුපුබ්බෙන කතාහිනික්ඛමනො සම්මාසම්බොධිං පත්වා පයමගමනෙන කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා තතො නික්ඛමන්තෙ භගවති භගවතො පරිවාරත්ථං රාජකුමාරෙසු පබ්බජිතෙසු හද්දියාදිහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා නචිරස්සෙව ආයස්මතො පුණ්ණස්ස මන්තාණිපුත්තස්ස සන්තිකෙ ධම්මකථං සුත්වා සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති (සං. නි. 3.83). එවමෙස ආයස්මා පුබ්බුපතිස්සයසම්පන්නො තස්සිමාය පුබ්බුපතිස්සයසම්පත්තියා ගම්භිරොපි පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

තිත්ථවාසාදිවණ්ණනා

තිත්ථවාසොති පුනප්පුනං ගරුතං සන්තිකෙ උග්ගහණසවනපරිපූරිජනාධාරණානි වුව්චන්ති. සො ථෙරස්ස අතිවිය පරිසුද්ධො, තෙනාපිස්සායං ගම්භිරොපි පටිච්චසමුප්පාදො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

සොතාපන්නානඤ්ච නාම පච්චයාකාරො උත්තානකොව හුත්වා උපට්ඨාති, අයඤ්ච ආයස්මා සොතාපන්නො. බහුස්සුතානඤ්ච චතුහත්ථෙ ඔවරකෙ පදිපෙ ජලමානෙ මඤ්චපියං විය නාමරූපපරිච්ඡේදො පාකටො භොති, අයඤ්ච ආයස්මා බහුස්සුතානං අග්ගො භොති, බාහුසච්චානුභාවෙනපිස්ස ගම්භිරොපි පච්චයාකාරො උත්තානකො විය උපට්ඨාසි.

පටිච්චසමුප්පාදගම්භිරතා

තත්ථ අත්ථගම්භිරතාය, ධම්මගම්භිරතාය, දෙසනාගම්භිරතාය, පටිච්චසමුප්පාදගම්භිරතායානි චතුහි ආකාරෙහි පටිච්චසමුප්පාදො ගම්භිරො නාම.

තත්ථ ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො ගම්භිරො...පෙ.... සඬ්ඛාරානං අච්ඡාපච්චයසම්භූතසමුදාගතට්ඨො ගම්භිරොති අයං අත්ථගම්භිරතා.

අච්ඡාය සඬ්ඛාරානං පච්චයට්ඨො ගම්භිරො...පෙ.... ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයට්ඨො ගම්භිරොති අයං ධම්මගම්භිරතා.

කත්ථවි සුත්තෙ පටිච්චසමුප්පාදො අනුලොමනො දෙසියති, කත්ථවි පටිලොමනො, කත්ථවි අනුලොමපටිලොමනො, කත්ථවි මජ්ඣිමනො පටියාය අනුලොමනො වා පටිලොමනො වා අනුලොමපටිලොමනො වා, කත්ථවි තිසන්ධි චතුසඬ්ඛෙපො, කත්ථවි ද්විසන්ධි තිසඬ්ඛෙපො, කත්ථවි එකසන්ධි ද්විසඬ්ඛෙපොති අයං දෙසනාගම්භිරතා.

අච්ඡාය පන අඤ්ඤාණඅදස්සනසච්චාපටිච්චට්ඨො ගම්භිරො, සඬ්ඛාරානං අභිසඬ්චරණායුහනසරාගචිරාගට්ඨො, විඤ්ඤාණස්ස සුඤ්ඤතඅබ්‍යාපාරඅසඬ්ඤාතිපටිසන්ධිපාතුභාවට්ඨො,

නාමරූපස්ස එකුප්පාදවිනිබ්බොගාවිනිබ්බොගනමනරූප්පනටියො, සළායතනස්ස අධිපතිලොකද්වාරක්ඛෙන්තවිසයිභාවටියො, එස්සස්ස ඵුසනසඩ්ඝට්ටනසඩ්ගතිසන්නිපාතටියො, වෙදනාය ආරම්මණරසානුභවනසුඛදුක්ඛමජ්ඣාත්මනභාවනිජ්ජීවවෙදයිතටියො, තණ්හාය අභිනන්දිතඅප්ඤ්ඤාසානසර්වාලතාතණ්හානදිතණ්හාසමුද්දදුප්පුරණටියො, උපාදානස්ස ආදානග්ගහණාභිනිවෙසපරාමාසදුරතික්කමටියො, භවස්ස ආයුහනාභිසංඛරණයොනිගතිධීනිනිවාසෙසු ඛිපනටියො, ජාතියා ජාතිසඤ්ජාතිඔක්කන්තිනිබ්බන්තිපාත්තභාවටියො, ජරාමරණස්ස ඛයවයහෙදවිපරිණාමටියො ගම්භීරොති. එවං යො අවිජ්ජාදීනං සභාවො, යෙන පටිවෙධෙන අවිජ්ජාදයො සරසලක්ඛණතො පටිවිද්ධා හොන්ති; සො ගම්භීරොති අයං පටිවෙධගම්භීරකාති වෙදිතබ්බා. සා සබ්බාපි ථෙරස්ස උත්තානකා විය උපට්ඨාසී. තෙන භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං උස්සාදෙන්තො – “මා හෙව”න්තිආදිමාහ. අයඤ්චෙන්ථ අධිප්පායො – ආනන්ද, ත්වං මහාපඤ්ඤො විසදඤ්ඤො, තෙන තෙ ගම්භීරොපි පටිවිච්ඡමුප්පාදො උත්තානකො විය බායති, තස්මා – “මය්හමෙව නු බො එස උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති, උදාහු අඤ්ඤෙසම්මි”ති මා එවං අවචාති.

අපසාදනාවණ්ණනා

යං පන චුත්තං – “අපසාදෙන්තො”ති, තත්ථ අයං අධිප්පායො – ආනන්ද, “අථ ව පන මෙ උත්තානකුත්තානකො විය බායති”ති මා හෙවං අවච. යදි හි තෙ එස උත්තානකුත්තානකො විය බායති, කස්මා ත්වං අත්තනො ධම්මතාය සොතාපන්නො නාහොසි, මයා දින්නනායෙව ධත්වා සොතාපන්නිමග්ගං පටිවිජ්ඣාසී. ආනන්ද, ඉදං නිබ්බානමෙව ගම්භීරං, පච්චයාකාරො පන තච උත්තානකො ජාතො, අථ කස්මා ඔළාරිකං කාමරාගසංයොජනං පටිසංයොජනං, ඔළාරිකං කාමරාගානුසයං පටිසානුසයන්ති ඉමෙ චත්තාරො කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා සකදාගාමීඵලං න සච්ඡිකරොසි? තෙයෙව අණුසහගතෙ චත්තාරො කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා අනාගාමීඵලං න සච්ඡිකරොසි? රූපරාගාදීනි පඤ්ච සංයොජනානි, භවරාගානුසයං, මානානුසයං, අවිජ්ජානුසයන්ති ඉමෙ අට්ඨ කිලෙසෙ සමුග්ගාටෙන්වා අරහත්තං න සච්ඡිකරොසි?

කස්මා ව සතසහස්සකප්පාධිකං එකං අසඬ්ඛොයානං පූර්වපාරමිතො සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා විය සාවකපාරමිඤ්ඤාණං නප්පටිවිජ්ඣාසී? සතසහස්සකප්පාධිකානි ද්වෙ අසඬ්ඛොයානානි පූර්වපාරමිතො පච්චෙකබ්බද්ධා විය ව පච්චෙකබ්බොධිඤ්ඤාණං නප්පටිවිජ්ඣාසී? යදි වා තෙ සබ්බාච එස උත්තානකො හුත්වා උපට්ඨාති, අථ කස්මා සතසහස්සකප්පාධිකානි චත්තාරි අට්ඨ සොළස වා අසඬ්ඛොයානානි පූර්වපාරමිතො බුද්ධා විය සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං න සච්ඡිකරොසි? කිං අනන්තරිකොසි එතෙහි විසෙසාධිගමෙහි, පස්ස යාවඤ්ච තෙ අපරද්ධං, ත්වං නාම සාවකො පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතො අතිගම්භීරං පච්චයාකාරං – “උත්තානකො මෙ උපට්ඨාති”ති වදසී, තස්ස තෙ ඉදං චචනං බුද්ධානං කථාය පච්චනිකං හොති, න තාදිසෙන නාම භික්ඛුනා බුද්ධානං කථාය පච්චනිකං කථෙතබ්බන්ති යුත්තමෙතං.

නනු මය්හං, ආනන්ද, ඉදං පච්චයාකාරං පටිවිජ්ඣානං වායමන්තස්සෙව සතසහස්සකප්පාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානානි අතික්කන්තානි? පච්චයාකාරං පටිවිජ්ඣානන්ථාය ව පන මෙ අදින්නං දානං නාම නත්ථී, අපූර්වපාරමි නාම නත්ථී. පච්චයාකාරං පටිවිජ්ඣාසීසාමීති පන මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්ස අයං මහාපට්ඨි ද්වඩ්ගුලමන්තම්පි න කම්පි තථා පට්ඨයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං, මජ්ඣමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං සම්පාදෙන්තස්ස. පච්ඡිමයාමෙ පන මෙ බලවපච්චුසසමයෙ – “අවිජ්ජා සඬ්ඛාරානං නච්ඡි ආකාරෙහි පච්චයො හොති”ති දිට්ඨමන්තෙව දසසහස්සිලොකධාතු අයදණ්ඩකෙන ආකොට්ඨකංසනාලං විය විරවසනං විරවසහස්සං මුඤ්චමානා වාතාහතෙ පදුමනිපණ්ණෙ උදකබ්බන්දු විය කම්පිත්ථ. එවං ගම්භීරො වායං, ආනන්ද, පටිවිච්ඡමුප්පාදො, ගම්භීරාවහාසො ව. එතස්ස ආනන්ද, ධම්මස්ස අනනුබොධා...පෙ.... නාතිචත්තනිති.

එතස්ස ධම්මස්සාති එතස්ස පච්චයධම්මස්ස. අනනුබොධාති ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අනනුබුද්ධිකානා. අප්පටිවෙධාති තීරණප්පහානපරිඤ්ඤාවසෙන අප්පටිවිජ්ඣානා. තත්තාකුලකඡාතාති තත්තං විය ආකුලකඡාතා. යථා නාම දුන්නික්ඛිත්තං මුසිකච්ඡින්නං පෙසකාරානං තත්තං තහිං තහිං ආකුලං හොති, ඉදං අග්ගං ඉදං මූලන්ති අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙතං දුක්ඛරං හොති; එවමෙව සත්තා ඉමස්මීං පච්චයාකාරෙ බලිතා ආකුලා බ්‍යාකුලා හොන්ති, න සක්කොන්ති තංපච්චයාකාරං උජුං කාතුං. තත්ථ තත්තං පච්චත්තපුරිසකාරෙ ධත්වා සක්කාපි භවෙයා උජුං කාතුං, ධ්වපෙත්වා පන ද්වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤෙ සත්තා අත්තනො ධම්මතාය පච්චයාකාරං උජුං කාතුං සමත්ථා නාම නත්ථී. යථා පන ආකුලං තත්තං කඤ්ජීයං දත්වා කොච්ඡෙන පහතං තත්ථ තත්ථ ගුළකඡාතං හොති ගණ්ඨිබ්බද්ධං, එවමෙව සත්තා පච්චයෙසු පක්ඛලිත්වා පච්චයෙ උජුං කාතුං අසක්කොන්තා ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවසෙන ආකුලකඡාතා හොන්ති, ගණ්ඨිබ්බද්ධා. යෙ හි කෙච්චි දිට්ඨිගතනිස්සිතා, සබ්බෙ පච්චයාකාරං උජුං කාතුං අසක්කොන්තායෙව.

කුලාගණ්ඨිකඡාතාති කුලාගණ්ඨිකං චුච්චති පෙසකාරකඤ්ජීයසුත්තං. කුලා නාම සකුණිකා, තස්සා කුලාවකොතිපි එකෙ. යථා හි තදුහයම්පි ආකුලං අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙතං දුක්ඛරන්ති පුරිමනායෙනෙව යොජෙතබ්බං.

මුඤ්ඤ්පබ්බච්ඡාතාති මුඤ්ඤ්ජානිණං විය පබ්බච්ඡානිණං විය ව භුතා. යථා තානි තිණානි කොට්ටෙන්වා කතරජ්ජු ජිණ්ණකාලෙ කත්ථවි පතිතං ගහෙන්වා තෙසං තිණානං ඉදං අග්ගං, ඉදං මූලන්ති අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං

සමානෙකු දුක්කරන්නී. තමයි පව්වත්තපුරිසකාරෙ යන්වා සක්කා භවෙයා උජුං කාතුං, යපෙන්වා පන ද්වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤෙ සත්තා අත්තනො ධම්මතාය පව්වයාකාරං උජුං කාතුං සමන්ථා නාම නත්ථි. එවමයං පජා පව්වයාකාරෙ උජුං කාතුං අසක්කොන්ති දිට්ඨිගතවසෙන ගණ්ඨිකජාතා හුන්වා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාතිවත්තති.

තත්ථ අපායොති නිරයතිරච්ඡානයොතිපෙත්තිවිසයඅසුරකායා. සබ්බෙපි හි තෙ වඩ්ඪිසඩ්ඛාතස්ස අයස්ස අභාවතො – “අපායො”ති වුච්චන්ති. තථා දුක්ඛස්ස ගතිභාවතො දුග්ගති. සුඛසමුස්සයතො විනිපතිත්තා විනිපාතො. ඉතරො පන –

“ඛන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡන්තං වත්තමානා, සංසාරොති පවුච්චති”ති.

තං සබ්බමිති නාතිවත්තති නාතික්කමති. අථ බො චුතිතො පටිසන්ධිං, පටිසන්ධිතො චුතින්ති එවං පුනස්පුනං චුතිපටිසන්ධියො ගණ්හන්තා තිස්ස භවෙසු චතුස්ස යොනිස්ස පඤ්චස්ස ගතිස්ස සත්තස්ස විඤ්ඤාණට්ඨිතිස්ස නවස්ස සත්තාවාසෙස්ස මහාසමුද්දෙ වාතුක්ඛිත්තතාවා විය යන්තෙස්ස යුත්තගොණො විය ව පරිබ්භමතියෙව . ඉති සබ්බං පෙතං භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං අපසාදෙන්තො ආහාති වෙදිතබ්බං.

පටිච්චසමුප්පාදවණ්ණනා

96. ඉදානි යස්මා ඉදං සුත්තං – “ගම්භිරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො”ති ව “තත්තාකුලකජාතා”ති ව ද්විතියෙව පදෙහි ආබද්ධං, තස්මා – “ගම්භිරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො”ති ඉමිනා තාව අනුසන්ධිනා පව්වයාකාරස්ස ගම්භිරභාවදස්සනත්ථං දෙසනං ආරභන්තො අත්ථි ඉදප්පව්වයා ජරාමරණන්තිආදිමාහ. තත්තායමත්ථො – ඉමස්ස ජරාමරණස්ස පව්වයො ඉදප්පව්වයො, තස්මා ඉදප්පව්වයා අත්ථි ජරාමරණං, අත්ථි නු බො ජරාමරණස්ස පව්වයො, යම්භා පව්වයා ජරාමරණං භවෙයාති එවං පුට්ඨෙත සතා, ආනන්ද, පණ්ඩිතෙන සුග්ගලෙන යථා – “තං ජීවං තං සරීරං”න්ති චුත්තෙ යපනියත්තා පඤ්ඤස්ස තුණ්හි භවිතබ්බං හොති, “අබ්බාකතමෙතං තථාගතෙනා”ති වා වත්තබ්බං හොති, එවං අප්පටිපජ්ජිත්වා, යථා – “චක්ඛු සස්සතං අසස්සත”න්ති චුත්තෙ අසස්සතන්ති එකංසෙනෙව වත්තබ්බං හොති, එවං එකංසෙනෙව අත්ථිතිස්ස වචනියං. පුන කිං පව්වයා ජරාමරණං, කො නාම සො පව්වයො, යතො ජරාමරණං හොතිති චුත්තෙ ජාතිපව්වයා ජරාමරණන්ති ඉච්චස්ස වචනියං, එවං වත්තබ්බං භවෙයාති අත්ථො. එස නයො සබ්බපදෙස්ස.

නාමරූපපව්වයා එස්සොති ඉදං පන යස්මා සළායතනපව්වයාති චුත්තෙ චක්ඛුසම්ඵස්සාදීතං ඡන්තං විපාකසම්ඵස්සානංයෙව ගහණං හොති, ඉධ ව “සළායතනපව්වයා”ති ඉමිනා පදෙන ගහිතමිති අගහිතමිති පව්වසුප්පන්තවිසෙසං එස්සස්ස ව සළායතනතො අතිරිත්තං අඤ්ඤමිති විසෙසපව්වයං දස්සෙතුකාමො, තස්මා චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉමිනා පන වාරෙන භගවතා කිං කථිතන්ති? පව්වයානං නිදානං කථිතං. ඉදඤ්ඤි සුත්තං පව්වයෙ නිජ්ජට්ඨෙ නිග්ගමිතෙ කත්වා කථිතත්තා මහානිදානන්ති වුච්චති.

98. ඉදානි තෙසං තෙසං පව්වයානං තථං අවිතථං අනඤ්ඤථං පව්වයභාවං දස්සෙතුං ජාතිපව්වයා ජරාමරණන්ති ඉති බො පනෙතං චුත්තන්තිආදිමාහ. තත්ථ පරියායෙනාති කාරණෙන. සබ්බෙනසබ්බං සබ්බථාසබ්බන්ති නිපාතද්වයමෙතං. තස්සත්ථො – “සබ්බාකාරෙන සබ්බා සබ්බෙන සභාවෙන සබ්බා ජාති නාම යදි න භවෙයා”ති. භවාදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. කස්සචිති අනියමවචනමෙතං, දෙවාදිසු යස්ස කස්සචි. කිම්භිවිති ඉදමිති අනියමවචනමෙව, කාමභවාදිසු නවස්ස භවෙසු යත්ථ කත්ථවි. සෙයාථීදන්ති අනියමිතනික්ඛිත්තඅත්ථවිභජනත්ථො නිපාතො, තස්සත්ථො – “යං චුත්තං ‘කස්සචි කිම්භිවි’ති, තස්ස තෙ අත්ථං විභජිස්සාමි”ති. අථ නං විභජන්තො – “දෙවානං වා දෙවත්තායා”තිආදිමාහ. තත්ථ දෙවානං වා දෙවත්තායාති යා අයං දෙවානං දෙවභාවාය බන්ධජාති, යාය බන්ධජාතියා දෙවා “දෙවා”ති වුච්චන්ති. සවෙ හි ජාති සබ්බෙන සබ්බං නාභවිස්සාති ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙස්ස අත්ථො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව දෙවාති උපපත්තිදෙවා. ගන්ධබ්බාති මූලබන්ධාදිසු අධිවත්ථදෙවතාව. යක්ඛාති අමනුස්සා. භූතාති යෙ කෙචි නිබ්බන්තස්සත්තා. පක්ඛිනොති යෙ කෙචි අට්ඨිපක්ඛා වා වම්මපක්ඛා වා ලොමපක්ඛා වා. සරීපජාති යෙ කෙචි භූමියං සරන්තා ගවිජන්ති. තෙසං තෙසන්ති තෙසං තෙසං දෙවගන්ධබ්බාදීනං. තදත්ථායාති දෙවගන්ධබ්බාදිභාවාය. ජාතිනිරොධාති ජාතිවිගමා, ජාතිඅභාවාති අත්ථො.

හෙතුනිආදීනි සබ්බානිපි කාරණවෙච්චනාති එව. කාරණඤ්ඤි යස්මා අත්තනො ඵලත්ථාය හිනොති පවත්තති, තස්මා “හෙතු”ති වුච්චති. යස්මා තං ඵලං නිදෙති – “හන්ද, නං ගණ්හථා”ති අප්පෙති විය තස්මා නිදානං. යස්මා ඵලං තතො සමුදෙති උප්පජ්ජති, තඤ්ච පටිච්ච එති පවත්තති, තස්මා සමුදයොති ව පව්වයොති ව වුච්චති. එස නයො සබ්බත්ථ. අපි ව යදිදං ජාතීති එත්ථ යදිදන්ති නිපාතො. තස්ස සබ්බපදෙස්ස ලිඛිගානුරූපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඉධ පන – “යා එසා ජාති”ති අයමස්ස අත්ථො. ජරාමරණස්ස හි ජාති උපනිස්සයකොටියා පව්වයො හොති.

99. භවපදෙ - “කිම්හිවි” ති ඉමිනා ඔකාසපරිග්ගහො කතො. තත්ථ භෙට්ඨා අවිච්ඡරියන්තං කත්වා උපරි පරනිමිතවසවත්තිදෙවෙ අන්තොකරිත්වා කාමභවො වෙදිතබ්බො. අයං නයො උපපත්තිභවෙ. ඉධ පන කම්මභවෙ යුජ්ජති. සො හි ජාතියා උපනිස්සයකොටියාව පච්චයො හොති. උපාදානපදාදිසුපි - “කිම්හිවි” ති ඉමිනා ඔකාසපරිග්ගහොව කතොති වෙදිතබ්බො.

100. උපාදානපච්චයා භවොති එත්ථ කාමුපාදානං තිණ්ණමපි කම්මභවානං තිණ්ණඤ්ච උපපත්තිභවානං පච්චයො, තථා සෙසානිපිති උපාදානපච්චයා චතුර්විසතිභවා වෙදිතබ්බො. නිජ්ජරියායෙනෙත්ථ ද්වාදස කම්මභවා ලබ්භන්ති. තෙසං උපාදානානි සහජාතකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි පච්චයො හොති.

101. රූපතණ්හාති රූපාරම්මණෙ තණ්හා. එස නයො සද්දතණ්හාදිසු. සා පනෙසා තණ්හා උපාදානස්ස සහජාතකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි පච්චයො හොති.

102. එස පච්චයො තණ්හාය, යදිදං වෙදනාති එත්ථ විපාකවෙදනා තණ්හාය උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති, අඤ්ඤා අඤ්ඤාපිති.

103. එත්තාවතා පන භගවා වට්ටමුලභුතං පුරිමතණ්හං දස්සෙත්වා ඉදානි දෙසනං, පිට්ඨියං පහරිත්වා කෙසෙසු වා ගහෙත්වා විරවන්තං විරවන්තං මග්ගතො ඔක්කමෙත්තො විය නවහි පදෙහි සමුදාචාරතණ්හං දස්සෙත්තො - “ඉති බො පනෙතං, ආනන්ද, වෙදනං පටිච්ච තණ්හා” තිආදිමාහ. තත්ථ තණ්හාති ද්වෙ තණ්හා එසනතණ්හා ව, එසිතතණ්හා ව. යාය තණ්හාය අප්පට්ඨකුපට්ඨාදිනි පටිපජ්ජිත්වා හොගෙ එසති ගවෙසති, අයං එසනතණ්හා නාම. යා තෙසු එසිතෙසු ගවෙසිතෙසු පටිලද්ධෙසු තණ්හා, අයං එසිතතණ්හා නාම. තදුභයමපි සමුදාචාරතණ්හාය එව අධිවචනං. තස්මා දුට්ඨධාපෙසා වෙදනං පටිච්ච තණ්හා නාම. පරියෙසනා නාම රූපාදිආරම්මණපරියෙසනා, සා හි තණ්හාය සති හොති. ලාභොති රූපාදිආරම්මණපටිලාභො, සො හි පරියෙසනාය සති හොති. විනිච්ඡයො පන ඤාණතණ්හාදිට්ඨිවිතක්කවසෙන චතුර්බ්බො. තත්ථ - “සුඛවිනිච්ඡයං ජඤ්ඤා, සුඛවිනිච්ඡයං ඤාත්වා අජ්ඣත්තං සුඛමනුසුඤ්ජෙය්‍යා” ති (ම. නි. 3.323) අයං ඤාණවිනිච්ඡයො. “විනිච්ඡයොති ද්වෙ විනිච්ඡයා - තණ්හාවිනිච්ඡයො ච දිට්ඨිවිනිච්ඡයො චා” ති (මහානි. 102). එවං ආගතානි අට්ඨසතතණ්හාවිවරිතානි තණ්හාවිනිච්ඡයො. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිවිනිච්ඡයො. “ජන්දො බො, දෙවානම්න්ද, විතක්කනිදානො” ති (දී. නි. 2.358) ඉමස්මිං පන සුත්තෙ ඉධ විනිච්ඡයොති චුත්තො විතක්කොයෙව ආගතො. ලාභං ලභිත්වා හි ඉට්ඨානිට්ඨං සුත්තරාසුත්තරඤ්ච විතක්කෙනෙව විනිච්ඡිනාති - “එත්තකං මෙ රූපාරම්මණත්ථාය භවිස්සති, එත්තකං සද්දාදිආරම්මණත්ථාය, එත්තකං මය්හං භවිස්සති, එත්තකං පරස්ස, එත්තකං පරිභුඤ්ජිස්සාමි, එත්තකං නිදහිස්සාමි” ති. තෙන චුත්තං - “ලාභං පටිච්ච විනිච්ඡයො” ති.

ජන්දරාගොති එවං අකුසලවිතක්කෙන විතක්කිතවත්ථස්මිං දුබ්බලරාගො ව බලවරාගො ව උජ්ජජ්ජති, ඉදඤ්චි ඉධ තණ්හා. ජන්දොති දුබ්බලරාගස්සාධිවචනං. අජ්ඣෙය්‍යානන්ති අහං මමන්ති බලවසන්තිට්ඨානං. පරිග්ගහොති තණ්හාදිට්ඨවසෙන පරිග්ගහණකරණං. මච්ඡරියන්ති පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහනතා. තෙනෙවස්ස පොරාණා එවං වචනත්ථං වදන්ති - “ඉදං අවිජ්ජරියං මය්හමෙව හොතු, මා අඤ්ඤෙසං අවිජ්ජරියං හොතුති පවත්තත්තා මච්ඡරියන්ති චුච්චති” ති. ආරක්ඛොති ද්වාරපිදහනමඤ්ජුසගොපනාදිවසෙන සුට්ඨු රක්ඛණං. අධිකරොතිති අධිකරණං, කාරණස්සෙතං නාම. ආරක්ඛාධිකරණන්ති භාවනපුංසකං, ආරක්ඛහෙතුති අත්ථො. දණ්ඩාදානාදිසු පරනිසෙධනත්ථං දණ්ඩස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං. එකතො ධාරාදිතො සත්ථස්ස ආදානං සත්ථාදානං. කලහොති කායකලහොපි වාචාකලහොපි. පුරිමො පුරිමො විරොධො විග්ගහො. පච්ඡිමො පච්ඡිමො විවාදො. තුවංතුවන්ති අගාරවච්චනං තුවංතුවං.

112. ඉදානි පටිලොමනයෙනාපි තංසමුදාචාරතණ්හං දස්සෙතුං පුන - “ආරක්ඛාධිකරණ” න්ති ආරහන්තො දෙසනං නිවත්තෙසි. තත්ථ කාමතණ්හාති පඤ්චකාමගුණිකරාගවසෙන උජ්ජන්තා රූපාදිතණ්හා. භවතණ්හාති සස්සතදිට්ඨිසහගතො රාගො. විභවතණ්හාති උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතො රාගො. ඉමෙ ද්වෙ ධම්මාති වට්ටමුලතණ්හා ව සමුදාචාරතණ්හා වාති ඉමෙ ද්වෙ ධම්මා. ද්වයෙනානි තණ්හාලක්ඛණවසෙන එකභාවං ගතාපි වට්ටමුලසමුදාචාරවසෙන ද්විති කොට්ඨාසෙහි වෙදනාය එකසමොසරණා භවන්ති, වෙදනාපච්චයෙන එකපච්චයාති අත්ථො. තිට්ඨඤ්චි සමොසරණං ඔසරණසමොසරණං, සහජාතසමොසරණං, පච්චයසමොසරණඤ්ච. තත්ථ - “අට්ඨ බො සබ්බානි තානි කාමසමොසරණානි භවන්ති” ති ඉදං ඔසරණසමොසරණං නාම. “ජන්දමුලකා, ආවුසො, එතෙ ධම්මා එස්සසමුදයා වෙදනාසමොසරණා” ති (අ. නි. 8.83) ඉදං සහජාතසමොසරණං නාම. “ද්වයෙන වෙදනාය එකසමොසරණා” ති ඉදං පන පච්චයසමොසරණන්ති වෙදිතබ්බං.

113. වක්ඛුසම්ඵස්සොති ආදයො සබ්බෙ විපාකඵස්සායෙව. තෙසු යපෙත්වා චත්තාරො ලොකුත්තරවිපාකඵස්සෙ අවසෙසා ද්වන්තිංස ඵස්සා හොන්ති. යදිදං ඵස්සොති එත්ථ පන ඵස්සො බහුධා වෙදනාය පච්චයො හොති.

114. යෙහි, ආනන්ද, ආකාරෙහිතිආදිසු ආකාරා චුච්චන්ති වෙදනාදිනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අසදිසසභාවා. තෙයෙව සාධුකං දස්සියමානා තං තං ලිනමත්ථං ගමෙත්තිති ලිඛිතානි. තස්ස තස්ස සඤ්ජානනහෙතුතො නිමිත්තානි. තථා තථා

උද්දීඝිතබ්බතො උද්දෙසා . තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – “ආනන්ද, යෙහි ආකාරෙහි...පෙ.... යෙහි උද්දෙසෙහි නාමකායස්ස නාමසමුහස්ස පඤ්ඤත්ති හොති, යා එසා ච වෙදනාය වෙදයිතාකාරෙ වෙදයිතලිඛිතෙ වෙදයිතනිමිත්තෙ වෙදනාති උද්දෙසෙ සති, සඤ්ඤාය සඤ්ජානනාකාරෙ සඤ්ජානනලිඛිතෙ සඤ්ජානනනිමිත්තෙ සඤ්ඤාති උද්දෙසෙ සති, සඬ්ඛාරානං වෙනනාකාරෙ වෙනනලිඛිතෙ වෙනනනිමිත්තෙ වෙනනාති උද්දෙසෙ සති, විඤ්ඤාණස්ස විජානනාකාරෙ විජානනලිඛිතෙ විජානනනිමිත්තෙ විඤ්ඤාණන්ති උද්දෙසෙ සති – ‘අයං නාමකායො’ති නාමකායස්ස පඤ්ඤත්ති හොති. තෙසු නාමකායප්පඤ්ඤත්තිහෙතුසු වෙදනාදීසු ආකාරාදීසු අසති අපි නු ඛො රූපකායෙ අධිවචනසම්ඵස්සො පඤ්ඤායෙථ? ය්වායං චත්තාරො ඛන්ධෙ චන්ද්‍රං කත්වා මනොද්වාරෙ අධිවචනසම්ඵස්සවෙච්චනො මනොසම්ඵස්සො උප්පජ්ජති, අපි නු ඛො සො රූපකායෙ පඤ්ඤායෙථ, පඤ්ච පසාදෙ චන්ද්‍රං කත්වා කත්වා උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති. අථ ආයස්මා ආනන්දො අම්බරුක්ඛෙ අසති ජම්බුරුක්ඛතො අම්බපක්කස්ස උප්පත්තිං විය රූපකායතො තස්ස උප්පත්තිං අසම්පට්ච්ජන්තො නො හෙතං භන්තෙති ආහ.

දුතියපඤ්ඤෙ රූපනාකාරරූපනලිඛිතරූපනනිමිත්තවසෙන රූපන්ති උද්දෙසවසෙන ච ආකාරාදීනං අත්ථො වෙදිතබ්බො. පටිසසම්ඵස්සොති සප්පට්ඨං රූපක්ඛන්ධං චන්ද්‍රං කත්වා උප්පජ්ජනකසම්ඵස්සො. ඉධාපි ථෙරො ජම්බුරුක්ඛෙ අසති අම්බරුක්ඛතො ජම්බුපක්කස්ස උප්පත්තිං විය නාමකායතො තස්ස උප්පත්තිං අසම්පට්ච්ජන්තො “නො හෙතං භන්තෙ”ති ආහ.

තතියපඤ්ඤො උභයවසෙනෙව චුත්තො. තත්‍ර ථෙරො ආකාසෙ අම්බජම්බුපක්කානං උප්පත්තිං විය නාමරූපාභාවෙ ද්විත්තම්පි එස්සානං උප්පත්තිං අසම්පට්ච්ජන්තො “නො හෙතං භන්තෙ”ති ආහ.

එවං ද්විත්තං එස්සානං විසුං විසුං පච්චයං දස්සෙත්වා ඉදානි ද්විත්තම්පි තෙසං අවිසෙසතො නාමරූපපච්චයනං දස්සෙතුං – “යෙහි ආනන්ද ආකාරෙහි”ති චතුත්ථං පඤ්ඤං ආරභි. යදිදං නාමරූපන්ති යං ඉදං නාමරූපං, යං ඉදං ජසුපි ද්වාරෙසු නාමරූපං, එසෙව හෙතු එසෙව පච්චයොති අත්ථො. චක්ඛුද්වාරාදීසු හි චක්ඛාදීනි වෙච රූපාරම්මණාදීනි ච රූපං, සම්පයුත්තකා ඛන්ධා නාමන්ති එවං පඤ්චවිධොපි සො එස්සො නාමරූපපච්චයාව එස්සො. මනොද්වාරෙපි හදයචන්ද්‍රඤ්චෙව යඤ්ච රූපං ආරම්මණං හොති, ඉදං රූපං. සම්පයුත්තධම්මා වෙච යඤ්ච අරූපං ආරම්මණං හොති, ඉදං අරූපං නාම. එවං මනොසම්ඵස්සොපි නාමරූපපච්චයා එස්සොති වෙදිතබ්බො. නාමරූපං පනස්ස බහුධා පච්චයො හොති.

115. න ඔක්කමිස්සථාති පටිසිත්වා පචත්තමානං විය පටිසන්ධිවසෙන න චත්තිස්සථ. සමුච්චිස්සථාති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙ අසති අපි නු ඛො සුද්ධං අවසෙසං නාමරූපං අන්තොමාතුකුච්ඡිස්මිං කලලාදිභාවෙන සමුච්චිතං මිස්සකභුතං හුත්වා චත්තිස්සථ. ඔක්කමිත්වා චොක්කමිස්සථාති පටිසන්ධිවසෙන ඔක්කමිත්වා චුතිවසෙන චොක්කමිස්සථ, නිරුජ්ඣිස්සථාති අත්ථො. සො පනස්ස නිරොධො න තස්සෙව චිත්තස්ස නිරොධෙන, න තතො දුතියතතියානං නිරොධෙන හොති. පටිසන්ධිචිත්තෙන හි සද්ධිං සමුට්ඨිතානි සමතිංස කම්මජරුපානි නිබ්බන්තන්ති. තෙසු පන ධීතෙසුයෙව සොළස භවඛිගචිත්තානි උප්පජ්ජන්තවා නිරුජ්ඣන්ති. එතස්මිං අන්තරෙ ගතිතපටිසන්ධිකස්ස දාරකස්ස වා මාතුයා වා පනස්ස අන්තරායො නත්ථී. අයඤ්ඤි අනොකාසො නාම. සවෙ පන පටිසන්ධිචිත්තෙන සද්ධිං සමුට්ඨිතරූපානි සත්තරසමස්ස භවඛිගස්ස පච්චයං දාතුං සක්කොන්ති, පචත්ති පචත්තති, පචෙණි සටියති. සවෙ පන න සක්කොන්ති, පචත්ති නප්පචත්තති, පචෙණි න සටියති, චොක්කමති නාම හොති. තං සන්ධාය “ඔක්කමිත්වා චොක්කමිස්සථා”ති චුත්තං.

ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථභාවාය, එවං පරිපුණ්ණපඤ්චක්ඛන්ධභාවායාති අත්ථො. දහරස්සෙව සතොති මන්දස්ස බාලස්සෙව සත්තස්ස. චොච්ඡිජ්ජිස්සථාති උපච්ඡිජ්ජිස්සථ චුඬ්ඨීං විරුළ්ඨීං. චෙසුල්ලන්ති විඤ්ඤාණෙ උපච්ඡින්නෙ සුද්ධං නාමරූපමෙව උට්ඨන්තිවා පයමවයවසෙන චුඬ්ඨීං, මජ්ඣිමවයවසෙන විරුළ්ඨීං, පච්ඡිමවයවසෙන චෙසුල්ලං අපි නු ඛො ආපජ්ජිස්සථාති. දසවස්සවිසතිවස්සවස්සසත්තවස්සසහස්සසම්පාපනෙන වා අපි නු ඛො චුඬ්ඨීං විරුළ්ඨීං චෙසුල්ලං ආපජ්ජිස්සථාති අත්ථො.

තස්මාතිභානන්දාති යස්මා මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිග්ගහණෙපි කුච්ඡිවාසෙපි කුච්ඡිතො නික්ඛමනෙපි, පචත්තියං දසවස්සාදිකාලෙපි විඤ්ඤාණමෙවස්ස පච්චයො, තස්මා එසෙව හෙතු එස පච්චයො නාමරූපස්ස, යදිදං විඤ්ඤාණං. යථා හි රාජා අත්තතො පරිසං නිග්ගණ්හන්තො එවං වදෙය්‍යා – “ත්ථං උපරාජා, ත්ථං සෙනාපතීති කෙන කතො නනු මයා කතො, සවෙ හි මයි අකරොන්තෙ ත්ථං අත්තතො ධම්මතාය උපරාජා වා සෙනාපති වා භවෙය්‍යාසි, ජානෙය්‍යාම වො බල”න්ති; එවමෙව විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස පච්චයො හොති. අත්ථතො එවං නාමරූපං වදති විය “ත්ථං නාමං, ත්ථං රූපං, ත්ථං නාමරූපං නාමාති කෙන කතං, නනු මයා කතං, සවෙ හි මයි පුරෙවාරිකෙ හුත්වා මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං අගණ්හන්තෙ ත්ථං නාමං වා රූපං වා නාමරූපං වා භවෙය්‍යාසි, ජානෙය්‍යාම වො බල”න්ති. තං පනෙනං විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස බහුධා පච්චයො හොති.

116. දුක්ඛසමුදයසම්භවොති දුක්ඛරාසිසම්භවො. යදිදං නාමරූපන්ති යං ඉදං නාමරූපං, එසෙව හෙතු එස පච්චයො. යථා හි රාජපුරිසා රාජානං නිග්ගණ්හන්තො එවං වදෙය්‍යා – “ත්ථං රාජාති කෙන කතො, නනු මයා කතො, සවෙ හි මයි උපරාජට්ඨානෙ, මයි සෙනාපතිට්ඨානෙ අතිට්ඨන්තෙ ත්ථං එකකොච රාජා භවෙය්‍යාසි, පස්සෙය්‍යාම තෙ රාජභාව”න්ති; එවමෙව නාමරූපම්පි අත්ථතො එවං විඤ්ඤාණං වදති විය “ත්ථං පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණන්ති කෙන කතං,

නනු අම්මෙහි කතං, සවෙ හි ත්වං තයො ඛන්ධෙ හදයවත්ථුඤ්ච අනිස්සාය පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං නාම භවෙය්‍යාසී, පස්සෙය්‍යාම තෙ පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණභාව”න්ති. තඤ්ච පනෙනං නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස ඛුද්ධා පච්චයො හොති.

එත්තාවතා ඛොති විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පච්චයෙ හොන්තෙ, නාමරූපෙ විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ හොන්තෙ, ද්විසු අඤ්ඤාමඤ්ඤාපච්චයවසෙන පවත්තෙසු එත්තකෙන ජායෙථ වා...පෙ.... උපපජ්ජෙථ වා, ජාතිආදයො පඤ්ඤායෙය්‍යං අපරාපරං වා චුතිපටිසන්ධියොති.

අධිවචනපථොති “සිරිවඩ්ඪකො ධනවඩ්ඪකො”තිආදිකස්ස අත්ථං අදිස්වා වචනමත්තමෙව අධිකිච්ච පවත්තස්ස වොහාරස්ස පථො. නිරුක්තිපථොති සරතීති සතො, සම්පජානාතීති සම්පජානොතිආදිකස්ස කාරණාපදෙසවසෙන පවත්තස්ස වොහාරස්ස පථො. පඤ්ඤත්තිපථොති – “පණ්ඩිතො ඛ්‍යාත්තො මෙධාවී නිපුණො කතපරප්පවාදො”තිආදිකස්ස නානාප්පකාරතො ඤාපනවසෙන පවත්තස්ස වොහාරස්ස පථො. ඉති තීහි පදෙහි අධිවචනාදීනං වත්ථුභූතා ඛන්ධාව කථිතා. පඤ්ඤාවචරන්ති පඤ්ඤාය අවචරිතබ්බං ජාතිතබ්බං. වට්ඨං වත්තතීති සංසාරවට්ඨං වත්තති. ඉත්ථත්තන්ති ඉත්ථංභාවො, ඛන්ධපඤ්චකස්සෙනං නාමං. පඤ්ඤාපනායාති නාමපඤ්ඤත්තත්ථාය. “වෙදනා සඤ්ඤා”තිආදිනා නාමපඤ්ඤත්තත්ථාය, ඛන්ධපඤ්චකම්පි එත්තාවතා පඤ්ඤායතීති අත්ථො. යදිදං නාමරූපං සහ විඤ්ඤාණෙනාති යං ඉදං නාමරූපං සහ විඤ්ඤාණෙන අඤ්ඤාමඤ්ඤාපච්චයනාය පවත්තති, එත්තාවතාති චුත්තං හොති. ඉදංභෙත්ථ නිය්‍යාතිතවචනං.

අත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

117. ඉති භගවා – “ගම්භිරො වායං, ආනන්ද, පටිච්චසමුප්පාදො, ගම්භිරාවභාසො වා”ති පදස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙත්වා ඉදාති “තත්තාකුලකජාතා”ති පදස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙත්තො “කිත්තාවතා වා”තිආදිකං දෙසනං ආරභි. තත්ථ රූපිං වා හි, ආනන්ද, පරිත්තං අත්තානන්තිආදිසු යො අවඩ්ඪිතං කසිණනිමිත්තං අත්තාති ගණ්භාති, සො රූපිං පරිත්තං පඤ්ඤාපෙති. යො පන නානාකසිණලාභී හොති, සො තං කදාවී නිලො, කදාවී පිතකොති පඤ්ඤාපෙති. යො වඩ්ඪිතං කසිණනිමිත්තං අත්තාති ගණ්භාති, සො රූපිං අනන්තං පඤ්ඤාපෙති. යො වා පන අවඩ්ඪිතං කසිණනිමිත්තං උග්ගාටෙත්වා නිමිත්තචුට්ඨොකාසං වා තත්ථ පවත්තෙ වත්තාරො ඛන්ධෙ වා තෙසු විඤ්ඤාණමත්තමෙව වා අත්තාති ගණ්භාති, සො අරූපිං පරිත්තං පඤ්ඤාපෙති. යො වඩ්ඪිතං නිමිත්තං උග්ගාටෙත්වා නිමිත්තචුට්ඨොකාසං වා තත්ථ පවත්තෙ වත්තාරො ඛන්ධෙ වා තෙසු විඤ්ඤාණමත්තමෙව වා අත්තාති ගණ්භාති, සො අරූපිං අනන්තං පඤ්ඤාපෙති.

118. තත්තානන්දාති එත්ථ තත්තාති තෙසු චතුසු දිට්ඨිගතිකෙසු. එතරහි වාති ඉදානෙව, න ඉතො පරං. උච්ඡේදවසෙනෙනං චුත්තං. තත්ථභාවිං වාති තත්ථ වා පරලොකෙ භාවිං. සස්සතවසෙනෙනං චුත්තං. අතථං වා පන සන්තන්ති අතථසභාවං සමානං. තථත්තායාති තථභාවාය. උපකප්පෙස්සාමිති සම්පාදෙස්සාමි. ඉමිනා විවාදං දස්සෙති. උච්ඡේදවාදී හි “සස්සතවාදිනො අත්තානං අතථං අනුච්ඡේදසභාවම්පි සමානං තථත්ථාය උච්ඡේදසභාවාය උපකප්පෙස්සාමි, සස්සතවාදඤ්ච ජානාපෙත්වා උච්ඡේදවාදමෙව නං ගාහෙස්සාමි”ති චින්තෙති. සස්සතවාදීහි “උච්ඡේදවාදිනො අත්තානං අතථං අසස්සතසභාවම්පි සමානං තථත්ථාය සස්සතභාවාය උපකප්පෙස්සාමි, උච්ඡේදවාදඤ්ච ජානාපෙත්වා සස්සතවාදමෙව නං ගාහෙස්සාමි”ති චින්තෙති.

එවං සන්තං ඛොති එවං සමානං රූපිං පරිත්තං අත්තානං පඤ්ඤාපෙත්තන්ති අත්ථො. රූපින්ති රූපකසිණලාභිං. පරිත්තත්තානුදිට්ඨි අනුසෙතිති පරිත්තො අත්තාති අයං දිට්ඨි අනුසෙති, සා පන න චල්ලි විය ව ලතා විය ව අනුසෙති. අප්පහිනට්ඨෙන අනුසෙතිති වෙදිතබ්බො. ඉච්චාලං වචනායාති තං පුග්ගලං එවරූපා දිට්ඨි අනුසෙතිති වත්තුං යුත්තං. එස නයො සබ්බත්ථං.

අරූපින්ති එත්ථ පන අරූපකසිණලාභිං, අරූපක්ඛන්ධගොචරං වාති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. එත්තාවතා ලාභිනො වත්තාරො, තෙසං අන්තෙවාසිකා වත්තාරො, තක්කිකා වත්තාරො, තෙසං අන්තෙවාසිකා වත්තාරොති අත්තතො සොළස දිට්ඨිගතිකා දස්සිතා හොන්ති.

නඅත්තපඤ්ඤත්තිවණ්ණනා

119. එවං යෙ අත්තානං පඤ්ඤාපෙත්ති, තෙ දස්සෙත්වා ඉදාති යෙ න පඤ්ඤාපෙත්ති, තෙ දස්සෙතුං – “කිත්තාවතා ව ආනන්දා”තිආදිමාහ. කෙ පන න පඤ්ඤාපෙත්ති? සබ්බෙ තාව අරියපුග්ගලා න පඤ්ඤාපෙත්ති. යෙ ව ඛුස්සුතා තිපිටකධරා ද්විපිටකධරා එකපිටකධරා, අන්තමසො එකනිකායම්පි සාධුකං චිතිච්ඡින්නිවා උග්ගහිතධම්මකට්ඨකොපි ආරද්ධවිපස්සකොපි පුග්ගලො, තෙ න පඤ්ඤාපෙත්තියෙව. එතෙසඤ්චි පටිභාගකසිණෙ පටිභාගකසිණම්චිචෙව ඤාණං හොති. අරූපක්ඛන්ධෙසු ව අරූපක්ඛන්ධා ඉච්චෙව.

අත්තසමනුපස්සනාවණ්ණනා

121. එවං යෙ න පඤ්ඤපෙන්නි, තෙ දස්සෙත්වා ඉදානි යෙ තෙ පඤ්ඤපෙන්නි, තෙ යස්මා දිට්ඨිවසෙන සමනුපස්සිත්වා පඤ්ඤපෙන්නි, සා ච නෙසං සමනුපස්සනා විසතිවත්ථුකාය සක්කායදිට්ඨියා අප්පභීනන්තා හොති, තස්මා තං විසතිවත්ථුකං සක්කායදිට්ඨිං දස්සෙතුං පුන කිත්තාවතා ච ආනන්දානිආදිමාහ.

තත්ථ වෙදනං වා භීති ඉමිනා වෙදනාක්ඛන්ධවත්ථුකා සක්කායදිට්ඨි කථිතා. අප්පට්ඨංවෙදනො මෙ අත්තාති ඉමිනා රූපක්ඛන්ධවත්ථුකා. අත්තා මෙ වෙදියති, වෙදනාධම්මො හි මෙ අත්තාති ඉමිනා සඤ්ඤාසඨ්ඨාරවිඤ්ඤාණක්ඛන්ධවත්ථුකා . ඉදඤ්ඨි ඛන්ධන්තයං වෙදනාසම්පයුත්තන්තා වෙදියති. එතස්ස ච වෙදනාධම්මො අවිජ්ජයුත්තසභාවො.

122. ඉදානි තත්ථ දොසං දස්සෙත්තො – “තත්තානන්දා” තිආදිමාහ. තත්ථ තත්තාති තෙසු තිසු දිට්ඨිගතිකෙසු. යස්මිං, ආනන්ද, සමයෙතිආදි යො යො යං යං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති, තස්ස තස්ස අත්තනො කදාපි භාවං, කදාපි අභාවන්ති එවමාදිදොසදස්සනත්ථං චුත්තං.

123. අනිච්චාදිසු හුත්වා අභාවතො අනිච්චා. තෙහි තෙහි කාරණෙහි සඨගම්ම සමාගම්ම කතාති සඨබ්බතා. තං තං පච්චයං පටිච්ච සම්මා කාරණෙනෙව උප්පන්නාති පටිච්චසමුප්පන්නා. ඛයොතිආදි සබ්බං භඨගස්ස වෙච්චනං. යඤ්ඨි භිජ්ජති, තං බියතිපි වයතිපි විරජ්ඣතිපි නිරුජ්ඣතිපි, තස්මා ඛයධම්මානිආදි චුත්තං.

බ්‍යගා මෙති විඅගාති බ්‍යගා, විගතො නිරුද්ධො මෙ අත්තාති අත්ථො. කිං පන එකස්සෙව තිසුපි කාලෙසු – “එසො මෙ අත්තා” ති හොතිති, කිං පන න භවිස්සති? දිට්ඨිගතිකස්ස හි ථුසරාසිමිහි නික්ඛිත්තබ්‍රාහ්මකස්සෙව නිච්චලතා නාම නත්ථි, වනමක්කටො විය අඤ්ඤං ගණ්හාති, අඤ්ඤං මුඤ්චති. අනිච්චසුඛදුක්ඛවොකිණිණන්ති විසෙසෙන තං තං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සන්තො අනිච්චඤ්ඤවෙව සුඛඤ්ඤව දුක්ඛඤ්ඤව අත්තානං සමනුපස්සති අවිසෙසෙන වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සන්තො වොකිණිණං උප්පාදවයධම්මං අත්තානං සමනුපස්සති. වෙදනා හි තිවිධා වෙච්ච උප්පාදවයධම්මා ච, තඤ්ඤෙස අත්තාති සමනුපස්සති. ඉච්චස්ස අනිච්චො වෙච්ච අත්තා ආපජ්ජති, එකක්ඛණෙ ච බහුතං වෙදනානං උප්පාදො. තං බො පනෙස අනිච්චං අත්තානං අනුජානාති, න එකක්ඛණෙ බහුතං වෙදනානං උප්පත්ති අත්ථි. ඉමමත්ථං සන්ධාය – “තස්මාතිභානන්ද, එතෙනපෙනං නක්ඛමති ‘වෙදනා මෙ අත්තා’ ති සමනුපස්සතු” ත්ති චුත්තං.

124. යත්ථ පනාචුසොති යත්ථ සුද්ධරූපක්ඛන්ධෙ සබ්බසො වෙදයිතං නත්ථි. අපි නු බො තත්ථාති අපි නු බො තස්මිං වෙදනාවිරහිතෙ තාලවණ්ටෙ වා වාතපානෙ වා අස්මිති එවං අභංකාරො උප්පජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. තස්මාතිභානන්දානි යස්මා සුද්ධරූපක්ඛන්ධො උට්ඨාය අභමස්මිති න වදති, තස්මා එතෙනපි එතං නක්ඛමතිති අත්ථො. අපි නු බො තත්ථ අයමභමස්මිති සියාති අපි නු බො තෙසු වෙදනාධම්මෙසු තිසු ඛන්ධෙසු එකධම්මොපි අයං නාම අභමස්මිති එවං වත්තබ්බො සියා. අථ වා වෙදනානිරොධා සභෙව වෙදනාය නිරුද්ධෙසු තෙසු තිසු ඛන්ධෙසු අපි නු බො අයමභමස්මිති වා අභමස්මිති වා උප්පජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. අථායස්මා ආනන්දො සසවිසාණස්ස තිබ්බණාවං විය තං අසම්පට්ඨන්තො නො හෙතං භන්තෙති ආහ.

එත්තාවතා කිං කථිතං හොති? වට්ටකථා කථිතා හොති. භගවා හි වට්ටකථං කථෙන්නො කත්ථවි අවිජ්ජාසිසෙන කථෙසි, කත්ථවි තණ්හාසිසෙන, කත්ථවි දිට්ඨිසිසෙන. තත්ථ “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි නප්පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ‘ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි, අථ පච්ඡා සමභවි’ ති. එවඤ්ඤිදං, භික්ඛවෙ, චුච්චති. අථ ච පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා අවිජ්ජා” ති (අ. නි. 10.61) එවං අවිජ්ජාසිසෙන කථිතා. “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි නප්පඤ්ඤායති භවතණ්හාය, ‘ඉතො පුබ්බෙ භවතණ්හා නාහොසි, අථ පච්ඡා සමභවි’ ති. එවඤ්ඤිදං, භික්ඛවෙ, චුච්චති. අථ ච පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා භවතණ්හා” ති (අ. නි. 10.62) එවං තණ්හාසිසෙන කථිතා. “පුරිමා, භික්ඛවෙ, කොටි නප්පඤ්ඤායති භවදිට්ඨියා, ‘ඉතො පුබ්බෙ භවදිට්ඨි නාහොසි, අථ පච්ඡා සමභවි’ ති, එවඤ්ඤිදං, භික්ඛවෙ, චුච්චති. අථ ච පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා භවදිට්ඨි” ති එවං දිට්ඨිසිසෙන කථිතා. ඉධාපි දිට්ඨිසිසෙනෙව කථිතා.

දිට්ඨිගතිකො හි සුඛාදිවෙදනං අත්තාති ගහෙත්වා අභඤ්ඤාකාරමමඤ්ඤාකාරපරාමාසවසෙන සබ්බභවයොනිගති – විඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු තතො තතො චට්ඨන්තා තත්ථ තත්ථ උප්පජ්ජන්තො මහාසමුද්දෙ වාතුක්ඛිත්තනාචා විය සතතං සමිතං පරිබ්භමති, වට්ටතො සිසං උක්ඛිපිතුංයෙව න සක්කොති.

126. ඉති භගවා පච්චයාකාරමුල්භස්ස දිට්ඨිගතිකස්ස එත්තකෙන කථාමග්ගෙන වට්ටං කථෙන්නවා ඉදානි විවට්ටං කථෙන්නො යතො බො පන, ආනන්ද, භික්ඛුනිආදිමාහ.

තඤ්ඤි පන විවට්ටකථං භගවා දෙසනාසු කුසලන්තා විස්සට්ඨකම්මට්ඨානං නවකම්මාදිවසෙන වික්ඛිත්තපුග්ගලං අනාමසිත්වා කාරකස්ස සතිපට්ඨානවිහාරිතො පුග්ගලස්ස වසෙන ආරහන්තො නෙව වෙදනං අත්තානං සමනුපස්සතිතිආදිමාහ. එවරූපො හි භික්ඛු – “යං කිඤ්ඤි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්නං අජ්ඣන්තං වා බහිද්ධා වා ඔළාරිකං වා සුබ්බමං වා භීතං වා පණිතං වා යං දුරෙ වා සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං අනිච්චතො වචන්ථපෙනි, එකං සම්මසනං. දුක්ඛතො වචන්ථපෙනි, එකං සම්මසනං. අනත්තතො වචන්ථපෙනි, එකං සම්මසනං” ත්තිආදිනා නයෙන

වුත්තස්ස සම්මසනඤාණස්ස වසෙන සබ්බධම්මෙසු පවත්තත්තා නෙව වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති, න අඤ්ඤං, සො ඵලං අසමනුපස්සන්තො න කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියති ඛන්ධලොකාදිභෙදෙ ලොකෙ රූපාදිසු ධම්මෙසු කිඤ්චි ඵකධම්මමපි අත්තාති වා අත්තනියන්ති වා න උපාදියති.

අනුපාදියං න පරිතස්සතීති අනුපාදියන්තො තණ්හාදිට්ඨිමානපරිතස්සනායාපි න පරිතස්සති. අපරිතස්සන්ති අපරිතස්සමානො. පච්චත්තංයෙව පරිනිබ්බායතීති අත්තනාව කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බායති. ඵලං පරිනිබ්බුතස්ස පනස්ස පච්චවෙක්ඛණාපවත්තිදස්සනත්ථං ඛිණං ජාතීතිආදි වුත්තං.

ඉති සා දිට්ඨිති යා තථාචිමුත්තස්ස අරහතො දිට්ඨි, සා ඵලං දිට්ඨි. “ඉතිස්ස දිට්ඨි”තිපි පායො. යො තථාචිමුත්තො අරහා, ඵලමස්ස දිට්ඨිති අත්ථො. තදකල්ලන්ති තං න යුත්තං. කස්මා? ඵලඤ්චි සති – “අරහා න කිඤ්චි ජානාති”ති වුත්තං භවෙය්‍යා, ඵලං ඤත්වා චිමුත්තඤ්ච අරහන්තං “න කිඤ්චි ජානාති”ති වත්තුං න යුත්තං. තෙනෙව චතුත්තම්පි නයානං අවසානෙ – “තං කිස්ස හෙතු”තිආදිමාහ.

තත්ථ යාවතා ආනන්ද අධිවචනන්ති යත්තකො අධිවචනසඬ්ඛාතො වොහාරො අත්ථි. යාවතා අධිවචනපථොති යත්තකො අධිවචනස්ස පථො, ඛන්ධා ආයතනානි ධාතුයො වා අත්ථි. එස නයො සබ්බත්ථ. පඤ්ඤාවචරන්ති පඤ්ඤාය අවචරිතබ්බං ඛන්ධපඤ්චකං. තදභිඤ්ඤාති තං අභිජානිත්වා. එත්තකෙන භගවතා කිං දස්සිතං? තත්තාකුලපදස්සෙව අනුසන්ධි දස්සිතො.

සත්තවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවණ්ණනා

127. ඉදානි යො – “න පඤ්ඤපෙති”ති වුත්තො, සො යස්මා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො උභතොභාගචිමුත්තො නාම හොති. යො ච – “න සමනුපස්සති”ති වුත්තො, සො යස්මා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො පඤ්ඤාවිමුත්තො නාම හොති. තස්මා තෙසං භෙට්ඨා වුත්තානං ද්විත්තං භික්ඛුනං නිගමනඤ්ච නාමඤ්ච දස්සෙතුං සත්ත ඛො ඉමානන්ද විඤ්ඤාණට්ඨිතියොතිආදිමාහ.

තත්ථ සත්තාති පටිසන්ධිවසෙන වුත්තා, ආරම්මණවසෙන සඬ්භිතිසුත්තෙ (දී. නි. 3.311) වුත්තා වතස්සො ආගම්ස්සන්ති. විඤ්ඤාණං තිට්ඨති එත්ථාති විඤ්ඤාණට්ඨිති, විඤ්ඤාණපතිට්ඨානස්සෙතං අධිවචනං. ද්වෙව ආයතනානීති ද්වෙව නිවාසට්ඨානානි. නිවාසට්ඨානඤ්චි ඉධායතනන්ති අධිප්පෙතං. තෙනෙව චක්ඛති – “අසඤ්ඤසත්තායතනං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනමෙව දුතිය”න්ති. කස්මා පනෙතං සබ්බං ගහිතන්ති? වට්ටපරියාදානත්ථං. වට්ටඤ්චි න සුද්ධවිඤ්ඤාණට්ඨිතිවසෙන සුද්ධායතනවසෙන වා පරියාදානං ගච්ඡති, භවයොනිගතිසත්තවාසවසෙන පන ගච්ඡති, තස්මා සබ්බමෙතං ගහිතං.

ඉදානි අනුක්කමෙන තමත්ථං විභජන්තො කතමා සත්තාතිආදිමාහ. තත්ථ සෙය්‍යථාපීති නිදස්සනත්ථෙව නිපාතො, යථා මනුස්සාති අත්ථො. අපරිමාණෙසු හි චක්කවාලෙසු අපරිමාණානං මනුස්සානං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ද්වෙව ඵකසද්දසා නත්ථි. යෙපි හි කත්ථව යමකභාතරො වණ්ණෙන වා සණ්ඨානෙන වා ඵකසද්දසා හොන්ති, තෙසම්පි ආලොකිතවිලොකිතකල්පිතභසිතගමනාදිභි විසෙසො හොතියෙව. තස්මා නානත්තකායාති වුත්තා. පටිසන්ධිසඤ්ඤා පන නෙසං තිහෙතුකාපි ද්විහෙතුකාපි අහෙතුකාපි හොන්ති, තස්මා නානත්තසඤ්ඤිනොති වුත්තා. එකච්චෙව ච දෙවොති ඡ කාමාවචරදෙවා. තෙසු හි කෙසඤ්චි කායො නිලො හොති, කෙසඤ්චි පිතකාදිවණ්ණො. සඤ්ඤා පන නෙසං ද්විහෙතුකාපි තිහෙතුකාපි හොන්ති, අහෙතුකා නත්ථි. එකච්චෙව ච විනිපාතිකාති චතුඅපායවිනිමුත්තා උත්තරමාතා යක්ඛිනී, පියඬ්ඛකරමාතා, පුස්සමිත්තා, ධම්මගුත්තාති ඵලමාදිකා අඤ්ඤෙව චෙමානිකා පෙනා. එතෙසඤ්චි පිතඬ්ඛකාලමඬ්ගුරව්ඡවිසාවණ්ණාදිවසෙන වෙව කිසුල්ලරස්සදීඝවසෙන ච කායො නානා හොති, මනුස්සානං විය ද්විහෙතුකතිහෙතුකඅහෙතුකවසෙන සඤ්ඤාපි. තෙ පන දෙවා විය න මහෙසක්ඛා, කපණමනුස්සා විය අප්පෙසක්ඛා, දුල්ලභසාසව්ජාදනා දුක්ඛපිළිනා විහරන්ති. එකච්චෙව කාලපක්ඛෙ දුක්ඛිනා පුණ්හපක්ඛෙ සුඛිනා හොන්ති, තස්මා සුඛසමුස්සයතො විනිපතිතත්තා විනිපාතිකාති වුත්තා. යෙ පනෙත්ථ තිහෙතුකා තෙසං ධම්මාභිසම්යොපි හොති, පියඬ්ඛකරමාතා හි යක්ඛිනී පච්චුසසමයෙ අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ධම්මං සප්ඤ්ඤායතො සුත්වා –

“මා සද්දමකරි පියඬ්ඛකර, භික්ඛු ධම්මපදානි භාසති;
අපි ධම්මපදං විජානිය, පටිපජ්ජෙම භිතාය නො සියා;

පාණෙසු ච සංයමාමසෙ, සම්පජානමුසා න භණාමසෙ;
සික්ඛෙම සුසීලාමත්තනො, අපි මුච්චෙම පිසාවයොනියා”ති. (සං. නි. 2.40);

ඵලං පුත්තකං සඤ්ඤාපෙත්වා තං දිවසං සොතාපත්තිථලං පත්තා. උත්තරමාතා පන භගවතො ධම්මං සුත්වාච සොතාපත්තා ජාතා.

බ්‍රහ්මකායිකානි බ්‍රහ්මපාරිසර්වත්වබ්‍රහ්මපුරොහිතමහාබ්‍රහ්මානො. පටමාහිනිබ්බත්තානි තෙ සබ්බෙපි පටමෙන ක්‍රියානොන අහිනිබ්බත්තා. තෙසු බ්‍රහ්මපාරිසර්ප්පා පන පරිත්තෙන අහිනිබ්බත්තා, තෙසං කප්පස්ස තනියො භාගො ආයුප්පමාණං. බ්‍රහ්මපුරොහිතා මජ්ඣිමෙන, තෙසං උපධිසංකප්පො ආයුප්පමාණං, කායො ච තෙසං විජ්ජාරිකතරො හොති. මහාබ්‍රහ්මානො පණ්ණෙන, තෙසං කප්පො ආයුප්පමාණං, කායො පන තෙසං අතිවිජ්ජාරිකො හොති. ඉති තෙ කායස්ස නානත්තා, පටමජ්ඣානවසෙන සඤ්ඤාය එකත්තා නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤානොති වෙදිතබ්බො.

යථා ච තෙ, එවං චතුසු අපායෙසු සත්තා. නිරයෙසු හි කෙසඤ්චි ගාවුතං, කෙසඤ්චි අභිසංයොජනං, කෙසඤ්චි යොජනං අත්තභාවො හොති, දෙවදත්තස්ස පන යොජනසතිකො ජාතො. නිරව්ජානෙසුපි කෙච්ඡි බුද්දකා, කෙච්ඡි මහත්තා. පෙත්තිවිසයෙපි කෙච්ඡි සට්ඨිහත්ථා, කෙච්ඡි සත්තතිහත්ථා, කෙච්ඡි අසීතිහත්ථා හොත්ති, කෙච්ඡි සුවණ්ණා, කෙච්ඡි දුබ්බණ්ණා හොත්ති. තථා කාලකඤ්ථිකා අසුරා. අපි චෙත්ථ දීඝපිට්ඨිකපෙතා නාම සට්ඨියොජනිකාපි හොත්ති. සඤ්ඤා පන සබ්බෙසමිපි අකුසලවිපාකඅභෙතුකාව හොත්ති. ඉති ආපායිකාපි නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤානොත්තෙව සභිබ්බං ගච්ඡන්ති.

ආභස්සරානි දණ්ඩඋක්කාය අච්චි විය එතෙසං සරිරතො ආභා ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පතන්ති විය සරති විස්සරතිති ආභස්සරා. තෙසු පඤ්චකතයෙන දුතියතනියජ්ඣානද්වයං පරිත්තං භාවෙන්වා උපපන්නා පරිත්තභා නාම හොත්ති, තෙසං ද්වෙ කප්පා ආයුප්පමාණං. මජ්ඣිමං භාවෙන්වා උපපන්නා අප්පමාණාහා නාම හොත්ති, තෙසං චත්තාරො කප්පා ආයුප්පමාණං. පණ්ණං භාවෙන්වා උපපන්නා ආභස්සරා නාම හොත්ති, තෙසං අට්ඨ කප්පා ආයුප්පමාණං. ඉධ පන උක්කට්ඨපරිව්ච්ඡෙදවසෙන සබ්බෙපි තෙ ගහිතා. සබ්බෙසඤ්චි තෙසං කායො එකවිජ්ජාරොච හොති, සඤ්ඤා පන අවිතක්කවිචාරමත්තා චා අවිතක්කඅවිචාරා චාති නානා.

සුභකිණ්ණානි සුභෙන ඔකිණ්ණා විකිණ්ණා, සුභෙන සරිරප්පභාවණ්ණෙන එකග්ගනානි අත්ථො. එතෙසඤ්චි ආභස්සරානං විය න ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පභා ගච්ඡති. පඤ්චකතයෙ පන පරිත්තමජ්ඣිමපණ්ණස්ස චතුත්ථජ්ඣානස්ස වසෙන සොළසද්වත්තිංසචතුසට්ඨිකප්පායුකා පරිත්තසුභඅප්පමාණසුභසුභකිණ්ණා නාම හුත්වා නිබ්බත්තන්ති. ඉති සබ්බෙපි තෙ එකත්තකායා වෙච චතුත්ථජ්ඣානසඤ්ඤාය එකත්තසඤ්ඤානො චාති වෙදිතබ්බො. වෙහස්ඵලාපි චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිමෙව භජන්ති. අසඤ්ඤසත්තා විඤ්ඤාණාභාවා එත්ථ සභිගහං න ගච්ඡන්ති, සත්තාවාසෙසු ගච්ඡන්ති.

සුද්ධාචාසා විචට්ටපක්කෙ යීතා න සබ්බකාලිකා, කප්පසතසහස්සමිපි අසභිබ්බොයාමිපි බුද්ධසුඤ්ඤෙ ලොකෙ නුප්පජ්ජන්ති. සොළසකප්පසහස්සබ්බත්තරෙ බුද්ධෙසු උප්පන්නෙසුයෙව උප්පජ්ජන්ති, ධම්මචක්කප්පචත්තස්ස භගවතො ඛන්ධවාරට්ඨානසද්ධිසා හොත්ති. තස්මා නෙව විඤ්ඤාණට්ඨිතිං න සත්තාවාසං භජන්ති. මහාසීවත්ථෙරො පන – “න ඛො පන සො සාරිපුත්ත සත්තාවාසො සුලභරූපො යො මයා අනිවුත්ථපුබ්බො ඉමිනා දීඝෙන අද්ධුනා අඤ්ඤත්‍ර සුද්ධාචාසෙහි දෙවෙහි” (ම. නි. 1.160) ඉමිනා සුත්තෙන සුද්ධාචාසාපි චතුත්ථවිඤ්ඤාණට්ඨිතිං චතුත්ථසත්තාවාසංයෙව භජන්තිති වදති, තං අප්පට්ඨානියත්තා සුත්තස්ස අනුඤ්ඤානං.

සබ්බසො රූපසඤ්ඤානන්තිආදීනං අත්ථො විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තො. නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං පන යථෙව සඤ්ඤාය, එවං විඤ්ඤාණස්සපි සුබ්බමත්තා නෙව විඤ්ඤාණං නාවිඤ්ඤාණං. තස්මා විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු අචත්ථා ආයතනෙසු වුත්තං.

128. තත්‍රානි තාසු විඤ්ඤාණට්ඨිතිසු. තඤ්ච පජානාතිති තඤ්ච විඤ්ඤාණට්ඨිතිං පජානාති. තස්සා ච සමුදයන්ති “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදීනා (පටි. ම. 1.49) නයෙන තස්සා සමුදයඤ්ච පජානාති. තස්සා ච අත්ථභිගමන්ති – “අවිජ්ජානිරොධා රූපනිරොධො”තිආදීනා නයෙන තස්සා අත්ථභිගමඤ්ච පජානාති. අස්සාදන්ති යං රූපං පට්ඨිව... පෙ.... යං විඤ්ඤාණං පට්ඨිව උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදොති, එවං තස්සා අස්සාදඤ්ච පජානාති. ආදීනවන්ති යං රූපං...පෙ.... යං විඤ්ඤාණං අනිච්චං දුක්ඛං විපරිණාමධම්මං, අයං විඤ්ඤාණස්ස ආදීනවොති, එවං තස්සා ආදීනවඤ්ච පජානාති. නිස්සරණන්ති යො රූපස්මිං...පෙ.... යො විඤ්ඤාණෙ ඡන්දරාගචිතයො, ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං විඤ්ඤාණස්ස නිස්සරණන්ති (සං. නි. 2.26) එවං තස්සා නිස්සරණඤ්ච පජානාති. කල්ලං නු තෙනානි යුත්තං නු තෙන භික්ඛුනා තං විඤ්ඤාණට්ඨිතිං තණ්හාමානදිට්ඨිතං වසෙන අහන්ති චා මමන්ති චා අහිනන්දිතුන්ති. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ වෙදිතබ්බො. යත්ථ පන රූපං නත්ථී, තත්ථ චතුත්තං ඛන්ධානං වසෙන, යත්ථ විඤ්ඤාණං නත්ථී, තත්ථ එකස්ස ඛන්ධස්ස වසෙන සමුදයො යොජෙතබ්බො. ආභාරසමුදයා ආභාරනිරොධාති ඉදඤ්චෙත්ථ පදං යොජෙතබ්බං.

යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛුනි යදා ඛො ආනන්ද, භික්ඛු. අනුපාදා විමුත්තොති චතුහි උපාදානෙහි අග්ගහෙත්වා විමුත්තො. පඤ්ඤාවිමුත්තොති පඤ්ඤාය විමුත්තො. අට්ඨ විමොක්කෙ අසව්ජිකත්වා පඤ්ඤාබලෙනෙව නාමකායස්ස ච රූපකායස්ස ච අප්පචත්තිං කත්වා විමුත්තොති අත්ථො. සො සුක්ඛවිපස්සකො ච පට්ඨමජ්ඣානාදිසු අඤ්ඤතරස්මිං යත්වා අරහත්තං පත්තො චාති පඤ්චවිධො. වුත්තමිපි වෙනං – “කතමො ච පුග්ගලො පඤ්ඤාවිමුත්තො? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො න හෙව ඛො අට්ඨ විමොක්කෙ කායෙන චුසිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොත්ති, අයං වුච්චති පුග්ගලො පඤ්ඤාවිමුත්තො”ති (සු. ප. 15).

129. එවං එකස්ස භික්ඛුනො නිගමනඤ්ච නාමඤ්ච දස්සෙත්වා ඉතරස්ස දස්සෙතුං අට්ට ඛො ඉමෙතිආදිමාහ. තත්ථ විමොක්ඛොති කෙනටියෙන විමොක්ඛො? අධිමුච්චනටියෙන. කො පනායං අධිමුච්චනටියො නාම? පච්චනිකධම්මෙහි ව සුට්ඨ මුච්චනටියො, ආරම්මණෙ ව අභිරතිවසෙන සුට්ඨ මුච්චනටියො, පිතුඅඬිකෙ විස්සට්ඨගපච්චධිගස්ස දාරකස්ස සයනං විය අනිග්ගතිතභාවෙන නිරාසඬිකතාය ආරම්මණෙ පවත්නීති චූත්තං හොති. අයං පනත්ථො පච්ඡිමෙ විමොක්ඛෙ නත්ථි, පුරිමෙසු සබ්බෙසු අත්ථි.

රුපී රූපානි පස්සනීති එත්ථ අප්ඤ්ඤානං කෙසාදිසු නිලකසිණාදිසු නිලකසිණාදිවසෙන උප්පාදිතං රූපජ්ඣානං රූපං, තදස්සත්ථිති රුපී. ඛනිද්ධා රූපානි පස්සනීති ඛනිද්ධාපි නිලකසිණාදිනි රූපානි ඤානවක්ඛුනා පස්සති. ඉමිනා අප්ඤ්ඤාත්තඛනිද්ධාවත්ථුකෙසු කසිණෙසු උප්පාදිතජ්ඣානස්ස පුග්ගලස්ස වත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානි දස්සිතානි. අප්ඤ්ඤානං අරූපසඤ්ඤීති අප්ඤ්ඤානං න රූපසඤ්ඤී, අත්තනො කෙසාදිසු අනුප්පාදිතරූපාවචරජ්ඣානොති අත්ථො. ඉමිනා ඛනිද්ධා පරිකම්මං කත්වා ඛනිද්ධාව උප්පාදිතජ්ඣානස්ස පුග්ගලස්ස රූපාවචරජ්ඣානානි දස්සිතානි.

සුභන්ත්වෙව අධිමුත්තො හොතීති ඉමිනා සුවිසුද්ධෙසු නිලාදිසු වණ්ණකසිණෙසු ඤානානි දස්සිතානි. තත්ථ කිඤ්චාපි අත්තොඅප්පනායං සුභන්ති ආහොගො නත්ථි, යො පන විසුද්ධං සුභං කසිණමාරම්මණං කරිත්වා විහරති, සො යස්මා සුභන්ති අධිමුත්තො හොතීති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, තස්මා එවං දෙසනා කතා. පටිසම්භිදාමග්ගෙ පන – “කථං සුභන්ත්වෙව අධිමුත්තො හොතීති විමොක්ඛො? ඉධ භික්ඛු මෙත්තාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... මෙත්තාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටිකුලා හොන්ති. කරුණා, මුදිතා, උපෙක්ඛාසහගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති...පෙ.... උපෙක්ඛාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටිකුලා හොන්ති. එවං සුභං ත්වෙව අධිමුත්තො හොතීති විමොක්ඛො”ති (පටි. ම. 1.212) චූත්තං.

සබ්බසො රූපසඤ්ඤානන්තිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ චූත්තමෙව. අයං අට්ටමො විමොක්ඛොති අයං චතුත්තං බන්ධානං සබ්බසො විසුද්ධත්තා විමුත්තත්තා අට්ටමො උත්තමො විමොක්ඛො නාම.

130. අනුලොමන්ති ආදිතො පට්ඨාය යාව පරියොසානා. පටිලොමන්ති පරියොසානතො පට්ඨාය යාව ආදිතො. අනුලොමපටිලොමන්ති ඉදං අතිපගුණත්තා සමාපත්තීනං අට්ඨත්වා ඉතො විතො ව සඤ්චරණවසෙන චූත්තං. යත්ථිච්ඡකන්ති ඔකාසපරිදීපනං, යත්ථ යත්ථ ඔකාසෙ ඉච්ඡති. යදිච්ඡකන්ති සමාපත්තීදීපනං, යං යං සමාපත්තිං ඉච්ඡති. යාවතිච්ඡකන්ති අද්ධානපරිච්ඡෙදදීපනං, යාවතකං අද්ධානං ඉච්ඡති. සමාපජ්ජනීති තං තං සමාපත්තිං පටිසති. චූට්ඨානීති තතො උට්ඨාය තිට්ඨති.

උභතොභාගවිමුත්තොති ද්විතී භාගෙහි විමුත්තො, අරූපසමාපත්තියා රූපකායතො විමුත්තො, මග්ගෙන නාමකායතො විමුත්තොති. චූත්තමපි වෙනං –

“අවිච්ඡි යථා වාතවෙගෙන ඛිත්තා, (උපසිච්චාති හගවා)
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං;
එවං මුතී නාමකායා විමුත්තො,
අත්ථං පලෙති න උපෙති සඬ්ඛං”න්ති. (සු. නි. 1080);

සො පනෙස උභතොභාගවිමුත්තො ආකාසානඤ්චායතනාදිසු අඤ්ඤතරතො උට්ඨාය අරහත්තං පත්තො ව අනාගාමී හුත්වා නිරොධා උට්ඨාය අරහත්තං පත්තො වාති පඤ්චවිධො. කෙච්ඡි පන – “යස්මා රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානම්පි දූවඬිගිකං උපෙක්ඛාසහගතං, අරූපාවචරජ්ඣානම්පි තාදිසමෙව. තස්මා රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානතො උට්ඨාය අරහත්තං පත්තොපි උභතොභාගවිමුත්තො”ති.

අයං පන උභතොභාගවිමුත්තපඤ්ඤානෙ හෙට්ඨා ලොභපාසාදෙ සමුට්ඨහිත්වා තිපිටකවුළුසුමනත්ථෙරස්ස වණ්ණනං නිස්සාය විරෙන විනිච්ඡයං පත්තො. ගිරිවිහාරෙ කිර ථෙරස්ස අත්තෙවාසිකො එකස්ස පිණ්ඩපාතිකස්ස මුඛතො තං පඤ්ඤං සුත්වා ආහ – “ආචුසො, හෙට්ඨාලොභපාසාදෙ අම්භාකං ආවරියස්ස ධම්මං වණ්ණයතො න කෙනචි සුතපුබ්බ”න්ති. කිං පන, හන්තෙ, ථෙරො අවචාති? රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං කිඤ්චාපි දූවඬිගිකං උපෙක්ඛාසහගතං කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙති, කිලෙසානං පන ආසන්නපක්ඛෙ විරූහනට්ඨානෙ සමුදාවරති. ඉමෙ හි කිලෙසා නාම පඤ්චවොකාරහවෙ නිලාදිසු අඤ්ඤතරං ආරම්මණං උපනිස්සාය සමුදාවරන්ති, රූපාවචරජ්ඣානඤ්ච තං ආරම්මණං න සමතික්කමති. තස්මා සබ්බසො රූපං නිවත්තෙත්වා අරූපජ්ඣානවසෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙත්වා අරහත්තං පත්තොව උභතොභාගවිමුත්තොති, ඉදං ආචුසො ථෙරො අවච. ඉදඤ්ච පන වත්වා ඉදං සුත්තං ආහරි – “කතමො ව පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො. ඉධෙකච්චො පුග්ගලො අට්ටවිමොක්ඛෙ කායෙන චූසිත්වා විහරති, පඤ්ඤාය වස්ස දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණා හොන්ති, අයං චූච්චති පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො”ති (පු. ප. 24).

ඉමාය ව ආනන්ද උභතොභාගවිමුත්තියාති ආනන්ද ඉතො උභතොභාගවිමුත්තිතො. සෙසං සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඨ්ඨලච්චලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහානිදානසුත්තවණ්ණනා නිවසීතා.

3. මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

131. එවං මෙ සුතන්ති මහාපරිනිබ්බානසුත්තං. තත්‍රායමනුපුබ්බපදවණ්ණනා – ගිජ්ඣකුටෙති ගිජ්ඣා තස්ස කුටෙසු වසිංසු, ගිජ්ඣසදිසං වා තස්ස කුටං අත්ථීති ගිජ්ඣකුටො, තස්මිං ගිජ්ඣකුටෙ. අභියාතුකාමොති අභිභවනත්ථාය යාතුකාමො. වජ්ජීති වජ්ජිරාජානො. එවංමභිද්ධිකෙති එවං මහතියා රාජ්ඨියා සමන්තාගතෙ, එතෙන නෙසං සමග්ගභාවං කටෙසි. එවංමහානුභාවෙති එවං මහන්තෙන ආනුභාවෙන සමන්තාගතෙ, එතෙන නෙසං හත්ථිසිප්පාදිසු කතසික්කතං කටෙසි, යං සන්ධාය චුත්තං – “සික්කිතා වතීමෙ ලිච්ඡවිකුමාරකා, සුසික්කිතා වතීමෙ ලිච්ඡවිකුමාරකා, යත්‍ර හි නාම සුබ්බමෙන තාලවිජ්ගලෙන අසනං අතිපාතයිස්සන්ති පොඬ්ඛානුපොඬ්ඛං අවිරාධිත”න්ති (සං. නි. 5.1115). උච්ඡෙච්ඡාමීති උච්ඡන්දිස්සාමි. විනාසෙස්සාමීති නාසෙස්සාමි, අදස්සනං පාපෙස්සාමි. අනායාසනන්ති එත්ථ න අයොති අනායො, අවඩ්ඪියා එතං නාමං. භිතඤ්ච සුඛඤ්ච වියස්සති වික්කිපතීති බ්‍යාසනං, ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාදීනං එතං නාමං. ආපාදෙස්සාමීති පාපයිස්සාමි.

ඉති කිර සො යානනිසප්පාදිසු ඉමං යුද්ධකථමෙව කටෙති, ගමනසප්පා හොථාති එවං බලකායං ආණාපෙති. කස්මා? ගඬගායං කිර එකං පට්ටනගාමං නිස්සාය අඬ්ඪියොජනං අජාතසත්තූනො ආණා, අඬ්ඪියොජනං ලිච්ඡවීනං. එත්ථ පන ආණාපවත්තිට්ඨානං හොතීති අත්ථො. තත්‍රාපි ච පබ්බතපාදතො මහග්ගහණ්ඩං ඔතරති. තං සුත්ථා – “අජ්ජ යාමි, ස්වෙ යාමි”ති අජාතසත්තූනො සංවිදහන්තස්සෙව ලිච්ඡවිරාජානො සමග්ගා සම්මොදමානා පුරෙතරං ගන්ත්වා සබ්බං ගණ්හන්ති. අජාතසත්තූ පච්ඡා ආගන්ත්වා තං පවත්ති. ඤත්ථා කුජ්ඣිත්ථා ගච්ඡති. තෙ පුනසංවච්ඡරෙපි තට්ථෙව කරොන්ති. අප්පං සො බලවාසාතජාතො තදා එවමකාසි.

තතො චිත්තෙසි – “ගණෙන සද්ධිං යුද්ධං නාම භාරියං, එකොපි මොසප්පහාරො නාම නත්ථී, එකෙන බො පන පණ්ඩිතෙන සද්ධිං මන්තෙත්ථා කරොන්තො නිජ්ජරාධො හොති, පණ්ඩිතො ච සත්ථාරා සදිසො නත්ථී, සත්ථා ච අවිදුරෙ ධුරවිහාරෙ වසති, හන්දාහං පෙසෙත්ථා පුච්ඡාමි. සවෙ මෙ ගතෙන කොපි අත්ථො භවිස්සති, සත්ථා තුණ්හි භවිස්සති, අනත්ථෙ පන සති කිං රඤ්ඤො තත්ථ ගමනෙනාති වක්කිති”ති. සො වස්සකාරබ්‍රාහ්මණං පෙසෙසි. බ්‍රාහ්මණො ගන්ත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසි. තෙන චුත්තං – “අප්පං බො රාජා...පෙ.... ආපාදෙස්සාමි”ති.

රාජඅපරිභානියධම්මවණ්ණනා

134. භගවන්තං ඛිජ්ජමානොති ථෙරො චත්තසීසෙ යත්ථා භගවන්තං ඛිජ්ජති, භගවතො පන සීතං වා උණ්හං වා නත්ථී. භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං සුත්ථා තෙන සද්ධිං අමන්තෙත්ථා ථෙරෙන සද්ධිං මන්තෙතුකාමො කිත්ති තෙ, ආනන්ද, සුතන්තිආදිමාහ. අභිණ්හං සන්තිපාතාති දිවසස්ස තික්කන්තුං සන්තිපතන්තාපි අන්තරන්තරා සන්තිපතන්තාපි අභිණ්හං සන්තිපාතාව. සන්තිපාතබ්‍රහ්මලාති හියොයාපි සන්තිපතිමිහා, පුරිමදිවසමිපි සන්තිපතිමිහා, පුන අජ්ජ කිමත්ථං සන්තිපතිතා හොමාති වොසානං අනාපජ්ජන්තා සන්තිපාතබ්‍රහ්මලා නාම හොන්ති. යාවකිච්ඤ්ඤාති යත්තකං කාලං. චුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජීනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිභානීති – අභිණ්හං අසන්තිපතන්තා හි දිසාවිදිසාසු ආගතං සාසනං න සුණන්ති, තතො – “අසුකගාමසීමා වා නිගමසීමා වා ආකුලා, අසුකට්ඨානෙ වොරා වා පරියුට්ඨිතා”ති න ජානන්ති, වොරාපි “පමත්තා රාජානො”ති ඤත්ථා ගාමනිගමාදීනි පහරන්තා ජනපදං නාසෙන්ති. එවං රාජුනං පරිභානී හොති. අභිණ්හං සන්තිපතන්තා පන තං තං පවත්ති. සුණන්ති, තතො බලං පෙසෙත්ථා අමිත්තමද්දනං කරොන්ති, වොරාපි – “අප්පමත්තා රාජානො, න සක්කා අම්මෙහි වග්ගබන්ධෙහි විවරිතු”න්ති භිජ්ජිත්ථා පලායන්ති. එවං රාජුනං චුද්ධි හොති. තෙන චුත්තං – “චුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජීනං පාටිකඬ්ඛා නො පරිභානී”ති. තත්ථ පාටිකඬ්ඛාති ඉච්ඡිතබ්බා, අවස්සං භවිස්සතීති එවං දට්ඨබ්බාති අත්ථො.

සමග්ගාතිආදිසු සන්තිපාතභෙරියා නිග්ගතාය – “අජ්ජ මෙ කිච්චං අත්ථී, මඬගලං අත්ථී”ති වික්කෙපං කරොන්තා න සමග්ගා සන්තිපතන්ති නාම. භෙරිසද්දං පන සුත්ථාව භුඤ්ජන්තාපි අලඬ්ඝරියමානාපි වත්ථාති නිවාසෙත්තාපි අඬ්ඪිභුත්තා වා අඬ්ඪාලඬ්ඝකතා වා වත්ථං නිවාසයමානා වා සන්තිපතන්තා සමග්ගා සන්තිපතන්ති නාම. සන්තිපතිතා පන චිත්තෙත්ථා මන්තෙත්ථා කත්තබ්බං කත්ථා එකතොව අවුට්ඨහන්තා න සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. එවං වුට්ඨිතෙසු හි යෙ පයමං ගච්ඡන්ති, තෙසං එවං හොති – “අම්මෙහි බාහිරකථාව සුතා, ඉදාති විනිච්ඡයකථා භවිස්සති”ති. එකතො වුට්ඨහන්තා පන සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. අපිච – “අසුකට්ඨානෙසු ගාමසීමා වා නිගමසීමා වා ආකුලා, වොරා පරියුට්ඨිතා”ති සුත්ථා – “කො ගන්ත්ථා ඉමං අමිත්තමද්දනං කරිස්සති”ති චුත්තෙ – “අහං පයමං, අහං පයමං”න්ති වත්ථා ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. එකස්ස පන කම්මන්තෙ ඔසිදමානෙ සෙසා රාජානො පුත්තභාතරො පෙසෙත්ථා තස්ස කම්මන්තං උපත්ථමිහයමානාපි, ආගන්තුකරාජානං – “අසුකස්ස ගෙහං ගච්ඡතු, අසුකස්ස ගෙහං ගච්ඡතු”ති අවත්ථා සබ්බෙ එකතො සඬගණ්හන්තාපි, එකස්ස මඬගලෙ වා රොගෙ වා අඤ්ඤස්මිං වා පන තාදිසෙ සුබ්බුක්කෙ උප්පන්නෙ සබ්බෙ තත්ථ සභායභාවං ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වජ්ජිකරණියාති කරොන්ති නාම.

අපඤ්ඤත්තන්තිආදිසු පුබ්බෙ අකතං සුඬකං වා බලිං වා දණ්ඩං වා ආහරාපෙත්තා අපඤ්ඤත්තං පඤ්ඤපෙත්ති නාම. පොරාණපවෙණියා ආගතමෙව පන අනාහරාපෙත්තා පඤ්ඤත්තං සමුච්ඡින්නන්ති නාම. වොරොති ගහෙත්ථා දස්සිතෙ අවිචිතිත්ථාව ඡෙජ්ජහෙජ්ජං අනුසාසෙත්තා පොරාණං වජ්ජිධම්මං සමාදාය න චත්තන්ති නාම. තෙසං

අපඤ්ඤත්තං පඤ්ඤපෙන්නානං අභිනවසුඛකාදීහි පිළිතා මනුස්සා – “අතිඋපද්දුතමහ, කො ඉමෙසං විජිතෙ වසිස්සති” ති පව්වන්තං පවිසිත්වා වොරා වා වොරසභායා වා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති. පඤ්ඤත්තං සමුච්ඡින්නත්තානං පචේණිආගතානි සුඛකාදීනි අගණ්හන්තානං කොසො පරිභායති. තතො හත්ථිඅස්සබ්බකායඔරොධාදයො යථානිබද්ධං වට්ටං අලභමානා ථාමෙන බලෙන පරිභායන්ති. තෙ නෙව යුද්ධක්ඛමා භොන්ති, න පාරිවරියක්ඛමා. පොරාණං වජ්ජිමමං සමාදාය අවත්තත්තානං විජිතෙ මනුස්සා – “අම්භාකං පුත්තං පිතරං භාතරං අවොරංයෙව වොරොති කත්වා ඡින්දිංසු හින්දිංසු” ති කුප්පිත්වා පව්වන්තං පවිසිත්වා වොරා වා වොරසභායා වා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති, එවං රාජුනං පරිභානි භොති, පඤ්ඤත්තං පඤ්ඤපෙන්නානං පන “පචේණිආගතමෙව රාජානො කරොන්ති” ති මනුස්සා හට්ඨකුට්ඨා කසිවාණිජ්ජාදිකෙ කම්මන්තෙ සම්පාදෙත්ති. පඤ්ඤත්තං අසමුච්ඡින්නත්තානං පචේණිආගතානි සුඛකාදීනි ගණ්හන්තානං කොසො වඩ්ඪති, තතො හත්ථිඅස්සබ්බකායඔරොධාදයො යථානිබද්ධං වට්ටං ලභමානා ථාමබ්බසම්පන්නා යුද්ධක්ඛමා වෙව පාරිවරියක්ඛමා ව භොන්ති.

පොරාණං වජ්ජිමමන්ති එත්ථ පුබ්බෙ කිර වජ්ජිරාජානො “අයං වොරො” ති ආනෙත්වා දස්සිතෙ “ගණ්හට්ඨං නං වොර” ති අවත්වා විනිවිජ්ජමහාමත්තානං දෙන්ති. තෙ විනිවිජ්ජිත්වා සවෙ අවොරො භොති, විස්සජ්ජෙත්ති. සවෙ වොරො, අත්තනා කිඤ්චි අවත්වා වොහාරිකානං දෙන්ති. තෙපි අවොරො වෙ, විස්සජ්ජෙත්ති. වොරො වෙ, සුත්තධරානං දෙන්ති. තෙපි විනිවිජ්ජිත්වා අවොරො වෙ, විස්සජ්ජෙත්ති. වොරො වෙ, අට්ඨකුලිකානං දෙන්ති. තෙපි තට්ඨ කත්වා සෙනාපතිස්ස, සෙනාපති උපරාජස්ස, උපරාජා රඤ්ඤො, රාජා විනිවිජ්ජිත්වා අවොරො වෙ, විස්සජ්ජෙත්ති. සවෙ පන වොරො භොති, පචේණිපොත්ථකං වාචාපෙති. තත්ථ – “යෙන ඉදං නාම කතං, තස්ස අයං නාම දණ්ඨො” ති ලිබ්බං. රාජා තස්ස කිරියං තෙන සමානෙත්වා තදනුවිජ්ජිකං දණ්ඨං කරොති. ඉති එතං පොරාණං වජ්ජිමමං සමාදාය වත්තත්තානං මනුස්සා න උප්පාදියන්ති, “රාජානො පොරාණපචේණියා කම්මං කරොන්ති, එතෙසං දොසො නත්ථි, අම්භාකංයෙව දොසො” ති අප්පමත්තා කම්මන්තෙ කරොන්ති. එවං රාජුනං වුද්ධි භොති. තෙන වුත්තං – “වුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජිනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිභානී” ති.

සක්කරොන්තිති යංකිඤ්චි තෙසං සක්කාරං කරොන්තා සුන්දරමෙව කරොන්ති. ගරුං කරොන්තිති ගරුභාවං පවිච්ඡපට්ඨපෙත්වා ව කරොන්ති. මානෙත්තිති මනෙන පියායන්ති. පුජෙත්තිති නිපව්වකාරං දස්සෙත්ති. සොතබ්බං මඤ්ඤන්තිති දිවසස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ උපට්ඨානං ගන්ත්වා තෙසං කථං සොතබ්බං සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤන්ති. තත්ථ යෙ එවං මහල්ලකානං රාජුනං සක්කාරාදීනි න කරොන්ති, ඔවාදත්ථාය ව තෙසං උපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, තෙ තෙහි විස්සට්ඨා අනොවදියමානා කීළාපසුතා රජ්ජතො පරිභායන්ති. යෙ පන තථා පටිපජ්ජන්ති, තෙසං මහල්ලකාරාජානො – “ඉදං කාතබ්බං, ඉදං න කාතබ්බ” ති පොරාණං පචේණිං ආචික්ඛන්ති. සඬිගාමං පත්වාපි – “එවං පවිසිතබ්බං, එවං නික්ඛමිතබ්බ” ති උපායං දස්සෙත්ති. තෙ තෙහි ඔවදියමානා යථාඔවාදං පටිපජ්ජන්තා සක්කොන්ති රාජප්පචේණිං සන්ධාරෙතුං. තෙන වුත්තං – “වුද්ධියෙව, ආනන්ද, වජ්ජිනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිභානී” ති.

කුලින්ථියොති කුලසරණියො. කුලකුමාරියොති අනිවිද්ධා තාසං ධිතරො. ඔක්කස්ස පසස්භානි එත්ථ “ඔක්කස්සා” ති වා “පසස්භා” ති වා පසස්භාකාරස්සෙවෙනං නාමං. “උක්කස්සා” තිපි පට්ඨන්ති. තත්ථ ඔක්කස්සානි අවකස්සිත්වා ආකඬ්ඪිත්වා. පසස්භානි අභිභවිත්වා අප්පකොත්ථරිත්වාති අයං වචනත්ථො. එවඤ්ඤි කරොන්තානං විජිතෙ මනුස්සා – “අම්භාකං ගෙහෙ පුත්තමාතරොපි, බෙළුසිඬ්ඪසාණිකාදීනි මුබ්බෙන අපනෙත්වා සංවඩ්ඪිතධිතරොපි ඉමෙ රාජානො බ්බකාරොන ගහෙත්වා අත්තනො සරෙ වාසෙත්ති” ති කුපිතා පව්වන්තං පවිසිත්වා වොරා වා වොරසභායා වා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති. එවං අකරොන්තානං පන විජිතෙ මනුස්සා අප්පොස්සුක්කා සකානි කම්මානි කරොන්තා රාජකොසං වඩ්ඪෙත්ති. එවමෙත්ථ වුද්ධිභානියො වෙදිතබ්බා.

වජ්ජිනං වජ්ජිවෙතියානිති වජ්ජිරාජුනං වජ්ජිරට්ඨෙ විත්තිකතට්ඨෙන වෙතියානිති ලද්ධනාමානි යක්ඛට්ඨානානි. අබ්භන්තරානීති අන්තොනගරෙ ධිතානි. බාහිරානිති බහිනගරෙ ධිතානි. දින්නපුබ්බන්ති පුබ්බෙ දින්නං. කතපුබ්බන්ති පුබ්බෙ කතං. නො පරිභාපෙස්සන්තිති අපරිභාපෙත්වා යථාපවත්තමෙව කරිස්සන්ති ධම්මිකං බලිං. පරිභාපෙන්නානඤ්ඤි දෙවනා ආරක්ඛං සුසංවිහිතං න කරොන්ති, අනුප්පන්නං දුක්ඛං ජනෙතුං අසක්කොන්තාපි උප්පන්නං කාසසීසරොගාදිං වඩ්ඪෙත්ති, සඬිගාමෙ පත්තෙ සභායා න භොන්ති. අපරිභාපෙන්නානං පන ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොන්ති, අනුප්පන්නං සුඛං උප්පාදෙතුං අසක්කොන්තාපි උප්පන්නං කාසසීසරොගාදිං හනන්ති, සඬිගාමසීසෙ සභායා භොන්තිති එවමෙත්ථ වුද්ධිභානියො වෙදිතබ්බා.

ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්තිති එත්ථ රක්ඛා එව යථා අනිවිජ්ජිතං න ගච්ඡති, එවං ආවරණතො ආවරණං. යථා ඉච්ඡිතං න විනස්සති, එවං ගොපායනතො ගුත්ති. තත්ථ බ්බකායෙන පරිවාරෙත්වා රක්ඛණං පබ්බජිතානං ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්ති නාම න භොති. යථා පන විහාරස්ස උපවනෙ රුක්ඛෙ න ඡින්දන්ති, වාජිකා වජ්ඣං න කරොන්ති, පොක්ඛරණිසු මච්ඡෙ න ගණ්හන්ති, එවං කරණං ධම්මිකා රක්ඛාවරණගුත්ති නාම. කිත්ති අනාගතා වානි ඉමීනා පන තෙසං එවං පවිච්ඡපට්ඨිතවිත්තසන්නානොති විත්තප්පවත්තිං පුච්ඡති.

තත්ථ යෙ අනාගතානං අරහත්තානං ආගමනං න ඉච්ඡන්ති, තෙ අස්සද්ධා භොන්ති අප්පසන්නා. පබ්බජිතෙ ව සම්පත්තෙ පවිච්ඡග්ගමනං න කරොන්ති, ගන්ත්වා න පස්සන්ති, පටිසන්ථාරං න කරොන්ති, පඤ්ඤං න පුච්ඡන්ති, ධම්මං න සුඤ්ඤන්ති, දානං න දෙන්ති, අනුමොදනං න සුඤ්ඤන්ති, නිවාසනට්ඨානං න සංවිදහන්ති. අථ තෙසං අවණ්ණො අබ්භුග්ගච්ඡති – “අසුකො නාම රාජා අස්සද්ධො අප්පසන්නො, පබ්බජිතෙ සම්පත්තෙ පවිච්ඡග්ගමනං න කරොති...”

පෙ.... නිවාසනට්ඨානං න සංවිදහති” ති. තං සුත්වා පබ්බජිතා තස්ස නගරද්වාරොන න ගච්ඡන්ති, ගච්ඡන්තාපි නගරං න පවිසන්ති. එවං අනාගතානං අරහන්තානං අනාගමනමෙව හොති. ආගතානම්පි එංසුචිභාරෙ අසති යෙපි අජානිත්වා ආගතා, තෙ – “වසිස්සාමාති තාව චින්තෙන්වා ආගතම්හා, ඉමෙසං පන රාජුතං ඉමිනා නිභාරොන කො වසිස්සති” ති නික්ඛම්ත්වා ගච්ඡන්ති. එවං අනාගතෙසු අනාගච්ඡන්තෙසු, ආගතෙසු දුක්ඛං විහරන්තෙසු සො දෙසො පබ්බජිතානං අනාවාසො හොති. තතො දෙවතාරක්ඛා න හොති, දෙවතාරක්ඛාය අසති අමනුස්සා ඔකාසං ලහන්ති. අමනුස්සා උස්සන්තා අනුප්පන්නං ඛ්‍යාධිං උප්පාදෙන්ති, සීලවන්තානං දස්සනපඤ්ඤාපුච්ඡනාදිවත්ථුකස්ස පුඤ්ඤස්ස අනාගමො හොති. විපරියායෙන පන යථාචුත්තකණ්ඨපක්ඛට්ඨපරිත්තස්ස සුක්කපක්ඛස්ස සම්භවො හොතිති එවමෙන්ට වුද්ධිභානියො වෙදිතබ්බා.

135. එකමිදාහන්ති ඉදං භගවා පුබ්බෙ වජ්ජීනං ඉමස්ස වජ්ජිසත්තකස්ස දෙසිතභාවජපකාසනත්ථමාහ . තත්ථ සාරන්දදෙ චෙතියෙති එවංනාමකෙ විභාරො. අනුප්පන්නෙ කිර වුද්ධෙ තත්ථ සාරන්දදස්ස යක්ඛස්ස නිවාසනට්ඨානං චෙතියං අහොසි. අපේත්ථ භගවතො විහාරං කාරාපෙසුං, සො සාරන්දදෙ චෙතියෙ කතත්තා සාරන්දදචෙතියන්ත්වෙව සඬ්ඛාං ගතො.

අකරණියාති අකාතබ්බා, අග්ගහෙතබ්බාති අත්ථො. යදිදන්ති නිපාතමත්තං. යුද්ධස්සාති කරණත්ථෙ සාම්ච්චනං, අභිමුඛයුද්ධෙන ගහෙතුං න සක්කාති අත්ථො. අඤ්ඤානු උපලාපනායාති යපෙන්වා උපලාපනං. උපලාපනා නාම – “අලං විවාදෙන, ඉදාති සමග්ගා හොමා” ති හත්ථිඅස්සරට්ඨරඤ්ඤාසුවණ්ණාදිති පෙසෙන්වා සඬ්ගහකරණං. එවඤ්ඤි සඬ්ගහං කත්වා කෙවලං විස්සාසෙන සක්කා ගණ්ඨිතුන්ති අත්ථො. අඤ්ඤානු මිටුහෙදායාති යපෙන්වා මිටුහෙදං. ඉමිනා අඤ්ඤාමඤ්ඤාහෙදං කත්වාපි සක්කා එතෙ ගහෙතුන්ති දස්සෙති. ඉදං බ්‍රාහ්මණො භගවතො කථාය නායං ලභිත්වා ආහ.

කිං පන භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස ඉමාය කථාය නයලාභං න ජානාතිති? ආම, ජානාති. ජානන්තො කස්මා කපේසිති? අනුකම්පාය. එවං කිරස්ස අහොසි – “මයා අකථිතෙපි කතිපාහෙන ගන්ත්වා සබ්බෙ ගණ්ඨිස්සති, කථිතෙ පන සමග්ගෙ හින්දන්තො තිහි සංවච්ඡරෙහි ගණ්ඨිස්සති, එත්තකම්පි ජීවිතමෙව වරං, එත්තකඤ්ඤි ජීවන්තා අත්තනො පතිට්ඨානභුතං පුඤ්ඤං කරිස්සන්ති” ති.

අභිනන්දිත්වාති විත්තෙන අභිනන්දිත්වා. අනුමොදිත්වාති “යාව සුභාසිතඤ්චිදං හොතා ගොතමෙනා” ති වාචාය අනුමොදිත්වා. පක්කාමිති රඤ්ඤො සන්තිකං ගතො. තතො නං රාජා – “කිං ආවරිය, භගවා අවවා” ති පුච්ඡි. සො – “යථා හො සමණස්ස ගොතමස්ස වචනං න සක්කා වජ්ජී කෙනවි ගහෙතුං, අපි ව උපලාපනාය වා මිටුහෙදෙන වා සක්කා” ති ආහ. තතො නං රාජා – “උපලාපනාය අම්භාකං හත්ථිඅස්සාදයො නස්සිස්සන්ති, හෙදෙනෙව තෙ ගහෙස්සාමි, කිං කරොමා” ති පුච්ඡි. තෙන හි, මහාරාජ, තුම්හෙ වජ්ජී ආරබ්භ පරිසති කථං සමුට්ඨාපෙට්. තතො අහං – “කිං තෙ මහාරාජ තෙහි, අත්තනො සන්තකෙහි කසිවාණ්ථජාදිති කත්වා ජීවන්තු එතෙ රාජානො” ති වත්වා පක්කම්ස්සාමි. තතො තුම්හෙ – “කින්තු බො හො එස බ්‍රාහ්මණො වජ්ජී ආරබ්භ පවත්තං කථං පටිබාහති” ති වදෙය්‍යාට්, දිවසභාගෙ වාහං තෙසං පණ්ණාකාරං පෙසෙස්සාමි, තම්පි ගාභාපෙන්වා තුම්හෙපි මම දොසං ආරොපෙන්වා බන්ධනාලනාදිති අකත්වා ව කෙවලං ධුරමුණ්ඩං මං කත්වා නගරා නිහරාපෙට්. අථාහං – “මයා තෙ නගරෙ පාකාරො පටිබා ව කාරිතා, අහං කිර දුබ්බලට්ඨානඤ්ච උත්තානගම්භිරට්ඨානඤ්ච ජානාමි, න විරස්සෙව දානි උජුං කරිස්සාමි” ති වක්ඛාමි. තං සුත්වා තුම්හෙ – “ගච්ඡතු” ති වදෙය්‍යාථාති. රාජා සබ්බං අකාසි.

ලිච්ඡවි තස්ස නික්ඛමනං සුත්වා – “සයො බ්‍රාහ්මණො, මා තස්ස ගඬ්ගං උත්තරිතුං අදන්ථා” ති ආහංසු. තත්‍ර එකච්චෙහි – “අම්හෙ ආරබ්භ කථිතත්තා කිර සො එවං කතො” ති චුත්තෙ “තෙන හි, හණෙ, එතු” ති හණංසු. සො ගන්ත්වා ලිච්ඡවි දිස්වා “කිං ආගතත්ථා” ති පුච්ඡිතො තං පවත්ති. ආරොචෙසි, ලිච්ඡවිනො – “අප්පමත්තකෙන නාම එවං ගරුං දණ්ඩං කාතුං න යුත්ත” ති වත්වා – “කිං තෙ තත්‍ර යානන්තර” ති පුච්ඡිංසු. “විනිවිඡයාමච්චොහමස්මි” ති. තදෙව තෙ යානන්තරං හොතුති. සො සුට්ඨුතරං විනිවිඡයං කරොති, රාජකුමාරා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්ඨන්ති.

සො පතිට්ඨිතගුණො හුත්වා එකදිවසං එකං ලිච්ඡවිං ගහෙන්වා එකමන්තං ගන්ත්වා – දාරකා කසන්තිති පුච්ඡි. ආම, කසන්ති. ද්වෙ ගොණෙ යොපෙන්වාති? ආම, ද්වෙ ගොණෙ යොපෙන්වාති. එත්තකං වත්වා නිවත්තො. තතො තං අඤ්ඤො – “කිං ආවරියො ආහා” ති පුච්ඡිත්වා තෙන චුත්තං අසද්දහන්තො “න මෙ එස යථාභූතං කපේති” ති තෙන සද්ධිං හිප්ඡි. බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤස්මිං දිවසෙ එකං ලිච්ඡවිං එකමන්තං නෙත්වා – “කෙන බාඤ්ජනෙන භුත්තොසි” ති පුච්ඡිත්වා නිවත්තො. තම්පි අඤ්ඤො පුච්ඡිත්වා අසද්දහන්තො තපෙව හිප්ඡි. බ්‍රාහ්මණො අපරම්පි දිවසං එකං ලිච්ඡවිං එකමන්තං නෙත්වා – “අතිදුග්ගතොසි කිරා” ති පුච්ඡි. කො එවමාහාති පුච්ඡිතො අසුකො නාම ලිච්ඡවිති. අපරම්පි එකමන්තං නෙත්වා – “ත්වං කිර හිරුකජාතිකො” ති පුච්ඡි. කො එවමාහාති? අසුකො නාම ලිච්ඡවිති. එවං අඤ්ඤොන අකථිතමෙව අඤ්ඤස්ස කපෙන්තො තිහි සංවච්ඡරෙහි තෙ රාජානො අඤ්ඤාමඤ්ඤං හින්දිත්වා යථා ද්වෙ එකමග්ගෙන න ගච්ඡන්ති, තථා කත්වා සන්තිපාතහෙරිං වරාපෙසි. ලිච්ඡවිනො – “ඉස්සරා සන්තිපතන්තු, සුරා සන්තිපතන්තු” ති වත්වා න සන්තිපතිංසු.

බ්‍රාහ්මණො – “අයං දානි කාලො, සිසං ආගච්ඡතු” ති රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. රාජා සුත්වා ව බලහෙරිං වරාපෙන්වා නික්ඛමි. වෙසාලිකා සුත්වා – “රඤ්ඤො ගඬ්ගං උත්තරිතුං න දස්සාමා” ති හෙරිං වරාපෙසුං. තම්පි සුත්වා – “ගච්ඡන්තු සුරරාජානො” ති ආදිති වත්වා න සන්තිපතිංසු. “නගරප්පවෙසනං න දස්සාම, ද්වාරානි පිදහිත්වා

යස්සාමා”ති හෙරිං වරාපෙසුං. එකොපි න සන්නිපති. යථාච්චට්ඨෙව ද්වාරෙහි පවිසිත්වා සබ්බෙ අනයංඛාසනං පාපෙත්වා ගතො.

භික්ඛුඅපරිභානියධම්මවණ්ණනා

136. අපං බො භගවා අවිරපක්කන්තෙතිආදිමිහි සන්නිපාතෙත්වාති දුරවිහාරෙසු ඉද්ධිමන්තෙ පෙසෙත්වා සන්නිකවිහාරෙසු සයං ගන්ත්වා – “සන්නිපතං, ආයස්මන්තො; භගවා වො සන්නිපාතං ඉච්ඡති”ති සන්නිපාතෙත්වා. අපරිභානියෙති අපරිභානිකරො, වුද්ධිහෙතුකුතෙති අත්ථො. ධම්මෙ දෙසෙස්සාමීති වන්දසහස්සං සූරියසහස්සං උට්ඨපෙත්තො විය වතුකුට්ටකෙ ගෙහෙ අත්තො තෙලදීපසහස්සං උප්පාලෙන්තො විය පාකටෙ කත්වා කප්පිස්සාමීති.

තත්ථ අභිණ්භං සන්නිපාතාති ඉදං වජ්ජිසත්තකෙ වුත්තසදිසමෙව. ඉධාපි ව අභිණ්භං අසන්නිපතිතා දිසාසු ආගතසාසනං න සුණන්ති. තතො – “අසුකච්ඡාරසීමා ආකුලා, උපොසථපචාරණා ධීතා, අසුකස්මිං යානෙ භික්ඛු වෙජ්ජකම්මදුක්කම්මාදීති කරොන්ති, විඤ්ඤන්තිබ්බුලා පුප්ඵදානාදිහි ජීවිකං කප්පෙන්නි”තිආදීති න ජානන්ති, පාපභික්ඛුපි “පමත්තො භික්ඛුසඬ්ඨො”ති ඤත්වා රාසිභූතා සාසනං ඔසක්කාපෙන්නි. අභිණ්භං සන්නිපතිතා පන තං තං පවත්තිං සුණන්ති, තතො භික්ඛුසඬ්ඨං පෙසෙත්වා සීමං උජුං කරොන්ති, උපොසථපචාරණාදයො පවත්තාපෙන්නි, මිච්ඡාජීවානං උස්සන්තට්ඨානෙ අරියවංසකෙ පෙසෙත්වා අරියවංසං කථාපෙන්නි, පාපභික්ඛුනං විනයධරෙහි නිග්ගහං කාරාපෙන්නි, පාපභික්ඛුපි “අප්පමත්තො භික්ඛුසඬ්ඨො, න සක්කා අමිහෙහි වග්ගබන්ධෙන විවරිතු”න්ති භිජ්ජිත්වා පලායන්ති. එවමෙත්ථ භානිවුද්ධියො වෙදිතබ්බා.

සමග්ගාතිආදිසු වෙතියපට්ඨගන්ත්ථං වා බොධිගෙහඋපොසථාගාරවිජාදනත්ථං වා කතිකවත්තං වා යපෙතුකාමතාය ඔවාදං වා දාතුකාමතාය – “සඬ්ඨො සන්නිපතතු”ති හෙරියා වා සණ්ටියා වා ආකොට්ඨාය – “මය්හං විවරකම්මං අත්ථී, මය්හං පත්තො පචිතබ්බො, මය්හං නවකම්මං අත්ථී”ති වික්කෙපං කරොන්තා න සමග්ගා සන්නිපතන්ති නාම. සබ්බං පන තං කම්මං යපෙත්වා – “අහං පුරිමතරං, අහං පුරිමතර”න්ති එකප්පහාරෙතෙව සන්නිපතන්තා සමග්ගා සන්නිපතන්ති නාම. සන්නිපතිතා පන වින්තෙත්වා මන්තෙත්වා කත්තබ්බං කත්වා එකතො අවුට්ඨහන්තා සමග්ගා න වුට්ඨහන්ති නාම. එවං වුට්ඨිතෙසු හි යෙ පයමං ගච්ඡන්ති, තෙසං එවං හොති – “අමිහෙහි බාහිරකථාව සුතා, ඉදාති විනිච්ඡයකථා භවිස්සති”ති. එකප්පහාරෙතෙව වුට්ඨහන්තා පන සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම. අපිච “අසුකට්ඨානෙ විහාරසීමා ආකුලා, උපොසථපචාරණා ධීතා, අසුකට්ඨානෙ වෙජ්ජකම්මාදිකාරකා පාපභික්ඛු උස්සන්තා”ති සුත්වා – “කො ගන්ත්වා තෙසං නිග්ගහං කරිස්සති”ති වුත්තෙ – “අහං පයමං, අහං පයම”න්ති වත්වා ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වුට්ඨහන්ති නාම.

ආගන්තුකං පන දිස්වා – “ඉමං පරිවෙණං යාහි, එතං පරිවෙණං යාහි, අයං කො”ති අවත්වා සබ්බෙ වත්තං කරොන්තාපි, ජිණ්ණපත්තවිවරකං දිස්වා තස්ස භික්ඛාචාරවත්තෙන පත්තවිවරං පරියෙසමානාපි, ගිලානස්ස ගිලානහෙසජ්ජං පරියෙසමානාපි, ගිලානමෙව අනාථං – “අසුකපරිවෙණං යාහි, අසුකපරිවෙණං යාහි”ති අවත්වා අත්තතො අත්තතො පරිවෙණෙ පට්ඨගන්ත්වාපි, එකො ඔලියමානකො ගන්ථො හොති, පඤ්ඤවත්තං භික්ඛුං සඬ්ගණ්හිත්වා තෙන තං ගන්ථං උක්ඛිපාපෙන්නාපි සමග්ගා සඬ්ඨං කරණියාති කරොන්ති නාම.

අපඤ්ඤන්තන්තිආදිසු නවං අධම්මිකං කතිකවත්තං වා සික්ඛාපදං වා බන්ධන්තා අපඤ්ඤන්තං පඤ්ඤපෙන්නි නාම, පුරාණසත්ථතවත්ථුස්මිං සාවත්ථීයං භික්ඛු විය. උද්ධම්මං උබ්බිතයං සාසනං දිපෙන්නා පඤ්ඤන්තං සමුච්ඡින්නන්ති නාම, වස්සසතපරිනිබ්බුතෙ භගවති වෙසාලිකා වජ්ජිපුත්තකා විය. බුද්දානුබුද්දකා පන ආපත්තියො සඤ්චිච්ච විනික්කමන්තා යථාපඤ්ඤන්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය න වත්තන්ති නාම, අස්සජිපුතබ්බසුකා විය. නවං පන කතිකවත්තං වා සික්ඛාපදං වා අබන්ධන්තා, ධම්මවිනයතො සාසනං දිපෙන්නා, බුද්දානුබුද්දකාති සික්ඛාපදාති අසමුහනන්තා අපඤ්ඤන්තං න පඤ්ඤපෙන්නි, පඤ්ඤන්තං න සමුච්ඡින්නන්ති, යථාපඤ්ඤන්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තන්ති නාම, ආයස්මා උපසෙතො විය, ආයස්මා යසො කාකණ්ඩකපුත්තො විය ව.

“සුණාතු, මෙ ආවුසො සඬ්ඨො, සන්තම්භාකං සික්ඛාපදාති ගිහිගතාති, ගිහිනොපි ජානන්ති, ‘ඉදං වො සමණානං සකාපුත්තියානං කප්පති, ඉදං වො න කප්පති’ති. සවෙ හි මයං බුද්දානුබුද්දකාති සික්ඛාපදාති සමුහනිස්සාම, භවිස්සන්ති වත්තාරො – ‘ධුමකාලිකා සමණෙන ගොතමෙන සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤන්තං, යාවිමෙසං සත්ථා අට්ඨාසි, තාවිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිංසු. යතො ඉමෙසං සත්ථා පරිනිබ්බුතො, න දානිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛන්ති’ති. යදි සඬ්ඨස්ස පත්තකල්ලං, සඬ්ඨො අපඤ්ඤන්තං න පඤ්ඤපෙය්‍යා, පඤ්ඤන්තං න සමුච්ඡින්නදෙය්‍යා, යථාපඤ්ඤන්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තෙය්‍යා”ති (වුළුව. 442) –

ඉමං තන්තිං යපයන්තො ආයස්මා මහාකස්සපො විය ව. වුද්ධියෙවාති සීලාදිහි ගුණෙහි වුඩ්ඪියෙව, නො පරිභානි.

ථෙරාති ථීරභාවජ්ජන්තා ථෙරකාරකෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා. බහු රත්තියො ජානන්තිති රත්තඤ්ඤු. විරං පබ්බජිතානං එතෙසන්ති විරපබ්බජිතා. සඬ්ඨස්ස පිතුට්ඨානෙ ධීතාති සඬ්ඨපිතරො. පිතුට්ඨානෙ ධීතත්තා සඬ්ඨං පරිනෙන්නි පුබ්බධිගමා හුත්වා තිසු සික්ඛාසු පවත්තෙන්නිති සඬ්ඨපරිණායකා.

යෙ තෙසං සක්කාරාදීනි න කරොන්ති, ඔවාදත්ථාය ද්වෙ තයො වාරෙ උපට්ඨානං න ගච්ඡන්ති, තෙපි තෙසං ඔවාදං න දෙන්ති, පච්චේකිකං න කට්ඨන්ති, සාරභුතං ධම්මපරියායං න සික්ඛාපෙන්ති. තෙ තෙහි විස්සට්ඨා සීලාදීහි ධම්මක්ඛන්ධෙහි සත්තහි ව අරියධනෙහි ඵලමාදීහි ගුණෙහි පරිභායන්ති. යෙ පන තෙසං සක්කාරාදීනි කරොන්ති, උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති, තෙපි තෙසං ඔවාදං දෙන්ති. “ඵලං තෙ අභික්කම්මිකම්මං, ඵලං තෙ පටික්කම්මිකම්මං, ඵලං තෙ ආලෝකිකම්මං, ඵලං තෙ විලෝකිකම්මං, ඵලං තෙ සම්ඤ්ජිතම්මං, ඵලං තෙ පසාරිතම්මං, ඵලං තෙ සඨ්ඨාපිපත්තව්වරං ධාරෙතම්මං”න්ති පච්චේකිකං කට්ඨන්ති, සාරභුතං ධම්මපරියායං සික්ඛාපෙන්ති, තෙරසහි ධුතඨගෙහි දසහි කථාවත්ථුහි අනුසාසන්ති. තෙ තෙසං ඔවාදෙ යත්වා සීලාදීහි ගුණෙහි වඩ්ඪමානා සාමඤ්ඤත්ථං අනුපාපුණන්ති. ඵලමෙත්ථ භානිවුද්ධියො වෙදිතම්මං.

පුනඛිභවදානං පුනඛිභවො, පුනඛිභවො සීලමස්සාති පොනොඛිභවිකා, පුනඛිභවදායිකාති අත්ථො, තස්මා පොනොඛිභවිකාය. න වසං ගච්ඡන්තිති එත්ථ යෙ චතුත්තං පච්චයානං කාරණං උපට්ඨාකානං පදානුපදිකා හුත්වා ගාමනො ගාමං විවරන්ති, තෙ තස්සා තණ්හාය වසං ගච්ඡන්ති නාම, ඉතරෙ න ගච්ඡන්ති නාම. තත්ථ භානිවුද්ධියො පාකටායෙව.

ආරඤ්ඤකෙසුති පඤ්චධනුසතිකපච්ඡිමෙසු. සාපෙක්ඛාති සතණ්හා සාලයා. ගාමන්තසෙනාසනෙසු හි කුමානං අප්පෙත්වාපි තතො වුට්ඨිතමත්තොව ඉත්ථිපුරිසදාරිකාදිසද්දං සුණාති, යෙනස්ස අධිගතවිසෙසොපි භායතියෙව. අරඤ්ඤෙ පන නිද්දායිත්වා පටිබුද්ධමත්තො සිහබ්බග්ගමොරාදිතං සද්දං සුණාති, යෙන ආරඤ්ඤකං පිතිං ලභිත්වා තමෙව සම්මසන්තො අග්ගඵලෙ පතිට්ඨාති. ඉති භගවා ගාමන්තසෙනාසනෙ කුමානං අප්පෙත්වා නිසිත්තහික්ඛුනො අරඤ්ඤෙ නිද්දායන්තමෙව පසංසති. තස්මා තමෙව අත්ථවසං පටිච්ච – “ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙසු සාපෙක්ඛා භවිස්සන්ති”ති ආහ.

පච්චත්තඤ්ඤෙව සතිං උපට්ඨපෙස්සන්තිති අත්තනාව අත්තනො අබ්භන්තරෙ සතිං උපට්ඨපෙස්සන්ති. පෙසලාති පියසීලා. ඉධාපි සබ්බමාරිතං ආගමනං අනිච්ඡන්තා නෙවාසිකා අස්සද්ධා භොන්ති අප්පසන්තා. සම්පත්තහික්ඛුනං පච්චුග්ගමනාපත්තව්වරප්පට්ගගණආසනපඤ්ඤාපනතාලවණ්ටග්ගණාදීනි න කරොන්ති, අථ තෙසං අවණ්ණො උග්ගච්ඡති – “අසුකච්ඡාරවාසිනො හික්ඛු අස්සද්ධා අප්පසන්තා විහාරං පටිට්ඨානං වත්තපට්චත්තං න කරොන්ති”ති. තං සුත්වා පබ්බජිතා විහාරද්වාරෙන ගච්ඡන්තාපි විහාරං න පටිසන්ති. ඵලං අනාගතානං අනාගමනමෙව භොති. ආගතානං පන ඵාසුච්ඡාරෙ අසති යෙපි අජානිත්වා ආගතා, තෙ – “වසිස්සාමාති තාව චිත්තෙන්වා ආගතාමිහ, ඉමෙසං පන නෙවාසිකානං ඉමිනා නිහාරෙන කො වසිස්සති”ති නික්ඛම්ත්වා ගච්ඡන්ති. ඵලං සො විහාරො අරඤ්ඤෙසං හික්ඛුනං අනාවාසොව භොති. තතො නෙවාසිකා සීලවත්තානං දස්සනං අලහන්තා කඨිබ්බාචිනොදනං වා ආචාරසික්ඛාපකං වා මධුරධම්මස්සවනං වා න ලහන්ති, තෙසං නෙව අග්ගහිතධම්මග්ගණං, න ගහිතස්ප්කායකරණං භොති. ඉති තෙසං භානියෙව භොති, න වුද්ධි.

යෙ පන සබ්බමාරිතං ආගමනං ඉච්ඡන්ති, තෙ සද්ධා භොන්ති පසන්තා, ආගතානං සබ්බමාරිතං පච්චුග්ගමනාදීනි කත්වා සෙනාසනං පඤ්ඤපෙන්වා දෙන්ති, තෙ ගහෙන්වා හික්ඛාචාරං පටිසන්ති, කඨිබ්බං විනොදෙන්ති, මධුරධම්මස්සවනං ලහන්ති. අථ තෙසං කිත්තිසද්දො උග්ගච්ඡති – “අසුකච්ඡාරහික්ඛු ඵලං සද්ධා පසන්තා වත්තසම්පන්නා සඨ්ඨාහකා”ති. තං සුත්වා හික්ඛු දුරතොපි එන්ති, තෙසං නෙවාසිකා වත්තං කරොන්ති, සම්පං ආගන්ත්වා වුඩ්ඪතරං ආගන්තුකං වන්දිත්වා නිසීදන්ති, නවකතරස්ස සන්තිකෙ ආසනං ගහෙන්වා නිසීදන්ති. නිසීදිත්වා – “ඉමස්මිං විහාරෙ වසිස්සථ ගම්ස්සථා”ති පුච්ඡන්ති. ‘ගම්ස්සාමි’ති වුත්තෙ – “සප්පායං සෙනාසනං, සුලභා හික්ඛා”තිආදීනි වත්වා ගන්තුං න දෙන්ති. විනයධරො වෙ භොති, තස්ස සන්තිකෙ විනයං සප්කායන්ති. සුත්තන්තාදිධරො වෙ, තස්ස සන්තිකෙ තං තං ධම්මං සප්කායන්ති. ආගන්තුකානං ථෙරානං ඔවාදෙ යත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණන්ති. ආගන්තුකා “එකං ද්වෙ දිවසානි වසිස්සාමාති ආගතාමිහ, ඉමෙසං පන සුඛසංවාසනාය දසද්වාදසවස්සානි වසිස්සාමා”ති වත්තාරො භොන්ති. ඵලමෙත්ථ භානිවුද්ධියො වෙදිතම්මං.

137. දුතියසත්තකෙ කම්මං ආරාමො එතෙසන්ති කම්මාරාමාති. කම්මෙ රතාති කම්මරතා. කම්මාරාමතමනුයුත්තාති යුත්තා පයුත්තා අනුයුත්තා. තත්ථ කම්මන්ති ඉතිකාතම්මකම්මං වුච්චති. සෙයාථිදං – විවරවිචාරණං, විවරකරණං, උපත්ථම්භනං, සුවිසරං, පත්තත්ථවිකං, අසංඛද්ධකං, කායබන්ධනං, ධමකරණං, ආධාරකං, පාදකථලිකං, සම්මප්පජිආදිතං කරණන්ති. එකච්චො හි එතානි කරොන්තො සකලදිවසං එතානෙව කරොති. තං සන්ධායෙස පටික්ඛෙපො. යො පන එතෙසං කරණවෙලායමෙව එතානි කරොති, උද්දෙසවෙලායං උද්දෙසං ගණ්හාති, සප්කායවෙලායං සප්කායති, වෙනියඨගණවත්තවෙලායං වෙනියඨගණවත්තං කරොති, මනසිකාරවෙලායං මනසිකාරං කරොති, න සො කම්මාරාමො නාම.

න භස්සාරාමාති එත්ථ යො ඉත්ථිවණ්ණපුරිසවණ්ණාදිවසෙන ආලාපසල්ලාපං කරොන්තොයෙව දිවසඤ්ච රත්තිඤ්ච චිතිනාමෙති, ඵවරුපෙ භස්සෙ පරියන්තකාරී න භොති, අයං භස්සාරාමො නාම. යො පන රත්තින්දිවං ධම්මං කට්ඨති, පඤ්භං විස්සජ්ජෙති, අයං අප්පභස්සොව භස්සෙ පරියන්තකාරීයෙව. කස්මා? “සන්තිපතිතානං වො, හික්ඛවෙ, ද්වයං කරණියං – ධම්මි වා කථා, අරියො වා තුණ්හිභාවො”ති (ම. නි. 1.273) වුත්තන්තා.

න නිද්දාරාමානි එත්ථ යො ගච්ඡන්තොපි නිසින්තොපි නිපන්තොපි ටීනමිද්ධාහිභුතො නිද්දායනියෙව, අයං නිද්දාරාමො නාම. යස්ස පන කර්මකායගෙලක්ඛෙත චිත්තං භවධිගෙ ඔතරති, නායං නිද්දාරාමො. තෙනෙවාහ – “අභිජානාමහං අග්ගිවෙස්සන, ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතප්පටික්කන්තො චතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො නිද්දං ඔක්කමිතා”ති (ම. නි. 1.387).

න සඬගණිකාරාමානි එත්ථ යො එකස්ස දුතියො ද්විතීයං තතියො තිණ්ණං චතුත්ථොති එවං සංසට්ඨොව විහරති, එකකො අස්සාදං න ලභති, අයං සඬගණිකාරාමො. යො පන චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු එකකො අස්සාදං ලභති, නායං සඬගණිකාරාමානි වෙදිතබ්බො.

න පාපිච්ඡානි එත්ථ අසන්තසම්භාවනාය ඉච්ඡාය සමන්තාගතා දුස්සීලා පාපිච්ඡා නාම.

න පාපමිත්තාදීසු පාපා මිත්තා එතෙසන්ති පාපමිත්තා. චතුසු ඉරියාපට්ඨෙසු සහ අයනතො පාපා සභායා එතෙසන්ති පාපසභායා. තත්තීන්තතප්පොණතප්පබ්භාරතාය පාපෙසු සම්පවඬිකාති පාපසම්පවඬිකා.

ඔරමත්තකෙනාති අවරමත්තකෙන අප්පමත්තකෙන. අන්තරාති අරහත්තං අපත්වාච එත්ථන්තරෙ. වොසානන්ති පරිනිට්ඨිතභාවං – “අලමෙත්තාවතා”ති ඔසක්කනං ධීතකිච්චනං. ඉදං චුත්තං හොති – “යාව සීලපාරිසුද්ධිමත්තෙන වා විපස්සනාමත්තෙන වා ඤානමත්තෙන වා සොතාපන්නභාවමත්තෙන වා සකදාගාමිභාවමත්තෙන වා අනාගාමිභාවමත්තෙන වා වොසානං න ආපජ්ජිස්සන්ති, තාව චුද්ධියෙව භික්ඛූනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිහානී”ති.

138. තතියසත්තකෙ සද්ධාති සද්ධාසම්පන්නා. තත්ථ ආගමනීයසද්ධා, අධිගමසද්ධා, පසාදසද්ධා, ඔකප්පනසද්ධාති චතුබ්බිධා සද්ධා. තත්ථ ආගමනීයසද්ධා සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං හොති. අධිගමසද්ධා අරියපුත්තලානං. බුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝොති චුත්තෙ පන පසාදො පසාදසද්ධා. ඔකප්පෙත්වා පකප්පෙත්වා පන සද්දහනං ඔකප්පනසද්ධා. සා දුට්ඨාපි ඉධාධිප්පෙතා. තාය හි සද්ධාය සමන්තාගතො සද්ධාවිමුත්තො, චක්කලිත්ථෙරසදිසො හොති. තස්ස හි චෙතියඬගණවත්තං වා, බොධියඬගණවත්තං වා කතමෙව හොති. උපජ්ඣායවත්තආවරියවත්තාදීනි සබ්බවත්තානි පුරෙති. භිරිමනාති පාපජිගුච්ඡනලක්ඛණාය හිරියා යුත්තචිත්තා. ඔත්තප්පිති පාපතො භායනලක්ඛණෙන ඔත්තප්පෙන සමන්තාගතා.

බහුස්සුතාති එත්ථ පන පරියත්තිබහුස්සුතො, පටිවෙධබහුස්සුතොති ද්වෙ බහුස්සුතා. පරියත්තීති තිණ් පිටකාති. පටිවෙධොති සච්චප්පටිවෙධො. ඉමස්මිං පන යානෙ පරියත්ති අධිප්පෙතා. සා යෙන බහු සුතා, සො බහුස්සුතො. සො පනෙස නිස්සයමුච්චනකො, පරිසුපට්ඨාකො, භික්ඛුනොවාදකො, සබ්බත්ථකබහුස්සුතොති චතුබ්බිධො හොති. තත්ථ තයො බහුස්සුතා සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය ඔවාදවග්ගෙ චුත්තතයෙන ගහෙතබ්බා. සබ්බත්ථකබහුස්සුතා පන ආනන්දත්ථෙරසදිසා හොන්ති. තෙ ඉධ අධිප්පෙතා.

ආරද්ධවීරියාති යෙසං කායිකඤ්ච චෙතසිකඤ්ච වීරියං ආරද්ධං හොති. තත්ථ යෙ කායසඬගණිකං විනොදෙත්වා චතුසු ඉරියාපට්ඨෙ අට්ඨආරබ්භවත්ථුවසෙන එකකා හොන්ති, තෙසං කායිකවීරියං ආරද්ධං නාම හොති. යෙ චිත්තසඬගණිකං විනොදෙත්වා අට්ඨසමාපත්තිවසෙන එකකා හොන්ති, ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසස්ස යානං පාපුණිතුං න දෙත්ති, යානෙ උප්පන්නකිලෙසස්ස නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නකිලෙසස්ස සයනං පාපුණිතුං න දෙත්ති, උප්පන්නුප්පන්නට්ඨානෙයෙව කිලෙසෙ නිග්ගණන්ති, තෙසං චෙතසිකවීරියං ආරද්ධං නාම හොති.

උපට්ඨිතස්සතීති විරකතාදීනං සරිතා අනුස්සරිතා මහාගතිමිඛයඅභයත්ථෙරදීඝභාණඅභයත්ථෙරතිපිටකවුළාභයත්ථෙරා විය. මහාගතිමිඛයඅභයත්ථෙරො කිර ජාතපඤ්චමදිවසෙ මඬගලපායාසෙ තුණ්ඩං පසාරෙන්නං වායසං දිස්වා හුං හුන්ති සද්දමකාසී. අථ සො ථෙරකාලෙ – “කදා පට්ඨාය, හන්තෙ, සරථා”ති භික්ඛූහි පුච්ඡිතො “ජාතපඤ්චමදිවසෙ කතසද්දතො පට්ඨාය ආවුසො”ති ආහ.

දීඝභාණකඅභයත්ථෙරස්ස ජාතනවමදිවසෙ මාතා වුම්බිස්සාමීති ඔනනා තස්සා මොළී මුච්චිත්ථං. තතො තුම්බමත්තාති සුමනපුප්ථානි ආරකස්ස උරෙ පතීත්වා දුක්ඛං ජනයිංසු. සො ථෙරකාලෙ – “කදා පට්ඨාය, හන්තෙ, සරථා”ති පුච්ඡිතො – “ජාතනවමදිවසතො පට්ඨායා”ති ආහ.

තිපිටකවුළාභයත්ථෙරො – “අනුරාධපුරෙ තිණ් ද්වාරානි පිදහාපෙත්වා මනුස්සානං එකෙන ද්වාරෙන නික්ඛමනං කත්වා – ‘ත්ථං කින්නාමො, ත්ථං කින්නාමො’ති පුච්ඡිත්වා සායං පුන අපුච්ඡිත්වාච තෙසං නාමානි සම්පට්ච්ඡාපෙතුං – “සක්කා ආවුසො”ති ආහ. එවරුපෙ භික්ඛූ සන්ධාය – “උපට්ඨිතස්සතී”ති චුත්තං.

පඤ්ඤවත්තොති පඤ්ඤන්තං බන්ධනං උදයබ්බයපරිග්ගාහිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා. අපි ව ද්විතිපි එතෙහි පදෙහි විපස්සකානං භික්ඛූනං විපස්සනාසම්භාරභූතා සම්මාසති වෙච විපස්සනාපඤ්ඤා ව කට්ඨා.

139. වතුන්ටසන්නකෙ සතියෙව සම්බොජ්ඣකිගො සතිසම්බොජ්ඣකිගොති. එස නයො සබ්බන්ට. තත්ථ උපට්ඨානලක්ඛණො සතිසම්බොජ්ඣකිගො, පච්චයලක්ඛණො ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣකිගො, පග්ගහලක්ඛණො විරියසම්බොජ්ඣකිගො, ඵරණලක්ඛණො පිතිසම්බොජ්ඣකිගො, උපසමලක්ඛණො පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකිගො, අවික්ඛෙපලක්ඛණො සමාධිසම්බොජ්ඣකිගො, පටිසම්බානලක්ඛණො උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිගො. භාවෙස්සන්තීති සතිසම්බොජ්ඣකිගං වතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙන්තා, ඡති කාරණෙහි ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣකිගං සමුට්ඨාපෙන්තා, නවහි කාරණෙහි විරියසම්බොජ්ඣකිගං සමුට්ඨාපෙන්තා, දසහි කාරණෙහි පිතිසම්බොජ්ඣකිගං සමුට්ඨාපෙන්තා, සත්තහි කාරණෙහි පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකිගං සමුට්ඨාපෙන්තා, දසහි කාරණෙහි සමාධිසම්බොජ්ඣකිගං සමුට්ඨාපෙන්තා, පඤ්චහි කාරණෙහි උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිගං සමුට්ඨාපෙන්තා වඩ්ඪෙස්සන්තීති අත්ථො. ඉමිනා විපස්සනාමග්ගඵලසම්පයුත්තෙ ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙ සම්බොජ්ඣකිගෙ කට්ඨෙ.

140. පඤ්චමසන්නකෙ අනිච්චසඤ්ඤාති අනිච්චානුපස්සනාය සද්ධිං උප්පන්නසඤ්ඤා. අනත්තසඤ්ඤාදිසුපි එසෙව නයො. ඉමා සත්ත ලොකියවිපස්සනාපි භොන්ති. “එතං සත්තං, එතං පණ්ණං, යදිදං සබ්බසම්බාරසමථො විරාගො නිරොධො”ති (අ. නි. 9.36) ආගතවසෙනෙන්ට ද්වෙ ලොකුත්තරාපි භොන්තීති වෙදිතබ්බා.

141. ඡක්කෙ මෙත්තං කායකම්මන්ති මෙත්තචිත්තෙන කත්තබ්බං කායකම්මං. වච්ඡකම්මමනොකම්මෙසුපි එසෙව නයො. ඉමානි පන භික්ඛූනං වසෙන ආගතානි ගිහිසුපි ලබ්භන්ති. භික්ඛූනඤ්ඤි මෙත්තචිත්තෙන ආභිසමාවාරිකධම්මපුරුණං මෙත්තං කායකම්මං නාම. ගිහීනං චෙතියවන්දනත්ථාය බොධිවන්දනත්ථාය සඬ්ඝනිමන්නනත්ථාය ගමනං, ගාමං පිණ්ඩාය පට්ටං භික්ඛූ දිස්වා පච්චුග්ගමනං, පත්තප්පට්ගගණං, ආසනපඤ්ඤාපනං, අනුගමනන්ති එවමාදිකං මෙත්තං කායකම්මං නාම.

භික්ඛූනං මෙත්තචිත්තෙන ආවාරපඤ්ඤත්තිසික්ඛාපදපඤ්ඤාපනං, කම්මට්ඨානකට්ඨං, ධම්මදෙසනා, තෙපිටකම්පි බුද්ධච්චනං මෙත්තං වච්ඡකම්මං නාම. ගිහීනං චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, බොධිවන්දනත්ථාය ගච්ඡාම, ධම්මස්සවනං කර්ස්සාම, දීපමාලපුප්ඵපුප්ඵ කර්ස්සාම, තිණි සුචරිතානි සමාදාය වත්තිස්සාම, සලාකහත්තාදීනි දස්සාම, වස්සවාසිකං දස්සාම, අප්ප් සඬ්ඝස්ස වත්තාරො පච්චයෙ දස්සාම, සඬ්ඝං නිමන්තෙත්වා බාදනීයාදීනි සංවිදහට්, ආසනානි පඤ්ඤාපෙට්, පානීයං උපට්ඨපෙට්, සඬ්ඝං පච්චුග්ගන්ත්වා ආනෙට්, පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙට්, ඡන්දජානා උස්සාහජානා වෙය්‍යාවච්චං කරොටාතිආදිකට්ඨකාලෙ මෙත්තං වච්ඡකම්මං නාම.

භික්ඛූනං පාතොව උට්ඨාය සරිරප්පට්ඨග්ගනං, චෙතියඬ්ඝවත්තාදීනි ව කත්වා විචිත්තාසනෙ නිසීදන්වා ඉමස්මිං විහාරෙ භික්ඛූ සුඛි භොන්තු අවෙරා අබ්‍යාපජ්ජාති චිත්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම. ගිහීනං ‘අය්‍යා සුඛි භොන්තු, අවෙරා අබ්‍යාපජ්ජාති චිත්තනං මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ආචී වෙච රහො වාති සම්මුඛා ව පරම්මුඛා ව. තත්ථ නවකානං විචරකම්මාදිසු සභායභාවගමනං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. ථෙරානං පන පාදධොවනවන්දනාච්ඡන්දාදිහෙදං සබ්බං සාමිච්ඡකම්මං සම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම. උභයෙහිපි දුන්නික්ඛිත්තානං දාරුභණ්ඩාදීනං තෙසු අවමඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුන්නික්ඛිත්තානං විය පටිසාමනං පරම්මුඛා මෙත්තං කායකම්මං නාම.

දෙවත්ථෙරො තිස්සත්ථෙරොති එවං පග්ගස්ස වචනං සම්මුඛා මෙත්තං වච්ඡකම්මං නාම. විහාරෙ අසන්නං පන පටිපුච්ඡන්තස්ස කුහිං අමිභාකං දෙවත්ථෙරො, කුහිං අමිභාකං තිස්සත්ථෙරො, කදා නු බො ආගමිස්සතිති එවං මමායනවචනං පරම්මුඛා මෙත්තං වච්ඡකම්මං නාම.

මෙත්තාසිනෙහසිනිද්ධානි පන නයනානි උමිථිලෙන්වා පසන්නෙන මුඛෙන ඔලොකනං සම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම. දෙවත්ථෙරො තිස්සත්ථෙරො අරොගො භොතු, අප්පාඛාධොති සමන්තාහරණං පරම්මුඛා මෙත්තං මනොකම්මං නාම.

ලාභානි විචරාදයො ලද්ධපච්චයා. ධම්මිකානි කුහනාදිහෙදං මිච්ඡාජීවං වජ්ජෙන්වා ධම්මෙන සමෙන භික්ඛාචාරචත්තෙන උප්පන්නා. අත්තමසො පත්තපරියාපන්නමත්තමිපීති පච්ඡිමකොටියා පත්තෙ පරියාපන්නං පත්තස්ස අත්තොගතං ද්විතිකට්ඨස්සභික්ඛාමත්තමිපි. අප්පට්ඨිහත්තභොගීති එත්ථ ද්වෙ පට්ඨිහත්තා නාම – ආමිසප්පට්ඨිහත්තඤ්ඤං, පුග්ගලප්පට්ඨිහත්තඤ්ඤං. තත්ථ – “එත්තකං දස්සාමි, එත්තකං න දස්සාමි”ති එවං චිත්තෙන විහජනං ආමිසප්පට්ඨිහත්තං නාම. “අසුකස්ස දස්සාමි, අසුකස්ස න දස්සාමි”ති එවං චිත්තෙන විහජනං පන පුග්ගලප්පට්ඨිහත්තං නාම. තදුභයමිපි අකත්වා යො අප්පට්ඨිහත්තං භුඤ්ජති, අයං අප්පට්ඨිහත්තභොගී නාම.

සීලවත්තෙහි සබ්බමචාරිහි සාධාරණභොගීති එත්ථ සාධාරණභොගිනො ඉදං ලක්ඛණං, යං යං පණ්ණං ලබ්භති, තං තං නෙව ලාභෙන ලාභං නිජ්ඣිසනනාමුඛෙන ගිහීනං දෙති, න අත්තනා භුඤ්ජති, පට්ග්ගණ්භන්තො ව – “සඬ්ඝෙන සාධාරණං භොතු”ති ගහෙන්වා සංඤ්ටිං පහරින්වා පරිභුඤ්ජිතබ්බං සඬ්ඝසන්නකං විය පස්සති.

ඉමං පන සාරණියධම්මං කො පුරෙති, කො න පුරෙති? දුස්සීලො තාව න පුරෙති. න හි තස්ස සන්නකං සීලවත්තා ගණ්භන්ති. පරිසුද්ධසීලො පන වත්තං අබ්‍රණ්ඩෙන්තො පුරෙති. තත්ථිදං වත්තං – යො හි ඔදිස්සකං කත්වා

මාතු වා පිතු වා ආවරිපුප්ඝායාදීනං වා දෙනි, සො දාතබ්බං දෙනි, සාරණියධම්මො පනස්ස න හොති, පලිබොධප්ඵගනං නාම හොති. සාරණියධම්මො හි මුත්තපලිබොධස්සෙව වට්ටති. තෙන පන ඔදිස්සකං දෙන්තෙන ගිලානගිලානුපට්ඨාකආගන්තුකගම්කානඤ්චෙව නවපබ්බජිතස්ස ව සඬ්ඝාටිපත්තග්ගහණං අජානන්තස්ස දාතබ්බං. එතෙසං දත්වා අවසෙසං ථෙරාසනතො පට්ඨාය ථොකං අදත්වා යො යත්තකං ගණ්හාති, තස්ස තත්තකං දාතබ්බං. අවසිට්ඨෙ අසති පුන පිණ්ඩාය වරින්වා ථෙරාසනතො පට්ඨාය යං යං පණිතං, තං දත්වා සෙසං පරිභුඤ්ජිතබ්බං. “සීලවන්තෙහි”ති වචනතො දුස්සීලස්ස අදාතුම්පි වට්ටති.

අයං පන සාරණියධම්මො සුසික්ඛිතාය පරිසාය සුපුරො හොති, නො අසික්ඛිතාය පරිසාය. සුසික්ඛිතාය හි පරිසාය යො අඤ්ඤතො ලහති, සො න ගණ්හාති. අඤ්ඤතො අලහන්තොපි පමාණයුත්තමෙව ගණ්හාති, නාතිරෙකං. අයං පන සාරණියධම්මො එවං පුනප්පුනං පිණ්ඩාය වරින්වා ලද්ධං ලද්ධං දෙන්තස්සාපි ද්වාදසහි වස්සෙහි පුරති, න තතො ඔරං. සවෙ හි ද්වාදසමෙ වස්සෙ සාරණියධම්මපුරකො පිණ්ඩපාතපුරං පත්තං ආසනසාලායං යපෙත්වා නභායිතුං ගච්ඡති සඬ්ඝත්ථෙරො ව කස්සෙසො පත්තොති, “සාරණියධම්මපුරකස්සා”ති වුත්තෙ “ආහරථ න”න්ති සබ්බං පිණ්ඩපාතං විචාරෙත්වා භුඤ්ජිත්වා ව රිත්තං පත්තං යපෙති, අථ සො භික්ඛු රිත්තං පත්තං දිස්වා “මය්හං අනවසෙසෙත්වාව පරිභුඤ්ජිංසු”ති දොමනස්සං උප්පාදෙති, සාරණියධම්මො භිජ්ජති, පුන ද්වාදසවස්සාති පුරෙතබ්බො හොති. තිත්ථියපරිවාසසදිසො හෙස, සකිං ඛණ්ඩෙ ජාතෙ පුන පුරෙතබ්බොව. යො පන – “ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙ, යස්ස මෙ පත්තගතං අනාපුච්ඡාව සබ්බත්ථාරි පරිභුඤ්ජන්ති”ති සොමනස්සං ජනෙති, තස්ස පුණ්ණො නාම හොති.

එවං පුරිතසාරණියධම්මස්ස පන නෙව ඉස්සා, න මච්ඡරියං හොති. සො මනුස්සානං පියො හොති, සුලභපච්චයො ව, පත්තගතමස්ස දියාමානම්පි න බියති, භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං ලහති, භයෙ වා ජාතකෙ වා සම්පත්තෙ දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති.

තත්ත්වොති වත්ථුති – සෙනගිරිවාසී තිස්සත්ථෙරො කිර මහාගිරිගාමං උපනිස්සාය විහරති. පඤ්ඤාස මහාථෙරා නාගදිපං චෙතියවන්දනත්ථාය ගච්ඡන්තා ගිරිගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා නික්ඛම්ංසු. ථෙරො පන පවිසන්තො තෙ දිස්වා පුච්ඡී – “ලද්ධං, හන්තෙ”ති? විවරිමිහ ආවුසොති. සො තෙසං අලද්ධභාවං ඤත්වා ආහ – “හන්තෙ යාවාහං ආගච්ඡාමි, තාව ඉධෙව හොථා”ති. මයං, ආවුසො, පඤ්ඤාස ජනා පත්තතෙමනමත්තම්පි න ලභිමිහාති. හන්තෙ, නෙවාසිකා නාම පට්ඨලා හොන්ති, අලහන්තාපි භික්ඛාචාරමග්ගසභාගං ජානන්ති. ථෙරා ආගමෙසුං. ථෙරො ගාමං පාවිසී. ධුරගෙහෙයෙව මහාඋපාසිකා බීරහත්තං සජ්ජෙත්වා ථෙරං ඔලොකයමානා යීතා. අථ ථෙරස්ස ද්වාරං සම්පත්තස්සෙව පත්තං පුරෙත්වා අදාසී, සො තං ආදාය ථෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා ගණ්හථ, හන්තෙති, සඬ්ඝත්ථෙරං ආහ. ථෙරො – “අම්හෙහි එත්තකෙහි කිඤ්චි න ලද්ධං, අයං සීසමෙව ගහෙත්වා ආගතො, කිං නු බො”ති සෙසානං මුඛං ඔලොකෙසී. ථෙරො ඔලොකනාකාරෙනෙව ඤත්වා “හන්තෙ, ධම්මෙන සමෙන ලද්ධපිණ්ඩපාතො, නික්ඛුක්ඛුවවා ගණ්හථා”තිආදිතො පට්ඨාය සබ්බෙසං යාවදත්ථං දත්වා අත්තනාපි යාවදත්ථං භුඤ්ජී.

අථ නං හත්තකිච්චාවසානෙ ථෙරා පුච්ඡිංසු – “කදා, ආවුසො, ලොකුත්තරධම්මං පට්ඨිජ්ඣි”ති? නත්ථී මෙ, හන්තෙ, ලොකුත්තරධම්මොති. ඤානලාභීසී, ආවුසොති? එතම්පි මෙ, හන්තෙ, නත්ථීති. නනු, ආවුසො, පාටිභාරියන්ති? සාරණියධම්මො මෙ, හන්තෙ, පුරිතො, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පුරිතකාලතො පට්ඨාය සවෙපි භික්ඛුසතසභස්සං හොති, පත්තගතං න බියති. තෙ සුත්වා – “සාධු සාධු සජ්ජුරිස, අනුච්ඡවිකම්ඳං තුය්හ”න්ති ආහංසු. ඉදං තාව – “පත්තගතං න බියති”ති එත්ථ වත්ථු.

අයමෙව පන ථෙරො චෙතියපබ්බතෙ ගිරිභණ්ඩමහාපුජාය දානට්ඨානං ගන්ත්වා ඉමස්මිං යානෙ කිං වරහණ්ඩන්ති පුච්ඡී. ද්වෙ සාටකා, හන්තෙති. එතෙ මය්හං පාපුණ්ස්සන්ති. තං සුත්වා අමච්චො රඤ්ඤො ආරොචෙසී – “එකො දහරො එවං වදති”ති. දහරස්ස එවං චිත්තං, මහාථෙරානං පන සුමුමසාටකා වට්ටන්තිති වත්වා මහාථෙරානං දස්සාමිති යපෙති. තස්ස භික්ඛුසඬ්ඝෙ පටිපාටියා යීතෙ දෙන්තස්ස මත්ථකෙ යපිතාපි තෙ සාටකා හත්ථං නාරොහන්ති. අඤ්ඤො ආරොහන්ති. දහරස්ස දානකාලෙ පන හත්ථං ආරුල්හා. සො තස්ස හත්ථෙ පාතෙත්වා අමච්චස්ස මුඛං ඔලොකෙත්වා දහරං නිසීදාපෙත්වා දානං දත්වා සඬ්ඝං විස්සජ්ජෙත්වා දහරස්ස සන්තිකෙ නිසීදිත්වා – “හන්තෙ, ඉමං ධම්මං කදා පට්ඨිජ්ඣිත්වා”ති ආහ. සො පරියායෙනාපි අසන්තං අවදන්තො – “නත්ථී මය්හං මහාරාජ ලොකුත්තරධම්මො”ති ආහ. නනු, හන්තෙ, පුබ්බෙ අවචුත්ථාති. ආම, මහාරාජ, සාරණියධම්මපුරකො අහං, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පුරිතකාලතො පට්ඨාය භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං පාපුණාති. “සාධු සාධු, හන්තෙ, අනුච්ඡවිකම්ඳං තුය්හ”න්ති වන්දිත්වා පක්කාමි. ඉදං – “භාජනීයභණ්ඩට්ඨානෙ අග්ගභණ්ඩං පාපුණාති”ති එත්ථ වත්ථු.

බ්‍රාහ්මණතිස්සභයෙ පන භාතරගාමවාසිනො නාගත්ථෙරියා අනාරොචෙත්වාව පලායිංසු. ථෙරී පච්චුසසමයෙ – “අතිවිය අප්පනිග්ගොසො ගාමො, උපධාරෙථ තාවා”ති දහරභික්ඛුනියො ආහ. තා ගන්ත්වා සබ්බෙසං ගතභාවං ඤත්වා ආගම්ම ථෙරියා ආරොචෙසුං. සා සුත්වා “මා තුම්හෙ තෙසං ගතභාවං චිත්තයිත්ථ, අත්තනො උද්දෙසපරිපුච්ඡායොනිසොමනසිකාරෙසුයෙව යොගං කරොථා”ති වත්වා භික්ඛාචාරවෙලායං පාරුපිත්වා අත්තද්වාදසමා ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධමුලෙ අට්ඨාසී. රුක්ඛෙ අධිවත්ථාදෙවතා ද්වාදසන්තම්පි භික්ඛුනීනං පිණ්ඩපාතං දත්වා “අයො, මා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡථ, නිව්චං ඉධෙව එථා”ති ආහ. ථෙරියා පන කනිට්ඨභාතා නාගත්ථෙරො නාම අත්ථී, සො – “මහත්තං හයං, න සක්කා ඉධ යාපෙතුං, පරතීරං ගමිස්සාමි”ති අත්තද්වාදසමොව අත්තනො

වසනටියානා නික්බන්තො ථෙරිං දිස්වා ගම්ස්සාමිති භාතරගාමං ආගතො. ථෙරි – “ථෙරා ආගතා”ති සුත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා කිං අය්‍යාති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආවික්ඛි. සා – “අප්ප ඵකදිවසං විහාරෙයෙව වසිත්වා ස්වෙ ගම්ස්සපා”ති ආහ. ථෙරා විහාරං අගමංසු.

ථෙරි පුනදිවසෙ රුක්ඛමුලෙ පිණ්ඩාය වරින්වා ථෙරං උපසඬකමිත්වා “ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජපා”ති ආහ. ථෙරො – “වට්ඨිස්සති ථෙරි”ති වත්වා තුණ්හි අටියාසි. ධම්මිකො තාත පිණ්ඩපාතො , කුක්කුච්චං අකත්වා පරිභුඤ්ජපාති. “වට්ඨිස්සති ථෙරි”ති. සා පත්තං ගහෙත්වා ආකාසෙ බිපි. පත්තො ආකාසෙ අටියාසි. ථෙරො – “සත්තතාලමත්තෙ ධීතමපි භික්ඛුනිහත්තමෙව ථෙරි”ති වත්වා – “භයං නාම සබ්බකාලං න භොති, භයෙ වූපසන්තෙ අරියවංසං කප්පමානො, ‘භො පිණ්ඩපාතික, භික්ඛුනිහත්තං භුඤ්ජිත්වා චිතිනාමයිත්වා’ති විත්තෙන අනුච්ඡේදයමානො සන්ථම්භෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, අප්පමත්තා භොථ ථෙරියො”ති මග්ගං ආරුහි.

රුක්ඛදෙවතාපි – “සවෙ ථෙරො ථෙරියා හත්ථතො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිස්සති, න නං නිවත්තෙස්සාමි. සවෙ න පරිභුඤ්ජිස්සති, නිවත්තෙස්සාමි”ති විත්තයමානා යත්වා ථෙරස්ස ගමනං දිස්වා රුක්ඛා ඔරුය්හ පත්තං, හත්තෙ, දෙපාති පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං රුක්ඛමුලංයෙව ආනෙත්වා ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා පිණ්ඩපාතං දත්වා කතහත්තකිච්චං පටිඤ්ඤං කාරොත්වා ද්වාදස භික්ඛුනියො ද්වාදස භික්ඛු ව සත්තවස්සානි උපට්ඨති. ඉදං – “දෙවතා උස්සුක්කං ආපජ්ජන්ති”ති එත්ථ වත්ථු. තත්‍ර හි ථෙරි සාරණියධම්මපූරිකා අහොසි.

අබණ්ඩානීතිආදියු යස්ස සත්තසු ආපත්තික්ඛන්ධෙසු ආදිමිති වා අන්තෙ වා සික්ඛාපදං භින්නං භොති, තස්ස සීලං පරියන්තෙ ඡින්නසාටකො විය බණ්ඩං නාම. යස්ස පන වෙමජ්ඣෙ භින්නං, තස්ස මජ්ඣෙ ඡිද්දසාටකො විය ඡිද්දං නාම භොති. යස්ස පන පටිපාටියා ද්වෙ තිණි භින්නානි, තස්ස පිට්ඨියං වා කුච්ඡියං වා උට්ඨිතෙන විසභාගවණ්ණෙන කාලරත්තාදීනං අඤ්ඤතරවණ්ණා ගාථි විය සබ්ලං නාම භොති. යස්ස පන අන්තරන්තරා විසභාගබ්න්දුවිත්‍රා ගාථි විය කම්මාසං නාම භොති. යස්ස පන සබ්බෙනසබ්බං අභින්නානි, තස්ස තානි සීලානි අබණ්ඩානි අච්ඡිද්දානි අසබ්ලානි අකම්මාසානි නාම භොන්ති. තානි පනෙතානි තණ්හාදාසබ්බානො මොවෙත්වා භුජිස්සභාවකරණෙනො භුජිස්සානි. බුද්ධාදිහි විඤ්ඤාහි පසන්ථත්තා විඤ්ඤාපසන්ථානි, තණ්හාදිට්ඨිහි අපරාමට්ඨත්තා – “ඉදං නාම ත්වං ආපන්නපුබ්බො”ති කෙනච පරාමට්ඨුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා ව අපරාමට්ඨානි, උපවාරසමාධිං වා අප්පනාසමාධිං වා සංවත්තයන්තිති සමාධිසංවත්තනිකානීති වූව්වන්ති.

සීලසාමඤ්ඤගතා විහරිස්සන්තිති තෙසු තෙසු දිසාභාගෙසු විහරන්තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සමානභාවූපගතසීලා විහරිස්සන්ති. සොතාපන්නාදීනඤ්චි සීලං සමුද්දන්තරෙපි දෙවලොකෙපි වසන්තානං අඤ්ඤෙසං සොතාපන්නාදීනං සීලෙන සමානමෙව භොති, නත්ථි මග්ගසීලෙ නානත්තං. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

යායං දිට්ඨිති මග්ගසම්පයුත්තා සම්මාදිට්ඨි. අරියානි නිද්දොසා. නිය්‍යානීති නිය්‍යානිකා. තක්කරස්සානි යො තථාකාරී භොති. සබ්බදුක්ඛක්ඛයායානි සබ්බදුක්ඛක්ඛයත්ථං. දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතානි සමානදිට්ඨිභාවං උපගතා හුත්වා විහරිස්සන්ති. වූද්ධියෙවානි ඵලං විහරන්තානං වූද්ධියෙව භික්ඛුනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිභානීති.

142. එතදෙව බහුලන්ති ආසන්නපරිනිබ්බානත්තා භික්ඛු ඔවදන්තො පුනස්පුනං ඵතංයෙව ධම්මිං කථං කරොති. ඉති සීලන්ති ඵලං සීලං, ඵත්තකං සීලං. ඵත්ථ වතුපාරිසුද්ධිසීලං සීලං විත්තෙකග්ගතා සමාධි, විපස්සනාපඤ්ඤා පඤ්ඤානි වෙදිතබ්බා. සීලපරිභාවිතොති ආදියු යස්මිං සීලෙ යත්වා ව මග්ගසමාධිං ඵලසමාධිං නිබ්බත්තෙන්ති. ඵසො තෙන සීලෙන පරිභාවිතො මහප්ඵලො භොති, මහානිසංසො. යමිහි සමාධිමිති යත්වා මග්ගපඤ්ඤං ඵලපඤ්ඤං නිබ්බත්තෙන්ති, සා තෙන සමාධිනා පරිභාවිතා මහප්ඵලා භොති, මහානිසංසා. යාය පඤ්ඤාය යත්වා මග්ගවිත්තං ඵලවිත්තං නිබ්බත්තෙන්ති, තං තාය පරිභාවිතං සම්මදෙව ආසවෙහි විමුච්චති.

යථාභිරන්තන්ති බුද්ධානං අනභිරතිපරිතස්සිතං නාම නත්ථි, යථාරුචි යථාඅප්ඤ්ඤාසයන්ති පන වුත්තං භොති. ආයාමානි ඵහි යාම. “අයාමා”තිපි පායො, ගච්ඡාමානි අත්ථො. ආනන්දානි හගවා සන්තිකාවචරත්තා ථෙරං ආලපති. ථෙරො පන – “ගණ්හථාචුසො පත්තචීවරානි, හගවා අසුකට්ඨානං ගන්තුකාමො”ති භික්ඛුනං ආරොවෙති.

144. අම්බලට්ඨිකාගමනං උත්තානමෙව. අථ බො ආයස්මා සාරිපුත්තොතිආදි (දී. නි. 3.141) සම්පසාදනීයෙ විත්ථාරිතං.

දුස්සීලආදීනවචණ්ණනා

148. පාටලිගමනෙ ආවසථාගාරන්ති ආගන්තුකානං ආවසථගෙන. පාටලිගාමෙ කිර නිච්චකාලං ද්වින්නං රාජුනං සභායකා ආගන්ත්වා කුලානි ගෙහතො නිහරිත්වා මාසමපි අඩ්ඨමාසමපි වසන්ති. තෙ මනුස්සා නිච්චපද්දුනා – “එතෙසං ආගතකාලෙ වසනටියානං හවිස්සති”ති නගරමජ්ඣෙ මහති. සාලං කරිත්වා තස්සා එකස්මිං පදෙසෙ හණ්ඩපටිසාමනටියානං, එකස්මිං පදෙසෙ නිවාසටියානං අකංසු. තෙ – “හගවා ආගතො”ති සුත්වා ව – “අම්හෙහි ගන්ත්වාපි හගවා ආනෙතබ්බො සියා, සො සයමෙව අම්භාකං වසනටියානං සම්පත්තො, අප්ප හගවන්තං ආවසථෙ

මඩගලං වදාපෙස්සාමා”ති එතදත්ථමෙව උපසඬකමන්තා. තස්මා එවමාහංසු. යෙන ආවසථාගාරන්ති තෙ කිර – “බුද්ධා නාම අරඤ්ඤප්ඤාසයා අරඤ්ඤාරාමා අන්තොගාමෙ වසිතුං ඉච්ඡෙය්‍යං වා නො වා”ති භගවතො මනං අජානන්තා ආවසථාගාරං අප්පට්ඨගිත්ථවා ආගමංසු. ඉදානි භගවතො මනං ඤත්වා පුරෙතරං ගන්ත්වා පට්ඨගිත්ථාමානි යෙනාවසථාගාරං, තෙනුපසඬකමංසු. සබ්බසන්ථරිත්ති යථා සබ්බං සන්ථතං හොති, එවං සන්ථරිං.

149. දුස්සිලොති අසිලො නිස්සිලො. සිලවිපන්නොති විපන්නසිලො හින්තසංවරො. පමාදාධිකරණන්ති පමාදකාරණා.

ඉදඤ්ථ සුත්තං ගහට්ඨානං වසෙන ආගතං පබ්බජිතානම්පි පන ලබ්භතෙව. ගහට්ඨො හි යෙන යෙන සිප්පට්ඨානෙන ජීවිතං කප්පෙති – යදි කසියා, යදි වණ්ඡප්පාය, පාණාතිපාතාදිවසෙන පමත්තො තං තං යථාකාලං සම්පාදෙතුං න සක්කොති, අප්පස්ස මූලම්පි විනස්සති. මාසාතකාලෙ පාණාතිපාතං පන අදින්නාදානාදීනි ව කරොන්තො දණ්ඩවසෙන මහතිං හොගජානිං නිගච්ඡති. පබ්බජිතො දුස්සිලො ව පමාදකාරණා සිලතො බුද්ධවචනතො ඤානතො සත්තඅරියධනතො ව ජානිං නිගච්ඡති.

ගහට්ඨස්ස – “අසුකො නාම අසුකකුලෙ ජාතො දුස්සිලො පාපධම්මො පරිච්චන්තඉධලොකපරලොකො සලාකහත්තමත්තම්පි න දෙති”ති වතුපරිසමප්ඤ්ඤා පාපකො කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති. පබ්බජිතස්ස වා – “අසුකො නාම නාසක්ඛි සිලං රක්ඛිතුං, න බුද්ධවචනං උග්ගහෙතුං, චෙජ්ජකම්මාදිහි ජීවති, ඡහි අගාරවෙහි සමන්තාගතො”ති එවං අබ්භුග්ගච්ඡති.

අවිසාරදොති ගහට්ඨො තාව – “අවස්සං බහුතං සන්තිපාතට්ඨානෙන කෙවි මම කම්මං ජානිස්සන්ති, අප් මං නිග්ගණ්හිස්සන්ති”ති වා, “රාජකුලස්ස වා දස්සන්ති”ති සහයො උපසඬකමති, මඩකුහුතො පත්තක්ඛන්ධො අධොමුඛො අඩගුලිකෙන භූමිං කසන්තො නිසීදති, විසාරදො හුත්වා කපේතුං න සක්කොති. පබ්බජිතොපි – “බහු හික්ඛු සන්තිපතිතා, අවස්සං කොවි මම කම්මං ජානිස්සති, අප් මෙ උපොසඨම්පි පවාරණම්පි ය්‍යපෙත්වා සාමඤ්ඤතො වාවෙත්වා නික්කඩ්ඪිස්සන්ති”ති සහයො උපසඬකමති, විසාරදො හුත්වා කපේතුං න සක්කොති. එකච්චො පන දුස්සිලොපි දප්පිතො විය විවරති, සොපි අප්ඤාසයෙන මඩකු හොතියෙව.

සම්මුල්ලො කාලඬකරොති තස්ස හි මරණමඤ්ඤෙව නිපන්නස්ස දුස්සිලකම්මෙ සමාදාය පවත්තිතට්ඨානං ආපාට්මාගච්ඡති, සො උම්මිලෙත්වා ඉධලොකං පස්සති, නිම්මිලෙත්වා පරලොකං පස්සති, තස්ස චත්තාරො අපායා උපට්ඨහන්ති, සත්තිසතෙන සිසෙ පහරියමානො විය හොති. සො – “වාරෙථ, වාරෙථා”ති විරවන්තො මරති. තෙන චුත්තං – “සම්මුල්ලො කාලං කරොති”ති. පඤ්චමපදං උත්තානමෙව.

150. ආනිසංසකථා චුත්තවිපරියායෙන වෙදිතබ්බා.

151. බහුදෙව රත්තිං ධම්මියා කථායාති අඤ්ඤාය පාළිමුත්තකාය ධම්මිකථාය වෙව ආවසථානුමොදනාය ව ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්නො විය යොජනප්පමාණං මහාමඤ්ඤං පිළෙත්වා මධුපානං පායෙන්නො විය බහුදෙව රත්තිං සන්දස්සෙත්වා සම්පහංසෙත්වා උය්‍යාපෙසි. අහික්කන්තාති අතික්කන්තා ඛිණා බයවයං උපෙනා. සුඤ්ඤාගාරන්ති පාටියෙක්කං සුඤ්ඤාගාරං නාම නත්ථි, තත්ථෙව පන එකපස්සෙ සාණ්පාකාරෙන පරික්ඛිපිත්ථා – “ඉධ සත්ථා විස්සම්භ්වති”ති මඤ්ඤං පඤ්ඤපෙසුං. භගවා – “වතුහිපි ඉරියාපට්ඨෙ පරිභුත්තං එතෙසං මහප්පලං භවිස්සති”ති තත්ථ සිහසෙය්‍යං කප්පෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “සුඤ්ඤාගාරං පාවිසි”ති.

පාටලිපුත්තනගරමාපනවණ්ණනා

152. සුනිධවස්සකාරාති සුනිධො ව වස්සකාරො ව ද්වෙ බ්‍රාහ්මණා. මගධමහාමත්තාති මගධරඤ්ඤො මහාමත්තා මහාඅමච්චා, මගධරට්ඨෙ වා මහාමත්තා මහතියා ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතාති මගධමහාමත්තා. පාටලිගාමෙ නගරන්ති පාටලිගාමං නගරං කත්වා මාපෙන්නි. වජ්ජිනං පට්ඨානායාති වජ්ජිරාජකුලානං ආයමුඛපච්ඡින්නදනත්ථං. සහස්සෙවාති එකෙකවග්ගවසෙන සහස්සං සහස්සං හුත්වා. වත්ථුනීති සරවත්ථුනි. චිත්තාති නමත්ති නිවෙසනාති මාපෙතුන්ති රඤ්ඤඤ්ච රාජමහාමත්තානඤ්ච නිවෙසනාති මාපෙතුං වත්ථුවිජ්ජාපායකානං චිත්තාති නමත්ති. තෙ කිර අත්තනො සිප්පානුභාවෙන හෙට්ඨා පට්ඨියං නිංසහත්ථමත්තෙ යානෙ – “ඉධ නාගග්ගාහො, ඉධ යක්ඛග්ගාහො, ඉධ භුතග්ගාහො, පාසාණො වා බාණුකො වා අත්ථි”ති පස්සන්ති. තෙ තදා සිප්පං ජප්පිත්වා දෙවතාහි සද්ධිං මන්තයමානා විය මාපෙන්නි. අප්වා නෙසං සරිරෙ දෙවතා අධිමුච්චිත්වා තත්ථ තත්ථ නිවෙසනාති මාපෙතුං චිත්තං නාමෙන්නි. තා වතුසු කොණෙසු බාණුකෙ කොට්ටෙත්වා වත්ථුම්පි ගහිතමත්තෙ පටිවිගච්ඡන්ති. සද්ධානං කුලානං සද්ධා දෙවතා තථා කරොන්ති, අස්සද්ධානං කුලානං අස්සද්ධා දෙවතාව. කිං කාරණා? සද්ධානඤ්ච එවං හොති – “ඉධ මනුස්සා නිවෙසනං මාපෙත්වා පඨමං හික්ඛුසඬ්ඨං නිසීදාපෙත්වා මඩගලං වඩ්ඪාපෙස්සන්ති. අප් මයං සිලවන්තානං දස්සනං, ධම්මකථං, පඤ්භාවිස්සප්පනං, අනුමොදනඤ්ච සොතුං ලභිස්සාම, මනුස්සා දානං දත්වා අම්භාකං පත්තිං දස්සන්ති”ති.

තාවතිංසෙහි යථා හි එකස්මිං කුලෙ එකං පණ්ඩිතමනුස්සං, එකස්මිං වා විහාරෙ එකං බහුස්සුතහික්ඛුං උපාදාය – “අසුකකුලෙ මනුස්සා පණ්ඩිතා, අසුකවිහාරෙ හික්ඛු බහුස්සුතා” ති සද්දො අබ්භුග්ගච්ඡති, එවමෙව සක්කං දෙවරාජානං විස්සකම්මඤ්ච දෙවපුත්තං උපාදාය – “තාවතිංසා පණ්ඩිතා” ති සද්දො අබ්භුග්ගතො. තෙනාහ – “තාවතිංසෙහි” ති. තාවතිංසෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වාපි විය මාපෙන්නිති අත්ථො.

යාවතා අරියං ආයතනන්ති යත්තකං අරියකමනුස්සානං ඔසරණට්ඨානං නාම අත්ථී. යාවතා වණිජ්ජපථානි යත්තකං වාණිජානං ආහතභණ්ඩස්ස රාසිවසෙනෙව කයවික්කයට්ඨානං නාම, වාණිජානං වසනට්ඨානං වා අත්ථී. ඉදං අග්ගනගරන්ති තෙසං අරියායතනවණිජ්ජපථානං ඉදං අග්ගනගරං ජෙට්ඨකං පාමොක්ඛං භවිස්සති. පුට්ඨෙදනන්ති භණ්ඩපුට්ඨෙදනට්ඨානං, භණ්ඩභණ්ඩිකානං මොවනට්ඨානන්ති චුත්තං හොති. සකලජම්බුදිපෙ අලද්ධභණ්ඩම්පි හි ඉධෙව ලභිස්සන්ති, අඤ්ඤත්ථ වික්කයෙන අගච්ඡන්තම්පි ච ඉධෙව ගම්ස්සති. තස්මා ඉධෙව පුට්ඨං භින්දිස්සන්තිති අත්ථො. චතුසු හි ද්වාරෙසු චත්තාරි සභායං එකන්ති එවං දිවසෙ දිවසෙ පඤ්චසතසභස්සානි උට්ඨතිස්සන්තිති දස්සෙති.

අග්ගිතො වාතිආදියු චකාරත්ථො වා-සද්දො. අග්ගිතා ච උදකෙන ච මිට්ඨභෙදෙන ච නස්සිස්සතිති අත්ථො. එකකොට්ඨාසො අග්ගිතා නස්සිස්සති, නිබ්බාපෙනුං න සක්ඛිස්සන්ති. එකං ගඩ්ගා ගහෙන්වා ගම්ස්සති. එකො – “ඉමිනා අකථිතං අමුස්ස, අමුනා අකථිතං ඉමස්සා” ති වදන්තානං පිසුණුවානං වසෙන භින්තානං මනුස්සානං අඤ්ඤමඤ්ඤභෙදෙනෙව නස්සිස්සතිති අත්ථො. ඉති වත්වා භගවා පච්චුසකාලෙ ගඩ්ගාය තීරං ගන්ත්වා කතමුඛධොවනො හික්ඛාචාරවෙලං ආගමයමානො නිසීදි.

153. සුනිධවස්සකාරාපි – “අම්භාකං රාජා සමණස්ස ගොතමස්ස උපට්ඨාකො, සො අම්භෙ පුච්ඡිස්සති, ‘සත්ථා කිර පාටලිගාමං අගමාසි, තස්ස සන්තිකං උපසඩ්ධම්මත්ථ, න උපසඩ්ධම්මත්ථා’ ති. උපසඩ්ධම්මභාති ච චුත්තෙ – ‘නිමන්තයිත්ථ, න නිමන්තයිත්ථා’ ති ච පුච්ඡිස්සති. න නිමන්තයිමභාති ච චුත්තෙ අම්භාකං දොසං ආරොපෙන්වා නිග්ගණ්ඨිස්සති. ඉදං වාපි මයං ආගතට්ඨානෙ නගරං මාපෙම, සමණස්ස ඛො පන ගොතමස්ස ගතගතට්ඨානෙ කාලකණ්ණිස්සන්තා පටික්කමන්ති, තං මයං නගරමඩ්ගලං වදාපෙස්සාමා” ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මත්ථා නිමන්තයිංසු. තස්මා – “අථ ඛො සුනිධවස්සකාරා” තිආදි චුත්තං.

පුබ්බණ්ඨසමයන්ති පුබ්බණ්ඨකාලෙ. නිවාසෙත්වානි ගාමජ්ජවෙසනනිහාරෙන නිවාසනං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා. පත්තච්චරමාදායානි පත්තඤ්ච චිවරඤ්ච ආදියිත්වා කායජ්ජවිබද්ධං කත්වා.

සීලවන්තෙත්ථානි සීලවන්තෙ එත්ථ. සඤ්ඤතෙති කායවාමානෙහි සඤ්ඤතෙ.

තාසං දක්ඛිණමාදියෙති සඩ්ධස්ස දින්නෙ වත්තාරො පච්චයෙ තාසං සරදෙවතානං ආදිසෙය්‍ය, පත්තිං දදෙය්‍ය. පූජිතා පූජයන්තිති – “ඉමෙ මනුස්සා අම්භාකං ඤාතකාපි න හොන්ති, එවම්පි නො පත්තිං දෙන්නි” ති ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොථානි සුට්ඨු ආරක්ඛං කරොන්ති. මානිකා මානායන්තිති කාලානුකාලං බලිකම්මකරණෙන මානිකා “එතෙ මනුස්සා අම්භාකං ඤාතකාපි න හොන්ති, චතුමාසජමාසන්තරෙ නො බලිකම්මං කරොන්ති” ති මානෙන්නි, මානෙන්නියො උප්පන්නං පරිස්සයං හරන්ති.

තතො නන්ති තතො නං පණ්ඩිතජාතිකං මනුස්සං. ඔරසන්ති උරෙ යපෙන්වා සංවඩ්ඪිතං, යථා මාතා ඔරසං පුත්තං අනුකම්පති, උප්පන්නපරිස්සයහරණත්ථමෙව තස්ස වායමති, එවං අනුකම්පන්තිති අත්ථො. භද්‍රානි පස්සතිති සුන්දරානි පස්සති.

154. උචම්පන්ති පාරගමනත්ථාය ආණියො කොට්ටෙන්වා කතං. කුල්ලන්ති වල්ලිආදිහි බන්ධිත්වා කතං.

“යෙ තරන්ති අණ්ණෙව” න්ති ගාථාය අණ්ණෙවන්ති සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡෙදෙන යොජනමත්තං ගම්භීරස්ස ච පුට්ඨලස්ස ච උදකට්ඨානස්සෙනං අධිවචනං. සරන්ති ඉධ නදී අධිප්පෙනා. ඉදං චුත්තං හොති, යෙ ගම්භීරචිත්ථනං තණ්හාසරං තරන්ති, තෙ අරියමග්ගසඩ්ධානං සෙතුං කත්වාන. විසජ්ජ පල්ලලානි අනාමසිත්වා උදකහරිතානි නින්තට්ඨානානි. අයං පන ඉදං අප්පමත්තකං තරිතුකාමොපි කුල්ලඤ්ඤි ජනො පබන්ධති. බුද්ධා ච බුද්ධසාවකා ච විනායෙව කුල්ලෙන තිණ්ණා මෙධාවිනො ජනානි.

පයමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අරියසච්චකථාවණ්ණනා

155. කොට්ඨාමොති මහාපනාදස්ස පාසාදකොට්ඨං කතගාමො. අරියසච්චානන්ති අරියභාවකාරානං සච්චානං. අනනුබොධානි අබුජ්ඣනෙන අජානෙන. අප්පට්චෙධානි අප්පට්චිජ්ඣනෙන. සන්ධාවිතන්ති භවතො භවං ගමනවසෙන සන්ධාවිතං. සංසරිතන්ති පුනස්පුනං ගමනාගමනවසෙන සංසරිතං. මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්චානි මයා ච තුම්භෙහි ච. අථ වා සන්ධාවිතං සංසරිතන්ති සන්ධාවනං සංසරණං මමඤ්චෙව තුම්භාකඤ්ච අභොසිති එමමෙත්ථ

161. වෙසාලියං විහරතීති එතථ තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලී ඉද්ධා වෙව හොති ඒතාචාතිආදිනා බන්ධකෙ චුත්තනයෙන වෙසාලියා සම්පන්නභාවො වෙදිතබ්බො. අම්බපාලිවනෙති අම්බපාලියා ගණිකාය උය්‍යානභූතෙ අම්බවනෙ, සතො භික්ඛවෙති භගවා අම්බපාලිදස්සනෙ සතිපච්චපට්ඨානත්ථං විසෙසතො ඉධ සතිපට්ඨානදෙසනං.

ආරභි. තත්පර සරණිනි සතො. සම්පජානානිනි සම්පජානො. සනියා ව සම්පජ්ඤානෙ ව සමන්තාගතො හුත්වා විහරෙය්‍යානි අත්ථො. කායෙ කායානුපස්සිනිආදීසු යං වත්තබ්බං, තං මහාසනිපට්ඨානෙ වක්ඛාම.

නිලානි ඉදං සබ්බසංඝාතං. නිලවණ්ණානිආදි තස්සෙව විභාගස්සනං. තත්පර න තෙසං පකතිවණ්ණො නිලො, නිලවිලෙපනවිලිත්තත්තා පනෙතං වුත්තං. නිලවත්ථානි පටදුකුලකොසෙය්‍යාදීනිපි තෙසං නිලානෙව හොත්ති. නිලාදම්කාරානි නිලමණ්ණි නිලපුප්ඵෙහි අලඬකතා, රථාපි තෙසං නිලමණ්ණවිතා නිලවත්පරික්ඛිත්තා නිලද්ධජා නිලවම්මිකෙහි නිලාහරණෙහි නිලඅස්සෙහි යුත්තා, පතොදලට්ඨියොපි නිලා යෙවාති. ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරිවට්ටෙසිති පහරි. කිං ජෙ අම්බපාලීනි ජෙති ආලපනවචනං, හොති අම්බපාලි, කිං කාරණානි වුත්තං හොති. “කිඤ්චා”තිපි පාඨො, අයමෙවෙත්පරි අත්ථො. සාභාරන්ති සජනපදං. අඩගුලිං ඵොටෙසුන්ති අඩගුලිං වාලෙසුං. අම්බකායානි ඉන්ටිකාය.

යෙසන්ති කරණත්ථෙ සාම්චවනං, යෙහි අදිට්ඨානි වුත්තං හොති. ඔලොකෙථානි පස්සට්. අවලොකෙථානි පුනස්පුනං පස්සට්. උපසංහරථානි උපනෙට්. ඉමං ලිච්ඡවිපරිසං තුම්භාකං විත්තෙන තාවතිංසසදිසං උපසංහරථ උපනෙට් අල්ලියාපෙට්. යට්ඨ තාවතිංසා අභිරුපා පාසාදිකා නිලාදිනානාවණ්ණා, ඵවම්මෙ ලිච්ඡවිරාජානොපිති තාවතිංසෙහි සමකෙ කත්වා පස්සට්ඨානි අත්ථො.

කස්මා පන භගවා අනෙකසතෙහි සුත්තෙහි වක්ඛාදිනං රූපාදීසු නිමිත්තග්ගාහං පටිසෙධෙත්වා ඉධ මහත්තෙන උස්සාහෙන නිමිත්තග්ගාහෙ උය්‍යාපෙතිති? භික්කාමනාය. තත්ත කිර ඵකච්චෙ භික්ඛු ඔසන්තවිරියා, තෙසං සම්පත්තියා පලොභෙත්තො – “අප්පමාදෙන සමණධම්මං කරොන්තානං ඵවරූපා ඉස්සරියසම්පත්ති සුලභා”ති සමණධම්මෙ උස්සාහජනනත්ථං ආහ. අනිච්චලක්ඛණවිභාවනත්ථස්ථාපි ඵවමාහ. නවිරස්සෙව හි සබ්බෙපිමෙ අජාතසත්තුස්ස වසෙන විනාසං පාපුණ්ණස්සන්ති. අප් නෙසං රජ්ජසිරිසම්පත්තිං දිස්වා යිතභික්ඛු – “තථාරූපායපි නාම සිරිසම්පත්තියා විනාසො පඤ්ඤායස්සති”ති අනිච්චලක්ඛණං භාවෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ණස්සන්තිති අනිච්චලක්ඛණවිභාවනත්ථං ආහ.

අධිවාසෙතුති අම්බපාලියා නිමන්තිතභාවං ඤාත්වාපි කස්මා නිමන්තෙත්තිති? අසද්දහනනාය වෙව වත්තස්සෙන ව. සා හි ධුත්තා ඉන්ටි අනිමන්තෙත්වාපි නිමන්තෙමිති වදෙය්‍යානි තෙසං විත්තං අහොසි, ධම්මං සුත්වා ගමනකාලෙ ව නිමන්තෙත්වා ගමනං නාම මනුස්සානං වත්තමෙව.

වෙච්චගාමවස්සුපගමනවණ්ණනා

163. වෙච්චගාමකොති වෙසාලියා සම්පෙ වෙච්චගාමො. යථාමිත්තන්තිආදීසු මිත්තා මිත්තාව. සන්දිට්ඨානි තත්පර තත්පර සඬගම්ම දිට්ඨමත්තා නාතිදළ්භමිත්තා. සම්භත්තානි සුට්ඨ භත්තා සිනෙහවන්තො දළ්භමිත්තා. යෙසං යෙසං යත්ප යත්ප ඵවරූපා භික්ඛු අත්ථි, තෙ තෙ තත්පර තත්පර වස්සං උපෙථානි අත්ථො. කස්මා ඵවමාහ? තෙසං ඵාසුචිභාරත්ථාය. තෙසඤ්ඤි වෙච්චගාමකෙ සෙනාසනං නප්පහොති, භික්ඛාපි මන්දා. සමන්තා වෙසාලියා පන බහුනි සෙනාසනානි, භික්ඛාපි සුලභා, තස්මා ඵවමාහ. අප් කස්මා – “යථාසුඛං ගච්ඡට්”ති න විස්සජ්ජෙසි? තෙසං අනුකම්පාය. ඵවං කිරස්ස අහොසි – “අහං දසමාසමත්තං යත්වා පරිනිබ්බායස්සාමි, සවෙ ඉමෙ දුරං ගච්ඡස්සන්ති, මම පරිනිබ්බානකාලෙ දට්ඨං න සක්ඛිස්සන්ති. අප් නෙසං – “සත්ථා පරිනිබ්බායන්තො අම්භාකං සතිමත්තම්පි න අදාසි, සවෙ ජානෙය්‍යාම, ඵවං න දුරෙ වසෙය්‍යාමා”ති විප්පට්ඨාරො භවෙය්‍යා. වෙසාලියා සමන්තා පන වසන්තා මාසස්ස අට්ඨ වාරෙ ආගන්ත්වා ධම්මං සුණ්ණස්සන්ති, සුගතොවාදං ලභිස්සන්ති”ති න විස්සජ්ජෙසි.

164. බරොති ඵරුසො. ආබාධොති විසභාගරොගො. බාළ්භානි බලවතියො. මාරණන්තිකානි මරණන්තං මරණසන්තිකං පාපනසමත්ථා. සතො සම්පජානො අධිවාසෙසීති සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නත්වා අධිවාසෙසි. අවිභඤ්ඤාමානොති වෙදනානුවත්තනවසෙන අපරාපරං පරිවත්තනං අකරොන්තො අපිළියමානො අදුක්ඛියමානොව අධිවාසෙසි. අනාමන්තෙත්වානි අජානාපෙත්වා. අනපලොකෙත්වානි න අපලොකෙත්වා ඔවාදානුසාසනිං අදත්වානි වුත්තං හොති. වීරියෙනානි පුබ්බභාගවීරියෙන වෙව ඵලසමාපත්තිවීරියෙන ව. පටිපණාමෙත්වානි වික්ඛම්භෙත්වා. ජීවිතසංඛාරන්ති ඵත්ප ජීවිතම්පි ජීවිතසංඛාරො. යෙන ජීවිතං සංඛාරියති ජීප්පමානං සට්ඨන්තා යපියති, සො ඵලසමාපත්තිධම්මොපි ජීවිතසංඛාරො. සො ඉධ අධිප්පෙනො. අධිට්ඨායානි අධිට්ඨන්තිවා පවත්තෙත්වා, ජීවිතට්ඨපනසමත්ථං ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජෙය්‍යන්ති අයමෙත්පරි සබ්බෙපත්ථො.

කිං පන භගවා ඉතො පුබ්බෙ ඵලසමාපත්තිං න සමාපජ්ජන්ති? සමාපජ්ජති. සා පන බණ්ණකසමාපත්ති. බණ්ණකසමාපත්ති ව අන්තොසමාපත්තියංයෙව වෙදනං වික්ඛම්භෙති, සමාපත්තිතො වුට්ඨිතමත්තස්ස කට්ඨපාතෙන වා කඨලපාතෙන වා ඡින්නසෙවාලො විය උදකං පුන සරිරං වෙදනා අප්ඤ්ඤාත්ථරති. යා පන රූපසත්තකං අරූපසත්තකඤ්ච නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජට්ටං කත්වා මහාවිපස්සනාවසෙන සමාපන්නා සමාපත්ති, සා සුට්ඨ වික්ඛම්භෙති. යථා නාම පුරිසෙන පොක්ඛරණිං ඔගාහෙත්වා භත්ථෙහි ව පාදෙහි ව සුට්ඨ අපබ්‍රාහ්මණො සෙවාලො විරෙන උදකං ඔත්ථරති; ඵවමෙව තතො වුට්ඨිතස්ස විරෙන වෙදනා උප්පජ්ජති. ඉති භගවා තං දිවසං මහාබොධිප්පල්ලඬකෙ අභිනවවිපස්සනං පට්ඨපෙත්තො විය රූපසත්තකං අරූපසත්තකං නිග්ගුම්ඛං නිජ්ජට්ටං කත්වා වුද්දසභාකාරෙහි

සන්නේවා මහාවිපස්සනාය වෙදනං වික්ඛම්භෙන්වා – “දසමාසෙ මා උප්පජ්ජිත්වා” නි සමාපත්තිං සමාපජ්ජී. සමාපත්තිවික්ඛම්භිනා වෙදනා දසමාසෙ න උප්පජ්ජී යෙව.

ගිලානා වුට්ඨිතොති ගිලානො හුත්වා පුන වුට්ඨිතො. මධුරකජාතො වියාති සඤ්ජාතගරුභාවො සඤ්ජාතථද්ධභාවො සුලෙ උත්තාසිතපුරිසො විය. න පක්ඛායන්තීති නප්පකාසන්ති, නානාකාරතො න උපට්ඨහන්ති. ධම්මාපි මං න පටිහන්තීති සතිපට්ඨානාදිධම්මා මය්භං පාකටා න භොන්තීති දීපෙති. තන්තිධම්මා පන ථෙරස්ස සුපගුණා. න උදාහරන්ති පච්ඡිමං ඔවාදං න දෙති. තං සන්ධාය වදති.

165. අනන්තරං අබාහිරන්ති ධම්මවසෙන වා පුග්ගලවසෙන වා උභයං අකත්වා. “එත්තකං ධම්මං පරස්ස න දෙසෙස්සාමී” නි හි චිත්තෙන්තො ධම්මං අබිහන්තරං කරොති නාම. “එත්තකං පරස්ස දෙසෙස්සාමී” නි චිත්තෙන්තො ධම්මං බාහිරං කරොති නාම. “ඉමස්ස පුග්ගලස්ස දෙසෙස්සාමී” නි චිත්තෙන්තො පන පුග්ගලං අබිහන්තරං කරොති නාම. “ඉමස්ස න දෙසෙස්සාමී” නි චිත්තෙන්තො පුග්ගලං බාහිරං කරොති නාම. එවං අකත්වා දෙසිතොති අත්ථො. ආවරියමුට්ඨිති යථා බාහිරකානං ආවරියමුට්ඨි නාම භොති. දහරකාලෙ කස්සචි අකථෙත්වා පච්ඡිමකාලෙ මරණමඤ්චෙ නිපන්තා පියමනාපස්ස අත්තෙවාසිකස්ස කථෙත්ති, එවං තථාගතස්ස – “ඉදං මහල්ලකකාලෙ පච්ඡිමට්ඨානෙ කථෙස්සාමී” නි මුට්ඨිං කත්වා “පරිහරිස්සාමී” නි යටිතං කිඤ්චි නත්ථිති දස්සෙති.

අභං භික්ඛුසඬ්ඝන්ති අභමෙව භික්ඛුසඬ්ඝං පරිහරිස්සාමීති වා මමුද්දෙසිකොති අභං උද්දිසිතබ්බට්ඨෙත උද්දෙසො අස්සාති මමුද්දෙසිකො. මංයෙව උද්දිසිත්වා මම පච්චාසිසමානො භික්ඛුසඬ්ඝො භොතු, මම අච්චයෙන වා මා අභෙසුං, යං වා තං වා භොතුති ඉති වා යස්ස අස්සාති අත්ථො. න එවං භොතීති බොධිපල්ලඬ්ඝකෙයෙව ඉස්සාමච්ඡරියානං විහතත්තා එවං න භොති. ස කින්නි සො කිං. ආසිතිකොති අසිතිසංවච්ඡරිකො. ඉදං පච්ඡිමයඅනුප්පත්තභාවදීපනත්ථං චුත්තං. වෙදමිස්සකෙනාති බාහබන්ධවක්කබන්ධාදිනා පටිසඬ්ඛරණෙන වෙදමිස්සකෙන. මඤ්ඤෙති ජිණ්ණසකටං විය වෙදමිස්සකෙන මඤ්ඤෙ යාපෙති. අරහත්තඵලවෙදයෙන වතුඉරියාපට්ඨකප්පනං තථාගතස්ස භොතීති දස්සෙති.

ඉදානි තමත්ථං පකාසෙන්තො යස්මිං, ආනන්ද, සමයෙතිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බනිමිත්තානන්ති රූපනිමිත්තාදීනං. එකච්චානං වෙදනානන්ති ලොකියානං වෙදනානං. තස්මාතිභානන්දාති යස්මා ඉමිනා ඵලසමාපත්තිවිභාරෙන ඵාසු භොති, තස්මා තුම්භෙපි තදත්ථාය එවං විහරථාති දස්සෙති. අත්තදීපාති මහාසමුද්දගතදීපං විය අත්තානං දීපං පතිට්ඨං කත්වා විහරථ. අත්තසරණාති අත්තගතිකාව භොථ, මා අඤ්ඤගතිකා. ධම්මදීපධම්මසරණපදෙසුපි එසෙව නයො. තමතග්ගෙති තමඅග්ගෙ. මජ්ඣිම නිකායෙ පදසන්ධිවසෙන චුත්තො. ඉදං චුත්තං භොති – “ඉමෙ අග්ගතමාති තමතග්ගා” නි. එවං සබ්බං තමයොගං ඡිත්තදිත්වා අතිවිය අග්ගෙ උත්තමභාවෙ එතෙ , ආනන්ද , මම භික්ඛු භවිස්සන්ති. තෙසං අතිඅග්ගෙ භවිස්සන්ති, යෙ කෙචි සික්ඛාකාමා, සබ්බෙපි තෙ වතුසතිපට්ඨානගොචරාව භික්ඛු අග්ගෙ භවිස්සන්තිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං සඬ්ගණ්භාති.

දුතියභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිමිත්තොභාසකථාවණ්ණනා

166. වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසීති කදා පාවිසී? උක්කවෙලතො නික්ඛම්ත්වා වෙසාලිං ගතකාලෙ. හගවා කිර වුට්ඨවස්සො වෙච්චගාමකා නික්ඛම්ත්වා සාවත්ථිං ගමිස්සාමීති ආගතමග්ගෙනෙව පටිනිවත්තන්තො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙතවනං පාවිසී. ධම්මසෙනාපති හගවතො චත්තං දස්සෙන්වා දිවාට්ඨානං ගතො. සො තත්ථ අත්තෙවාසිකෙසු චත්තං දස්සෙන්වා පටික්කන්තෙසු දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා වම්මක්ඛණ්ඩං පඤ්ඤපෙත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙන්වා පල්ලඬ්ඝං ආභුජිත්වා ඵලසමාපත්තිං පාවිසී. අප්පස්ස යථාපරිච්ඡෙදෙන තතො වුට්ඨිත්ස්ස අයං පරිචිතක්කො උදපාදි – “බුද්ධා නු බො පය්මං පරිනිබ්බායන්ති, අගසාවකා නු බො” ති? තතො – “අග්ගසාවකා පය්මං” නි ඤාත්වා අත්තතො ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙසී. සො – “සත්තාහමෙව මෙ ආයුසඬ්ඛාරො පවත්තනී” නි ඤාත්වා – “කත්ථ පරිනිබ්බායස්සාමී” නි චිත්තෙසී. තතො – “රාහුලො තාවතිංසෙසු පරිනිබ්බුතො, අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො ඡද්දන්තදහෙ, අභං කත්ථ පරිනිබ්බායස්සාමී” නි පුන චිත්තෙන්තො මාතරං ආරබ්භ සතිං උප්පාදෙසී – “මය්භං මාතා සත්තන්තං අරහන්තානං මාතා හුත්වාපි බුද්ධධම්මසඬ්ඝෙසු අප්පසන්තා, අත්ථි නු බො තස්සා උපනිස්සයො, නත්ථි නු බො” නි ආවජ්ජෙන්වා සොනාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිස්වා – “කස්ස දෙසනාය අභිසමයො භවිස්සති” නි ඔලොකෙන්තො – “මමෙව ධම්මදෙසනාය භවිස්සති, න අඤ්ඤස්ස. සවෙ බො පනාහං අප්පොස්සුක්කො හවෙයාං, භවිස්සන්ති මෙ චත්තාරො – ‘සාරිපුත්තත්ථෙරො අවසෙසජනානම්පි අවස්සයො භොති. තථා භිස්ස සමචිත්තසුත්තදෙසනාදිවසෙ (අ. නි. 1.37) කොට්ඨසභස්සදෙවතා අරහත්තං පත්තා . තයො මග්ගෙ පටිච්චද්ධදෙවතානං ගණනා නත්ථි. අඤ්ඤෙසු ව යානෙසු අනෙකා අභිසමයා දිස්සන්ති. ථෙරෙව චිත්තං පසාදෙන්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තානෙව අසීතිකුලසභස්සාති. සො දානි සකමාතුම්ච්ඡාදස්සනමත්තම්පි හරිතුං නාසක්ඛී” නි. තස්මා මාතරං මිච්ඡාදස්සනා මොවෙන්වා ජාතොවරකෙයෙව පරිනිබ්බායස්සාමී” නි සන්තිට්ඨානං කත්වා – “අජ්ජෙව හගවත්තං අනුජානාපෙත්වා නික්ඛම්ත්ස්සාමී” නි චුන්දන්තෙරං ආමන්තෙසී. “ආවුසො, චුන්ද, අම්භාකං පඤ්චසනාය භික්ඛුපරිසාය සඤ්ඤං දෙහි – ‘ගණ්හථාවුසො පත්තචීවරානි, ධම්මසෙනාපති නාළකගාමං ගන්තුකාමො’ ති”. ථෙරො තථා අකාසී. භික්ඛු සෙනාසනං සංසාමෙන්වා පත්තචීවරමාදාය ථෙරස්ස සන්තිකං ආගමංසු. ථෙරො සෙනාසනං

සංසාමෙන්වා දිවාටියානං සම්මජ්ජිත්වා දිවාටියානද්වාරෙ යත්වා දිවාටියානං ඔලොකෙන්තො – “ඉදං දානි පච්ඡිමදස්සනං, පුන ආගමනං නත්ථි”ති පඤ්චසතභික්ඛුපරිවුතො භගවන්තං උපසඩ්ධකමිත්වා වන්දිත්වා එතදවොච –

“ජින්නො දානි භවිස්සාමි, ලොකනාථ මහාමුනි;
ගමනාගමනං නත්ථි, පච්ඡිමා වන්දනා අයං.

ජීවිතං අප්පකං මය්හං, ඉතො සත්තාහමච්චයෙ;
නික්ඛිපෙය්‍යාමහං දෙහං, භාරවොරොපනං යථා.

අනුජානාතු මෙ භන්තෙ, භගවා, අනුජානාතු සුගතො;
පරිනිබ්බානකාලො මෙ, ඔස්සට්ඨො ආයුසඩ්ධාරො”ති.

බුද්ධා පන යස්මා “පරිනිබ්බානි”ති වුත්තෙ මරණසංවණ්ණනං සංවණ්ණෙන්ති නාම, “මා පරිනිබ්බානි”ති වුත්තෙ වට්ටස්ස ගුණං කට්ඨන්තිති මිච්ඡාදිට්ඨිකා දොසං ආරොපෙස්සන්ති, තස්මා තද්දුභයමිපි න වදන්ති. තෙන නං භගවා ආහ – “කත්ථ පරිනිබ්බායිස්සසි සාරිපුත්තා”ති? “අත්ථි, භන්තෙ, මගධෙසු නාළකගාමෙ ජාතොවරකො, තත්ථාහං පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති වුත්තෙ “යස්ස දානි ත්වං, සාරිපුත්ත, කාලං මඤ්ඤසි, ඉදානි පන තෙ ජෙට්ඨකනිට්ඨභානිකානං තාදිසස්ස භික්ඛුතො දස්සනං දුල්ලභං භවිස්සන්ති දෙසෙහි තෙසං ධම්ම”න්ති ආහ.

ථෙරො – “සත්ථා මය්හං ඉද්ධිවිකුබ්බනපුබ්බධගමං ධම්මදෙසනං පච්චාසිසති”ති ඤාත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා තාලප්පමාණං අබ්භුග්ගන්ත්වා පුන ඔරුය්හ භගවන්තං වන්දිත්වා සත්තතාලප්පමාණෙ අන්තලික්ඛෙ ධීතො ඉද්ධිවිකුබ්බනං දස්සෙන්වා ධම්මං දෙසෙසි. සකලනගරං සන්තිපති. ථෙරො ඔරුය්හ භගවන්තං වන්දිත්වා “ගමනකාලො මෙ, භන්තෙ”ති ආහ. භගවා “ධම්මසෙනාපතිං පටිපාදෙස්සාමි”ති ධම්මාසනා උට්ඨාය ගන්ධකුට්ඨිභිමුඛො ගන්ත්වා මණ්ඩලකෙ අට්ඨාසි. ථෙරො තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා – “භගවා ඉතො කප්පසතසභස්සාධිකස්ස අසඩ්ධොය්‍යස්ස උපරි අනොමදස්සිසම්මාසම්බුද්ධස්ස පාදමූලෙ නිපතීත්වා තුම්භාකං දස්සනං පත්ථෙසිං. සා මෙ පත්ථනා සමිද්ධා, දිට්ඨා තුම්භෙ, තං පය්මදස්සනං, ඉදං පච්ඡිමදස්සනං. පුන තුම්භාකං දස්සනං නත්ථි”ති – වත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං පග්ගෙහි යාච දස්සනවිසයො, තාච අභිමුඛොච පටික්කමිත්වා “ඉතො පට්ඨාය වුත්ථිපිසන්ධිවසෙන කිස්මිඤ්චි යානෙ ගමනාගමනං නාම නත්ථි”ති වන්දිත්වා පක්කාමි. උදකපරියන්තං කත්වා මහාභූමිචාලො අහොසි. භගවා පරිවාරත්වා ධීතෙ භික්ඛු ආහ – “අනුගච්ඡට්, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං ජෙට්ඨභානික”න්ති. භික්ඛු යාච ද්වාරකොට්ඨකා අගමංසු. ථෙරො – “තිට්ඨට්, තුම්භෙ ආවුසො, අප්පමත්තා හොථා”ති නිවත්තාපෙන්වා අත්තනො පරිසායෙච සද්ධිං පක්කාමි. මනුස්සා – “පුබ්බෙ අයොසා පච්චාගමනවාරිකං චරති, ඉදං දානි ගමනං න පුන පච්චාගමනායා”ති පරිදෙවන්තා අනුබන්ධංසු. තෙපි “අප්පමත්තා හොථ ආවුසො, එචංභාවිතො නාම සඩ්ධාරා”ති නිවත්තාපෙසි.

අථ ඛො ආයස්මා සාරිපුත්තො අන්තරාමග්ගෙ සත්තාහං මනුස්සානං අනුග්ගහං කරොන්තො සායං නාළකගාමං පත්වා ගාමද්වාරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමූලෙ අට්ඨාසි. අථ උපරෙවතො නාම ථෙරස්ස භාගිනෙයොසා බහිගාමං ගච්ඡන්තො ථෙරං දිස්වා උපසඩ්ධකමිත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. ථෙරො තං ආහ – “අත්ථි ගෙහෙ තෙ අය්‍යිකා”ති? ආම, භන්තෙති. ගච්ඡ අම්භාකං ඉධාගතභාවං ආරොචෙහි. “කස්මා ආගතො”ති ච වුත්තෙ “අප්ප කිර එකදිවසං අන්තොගාමෙ භවිස්සති, ජාතොවරකං පටිජග්ගට්, පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං නිවාසනට්ඨානං ජානාථා”ති. සො ගන්ත්වා “අය්‍යිකෙ, මය්හං මාතුලො ආගතො”ති ආහ. ඉදානි කුහින්ති? ගාමද්වාරෙති. එකකොච, අඤ්ඤොපි කොචි අත්ථිති? අත්ථි පඤ්චසතා භික්ඛුති. කිං කාරණා ආගතොති? සො තං පවත්තිං ආරොචෙසි. බ්‍රාහ්මණී – “කිං නු ඛො එත්තකානං වසනට්ඨානං පටිජග්ගාපෙති, දහරකාලෙ පබ්බජිත්වා මහල්ලකකාලෙ ගිහී හොතුකාමො”ති වින්තෙන්ති ජාතොවරකං පටිජග්ගාපෙත්වා පඤ්චසතානං භික්ඛුනං වසනට්ඨානං කාරෙන්වා දණ්ඩදිපිකායො ජාලෙන්වා ථෙරස්ස පාහෙසි.

ථෙරො භික්ඛුහි සද්ධිං පාසාදං අභිරුහි. අභිරුහිත්වා ච ජාතොවරකං පවිසිත්වා නිසීදි. නිසජ්ජෙව – “තුම්භාකං වසනට්ඨානං ගච්ඡථා”ති භික්ඛු උයොසෙසි. තෙසු ගතමත්තෙසුයෙච ථෙරස්ස ඛරො ආබාධො උප්පජ්ජි, ලොහිතපක්ඛන්දිකා මාරණන්තිකා වෙදනා වත්තන්ති, එකං භාජනං පවිසති, එකං නික්ඛමති. බ්‍රාහ්මණී – “මම පුත්තස්ස පවත්ති මය්හං න රුච්චති”ති අත්තනො වසනගබ්භද්වාරං නිස්සාය අට්ඨාසි. වත්තාරො මහාරාජානො “ධම්මසෙනාපති කුහිං විහරති”ති ඔලොකෙන්තා “නාළකගාමෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බානමඤ්චෙ නිපන්තො, පච්ඡිමදස්සනං ගමිස්සාමා”ති ආගමිම වන්දිත්වා අට්ඨංසු. ථෙරො – කෙ තුම්භෙති? මහාරාජානො, භන්තෙති. කස්මා ආගතත්ථාති? ගිලානුපට්ඨාකා භවිස්සාමාති. හොතු, අත්ථි ගිලානුපට්ඨාකො, ගච්ඡට් තුම්භෙති උයොසෙසි. තෙසං ගතාවසානෙ තෙනෙච නයෙන සක්කො දෙවනමිත්දො, තස්මිං ගතෙ සුයාමාදයො මහාබ්‍රහ්මා ච ආගමිංසු. තෙපි තථෙච ථෙරො උයොසෙසි.

බ්‍රාහ්මණී දෙවතානං ආගමනඤ්ච ගමනඤ්ච දිස්වා – “කෙ නු ඛො එතෙ මම පුත්තං වන්දිත්වා ගච්ඡන්ති”ති ථෙරස්ස ගබ්භද්වාරං ගන්ත්වා – “තාත, වුත්ද, කා පවත්ති”ති පුච්ඡි. සො තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා – “මහාඋපාසිකා, භන්තෙ ආගතා”ති ආහ. ථෙරො කස්මා අවෙලාය ආගතත්ථාති පුච්ඡි. සා තුය්හං තාත දස්සනත්ථායාති වත්වා “තාත කෙ පය්මං ආගතා”ති පුච්ඡි. වත්තාරො මහාරාජානො, උපාසිකෙති. තාත, ත්වං චතුහි මහාරාජෙහි මහන්තරොති?

ආරාමිකසදියා එතෙ උපාසිකෙ, අමිහාකං සත්ථු පටිසන්ධිග්ගහණතො පටියාය බග්ගහත්ථා හුත්වා ආරක්ඛං අකංසුති. තෙසං තාත, ගතාවසානෙ කො ආගතොති? සක්කො දෙවනමිත්තොති. දෙවරාජතොපි ත්වං තාත, මහත්තතරොති? භණ්ඩගාහකසාමණෙරසදියො එස උපාසිකෙ, අමිහාකං සත්ථු තාවතිංසතො ඔතරණකාලෙ පත්තව්වරං ගහෙත්වා ඔතිණ්ණොති. තස්ස තාත ගතාවසානෙ ජොතමානො විය කො ආගතොති? උපාසිකෙ තුය්හං භගවා ව සත්ථා ව මහාබ්‍රහ්මා නාම එසොති. මය්හං භගවතො මහාබ්‍රහ්මතොපි ත්වං තාත මහත්තතරොති? ආම උපාසිකෙ, එතෙ නාම කිර අමිහාකං සත්ථු ජාතදිවසෙ චත්තාරො මහාබ්‍රහ්මානො මහාපුරිසං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගණ්හිංසුති.

අප් බ්‍රාහ්මණියා – “පුත්තස්ස තාව මෙ අයං ආනුභාවො, කිදියො චත මය්හං පුත්තස්ස භගවතො සත්ථු ආනුභාවො භවිස්සති”ති වින්තයන්තියා සහසා පඤ්චවණ්ණො පීති උප්පජ්ජිත්වා සකලසරිරෙ එරි. ථෙරො – “උප්පන්නං මෙ මාතු පීතිසොමනස්සං, අයං දානි කාලො ධම්මදෙසනායා”ති වින්තෙත්වා – “කිං වින්තෙසි මහාඋපාසිකෙ”ති ආහ. සා – “පුත්තස්ස තාව මෙ අයං ගුණො, සත්ථු පනස්ස කිදියො ගුණො භවිස්සතිති ඉදං, තාත, වින්තෙමි”ති ආහ. මහාඋපාසිකෙ, මය්හං සත්ථු ජාතක්ඛණෙ, මහාභිනික්ඛමනෙ, සම්බොධියං, ධම්මචක්කප්පවත්තනෙ ව දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ, සීලෙන සමාධිනා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන සමො නාම නත්ථි, ඉතිපි සො භගවාති විත්ථාරෙත්වා බුද්ධගුණප්පටිසංයුත්තං ධම්මදෙසනං කට්ඨෙයි.

බ්‍රාහ්මණී පියපුත්තස්ස ධම්මදෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය පුත්තං ආහ – “තාත, උපතිස්ස, කස්මා එවමකාසි, එවරුපං නාම අමතං මය්හං එත්තකං කාලං න අදාසි”ති. ථෙරො – “දින්නං දානි මෙ මාතු රුපසාරියා බ්‍රාහ්මණියා පොසාවතිකමුලං, එත්තකෙන වට්ඨස්සති”ති වින්තෙත්වා “ගච්ඡ මහාඋපාසිකෙ”ති බ්‍රාහ්මණී උයොපෙත්වා “චුන්ද කා වෙලා”ති ආහ. බලවපච්චුසකාලො, හත්තෙති. තෙන හි භික්ඛුසඤ්ඤා සන්තිපාතෙහිති. සන්තිපතිතො, හත්තෙ, සඬ්ඝොති. මං උක්ඛිපිත්වා නිසීදාපෙහි චුන්දාති උක්ඛිපිත්වා නිසීදාපෙසි. ථෙරො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “ආචුසො චතුචත්තාලියං වො වස්සානි මයා සද්ධිං විවරන්තානං යං මෙ කායිකං වා වාචසිකං වා න රොවෙථ, බමථ තං ආචුසොති. එත්තකං, හත්තෙ, අමිහාකං ඡායා විය තුම්භෙ අමුඤ්චිත්වා විවරන්තානං අරුච්චනකං නාම නත්ථි, තුම්භෙ පන අමිහාකං බමථාති. අප් ථෙරො අරුණසිඛාය පඤ්ඤායමානාය මහාපථවිං උන්නාදයන්තො අනුපාදියෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. බහු දෙවමනුස්සා ථෙරස්ස පරිනිබ්බානෙ සක්කාරං කරිංසු.

ආයස්මා චුන්දො ථෙරස්ස පත්තව්වරඤ්ච ධාතුපරිස්සාවනඤ්ච ගහෙත්වා ජෙතවනං ගන්ත්වා ආනන්දත්ථෙරං ගහෙත්වා භගවත්තං උපසඬ්ඝමි. භගවා ධාතුපරිස්සාවනං ගහෙත්වා පඤ්චහි ගාථාසතෙහි ථෙරස්ස ගුණං කට්ඨෙත්වා ධාතුවෙතියං කාරාපෙත්වා රාජගහගමනත්ථාය ආනන්දත්ථෙරස්ස සඤ්ඤං අදාසි. ථෙරො භික්ඛුනං ආරොවෙසි. භගවා මහාභික්ඛුසඤ්ඤාපරිච්චනො රාජගහං අගමාසි. තත්ථ ගතකාලෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පරිනිබ්බායි. භගවා තස්ස ධාතුයො ගහෙත්වා වෙතියං කාරාපෙත්වා රාජගහතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ගඬ්ගාහිමුඛො ගන්ත්වා උක්කවෙලං අගමාසි. තත්ථ ගඬ්ගාහිතෙර භික්ඛුසඤ්ඤාපරිච්චනො නිසීදිත්වා තත්ථ සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානානං පරිනිබ්බානප්පටිසංයුත්තං සුත්තං දෙසෙත්වා උක්කවෙලතො නික්ඛමිත්වා වෙසාලිං අගමාසි. එවං ගතෙ අප් බො භගවා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසීති අයමෙත්ථ අනුපුබ්බි කථා.

නිසීදනන්ති එත්ථ වම්මක්ඛණ්ඩං අධිප්පෙතං. උදෙනවෙතියන්ති උදෙනයක්ඛස්ස වෙතියට්ඨානෙ කතචිහාරො චුච්චති. ගොතමකාදියුපි එසෙව නයො. භාවිතාති වඩ්ඪිතා. බහුලිකතාති පුනප්පුනං කතා. යාතීකතාති යුත්තයානං විය කතා. චත්ථුකතාති පතිට්ඨානට්ඨෙත චත්ථු විය කතා. අනුට්ඨිතාති අධිට්ඨිතා. පරිචිතාති සමන්තතො චිතා සුවඩ්ඪිතා. සුසමාරද්ධාති සුට්ඨු සමාරද්ධා.

ඉති අනියමෙන කට්ඨෙත්වා පුන නියමෙත්වා දස්සෙත්තො තථාගතස්ස බොතිආදිමාහ. එත්ථ ව කප්පන්ති ආයුකප්පං. තස්මිං තස්මිං කාලෙ යං මනුස්සානං ආයුප්පමාණං හොති, තං පරිපුණ්ණං කරොන්තො තිට්ඨෙය්‍ය. කප්පාවසෙසං වානි – “අප්පං වා හියොයා”ති (දී. නි. 2.7; අ. නි. 6.74) චුත්තවස්සසතතො අතිරෙකං වා. මහාසිවත්ථෙරො පනාහ – “බුද්ධානං අට්ඨානෙ ගජ්ජිතං නාම නත්ථි. යථෙව හි වෙළවගාමකෙ උප්පන්නං මාරණන්තිකං වෙදනං දස මාසෙ වික්ඛම්භෙති, එවං පුනප්පුනං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා දස දස මාසෙ වික්ඛම්භෙත්තො ඉමං හද්දකප්පමෙව තිට්ඨෙය්‍ය, කස්මා පන න ධීතොති? උපාදින්නකසරිරං නාම බණ්ඩිච්චාදීහි අභිභුයාති, බුද්ධා ව බණ්ඩිච්චාදිභාවං අපත්වා පඤ්චමෙ ආයුකොට්ඨාසෙ බහුජනස්ස පියමනාපකාලෙයෙව පරිනිබ්බායන්ති. බුද්ධානුබුද්ධෙසු ව මහාසාවකෙසු පරිනිබ්බුතෙසු එකකෙනෙව බාණුකෙන විය ධාතබ්බං හොති, දහරසාමණෙරපරිවාරිතෙන වා. තතො – ‘අහො බුද්ධානං පරිසා’ති හීළෙතබ්බතං ආපජ්ජෙය්‍ය. තස්මා න ධීතො”ති. එවං චුත්තෙපි සො න රුච්චති, “ආයුකප්පො”ති ඉදමෙව අට්ඨකථායං නියමිතං.

167. යථා තං මාරෙන පරිපුට්ඨිතචිත්තොති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං. යථා මාරෙන පරිපුට්ඨිතචිත්තො අප්ඤ්ඤාත්ථට්ඨිත්තො අඤ්ඤාපි කොචි පුට්ඨප්පනො පටිච්ඡික්ඛිතං න සක්කුණෙය්‍ය, එවමෙව නාසක්ඛි පටිච්ඡික්ඛිතන්ති අත්ථො. කිං කාරණා? මාරො හි යස්ස සබ්බෙන සබ්බං ද්වාදස විපල්ලාසා අප්පභිනා, තස්ස චිත්තං පරිපුට්ඨාති. ථෙරස්ස චත්තාරො විපල්ලාසා අප්පභිනා, තෙනස්ස මාරො චිත්තං පරිපුට්ඨාති. සො පන චිත්තපරිපුට්ඨානං කරොන්තො කිං කරොතිති? හෙරවං රූපාරම්මණං වා දස්සෙති, සද්දාරම්මණං වා සාවෙති, තතො සත්තා තං දිස්වා වා සුත්වා වා සතිං විස්සජ්ජෙත්වා විවට්ඨො හොන්ති. තෙසං මුඛෙන හත්ථං පවෙසෙත්වා හදයං

මද්දනි. තනො විසඤ්ඤාව හුත්වා තිට්ඨන්ති. ථෙරස්ස පනෙස මුඛෙන හත්ථං පචෙසෙනුං කිං සක්ඛිස්සති ? හෙරවාරම්මණං පන දස්සෙති. තං දිස්වා ථෙරො නිමිත්තොභාසං න පටිච්ඡිකිං. භගවා ජානන්තොයෙව – “කිමත්ථං යාවතනියං ආමන්තෙසී” ති? පරතො “තිට්ඨතු, හන්තෙ, භගවා” ති යාවිතෙ “තුය්භෙවෙනං දුක්ඛං, තුය්භෙවෙනං අපරද්ධං” න්ති දොසාරොපනෙන සොකතනුකරණත්ථං.

මාරයාවනකථාවණ්ණනා

168. මාරො පාපිමානි එත්ථ මාරොති සත්තෙ අනත්ථෙ නියොජෙන්නො මාරෙතිති මාරො. පාපිමානි තස්සෙව වෙවචනං. සො හි පාපධම්මසමන්තාගතත්තා “පාපිමා” ති වුච්චති. කණ්හො, අන්තකො, නමුචි, පමත්තඛන්ධුතිපි තස්සෙව නාමානි. භාසිතා ඛො පනෙසාති අයඤ්ඤි භගවතො සම්බොධිපත්තියා අට්ඨමෙ සත්තාහෙ ඛොධිමණ්ඩෙයෙව ආගන්ත්වා – “භගවා යදන්ථං තුම්හෙහි පාරම්යො පූරිතා, සො වො අත්ථො අනුප්පන්නො, පටිච්ඡිදං සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණං, කිං තෙ ලොකවිචාරණෙනා” ති වත්වා, යථා අප්ප, එවමෙව “පරිනිබ්බාතු දානි, හන්තෙ, භගවා” ති යාචි. භගවා වස්ස – “න තාවාහ” න්තිආදීනි වත්වා පටික්ඛිපි. තං සන්ධාය “භාසිතා ඛො පනෙසා හන්තෙ” තිආදිමාහ.

තත්ථ වියත්තාති මග්ගවසෙන වියත්තා. තථෙව චිතිතා තථා විසාරදා. ඛහුස්සුතාති තෙපිටකවසෙන ඛහු සුතමෙතෙසන්ති ඛහුස්සුතා. තමෙව ධම්මං ධාරෙන්නිති ධම්මධරා. අථවා පරියත්තිඛහුස්සුතා වෙව පටිච්චෙධඛහුස්සුතා ව. පරියත්තිපටිච්චෙධධම්මානංයෙව ධාරණතො ධම්මධරාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ධම්මානුධම්මපටිපන්නාති අරියධම්මස්ස අනුධම්මභූතං විපස්සනාධම්මං පටිපන්නා. සාමිච්ඡපටිපන්නාති අනුච්ඡිකපටිපදං පටිපන්නා. අනුධම්මවාරිතොති අනුධම්මවරණසිලා. සකං ආවරියකන්ති අත්තතො ආවරියවාදං. ආචික්ඛිස්සන්තිතිආදීනි සබ්බානි අඤ්ඤාඤාඤාස්ස වෙවචනානි. සහධම්මෙනාති සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙන. සප්පාටිභාරියන්ති යාව න නියානිකං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සන්ති.

බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛන්තයසධගහිතං සකලං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. ඉද්ධන්ති සමිද්ධං ඤානස්සාදවසෙන. ජිතන්ති චුද්ධිපත්තං සබ්බථාලිපුල්ලං විය අභිඤ්ඤාය සම්පත්තිවසෙන. විත්ථාරිකන්ති විත්ථතං තස්මිං තස්මිං දිසාභාගෙ පතිට්ඨිතවසෙන. බාහුජඤ්ඤන්ති බහුජනෙහි ඤාතං පටිච්ඡිදං මහාජනාභිසමයවසෙන. පුටුභුතන්ති සබ්බාකාරවසෙන පුටුලභාවප්පත්තං. කථං? යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිතන්ති යත්තකා විඤ්ඤාජාතිකා දෙවා වෙව මනුස්සා ව අත්ථි සබ්බෙහි සුටුපු පකාසිතන්ති අත්ථො.

අප්පොසස්සුක්කොති නිරාලයො. ත්වඤ්ඤි පාපිම, අට්ඨමසත්තාහතො පට්ඨාය – “පරිනිබ්බාතු දානි, හන්තෙ, භගවා පරිනිබ්බාතු, සුගතො” ති විරවන්තො ආභිණ්ඩිත්ථං. අප්ප දානි පට්ඨාය විගතුස්සාහො හොහි; මා මය්හං පරිනිබ්බානත්ථං වායාමං කරොහිති වදති.

ආයුසඬ්ඛාරඔස්සප්පනවණ්ණනා

169. සතො සම්පජානො ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජීති සතිං සුපට්ඨිතං කත්වා ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා ආයුසඬ්ඛාරං විස්සජ්ජී, පජහි. තත්ථ න භගවා හත්ථෙත ලෙඩ්ඬුං විය ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජී, තෙමාසමත්තමෙව පන සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො පරං න සමාපජ්ජිස්සාමිති විත්තං උප්පාදෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – “ඔස්සජී” ති. “උස්සජ්ජී” ති පි පායො. මහාභූමිවාලොති මහන්තො පට්ඨිකම්පො. තදා කිර දසසහස්සි ලොකධාතු කම්පිත්ථං. භිංසනකොති හයජනකො. දෙවදුන්ද්‍රිගියො ව එලිංසුති දෙවභෙරියො එලිංසු, දෙවො සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජී, අකාලවිප්පලතා නිච්ඡරිංසු, ඛණිකවස්සං වස්සිති චුත්තං හොති.

උදානං උදානෙසීති කස්මා උදානෙසී? කොචි නාම වදෙයා – “භගවා පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබන්ධිත්වා – ‘පරිනිබ්බායථ, හන්තෙ, පරිනිබ්බායථ, හන්තෙ’ ති උපද්දුතො හයෙන ආයුසඬ්ඛාරං විස්සජ්ජෙසී” ති. “තස්සොකාසො මා හොතු, භිතස්ස උදානං නාම නත්ථි” ති එතස්ස දීපනත්ථං පිතිවෙගවිස්සට්ඨං උදානං උදානෙසී.

තත්ථ සබ්බෙසං සොණසිඬ්ගාලාදීනම්පි පච්චක්ඛවාතො තුලිතං පරිච්ඡින්නන්ති තුලං. කිං තං? කාමාවචරකම්මං. න තුලං, න වා තුලං සදිසමස්ස අඤ්ඤං ලොකියං කම්මං අත්ථිති අතුලං. කිං තං? මහග්ගකම්මං. අථවා කාමාවචරරූපාවචරං තුලං, අරූපාවචරං අතුලං. අප්පච්ඡාකං වා තුලං, ඛහුච්ඡාකං අතුලං. සම්භවන්ති සම්භවස්ස හෙතුභූතං, පිණ්ඩකාරකං රාසිකාරකන්ති අත්ථො. හවසඬ්ඛාරන්ති පුනබ්බවසඬ්ඛාරණකං. අවස්සජීති විස්සජ්ජෙසී. මුනිති බුද්ධමුනි. අප්ඤ්ඤාතරතොති නියකප්ඤ්ඤාතරතො. සමාහිතොති උපවාරප්පනාසමාධිවසෙන සමාහිතො. අභින්දි කවචම්චාති කවචං විය අභින්දි. අත්තසම්භවන්ති අත්තනි සඤ්ජාතං කිලෙසං. ඉදං චුත්තං හොති – “සට්ඨාකට්ඨෙන සම්භවං, හවාභිසඬ්ඛාරණට්ඨෙන හවසඬ්ඛාරන්ති ව ලද්ධනාමං තුලාතුලසඬ්ඛාරං ලොකියකම්මඤ්ඤව ඔස්සජී. සඬ්ගාමසීසෙ මහායොධො කවචං විය අත්තසම්භවං කිලෙසඤ්ඤව අප්ඤ්ඤාතරතො සමාහිතො හුත්වා අභින්දි” ති.

අප වා තුලන්ති තුලෙන්තො තිරෙන්තො. අතුලඤ්ච සම්භවන්ති නිබ්බානඤ්චෙව සම්භවඤ්ච. භවසංඛාරන්ති භවගාමිකම්මං. අවස්සපී මුනීති “පඤ්චක්ඛන්ධා අනිච්චා, පඤ්චන්තං ඛන්ධානං නිරොධො නිබ්බානං නිච්ච”න්තිආදිනා (පටි. ම. 3.38) නයෙන තුලයන්තො බුද්ධමුනි භවෙ ආදීනවං, නිබ්බානෙ ව ආනිසංසං දිස්වා තං ඛන්ධානං මූලභූතං භවසංඛාරකම්මං – “කම්මක්ඛයාස සංවත්තති”ති (ම. නි. 2.81) එවං චුත්තෙන කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන අවස්සපී. කථං? අප්ඤ්ඤානරතො සමාහිතො අභිත්ති කවචම්ච අත්තනි සම්භවං. සො හි විපස්සනාවසෙන අප්ඤ්ඤානරතො සමථවසෙන සමාහිතොති එවං පුබ්බභාගතො පට්ඨාය සමථවිපස්සනාබලෙන කවචම්ච අත්තනාවං පරියොනන්ධිත්වා ධීතං, අත්තනි සම්භවන්තා “අත්තසම්භව”න්ති ලද්ධනාමං සබ්බකිලෙසජාලං අභිත්ති. කිලෙසාභාවෙන ව කතකම්මං අප්පට්ඨන්ධිකත්තා අවස්සට්ඨං නාම භොතිති එවං කිලෙසප්පභානෙන කම්මං පජ්ඣි, පභිතකිලෙසස්ස ව භයං නාම නත්ථි, තස්මා අභිතොව ආයුසංඛාරං ඔස්සපී, අභිතභාවඤ්ඤාපනත්ථඤ්ච උදානං උදානෙසීති වෙදිතබ්බො.

මහාභූමිවාලවණ්ණනා

171. යං මහාවාතාති යෙන සමයෙන යස්මිං වා සමයෙ මහාවාතා වායන්ති, මහාවාතා වායන්තාපි

උක්ඛෙපකවාතා නාම උට්ඨහන්ති, තෙ වායන්තා සට්ඨිසභස්සාධිකනවයොජනසතසභස්සබ්බලං උදකසන්ධාරකං වාතං උපච්ඡිත්තන්ති, තතො ආකාසෙ උදකං භස්සති, තස්මිං භස්සන්තෙ පට්ඨි භස්සති. පුන වාතො අත්තතො බලෙන අන්තොධමකරණෙ විය උදකං ආබන්ධිත්වා ගණ්භාති, තතො උදකං උග්ගච්ඡති, තස්මිං උග්ගච්ඡන්තෙ පට්ඨි උග්ගච්ඡති. එවං උදකං කම්පිතං පට්ඨිං කම්පෙති. එතඤ්ච කම්පනං යාව අප්පකාලාපි භොතියෙව, බහලභාවෙන පන න ඔගච්ඡන්තංගච්ඡනං පඤ්ඤායති.

මහිද්ධිකො මහානුභාවොති ඉප්ඤ්ඤාසස්ස මහන්තතාය මහිද්ධිකො, අනුභවිතබ්බස්ස මහන්තතාය මහානුභාවො. පරිත්තාති දුබ්බලා. අප්පමාණාති බලවා. සො ඉමං පට්ඨිං කම්පෙතීති සො ඉද්ධිං නිබ්බන්තෙන්වා සංවෙජෙන්තො මහාමොග්ගල්ලානො විය, විමංසන්තො වා මහානාගන්තේරස්ස භාගිනෙයොසා සඨිසරක්ඛිතසාමණෙරො විය පට්ඨිං කම්පෙති. සො කිරායස්මා බුරුග්ගෙයෙව අරහත්තං පත්වා චිත්තෙසි – “අත්ථි නු බො කොචි හික්ඛු, යෙන පබ්බජිතදිවසෙයෙව අරහත්තං පත්වා වෙජයන්තො පාසාදො කම්පිතපුබ්බො”ති? තතො – “නත්ථි කොචි”ති ඤත්වා – “අහං කම්පෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාබලෙන වෙජයන්තමත්ථකෙ යත්වා පාදෙන පහරිත්වා කම්පෙතුං නාසක්ඛි. අප් නං සක්කස්ස නාටකිත්ථියො ආහංසු – “පුත්ත සඨිසරක්ඛිත, ත්ථං පුනිගන්ධෙනෙව සීසෙන වෙජයන්තං කම්පෙතුං ඉච්ඡමි, සුප්පතිට්ඨිතො තාත පාසාදො, කථං කම්පෙතුං සක්ඛිස්සමි”ති?

සාමණෙරො – “ඉමා දෙවතා මයා සද්ධිං කෙළිං කරොන්ති, අහං බො පන ආවරියං නාලත්ථං, කහං නු බො මෙ ආවරියො සාමුද්දිකමහානාගන්තේරො”ති ආවර්ජෙන්තො මහාසමුද්දෙ උදකලෙණං මාපෙන්වා දිවාචිහාරං නිසින්තොති ඤත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. තතො නං ථෙරො – “කිං, තාත සඨිසරක්ඛිත, අසික්ඛිත්වා ව යුද්ධං පට්ඨියොසි”ති වත්වා “නාසක්ඛි, තාත, වෙජයන්තං කම්පෙතු”න්ති පුච්ඡි. ආවරියං, හන්තෙ, නාලත්ථන්ති. අප් නං ථෙරො – “තාත තුම්භාදියෙ අකම්පෙන්තෙ කො අඤ්ඤො කම්පෙස්සති. දිට්ඨපුබ්බං තෙ, තාත, උදකපිටියෙ ගොමයබණ්ඩං පිලවන්තං, තාත, කපල්ලකපුට්ඨං පවන්තා අත්තන්තෙන පරිච්ඡිත්තන්ති, ඉමිනා ඔපම්මෙන ජානාහි”ති ආහ. සො – “වට්ඨිස්සති, හන්තෙ, එත්තකෙනා”ති වත්වා පාසාදෙන පතිට්ඨිතොකාසං උදකං භොතුති අධිට්ඨාය වෙජයන්තාහිමුබ්බො අගමාසි.

දෙවධිතරො තං දිස්වා – “එකචාරං ලජ්ජිත්වා ගතො, පුනපි සාමණෙරො එති, පුනපි එති”ති වදිංසු. සක්කො දෙවරාජා – “මා මස්භං පුත්තෙන සද්ධිං කථෙත්ථ, ඉදාති තෙන ආවරියො ලද්ධො, බණෙන පාසාදං කම්පෙස්සති”ති ආහ. සාමණෙරොපි පාදච්ඡිද්ධෙත පාසාදපුපිකං පහරි. පාසාදො චතුහි දිසාහි ඔණමති. දෙවතා – “පතිට්ඨාතුං දෙහි, තාත, පාසාදස්ස පතිට්ඨාතුං දෙහි, තාත, පාසාදස්සා”ති විරවිංසු. සාමණෙරො පාසාදං යථායානෙ යපෙන්වා පාසාදමත්ථකෙ යත්වා උදානං උදානෙසි –

“අප්පෙචාහං පබ්බජිතො, අප්ප පත්තාසවක්ඛයං;
අප්ප කම්පෙමි පාසාදං, අහො බුද්ධස්සුළාරතා.

අප්පෙචාහං පබ්බජිතො...පෙ.... අහො ධම්මස්සුළාරතා.
අප්පෙචාහං පබ්බජිතො...පෙ.... අහො සඨිසස්සුළාරතාති.

ඉතො පරෙසු ඡස්ස පට්ඨිකම්පෙසු යං වත්තබ්බං, තං මහාපදානෙ චුත්තමෙව.

ඉති ඉමෙසු අට්ඨසු පට්ඨිකම්පෙසු පඨමො ධාතුකොපෙන, දුතියො ඉද්ධානුභාවෙන, තතියවතුත්ථා පුඤ්ඤතෙජෙන, පඤ්චමො ඤාණතෙජෙන, ඡට්ඨො සාධුකාරදානවසෙන, සත්තමො කාරුඤ්ඤභාවෙන, අට්ඨමො ආරොදනෙන. මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තෙ ව තතො නික්ඛමන්තෙ ව මහාසත්තෙ තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන පට්ඨි අකම්පිත්ථ. අභිසම්බොධියං ඤාණතෙජෙන අභිහතා හුත්වා අකම්පිත්ථ. ධම්මවක්කප්පවත්තෙන සාධුකාරභාවසණ්ඨිතා සාධුකාරං දදමානා අකම්පිත්ථ. ආයුසංඛාරොස්සප්පෙන කාරුඤ්ඤභාවසණ්ඨිතා

විත්තසම්බන්ධතා අසහනාන අකමිතිත්. පරිනිබ්බානෙ ආරොදනවෙගතුන්නා හුත්වා අකමිතිත්. අයං පනත්ථො පථවිදෙවනාය වසෙන වෙදිතබ්බො, මහාභුතපථවියා පනෙතං නත්ථි අවෙනනත්තාති.

ඉමෙ බො, ආනන්ද, අට්ඨ හෙතුනි එත්ථ ඉමෙති නිද්දිට්ඨනිදස්සනං. එත්තාවතා ව පනායස්මා ආනන්දො – “අද්ධා අප්ප භගවතා ආයුසම්බාරො ඔස්සට්ඨො”ති සල්ලක්ඛෙසි. භගවා පන සල්ලක්ඛිතභාවං ජානන්තොපි ඔකාසං අදත්ථාව අඤ්ඤානිපි අට්ඨකානි සමපිණ්ඩෙන්තො – “අට්ඨ බො ඉමා”ති ආදිමාහ.

අට්ඨපරිසවණ්ණනා

172. තත්ථ අනෙකසතං ඛත්තියපරිසන්ති බ්බිබ්බාරසමාගමඤ්ඤාතිසමාගලිච්ඡවිසමාගමාදිසදිසං, සා පන අඤ්ඤෙසු වක්කවාලෙසුපි ලබිහතෙයෙව. සල්ලපිතපුබ්බන්ති ආලාපසල්ලාපො කතපුබ්බො. සාකච්ඡාති ධම්මසාකච්ඡාති සමාපජ්ජිතපුබ්බො. යාදිසකො තෙසං වණ්ණොති තෙ ඔදාතාපි හොන්ති කාළාපි මඬ්ඨගුරව්ඡවිපි, සත්ථා සුවණ්ණවණ්ණොව. ඉදං පන සණ්ඨානං පටිච්ච කථිතං. සණ්ඨානමපි ව කෙවලං තෙසං පඤ්ඤායනියෙව, න පන භගවා මිලක්ඛුසදිසො හොති, නාපි ආමුත්තමණ්ණුණ්ඩලො, බුද්ධවෙසෙනෙව නිසීදති. තෙ පන අත්තනො සමානසණ්ඨානමෙව පස්සන්ති. යාදිසකො තෙසං සරොති තෙ ඡින්නස්සරාපි හොන්ති ගග්ගරස්සරාපි කාකස්සරාපි, සත්ථා බුහ්මස්සරොව. ඉදං පන භාසන්තරං සන්ධාය කථිතං. සවෙපි හි සත්ථා රාජාසනෙ නිසින්තො කථෙති, “අප්ප රාජා මධුරෙන සරෙන කථෙති”ති තෙසං හොති. කථෙත්ථා පක්කන්තෙ පන භගවති පුන රාජානං ආගතං දිස්වා – “කො නු බො අය”න්ති වීමංසා උප්පජ්ජති. තත්ථ කො නු බො අයන්ති ඉමස්මිං යානෙ ඉදානෙව මාගධ්වාසාය සිහලභාසාය මධුරෙනාකාරෙන කථෙත්තො කො නු බො අයං අන්තරහිතො, කිං දෙවො, උදාහු මනුස්සොති එවං වීමංසන්තාපි න ජානන්තිති අත්ථො. කිමත්ථං පනෙවං අජානන්තානං ධම්මං දෙසෙතිති? වාසනත්ථාය . එවං සුතොපි හි ධම්මො අනාගතෙ පච්චයො හොති යෙවාති අනාගතං පටිච්ච දෙසෙති. අනෙකසතං බ්‍රාහ්මණපරිසන්ති ආදීනමපි සොණදණ්ඩකුට්ඨණ්ඩසමාගමාදිවසෙන වෙව අඤ්ඤවක්කවාලවසෙන ව සමිහවො වෙදිතබ්බො.

ඉමා පන අට්ඨ පරිසා භගවා කිමත්ථං ආහරි? අභිතභාවදස්සනත්ථමෙව. ඉමා කිර ආහරිත්වා එවමාහ – “ආනන්ද, ඉමාපි අට්ඨ පරිසා උපසඩ්ධමිත්වා ධම්මං දෙසෙත්තස්ස තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථි, මාරං පන එකකං දිස්වා තථාගතො භායෙය්‍යාති කො එවං සඤ්ඤං උප්පාදෙතුමරහති. අහිතො, ආනන්ද, තථාගතො අච්ඡමිහි, සතො සමපජානො ආයුසම්බාරං ඔස්සජ්ජි”ති.

අට්ඨඅභිභායතනවණ්ණනා

173. අභිභායතනානීති අභිභවනකාරණානි. කිං අභිභවන්ති? පච්චනිකධම්මෙපි ආරම්මණානිපි. තානි හි පටිපක්ඛභාවෙන පච්චනිකධම්මෙ අභිභවන්ති, පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතාය ආරම්මණානි.

අප්ඤ්ඤාත්තං රූපසඤ්ඤාතිආදීසු පන අප්ඤ්ඤාත්තරූපෙ පරිකම්මවසෙන අප්ඤ්ඤාත්තං රූපසඤ්ඤා නාම හොති. අප්ඤ්ඤාත්තඤ්ඤි නිලපරිකම්මං කරොන්තො කෙසෙ වා පිත්තෙ වා අක්ඛිතාරකාය වා කරොති. පිතපරිකම්මං කරොන්තො මෙදෙ වා ඡවියා වා හත්ථපාදපිට්ඨෙසු වා අක්ඛිතං පිතකට්ඨානෙ වා කරොති. ලොහිතපරිකම්මං කරොන්තො මංසෙ වා ලොහිතෙ වා ජීවිහාය වා අක්ඛිතං රත්තට්ඨානෙ වා කරොති. ඔදාතපරිකම්මං කරොන්තො අට්ඨමිහි වා දන්තෙ වා නබෙ වා අක්ඛිතං සෙතට්ඨානෙ වා කරොති. තං පන සුනීලං සුපිතං සුලොහිතකං සුඔදාතකං න හොති, අවිසුද්ධමෙව හොති.

එකො ඛනිද්ධා රූපානි පස්සතිති යස්සෙවං පරිකම්මං අප්ඤ්ඤාත්තං උප්පන්නං හොති, නිමිත්තං පන ඛනිද්ධා, සො එවං අප්ඤ්ඤාත්තං පරිකම්මස්ස ඛනිද්ධා ව අප්පනාය වසෙන – “අප්ඤ්ඤාත්තං රූපසඤ්ඤා එකො ඛනිද්ධා රූපානි පස්සති”ති වුවවති. පරිත්තානීති අවධිභිතානි. සුවණ්ණදුබ්බණ්ණානීති සුවණ්ණානි වා හොන්ති, දුබ්බණ්ණානි වා. පරිත්තවසෙනෙව ඉදං අභිභායතනං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තානි අභිභුය්‍යාති යථා නාම සමපන්නගහණකො කට්ඨජුමත්තං හත්තං ලහිත්වා – “කිං එත්ථ භුඤ්ජිතබ්බං අත්ථි”ති සඩ්ධකඩ්ඪිත්වා එකකබලමෙව කරොති, එවමෙව ඤාණුත්තරිකො පුග්ගලො විසදඤාණො – “කිං එත්ථ පරිත්තකෙ ආරම්මණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං අත්ථි, නායං මම භාරො”ති තානි රූපානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතිති අත්ථො. ජානාමි පස්සාමිති ඉමිනා පනස්ස ආභොගො කථිතො. සො ව බො සමාපත්තිතො චූට්ඨිතස්ස, න අන්තොසමාපත්තියං. එවංසඤ්ඤා හොතිති ආභොගසඤ්ඤායපි ක්‍රිකාසඤ්ඤායපි එවංසඤ්ඤා හොති. අභිභවනසඤ්ඤා හිස්ස අන්තොසමාපත්තියමපි අත්ථි, ආභොගසඤ්ඤා පන සමාපත්තිතො චූට්ඨිතස්සෙව.

අප්පමාණානීති වධිඪිතප්පමාණානි, මහන්තානීති අත්ථො. අභිභුය්‍යාති එත්ථ පන යථා මහග්ගසො පුරිසො එකං හත්තවධිඪිතකං ලහිත්වා – “අඤ්ඤමපි හොතු, කිං එතං මය්හං කරිස්සති”ති තං න මහන්තතො පස්සති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසදඤාණො “කිං එත්ථ සමාපජ්ජිතබ්බං, නයිදං අප්පමාණං, න මය්හං විත්තෙකග්ගතාකරණෙ භාරො අත්ථි”ති තානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්ථ අප්පනං පාපෙතිති අත්ථො.

අප්‍රකාශිත අරූපසඤ්ඤීති අලාභිතාය වා අනත්ථිකතාය වා අප්‍රකාශිතරූපෙ පරිකම්මසඤ්ඤාවරහිතො.

එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතීති යස්ස පරිකම්මමපි නිමිත්තමපි බහිද්ධාව උප්පන්නං, සො එවං බහිද්ධා පරිකම්මස්ස වෙව අප්පනාය ව වසෙන – “අප්‍රකාශිත අරූපසඤ්ඤී එකො බහිද්ධා රූපානි පස්සතී”ති වුවිවති. සෙසමෙත්ථ චතුත්ථාහිභායතනෙ චුත්තනයමෙව. ඉමෙසු පන චතුසු පරිත්තං චිත්තක්කවර්තවසෙන ආගතං, අප්පමාණං මොහවර්තවසෙන, සුවණ්ණං දොසවර්තවසෙන, දුඛණ්ණං රාගවර්තවසෙන. එතෙසඤ්ඤි එතානි සප්පායානි. සා ව නෙසං සප්පායතා චිත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ වර්තනිද්දෙසෙ චුත්තා.

පඤ්චමඅභිභායතනාදියු නිලානීති සබ්බසම්භවහතවසෙන චුත්තං. නිලවණ්ණානීති වණ්ණවසෙන. නිලනිදස්සනානීති නිදස්සනවසෙන, අපඤ්ඤාය මානවිවරානි අසම්භින්නවණ්ණානි එකනිලානෙව හුත්වා දිස්සන්තීති චුත්තං හොති. නිලනිභාසානීති ඉදං පන ඔභාසවසෙන චුත්තං, නිලොභාසානි නිලප්පභායුත්තානීති අත්ථො. එතෙන නෙසං විසුද්ධතං දස්සෙති. විසුද්ධවණ්ණවසෙනෙව හි ඉමානි වත්තාරි අභිභායතනානි චුත්තානි. උමාපුප්ඵන්ති එතඤ්ඤි පුප්ඵං සිනිද්ධං මුදු, දිස්සමානමපි නිලමෙව හොති. ගිරිකණ්ණිකපුප්ඵාදීනි පන දිස්සමානානි සෙනධාතුකානෙව හොන්ති. තස්මා ඉදමෙව ගහිතං, න තානි. බාරාණසෙය්‍යාකන්ති බාරාණසිසම්භවං. තත්ථ කිර කප්පාසොපි මුදු, සුත්තකන්තිකායොපි තත්තවායාපි ඡෙකා, උදකමපි සුවි සිනිද්ධං. තස්මා තං වත්ථං උභතොභාගවිමට්ඨං හොති; ද්විසුපි පස්සෙසු මට්ඨං මුදු සිනිද්ධං බායති.

පිතානීතිආදියුපි ඉමිතාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. “නිලකසිණං උග්ගණ්හන්තො නිලස්මිං නිමිත්තං ගණ්හානි පුප්ඵස්මිං වා වත්ථස්මිං වා වණ්ණධාතුයා වා”තිආදිකං පනෙත්ථ කසිණකරණඤ්ච පරිකම්මඤ්ච අප්පනාවිධානඤ්ච සබ්බං විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරතො චුත්තමෙව. ඉමානිපි අට්ඨ අභිභායතනානි අභිතභාවදස්සනත්ථමෙව ආනීතානි. ඉමානි කිර වත්වා එවමාහ – “ආනන්ද, එවරූපාපි සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තස්ස ව චුට්ඨහන්තස්ස ව තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථී, මාරං පන එකකං දිස්වා තථාගතො භායෙය්‍යානි කො එවං සඤ්ඤං උප්පාදෙතුමරහති. අභිතො, ආනන්ද, තථාගතො අවිජම්භී, සතො සම්පජානො ආයුසම්බාරං ඔස්සජී”ති.

අට්ඨවිමොක්ඛවණ්ණනා

174. විමොක්ඛකථා උත්තානත්ථායෙව. ඉමෙපි අට්ඨ විමොක්ඛා අභිතභාවදස්සනත්ථමෙව ආනීතා. ඉමෙපි කිර වත්වා එවමාහ – “ආනන්ද, එතාපි සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තස්ස ව චුට්ඨහන්තස්ස ව තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථී...පෙ.... ඔස්සජී”ති.

175. ඉදානිපි භගවා ආනන්දස්ස ඔකාසං අදත්ථාව එකමිදාහන්තිආදිනා නයෙන අපරමපි දෙසනං ආරභි. තත්ථ පට්ඨාභිසම්බුද්ධොති අභිසම්බුද්ධො හුත්වා පට්ඨමෙව අට්ඨමෙ සත්තාහෙ.

177. ඔස්සට්ඨොති විස්සජ්ජිතො පරිච්ඡින්නො, එවං කිර වත්වා – “තෙනායං දසසහස්සී ලොකධාතු කම්පිත්ථා”ති ආහ.

ආනන්දයාවනකථා

178. අලන්ති පටික්ඛෙපවචනමෙතං. බොධිත්ති චතුමග්ගඤ්ඤාණපට්ඨෙසං. සද්දහසි ත්වන්ති එවං චුත්තභාවං තථාගතස්ස සද්දහසීති වදති. තස්මාතිභානන්දානි යස්මා ඉදං වචනං සද්දහසි, තස්මා තුය්භෙවෙනං දුක්කටන්ති දස්සෙති.

179. එකමිදාහන්ති ඉදං භගවා – “න කෙවලං අහං ඉධෙව තං ආමන්තෙසිං, අඤ්ඤදාපි ආමන්තෙත්වා ඔළාරිකං නිමිත්තං අකාසිං, තමපි තයා න පට්ඨිද්ධං, තවෙවායං අපරාධො”ති එවං සොකචිනොදනත්ථාය නානප්පකාරතො ථෙරස්සෙව දොසාරොපනත්ථං ආරභි.

183. පියෙහි මනාපෙහීති මාතාපිතාභාතාහගිතිආදිකෙහි ජාතියා නානාභාවො, මරණෙන විනාභාවො, භවෙන අඤ්ඤථාභාවො. තං කුතෙත්ථ ලබ්භානි තන්ති තස්මා, යස්මා සබ්බෙහෙව පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො, තස්මා දස පාරමියො පුරෙත්වාපි, සම්බොධිං පත්වාපි, ධම්මචක්කං පවත්තෙත්වාපි, යමකපාටිභාරියං දස්සෙත්වාපි, දෙවොරොහණං කත්වාපි, යං තං ජාතං භූතං සම්බතං පලොකධම්මං, තං වත තථාගතස්සාපි සරීරං මා පලුප්ඵිති නෙතං ඨානං විජ්ජති, රොදන්තෙනාපි කන්දන්තෙනාපි න සක්කා තං කාරණං ලද්ධුන්ති. පුත පච්චාවම්භිසතීති යං වත්තං වත්තං, තං වත පුත පට්ඨාදිස්සතීති අත්ථො.

184. යට්ඨිදං බ්‍රහ්මවරියන්ති යථා ඉදං සික්ඛාත්තසසම්භවං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. අද්ධනියන්ති අද්ධානක්ඛමං. විරට්ඨිකන්ති විරප්පවත්තිවසෙන විරට්ඨිකං. වත්තාරො සතිපට්ඨානානිආදි සබ්බං ලොකියලොකුත්තරවසෙනෙව

කලීතං. එතෙසං පන බොධිපක්ඛියානං ධම්මානං විනිවිජ්ජයො සබ්බකාරොන විසුද්ධිමග්ගෙ පටිපදාඤාණදස්සනවිසුද්ධිනිද්දෙසෙ චුත්තො. සෙසමෙත්ථ උත්තානමෙවාති.

තතියභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නාගාපලොකිතවණ්ණනා

186. නාගාපලොකිතන්ති යථා හි මහාජනස්ස අට්ඨිති කොටියා කොටිං ආභවිව ධීතානි පච්චෙකබ්බද්ධානං, අභිකුසකලග්ගානි විය, න එවං බුද්ධානං. බුද්ධානං පන සඬ්ඛිකානි විය එකාබද්ධානි හුත්වා ධීතානි, තස්මා පච්ඡන්තො අපලොකනකාලෙ න සක්කා හොති ගිවං පරිවත්තෙතුං. යථා පන හත්ථිනාගො පච්ඡාභාගං අපලොකෙතුකාමො සකලසරිරෙනෙව පරිවත්තති, එවං පරිවත්තිතබ්බං හොති. භගවතො පන නගරද්වාරෙ යත්වා – “වෙසාලිං අපලොකෙස්සාමී”ති විත්තෙ උප්පන්නමත්තෙ – “භගවා අනෙකානි කප්පකොටිසහස්සානි පාරමියො පුරෙන්නෙහි තුම්හෙහි න ගිවං පරිවත්තෙත්වා අපලොකනකම්මං කත”න්ති අයං පථවී කුලාලවක්කං විය පරිවත්තෙත්වා භගවත්තං වෙසාලිනගරාහිමුඛං අකාසී. තං සන්ධායෙතං චුත්තං.

නනු ව න කෙවලං වෙසාලියාව, සාවත්ථීරාජගහනාළන්දපාටලිගාමකොටිගාමනාතිකගාමකෙසුපි තතො තතො නික්ඛන්තකාලෙ තං තං සබ්බං පච්ඡිමදස්සනමෙව, තත්ථ තත්ථ කස්මා නාගාපලොකිතං නාපලොකෙසීති? අනව්ඡරියත්තා. තත්ථ තත්ථ හි නිවත්තෙත්වා අපලොකෙන්තස්සෙතං න අව්ඡරියං හොති, තස්මා නාපලොකෙසී. අපි ව වෙසාලිරාජානො ආසන්නවිනාසා, තිණ්ණං වස්සානං උපරි විනස්සිස්සන්ති. තෙ තං නගරද්වාරෙ නාගාපලොකිතං නාම චෙතියං කත්වා ගන්ධමාලාදීහි පුපෙස්සන්ති, තං නෙසං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සන්ති තෙසං අනුකම්පාය අපලොකෙසී.

දුක්ඛස්සන්තකරොති වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තකරො. වක්ඛුමාති පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො.

චතුමහාපදෙසවණ්ණනා

187. මහාපදෙසෙති මහාඔකාසෙ, මහාඅපදෙසෙ වා, බුද්ධාදයො මහන්තෙ මහන්තෙ අපදිස්ත්වා චුත්තානි මහාකාරණානීති අත්ථො.

188. නෙව අභිනන්දිතබ්බන්ති භට්ඨතුට්ඨෙහි සාධුකාරං දත්වා පුබ්බෙව න සොතබ්බං, එවං කතෙ හි පච්ඡා “ඉදං න සමෙති”ති වුවවමානො – “කිං පුබ්බෙව අයං ධම්මො, ඉදානි න ධම්මො”ති වත්වා ලද්ධං න විස්සජ්ජෙති. නප්පටික්කොසිතබ්බන්ති – “කිං එස ඛාලො වදති”ති එවං පුබ්බෙව න වත්තබ්බං, එවං චුත්තෙ හි වත්තුං යුත්තම්පි න වක්ඛති. තෙනාහ – “අනභිනන්දිත්වා අප්පටික්කොසිත්වා”ති. පදබ්බාසනානීති පදසඬ්ඛිකානානි බ්බාසනානි. සාධුකං උග්ගහෙත්වාති ඉමස්මිං යානෙ පාළි චුත්තා, ඉමස්මිං යානෙ අත්ථො චුත්තො, ඉමස්මිං යානෙ අනුසන්ධි කට්ඨො, ඉමස්මිං යානෙ පුබ්බාපරං කට්ඨන්ති සුට්ඨු ගහෙත්වා. සුත්තෙ ඔසාරෙතබ්බානීති සුත්තෙ ඔතාරෙතබ්බානි. විනයෙ සන්දස්සෙතබ්බානීති විනයෙ සංසන්දෙතබ්බානි.

එත්ථ ව සුත්තන්ති විනයො. යථාහ – “කත්ථ පටික්ඛිත්තං? සාවත්ථියං සුත්තවිභවිගෙ”ති (වුළුව. 457). විනයොති බන්ධකො. යථාහ – “විනයාතිසාරෙ”ති. එවං විනයපිටකම්පි න පරියාදියති. උභතොවිභවිගා පන සුත්තං, බන්ධකපරිවාරා විනයොති එවං විනයපිටකං පරියාදියති. අථවා සුත්තන්තපිටකං සුත්තං, විනයපිටකං විනයොති එවං ද්වෙයෙව පිටකානි පරියාදියන්ති. සුත්තන්තාහිධම්මපිටකානි වා සුත්තං, විනයපිටකං විනයොති එවම්පි තිණ්ණි පිටකානි න තාව පරියාදියන්ති. අසුත්තනාමකඤ්ඤි බුද්ධවචනං නාම අත්ථි. සෙය්‍යාටීදං – ඡාතකං, පටිසම්භිදා, නිද්දෙසො, සුත්තනිපාතො, ධම්මපදං, උදානං, ඉතිචුත්තකං, විමානවත්ථු, පෙතවත්ථු, ථෙරගාථා, ථෙරීගාථා, අපදානන්ති.

සුදින්නත්ථෙරො පන – “අසුත්තනාමකං බුද්ධවචනං න අත්ථි”ති තං සබ්බං පටිපක්ඛිපිත්වා – “තිණ්ණි පිටකානි සුත්තං, විනයො පන කාරණ”න්ති ආහ. තතො තං කාරණං දස්සෙන්නො ඉදං සුත්තමාහරි –

“යෙ බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසී, ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති නො විරාගාය, සඤ්ඤාගාය සංවත්තන්ති නො විසඤ්ඤාගාය, ආවයාය සංවත්තන්ති නො අපවයාය, මහිව්ඡතාය සංවත්තන්ති නො අප්පිව්ඡතාය, අසන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති නො සන්තුට්ඨියා, සඬ්ඛණිකාය සංවත්තන්ති නො පච්චෙකාය, කොසජ්ජාය සංවත්තන්ති නො විරියාරම්භාය, දුබ්භරතාය සංවත්තන්ති නො සුභරතාය. එකංසෙන, ගොතමී, ධාරෙය්‍යාසී – ‘නෙසො ධම්මො, නෙසො විනයො, නෙතං සත්ථුසාසන’න්ති. යෙ ව බො ත්වං, ගොතමී, ධම්මෙ ජානෙය්‍යාසී, ඉමෙ ධම්මා විරාගාය සංවත්තන්ති නො සරාගාය, විසඤ්ඤාගාය සංවත්තන්ති නො සඤ්ඤාගාය, අපවයාය සංවත්තන්ති නො ආවයාය, අප්පිව්ඡතාය සංවත්තන්ති නො මහිව්ඡතාය, සන්තුට්ඨියා සංවත්තන්ති නො අසන්තුට්ඨියා, පච්චෙකාය සංවත්තන්ති නො සඬ්ඛණිකාය ,

විරියාරම්භය සංවත්තන්ති නො කොසප්පය, සුභරතය සංවත්තන්ති නො දුබ්භරතය. එකංසෙන, ගොතමී, ධාරෙය්‍යාසි – ‘එසො ධම්මො, එසො චිත්තයො, එතං සන්ථුසාසන’න්ති” (අ. නි. 8.53).

තස්මා සුත්තෙති තෙපිටකෙ බුද්ධවචනෙ ඔතාරෙතබ්බානි. චිත්තයෙති එතස්මිං රාගාදිචිත්තයකාරණෙ සංසන්දෙතබ්බානිති අයමෙත්ථ අත්ථො. න චෙව සුත්තෙ ඔසරන්තීති සුත්තපටිපාටියා කත්ථවි අනාගන්ත්වා ඡල්ලිං උට්ඨපෙත්වා ගුල්භවෙස්සන්තර-ගුල්භඋම්මග්ග-ගුල්භචිත්තය-වෙදල්ලපිටකානං අඤ්ඤතරතො ආගතානි පඤ්ඤායන්තීති අත්ථො. එවං ආගතානි හි රාගාදිචිත්තයෙ ව න පඤ්ඤායමානානි ඡඩ්ඛෙතබ්බානි භොන්ති. තෙන චුත්තං – “ඉති භෙතං, භික්ඛවෙ, ඡඩ්ඛෙය්‍යාපා”ති. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

ඉදං , භික්ඛවෙ, චතුත්ථං මහාපදෙසං ධාරෙය්‍යාපාති ඉදං චතුත්ථං ධම්මස්ස පතිට්ඨානොකාසං ධාරෙය්‍යාථ.

ඉමස්මිං පන යානෙ ඉමං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං. සුත්තෙ චත්තාරො මහාපදෙසා, බන්ධකෙ චත්තාරො මහාපදෙසා, චත්තාරි පඤ්ඤායාකරණානි, සුත්තං, සුත්තානුලොමං, ආචරියවාදො, අත්තනොමති, තිස්සො සඩ්ඨිතියොති.

තත්ථ – “අයං ධම්මො, අයං චිත්තයො”ති ධම්මචිතිච්ඡයෙ පත්තෙ ඉමෙ චත්තාරො මහාපදෙසා පමාණං. යං එත්ථ සමෙති තදෙව ගහෙතබ්බං, ඉතරං විරචන්තස්සපි න ගහෙතබ්බං.

“ඉදං කප්පති, ඉදං න කප්පති”ති කප්පියාකප්පියචිතිච්ඡයෙ පත්තෙ – “යං, භික්ඛවෙ, මයා ඉදං න කප්පතිති අප්පට්ඨිත්තං, තං චෙ අකප්පියං අනුලොමෙති, කප්පියං පටිබාහති, තං චො න කප්පති”තිආදිනා (මහාව. 305) නයෙන බන්ධකෙ චුත්තා චත්තාරො මහාපදෙසා පමාණං. තෙසං චිතිච්ඡයකථා සමන්තපාසාදිකායං චුත්තා. තත්ථ චුත්තනායෙන යං කප්පියං අනුලොමෙති, තදෙව කප්පියං, ඉතරං අකප්පියන්ති එවං සන්තිට්ඨානං කාතබ්බං.

එකංසබ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො, විභජ්ජබ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො, පටිපුච්ඡාබ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො, ය්‍යනියො පඤ්ඤොති ඉමානි චත්තාරි පඤ්ඤාබ්‍යාකරණානි නාම. තත්ථ “චක්ඛුං අනිච්ච”න්ති පුට්ඨෙත – “ආම අනිච්ච”න්ති එකංසෙනෙව බ්‍යාකාතබ්බං. එස නයො සොතාදීසු. අයං එකංසබ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො. “අනිච්චං නාම චක්ඛු”න්ති පුට්ඨෙත – “න චක්ඛුමෙව, සොතමපි අනිච්චං සානමපි අනිච්ච”න්ති එවං විභජ්ජිත්වා බ්‍යාකාතබ්බං. අයං විභජ්ජබ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො. “යථා චක්ඛු තථා සොතං, යථා සොතං තථා චක්ඛු”න්ති පුට්ඨෙත “කෙනට්ඨෙත පුච්ඡසී”ති පටිපුච්ඡිත්වා “දස්සනට්ඨෙත පුච්ඡාමී”ති චුත්තෙ “න හී”ති බ්‍යාකාතබ්බං, “අනිච්චට්ඨෙත පුච්ඡාමී”ති චුත්තෙ ආමානි බ්‍යාකාතබ්බං. අයං පටිපුච්ඡාබ්‍යාකරණියො පඤ්ඤො. “තං ජීවං තං සරිරං”න්තිආදීනි පුට්ඨෙත පන “අබ්‍යාකතමෙතං භගවතා”ති ය්‍යෙතබ්බො, එස පඤ්ඤො න බ්‍යාකාතබ්බො. අයං ය්‍යනියො පඤ්ඤො. ඉති තෙනාකාරෙන පඤ්ඤෙ සම්පත්තෙ ඉමානි චත්තාරි පඤ්ඤාබ්‍යාකරණානි පමාණං. ඉමෙසං වසෙන සො පඤ්ඤො බ්‍යාකාතබ්බො.

සුත්තාදීසු පන සුත්තං නාම තිස්සො සඩ්ඨිතියො ආරුල්භානි තිණි පිටකානි. සුත්තානුලොමං නාම අනුලොමකප්පියං. ආචරියවාදො නාම අට්ඨකථා. අත්තනොමති නාම නයග්ගාහෙන අනුබුද්ධියා අත්තනො පටිභානං. තත්ථ සුත්තං අප්පට්ඨාහියං, තං පටිබාහන්තෙන බුද්ධොව පටිබාහිතො භොති. අනුලොමකප්පියං පන සුත්තෙන සමෙත්තමෙව ගහෙතබ්බං, න ඉතරං. ආචරියවාදොපි සුත්තෙන සමෙත්තොයෙව ගහෙතබ්බො, න ඉතරො. අත්තනොමති පන සබ්බද්ධිබ්බලා, සාපි සුත්තෙන සමෙත්තොයෙව ගහෙතබ්බො, න ඉතරා. පඤ්ඤායනිකා, සත්තසතිකා, සහස්සිකානි ඉමා පන තිස්සො සඩ්ඨිතියො. සුත්තමපි තාසු ආගතමෙව පමාණං, ඉතරං ගාරය්‍යසුත්තං න ගහෙතබ්බං. තත්ථ ඔතරන්තානිපි හි පදබ්‍යාඤ්ජනානි න චෙව සුත්තෙ ඔතරන්ති, න ච චිත්තයෙ සන්දිස්සන්තීති වෙදිතබ්බානි.

කම්මාරපුත්තචුත්තද්වත්ථවණ්ණනා

189. කම්මාරපුත්තස්සාති සුවණ්ණකාරපුත්තස්ස. සො කිර අඬ්ඬො මහාකුට්ඨිකො භගවතො පට්ඨමදස්සනෙනෙව සොතාපන්තො හුත්වා අත්තනො අම්බවනෙ විහාරං කාරාපෙත්වා නිය්‍යාතෙසී. තං සන්ධාය චුත්තං – “අම්බවනෙ”ති.

සුකරමද්දවන්ති නානිතරුණස්ස නානිච්ඡණ්ණස්ස එකපෙට්ඨකසුකරස්ස පචන්තමංසං. තං කිර මුදු චෙව සිනිද්ධඤ්ච භොති, තං පටියාදාපෙත්වා සාධුකං පවාපෙත්වාති අත්ථො. එකෙ භණන්ති – “සුකරමද්දවන්ති පන මුදුඔදනස්ස පඤ්ඤාගොරසයුසපාවනවිධානස්ස නාමෙතං, යථා ගවපානං නාම පාකනාම”න්ති. කෙච්ච භණන්ති – “සුකරමද්දවං නාම රසායනවිධි, තං පන රසායනසත්ථෙ ආගච්ඡති, තං චුත්තෙත – ‘භගවතො පරිනිබ්බානං න භවෙය්‍යා’ති රසායනං පටියන්ත”න්ති. තත්ථ පන ද්විසහස්සදිපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදිපෙසු දෙවතා ඔජං පක්ඛිපිංසු.

නාහං තන්ති ඉමං සීහනාදං කිමත්ථං නදති? පරුපවාදමොචනත්ථං. අත්තනා පරිභුත්තාවසෙසං නෙව භික්ඛුනං, න මනුස්සානං දාතුං අදාසී, ආවාටෙ නිබ්භාපෙත්වා විනාසෙසීති හි චත්තුකාමානං ඉදං සුත්තං වචනොකාසො න

හවිස්සනීති පරෙසං උපවාදමොවනත්ථං සිහනාදං නදතීති.

190. භුත්තස්ස ව සුකරමද්දවෙනාති භුත්තස්ස උදපාදි, න පන භුත්තපච්චයා. යදි හි අභුත්තස්ස උප්පජ්ජිස්සට, අතිබරො හවිස්සනී. සිනිද්ධභොජනං භුත්තත්තා පනස්ස තනුවෙදනා අහොසි. තෙනෙව පදසා ගන්තුං අසක්ඛි. විරෙවමානොති අභිණ්භං පවත්තලොහිතවිරෙවනොව සමානො . අවොවාති අත්තනා පත්ථිතට්ඨානෙ පරිනිබ්බානත්ථාය ඵවමාහ. ඉමා පන ධම්මසඬගාහකත්ථෙරෙහි යපිතගාථායොති වෙදිතබ්බා.

පානීයාහරණවණ්ණනා

191. ඉඬසාති වොදනත්ථෙ නිපානො. අච්ඡොදකාති පසන්තොදකා. සානොදකාති මධුරොදකා. සීතොදකාති තනුසිතලසලිලා. සෙතකාති නික්කද්දමා. සුප්පතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා.

පුක්කුසමල්ලපුත්තවත්ථුවණ්ණනා

192. පුක්කුසොති තස්ස නාමං. මල්ලපුත්තොති මල්ලරාජපුත්තො. මල්ලා කිර වාරෙන රජ්ජං කාරෙන්නි. යාව නෙසං වාරො න පාපුණාති, තාව වණ්ණජ්ජං කරොන්නි. අයම්පි වණ්ණජ්ජමෙව කරොන්නො පඤ්ච සකට්ඨනාති යොජාපෙත්වා ධුරවානෙ වායන්තෙ පුරතො ගච්ඡති, පච්ඡා වානෙ වායන්තෙ සත්ථවාහං පුරතො පෙසෙත්වා සයං පච්ඡා ගච්ඡති. තදා පන පච්ඡා වානො වායි, තස්මා ඵස පුරතො සත්ථවාහං පෙසෙත්වා සබ්බරතනායානෙ නිසිදිත්වා කුසිනාරතො නික්ඛමිත්වා “පාවං ගම්ස්සාමි”ති මග්ගං පටිපජ්ජී. තෙන චුත්තං – “කුසිනාරාය පාවං අද්ධානමග්ගප්පටිපන්නො භොති”ති.

ආළාරොති තස්ස නාමං. දීඝපිඬගලො කිරෙසො, තෙනස්ස ආළාරොති නාමං අහොසි. කාලාමොති ගොත්තං. යනු හි නාමාති යො නාම. නෙව දක්ඛනීති න අද්දස. යනුසද්දසුත්තත්තා පනෙතං අනාගතවසෙන චුත්තං. ඵවරූපඤ්ඤි ඊදිසෙසු යානෙසු සද්දලක්ඛණං.

193. නිච්ඡරන්තිසුති විචරන්තිසු. අසනියා ඵලන්තියාති නවච්චාය අසනියා භිජ්ජමානාය විය මහාරවං රචන්තියා. නවච්චා හි අසනියො – අසඤ්ඤා, විචක්කා, සතෙරා, ගග්ගරා, කපිසිසා, මච්ඡවිලොලිකා, කුක්කුටකා, දණ්ඩමණිකා, සුක්ඛාසනීති. තත්ථ අසඤ්ඤා අසඤ්ඤං කරොති. විචක්කා ඵකං චක්කං කරොති. සතෙරා සතෙරසදිසා හුත්වා පතති. ගග්ගරා ගග්ගරායමානා පතති. කපිසිසා හමුකං උක්ඛිපෙන්නො මක්කටො විය භොති. මච්ඡවිලොලිකා විලොලිතමච්ඡො විය භොති. කුක්කුටකා කුක්කුටසදිසා හුත්වා පතති. දණ්ඩමණිකා නඬගලසදිසා හුත්වා පතති. සුක්ඛාසනී පතිතට්ඨානං සමුත්ඝාටෙති.

දෙවෙ වස්සන්තෙති සුක්ඛගජ්ජිතං ගජ්ජිත්වා අන්තරන්තරා වස්සන්තෙ. ආතුමායන්ති ආතුමං නිස්සාය විහරාමි. භුසාගාරෙති බලසාලායං. ඵත්ථෙසොති ඵතස්මිං කාරණෙ ඵසො මහාජනකායො සන්නිපතිතො. ක්ව අහොසිති කුභිං අහොසි. යො තං හන්තෙති යො ත්ථං හන්තෙ.

194. සිඬගිවණ්ණන්ති සිඬගිසුවණ්ණවණ්ණං. යුගමට්ඨන්ති මට්ඨයුගං, සණ්භසාටකයුගලන්ති අත්ථො. ධාරණීයන්ති අන්තරන්තරා මයා ධාරෙතබ්බං, පරිදහිතබ්බන්ති අත්ථො. තං කිර යො තථාරූපෙ ඡණ්දිවසෙයෙව ධාරෙත්වා සෙසකාලෙ නික්ඛිපති. ඵවං උත්තමං මඬිගලවත්ථයුගං සන්ධායාහ. අනුකම්පං උපාදායාති මයි අනුකම්පං පටිච්ච. අච්ඡාදෙහීති උපචාරවචනමෙතං – ඵකං මය්හං දෙහි, ඵකං ආනන්දස්සාති අත්ථො. කිං පන ථෙරො තං ගණ්හීති? ආම ගණ්හි. කස්මා? මත්ථකප්පත්තකිච්චත්තා. කිඤ්චාපි හෙස ඵවරූපං ලාභං පටික්ඛිතිත්වා උපට්ඨාකට්ඨානං පටිපන්නො. තං පනස්ස උපට්ඨාකකිච්චං මත්ථකං පත්තං. තස්මා අග්ගහෙසි. යෙ වාපි ඵවං වදෙයායුං – “අනාරාධකො මඤ්ඤෙ ආනන්දො පඤ්චවිසති වස්සාති උපට්ඨහන්තෙන න කිඤ්චි හගවතො සන්නිකා තෙන ලද්ධපුබ්බ”න්ති. තෙසං වචනොකාසව්ඡෙදනත්ථමපි අග්ගහෙසි. අපි ව ජානාති හගවා – “ආනන්දො ගහෙත්වාපි අත්තනා න ධාරෙස්සති, මය්හංයෙව පූජං කරිස්සති. මල්ලපුත්තෙන පන ආනන්දං පුජෙන්නෙන සඬ්ඝොපි පූජිතො හවිස්සති, ඵවමස්ස මහාපුඤ්ඤරාසි හවිස්සති”ති ථෙරස්ස ඵකං දාපෙසි. ථෙරොපි තෙනෙව කාරණෙන අග්ගහෙසිති. ධම්මියා කථායාති වත්ථානුමොදනකථාය.

195. හගවතො කායං උපනාමිතන්ති නිවාසනපාරුපනවසෙන අල්ලියාපිතං. හගවාපි තතො ඵකං නිවාසෙසි, ඵකං පාරුපි. හතච්චිකං වියාති යථා හතච්චිකො අඬගාරො අන්තන්තෙනෙව ජොතති, බහි පනස්ස පභා නත්ථි, ඵවං බහි පටිච්ඡන්තප්පහං හුත්වා බායනීති අත්ථො.

ඉමෙසු බො, ආනන්ද, ද්විසුපි කාලෙසුති කස්මා ඉමෙසු ද්විසු කාලෙසු ඵවං භොති? ආහාරවිසෙසෙන වෙච බලවසොමනස්සෙන ව. ඵතෙසු හි ද්විසු කාලෙසු සකලවක්කවාලෙ දෙවතා ආහාරෙ ඔජං පක්ඛිපන්ති, තං පණ්ඨතභොජනං කුච්ඡිං පවිසිත්වා පසන්තරූපං සමුට්ඨාපෙති. ආහාරසමුට්ඨානරූපස්ස පසන්තත්තා මනච්ඡට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි අතිවිය විරොචන්ති. සම්බොධිදිවසෙ වස්ස – “අනෙකකප්පකොට්ඨනසහස්සසඤ්චිතො වත මෙ කිලෙසරාසි

අප්ප පහිනෝ” කි ආවජ්ජන්තස්ස බලවසොමනස්සං උප්පජ්ජති, චිත්තං පසිද්ධති, චිත්තෙ පසන්තෙ ලොහිතං පසිද්ධති, ලොහිතෙ පසන්තෙ මනව්ජට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි අතිවිය විරොචන්ති. පරිනිබ්බානදිවසෙපි – “අප්ප, දානාහං, අනෙකෙහි බුද්ධසත්තසහස්සෙහි පට්ටිධං අමතමහානිබ්බානං නාම නගරං පටිසිස්සාමි” කි ආවජ්ජන්තස්ස බලවසොමනස්සං උප්පජ්ජති, චිත්තං පසිද්ධති, චිත්තෙ පසන්තෙ ලොහිතං පසිද්ධති, ලොහිතෙ පසන්තෙ මනව්ජට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි අතිවිය විරොචන්ති. ඉති ආහාරවිසෙසෙන වෙව බලවසොමනස්සෙන ච ඉමෙසු ද්විසු කාලෙසු එවං හොතිති වෙදිතබ්බං. උපවත්තනෙනි පාවිනතො නිවත්තනසාලවනෙ. අන්තරෙන යමකසාලානන්ති යමකසාලරුක්ඛානං මජ්ඣෙ.

සිඬගීවණ්ණන්ති ගාථා සඬගීතිකාලෙ යටිතා.

196. න්හත්වා ච පිචිත්වා වාති එත්ථ තදා කිර හගවති නභායන්තෙ අන්තොනදියං මච්ඡකච්ඡපා ච උභතොතිරෙසු වනසණ්ඨො ච සබ්බං සුවණ්ණවණ්ණමෙව හොති. අම්බවනන්ති තස්සායෙව නදියා තිරෙ අම්බවනං. ආයස්මන්තං චුන්දකන්ති තස්මිං කිර බණෙ ආනන්දත්ථෙපෙරො උදකසාටකං පිළෙන්තො ඔහිසි, චුන්දත්ථෙපෙරො සමීපෙ අහොසි. තං හගවා ආමන්තෙසි.

ගන්ත්වාන බුද්ධො නදිකං කකුධන්ති ඉමාපි ගාථා සඬගීතිකාලෙයෙව යටිතා. තත්ථ පවත්තා හගවා ඉධ ධම්මෙති හගවා ඉධ සාසනෙ ධම්මෙ පවත්තා, චතුරාසිති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි පවත්තානිති අත්ථො. පමුඛෙ නිසිද්ධි සත්ථු පුරතොව නිසිද්ධි. එත්තාවතා ච ථෙරො අනුප්පත්තො. එවං අනුප්පත්තං අථ බො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි.

197. අලාභාති යෙ අඤ්ඤෙසං දානානිසංසසඬිබ්බානා ලාභා හොන්ති, තෙ අලාභා. දුල්ලද්ධන්ති පුඤ්ඤවිසෙසෙන ලද්ධම්පි මනුස්සත්තං දුල්ලද්ධං. යස්ස තෙති යස්ස තච. උත්තණ්ඩුලං වා අතිකිලින්නං වා කො ජානාති, කිදිසම්පි පච්ඡිමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා තථාගතො පරිනිබ්බුතො, අද්ධා තෙ යං වා තං වා දින්නං හවිස්සතිති. ලාභාති දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකදානානිසංසසඬිබ්බානා ලාභා. සුලද්ධන්ති තුය්හං මනුස්සත්තං සුලද්ධං. සමසමඵලාති සබ්බාකාරෙන සමානඵලා.

නනු ව යං සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිත්වා තථාගතො අභිසම්බුද්ධො, සො සරාගසදොසසමොහකාලෙ පරිභුත්තො, අයං පන චුන්දෙන දින්නො චිත්තරාගචිතදොසචිතමොහකාලෙ පරිභුත්තො, කස්මා එතෙ සමඵලාති? පරිනිබ්බානසමත්තාය ච සමාපත්තිසමත්තාය ච අනුස්සරණසමත්තාය ව. හගවා හි සුජාතාය දින්නං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා සඋපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො, චුන්දෙන දින්නං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතොති එවං පරිනිබ්බානසමත්තායපි සමඵලා. අභිසම්බුද්ධිකිදිවසෙ ව චතුර්විසතිකොට්ඨසත්තසහස්සසඬිබ්බානා සමාපත්තියො සමාපජ්ජී, පරිනිබ්බානදිවසෙපි සබ්බා තා සමාපජ්ජීති එවං සමාපත්තිසමත්තායපි සමඵලා. සුජාතා ච අපරභාගෙ අස්සොසි – “න කිරෙසා රුක්ඛදෙවතා, බොධිසත්තො කිරෙස, තං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, සත්තසත්තාහං කිරස්ස තෙන යාපනං අහොසි” කි. තස්සා ඉදං සුත්වා – “ලාභා වත මෙ” කි අනුස්සරන්ති යා බලවපිතිසොමනස්සං උදපාදි. චුන්දස්සාපි අපරභාගෙ – “අවසානපිණ්ඩපාතො කිර මයා දින්නො, ධම්මසිසං කිර මෙ ගහිතං, මය්හං කිර පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා සත්ථා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො” කි සුත්වා “ලාභා වත මෙ” කි අනුස්සරතො බලවසොමනස්සං උදපාදිති එවං අනුස්සරණසමත්තායපි සමඵලාති වෙදිතබ්බා.

යසසංවත්තනිකන්ති පරිවාරසංවත්තනිකං. ආධිපතෙයාසංවත්තනිකන්ති ජෙට්ඨකභාවසංවත්තනිකං.

සංයමතොති සීලසංයමෙන සංයමන්තස්ස, සංවරෙ යිතස්සාති අත්ථො. වෙරං න වියතීති පඤ්චවිධං වෙරං න වඩ්ඪති. කුසලො ච ජහාති පාපකන්ති කුසලො පන ඤාණසම්පන්නො අරියමග්ගෙන අනවසෙසං පාපකං ලාමකං අකුසලං ජහාති. රාගදොසමොහක්ඛයා ස නිබ්බුතොති සො ඉමං පාපකං ජහිත්වා රාගාදීනං බයා කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතොති. ඉති චුන්දස්ස ච දක්ඛිණං, අත්තතො ච දක්ඛිණෙයාසම්පත්තිං සම්පස්සමානො උදානං උදානෙසීති.

චතුත්ථාභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

යමකසාලාවණ්ණනා

198. මහතා භික්ඛුසඬ්ඨෙසෙන සද්ධිත්ති ඉධ භික්ඛුනං ගණනපරිච්ඡෙදො නත්ථී. වෙඵ්චගාමෙ වෙදනාවික්ඛම්භනතො පට්ඨාය හි – “න විරෙන හගවා පරිනිබ්බායස්සති” කි සුත්වා තතො තතො ආගතෙසු භික්ඛුසු එකභික්ඛුසි පක්කන්තො නාම නත්ථී. තස්මා ගණනවිතිවත්තො සඬ්ඨෙසො අහොසි. උපවත්තනං මල්ලානං සාලවනන්ති යථෙව හි කලම්භනදීතරතො රාජමාතුච්ඡාරද්වාරෙන ථුපාරාමං ගන්තබ්බං හොති, එවං හිරඤ්ඤවතියා පාරිමතීරතො සාලවනුයානං, යථා අනුරාධපුරස්ස ථුපාරාමො, එවං තං කුසිනාරායං හොති. යථා ථුපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පටිසන්තමග්ගො පාවිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තො, එවං උය්‍යානතො සාලවනං පාවිනමුඛං ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තං. තස්මා තං – “උපවත්තන” න්ති චුච්චති. අත්තරෙන යමකසාලානං උත්තරසීසකන්ති තස්ස කිර

මඤ්චකස්ස එකා සාලපන්ති සීසභාගෙ හොති, එකා පාදභාගෙ. තත්‍රාපි එකො තරුණසාලො සීසභාගස්ස ආසන්නො හොති, එකො පාදභාගස්ස. අපි ව යමකසාලා නාම මූලබන්ධවිටපපත්තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිඛිත්වා ධීතසාලාති චුත්තං. මඤ්චකං පඤ්ඤපෙහීති තස්මිං කිර උය්‍යානෙ රාජකුලස්ස සයනමඤ්චො අත්ථි, තං සන්ධාය පඤ්ඤපෙහීති ආහ. ථෙරොපි තංයෙව පඤ්ඤපෙත්වා අදාසී.

කිලන්තොස්මි, ආනන්ද, නිපජ්ජිස්සාමිති තථාගතස්ස හි –

“ගොවරි කළාපො ගඬිගෙය්‍යො, පිඬිගලො පබ්බතෙය්‍යකො;
හෙමවතො ව තම්බො ව, මන්දාකිති උපොසථො;
ඡද්දන්තොයෙව දසමො, එතෙ නාගානමුත්තමා”ති. –

එත්ථ යං දසන්නං ගොවරිසඬ්ඛිතානං පකතිහත්ථිතං බලං, තං එකස්ස කළාපස්සාති. එවං දසගුණවඩ්ඪිතාය ගණනාය පකතිහත්ථිතං කොට්ඨසභස්සබලප්පමාණං බලං, තං සබ්බමිපි චුන්දස්ස පිණ්ඩපාතං පරිභුත්තකාලතො පට්ඨාය වඩ්ඪගවාරෙ පක්ඛිත්තඋදකං විය පරික්ඛයං ගතං. පාචානගරතො තීණි ගාචුතානි කුසිනාරානගරං, එතස්මිං අන්තරෙ පඤ්චවිසතියා ධානෙසු නිසීදිත්වා මහතා උස්සාහෙන ආගච්ඡන්තොපි සූරියස්ස අත්ථඬිගමිතවෙලායං සඤ්ඤාසමයෙ හගවා සාලවතං පට්ටියො. එවං රොගො සබ්බං ආරොග්‍යං මද්දන්තො ආගච්ඡති. එතමත්ථං දස්සෙන්තො විය සබ්බලොකස්ස සංවෙගකරං වාචං භාසන්තො – “කිලන්තොස්මි, ආනන්ද, නිපජ්ජිස්සාමි”ති ආහ.

කස්මා පන හගවා එවං මහත්තෙන උස්සාහෙන ඉධාගතො, කිං අඤ්ඤත්ථ න සක්කා පරිනිබ්බායිතුන්ති? පරිනිබ්බායිතුං නාම න කත්ථවි න සක්කා, තිහි පන කාරණෙහි ඉධාගතො, ඉදඤ්ඤි හගවා එවං පස්සති – “මයි අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බායන්තෙ මහාසුදස්සනසුත්තස්ස අත්ථුප්පත්ති න හවිස්සති, කුසිනාරායං පන පරිනිබ්බායන්තෙ යමහං දෙවලොකෙ අනුභවිතබ්බං සම්පත්තිං මනුස්සලොකෙයෙව අනුභවිං, තං ද්විති භාණවාරෙහි මණ්ඩෙන්වා දෙසෙස්සාමි, තං මෙ සුත්වා බහු ජනා කුසලං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති.

අපරමිපි පස්සති – “මං අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බායන්තං සුභද්දො න පස්සිස්සති, සො ව බුද්ධවෙනෙය්‍යො, න සාවකවෙනෙය්‍යො; න තං සාවකා විනෙතුං සක්කොන්ති. කුසිනාරායං පරිනිබ්බායන්තං පන මං සො උපසඬ්ඪකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සති, පඤ්ඤාවිස්සජ්ජනපරියොසානෙ ව සරණෙසු පතිට්ඨාය මම සන්තිකෙ පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා මයි ධර්මානෙයෙව අරහත්තං පත්වා පච්ඡිමසාවකො හවිස්සති”ති.

අපරමිපි පස්සති – “මයි අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බායන්තෙ ධාතුභාජනීයෙ මහාකලහො හවිස්සති, ලොහිතං නදී විය සන්දිස්සති. කුසිනාරායං පරිනිබ්බුතෙ දොණුභාග්මණො තං විවාදං වූපසමෙන්වා ධාතුයො විභජ්ජිස්සති”ති. ඉමෙහි තිහි කාරණෙහි හගවා එවං මහත්තෙන උස්සාහෙන ඉධාගතොති වෙදිතබ්බො.

සීහසෙය්‍යාන්ති එත්ථ කාමභොගීසෙය්‍යා, පෙතසෙය්‍යා, සීහසෙය්‍යා, තථාගතසෙය්‍යාති වතස්සො සෙය්‍යා.

තත්ථ – “යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, කාමභොගී සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙන්ති”ති අයං කාමභොගීසෙය්‍යා. තෙසු හි යෙභුය්‍යෙන දක්ඛිණෙන පස්සෙන සයන්තා නාම නත්ථි.

“යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්ති”ති අයං පෙතසෙය්‍යා. අප්පමංසලොහිතත්තා හි පෙනා අට්ඨිසඬ්ඪසාට්ඨිතා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්ති.

“සීහො, භික්ඛවෙ, මීගරාජා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙය්‍යං කප්පෙති...පෙ.... අත්තමනො හොති”ති (අ. නි. 4.246) අයං සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මීගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං ධානෙ, පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං ධානෙ ධ්වපෙන්වා නඩ්ගුට්ඨං අන්තරසත්ථිමිහි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඩ්ගුට්ඨානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙන්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං ධ්වපෙන්වා සයති. දිවසං සයිත්වාපි පබුජ්ඣමානො න උත්‍රසන්නො පබුජ්ඣති, සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදාදීනං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙති. සවෙ කිඤ්චි ධානං විජහිත්වා ධීතං හොති – “න සිදං තුය්හං ජාතියා සුරභාවස්ස ව අනුරූප”න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන – “තුය්හං ජාතියා ව සුරභාවස්ස ව අනුරූපමීද”න්ති හට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජමිහිතං විජමිහිත්වා කෙසරභාරං විධුනිත්වා තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති.

“වතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා පන තථාගතස්ස සෙය්‍යාති වුවිච්ඡි” (අ. නි. 4.246). තාසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්ඤි තෙජ්ජස්සදුරියාපට්ඨත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම.

පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අව්වාධායාති අතිආධාය, ඊසකං අතික්කම්ම ධ්වපෙන්වා. ගොප්ඵකෙන හි ගොප්ඵකෙ, ජාණුනා වා ජාණුමිහි සඬ්ඪසට්ඨියමානෙ අභිණ්ඨං වෙදනා උප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං න හොති, සෙය්‍යා අඵාසුකා හොති. යථා පන න සඬ්ඪසට්ඨෙති, එවං අතික්කම්ම ධ්වපෙන වෙදනා නූප්පජ්ජති, විත්තං එකග්ගං හොති, සෙය්‍යා ඵාසු හොති. තස්මා එවං නිපජ්ජි. අනුට්ඨානසෙය්‍යං උපගතත්තා පනෙත්ථ – “උට්ඨානසඤ්ඤං මනසි

කරින්වා” ති න වුත්තං. කායවසෙන වෙන්ථ අනුට්ඨානං වෙදිතබ්බං, නිද්දාචසෙන පන තං රත්තිං හගවතො හවඬගස්ස ඔකාසොයෙව නාහොසි. පට්ඨායාමස්මිඤ්ඤි මල්ලානං ධම්මදෙසනා අහොසි, මජ්ඣිමනිකායෙ සුභද්දස්ස පච්ඡිකායාමෙ හික්ඛුසඬ්ඨං ඔවදි, බලවපච්චුසෙ පරිනිබ්බාසි.

සබ්බචාලිචුල්ලාති සබ්බෙ සමන්තතො පුජ්ථිතා මූලතො පට්ඨාය යාව අග්ගා එකච්ඡන්තා අහෙසුං, න කෙවලඤ්ථ යමකසාලායෙව, සබ්බෙපි රුක්ඛා සබ්බචාලිචුල්ලාව අහෙසුං. න කෙවලඤ්ථි තස්මිංයෙව උයානො, සකලඤ්ථිපි දසසහස්සවක්කවාලෙ පුජ්ථුපගා පුජ්ථං ගණ්ඨිංසු, ඵලුපගා ඵලං ගණ්ඨිංසු, සබ්බරුක්ඛානං බන්ධෙසු බන්ධපදුමානි, සාබාසු සාබාපදුමානි, වල්ලිසු වල්ලිපදුමානි, ආකාසෙසු ආකාසපදුමානි පට්ඨිතලං හින්දිත්වා දණ්ඩපදුමානි පුජ්ථිංසු. සබ්බො මහාසමුද්දො පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තො අහොසි. තියොජනසහස්සවින්ථනො හිමවා සනඛද්ධමොරපිඤ්ජකලාපො විය, නිරන්තරං මාලාදාමගවච්ඡිකො විය, සුට්ඨු පිළෙත්වා ආබද්ධපුජ්ථවටංසකො විය, සුපුරිතං පුජ්ථවඬකොටකං විය ව අතිරමණියො අහොසි.

තෙ තථාගතස්ස සරීරං ඔකිරන්ති තෙ යමකසාලා භූමිමදෙවතාහි සඤ්චලිතබන්ධසාබ්චිටපා තථාගතස්ස සරීරං අවකිරන්ති, සරීරස්ස උපරි පුජ්ථානි විකිරන්ති අත්ථො. අජ්ඣොකිරන්ති අජ්ඣොත්ථරන්තා විය කිරන්ති. අභිජ්ජකිරන්ති අභිණ්ණං පුනප්පුනං පකිරන්තියෙව. දිබ්බානිති දෙවලොකෙ නන්දපොක්ඛරණීසම්භවානි, තානි හොන්ති සුවණ්ණවණ්ණානි පණ්ණවිජ්ජන්තපමාණපත්තානි, මහාතුම්බමත්තං රෙණුං ගණ්ඨන්ති. න කෙවලඤ්ථ මන්දාරවපුජ්ථානෙව, අඤ්ඤානිපි පන දිබ්බානි පාරිච්ජන්තකකොට්ඨාරපුජ්ථාදිති සුවණ්ණවඬකොටකානි පුරෙත්වා වක්කවාලමුඛවට්ටියමපි තිදසපුරෙපි බ්‍රහ්මලොකෙපි ධීතාහි දෙවතාහි පට්ටියානි, අන්තලික්ඛා පතන්ති. තථාගතස්ස සරීරන්ති අන්තරා අවිකිණ්ණානෙව ආගන්ත්වා පත්තකිඤ්ජක්ඛරෙණුපුණ්ණෙහි තථාගතස්ස සරීරමෙව ඔකිරන්ති.

දිබ්බානිපි වන්දනවුණ්ණානිති දෙවතානං උපකප්පනවන්දනවුණ්ණානි. න කෙවලඤ්ථ දෙවතානංයෙව, නාගසුපණ්ණමනුස්සානමපි උපකප්පනවන්දනවුණ්ණානි. න කෙවලඤ්ථ වන්දනවුණ්ණානෙව, කාලානුසාරිකලොභිතවන්දනාදිසබ්බදිබ්බගන්ධජාලවුණ්ණානි, හරිතාලඅඤ්ජනසුවණ්ණරජතවුණ්ණානි සබ්බදිබ්බගන්ධවාසවිකතියො සුවණ්ණරජතාදිසමුග්ගෙ පුරෙත්වා වක්කවාලමුඛවට්ටිආදියු ධීතාහි දෙවතාහි පට්ටියානි අන්තරා අවිජ්ජකිරිත්වා තථාගතස්සෙව සරීරං ඔකිරන්ති.

දිබ්බානිපි තූරියානිති දෙවතානං උපකප්පනතූරියානි. න කෙවලඤ්ථ තානියෙව, සබ්බානිපි තත්තිබද්ධවම්මපරියොනද්ධසනසුසිරහෙදානි දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවනාගසුපණ්ණමනුස්සානං තූරියානි එකවක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා අන්තලික්ඛෙ වජ්ජන්තිති වෙදිතබ්බානි.

දිබ්බානිපි සඬ්භිතානිති වරුණවාරණදෙවතා කිර නාමෙතා දිසායුකා දෙවතා – “මහාපුරිසො මනුස්සපථෙ නිබ්බන්තිත්වා බුද්ධො භවිස්සති” ති සුත්වා “පටිසන්ධිග්ගහණදිවසෙ නං ගහෙත්වා ගමිස්සාමා” ති මාලං ගන්ථෙතුමාරභිංසු. තා ගන්ථමානාව – “මහාපුරිසො මාතුකුච්ඡියං නිබ්බන්තො” ති සුත්වා “තුම්භෙ කස්ස ගන්ථංථා” ති වුත්තා “න තාව නිට්ඨානි, කුච්ඡිතො නික්ඛමනදිවසෙ ගණ්ඨන්ති ගමිස්සාමා” ති ආහංසු. පුනපි “නික්ඛන්තො” ති සුත්වා “මහාහිනික්ඛමනදිවසෙ ගමිස්සාමා” ති. එකුනතිංසවස්සානි සරෙ වසිත්වා “අජ්ජ මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො” තිපි සුත්වා “අභිසම්බොධිදිවසෙ ගමිස්සාමා” ති. ඡබ්බස්සානි පධානං කත්වා “අජ්ජ අභිසම්බුද්ධො” තිපි සුත්වා “ධම්මවක්කප්පවත්තනදිවසෙ ගමිස්සාමා” ති. “සත්තසත්තාහානි බොධිමණ්ඩෙ විනිනාමෙත්වා ඉසිපතනං ගන්ත්වා ධම්මවක්කං පවත්තිත” තිපි සුත්වා “යමකපාටිහාරියදිවසෙ ගමිස්සාමා” ති. “අජ්ජ යමකපාටිහාරියං කරි” තිපි සුත්වා “දෙවොරොහණදිවසෙ ගමිස්සාමා” ති. “අජ්ජ දෙවොරොහණං කරි” තිපි සුත්වා “ආයුසඬ්ඛාරොසස්ප්පතෙ ගමිස්සාමා” ති. “අජ්ජ ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජි” තිපි සුත්වා “න තාව නිට්ඨානි, පරිනිබ්බානදිවසෙ ගමිස්සාමා” ති. “අජ්ජ හගවා යමකසාලානමන්තරෙ දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙයාං උපගතො බලවපච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බාසිස්සති. තුම්භෙ කස්ස ගන්ථංථා” ති සුත්වා පන – “කින්නාමෙතං, ‘අජ්ජෙව මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි, අජ්ජෙව මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි, අජ්ජෙව මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛමි, අජ්ජෙව බුද්ධො අහොසි, අජ්ජෙව ධම්මවක්කං පවත්තයි, අජ්ජෙව යමකපාටිහාරියං අකාසි, අජ්ජෙව දෙවලොකා ඔතිණ්ණො, අජ්ජෙව ආයුසඬ්ඛාරං ඔස්සජි, අජ්ජෙව කිර පරිනිබ්බාසිස්සති’ ති. නනු නාම දුතියදිවසෙ යාගුපානකාලමත්තමපි යාතබ්බං අස්ස. දස පාරමියො පුරෙත්වා බුද්ධත්තං පත්තස්ස නාම අනනුච්ඡිකමෙත” ති අපරිනිට්ඨිතාව මාලායො ගහෙත්වා ආගම්ම අන්තො වක්කවාලෙ ඔකාසං අලහමානා වක්කවාලමුඛවට්ටියං ලම්බිත්වා වක්කවාලමුඛවට්ටියාව ආධාවන්තියො හත්ථෙත හත්ථං ගීවාය ගීවං ගහෙත්වා තීණි රතනානි ආරබ්භ ද්වන්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණානි ඡබ්බණ්ණරසමියො දස පාරමියො අඬ්ඬපට්ඨානි ජාතකසතානි වුද්දස බුද්ධඤ්ජානා ආරබ්භ ගායිත්වා තස්ස තස්ස අවසානෙ “මහායසො, මහායසො” ති වදන්ති. ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්තං – “දිබ්බානිපි සඬ්භිතානි අන්තලික්ඛෙ වත්තන්ති තථාගතස්ස පුජායා” ති.

199. හගවා පන යමකසාලානං අන්තරා දක්ඛිණෙන පස්සෙන නිපන්තොයෙව පට්ඨිතලතො යාව වක්කවාලමුඛවට්ටියා, වක්කවාලමුඛවට්ටිතො ව යාව බ්‍රහ්මලොකා සන්තිපතිතාය පරිසාය මහන්තං උස්සාහං දිස්වා ආයස්මතො ආනන්දස්ස ආරොවෙසි. තෙන වුත්තං – “අථ බො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දො...පෙ.... තථාගතස්ස පුජායා” ති. එවං මහාසක්කාරං දස්සෙත්වා තෙනාපි අන්තතො අසක්කතභාවමෙව දස්සන්තො න බො, ආනන්ද, එත්තාවතානිආදිමාහ.

ඉදං චුක්තං හොති – “ආනන්ද, මයා දීපඛිකරපාදමුලෙ නිපන්නෙන අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා අභිනිහාරං කරොත්තෙන න මාලාගන්ධතුරියසඬ්ඨිතානං අත්ථාය අභිනිහාරො කතො, න එතදත්ථාය පාරමියො පූරිතා. තස්මා න ඛො අහං එතාය පූජාය පූජිතො නාම හොමී”ති.

කස්මා පන භගවා අඤ්ඤත්ථ එකං උමාපුප්ඵමත්තම්පි ගහෙන්වා බුද්ධගුණෙ ආවජ්ජෙන්වා කතාය පූජාය බුද්ධඤ්ඤාණෙනාපි අපරිච්ඡින්නං විපාකං චණ්ණෙන්වා ඉධ එවං මහත්තං පූජං පටික්ඛිපතීති? පරිසානුග්ගහෙන වෙච සාසනස්ස ච විරට්ඨිතිකාමතාය. සචෙ හි භගවා එවං න පටික්ඛිපෙය්‍යා, අනාගතෙ සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං න පරිපුරෙස්සන්ති, සමාධිස්ස ආගතට්ඨානෙ සමාධිං න පරිපුරෙස්සන්ති, විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනාගබ්භං න ගාභාපෙස්සන්ති. උපට්ඨාකෙ සමාදපෙන්වා පූජංයෙව කාරෙන්තා විහරිස්සන්ති. ආමිසපූජා ච නාමෙසා සාසනං එකදිවසම්පි එකයාගුපානකාලමත්තම්පි සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. මහාවිහාරසදිසඤ්ඤි විහාරසහස්සං මහාවේනියසදිසඤ්ඤි වේනියසහස්සම්පි සාසනං ධාරෙතුං න සක්කොන්ති. යෙන කම්මං කතං, තස්සෙව හොති. සම්මාපටිපත්ති පන තථාගතස්ස අනුච්ඡවිකා පූජා. සා හි තෙන පත්ථිතා වෙච, සක්කොති සාසනඤ්ඤි සන්ධාරෙතුං, තස්මා තං දස්සෙන්තො යො ඛො ආනන්දාතිආදිමාහ.

තත්ථ ධම්මානුධම්මජ්ජපිපන්නොති නවවිධස්ස ලොකුත්තරධම්මස්ස අනුධම්මං පුබ්බභාගපටිපදං පටිපන්නො . සායෙව පන පටිපදා අනුච්ඡවිකත්තා “සාමීචී”ති චූච්චති. තං සාමීචීං පටිපන්නොති සාමීචීජ්ජපිපන්නො. තමෙව පුබ්බභාගපටිපදාසඬ්ඨිතං අනුධම්මං චරති පුරෙතීති අනුධම්මමාරී.

පුබ්බභාගපටිපදාති ච සීලං ආචාරපඤ්ඤත්ති ධුතඬ්ඨිගමාදානං යාව ගොත්‍රභුතො සම්මාපටිපදා වෙදිතඬ්ඨිතා. තස්මා යො භික්ඛු ඡස්ස අගාරවෙසු පතිට්ඨාය පඤ්ඤත්තිං අතික්කමති, අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙති, අයං න ධම්මානුධම්මජ්ජපිපන්නො. යො පන සබ්බං අත්තනො පඤ්ඤත්තං සික්ඛාපදං ජිනවෙලං ජිනමරියාදං ජිනකාලසුත්තං අණුමත්තම්පි න විතික්කමති, අයං ධම්මානුධම්මජ්ජපිපන්නො නාම. භික්ඛුනියාපි එසෙව නයො. යො උපාසකො පඤ්ඤි වෙරානි දස අකුසලකම්මපටෙ සමාදාය වත්තති අප්පෙති, අයං න ධම්මානුධම්මජ්ජපිපන්නො. යො පන තිස්ස සරණෙසු, පඤ්ඤිවසුපි සීලෙසු, දසසු සීලෙසු පරිපුරකාරී හොති, මාසස්ස අට්ඨ උපොසටෙ කරොති, දානං දෙති, ගන්ධපූජං මාලාපූජං කරොති, මාතරං පිතරං උපට්ඨාති, ධම්මිකෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ උපට්ඨාති, අයං ධම්මානුධම්මජ්ජපිපන්නො නාම. උපාසිකායපි එසෙව නයො.

පරමාය පූජායාති උත්තමාය පූජාය. අයඤ්ඤි නිරාමිසපූජා නාම සක්කොති මම සාසනං සන්ධාරෙතුං. යාව හි ඉමා චතස්සො පරිසා මං ඉමාය පූජෙස්සන්ති, තාව මම සාසනං මජ්ඣෙ නහස්ස පුණ්ණවන්දො විය විරොචිස්සන්ති දස්සෙති.

උපවාණත්ථෙරවණ්ණනා

200. අපසාරෙසීති අපනෙසී. අපෙහිති අපගච්ඡ. ථෙරො එකච්චනෙනෙව තාලවණ්ටං නික්ඛිපිත්වා එකමත්තං අට්ඨාසී. උපට්ඨාකොතිආදි පට්ඨමබ්බොධියං අනිබද්ධපට්ඨාකභාවං සන්ධායාහ. අයං, හන්තෙ, ආයස්මා උපවාණොති එවං ථෙරෙන චුක්තෙ ආනන්දො උපවාණස්ස සදොසභාවං සල්ලක්ඛෙති, ‘හන්දස්ස නිද්දොසභාවං කට්ඨස්සාමී’ති භගවා යෙභුයොන ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ යෙභුයොනාති ඉදං අසඤ්ඤසත්තානඤ්ඤිව අරුපදෙවතානඤ්ඤි ඔභිනභාවං සන්ධාය චුක්තං. අප්පුටොති අසම්පුට්ඨො අභරිතො වා. භගවතො කිර ආසන්නපදෙසෙ වාලග්ගමත්තෙ ඔකාසෙ සුබ්බමත්තභාවං මාපෙන්වා දස දස මහෙසක්ඛා දෙවතා අට්ඨංසු. තාසං පරතො වීසති වීසති. තාසං පරතො නිංසති නිංසති. තාසං පරතො වත්තාලීසං වත්තාලීසං. තාසං පරතො පඤ්ඤාසං පඤ්ඤාසං. තාසං පරතො සට්ඨි සට්ඨි දෙවතා අට්ඨංසු. තා අඤ්ඤමඤ්ඤං හත්ථෙන වා පාදෙන වා වත්ථෙන වා න බ්‍යාබාධෙන්ති. “අපෙහි මං, මා සට්ඨෙහි”ති වත්තඬ්ඨිකාරං නාම නත්ථි. “තා ඛො පන දෙවතායො දසපි හුත්වා වීසතිපි හුත්වා නිංසම්පි හුත්වා වත්තාලීසම්පි හුත්වා පඤ්ඤාසම්පි හුත්වා ආරග්ගකොට්ඨිතුදනමත්තෙපි තිට්ඨන්ති, න ච අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙන්ති”ති (අ. නි. 1.37) චුත්තසදිසාව අහෙසුං. ඔචාරෙන්තොති ආචාරෙන්තො. ථෙරො කිර පකතියාපි මහාසරීරො හත්ථිපොතකසදිසො. සො පංසුකුලචීවරං පාරුපිත්වා අතිමහා විය අහොසී.

තථාගතං දස්සනායාති භගවතො මුඛං දට්ඨුං අලභමානා එවං උජ්ඣායිංසු. කිං පන තා ථෙරං විනිවිජ්ඣ පස්සිතුං න සක්කොන්තිති? ආම, න සක්කොන්ති. දෙවතා හි පුටුප්පනෙ විනිවිජ්ඣ පස්සිතුං සක්කොන්ති, න ඛිණාසවෙ. ථෙරස්ස ච මහෙසක්ඛතාය තෙජ්ජස්සදතාය උපගන්තුම්පි න සක්කොන්ති. කස්මා පන ථෙරොව තෙජ්ජස්සදො, න අඤ්ඤෙ අරහන්තොති? යස්මා කස්සපබුද්ධස්ස වේනියෙ ආරක්ඛදෙවතා අහොසී.

විපස්සිමිති කිර සම්මාසම්බුද්ධෙ පරිනිබ්බුතෙ එකග්ගනසුචණ්ණක්ඛන්ධසදිසස්ස ධාතුසරීරස්ස එකමෙව වේනියං අකංසු, දීඝායුකබුද්ධානඤ්ඤි එකමෙව වේනියං හොති. තං මනුස්සා රතනායාමාහි විදන්ථිවිත්ථනාහි ද්වඩ්ගුලබ්බලාහි සුචණ්ණිකට්ඨකාහි හරිතාලෙන ච මනොසිලාය ච මත්තිකාකිච්චං තිලතෙලෙනෙව උදකකිච්චං සාධෙන්වා යොජනප්පමාණං උට්ඨපෙසුං. තතො භූමිමා දෙවතා යොජනප්පමාණං, තතො ආකාසට්ඨකදෙවතා, තතො උණ්භවලාභකදෙවතා, තතො අඛිභවලාභකදෙවතා, තතො වාතුමහාරාජිකා දෙවතා, තතො තාවතිංසා දෙවතා

යොජනප්පමාණං උට්ඨපෙසුන්ති එවං සත්තයොජනිකං වෙනියං අහොසි. මනුස්සෙසු මාලාගන්ධවත්ථාදීනි ගහෙන්වා ආගතෙසු ආරක්ඛදෙවතා ගහෙන්වා තෙසං පස්සන්තානංයෙව වෙනියං පුප්පෙසි.

තදා අයං ථෙරො බ්‍රාහ්මණමහාසාලො හුන්වා එකං ජිතකං වත්ථං ආදාය ගතො. දෙවතා තස්ස හත්ථතො වත්ථං ගහෙන්වා වෙනියං පුප්පෙසි. බ්‍රාහ්මණො තං දිස්වා පසන්නචින්තො “අහමිපි අනාගතෙ එවරුපස්ස බුද්ධස්ස වෙනියෙ ආරක්ඛදෙවතා හොමී”ති පත්ථනං කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තස්ස දෙවලොකෙ ව මනුස්සලොකෙ ව සංසරන්තස්සෙව කස්සපො භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජන්වා පරිනිබ්බාසී. තස්සාපි එකමෙව ධාතුසරිරං අහොසි. තං ගහෙන්වා යොජනිකං වෙනියං කාරෙසුං. සො තත්ථ ආරක්ඛදෙවතා හුන්වා සාසනෙ අන්තරහිතෙ සග්ගෙ නිබ්බන්තින්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ තතො වුතො මහාකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා නික්ඛම්ම පබ්බජින්වා අරහත්තං පත්තො. ඉති වෙනියෙ ආරක්ඛදෙවතා හුන්වා ආගතත්තා ථෙරො තෙපුස්සදොති වෙදිතබ්බො.

දෙවතා , ආනන්ද, උප්ඝායන්තීති ඉති ආනන්ද, දෙවතා උප්ඝායන්ති, න මය්හං පුත්තස්ස අඤ්ඤො කොට්ඨෙයො අත්ථිති දස්සෙති.

201. කථංභූතා පන, හත්තෙති කස්මා ආහ? භගවා තුම්හෙ – “දෙවතා උප්ඝායන්ති”ති වදට්, කථං භූතා පන තා තුම්හෙ මනසි කරොට් , කිං තුම්භාකං පරිනිබ්බානං අධිවාසෙන්නීති පුච්ඡති. අථ භගවා – “නාහං අධිවාසනාකාරණං වදාමී”ති තාසං අනධිවාසනභාවං දස්සෙන්නො සත්තානන්දාතිආදිමාහ.

තත්ථ ආකාසෙ පට්ඨසඤ්ඤිතියොති ආකාසෙ පට්ඨං මාපෙත්වා තත්ථ පට්ඨසඤ්ඤිතියො. කන්දන්තීති රොදන්ති. ජින්නපාතං පපතන්තීති මජ්ඣිමනිකායෙහි භුන්වා යතො වා තතො වා පපතන්ති. ආවට්ටන්තීති ආවට්ටන්තියො පතිතට්ඨානමෙව ආගච්ඡන්ති. විචට්ටන්තීති පතිතට්ඨානතො පරභාගං වට්ටමානා ගච්ඡන්ති. අපිව ද්වෙ පාදෙ පසාරෙන්වා සකිං පුරතො සකිං පච්ඡතො සකිං වාමතො සකිං දක්ඛිණතො සංපරිවත්තමානාපි – “ආවට්ටන්ති විචට්ටන්ති”ති වුච්චන්ති. සත්තානන්ද, දෙවතා පට්ඨියං පට්ඨසඤ්ඤිතියොති පකතිපට්ඨි කිර දෙවතා ධාරතුං න සක්කොති. තත්ථ හත්ථකො බ්‍රහ්මා විය දෙවතා ඔසිදන්ති. තෙනාහ භගවා – “ඔළාරිකං හත්ථක, අත්තභාවං අහිනිම්මිනාහී”ති (අ. නි. 3.128). තස්මා යා දෙවතා පට්ඨියං පට්ඨං මාපෙසුං, තා සන්ධායෙන වුත්තං – “පට්ඨියං පට්ඨසඤ්ඤිතියො”ති.

චිතරාගාති පහිනදොමනස්සා සිලාට්ඨහසදිසා අනාගාමිඤ්ඤාසවදෙවතා.

වතුසංවෙජ්ජියානවණ්ණනා

202. වස්සංවුට්ඨාති බුද්ධකාලෙ කිර ද්විසු කාලෙසු භික්ඛු සන්නිපතන්ති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය කම්මට්ඨානග්ගහණත්ථං, වුට්ඨවස්සා ව ගහිතකම්මට්ඨානානුයොගෙන නිබ්බන්තිතවිසෙසාරොචනත්ථං. යථා ව බුද්ධකාලෙ, එවං තම්බපණ්ණිදීපෙපි අපාරගඬිගාය භික්ඛු ලොහපාසාදෙ සන්නිපතිංසු, පාරගඬිගාය භික්ඛු තිස්සමහාවිහාරෙ. තෙසු අපාරගඬිගාය භික්ඛු සඬකාරජඩ්ඛකසම්මජ්ජනියො ගහෙන්වා ආගන්ත්වා මහාවිහාරෙ සන්නිපතින්වා වෙනියෙ සුඛකම්මං කත්වා – “වුට්ඨවස්සා ආගන්ත්වා ලොහපාසාදෙ සන්නිපතතා”ති වත්තං කත්වා එසුකට්ඨානෙසු වසින්වා වුට්ඨවස්සා ආගන්ත්වා ලොහපාසාදෙ පඤ්චනිකායමණ්ඩලෙ, යෙසං පාළි පගුණා, තෙ පාළිං සප්ඝායන්ති. යෙසං අට්ඨකථා පගුණා, තෙ අට්ඨකථං සප්ඝායන්ති. යො පාළිං වා අට්ඨකථං වා විරාධෙති , තං – “කස්ස සන්නිකෙ තයා ගහිත”න්ති විචාරෙන්වා උජුං කත්වා ගාභාපෙන්නි. පාරගඬිගාවාසිනොපි තිස්සමහාවිහාරෙ එවමෙව කරොන්ති. එවං ද්විසු කාලෙසු සන්නිපතිතෙසු භික්ඛුසු යෙ පුරෙ වස්සුපනායිකාය කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගතා විසෙසාරොචනත්ථං ආගච්ඡන්ති, එවරුපෙ සන්ධාය “පුබ්බෙ හත්තෙ වස්සංවුට්ඨා”තිආදිමාහ.

මනොභාවතීයෙති මනසා භාවිතෙ සම්භාවිතෙ. යෙ වා මනො මනං භාවෙන්ති වඩ්ඪෙන්නි රාගරජාදීනි පවාහෙන්ති, එවරුපෙති අත්ථො. ථෙරො කිර වත්තසම්පන්නො මහල්ලකං භික්ඛුං දිස්වා ථද්ධො හුන්වා න නිසීදති, පව්වුග්ගමනං කත්වා හත්ථතො ඡත්තඤ්ච පත්තචිවරඤ්ච ගහෙන්වා පීඨං පජ්ඨොටෙන්වා දෙති, තත්ථ නිසින්තස්ස වත්තං කත්වා සෙනාසනං පටිජග්ගින්වා දෙති. නවකං භික්ඛුං දිස්වා තුණ්හිභූතො න නිසීදති, සම්පෙ යන්වා වත්තං කරොති. සො තාය වත්තපට්ඨන්තියා අපරිහානිං පත්ථයමානො එවමාහ.

අථ භගවා – “ආනන්දො මනොභාවතීයානං දස්සනං න ලභිස්සාමී”ති චින්තෙති, හන්දස්ස, මනොභාවතීයානං දස්සනට්ඨානං ආචික්ඛිස්සාමි, යත්ථ වසන්තො ඉතො විතො ව අනාභිණ්ඩිත්වාච ලච්ඡති මනොභාවතීයෙ භික්ඛු දස්සනායාති චින්තෙන්වා වත්තාරම්මානීතිආදිමාහ.

තත්ථ සද්ධස්සාති බුද්ධාදීසු පසන්නචින්තස්ස වත්තසම්පන්නස්ස, යස්ස පාතො පට්ඨාය වෙනියඬිගණවත්තාදීනි සබ්බවත්තානි කතානෙව පඤ්ඤායන්ති. දස්සනීයානීති දස්සනාරහාති දස්සනත්ථාය ගන්තබ්බානි. සංවෙජ්ජියානීති සංවෙගජනකානි. යානානීති කාරණානි, පදෙසයානානෙව වා.

යෙ හි කෙවිති ඉදං චෙතියවාරිකාය සත්ථකභාවදස්සන්තං වුත්තං. තත්ථ චෙතියවාරිකං ආභිණ්ඩන්තාති යෙ ච තාව තත්ථ තත්ථ චෙතියභිගණං සම්මජ්ජන්තා, ආසනාති ධොවන්තා බොධිමිති උදකං සිඤ්චන්තා ආභිණ්ඩන්ති, තෙසු චත්තබ්බමෙව නත්ථි අසුක්ඛිභාරෙ “චෙතියං චන්දිස්සාමා”ති නික්ඛමිත්වා පසන්නචිත්තා අන්තරා කාලඤ්ඤානාපි අනන්තරායෙන සග්ගෙ පතිට්ඨහිස්සන්ති යෙවාති දස්සෙති.

ආනන්දපුච්ඡාකථාවණ්ණනා

203. අදස්සනං , ආනන්දාති යදෙනං මාතුගාමස්ස අදස්සනං, අයමෙත්ථ උත්තමා පටිපත්තිති දස්සෙති. ද්වාරං පිදහිත්වා සෙනාසනෙ නිසින්තො හි භික්ඛු ආගන්ත්වා ද්වාරෙ ධීතමිති මාතුගාමං යාව න පස්සති, තාවස්ස එකංසෙනෙව න ලොභො උප්පජ්ජති, න චිත්තං චලති. දස්සනෙ පන සතියෙව තදුභයමිති අස්ස. තෙනාහ – “අදස්සනං ආනන්දා”ති. දස්සනෙ භගවා සති කථන්ති භික්ඛං ගහෙත්වා උපගතට්ඨානාදිසු දස්සනෙ සති කථං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති පුච්ඡති. අථ භගවා යස්මා බග්ගං ගහෙත්වා – “සවෙ මයා සද්ධිං ආලපසි, එත්ථෙව තෙ සීසං පානෙස්සාමි”ති ධීතපුරිසෙන වා, “සවෙ මයා සද්ධිං ආලපසි, එත්ථෙව තෙ මංසං මුරුමුරාපෙත්වා බාදිස්සාමි”ති ධීතයක්ඛිනියා වා ආලපිතුං වරං. එකස්සෙව හි අත්තභාවස්ස තප්පච්චයා විනාසො හොති, න අපායෙසු අපරිච්ඡින්නදුක්ඛානුභවනං. මාතුගාමෙන පන ආලාපසල්ලාපෙ සති විස්සාසො හොති, විස්සාසෙ සති ඕතාරො හොති, ඕතිණ්ණචිත්තො සීලබ්බාසනං පත්වා අපායපුරකො හොති; තස්මා අනාලාපොති ආහ. වුත්තමිති චෙතං –

“සල්ලපෙ අසිහත්ථෙත, පිසාවෙනාපි සල්ලපෙ;
ආසිවිසමිති ආසිදෙ, යෙන දට්ඨො න ජීවති;
න ත්වෙව එකො එකාය, මාතුගාමෙන සල්ලපෙ”ති. (අ. නි. 5.55);

ආලපන්නෙන පනාති සවෙ මාතුගාමො දිවසං වා පුච්ඡති, සීලං වා යාවති, ධම්මං වා සොතුකාමො හොති, පඤ්ඤං වා පුච්ඡති, තථාරූපං වා පනස්ස පබ්බජිතෙහි කත්තබ්බකම්මං හොති, එවරූපෙ කාලෙ අනාලපන්නං “මුග්ගො අයං, බධිරො අයං, භුත්වාච බද්ධමුඛො නිසීදති”ති වදති, තස්මා අවස්සං ආලපිතබ්බං හොති. එවං ආලපන්නෙන පන කථං පටිපජ්ජිතබ්බන්ති පුච්ඡති. අථ භගවා – “එථ තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, මාතුමත්තිසු මාතුවිත්තං උපට්ඨපෙථ, හගිනිමත්තිසු හගිනිවිත්තං උපට්ඨපෙථ, ධිතුමත්තිසු ධිතුමත්තං උපට්ඨපෙථා”ති (සං. නි. 4.127) ඉමං ඔවාදං සන්ධාය සති, ආනන්ද, උපට්ඨපෙතබ්බාති ආහ.

204. අබ්බාවධාති අතන්තිබද්ධා නිරුස්සුක්කා හොථ. සාරත්ථෙ සට්ඨාති උත්තමත්ථෙ අරහත්තෙ සට්ඨෙ. අනුසුඤ්ඡාති තදධිගමාය අනුයොගං කරොථ. අප්පමත්තාති තත්ථ අවිජ්ජමුට්ඨසති. විරියාතාපයොගෙන ආතාපිනො. කායෙ ච ජීවිතෙ ච නිරපෙක්ඛතාය පහිතත්තා පෙසිතචිත්තා චිහරථ.

205. කථං පන, හන්තෙති තෙහි බත්තියපණ්ඩිතාදිහි කථං පටිපජ්ජිතබ්බං. අද්ධා මං තෙ පටිපුච්ඡස්සන්ති – “කථං, හන්තෙ, ආනන්ද තථාගතස්ස සරිරෙ පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති; “තෙසාහං කථං පටිච්චනං දෙමි”ති පුච්ඡති. අහතෙන චත්ථෙතාති නචෙත කාසිකචත්ථෙත. චිහතෙන කප්පාසෙනාති සුපොථිතෙන කප්පාසෙන. කාසිකචත්ථෙත්ඤ්ඤි සුමුමත්තා තෙලං න ගණ්හාති, කප්පාසො පන ගණ්හාති. තස්මා “චිහතෙන කප්පාසෙනා”ති ආහ. ආයසායාති සොචණ්ණාය. සොචණ්ණඤ්ඤි ඉධ “අයස”න්ති අධිජ්ජෙතං.

ථුපාරහපුග්ගලවණ්ණනා

206. රාජා චක්කවත්තිති එත්ථ කස්මා භගවා අගාරමජ්ඣෙ වසිත්වා කාලඤ්ඤාස්ස රඤ්ඤො ථුපාරහනං අනුජානාති, න සීලවතො පුථුජ්ජනස්ස භික්ඛුස්සාති? අනච්ඡරියන්තා. පුථුජ්ජනභික්ඛුනඤ්ඤි ථුපෙ අනුඤ්ඤායමානෙ තම්බපණ්ණිදිපෙ තාව ථුපානං ඕකාසො න භවෙය්, තථා අඤ්ඤෙසු යානෙසු. තස්මා “අනච්ඡරියා තෙ භවිස්සන්ති”ති නානුජානාති. රාජා චක්කවත්ති එකොච නිබ්බන්තති, තෙනස්ස ථුපො අච්ඡරියො හොති. පුථුජ්ජනසීලවතො පන පරිනිබ්බුතභික්ඛුනො විය මහන්තමිති සක්කාරං කාතුං වට්ටතියෙව.

ආනන්දඅච්ඡරියධම්මවණ්ණනා

207. විහාරන්ති ඉධ මණ්ඩලමාලො විහාරොති අධිජ්ජෙතො, තං පටිසිත්වා. කපිසිසන්ති ද්වාරබාහකොටියං ධීතං අග්ගලුරුක්ඛං. රොදමානො අට්ඨාසීති සො කිරායස්මා චින්තෙසි – “සත්ථාරා මම සංවෙගජනකං වසනට්ඨානං කථිතං, චෙතියවාරිකාය සාත්ථකභාවො කථිතො, මාතුගාමෙ පටිපජ්ජිතබ්බපඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො, අත්තනො සරිරෙ පටිපත්ති අක්ඛාතා, චත්තාරො ථුපාරහා කථිතා, ධූවං අජ්ජ භගවා පරිනිබ්බායස්සති”ති, තස්සෙවං චින්තයතො බලවදොමනස්සං උප්පජ්ජි. අථස්ස එතදහොසි – “භගවතො සන්තිකෙ රොදනං නාම අථාසුකං, එකමත්තං ගන්ත්වා සොකං තනුකං කරිස්සාමි”ති, සො තථා අකාසි. තෙන වුත්තං – “රොදමානො අට්ඨාසී”ති.

අහඬුව වතමිනි අහඬුව වත අමිනි, අහං වතමිනිපි පායො. යො මම අනුකම්පකොති යො මං අනුකම්පති අනුසාසති, ස්වෙ දානි පටිඨාය කස්ස මුඛධොවනං දස්සාමි, කස්ස පාදෙ ධොවිස්සාමි, කස්ස සෙනාසනං පටිප්ගිස්සාමි, කස්ස පත්තවිවරං ගභෙත්වා විවරිස්සාමිති බහුං චිලපි. ආමන්තෙසිති භික්ඛුසඤ්ඤා අන්තරෙ පෙරං අදිස්වා ආමන්තෙසි.

මෙත්තෙන කායකම්මෙනාති මෙත්තචිත්තවසෙන පචත්තිතෙන මුඛධොවනදානාදිකායකම්මෙන. භිතෙනාති භිතවුද්ධියා කතෙන. සුඛෙනාති සුඛසොමනස්සෙනෙව කතෙන, න දුක්ඛිනා දුම්මනෙන හුත්වාති අත්ථො. අද්වයෙනාති ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා අකතෙන. යථා හි එකො සම්මුඛාව කරොති න පරම්මුඛා, එකො පරම්මුඛාව කරොති න සම්මුඛා එවං විභාගං අකත්වා කතෙනාති වුත්තං හොති. අප්පමාණෙනාති පමාණවිරහිතෙන. වක්කවාළම්පි හි අතිසම්බාධං, භවග්ගම්පි අතිනිවං, තයා කතං කායකම්මමෙව බහුන්ති දස්සෙති.

මෙත්තෙන වච්ඡකම්මෙනාති මෙත්තචිත්තවසෙන පචත්තිතෙන මුඛධොවනකාලාරොචනාදිනා වච්ඡකම්මෙන. අපි ව ඔවාදං සුත්වා – “සාධු, භන්තෙ”ති වචනම්පි මෙත්තං වච්ඡකම්මමෙව. මෙත්තෙන මනොකම්මෙනාති කාලස්සෙව සරිරපටිප්ගගතං කත්වා විචිත්තාසනෙ නිසිදිත්වා – “සත්ථා අරොගො හොතු, අඛ්‍යාපජ්ජො සුඛි”ති එවං පචත්තිතෙන මනොකම්මෙන. කතපුඤ්ඤොසිති කප්පසතසහස්සං අභිනිභාරසම්පන්නොසිති දස්සෙති. කතපුඤ්ඤොසිති ව එත්තාවතා විස්සත්ථො මා පමාදමාපජ්ජි, අප්ඨං බො පධානමනුසුඤ්ජ. එවඤ්ඤි අනුසුත්තො ඛිප්පං හොතිසි අනාසවො, ධම්මසඬ්ඨිතිකාලෙ අරහත්තං පාපුණ්ස්සසි. න හි මාදිසස්ස කතපාරිවරියා නිප්පලා නාම හොතිති දස්සෙති.

208. එවඤ්ඤි පන වත්වා මහාපට්ඨං පත්ථරන්තො විය ආකාසං චිත්ථාරෙන්තො විය වක්කවාළගිරිං ඔසාරෙන්තො විය සිනෙරුං උක්ඛිපෙන්තො විය මහාජම්බුං ඛන්ධෙ ගභෙත්වා වාලෙන්තො විය ආයස්මතො ආනන්දස්ස ගුණකථං ආරහන්තො අප්ඨං බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි. තත්ථ “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, එතරහි”ති කස්මා න වුත්තං? අඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස නත්ථිතාය. එතෙනෙව චෙතං චෙදිතබ්බං – “යථා වක්කවාළන්තරෙපි අඤ්ඤො බුද්ධො නත්ථි”ති. පණ්ඩිතොති බ්‍යත්තො. මෙධාවිති ඛන්ධධාතුආයතනාදිසු කුසලො.

209. භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්සනායාති යෙ භගවන්තං පස්සිතුකාමා පෙරං උපසඬ්චකමන්ති, යෙ ව “ආයස්මා කිරානන්දො සමන්තපාසාදිකො අභිරුපො දස්සනියො බහුස්සුතො සඬ්ඝසොභනො”ති පෙරස්ස ගුණෙ සුත්වා ආගච්ජන්ති, තෙ සන්ධාය “භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්සනාය උපසඬ්චකමන්ති”ති වුත්තං. එස නයො සබ්බත්ථ. අත්තමනාති සවනෙන නො දස්සනං සමෙතිති සකමනා තුට්ඨවිත්තා. ධම්මන්ති “කච්චි, ආවුසො, බම්මියං, කච්චි යාපතියං, කච්චි යොනියො මනසිකාරෙන කම්මං කරොථ, ආවරියුපජ්ඣායෙ වත්තං පුරෙථා”ති එවරුපං පටිසන්ථාරධම්මං. තත්ථ භික්ඛුනිසු – “කච්චි, භගිනියො, අට්ඨ ගරුධම්මෙ සමාදාය වත්තථා”ති ඉදම්පි නානාකරුණං හොති. උපාසකෙසු ආගතෙසු “උපාසක, න තෙ කච්චි සීසං වා අඬ්ගං වා රුජ්ජති, අරොගා තෙ පුත්තභාතරො”ති න එවං පටිසන්ථාරං කරොති. එවං පන කරොති – “කථං උපාසකා තිණ්ණ සරණානි පඤ්ච සීලානි රක්ඛං, මාසස්ස අට්ඨ උපොසථෙ කරොථ, මාතාපිතුනං උපට්ඨානවත්තං පුරෙථ, ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණෙ පටිප්ගග්ගා”ති. උපාසිකාසුපි එසෙව නයො.

ඉදානි ආනන්දන්තෙරස්ස වක්කවත්තිනා සද්ධිං උපමං කරොන්තො වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ ඛන්තියාති අභිසිත්තා ව අනභිසිත්තා ව ඛන්තියජාතිකා. තෙ කිර – “රාජා වක්කවත්ති නාම අභිරුපො දස්සනියො පාසාදිකො ආකාසෙන විවරන්තො රජ්ජං අනුසාසති ධම්මිකො ධම්මරාජා”ති තස්ස ගුණකථං සුත්වා “සවනෙන දස්සනම්පි සම”න්ති අත්තමනා හොන්ති. භාසනීති කථෙත්තො – “කථං, තාතා, රාජධම්මං පුරෙථ, පචෙණං රක්ඛං”ති පටිසන්ථාරං කරොති. බ්‍රාහ්මණෙසු පන – “කථං ආවරියා මන්තෙ වාවෙථ, කථං අන්තෙවාසිකා මන්තෙ ගණ්හන්ති, දක්ඛණං වා වත්ථානි වා කපිලං වා අලන්ථා”ති පටිසන්ථාරං කරොති. ගහපතීසු – “කථං තාතා, න වො රාජකුලතො දණ්ඩෙන වා බලිනා වා පීළා අත්ථි, සම්මා දෙවො ධාරං අනුපචෙච්ජති, සස්සානි සම්පජ්ජන්ති”ති එවං පටිසන්ථාරං කරොති. සමණෙසු – “කථං, භන්තෙ, පබ්බජිතපරික්ඛාරා සුලභා, සමණධම්මෙ න පමජ්ජථා”ති එවං පටිසන්ථාරං කරොති.

මහාසුදස්සනසුත්තදෙසනාවණ්ණනා

210. බුද්දකනගරකෙති නගරපතිරුපකෙ සම්බාධෙ බුද්දකනගරකෙ. උජ්ජඬ්ගලනගරකෙති විසමනගරකෙ. සාබ්‍යනගරකෙති යථා රුක්ඛානං සාබ්‍ය නාම බුද්දකා හොන්ති, එවමෙව අඤ්ඤෙසං මහානගරානං සාබ්‍යසදිසෙ බුද්දකනගරකෙ. ඛන්තියමහාසාලාති ඛන්තියමහාසාරජපත්තා මහාඛන්තියා. එස නයො සබ්බත්ථ.

තෙසු ඛන්තියමහාසාලා නාම යෙසං කොට්ඨකම්පි කොට්ඨකස්සම්පි ධනං නිබ්බන්ධා යපිතං, දිවසපරිබ්බයො එකං කභාපණසකථං නිගච්ජති, සායං ද්වෙ පටිසන්ති. බ්‍රාහ්මණමහාසාලා නාම යෙසං අසිතිකොට්ඨනං නිහිතං හොති, දිවසපරිබ්බයො එකො කභාපණකුම්භො නිගච්ජති, සායං එකසකථං පටිසති. ගහපතිමහාසාලා නාම යෙසං වත්තාලිසකොට්ඨනං නිහිතං හොති, දිවසපරිබ්බයො පඤ්ච කභාපණම්බණානි නිගච්ජන්ති, සායං කුම්භො පටිසති.

මා හෙවං, ආනන්ද, අවවානි ආනන්ද, මා එවං අවච, න ඉමං “බුද්දකනගර”න්ති වත්තබ්බං. අහස්සෙව නගරස්ස සම්පත්තිං කපේතුං – “අනෙකචාරං තිට්ඨං නිසීදං මහත්තෙන උස්සාහෙන, මහත්තෙන පරක්කමෙන ඉධාගතො”ති වත්වා භුතපුබ්බන්තිආදිමාහ. සුභික්ඛාති ඛජ්ජභොජ්ජසම්පන්නා. හත්ථීසද්දෙනාති එකස්මිං හත්ථීමිහි සද්දං කරොන්තෙ චතුරාසිනිහත්ථීසහස්සානි සද්දං කරොන්ති, ඉති හත්ථීසද්දෙන අවිචිත්තා, හොති, තථා අස්සසද්දෙන. පුඤ්ඤචන්තො පනෙත්ථ සත්තා චතුසින්ධවයුත්තෙහි රථෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං අනුබන්ධමානා අන්තරවිට්ඨු විචරන්ති, ඉති රථසද්දෙන අවිචිත්තා හොති. නිච්චං පයොජිතානෙව පනෙත්ථ හෙරිආදීනි තුරියානි, ඉති හෙරිසද්දාදීනි අවිචිත්තා හොති. තත්ථ සම්මසද්දොති කංසතාලසද්දො. පාණිතාලසද්දොති පාණිතා චතුරස්සඅම්මණතාලසද්දො. කුට්ඨෙරිසද්දොති වදන්ති.

අස්නාථ පිචථ බාදථාති අස්නාථ පිචථ බාදථ. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, භුඤ්ජථ හොති ඉමිනා දසමෙන සද්දෙන අවිචිත්තා හොති අනුපච්ඡින්නසද්දා. යථා පන අඤ්ඤෙසු නගරෙසු “කචචරං ඡඩ්ඛෙථ, කුදාලං ගණ්හථ, පච්ඡිං ගණ්හථ, පවාසං ගම්මස්සාම, තණ්ඩුලපුටං ගණ්හථ, හත්තපුටං ගණ්හථ, එලකාචුඛාදීනි සජ්ජානි කරොථා”ති එවරුපා සද්දා හොන්ති, න යිධ එවං අහොසිති දස්සෙති.

“දසමෙන සද්දෙනා”ති ච වත්වා “කුසාවතී, ආනන්ද, රාජධානී සත්තහි පාකාරෙහි පරික්ඛිත්තා අහොසී”ති සබ්බං මහාසුදස්සනසුත්තං නිට්ඨාපෙත්වා ගච්ඡ ත්වං ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ අභික්කමථාති අභිමුඛා කමථ, ආගච්ඡථාති අත්ථො. කිං පන තෙ හගවතො ආගතභාවං න ජානන්ති? ජානන්ති. බුද්ධානං ගතගතට්ඨානං නාම මහත්තං කොලාහලං හොති, කෙනවිදෙව කරණියෙන නිසින්තත්තා න ආගතා. “තෙ ආගන්ත්වා භික්ඛුසඬ්ඛස්ස ඨානනිසජ්ජොකාසං සංවිදහිත්වා දස්සන්ති”ති තෙසං සන්තිකෙ අවෙලායම්පි හගවා පෙසෙසී.

මල්ලානං වත්දනාවණ්ණනා

211. අම්මාකඤ්ච නොති එත්ථ නො කාරො නිපාතමත්තං. අසාවිනොති උජ්ජන්තදුක්ඛා. දුම්මනාති අනත්තමනා. වෙනොදුක්ඛසමජ්ජිනාති දොමනස්සසමජ්ජිනා. කුලපරිවත්තසො කුලපරිවත්තසො යපෙත්වාති එකෙකං කුලපරිවත්තං කුලසඬ්ඛෙපං වීථිසභාගෙන වෙච රච්ඡාසභාගෙන ච විසුං විසුං යපෙත්වා.

සුභද්දපරිබාජකචත්ථුවණ්ණනා

212. සුභද්දො නාම පරිබාජකොති උදිච්චබ්බාග්මණමහාසාලකුලා පබ්බජිතො ඡන්තපරිබාජකො. කඬ්ඛාධම්මොති විමතිධම්මො. කස්මා පනස්ස අජ්ජ එවං අහොසිති? තථාච්ච උපනිස්සයත්තා. පුබ්බෙ කිර පුඤ්ඤකරණකාලෙ ද්වෙ භාතරො අහෙසුං. තෙ එකතොව සස්සං අකංසු. තත්ථ ජෙට්ඨකස්ස – “එකස්මිං සස්සෙ නච්චාරෙ අග්ගස්සස්සදානං මයා දාතබ්බ”න්ති අහොසී. සො චජ්ජකාලෙ ඛිජග්ගං නාම දත්වා ගබ්භකාලෙ කනිට්ඨොන සද්ධිං මන්තෙසී – “ගබ්භකාලෙ ගබ්භං ඵාලෙත්වා දස්සාමා”ති කනිට්ඨො – “තරුණස්සස්සං නායෙතුකාමොසී”ති ආහ. ජෙට්ඨො කනිට්ඨස්ස අනනුචත්තනභාවං ඤත්වා ඛෙත්තං විහජිත්වා අත්තනො කොට්ඨාසතො ගබ්භං ඵාලෙත්වා ඛීරං නිහරිත්වා සජ්ජිනචනීතෙන සංයොජෙත්වා අදාසී, පුටුකකාලෙ පුටුකං කාරෙත්වා අදාසී, ලායනකාලෙ ලායනග්ගං, වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං, කලාපාදිසු කලාපග්ගං, බලග්ගං, බලහණ්ඩග්ගං, කොට්ඨග්ගන්ති එවං එකස්සෙ නච්චාරෙ අග්ගදානං අදාසී. කනිට්ඨො පන උද්ධරිත්වා අදාසී.

තෙසු ජෙට්ඨකො අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරො ජාතො. හගවා – “කස්ස නු ඛො අහං පඨමං ධම්මං දෙසෙය්‍යා”න්ති ඔලොකෙත්තො “අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤො එකස්මිං සස්සෙ නච අග්ගදානානි අදාසී, ඉමං අග්ගධම්මං තස්ස දෙසෙස්සාමී”ති සබ්බපඨමං ධම්මං දෙසෙසී. සො අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පනිට්ඨාසී. කනිට්ඨො පන ඔභිසිත්වා පච්ඡා දානස්ස දින්නත්තා සත්ථු පරිනිබ්බානකාලෙ එවං වින්තෙත්වා සත්ථාරං දට්ඨකාමො අහොසී.

මා තථාගතං විහෙයෙසීති ථෙරො කිර – “එතෙ අඤ්ඤතිත්ථියා නාම අත්තනො ගහණමෙව ගණ්හන්ති, තස්ස විස්සජ්ජාපනත්ථාය හගවතො බහුං භාසමානස්ස කායචාචාචිහෙසා හවිස්සති, පකතියාපි ච කිලන්තොයෙව හගවා”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ. පරිබාජකො – “න මෙ අයං භික්ඛු ඔකාසං කරොති, අත්ථිකෙන පන අනුචත්තිත්වා කාරෙතබ්බො”ති ථෙරං අනුචත්තන්තො දුතියම්පි තතියම්පි ආහ.

213. අස්සොසී ඛොති සාණ්ද්චාරෙ ධීතස්ස භාසතො පකතිසොතෙනෙව අස්සොසී, සුත්වා ච පන සුභද්දස්සෙව අත්ථාය මහතා උස්සාහෙන ආගතත්තා අලං ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ අලන්ති පටික්ඛෙපත්ථෙ නිපාතො. අඤ්ඤාපෙක්ඛොවාති අඤ්ඤාතුකාමොව හුත්වා. අබ්භඤ්ඤංසුති යථා තෙසං පටිඤ්ඤා, තථෙව ජානිංසු. ඉදං චුත්තං හොති – සචෙ නෙසං සා පටිඤ්ඤා නිය්‍යානිකා, සබ්බෙ අබ්භඤ්ඤංසු, නො වෙ, න අබ්භඤ්ඤංසු. තස්මා කිං තෙසං පටිඤ්ඤා නිය්‍යානිකා, අනිය්‍යානිකාති අයමෙව තස්ස පඤ්ඤස්ස අත්ථො. අථ හගවා තෙසං අනිය්‍යානිකභාවකථනෙන අත්ථාභාවතො වෙච ඔකාසාභාවතො ච “අල”න්ති පටික්ඛිපිත්වා ධම්මමෙව දෙසෙසී. පඨමයාමස්මිඤ්ඤි මල්ලානං

ධම්මං දෙසෙත්වා මජ්ඣිමයාමෙ සුභද්දස්ස, පච්ඡිමයාමෙ භික්ඛුසඤ්ඤාං ඔවදිත්වා බලවපච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බායිස්සාමිච්චෙව භගවා ආගතො.

214. සමණොපි තත්ථ න උපලබ්භතීති පයමො සොනාපන්නසමණොපි තත්ථ නත්ථී, දුතියො සකදාගාමීසමණොපි, තතියො අනාගාමීසමණොපි, චතුත්ථො අරහත්තසමණොපි තත්ථ නත්ථීති අත්ථො. “ඉමස්මිං බො”ති පුරිමදෙසනාය අනියමතො චත්ථා ඉදානි අත්තනො සාසනං නියමෙත්තො ආහ. සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි චතුත්තං මග්ගානං අත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකෙහි චතුහි, මග්ගට්ඨෙහි චතුහි, ඵලට්ඨෙහි චතුහි ද්වාදසහි සමණෙහි සුඤ්ඤා පරප්පවාදා තුව්ඡා රිත්තකා. ඉමෙ ච සුභද්දානි ඉමෙ ද්වාදස භික්ඛු. සම්මා විහරෙය්‍යන්ති එත්ථ සොනාපන්නො අත්තනො අධිගතට්ඨානං අඤ්ඤස්ස කථෙත්ථා තං සොනාපන්නං කරොත්තො සම්මා විහරති නාම. එස නයො සකදාගාමීආදීසු. සොනාපන්නිමග්ගට්ඨො අඤ්ඤමිපි සොනාපන්නිමග්ගට්ඨං කරොත්තො සම්මා විහරති නාම. එස නයො සෙසමග්ගට්ඨෙසු. සොනාපන්නිමග්ගත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකො අත්තනො පගුණං කම්මට්ඨානං කථෙත්ථා අඤ්ඤමිපි සොනාපන්නිමග්ගත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකං කරොත්තො සම්මා විහරති නාම. එස නයො සෙසමග්ගත්ථාය ආරද්ධවිපස්සකෙසු. ඉදං සන්ධායාහ – “සම්මා විහරෙය්‍ය”න්ති. අසුඤ්ඤා ලොකො අරහත්තෙහි අස්සාති නළචනං සරචනං විය නිරන්තරො අස්ස.

එකුනතිංසො වයසාති වයෙන එකුනතිංසවස්සො හුත්වා. යං පබ්බජිත්ති එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං. කිං කුසලානුච්ඡිති “කිං කුසල”න්ති අනුච්ඡන්තො පරියෙසන්තො. තත්ථ – “කිං කුසල”න්ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං අධිප්පෙනං, තං ගවෙසන්තොති අත්ථො. යනො අහන්ති යනො පට්ඨාය අහං පබ්බජිතො, එත්ථන්තරෙ සමධිකානි පඤ්ඤාස වස්සාති භොන්තිති දස්සෙති. ඤායස්ස ධම්මස්සාති අරියමග්ගධම්මස්ස. පදෙසවත්තීති පදෙසෙ විපස්සනාමග්ගෙ පවත්තන්තො. ඉතො බහිද්ධාති මම සාසනතො බහිද්ධා. සමණොපි තත්ථීති පදෙසවත්තිවිපස්සකොපි තත්ථී, පයමසමණො සොනාපන්නොපි තත්ථීති චුත්තං භොති.

යෙ එත්ථාති යෙ තුම්භෙ එත්ථ සාසනෙ සත්ථාරා සම්මුඛා අන්තෙවාසිකාභිසෙකෙන අභිසිත්තා, තෙසං වො ලාභා තෙසං වො සුලද්ධන්ති. බාහිරසමයෙ කිර යං අන්තෙවාසිකං ආචරියො – “ඉමං පබ්බාපෙහි, ඉමං ඔවද, ඉමං අනුසාසා”ති වදති, සො තෙන අත්තනො යානෙ යපිතො භොති, තස්මා තස්ස – “ඉමං පබ්බාපෙහි, ඉමං ඔවද, ඉමං අනුසාසා”ති ඉමෙ ලාභා භොන්ති. ථෙරමිපි සුභද්දො තමෙව බාහිරසමයං ගහෙත්වා එවමාහ.

අලත්ථ බොති කථං අලත්ථ? ථෙරො කිර නං එකමත්තං නෙත්වා උදකතුම්බතො පාතියෙන සීසං තෙමෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං කථෙත්වා කෙසමස්සු ඔහාරෙත්වා කාසායානි වත්ථානි අව්ඡාදාපෙත්වා සරණානි දත්වා භගවතො සන්තිකං ආනෙසි. භගවා උපසම්පාදෙත්වා කම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සො තං ගහෙත්වා උය්‍යානස්ස එකමත්තෙ වඩ්ඤාමං අධිට්ඨාය සටෙත්තො වායමත්තො විපස්සනං වඩ්ඤන්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ආගම්ම භගවත්තං චන්දිත්වා නිසීදි. තං සන්ධාය – “අවිරූපසම්පන්නො බො පනා”තිආදි චුත්තං.

සො ච භගවතො පච්ඡිමො සක්ඛිසාවකො අභොසිති සඬ්භිතිකාරකානං වචනං. තත්ථ යො භගවති ධරමානෙ පබ්බජිත්වා අපරභාගෙ උපසම්පදං ලභිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, උපසම්පදමිපි වා ධරමානෙයෙව ලභිත්වා අපරභාගෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං පාපුණාති, කම්මට්ඨානමිපි වා ධරමානෙයෙව ගහෙත්වා අපරභාගෙ අරහත්තමෙව පාපුණාති, සබ්බොපි සො පච්ඡිමො සක්ඛිසාවකො. අයං පන ධරමානෙයෙව භගවති පබ්බජිතො ච උපසම්පන්නො ච කම්මට්ඨානඤ්ඤා ගහෙත්වා අරහත්තං පත්තොති.

පඤ්චමභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තථාගතපච්ඡිමවාචාණ්ණනා

216. ඉදානි භික්ඛුසඤ්ඤා ඔවාදං ආරභි, තං දස්සෙතුං අථ බො භගවාතිආදි චුත්තං. තත්ථ දෙසිතො පඤ්ඤත්තොති ධම්මොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ව, විනයොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ව. පඤ්ඤත්තො ව නාම යපිතො පට්ඨපිතොති අත්ථො. සො වො මමච්චයෙනාති සො ධම්මවිනයො තුම්භාකං මමච්චයෙන සත්ථා. මයා හි වො ධීතෙනෙව – “ඉදං ලභුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අතෙකිච්ඡං, ඉදං ලොකවජ්ජං, ඉදං පණ්ණත්තිවජ්ජං, අයං ආපත්ති පුග්ගලස්ස සන්තිකෙ වුට්ඨාති, අයං ආපත්ති ගණස්ස සන්තිකෙ වුට්ඨාති, අයං සඬ්භස්ස සන්තිකෙ වුට්ඨාති”ති සත්තාපත්තික්ඛන්ධවසෙන ඔතිණ්ණෙ චන්ද්‍රස්මිං සබන්ධකපරිවාරො උභතොච්චිභිගො විනයො නාම දෙසිතො, තං සකලමිපි විනයපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සන්ථුකිච්චං සාධෙස්සති.

ධීතෙනෙව ව මයා – “ඉමෙ චත්තාරො සතිපට්ඨානා, චත්තාරො සම්මජ්ජධානා, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්ච ඉන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගිගා, අරියො අට්ඨංගිගො මග්ගො”ති තෙන තෙනාකාරෙන ඉමෙ ධම්මෙ විහජිත්වා විහජිත්වා සුත්තන්තපිටකං දෙසිතං, තං සකලමිපි සුත්තන්තපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සන්ථුකිච්චං සාධෙස්සති. ධීතෙනෙව ව මයා – “ඉමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, ද්වාදසායනනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, චත්තාරි සච්චානි,

බාවිසතින්ද්‍රියානි, නව හෙතු, චන්තාරො ආභාරා, සත්ත එස්සා, සත්ත වෙදනා, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත සඤ්චෙනනා, සත්ත චිත්තානි. තත්‍රාපි ‘එත්තකා ධම්මා කාමාවචරා, එත්තකා රූපාවචරා, එත්තකා අරූපාවචරා, එත්තකා පරියාපන්නා, එත්තකා අපරියාපන්නා, එත්තකා ලොකියා, එත්තකා ලොකුත්තරා’ති” ඉමෙ ධම්මෙ විහජිත්වා විහජිත්වා චතුච්ඡිත්තමානපට්ඨානඅනන්තයමභාපට්ඨානපට්ඨානමං අභිධම්මපිටකං දෙසිතං, තං සකලම්පි අභිධම්මපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සන්ථුකිච්චං සාධෙස්සති.

ඉති සබ්බම්පෙනං අභිසම්බොධිතො යාව පරිනිබ්බානා පඤ්චවත්තාලීසවස්සානි භාසිතං ලපිතං – “තිණි පිටකානි, පඤ්ච නිකායා, නවධ්‍යානි, චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි”ති එවං මහාපභෙදං භොති. ඉති ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි තිට්ඨන්ති, අහං එකොව පරිනිබ්බායාමි. අහඤ්ච බො පන දානි එකකොව ඔවදාමි අනුසාසාමි, මයි පරිනිබ්බුතෙ ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි තුම්භෙ ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්තිති එවං භගවා බහුනි කාරණානි දස්සෙන්නො – “සො වො මමච්චයෙන සන්ථා”ති ඔවදිත්වා පුන අනාගතෙ වාරිත්තං දස්සෙන්නො යථා බො පනාතිආදිමාහ.

තත්ථ සමුදාවරන්තිති කපේන්ති වොහරන්ති. නාමෙන වා ගොත්තෙන වානි නවකානි අවත්වා “තිස්ස, නාගා”ති එවං නාමෙන වා, “කස්සප, ගොතමා”ති එවං ගොත්තෙන වා, “ආචුසො තිස්ස, ආචුසො කස්සපා”ති එවං ආචුසොවාදෙන වා සමුදාවරිතබ්බො. භන්තෙති වා ආයස්මාති වානි භන්තෙ තිස්ස, ආයස්මා තිස්සානි එවං සමුදාවරිතබ්බො. සමුහනතුති ආකඨ්ඨමානො සමුහනතු, යදි ඉච්ඡති සමුහනෙය්‍යානි අත්ථො. කස්මා පන සමුහනථානි එකංසෙනෙව අවත්වා විකප්පවනෙනෙව ය්‍යෙසීති? මහාකස්සපස්ස බලං දිට්ඨන්තා. පස්සති හි භගවා – “සමුහනථානි චුත්තෙපි සඨගීතිකාලෙ කස්සපො න සමුහනිස්සති”ති. තස්මා විකප්පෙනෙව ය්‍යෙසී.

තත්ථ – “එකච්චෙ ථෙරා එවමාහංසු – චන්තාරි පාරාජිකානි ය්‍යෙත්වා අවසෙසානි බුද්දානුබුද්දකානි”තිආදිනා නයෙන පඤ්චසතිකසඨගීතියං බුද්දානුබුද්දකකථා ආගතාව විනිච්ඡයො පෙත්ථ සමන්තපාසාදිකායං චුත්තො. කෙච් පනාහු – “භන්තෙ, නාගසෙන, කතමං බුද්දකං, කතමං අනුබුද්දක”න්ති මිලිත්තො රඤ්ඤා පුච්ඡිතො. “දුක්කට්ඨං, මහාරාජ, බුද්දකං, දුබ්භාසිතං අනුබුද්දක”න්ති චුත්තත්තා නාගසෙනත්ථෙරො බුද්දානුබුද්දකං ඡානාති. මහාකස්සපො පන තං අජානන්තො –

“සුභාතු මෙ, ආචුසො, සඨසො සන්තම්භාකං සික්ඛාපදානි ගිහිගතානි, ගිහිනොපි ඡානන්ති – “ඉදං වො සමණානං සත්‍යපුත්තියානං කප්පති, ඉදං වො න කප්පති”ති. සවෙ මයං බුද්දානුබුද්දකානි සික්ඛාපදානි සමුහනිස්සාම, භවිස්සන්ති චන්තාරො – “ධුමකාලිකං සමණෙන ගොතමෙන සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, යාව නෙසං සන්ථා අට්ඨාසි, තාවිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිංසු, යතො ඉමෙසං සන්ථා පරිනිබ්බුතො, න දානිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛන්ති”ති. යදි සඨසස්ස පන්තකල්ලං, සඨසො අපඤ්ඤත්තං න පඤ්ඤපෙය්‍යා, පඤ්ඤත්තං න සමුච්ඡිත්තෙය්‍යා, යථාපඤ්ඤත්තෙසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වත්තෙය්‍යා. එසා ඤ්ඤන්තිති –

කම්මවාචං සාවෙසීති. න තං එවං ගහෙතබ්බං. නාගසෙනත්ථෙරො හි – “පරවාදිනො ඔකාසො මා අභොසී”ති එවමාහ. මහාකස්සපත්ථෙරො “බුද්දානුබුද්දකාපන්තිං න සමුහනිස්සාමි”ති කම්මවාචං සාවෙසී.

බ්‍රහ්මදණ්ඩකථාපි සඨගීතියං ආගතත්තාසමන්තපාසාදිකායං විනිච්ඡිතා.

කඨ්ඨානි ද්වෙළ්භකං. විමතීති විනිච්ඡිතුං අසමත්ථතා, බුද්ධො නු බො, න බුද්ධො නු බො, ධම්මො නු බො, න ධම්මො නු බො, සඨසො නු බො, න සඨසො නු බො, මග්ගො නු බො, න මග්ගො නු බො, පටිපදා නු බො, න පටිපදා නු බොති යස්ස සංසයො උප්පජ්ජෙය්‍යා, තං වො වදාමි “පුච්ඡට්ඨික්ඛවෙ”ති අයමෙත්ථ සඨබ්බෙත්ථො. සන්ථුගාරවෙනාපි න පුච්ඡෙය්‍යාථානි මයං සන්ථුසන්තිකෙ පබ්බජිම්භ, චන්තාරො පච්චයාපි නො සන්ථු සන්තකාව, තෙ මයං එත්තකං කාලං කඨ්ඨං අකත්වා න අරභාම අප්ප පච්ඡිමකාලෙ කඨ්ඨං කාතුන්ති සවෙ එවං සන්ථරි ගාරවෙන න පුච්ඡට්ඨ. සභායකොපි භික්ඛවෙ සභායකස්ස ආරොචෙතුති තුම්භාකං යො යස්ස භික්ඛුනො සන්දිට්ඨො සම්භන්තො, සො තස්ස ආරොචෙතු, අහං එතස්ස භික්ඛුස්ස කපේස්සාමි, තස්ස කථං සුත්වා සබ්බෙ නික්කඨ්ඨා භවිස්සථානි දස්සෙති.

එවං පසන්නොති එවං සද්දහාමි අහන්ති අත්ථො. ඤාණමෙවානි නික්කඨ්ඨභාවපච්චික්ඛකරණඤාණංයෙව, එත්ථ තථාගතස්ස න සද්ධාමත්තන්ති අත්ථො. ඉමෙසඤ්ඡි, ආනන්දානි ඉමෙසං අත්තොසාණියං නිසින්නානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසනානං. යො පච්ඡිමකොති යො ගුණවසෙන පච්ඡිමකො. ආනන්දත්ථෙරංයෙව සන්ධායාහ.

218. අප්පමාදෙන සම්පාදෙථානි සතිඅවිජ්ජවාසෙන සබ්බකිච්චානි සම්පාදෙය්‍යාථ. ඉති භගවා පරිනිබ්බානමඤ්චෙ නිපන්නො පඤ්චවත්තාලීස වස්සානි දින්නං ඔවාදං සබ්බං එකස්මිං අප්පමාදපදෙයෙව පක්ඛිපිත්වා අදාසි. අයං තථාගතස්ස පච්ඡිමා වාචානි ඉදං පන සඨගීතිකාරකානං වචනං.

219. ඉතො පරං යං පරිනිබ්බානපරිකම්මං කත්වා හගවා පරිනිබ්බුතො, තං දස්සෙතුං අප්ඛො හගවා පඨමං ඝාතනන්තිආදි චුත්තං. තත්ථ පරිනිබ්බුතො හන්තෙති නිරොධං සමාපන්නස්ස හගවතො අස්සාසපස්සාසානං අභාවං දිස්වා පුච්ඡති. න ආවුසොති ථෙරො කථං ජානාති? ථෙරො කිරි සත්ථාරා සද්ධිංයෙව තං තං සමාපන්නිං සමාපජ්ජන්තො යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනා වුට්ඨානං, තාව ගන්ත්වා ඉදානි හගවා නිරොධං සමාපන්නො, අන්තොනිරොධෙ ව කාලඛිකිරියා නාම නත්ථිති ජානාති.

අප්ඛො හගවා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපන්නියා වුට්ඨන්ත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජි...පෙ. ... තතියජ්ඣානා වුට්ඨන්ත්වා චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිති එත්ථ හගවා චතුච්ඡිතියා යානෙසු පඨමජ්ඣානං සමාපජ්ජි, තෙරසසු යානෙසු දුතියජ්ඣානං, තථා තතියජ්ඣානං, පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජි. කථං? දසසු අසුභෙසු, ද්වන්තිංසාකාරෙ අට්ඨසු කසිණෙසු, මෙත්තාකරුණාමුදිතාසු, ආනාපානෙ, පරිච්ඡේදාකාසෙති ඉමෙසු තාව චතුච්ඡිතියා යානෙසු පඨමජ්ඣානං සමාපජ්ජි. යපෙන්වා පන ද්වන්තිංසාකාරඤ්ඤා දස අසුභානි ව සෙසෙසු තෙරසසු දුතියජ්ඣානං, තෙසුයෙව ව තතියජ්ඣානං සමාපජ්ජි. අට්ඨසු පන කසිණෙසු, උපෙක්ඛාබ්බන්තවිභාරෙ, ආනාපානෙ, පරිච්ඡේදාකාසෙ, චතුසු අරුපෙසුති ඉමෙසු පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජි. අයම්පි ව සඬ්ඛෙපකථාව. නිබ්බානපුරං පච්ඡන්තො පන හගවා ධම්මස්සාමි සබ්බාපි චතුච්ඡිතියාකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා සමාපන්නියො පච්ඡන්ත්වා විදෙසං ගච්ඡන්තො ඤාතිජනං ආලිඛිගෙන්වා විය සබ්බසමාපන්නියුඛං අනුභවින්වා පට්ටියො.

චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨන්ත්වා සමනන්තරා හගවා පරිනිබ්බාසිති එත්ථ ඝාතනසමනන්තරං, පච්චවෙක්ඛණාසමනන්තරන්ති ද්වෙ සමනන්තරානි. තත්ථ ඝාතනා වුට්ඨාය හවඬ්ගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං ඝාතනසමනන්තරං නාම. ඝාතනා වුට්ඨන්ත්වා පුන ඝාතනඬ්ගානි පච්චවෙක්ඛන්ත්වා හවඬ්ගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං පච්චවෙක්ඛණාසමනන්තරං නාම. ඉමානිපි ද්වෙ සමනන්තරානෙව. හගවා පන ඝාතනං සමාපජ්ජන්ත්වා ඝාතනා වුට්ඨාය ඝාතනඬ්ගානි පච්චවෙක්ඛන්ත්වා හවඬ්ගචිත්තෙන අබ්බාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන පරිනිබ්බාසි. යෙ හි කෙචි බුද්ධා වා පච්චෙකබුද්ධා වා අරියසාවකා වා අන්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය සබ්බෙ හවඬ්ගචිත්තෙනෙව අබ්බාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන කාලඛිකරොන්තිති. මහාභූමිවාලාදීනි චුත්තනායානෙවාති.

220. භූතාති සත්තා. අජ්ජපිපුග්ගලොති පටිභාගපුග්ගලවිරහිතො. බලජ්ජන්තොති දසවිධඤාණබලං පත්තො.

221. උජ්ජාදවයධම්මිතොති උජ්ජාදවයසභාවා. තෙසං වූපසමොති තෙසං සබ්බාරානං වූපසමො, අසඬ්ඛනං නිබ්බානමෙව සුඛන්ති අත්ථො.

222. නාහු අස්සාසපස්සාසොති න ජාතො අස්සාසපස්සාසො. අනෙජොති තණ්හාසඬ්ඛානාය එජාය අභාවෙන අනෙජො. සන්තිමාරබ්බානි අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං ආරබ්භ පටිච්ච සන්ධාය. යං කාලමකරීති යො කාලං අකරි. ඉදං චුත්තං හොති – “ආවුසො, යො මම සත්ථා බුද්ධමුනි සන්තිං ගම්මස්සාමිති, සන්තිං ආරබ්භ කාලමකරි, තස්ස ධීතචිත්තස්ස තාදිතො ඉදානි අස්සාසපස්සාසො න ජාතො, නත්ථි, නජ්ජවත්තති”ති.

අසල්ලිතෙනාති අලිතෙන අසඬ්ඛකුට්තෙන සුචිකසිතෙනෙව චිත්තෙන. වෙදනං අජ්ඣවාසයිති වෙදනං අධිවාසෙසි, න වෙදනානුවත්ති හුත්වා ඉතො විතො ව සම්පට්ඨන්ති. විමොක්ඛොති කෙනවි ධම්මෙන අනාවරණවිමොක්ඛො සබ්බසො අපඤ්ඤන්තිභාවුපගමො පජ්ජොතනිබ්බානසදිසො ජාතො.

223. තදාසිති “සහ පරිනිබ්බානා මහාභූමිවාලො”ති එවං හෙට්ඨා චුත්තං භූමිවාලමෙව සන්ධායාහ. තඤ්ඤි ලොමහංසනඤ්ඤා භිංසනකඤ්ඤා ආසි. සබ්බාකාරවරුපෙතෙති සබ්බවරකාරණුපෙතෙ.

224. අචිතරාගාති පුපුජ්ජනා වෙව සොනාපන්නසකදාගාමිතො ව. තෙසඤ්ඤි දොමනස්සං අජ්ජහීනං. තස්මා තෙපි බාහා පග්ගස්ස කන්දන්ති. උභොපි හත්ථෙ සිසෙ යපෙන්වා රොදන්තිති සබ්බං පුරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

225. උජ්ඣායන්තිති “අය්‍යා අත්තනාපි අධිවාසෙතුං න සක්කොන්ති, සෙසජනං කථං සමස්සාසෙස්සන්ති”ති වදන්තියො උජ්ඣායන්ති. කථංභූතා පන හන්තෙ ආයස්මා අනුරුද්ධො දෙවතා මනසිකරොතිති දෙවතා, හන්තෙ, කථංභූතා ආයස්මා අනුරුද්ධො සල්ලක්ඛෙති, කිං තා සත්ථු පරිනිබ්බානං අධිවාසෙන්නිති?

අප්ථ තාසං පවත්තිදස්සනත්ථං ථෙරො සන්තාවුසොතිආදිමාහ. තං චුත්තත්ථමෙව. රත්තාවසෙසන්ති බලවපච්චුසෙ පරිනිබ්බුතත්තා රත්තියා අවසෙසං චුල්ලකද්ධානං. ධම්මියා කථායාති අඤ්ඤා පාටියෙක්කා ධම්මකථා නාම නත්ථි, “ආවුසො සදෙවකෙ නාම ලොකෙ අජ්ජපිපුග්ගලස්ස සත්ථුතො අයං මච්චුරාජා න ලජ්ජති, කිම්ඬ්ගං පන ලොකියමහාපනස්ස ලජ්ජස්සති”ති එවරුපාය පන මරණපටිසංයුත්තාය කථාය චිත්තාමෙසුං. තෙසඤ්ඤි තං කථං කථෙන්නානං මුහුත්තෙනෙව අරුණං උග්ගච්ඡි.

226. අප්ථ ඛොති අරුණුග්ගං දිස්වාච ථෙරො ථෙරං එතදවොච. තෙනෙව කරුණියෙනාති කිදිසෙන නු ඛො පරිනිබ්බානට්ඨානෙ මාලාගන්ධාදිසක්කාරෙන හවිතබ්බං, කිදිසෙන භික්ඛුසඬ්ඛස්ස නිසජ්ජට්ඨානෙන හවිතබ්බං,

කිදිසෙන බාදනියහොජනියෙන හවිතබ්බන්ති, එවං යං භගවතො පරිනිබ්බූතභාවං සුත්වා කත්තබ්බං තෙනෙව කරණියෙන.

බුද්ධසර්වප්පජාවණ්ණනා

227. සබ්බඤ්ච කාළාවචරන්ති සබ්බං තුරියභණ්ඩං. සන්තිපාතෙථානි හෙරිං වරාපෙත්වා සමාහරථ. තෙ තථෙව අකංසු. මණ්ඩලමාලෙති දුස්සමණ්ඩලමාලෙ. පටියාදෙන්තාති සප්පෙන්තා.

දක්ඛිණෙන දක්ඛිණන්ති නගරස්ස දක්ඛිණදිසාභාගෙනෙව දක්ඛිණදිසාභාගං. බාහිරෙන බාහිරන්ති අන්තොනගරං අප්පචෙසෙන්වා බාහිරෙනෙව නගරස්ස බාහිරපස්සං හරිත්වා. දක්ඛිණතො නගරස්සාති අනුරාධපුරස්ස දක්ඛිණද්වාරසදිසෙ යානෙ යපෙන්වා සක්කාරසම්මානං කත්වා ජෙතවනසදිසෙ යානෙ ක්කාපෙස්සාමාති අත්ථො.

228. අට්ඨ මල්ලපාමොක්ඛාති මජ්ඣිමවයා ථාමසම්පන්නා අට්ඨමල්ලරාජානො. සීසං න්හාතාති සීසං ධොවිත්වා නභාතා. ආයස්මන්තං අනුරුද්ධන්ති ථෙරොව දිබ්බචක්ඛුකොති පාකටො, තස්මා තෙ සන්තෙසුපි අඤ්ඤෙසු මහාථෙරෙසු – “අයං නො පාකටං කත්වා කථෙස්සන්ති” ති ථෙරං පුච්ඡිංසු. කථං පන, හන්තෙ, දෙවතානං අධිප්පායොති හන්තෙ, අම්භාකං තාව අධිප්පායං ජානාමි. දෙවතානං කථං අධිප්පායොති පුච්ඡන්ති. ථෙරො පයමං තෙසං අධිප්පායං දස්සෙන්තො තුම්භාකං බොතිආදිමාහ. මකුටබන්ධනං නාම මල්ලානං චෙතියන්ති මල්ලරාජුනං පසාධනමඛිගලසාලාය එතං නාමං. චිත්තිකතට්ඨෙන පනෙසා “චෙතිය”න්ති වුච්චති.

229. යාව සන්ධිසමලසඛිකට්ඨරාති එත්ථ සන්ධි නාම සරසන්ධි. සමලං නාම ගුරුරාසිනිද්ධමනපනාළි. සඛිකට්ඨං නාම සඛිකාරට්ඨානං. දිබ්බෙහි ව මානුසකෙහි ව නච්චෙහීති උපරි දෙවතානං නච්චාති හොන්ති, හෙට්ඨා මනුස්සානං. එස නයො ගීතාදීසු. අපිච දෙවතානං අන්තරෙ මනුස්සා, මනුස්සානං අන්තරෙ දෙවතාති එවමපි සක්කරොන්තා පුපෙන්තා අගමංසු. මජ්ඣෙක මජ්ඣං නගරස්ස හරිත්වාති එවං හරියමානෙ භගවතො සරීරෙ බන්ධුලමල්ලසෙනාපතිහරියා මල්ලිකා නාම – “භගවතො සරීරං ආහරන්ති” ති සුත්වා අත්තනො සාම්කස්ස කාලං කිරියතො පටියාය අපරිභුඤ්ජිත්වා යපිතං විසාබාය පසාධනසදිසං මහාලතාපසාධනං නිහරාපෙන්වා – “ඉම්නා සත්ථාරං පුපෙස්සාමි” ති තං මජ්ජාපෙන්වා ගන්ධොදකෙන ධොවිත්වා ද්වාරෙ ධීතා.

තං කිර පසාධනං තාසඤ්ච ද්විත්තං ඉත්ථීනං, දෙවදානියවොරස්ස ගෙහෙති තීසුයෙව යානෙසු අහොසි. සා ව සත්ථු සරීරෙ ද්වාරං සම්පන්නෙ – “ඔතාරොථ, තාතා, සත්ථුසරීර”න්ති චත්වා තං පසාධනං සත්ථුසරීරෙ පටිමුඤ්චි. තං සීසතො පටියාය පටිමුක්කං යාවපාදතලාගතං. සුවණ්ණවණ්ණං භගවතො සරීරං සත්තරතනමයෙන මහාපසාධනෙන පසාධනං අතිවිය විරොචිත්ථ. තං සා දිස්වා පසන්තචිත්තා පත්ථනං අකාසි – “භගවා යාව වට්ටෙ සංසරිස්සාමි, තාව මෙ පාටියෙක්කං පසාධනකිච්චං මා හොතු, නිච්චං පටිමුක්කපසාධනසදිසමෙව සරීරං හොතු” ති.

අථ භගවන්තං සත්තරතනමයෙන මහාපසාධනෙන උක්ඛිපිත්වා පුරත්ථීමෙන ද්වාරෙන නිහරිත්වා පුරත්ථීමෙන නගරස්ස මකුටබන්ධනං මල්ලානං චෙතියං, එත්ථ භගවතො සරීරං නික්ඛිපිංසු.

මහාකස්සපත්ථෙරචත්ථුවණ්ණනා

231. පාචාය කුසිනාරන්ති පාචානගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා “කුසිනාරං ගමිස්සාමි” ති අද්ධානමග්ගප්පට්පන්නො හොති. රුක්ඛමුලෙ නිසීදීති එත්ථ කස්මා දිවාචිහාරන්ති න වුත්තං? දිවාචිහාරත්ථාය අතිසින්නන්තා. ථෙරස්ස හි පරිවාරා හික්ඛු සබ්බෙ සුඛසංවද්ධිතා මහාපුඤ්ඤා. තෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ තත්තපාසාණසදිසාය භූමියා පදසා ගච්ඡන්තා කිලමිංසු. ථෙරො තෙ දිස්වා – “හික්ඛු කිලමන්ති, ගන්තබ්බට්ඨානඤ්ච න දුරං, ථොකං විස්සමිත්වා දරථ. පටිප්පස්සම්භෙත්වා සායන්භසමයෙ කුසිනාරං ගන්ත්වා දසබලං පස්සිස්සාමි” ති මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙත්වා උදකතුම්බතො උදකෙන හත්ථපාදෙ සීතලෙ කත්වා නිසීදි. පරිවාරහික්ඛුපිස්ස රුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා යොනියො මනසිකාරෙ කම්මං කුරුමානා තිණ්ණං රතනානං වණ්ණං භණ්ණානා නිසීදිංසු. ඉති දරථවිනොදනත්ථාය නිසින්නන්තා “දිවාචිහාර”න්ති න වුත්තං.

මන්දාරවපුප්ථං ගහෙත්වාති මහාපාතිප්පමාණං පුප්ථං ආගන්තුකදණ්ඩකෙ යපෙන්වා ඡත්තං විය ගහෙත්වා. අද්දස බොති ආගච්ඡන්තං දුරතො අද්දස. දිස්වා ව පන චිත්තෙසි –

“එතං ආජීවකස්ස හත්ථෙ මන්දාරවපුප්ථං පඤ්ඤායති, එතඤ්ච න සබ්බදා මනුස්සපථෙ පඤ්ඤායති, යදා පන කොච ඉද්ධිමා ඉද්ධිං විකුබ්බති, තදා සබ්බඤ්ඤුබොධිසත්තස්ස ව මාතුකුච්ඡිඔක්කමනාදීසු හොති. න බො පන අජ්ජ කෙනච ඉද්ධිවිකුබ්බතං කතං, න මෙ සත්ථා මාතුකුච්ඡිං ඔක්කන්තො, න කුච්ඡිතො නික්ඛමන්තො, නාපිස්ස අජ්ජ අභිසම්බොධි, න ධම්මචක්කප්පචත්තනං, න යමකපාටිභාරියං, න දෙවොරොහණං, න ආයුසඬ්ඛාරොස්සජ්ජනං. මහල්ලකො පන මෙ සත්ථා ධූවං පරිනිබ්බූතො භවිස්සති” ති.

තතො – “පුච්ඡාමි න” න්ති චිත්තං උප්පාදෙන්වා – “සචෙ ඛො පන නිසින්නකොච පුච්ඡාමි, සත්ථරි අගාරවො කතො භවිස්සති” නි උට්ඨහිත්වා ධීතට්ඨානතො අපක්කම්ම ඡද්දන්තො නාගරාජා මණ්ඩම්මං විය දසබ්බදන්තියං මෙසවණ්ණං පංසුකුලචීවරං පාරුපිත්වා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරස්මිං පතිට්ඨපෙත්වා සත්ථරි කතෙන ගාරවෙන ආජීවකස්ස අභිමුඛො භුත්වා – “ආවුසො, අම්මාකං සත්ථාරං ජානාමි” නි ආහ. කිං පන සත්ථු පරිනිබ්බානං ජානන්තො පුච්ඡී අජානන්තොති? ආවජ්ජනපට්ඨද්ධං ඛිණ්ණසවානං ජානනං, අනාවජ්ජිතත්තා පනෙස අජානන්තො පුච්ඡීති එකෙ. ථෙරො සමාපත්තිබහුලො, රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානලෙණමණ්ඩපාදීසු නිව්වං සමාපත්තිබලෙනෙව යාපෙති, කුලසන්තකම්පි ගාමං පටිසිත්වා ද්වාරෙ සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සමාපත්තිතො වුට්ඨිතොව භික්ඛං ගණ්හාති. ථෙරො කිර ඉමිනා පටිඡ්මෙන අත්තභාවෙන මහාජනානුග්ගහං කරිස්සාමි – “යෙ මය්හං භික්ඛං වා දෙන්ති ගන්ධමාලාදිහි වා සක්කාරං කරොන්ති, තෙසං තං මහජ්ජලං හොතු” නි එවං කරොති. තස්මා සමාපත්තිබහුලතාය න ජානාති. ඉති අජානන්තොව පුච්ඡතිති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං.

න හෙත්ථ අජානනකාරණං අත්ථී. අභිලක්ඛිතං සත්ථු පරිනිබ්බානං අහොසි, දසසහස්සිලොකධාතුකම්පනාදිහි නිමිත්තෙනි. ථෙරස්ස පන පරිසාය කෙහිවි භික්ඛුහි භගවා දිට්ඨපුබ්බො, කෙහිවි න දිට්ඨපුබ්බො, තත්ථ යෙහිපි දිට්ඨපුබ්බො, තෙපි පස්සිතුකාමාව, යෙහිපි අදිට්ඨපුබ්බො, තෙපි පස්සිතුකාමාව. තත්ථ යෙහි න දිට්ඨපුබ්බො, තෙ අතිදස්සනකාමතාය ගන්ත්වා “කුහිං භගවා” නි පුච්ඡන්තා “පරිනිබ්බුතො” නි සුත්වා සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛිස්සන්ති. චීවරඤ්ච පත්තඤ්ච ඡඩ්ඨෙත්වා එකචත්ථා වා දුන්නිවත්ථා වා දුජ්ජාරුතා වා උරානි පටිපිස්සන්තා පරොදිස්සන්ති. තත්ථ මනුස්සා – “මහාකස්සපත්ථෙරෙන සද්ධිං ආගතා පංසුකුලිකා සයම්පි ඉත්ථියො විය පරොදන්ති, තෙ කිං අම්මෙහ සමස්සාසෙස්සන්ති” නි මය්හං දොසං දස්සන්ති. ඉදං පන සුඤ්ඤං මහාඅරඤ්ඤං, ඉධ යථා තථා රොදන්තෙසු දොසො නත්ථී. පුරිමතරං සුත්වා නාම සොකොපි තනුකො හොතිති භික්ඛුනං සතුජ්ජාදනත්ථාය ජානන්තොව පුච්ඡී.

අජ්ජ සත්තාහපරිනිබ්බුතො සමණො ගොතමොති අජ්ජ සමණො ගොතමො සත්තාහපරිනිබ්බුතො. තතො මෙ ඉදන්ති තතො සමණස්ස ගොතමස්ස පරිනිබ්බුතට්ඨානතො.

232. සුභද්දො නාම වුඩ්ඪපබ්බජිතොති “සුභද්දො” නි තස්ස නාමං. වුඩ්ඪකාලෙ පන පබ්බජිතත්තා “වුඩ්ඪපබ්බජිතො” නි වුච්චති. කස්මා පන සො එවමාහ? භගවති ආසානෙන. අයං කිරෙසො ඛන්ධකෙ ආගතෙ ආතුමාවත්ථුස්මිං නභාපිතපුබ්බකො වුඩ්ඪපබ්බජිතො භගවති කුසිනාරතො නික්ඛමිත්වා අඩ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ආතුමං ආගච්ඡන්තෙ භගවා ආගච්ඡතිති සුත්වා – “ආගතකාලෙ යාගුපානං කරිස්සාමි” නි සාමණෙරභූමියං ධීතෙ ද්වෙ පුත්තෙ එතදවොච – “භගවා කිර, තාතා, ආතුමං ආගච්ඡති මහතා භික්ඛුසඨසෙන සද්ධිං අඩ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි; ගච්ඡට් තුම්මෙහ, තාතා, බුරහණ්ඩං ආදාය නාළියාවාපකෙන අනුසරකං අනුසරකං ආභිණ්ඩට් ලොණමිපි තෙලමිපි තණ්ඩුලමිපි බාදනියමිපි සංහරට් භගවතො ආගතස්ස යාගුපානං කරිස්සාමා” නි (මහාව. 303). තෙ තථා අකංසු.

මනුස්සා තෙ දාරකෙ මඤ්ජුකෙ පටිභානෙයාකෙ දිස්වා කාරෙතුකාමාපි අකාරෙතුකාමාපි කාරෙන්තියෙව. කතකාලෙ – “කිං ගණ්හිස්සට් තාතා” නි පුච්ඡන්ති. තෙ වදන්ති – “න අම්මාකං අඤ්ඤෙන කෙනවි අත්ථො, පිතා පන නො භගවතො, ආගතකාලෙ යාගුදානං දාතුකාමො” නි. තං සුත්වා මනුස්සා අපරිගණෙත්වාච යං තෙ සක්කොන්ති ආහරිතුං, සබ්බං දෙන්ති. යම්පි න සක්කොන්ති, මනුස්සෙහි පෙසෙන්නි. අථ භගවති ආතුමං ආගන්ත්වා භුසාගාරං පටිට්ඨෙ සුභද්දො සායන්හසමයං ගාමද්වාරං ගන්ත්වා මනුස්සෙ ආමන්තෙසි – “උපාසකා, නාහං තුම්මාකං සන්තිකා අඤ්ඤං කිඤ්චි පටිවාසිසාමි, මය්හං දාරකෙහි ආහතානි තණ්ඩුලාදිනියෙව සඨස්ස පහොන්ති. යං හත්ථකම්මං, තං මෙ දෙථා” නි. “ඉදඤ්චිදඤ්ච ගණ්හට්” නි සබ්බුපකරණානි ගාහෙන්වා විහාරෙ උද්ධනානි කාරෙන්වා එකං කාළකං කාසාවං නිවාසෙන්වා තාදිසමෙව පාරුපිත්වා – “ඉදං කරොට්, ඉදං කරොට්” නි සබ්බරත්තිං විවාරෙන්තො සතසහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා හොජ්ජයාගුඤ්ච මධුගොළකඤ්ච පටියාදාපෙසි. හොජ්ජයාගු නාම භුඤ්ජිත්වා පාතබ්බයාගු, තත්ථ සජ්ජිමධුචාණිතමච්ඡමංසපුජ්ජලරසාදි යං කිඤ්චි බාදනියං නාම සබ්බං පක්ඛිපති කිළිතුකාමානං සිසමක්ඛනයොග්ගා හොති සුගන්ධගන්ධා.

අථ භගවා කාලස්සෙව සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛුසඨසපරිවුතො පිණ්ඩාය වරිතුං ආතුමනගරාහිමුඛො පායාසි. මනුස්සා තස්ස ආරොවෙසුං – “භගවා පිණ්ඩාය ගාමං පටිසති, තයා කස්ස යාගු පටියාදිතා” නි. සො යථානිවත්ථපාරුතෙහෙව තෙහි කාළකාසාවෙහි එකෙන හත්ථෙන දබ්බිඤ්ච කට්ඨජුඤ්ච ගහෙන්වා බ්‍රහ්මා විය දක්ඛිණජාණුමණ්ඩලං භූමියං පතිට්ඨපෙත්වා වන්දිත්වා – “පටිග්ගණ්හාතු මෙ, හන්තෙ, භගවා යාගු” න්ති ආහ.

තතො “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති” නි ඛන්ධකෙ ආගතනෙයෙන භගවා පුච්ඡන්වා ව සුත්වා ව තං වුඩ්ඪපබ්බජිතං විගරහිත්වා තස්මිං වත්ථුස්මිං අකජ්ජියසමාදානසික්ඛාපදඤ්ච, බුරහණ්ඩපරිහරණසික්ඛාපදඤ්චානි ද්වෙ සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙත්වා – “භික්ඛවෙ, අනෙකකජ්ජකොටියො හොජනං පරියෙසන්තෙහෙව චිත්තාමිතා, ඉදං පන තුම්මාකං අකජ්ජියං අධම්මෙන උප්පන්නං හොජනං, ඉමං පරිභුත්තානං අනෙකානි අත්තභාවසහස්සානි අපායෙස්සෙව නිබ්බන්තිස්සන්ති, අපෙට් මා ගණ්හට්” නි භික්ඛාචාරාහිමුඛො අගමාසි. එකභික්ඛුනාපි න කිඤ්චි ගහිතං.

සුභද්දො අනත්තමනො භුත්වා අයං “සබ්බං ජානාමි” නි ආභිණ්ඩති. සචෙ න ගහිතුකාමො, පෙසෙන්වා ආරොවෙතබ්බං. අයං පක්කාභාරො නාම සබ්බචිරං තිට්ඨන්තො සත්තාහමත්තං තිට්ඨෙයා. ඉදඤ්චි මම යාවජීවං.

පරියත්තං අස්ස. සබ්බං තෙන නාසිතං, අභිතකාමො අයං මය්හන්ති භගවති ආසාතං බන්ධන්වා දසබලෙ ධරන්තෙ කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි. එවං කිරස්ස අහොසි – “අයං උච්චා කුලා පබ්බජිතො මහාපුරිසො, සචෙ කිඤ්චි වක්ඛාමි, මංසෙව සන්තප්පෙස්සති”ති. ස්වායං අප්ප “පරිනිබ්බුතො භගවා”ති සුත්වා ලද්ධස්සාසො විය භට්ඨතුට්ඨො එවමාහ.

ථෙරො තං සුත්වා හදයෙ පහාරදානං විය මත්ථකෙ පතිතසුක්ඛාසනි විය මඤ්ඤි, ධම්මසංවෙගො වස්ස උප්පජ්ජි – “සත්තාහමන්තපරිනිබ්බුතො භගවා, අප්පාපිස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ධරතියෙව, දුක්ඛෙන භගවතා ආරාධිතසාසනෙ නාම එවං ලභු මහන්තං පාපකසටං කණ්ටකො උප්පන්නො, අලං බො පනෙස පාපො වඩ්ඪමානො අඤ්ඤෙපි එවරුපෙ සභායෙ ලභිත්වා සක්කා සාසනං ඔසක්කාපෙතු”න්ති. තතො ථෙරො චිත්තෙසි –

“සචෙ බො පනාහං ඉමං මහල්ලකං ඉධෙව පිලොතිකං නිවාසාපෙත්වා ඡාරිකාය ඔකිරාපෙත්වා නීහරාපෙස්සාමි, මනුස්සා ‘සමණස්ස ගෞතමස්ස සරීරෙ ධරමානෙයෙව සාවකා විචදන්ති’ති අමිභාකං දොසං දස්සෙස්සන්ති අධිවාසෙමි තාව.

භගවතා හි දෙසිතො ධම්මො අසඬගතිතපුප්ඵරාසිසදිසො. තත්ථ යථා වාතෙන පහටපුප්ඵානි යතො වා තතො වා ගච්ඡන්ති, එවමෙව එවරුපානං පාපපුග්ගලානං වසෙන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ විනයෙ එකං ද්වෙ සික්ඛාපදානි තස්සිස්සන්ති, සුත්තෙ එකො ද්වෙ පඤ්භාවාරා තස්සිස්සන්ති, අභිධම්මෙ එකං ද්වෙ භූමන්තරානි තස්සිස්සන්ති, එවං අනුක්කමෙන මූලෙ නට්ඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාම; තස්මා ධම්මවිනයසඬගහං කරිස්සාම. එවඤ්ඤි සති දළ්භං සුත්තෙන සඬගතිතානි පුප්ඵානි විය අයං ධම්මවිනයො නිච්චලො භවිස්සති.

එතදත්ථඤ්ඤි භගවා මය්හං තිණි ගාවුතානි පච්චුග්ගමනං අකාසි, තිහි ඔවාදෙහි උපසම්පදං අදාසි, කායතො අපනෙත්වා කායෙ චීවරපරිවත්තනං අකාසි, ආකාසෙ පාණිං වාලෙත්වා වන්දුපමං පටිපදං කට්ඨන්තො මං කායසක්ඛිං කත්වා කට්ඨෙ, තික්ඛන්තුං සකලසාසනදායජ්ජං පටිච්ඡාපෙසි. මාදිසෙ භික්ඛුමිහි තිට්ඨමානෙ අයං පාපො සාසනෙ වුඩ්ඪිං මා අලත්ථ. යාව අධම්මො න දිප්පති, ධම්මො න පටිබාහියති. අවිනයො න දිප්පති විනයො න පටිබාහියති. අධම්මවාදිනො න බලවන්තො භොන්ති, ධම්මවාදිනො න දුබ්බලා භොන්ති; අවිනයවාදිනො න බලවන්තො භොන්ති, විනයවාදිනො න දුබ්බලා භොන්ති. තාව ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සධිගායිස්සාමි. තතො භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පහොනකං ගහෙත්වා කප්පියාකප්පියං කට්ඨස්සන්ති. අථායං පාපො සයමෙව නිග්ගහං පාපුණ්ණස්සති, පුන සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සති, සාසනං ඉද්ධඤ්චෙව චීතඤ්ච භවිස්සති”ති.

සො එවං නාම මය්හං චිත්තං උප්පන්නන්ති කස්සචි අනාරොචෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං සමස්සාසෙසි. තෙන චුත්තං – “අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො...පෙ.... තෙනං යානං විජ්ජති”ති.

233. විතකන්ති විසරතනසතිකං වන්දනවිතකං. ආළිම්පෙස්සාමානි අග්ගිං ගාභාපෙස්සාම. න සක්කොන්ති ආළිම්පෙතුන්ති අට්ඨපි සොළසපි ද්වන්තිංසපි ජනා ඡාලනත්ථාය යමකයමකඋක්කායො ගහෙත්වා තාලවණ්ටෙහි බිජන්තා හස්තාහි ධමන්තා තානි තානි කාරණානි කරොන්තාපි න සක්කොන්තියෙව අග්ගිං ගාභාපෙතුං. දෙවතානං අධිප්පායොනි එත්ථ තා කිර දෙවතා ථෙරස්ස උපට්ඨාකදෙවතාව. අසීතිමහාසාවකෙසු හි විත්තානි පසාදෙත්වා තෙසං උපට්ඨාකානි අසීතිකුලසහස්සානි සග්ගෙ නිබ්බන්තානි. තත්ථ ථෙරෙ චිත්තං පසාදෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තා දෙවතා තස්මිං සමාගමෙ ථෙරං අදිස්වා – “කුහිං නු බො අමිභාකං කුලුපකත්ථෙරො”ති අන්තරාමග්ගෙ පටිපන්නං දිස්වා “අමිභාකං කුලුපකත්ථෙරෙන අවන්දිතෙ විතකො මා පජ්ජලිත්ථා”ති අධිට්ඨහිංසු.

මනුස්සා තං සුත්වා – “මහාකස්සපො කිර නාම භො භික්ඛු පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ‘දසබලස්ස පාදෙ වන්දිස්සාමි’ති ආගච්ඡති. තස්මිං කිර අනාගතෙ විතකො න පජ්ජලිස්සති. කිදිසො භො සො භික්ඛු කාලො ඔදාතො දිසො රස්සො, එවරුපෙ නාම භො භික්ඛුමිහි ධීතෙ කිං දසබලස්ස පරිනිබ්බානං නාමා”ති කෙචි ගන්ධමාලාදිහත්ථා පටිපථං ගච්ඡිංසු. කෙචි වීථියො විචිත්තා කත්වා ආගමනමග්ගං ඔලොකයමානා අට්ඨංසු.

234. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො යෙන කුසිනාරා...පෙ.... සිරසා වන්දිති ථෙරො කිර විතකං පදක්ඛිණං කත්වා ආවජ්ජන්තොව සල්ලක්ඛෙසි – “ඉමස්මිං යානෙ සීසං, ඉමස්මිං යානෙ පාදා”ති. තතො පාදානං සමීපෙ යත්වා අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය – “අරාසහස්සපටිමණ්ඩිතවක්කලක්ඛණපතිට්ඨිතා දසබලස්ස පාදා සද්ධිං කප්පාසපටලෙහි පඤ්ච දුස්සයුගහනානි සුවණ්ණදොණං වන්දනවිතකඤ්ච ද්වෙධා කත්වා මය්හං උත්තමධිගෙ සිරස්මිං පතිට්ඨහන්තු”ති අධිට්ඨාසි. සහ අධිට්ඨානචිත්තෙන තානි පඤ්ච දුස්සයුගහනානි ද්වෙධා කත්වා වලාහකන්තරා පුණ්ණවන්දො විය පාදා නික්ඛමිංසු. ථෙරො විකසිතරත්තපදුමසදිසෙ හත්ථෙ පසාරෙත්වා සුවණ්ණවණ්ණෙ සත්ථුපාදෙ යාව ගොප්ඵකා දළ්භං ගහෙත්වා අත්තනො සිරවරෙ පතිට්ඨපෙසි. තෙන චුත්තං – “භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දි”ති.

මහාජනො තං අච්ඡරියං දිස්වා එකප්පහාරෙතෙව මහානාදං නදි, ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්වා යථාරුචි වන්දි. එවං පන ථෙරෙන ච මහාජනෙන ච තෙහි ව පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි වන්දිතමත්තෙ පුන අධිට්ඨානකිච්චං තත්ථි. පකතිඅධිට්ඨානවසෙනෙව ථෙරස්ස හත්ථතො මුච්චිත්වා අලත්තකවණ්ණානි භගවතො පාදතලානි වන්දනදාරුආදීසු කිඤ්චි අවාලෙත්වා යථායානෙ පතිට්ඨහිංසු, යථායානෙ ධීතානෙව අහෙසුං. භගවතො හි පාදෙසු නික්ඛමන්තෙසු වා

පවසන්නෙහි වා කප්පාසආසු වා දසිකතන්තං වා තෙලබ්න්දු වා දාරුක්ඛන්ධං වා යානා වලිතං නාම නාහොසි. සබ්බං යථායානෙ යිතමෙව අහොසි. උට්ඨන්තිවා පන අත්ථඨගතෙ වන්දෙ විය සුරියෙ විය ව තථාගතස්ස පාදෙසු අත්තරහිතෙසු මහාජනො මහාකන්දිතං කන්දි. පරිනිබ්බානකාලතො අධිකතරං කාරුඤ්ඤං අහොසි.

සයමෙව භගවතො චිතකො පජ්ජලීති ඉදං පන කස්සචි පජ්ජලාපෙනු වායමන්තස්ස අදස්සනවසෙන චුත්තං. දෙවතානුභාවෙන පනෙස සමන්තතො එකජපභාරෙනෙව පජ්ජලී.

235. සරිරානෙව අවසිස්සිංසුති පුබ්බෙ එකග්ගෙනෙ යිතන්තා සරිරං නාම අහොසි. ඉදානි විජ්ජකිණ්ණන්තා සරිරානීති චුත්තං සුමනමකුලසදිසා ව ධොතමුත්තසදිසා ව සුවණ්ණසදිසා ව ධාතුයො අවසිස්සිංසුති අත්ථො. දිසායුකබුද්ධානඤ්ඤි සරිරං සුවණ්ණක්ඛන්ධසදිසං එකමෙව හොති. භගවා පන – “අභං න චිරං යත්වා පරිනිබ්බායාමි, මය්හං සාසනං තාව සබ්බත්ථ න විත්ථාරිතං, තස්මා පරිනිබ්බුතස්සාපි මෙ සාසපමත්තමපි ධාතුං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානෙ වෙතියං කත්වා පරිවරන්තො මහාජනො සග්ගපරායණො හොතු”ති ධාතුනං විකිරණං අධිට්ඨාසි. කති, පනස්ස ධාතුයො විජ්ජකිණ්ණා, කති න විජ්ජකිණ්ණාති. වතස්සො දායා, ද්වෙ අක්ඛකා, උණ්ඨිසන්ති ඉමා සත්ත ධාතුයො න විජ්ජකිරිංසු, සෙසා විජ්ජකිරිංසුති. තත්ථ සබ්බබුද්ධකා ධාතු සාසපබ්බත්තා අහොසි, මහාධාතු මජ්ඣිකෙ භින්නතණ්ඩුලමත්තා, අතිමහති මජ්ඣිකෙ භින්නමුත්තමත්තාති.

උදකධාරාති අග්ගබ්බමත්තාපි ජඬ්ඝමත්තාපි තාලක්ඛන්ධමත්තාපි උදකධාරා ආකාසනො පතිත්වා නිබ්බාපෙසි. උදකසාලතොති පරිවාරත්වා යිතසාලරුක්ඛෙ සන්ධායෙන චුත්තං, තෙසමපි හි ඛන්ධන්තරවිටපන්තරෙහි උදකධාරා නික්ඛමිත්වා නිබ්බාපෙසුං. භගවතො චිතකො මහන්තො. සමන්තා පථවිං භින්නිත්වාපි නඬ්ගලසීසමත්තා උදකවට්ඨි ඵලිකවට්ඨසකසදිසා උග්ගන්ත්වා චිතකමෙව ගණ්හන්ති. ගන්ධොදකෙනාති සුවණ්ණසංථෙ රජතසංථෙ ව පුරන්ත්වා ආභතනානාගන්ධොදකෙන. නිබ්බාපෙසුන්ති සුවණ්ණමයරජතමයෙහි අට්ඨදණ්ඩකෙහි විකිරිත්වා වන්දනචිතකං නිබ්බාපෙසුං.

එත්ථ ව චිතකෙ ඤායමානෙ පරිවාරත්වා යිතසාලරුක්ඛානං සාබන්තරෙහි විටපන්තරෙහි පත්තන්තරෙහි ජාලා උග්ගච්ඡන්ති, පත්තං වා සාබා වා පුජ්ථං වා දඩ්ඨා නාම තත්ථී, කිප්ප්ලිකාපි මක්කට්ඨාපි ජාලානං අත්තරෙනෙව විවරන්ති. ආකාසනො පතිතඋදකධාරාසුපි සාලරුක්ඛෙහි නික්ඛන්තඋදකධාරාසුපි පථවිං භින්නිත්වා නික්ඛන්තඋදකධාරාසුපි ධම්මකථාව පමාණං. එවං චිතකං නිබ්බාපෙත්වා පන මල්ලරාජානො සන්ථාගාරෙ වතුජ්ජානියගන්ධපරිභණ්ඩං කාරන්ත්වා ලාජපඤ්චමානි පුජ්ථානි විකිරිත්වා උපරි වෙලචිතානං බන්ධිත්වා සුවණ්ණතාරකාදිහි බවිත්වා තත්ථ ගන්ධදාමමාලාදාමරතනදාමානි ඔලම්බෙත්වා සන්ථාගාරතො යාව මකුට්ඨන්ධනසඬ්ඛාතා සීසපසාධනමඩ්ගලසාලා, තාව උභොහි පස්සෙහි සාණිකිලඤ්ජපරික්ඛෙපං කාරන්ත්වා උපරි වෙලචිතානං බන්ධාපෙත්වා සුවණ්ණතාරකාදිහි බවිත්වා තත්ථ ගන්ධදාමමාලාදාමරතනදාමානි ඔලම්බෙත්වා මණ්දණ්ඩවණ්ණෙහි වෙණුහි ව පඤ්චවණ්ණද්ධපෙ උස්සාපෙත්වා සමන්තා වාතපටාකා පරික්ඛිපිත්වා සුසම්මට්ඨාසු වීරීසු කදලියො ව පුණ්ණසංථෙ ව යපෙන්වා දණ්ඩකදිපිකා ජාලෙන්වා අලඬ්ඛකතන්තීක්ඛන්ධෙ සහ ධාතුහි සුවණ්ණදොණිං යපෙන්වා මාලාගන්ධාදිහි පුජෙන්තා සාධුකිළිතං කීළන්තා අත්තොනගරං පවෙසෙත්වා සන්ථාගාරෙ සරභමයපල්ලඬ්ඛකෙ යපෙන්වා උපරි සෙතච්ඡන්තං ධාරෙසුං. එවං කත්වා – “අථ බො කොසිතාරකා මල්ලා භගවතො සරිරානි සත්තාහං සන්ථාගාරෙ සත්තිපඤ්ජරං කරිත්වා”ති සබ්බං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ සත්තිපඤ්ජරං කරිත්වාති සත්තිහන්ථෙහි පුරිසෙහි පරික්ඛිපාපෙත්වා. ධනුපාකාරන්ති පයමං තාව හන්ථීකුම්භෙන කුම්භං පහරන්තෙ පරික්ඛිපාපෙසුං, තතො අස්සෙ ගීවාය ගීවං පහරන්තෙ, තතො රථෙ ආණ්ණකොටියා ආණ්ණකොටිං පහරන්තෙ, තතො යොධෙ බාහුනා බාහුං පහරන්තෙ. තෙසං පරියන්තෙ කොටියා කොටිං පහරමානානි ධනුනි පරික්ඛිපාපෙසුං. ඉති සමන්තා යොජනජපමාණං යානං සත්තාහං සන්තාහගවච්ඡිකං විය කත්වා ආරක්ඛං සංවිදහිංසු. තං සන්ධාය චුත්තං – “ධනුපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා”ති.

කස්මා පනෙනෙ එවමකංසුති? ඉතො පුරිමෙසු හි ද්විසු සත්තාහෙසු තෙ හික්ඛුසඬ්ඝස්ස යානනිසජ්ජොකාසං කරොන්තා බාදනීයං හොජනීයං සංවිදහන්තා සාධුකිළිකාය ඔකාසං න ලහිංසු. තතො තෙසං අහොසි – “ඉමං සත්තාහං සාධුකිළිතං කිළිස්සාම, යානං බො පනෙනං විජ්ජනී යං අමිහාකං පමත්තභාවං ඤාත්වා කොච්ඡෙව ආගන්ත්වා ධාතුයො ගණ්හෙය්‍යා, තස්මා ආරක්ඛං යපෙන්වා කිළිස්සාමා”ති. තෙ තථා එවමකංසු.

සරිරධාතුචිහජනවණ්ණනා

236. අස්සොසි බො රාජාති කථං අස්සොසි? පයමමෙව කිරස්ස අමච්චා සුත්වා චිත්තයිංසු – “සන්ථා නාම පරිනිබ්බුතො, න සො සක්කා පුන ආහරිතුං. පොථුජ්ජනිකසද්ධාය පන අමිහාකං රඤ්ඤා සදිසො නත්ථී, සවෙ එස ඉමිනාව නියාමෙන සුණ්ඤ්ඤා, හදයමස්ස ඵලිස්සති. රාජා බො පන අමිහෙහි අනුරක්ඛිතබ්බො”ති තෙ තිස්සො සුවණ්ණදොණියො ආහරිත්වා වතුමධුරස්ස පුරන්ත්වා රඤ්ඤා සත්තිකං ගන්ත්වා එතදවොචුං – “දෙව, අමිහෙහි සුපිනකො දිට්ඨො, තස්ස පටිසාතත්ථං තුම්භෙහි දුකුලපට්ඨං නිවාසෙත්වා යථා නාසාපුට්ඨත්තං පඤ්ඤායති, එවං වතුමධුරදොණියා නිපජ්ජිතුං වට්ඨති”ති. රාජා අත්ථවරානං අමච්චානං වචනං සුත්වා “එවං හොතු තාතා”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකාසි.

අපේකො අමව්වො අලඬකාරං ඔමුඤ්චිත්වා කෙසෙ පකිරිය යාය දිසාය සත්ථා පරිනිබ්බුතො, තදභිමුඛො හුත්වා අඤ්ජලිං පග්ගෙහ රාජානං ආහ - “දෙව, මරණතො මුච්චනකසත්තො නාම නත්ථී, අමිහාකං ආයුච්චිඨනො චෙතියට්ඨානං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අභිසෙකසිඤ්චකො සො හගවා සත්ථා කුසිනාරාය පරිනිබ්බුතො”ති. රාජා සුත්ථාච විසඤ්ඤිජානො චතුමධුරදොණියං උසුමං මුඤ්චි. අප් නං උක්ඛිපිත්වා දුතියාය දොණියා නිපජ්ජාපෙසුං. සො පුන සඤ්ඤං ලභිත්වා - “තාතා, කිං වදෙථා”ති පුච්ඡි. “සත්ථා, මහාරාජ, පරිනිබ්බුතො”ති. රාජා පුනපි විසඤ්ඤිජානො චතුමධුරදොණියා උසුමං මුඤ්චි. අප් නං තතොපි උක්ඛිපිත්වා තතියාය දොණියා නිපජ්ජාපෙසුං. සො පුන සඤ්ඤං ලභිත්වා “තාතා, කිං වදෙථා”ති පුච්ඡි. “සත්ථා, මහාරාජ, පරිනිබ්බුතො”ති. රාජා පුනපි විසඤ්ඤිජානො, අප් නං උක්ඛිපිත්වා නභාපෙත්වා මත්ථකෙ සටෙහි උදකං ආසිඤ්චිංසු.

රාජා සඤ්ඤං ලභිත්වා ආසනා වුට්ඨාය ගන්ධපරිභාවිතෙ මණ්ඩණේණෙ කෙසෙ විකිරිත්වා සුවණ්ණඵලකවණ්ණාය පිට්ඨියං පකිරිත්වා පාණිනා උරං පහරිත්වා පවාලඬකුරවණ්ණාහි සුවට්ටිතඬගුලිහි සුවණ්ණබ්බිසකවණ්ණං උරං සිබ්බන්තො විය ගහෙත්වා පරිදෙවමානො උම්මත්තකවෙසෙන අන්තරව්ථීං ඔතිණ්ණො, සො අලඬකනනාටකපරිවුතො නගරතො නික්ඛම්ම ජීවකම්බනං ගන්ත්වා යස්මිං යානෙ නිසින්තෙන හගවතා ධම්මො දෙසිතො තං ඔලොකෙත්වා - “හගවා සබ්බඤ්ඤා, නනු ඉමස්මිං යානෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසයිත්ථ, සොකසල්ලං මෙ විනොදයිත්ථ, තුම්හෙ මය්හං සොකසල්ලං නිහරිත්ථ, අහං තුම්හාකං සරණං ගතො, ඉදානි පන මෙ පටිච්චනම්පි න දෙථ, හගවා”ති පුනස්පුනං පරිදෙවිත්වා “නනු හගවා අහං අඤ්ඤදා ඵචරුපෙ කාලෙ ‘තුම්හෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරා ජම්බුදීපතලෙ වාරිකං වරථා’ති සුණොමි, ඉදානි පනාහං තුම්හාකං අනතුරුපං අයුත්තං පවත්තිං සුණොමි”ති ඵචමාදීනි ව චත්වා සට්ඨිමත්තාහි ගාථාහි හගවතො ගුණං අනුස්සරිත්වා චිත්තෙසි - “මම පරිදෙවිතෙනෙව න සිජ්ඣති, දසබලස්ස ධාතුයො ආහරාපෙස්සාමි”ති ඵචං අස්සොසි. සුත්ථා ව ඉමිස්සා විසඤ්ඤිභාවාදිපවත්තියා අවසානෙ දුතං පාහෙසි. තං සන්ධාය අප් බො රාජානිආදි වුත්තං.

තත්ථ දුතං පාහෙසිති දුතඤ්ච පණ්ණඤ්ච පෙසෙසි. පෙසෙත්වා ව පන - “සචෙ දස්සන්ති, සුන්දරං. නො චෙ දස්සන්ති, ආහරණුපායෙන ආහරිස්සාමි”ති චතුරඬගිනිං සෙනං සන්තය්හිත්වා සයම්පි නික්ඛන්තොයෙව. යථා ව අජාතසත්තු, ඵචං ලිච්ඡවිආදයොපි දුතං පෙසෙත්වා සයම්පි චතුරඬගිනියා සෙනාය නික්ඛම්මිංසුයෙව. තත්ථ පාවෙයාකා සබ්බෙහි ආසන්නතරා කුසිනාරතො තිගාවුතන්නරෙ නගරෙ වසන්ති, හගවාපි පාවං පටිසිත්ථාච කුසිනාරං ගතො. අප් කස්මා පට්ඨමතරං න ආගතාති චෙ? මහාපරිවාරා පනෙතෙ රාජානො මහාපරිවාරං කරොන්තාච පටිජ්ජො ජාතා.

තෙ සඬ්ඨෙසෙ ගණෙ එතදවොචුන්ති සබ්බෙපි තෙ සත්තනගරවාසිනො ආගන්ත්වා - “අමිහාකං ධාතුයො වා දෙන්තු, යුද්ධං වා”ති කුසිනාරානගරං පරිවාරෙන්වා යීතෙ - “එතං හගවා අමිහාකං ගාමක්ඛේත්තෙ”ති පටිච්චනං අවොචුං. තෙ කිර ඵචමාහංසු - “න මයං සත්ථු සාසනං පහිණ්ණිම, නාපි ගන්ත්වා ආනයිමිහ. සත්ථා පන සයමෙව ආගන්ත්වා සාසනං පෙසෙත්වා අමිහෙ පක්කොසාපෙසි. තුම්හෙපි බො පන යං තුම්හාකං ගාමක්ඛේත්තෙ රතනං උප්පජ්ජති, න තං අමිහාකං දෙථ. සදෙවකෙ ව ලොකෙ බුද්ධරතනසමං රතනං නාම නත්ථී, ඵචරුපං උත්තමරතනං ලභිත්වා මයං න දස්සාම. න බො පන තුම්හෙහියෙව මාතුථනතො ඛිරං පීතං, අමිහෙහිපි මාතුථනතො ඛිරං පීතං. න තුම්හෙයෙව පුරිසා, අමිහෙපි පුරිසා හොතු”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං අහංකාරං කත්වා සාසනපටිසාසනං පෙසෙත්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං මානගජ්ජිතං ගජ්ජන්ති. යුද්ධෙ පන සති කොසිනාරකානංයෙව ජයො අභවිස්ස. කස්මා? යස්මා ධාතුසාසනත්ථං ආගතා දෙවතා තෙසං පක්ඛා අහෙසුං. පාළියං පන - “හගවා අමිහාකං ගාමක්ඛේත්තෙ පරිනිබ්බුතො, න මයං දස්සාම හගවතො සරිරානං භාග”න්ති එත්තකමෙව ආගතං.

237. ඵචං වුත්තෙ දොණො බ්‍රාහ්මණොති දොණබ්‍රාහ්මණො ඉමං තෙසං විවාදං සුත්ථා - “එතෙ රාජානො හගවතො පරිනිබ්බුතට්ඨානෙ විවාදං කරොන්ති, න බො පනෙතං පතිරුපං, අලං ඉමිනා කලහෙන, වූපසමේස්සාමි න”න්ති සො ගන්ත්වා තෙ සඬ්ඨෙසෙ ගණෙ එතදවොච. කිමවොච? උන්නතප්පදෙසෙ යත්වා ද්විභාණුවාරපරිමාණං දොණගජ්ජිතං නාම අවොච. තත්ථ පට්ඨමහාණුවාරෙ තාව එකපදම්පි තෙ න ජානිංසු. දුතියභාණුවාරපරියොසානෙ - “ආවරියස්ස විය හො සද්දො, ආවරියස්ස විය හො සද්දො”ති සබ්බෙ නිරවා අහෙසුං. ජම්බුදීපතලෙ කිර කුලසරෙ ජාතා යෙහුයොන තස්ස න අන්තෙවාසිකො නාම නත්ථී. අප් සො තෙ අත්තනො චචනං සුත්ථා නිරවෙ තුණ්හිතුතෙ විදිත්වා පුන එතදවොච - “සුණන්තු හොන්තො”ති එතං ගාථාද්වයං අවොච.

තත්ථ අමිහාකං බුද්ධොති අමිහාකං බුද්ධො. අහු බන්තිවාදොති බුද්ධභූමිං අප්පත්වාපි පාරමියො පුරෙන්නො බන්තිවාදිනාපසකාලෙ ධම්මපාලකුමාරකාලෙ ඡද්දන්තභත්ථිකාලෙ භූරිදන්තනාගරාජකාලෙ වම්පෙයානාගරාජකාලෙ සඬ්ඨපාලනාගරාජකාලෙ මහාකපිකාලෙ අඤ්ඤෙසු ව බහුසු ජාතකෙසු පරෙසු කොපං අකත්වා බන්තිමෙව අකාසි. බන්තිමෙව වණ්ණයි. කිමඬගං පන එතරහි ඉට්ඨානිට්ඨෙසු තාදිලක්ඛණං පත්තො, සබ්බථාපි අමිහාකං බුද්ධො බන්තිවාදො අහොසි, තස්ස ඵචංවිධස්ස. න හි සාධු යං උත්තමපුග්ගලස්ස, සරිරභාගෙ සියා සම්පහාරොති න හි සාධුයන්ති න හි සාධු අයං. සරිරභාගෙහි සරිරවිභාගනිමිත්තං, ධාතුකොට්ඨාසහෙතුති අත්ථො. සියා සම්පහාරොති ආවුධසම්පහාරො සාධු න සියාති වුත්තං හොති.

සබ්බෙව හොන්තො සහිතාති සබ්බෙව හොන්තො සහිතා හොථ, මා හිජ්ජථ. සමග්ගාති කායෙන ව වාචාය ව එකසන්තිපාතා එකච්චනා සමග්ගා හොථ. සම්මොදමානාති චිත්තෙනාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්මොදමානා හොථ. කරොමට්ඨභාගෙහි හගවතො සරිරානි අට්ඨ භාගෙ කරොම . චක්ඛුමතොති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමතො බුද්ධස්ස. න

කෙවලං තුම්භෙයෙව, බහුජනොපි පසන්තො, තෙසු එකොපි ලද්ධං අයුත්තො නාම නත්ථිති බහුං කාරණං වත්වා සඤ්ඤාපෙසි.

238. තෙසං සඬ්ඝානං ගණානං පටිස්සුත්වාති තෙසං තෙසං තතො තතො සමාගතසඬ්ඝානං සමාගතගණානං පටිස්සුත්වා. හගවතො සරිරාති අට්ඨමා සමං සුවිහත්තං විහජිත්වාති එත්ථ අයමනුක්කමො – දොණො කිර තෙසං පටිස්සුත්වා සුවණ්ණදොණං විවරාපෙසි. රාජානො ආගන්ත්වා දොණියංයෙව යීතා සුවණ්ණවණ්ණා ධාතුයො දිස්වා – “හගවා සබ්බඤ්ඤා පුබ්බෙ මයං තුම්භාකං ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං ජබ්බණ්ණබුද්ධරස්මිබ්බිතං අසිතිඅනුඛාඤ්ජනසමුප්පලිතසොභං සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං අද්දසාම, ඉදාති පන සුවණ්ණවණ්ණාව ධාතුයො අවසිට්ඨා ජාතා, න යුත්තමිදං හගවා තුම්භාක”න්ති පරිදෙවිංසු.

බ්‍රාහ්මණොපි තස්මිං සමයෙ තෙසං පමත්තභාවං ඤත්වා දක්ඛිණදායං ගහෙන්වා වෙයන්තරෙ යපෙසි, අප් පච්ඡා අට්ඨමා සමං සුවිහත්තං විහජි, සබ්බාපි ධාතුයො පාකතිකතාළියා සොළස නාළියො අහෙසුං, එකෙකනගරවාසීනො ද්වෙ ද්වෙ නාළියො ලභිංසු. බ්‍රාහ්මණස්ස පන ධාතුයො විහජන්තස්සෙව සක්කො දෙවනමීන්දො – “කෙන නු බො සදෙවකස්ස ලොකස්ස කඬ්ඛවිජේදනත්ථාය චතුසච්චකථාය පච්චයභූතා හගවතො දක්ඛිණදායා ගහිතා”ති ඔලොකෙන්තො “බ්‍රාහ්මණෙන ගහිතා”ති දිස්වා – “බ්‍රාහ්මණොපි දායාය අනුච්ඡවිකං සක්කාරං කාතුං න සක්ඛිස්සති, ගණ්හාමි න”න්ති වෙයන්තරතො ගහෙන්වා සුවණ්ණවඩ්ඛොටකෙ යපෙන්වා දෙවලොකං නෙත්වා වූළාමණිවෙතියෙ පතිට්ඨපෙසි.

බ්‍රාහ්මණොපි ධාතුයො විහජිත්වා දායං අපස්සන්තො වොරිකාය ගහිතත්තා – “කෙන මෙ දායා ගහිතා”ති පුච්ඡිතුමිපි නාසක්ඛි. “නනු තයාව ධාතුයො භාජිතා, කිං ත්වං පයමංයෙව අත්තතො ධාතුයා අත්ථිභාවං න අඤ්ඤාසී”ති අත්තති දොසාරොපනං සම්පස්සන්තො – “මය්හමිපි කොට්ඨාසං දෙථා”ති වත්තුමිපි නාසක්ඛි. තතො – “අයමිපි සුවණ්ණතුම්බො ධාතුගතිකොච, යෙන තථාගතස්ස ධාතුයො මිතා, ඉමස්සාහං ථූපං කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ඉමං මෙ භොන්තො තුම්බං දදන්තුති ආහ.

පිප්පලිවනියා මොරියාපි අජාතසත්තුආදයො විය දුතං පෙසෙන්වා යුද්ධසජ්ජාව නික්ඛමිංසු.

ධාතුධූපපුජාවණ්ණනා

239. රාජගහෙ හගවතො සරිරානං ථූපඤ්ච මහඤ්ච අකාසිති කථං අකාසි? කුසිනාරතො යාව රාජගහං පඤ්චවිසති යොජනාති, එත්ථත්තරෙ අට්ඨඋසභවිත්ථං සමතලං මග්ගං කාරෙත්වා යාදිසං මල්ලරාජානො මකුට්ඨන්ධනස්ස ච සන්ථාගාරස්ස ච අත්තරෙ පූජං කාරෙසුං. තාදිසං පඤ්චවිසතියොජනෙපි මග්ගෙ පූජං කාරෙත්වා ලොකස්ස අනුක්කණ්ඩනත්ථං සබ්බත්ථ අත්තරාපණෙ පසාරෙත්වා සුවණ්ණදොණියං පක්ඛිත්තධාතුයො සත්තිපඤ්ජරෙන පරික්ඛිපාපෙන්වා අත්තතො විජිතෙ පඤ්චයොජනසතපරිමණ්ඩලෙ මනුස්සෙ සන්තිපාතාපෙසි. තෙ ධාතුයො ගහෙන්වා කුසිනාරතො සාධුකිළිතං කිළන්තා නික්ඛමිත්වා යත්ථ යත්ථ සුවණ්ණවණ්ණාති පුජ්ථාති පස්සන්ති, තත්ථ තත්ථ ධාතුයො සත්තිඅත්තරෙ යපෙන්වා පූජං අකංසු. තෙසං පුජ්ථානං බිණ්ණකාලෙ ගච්ඡන්ති, රථස්ස ධුරට්ඨානං පච්ඡිමට්ඨානෙ සම්පත්තෙ සත්ත දිවසෙ සාධුකිළිතං කිළන්ති. එවං ධාතුයො ගහෙන්වා ආගච්ඡන්තානං සත්ත වස්සාති සත්ත මාසාති සත්ත දිවසාති චිතිවත්තාති.

මිච්ඡාදිට්ඨිකා – “සමණස්ස ගොතමස්ස පරිනිබ්බුතකාලතො පට්ඨාය බලක්කාරෙන සාධුකිළිතාය උපද්ද්වුතමහ සබ්බෙ තො කම්මන්තා නට්ඨා”ති උප්ඤ්ඤායන්තා මනං පදොසෙන්වා ඡළාසිතිසහස්සමන්තා අපායෙ නිබ්බන්තා. බිණ්ණසවා ආවජ්ජිත්වා “මහාජනො මනං පදොසෙන්වා අපායෙ නිබ්බන්ති”ති දිස්වා – “සක්කං දෙවරාජානං ධාතුආහරණුපායං කාරෙස්සාමා”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙන්වා – “ධාතුආහරණුපායං කරොහි මහාරාජා”ති ආහංසු. සක්කො ආහ – “හන්තෙ, පුපුජ්ජනො නාම අජාතසත්තුතා සමො සද්ධො නත්ථි, න සො මම වචනං කරිස්සති, අපිච බො මාරච්ඡිංසකසදිසං විභිංසකං දස්සෙස්සාමි, මහාසද්දං සාවෙස්සාමි, යක්ඛගාහකබිජිතකඅරොචකෙ කරිස්සාමි, තුම්භෙ ‘අමනුස්සා මහාරාජ කුපිතා ධාතුයො ආහරාපෙථා’ති වදෙය්‍යාථ, එවං සො ආහරාපෙස්සති”ති. අප් බො සක්කො තං සබ්බං අකාසි.

ථෙරාපි රාජානං උපසඬ්ඛිකමිත්වා – “මහාරාජ, අමනුස්සා කුපිතා, ධාතුයො ආහරාපෙහී”ති හණිංසු. රාජා – “න තාව, හන්තෙ, මය්හං චිත්තං තුස්සති, එවං සන්තෙපි ආහරන්තු”ති ආහ. සත්තමදිවසෙ ධාතුයො ආහරිංසු. එවං ආහතා ධාතුයො ගහෙන්වා රාජගහෙ ථූපඤ්ච මහඤ්ච අකාසි. ඉතරෙපි අත්තතො අත්තතො බලානුරූපෙන ආහරිත්වා සකසකට්ඨානෙසු ථූපඤ්ච මහඤ්ච අකංසු.

240. එවමෙනං භූතපුබ්බන්ති එවං එතං ධාතුභාජනඤ්චෙව දසථූපකරණඤ්ච ජම්බුදීපෙ භූතපුබ්බන්ති පච්ඡා සඬ්භිතිකාරකා ආහංසු. එවං පතිට්ඨිතෙසු පන ථූපෙසු මහාකස්සපත්ථෙරො ධාතුනං අත්තරායං දිස්වා රාජානං අජාතසත්තුං උපසඬ්ඛිකමිත්වා “මහාරාජ, එකං ධාතුනිධානං කාතුං වට්ටති”ති ආහ. සාධු, හන්තෙ, නිධානකම්මං තාව මම භොතු, සෙසධාතුයො පන කථං ආහරාමීති? න, මහාරාජ, ධාතුආහරණං තුය්හං භාරො, අම්භාකං භාරොති. සාධු, හන්තෙ, තුම්භෙ ධාතුයො ආහරථ, අහං ධාතුනිධානං කරිස්සාමිති. ථෙරො තෙසං තෙසං රාජකුලානං

පරිවරණමත්තමෙව යපෙත්වා සෙසධාතුයො ආහරි. රාමගාමෙ පන ධාතුයො නාගා පරිග්ගණ්හිංසු, තාසං අන්තරායො නත්ථි. “අනාගතෙ ලඛ්ඛාදීපෙ මහාවිහාරෙ මහාවෙනියම්භි නිදහිස්සන්ති”ති තා න ආහරිත්වා සෙසෙහි සත්තහි නගරෙහි ආහරිත්වා රාජගහස්ස පාවිනදක්ඛිණදිසාහාගෙ යත්වා – “ඉමස්මිං යානෙ යො පාසාණො අත්ථි, සො අන්තරධායතු, පංසු සුචිසුද්ධා හොතු, උදකං මා උට්ඨහතු”ති අධිට්ඨාසි.

රාජා තං යානං ඛණාපෙත්වා තතො උද්ධතපංසුනා ඉට්ඨිකා කාරෙත්වා අසිතිමහාසාවකානං චෙතියානි කාරෙති. “ඉධ රාජා කිං කාරෙති”ති පුච්ඡන්තානම්පි “මහාසාවකානං චෙතියානි”ති වදන්ති, න කොචි ධාතුනිධානභාවං ඡානාති. අසිතිහත්ථගම්භිරෙ පන තස්මිං පදෙසෙ ඡාතෙ හෙට්ඨා ලොභස්ත්ථාරං සන්ථරාපෙත්වා තත්ථ ට්ථපාරාමෙ චෙතියසරජ්ජමාණං තම්බලොභමයං ගෙහං කාරාපෙත්වා අට්ඨ අට්ඨ හරිවන්දනාදිමයෙ කරණ්ඨෙව ච ට්ථපෙ ච කාරාපෙසි. අථ හගවතො ධාතුයො හරිවන්දනකරණ්ඨෙව පක්ඛිපිත්වා තං හරිවන්දනකරණ්ඨකම්පි අඤ්ඤස්මිං හරිවන්දනකරණ්ඨකෙ, තම්පි අඤ්ඤස්මිත්ති එවං අට්ඨ හරිවන්දනකරණ්ඨෙව එකතො කත්වා එතෙනෙව උපායෙන තෙ අට්ඨ කරණ්ඨෙව අට්ඨසු හරිවන්දනට්ඨපෙසු, අට්ඨ හරිවන්දනට්ඨපෙ අට්ඨසු ලොභිතවන්දනකරණ්ඨෙව, අට්ඨ ලොභිතවන්දනකරණ්ඨෙව අට්ඨසු ලොභිතවන්දනට්ඨපෙසු, අට්ඨ ලොභිතවන්දනට්ඨපෙ අට්ඨසු දන්තකරණ්ඨෙව, අට්ඨ දන්තකරණ්ඨෙව අට්ඨසු දන්තට්ඨපෙසු, අට්ඨ දන්තට්ඨපෙ අට්ඨසු සබ්බරත්තකරණ්ඨෙව, අට්ඨ සබ්බරත්තකරණ්ඨෙව අට්ඨසු සබ්බරත්තට්ඨපෙසු, අට්ඨ සබ්බරත්තට්ඨපෙ අට්ඨසු සුචණ්ණකරණ්ඨෙව, අට්ඨ සුචණ්ණකරණ්ඨෙව, අට්ඨසු සුචණ්ණට්ඨපෙසු, අට්ඨ සුචණ්ණට්ඨපෙ අට්ඨසු රජතකරණ්ඨෙව, අට්ඨ රජතකරණ්ඨෙව අට්ඨසු රජතට්ඨපෙසු, අට්ඨ රජතට්ඨපෙ, අට්ඨසු මණිකරණ්ඨෙව, අට්ඨ මණිකරණ්ඨෙව අට්ඨසු මණිට්ඨපෙසු, අට්ඨ මණිට්ඨපෙ අට්ඨසු ලොභිතඛිකකරණ්ඨෙව, අට්ඨ ලොභිතඛිකකරණ්ඨෙව අට්ඨසු ලොභිතඛිකට්ඨපෙසු, අට්ඨ ලොභිතඛිකට්ඨපෙ අට්ඨසු මසාරගල්ලකරණ්ඨෙව, අට්ඨ මසාරගල්ලකරණ්ඨෙව අට්ඨසු මසාරගල්ලට්ඨපෙසු, අට්ඨ මසාරගල්ලට්ඨපෙ අට්ඨසු ඵලිකකරණ්ඨෙව, අට්ඨ ඵලිකකරණ්ඨෙව අට්ඨසු ඵලිකමයට්ඨපෙසු පක්ඛිපි.

සබ්බෙසං උපරිමං ඵලිකචෙතියං ට්ථපාරාමචෙතියජ්ජමාණං අහොසි, තස්ස උපරි සබ්බරත්තමයං ගෙහං කාරෙසි, තස්ස උපරි සුචණ්ණමයං, තස්ස උපරි රජතමයං, තස්ස උපරි තම්බලොභමයං ගෙහං. තත්ථ සබ්බරත්තමයං වාලිකං ඔකිරිත්වා ජලජථලජපුප්ඵානං සහස්සානි විජ්ජකිරිත්වා අඬ්ඬජට්ඨානි ඡාතකසතානි අසිතිමහාපෙරෙ සුද්ධොදනමහාරාජානං මහාමායාදෙවිං සත්ත සහජාතෙති සබ්බානෙතානි සුචණ්ණමයානෙව කාරෙසි. පඤ්චපඤ්චසතෙ සුචණ්ණරජතමයෙ පුණ්ණසංථෙ යපාපෙසි, පඤ්ච සුචණ්ණද්ධපසතෙ උස්සාපෙසි. පඤ්චසතෙ සුචණ්ණදීපෙ, පඤ්චසතෙ රජතදීපෙ කාරාපෙත්වා සුගන්ධතෙලස්ස පුරෙත්වා තෙසු දුකුලවට්ටියො යපෙසි.

අථායස්මා මහාකස්සපො – “මාලා මා මිලායන්තු, ගන්ධා මා විනස්සන්තු, දීපා මා විජ්ඣායන්තු”ති අධිට්ඨන්ති සුචණ්ණපට්ටෙ අක්ඛරානි ඡින්දාපෙසි –

“අනාගතෙ පියදාසො නාම කුමාරො ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අසොකො ධම්මරාජා භවිස්සති. සො ඉමා ධාතුයො විත්ථාරිකා කරිස්සති”ති.

රාජා සබ්බපසාධනෙහි පුපෙත්වා ආදිතො පට්ඨාය ද්වාරං පිදහන්තො නික්ඛම්, සො තම්බලොභද්වාරං පිදහිත්වා ආච්ඤ්ජනරජ්ජයං කුඤ්චිකමුද්දිකං බන්ධිත්වා තත්ථෙව මහන්තං මණික්ඛන්ධං යපෙත්වා – “අනාගතෙ දලිද්දරාජා ඉමං මණිං ගහෙත්වා ධාතුනං සක්කාරං කරොතු”ති අක්ඛරං ඡින්දාපෙසි.

සක්කො දෙවරාජා විස්සකම්මං ආමන්තෙත්වා – “තාත, අජාතසත්තුනා ධාතුනිධානං කතං, එත්ථ ආරක්ඛං පට්ඨපෙහි”ති පහිණි. සො ආගන්ත්වා වාලසඬ්ඨිසාටයන්තං යොපෙසි, කට්ඨරූපකානි තස්මිං ධාතුගබ්භෙ ඵලිකචණ්ණබ්බගෙ ගාහෙත්වා වාතසදිසෙන වෙගෙන අනුපරියායන්තං යන්තං යොපෙත්වා එකාය එව ආණියා බන්ධිත්වා සමන්තතො ගිඤ්ජකාවසථාකාරෙන සිලාපරික්ඛෙපං කත්වා උපරි එකාය පිදහිත්වා පංසුං පක්ඛිපිත්වා භූමිං සමං කත්වා තස්ස උපරි පාසාණට්ඨපං පතිට්ඨපෙසි. එවං නිට්ඨිතෙ ධාතුනිධානෙ යාවතායුකං යත්වා ථෙරොපි පරිනිබ්බුතො, රාජාපි යථාකම්මං ගතො, තෙපි මනුස්සා කාලඛිකතා.

අපරභාගෙ පියදාසො නාම කුමාරො ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අසොකො නාම ධම්මරාජා හුත්වා තා ධාතුයො ගහෙත්වා ජම්බුදීපෙ විත්ථාරිකා අකාසි. කථං? සො නිග්‍රොධසාමණෙරං නිස්සාය සාසනෙ ලද්ධජ්ජසාදො චතුරාසිති විහාරසහස්සානි කාරෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඨිසං පුච්ඡි – “හන්තෙ, මයා චතුරාසිති විහාරසහස්සානි කාරිතානි, ධාතුයො කුතො ලභිස්සාම්”ති? මහාරාජ, – “ධාතුනිධානං නාම අත්ථි”ති සුණොම, න පන පඤ්ඤායති – “අසුකස්මිං යානෙ”ති. රාජා රාජගහෙ චෙතියං භින්දාපෙත්වා ධාතුං අපස්සන්තො පටිපාකතිකං කාරෙත්වා භික්ඛුභික්ඛුනියො උපාසකඋපාසිකායොති වතස්සො පරිසා ගහෙත්වා වෙසාලිං ගතො. තත්‍රාපි අලභිත්වා කපිලවත්ථුං. තත්‍රාපි අලභිත්වා රාමගාමං ගතො. රාමගාමෙ නාගා චෙතියං භින්දිතුං න අදංසු, චෙතියෙ නිපතිතකුදාලො ඛණ්ඩාඛණ්ඩං හොති. එවං තත්‍රාපි අලභිත්වා අල්ලකජ්ජං වෙය්දීපං පාවං කුසිනාරන්ති සබ්බත්ථ චෙතියානි භින්දිත්වා ධාතුං අලභිත්වා පටිපාකතිකානි කත්වා පුන රාජගහං ගන්ත්වා වතස්සො පරිසා සන්තිපාතාපෙත්වා – “අත්ථි කෙනචි සුතපුබ්බං ‘අසුකට්ඨානෙ නාම ධාතුනිධාන’න්ති” පුච්ඡි.

තනුකො විසවස්සසතිකො ථෙරො – “අසුකට්ඨානෙ ධාතුනිධාන”න්ති න ජානාමි, මය්හං පන පිතා මහාථෙරො මං සත්තවස්සකාලෙ මාලාවඬිකොටකං ගාභාපෙත්වා – “එහි සාමණේර, අසුකගච්ඡන්තරෙ පාසාණථුපො අත්ථි, තත්ථ ගච්ඡාමා”ති ගන්ත්වා පුපෙත්වා – “ඉමං යානං උපධාරෙතුං වට්ටති සාමණේරා”ති ආහ. අහං එත්තකං ජානාමි මහාරාජාති ආහ. රාජා “එතදෙව යාන”න්ති වත්වා ගච්ඡෙ භාරෙත්වා පාසාණථුපඤ්ච පංසුඤ්ච අපනෙත්වා හෙට්ඨා සුධාභුමීං අද්දස. තතො සුධඤ්ච ඉට්ඨකායො ව භාරෙත්වා අනුපුබ්බෙන පරිවෙණං ඔරුය්හ සත්තරතනවාලුකං අසිහත්ථාති ව කට්ඨරූපකාති සම්පරිවත්තකාති අද්දස. සො යක්ඛදාසකෙ පක්කොසාපෙත්වා බලිකම්මං කාරෙත්වාපි නෙව අන්තං න කොට්ඨං පස්සන්තො දෙවතානං නමස්සමානො – “අහං ඉමා ධාතුයො ගහෙත්වා චතුරාසීනියා විහාරසහස්සෙසු නිදහිත්වා සක්කාරං කරොමි, මා මෙ දෙවතා අන්තරායං කරොන්තු”ති ආහ.

සක්කො දෙවරාජා වාරිකං වරන්තො තං දිස්වා විස්සකම්මං ආමන්තෙසි – “තාත, අසොකො ධම්මරාජා ‘ධාතුයො නිහරිස්සාමි’ති පරිවෙණං ඔතිණ්ණො, ගන්ත්වා කට්ඨරූපකාති භාරෙහි”ති. සො පඤ්චවුළගාමදාරකවෙසෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො පුරතො ධනුහත්ථො යත්වා – “හරාමි මහාරාජා”ති ආහ. “හර, තාතා”ති සරං ගහෙත්වා සන්ධිමිහියෙව විජ්ඣා, සබ්බං විජ්ජකිරිසිත්ථ. අථ රාජා ආච්ඤ්ජනෙ බන්ධං කුඤ්චිකමුද්දිකං ගණ්හි, මණ්ක්ඛන්ධං පස්සි. “අනාගතෙ දලිද්දරාජා ඉමං මණ්ං ගහෙත්වා ධාතුනං සක්කාරං කරොතු”ති පුත අක්ඛරාති දිස්වා කුජ්ඣිත්වා – “මාදිසං නාම රාජානං දලිද්දරාජාති වත්තුං අයුත්ත”න්ති පුතප්පුතං සට්ඨන්වා ද්වාරං විවරාපෙත්වා අන්තොගෙහං පට්ටියො.

අට්ඨාරසවස්සාධිකානං ද්විත්තං වස්සසතානං උපරි ආරොපිතදීපා තථෙව පජ්ජලන්ති. නිලුප්පලපුප්ථාති තඬ්ඬණං ආහරිත්වා ආරොපිතාති විය, පුප්ථසන්ථාරො තඬ්ඬණං සන්ථතො විය, ගන්ධා තං මුහුත්තං පිසිත්වා යපිතා විය රාජා සුවණ්ණපට්ටං ගහෙත්වා – “අනාගතෙ පියදාසො නාම කුමාරො ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අසොකො නාම ධම්මරාජා හවිස්සති සො ඉමා ධාතුයො විත්ථාරිකා කරිස්සති”ති වාචෙත්වා – “දිට්ඨො හො, අහං අයොන මහාකස්සපත්ථෙරෙනා”ති වත්වා වාමහත්ථං ආභුජිත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙන අප්ථොටෙසි. සො තස්මිං යානෙ පරිවරණධාතුමත්තමෙව යපෙත්වා සෙසා ධාතුයො ගහෙත්වා ධාතුගෙහං පුබ්බෙ පිහිතනයෙනෙව පිදහිත්වා සබ්බං යථාපකතියාව කත්වා උපරි පාසාණවෙතියං පතිට්ඨාපෙත්වා චතුරාසීනියා විහාරසහස්සෙසු ධාතුයො පතිට්ඨාපෙත්වා මහාථෙරෙ වන්දිත්වා පුච්ඡි – “දායාදොමිහි, හන්තෙ, බුද්ධසාසනෙ”ති. කිස්ස දායාදො ත්වං, මහාරාජ, බාහිරකො ත්වං සාසනස්සාති. හන්තෙ, ඡන්තවුතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා චතුරාසීනි විහාරසහස්සාති කාරෙත්වා අහං න දායාදො, අඤ්ඤො කො දායාදොති? පට්ඨයදායකො නාම ත්වං මහාරාජ, යො පන අත්තතො පුත්තඤ්ච ධීතරඤ්ච පබ්බාපෙති, අයං සාසනෙ දායාදො නාමාති. සො පුත්තඤ්ච ධීතරඤ්ච පබ්බාපෙසි. අථ නං ථෙරා ආහංසු – “ඉදානි, මහාරාජ, සාසනෙ දායාදොසි”ති.

එවමෙතං භුතපුබ්බන්ති එවං එතං අතීතෙ ධාතුනිධානම්පි ජම්බුදීපතලෙ භුතපුබ්බන්ති. තතියසඬ්ඨිතිකාරාපි ඉමං පදං යපයිංසු.

අට්ඨදොණං චක්ඛුමතො සරිරන්තිආදිගාථායො පන තම්බපණ්ණිදීපෙ ථෙරෙහි වුත්තාති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීසනිකායට්ඨකථායං

මහාපරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මහාසූදස්සනසුත්තවණ්ණනා

කුසාවතීරාජධානීවණ්ණනා

241. එවං මෙ සුතන්ති මහාසූදස්සනසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා – සබ්බරතනමයොති එත්ථ එකා ඉට්ඨකා සොවණ්ණමයා, එකා රුපියමයා, එකා වෙචරියමයා, එකා ඵලිකමයා, එකා ලොහිතඬිකමයා, එකා මසාරගල්ලමයා, එකා සබ්බරතනමයා, අයං පාකාරො සබ්බපාකාරානං අන්තො උබ්බෙධෙන සට්ඨිහත්ථො අහොසි. එකෙ පන ථෙරා – “නගරං නාම අන්තො යත්වා ඔලොකෙන්තානං දස්සනීයං වට්ටති, තස්මා සබ්බබාහිරො සට්ඨිහත්ථො, සෙසා අනුපුබ්බනීවා”ති වදන්ති. එකෙ – “බහි යත්වා ඔලොකෙන්තානං දස්සනීයං වට්ටති, තස්මා සබ්බඅබ්හන්තරිමො සට්ඨිහත්ථො, සෙසා අනුපුබ්බනීවා”ති. එකෙ – “අන්තො ව බහි ව යත්වා ඔලොකෙන්තානං දස්සනීයං වට්ටති, තස්මා මජ්ඣෙ පාකාරො සට්ඨිහත්ථො, අන්තො ව බහි ව තයො තයො අනුපුබ්බනීවා”ති.

එසිකාති එසිකත්ථමහො. තිපොරිසඬිගාති එකං පොරිසං මජ්ඣමපුරිසස්ස අත්තනො හත්ථෙන පඤ්චහත්ථං, තෙන තිපොරිසපරික්ඛෙපා පන්තරසහත්ථපරිමාණාති අත්ථො. තෙ පන කථං ධීතාති? නගරස්ස බාහිරපස්සෙ එකෙකං මහාද්වාරබාහං නිස්සාය එකෙකො, එකෙකං බුද්දකද්වාරබාහං නිස්සාය එකෙකො, මහාද්වාරබුද්දකද්වාරානං අන්තරා තයො තයොති. තාලපන්තිසු සබ්බරතනමයානං තාලානං එකං සොවණ්ණමයන්ති පාකාරෙ වුත්තලක්ඛණමෙව වෙදිතබ්බං, පණ්ණපලෙසුපි එසෙව නයො. තා පන තාලපන්තියො අසිතිහත්ථා උබ්බෙධෙන, විජ්ජකිණ්ණවාලුකෙ සමතලෙ භූමිභාගෙ පාකාරන්තරෙ එකෙකා හුත්වා ධීතා.

වග්ගුති ඡෙකො සුන්දරො. රජනීයොති රඤ්ජෙතුං සමත්ථො. බමනීයොති දිවසමපි සුයාමානො බමතෙව, න බිහවිජෙති. මදනීයොති මානමදපුරිසමදජනනො. පඤ්චඬිගිකස්සාති ආතතං චිතතං ආතතචිතතං සුසිරං සනන්ති ඉමෙහි පඤ්චඬිගිගෙහි සමන්තාගතස්ස. තත්ථ ආතතං නාම වම්මපරියොනද්ධෙසු හෙරිආදීසු එකතලං තුරියං. චිතතං නාම උභයතලං. ආතතචිතතං නාම සබ්බතො පරියොනද්ධං. සුසිරං නාම වංසාදි. සනං නාම සම්මාදි. සුවිනිතස්සාති ආකාඨස්සනිපිලකරණාදීහි සුමුච්ඡිතස්ස. සුප්පට්ඨාලිතස්සාති පමාණෙ ධීතභාවජානනත්ථං සුට්ඨ පටිතාලිතස්ස. සුකුසලෙහි සමන්තාගතස්සාති යෙ වාදිතුං ඡෙකා කුසලා, තෙහි වාදිතස්ස. ධුත්තාති අක්ඛධුත්තා, සොණ්ඩාති සුරාසොණ්ඩා. තෙයෙව පුනස්පුනං පාතුකාමතාවසෙන පිපාසා. පරිවාරෙසුන්ති (දී. නි. 2.132) හත්ථං වා පාදං වා වාලෙන්වා නව්චන්තා කිලිංසු.

වක්කරතනවණ්ණනා

243. සීසං න්හාතස්සාති සීසෙන සද්ධං ගන්ධොදකෙන නභාතස්ස. උපොසථිකස්සාති සමාදින්තඋපොසථඬිගස්ස. උපරිපාසාදවරගතස්සාති පාසාදවරස්ස උපරි ගතස්ස, සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා පාසාදවරස්ස උපරිමහාතලෙ සිරිගබ්බං පවිසිත්වා සීලාති ආවජ්ජන්තස්ස. තදා කිර රාජා පාතොව සතසහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා මහාදානං දත්වා සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨෙහි සීසං නභායිත්වා කතපාතරාසො සුද්ධං උත්තරාසඬිගං එකංසං කරිත්වා උපරිපාසාදස්ස සිරිසයනෙ පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා නිසින්තො අත්තනො දානාදීමයං පුඤ්ඤසමුදායං ආවජ්ජන්තො නිසීදි. අයං සබ්බවක්කවත්තිනං ධම්මතා.

තෙසං තං ආවජ්ජන්තානංයෙව වුත්තප්පකාරපුඤ්ඤකම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානං නිලමණිසඬිසාතසද්ධං පාවිතසමුද්දජලතලං හින්දමානං විය, ආකාසං අලඬිකුරුමානං විය දිබ්බං වක්කරතනං පාතුහවති. තං මහාසූදස්සනස්සාපි තථෙව පාතුරහොසි. තයිදං දිබ්බානුභාවයුත්තත්තා දිබ්බන්ති වුත්තං. සහස්සං අස්ස අරානන්ති සහස්සාරං. සහ නෙමියා, සහ නාහියා වාති සනෙමිකං සනාහිකං. සබ්බෙහි ආකාරෙහි පරිපුණ්ණන්ති සබ්බාකාරපරිපුරං.

තත්ථ වක්කඤ්ච තං රතිජනනට්ඨෙන රතනඤ්චාති වක්කරතනං. යාය පන තං නාහියා “සනාහික”න්ති වුත්තං, සා ඉන්දනිලමයා හොති, මජ්ඣෙ පනස්සා සාරරජතමයා පනාළි, යාය සුද්ධසිනිද්ධදන්තපන්තියා හසමානා විය විරොචති, මජ්ඣෙ ඡිද්දෙන විය වන්දමණ්ඩලෙන, උභොසුපි බාහිරන්තෙසු රජතපට්ටෙන කතපරික්ඛෙපා හොති. තෙසු පනස්ස නාහිපනාළිපරික්ඛෙපපට්ටෙසු යුත්තයුත්තට්ඨානෙසු පරිච්ඡේදලෙබා සුවිහත්තාව හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. අයං තාව අස්ස නාහියා සබ්බාකාරපරිපුරතා.

යෙහි පන තං – “අරෙහි සහස්සාර”න්ති වුත්තං, තෙ සත්තරතනමයා සූරියරස්මියො විය පභාසම්පන්නා හොන්ති, තෙසමපි සට්ඨකමණිකපරිච්ඡේදලෙබාදීනි සුවිහත්තානෙව හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. අයමස්ස අරානං සබ්බාකාරපරිපුරතා.

යාය පන තං නෙමියා – “සනෙමික”න්ති වුත්තං, සා බාලසූරියරස්මිකලාපසිරිං අවහසමානා විය සුරත්තසුද්ධසිනිද්ධපවාලමයා හොති. සන්ධිසු පනස්සා සඤ්ඤාරාගසස්සිරිකා රත්තජම්බුනදපට්ටා වට්ටපරිච්ඡේදලෙබා සුවිහත්තා හුත්වා පඤ්ඤායන්ති. අයමස්ස නෙමියා සබ්බාකාරපරිපුරතා.

නෙමිමණ්ඩලපිටියට පනස්ස දසන්තං දසන්තං අරානං අත්තරෙ ධමනවංසො විය අත්තො සුසිරො ඡිද්දමණ්ඩලබ්විතො වාතගාහි පවාළදණ්ඩො හොති, යස්ස වාතෙරිතස්ස සුකුසලසමන්තාහතස්ස පඤ්චඩ්ගිකතුරියස්ස විය සද්දො වග්ග ව රජනියො ව කමනියො ව මදනියො ව හොති. තස්ස ඛො පන පවාළදණ්ඩස්ස උපරි සෙතච්ඡත්තං උභොසු පස්සෙසු සමොසරිතකුසුමදාමානං ද්වෙ පන්තියොති එවං සමොසරිතකුසුමදාමපන්තියතද්වයපරිවාරසෙතච්ඡත්තසතධාරිනා පවාළදණ්ඩසතෙන සමුපසොභිතනෙමිපරික්ඛෙපස්ස ද්වින්තමිපි නාහිපනාළිනං අත්තො ද්වෙ සිහමුඛාති හොන්ති, යෙහි තාලක්ඛන්ධප්පමාණා පුණ්ණචන්දකිරණකලාපසස්සිරිකා තරුණරච්ඡමානරත්තකම්බලගෙණ්ඩුකපරියන්තා ආකාසගඬගාගතියොහං අවහසමානා විය ද්වෙ මුත්තකලාපා ඔලම්බන්ති. යෙහි චක්කරතනෙන සද්ධිං ආකාසෙ සම්පරිවත්තමානෙහි තිණි චක්කාති එකතො පරිවත්තන්තාති විය ඛායන්ති. අයමස්ස සබ්බසො සබ්බාකාරපරිපූරතා.

තං පනෙතං එවං සබ්බාකාරපරිපූරං පකතියා සායමාසහත්තං භුඤ්ජිත්වා අත්තනො අත්තනො සරද්වා රෙ පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසිද්ධවා පවත්තකථාසල්ලාපෙසු මනුස්සෙසු වීථිවතුක්කාදිසු කීළමානෙ දාරකජනෙ නාතිඋච්චෙන නාතිනිචෙන වතසණ්ඩමත්ථකාසන්තෙන ආකාසජපදෙසෙන උපසොභයමානං විය, රුක්ඛසාඛග්ගාති ද්වාදසයොජනතො පට්ඨාය සුයාමානෙන මධුරස්සරෙන සත්තානං සොතාති ඔධාපයමානං යොජනතො පට්ඨාය නානජ්ජභාසමුදයසමුජ්ජලෙන වණ්ණෙන නයනාති සමාකඩ්ඪන්තං විය, රඤ්ඤො චක්කචන්තිස්ස පුඤ්ඤානුභාවං උග්ගොසයන්තං විය, රාජධානියා අභිමුඛං ආගච්ඡති.

අටස්ස චක්කරතනස්ස සද්දසවනෙනෙව – “කුතො නු ඛො, කස්ස නු ඛො අයං සද්දො”ති ආවජ්ජිතභදයානං පුරත්ථිමදිසං ආලොකයමානානං තෙසං මනුස්සානං අඤ්ඤතරො අඤ්ඤතරං එවමාහ – “පස්සථ, භො, අච්ඡරියං, අයං පුණ්ණචන්දො පුබ්බෙ එකො උග්ගච්ඡති, අජ්ජෙව පන අත්තදුතියො උග්ගතො, එතඤ්ඤි රාජහංසමිට්ඨනම්ව පුණ්ණචන්දමිට්ඨනං පුබ්බාපරියෙන ගගනතලං අභිලඬ්ඪසිති”ති. තමඤ්ඤො ආහ – “කිං කපෙසි, සම්ම, කුහිං නාම තයා ද්වෙ පුණ්ණචන්දා එකතො උග්ගච්ඡන්තා දිට්ඨපුබ්බා, නනු එස තපනීයරංසිධාරො පිඤ්ජරකිරණො දිවාකරො උග්ගතො”ති, තමඤ්ඤො භසිතං කත්වා එවමාහ – “කිං උම්මන්තොසි, නනු ඉදානෙව දිවාකරො අත්ථඩ්ගතො, සො කථං ඉමං පුණ්ණචන්දං අනුබන්ධමානො උග්ගච්ඡස්සති? අද්ධා පනෙතං අනෙකරතනජ්ජභාසමුදයුජ්ජලං එකස්සාපි පුඤ්ඤවතො විමානං භවිස්සති”ති. තෙ සබ්බෙපි අපසාරයන්තා අඤ්ඤෙ එවමාහංසු – “භො, කිං ඛහුං චිලපථ, නෙවායං පුණ්ණචන්දො, න සුරියො න දෙවච්චමානං. න භෙනෙසං එවරූපා සිරිසම්පත්ති අත්ථි, චක්කරතනෙන පන එතෙන භවිතබ්බ”න්ති.

එවං පවත්තසල්ලාපස්සෙව තස්ස ජනස්ස වන්දමණ්ඩලං ඔභාය තං චක්කරතනං අභිමුඛං හොති. තතො තෙහි – “කස්ස නු ඛො ඉදං නිබ්බන්ත”න්ති චුත්තෙ භවන්ති වත්තාරො – “න කස්සච අඤ්ඤස්ස, නනු අම්භාකං මහාරාජා පුරිතචක්කචන්තිවත්තො, තස්සෙනං නිබ්බන්ත”න්ති. අථ සො ව මහාජනො, යො ව අඤ්ඤො පස්සති, සබ්බො චක්කරතනමෙව අනුගච්ඡති. තං වාපි චක්කරතනං රඤ්ඤොයෙව අත්ථාය අත්තනො ආගතභාවං ඤාපෙතුකාමං විය සත්තක්ඛන්තුං පාකාරමත්ථකෙනෙව නගරං අනුසංයාසිත්වා, අථ රඤ්ඤො අත්තෙපුරං පදක්ඛිණං කත්වා, අත්තෙපුරස්ස ව උත්තරසිහපඤ්ජරසදියෙ යානෙ යථා ගන්ධපුජ්ජාදිහි සුඛෙන සක්කා හොති පුපෙතුං, එවං අක්ඛාහතං විය තිට්ඨති.

එවං ධීතස්ස පනස්ස වාතපානඡිද්දාදිහි පවිසිත්වා නානාවිරාගරතනජ්ජභාසමුජ්ජලං අත්තොපාසාදං අලඬ්ඬකුරුමානං පභාසමුහං දිස්වා දස්සනත්ථාය සඤ්ජාතාහිලාසො රාජා හොති. පරිජනොපිස්ස පියවචනපාහනෙන ආගන්ත්වා තමත්ථං නිවෙදෙති. අථ රාජා බලවජ්ජිපාමොජ්ජඵලසරිරො පල්ලඬ්ඬකං මොචෙන්වා උට්ඨායාසනා සිහපඤ්ජරසම්පං ගන්ත්වා තං චක්කරතනං දිස්වා “සුතං ඛො පන මෙන”න්තිආදිකං චින්තනං චින්තයති. මහාසුදස්සනස්සාපි සබ්බං තං තථෙව අහොසි. තෙන චුත්තං – “දිස්වා රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස...පෙ.... අස්සං නු ඛො අහං රාජා චක්කචන්ති”ති. තත්ථ සො හොති රාජා චක්කචන්තීති කිත්තාවතා චක්කචන්ති හොතිති? එකඬ්ගලද්වඩ්ගලමත්තමපි චක්කරතනෙ ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පවත්තෙ ඉදානි තස්ස පවත්තාපනත්ථං යං කාතබ්බං, තං දස්සෙන්තො අථ ඛො ආනන්දාතිආදිමාහ.

244. තත්ථ උට්ඨායාසනාති නිසින්නාසනතො උට්ඨහිත්වා චක්කරතනසම්පං ආගන්ත්වා. සුවණ්ණභිඩ්ඬකාරං ගහෙත්වාහි හත්ථිසොණ්ඩසදිසපනාළිං සුවණ්ණභිඩ්ඬකාරං උක්ඛිපිත්වා. අන්වදෙව රාජා මහාසුදස්සනො සද්ධිං චතුරඩ්ගිනියා සෙනායාති සබ්බචක්කචන්තීනඤ්ඤි උදකෙන අබ්භුක්කිරිත්වා – “අභිච්ඡිනාතු භවං චක්කරතන”න්ති වචනසමනන්තරමෙව වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා චක්කරතනං පවත්තති. යස්ස පවත්ති සමකාලමෙව සො රාජා චක්කචන්ති නාම හොති. පවත්තෙ පන චක්කරතනෙ තං අනුබන්ධමානොව රාජා චක්කචන්තියානවරං ආරුශ්භ වෙහාසං අබ්භුග්ගච්ඡති. අටස්ස ඡත්තවාමරාදිහන්ථො පරිජනො වෙව අත්තෙපුරජනො ව තතො නානාකාරකඤ්චුකචවාදිසන්තාහවිභුසිතෙන විවිධාහරණජ්ජභාසමුජ්ජලෙන සමුස්සිතද්ධප්පටාකපටිමණ්ඩිතෙන අත්තනො අත්තනො බලකායෙන සද්ධිං උපරාජසෙනාපතිපහුතයොපි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රාජානමෙව පරිවාරෙන්ති.

රාජයුත්තා පන ජනසඬ්ගහත්ථං නගරවිථිසු හෙරියො වරාපෙන්ති – “තාතා, අම්භාකං රඤ්ඤො චක්කරතනං නිබ්බන්තං, අත්තනො විභවානුරූපෙන මණ්ඩිතපසාධිකා සන්තිපතථා”ති. මහාජනො පන පකතියා

වක්කරනනසද්දෙනෙව සබ්බකිව්වානි පහාය ගන්ධසුප්ඵාදීනි ආදාය සන්නිපතිතොව සොපි සබ්බො වෙහාසං අබ්බුග්ගන්ත්වා රාජානමෙව පරිවාරෙති. යස්ස යස්ස හි රක්ඛො සද්ධිං ගන්තුකාමතාවිත්තං උප්පජ්ජති, සො සො ආකාසගතොව හොති. එවං ද්වාදසයොජනායාමචිත්ථාරා පරිසා හොති. තත්ථ එකසුරිසොපි ඡින්නහින්නසරීරො වා කිලිට්ඨවත්ථො වා නත්ථී. සුචිපරිවාරො හි රාජා වක්කවත්ති. වක්කවත්තිපරිසා නාම විජ්ජාධරපුරිසා විය ආකාසෙ ගච්ඡමානා ඉන්ද්‍රිලමණිකලෙ විජ්ජකිණ්ණරනනසද්දො හොති. මහාසුදස්සනස්සාපි තථෙව අහොසි. තෙන චුත්තං – “අන්වදෙව රාජා මහාසුදස්සනො සද්ධිං චතුරඬ්භිනියා සෙනායා”ති.

තං පන වක්කරනනං රුක්ඛග්ගානං උපරුපරි නාතිඋච්චෙන නාතිනීවෙන ගගනප්පදෙසෙන පවත්තති. යථා රුක්ඛානං පුප්ඵලපල්ලවෙහි අත්ථිකා, තානි සුබ්බෙන ගහෙතුං සක්කොන්ති. යථා ව භූමියං ධීතා “එස රාජා, එස උපරාජා, එස සෙනාපතී”ති සල්ලක්ඛෙතුං සක්කොන්ති. යානාදීසු ව ඉරියාපථෙසු යො යෙන ඉච්ඡති, සො තෙනෙව ගච්ඡති. චිත්තකම්මාදිසිප්පසුතා වෙන්ථ අත්තනො අත්තනො කිච්චං කරොන්තායෙව ගච්ඡන්ති. යථෙව හි භූමියං, තථා තෙසං සබ්බකිව්වානි ආකාසෙව ඉජ්ඣන්ති. එවං වක්කවත්තිපරිසං ගහෙත්වා තං වක්කරනනං වාමපස්සෙන සිනෙරුං පහාය මහාසමුද්දස්ස උපරිභාගෙන සත්තසහස්සයොජනප්පමාණං පුබ්බවිදෙහං ගච්ඡති.

තත්ථ යො විනිබ්බෙධෙන ද්වාදසයොජනාය, පරික්ඛෙපතො ඡන්තිංසයොජනාය පරිසාය සන්නිවෙසක්ඛමො සුලභාභාරුපකරණො ඡායුදකසම්පන්නො සුචිසමකලො රමණීයො භූමිභාගො, තස්ස උපරිභාගෙ තං වක්කරනනං අක්ඛාහනං විය තිට්ඨති. අථ තෙන සඤ්ඤාණෙන සො මහාජනො ඔතරිත්වා යථාරුචි නහානභොජනාදීනි සබ්බකිව්වානි කරොන්තො වාසං කප්පෙති. මහාසුදස්සනස්සාපි සබ්බං තථෙව අහොසි. තෙන චුත්තං – “යස්මිං බො පනානන්ද, පදෙසෙ වක්කරනනං පතිට්ඨාති, තත්ථ සො රාජා මහාසුදස්සනො වාසං උපගච්ඡී සද්ධිං චතුරඬ්භිනියා සෙනායා”ති.

එවං වාසං උපගතෙ වක්කවත්තිමිහි යෙ තත්ථ රාජානො, තෙ “පරවක්කං ආගත”න්ති සුත්වාපි න බලකායං සන්නිපාතෙත්වා යුද්ධසජ්ජා හොන්ති. වක්කරනනස්ස හි උප්පත්තිසමනන්තරමෙව නත්ථී සො සත්තො නාම, යො පච්චන්තීකසඤ්ඤාය තං රාජානං ආරබ්භ ආවුධං උක්ඛිපිතුං විසහෙයා. අයමානුභාවො වක්කරනනස්ස.

වක්කානුභාවෙන හි තස්ස රක්ඛො,
අරී අසෙසා දමථං උපෙත්ති;
අරින්දමං නාම නරාධිපස්ස,
තෙනෙව තං චුච්චති තස්ස වක්කන්ති.

තස්මා සබ්බෙපි තෙ රාජානො අත්තනො අත්තනො රජ්ජසිරිච්චවානුරූපං පාහනං ගහෙත්වා තං රාජානං උපගම්ම ඔනනසිරා අත්තනො මොළිමණිප්පභාහිසෙකෙන තස්ස පාදසුජං කරොන්තා – “එහි බො, මහාරාජා”තිආදීනි වචනෙහි තස්ස කිංකාරපටිසාවිතං ආපජ්ජන්ති. මහාසුදස්සනස්සාපි තථෙව අකංසු. තෙන චුත්තං – “යෙ බො, පනානන්ද, පුරත්ථිමාය දිසාය...පෙ.... අනුසාස, මහාරාජා”ති.

තත්ථ ස්වාගතන්ති සු ආගතං. එකස්මිඤ්ඤි ආගතෙ සොවන්ති, ගතෙ නන්දන්ති. එකස්මිං ආගතෙ නන්දන්ති, ගතෙ සොවන්ති, තාදිසො ත්වං ආගමනනන්දනො, ගමනසොචනො. තස්මා තච ආගමනං සුආගමනන්ති චුත්තං හොති. එවං චුත්තෙ පන රාජා වක්කවත්ති නාපි – “එත්තකං නාම මෙ අනුවස්සං බලිං උපකප්පෙථා”ති වදති, නාපි අඤ්ඤස්ස භොගං අච්ඡින්නත්වා අඤ්ඤස්ස දෙති. අත්තනො පන ධම්මරාජභාවස්ස අනුරූපාය පඤ්ඤාය පාණාතිපාතාදීනි උපපරික්ඛිත්වා පෙමනීයෙන මඤ්ජුතා සරෙත – “පස්සථ තාතා, පාණාතිපාතො නාමෙස ආසෙවිතො භාවිතො බහුලිකතො නිරයසංවත්තනිකො හොති”තිආදීනා නයෙන ධම්මං දෙසෙත්වා “පාණො න හන්තබ්බො”තිආදිකං ඔවාදං දෙති. මහාසුදස්සනොපි තථෙව අකාසි, තෙන චුත්තං – “රාජා මහාසුදස්සනො එවමාහ – ‘පාණො න හන්තබ්බො...පෙ.... යථාභුත්තඤ්ච භුඤ්ජථා’ති”. කිං පන සබ්බෙපි රක්ඛො ඉමං ඔවාදං ගණ්හන්ති? බුද්ධස්සාපි තාව සබ්බෙ න ගණ්හන්ති, රක්ඛො කිං ගණ්හිස්සන්ති. තස්මා යෙ පණ්ඩිතා විභාවිතො, තෙ ගණ්හන්ති. සබ්බෙ පන අනුයන්තා භවන්ති. තස්මා යෙ බො පනානන්දාතිආදිමාහ.

අථ තං වක්කරනනං එවං පුබ්බවිදෙහවාසීනං ඔවාදෙ දින්නෙ කතපාතරාසෙ වක්කවත්තිබලෙන වෙහාසං අබ්බුග්ගන්ත්වා පුරත්ථිමසමුද්දං අජ්ඣොගාහති. යථා යථා ව තං අජ්ඣොගාහති, තථා තථා අගගන්ධං සායිත්වා සඬ්ඛිත්තථණො නාගරාජා විය, සඬ්ඛිත්තඋමච්ඡිප්ඵාරං හුත්වා ඔගච්ඡමානං මහාසමුද්දසලිලං යොජනමත්තං ඔගන්ත්වා අන්තොසමුද්දෙ වෙළරියහින්ති විය තිට්ඨති. තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ව තස්ස රක්ඛො පුඤ්ඤසිරිං දට්ඨුකාමානි විය මහාසමුද්දතලෙ විජ්ජකිණ්ණානි නානාරතනානි තතො තතො ආගන්ත්වා තං පදෙසං පුරයන්ති. අථ සා රාජපරිසා තං නානාරතනපරිපූරං මහාසමුද්දතලං දිස්වා යථාරුචි උච්ඡඬ්භිතාදීනි ආදියති, යථාරුචි ආදින්නරතනාය පන පරිසාය තං වක්කරනනං පටිනිවත්තති. පටිනිවත්තමානෙ ව තස්මිං පරිසා අග්ගතො හොති, මජ්ඣෙ රාජා, අත්තෙ වක්කරනනං. තමපි ජලනිධිජලං පලොභියමානමිව වක්කරනනසිරියා, අසභමානමිව ව තෙන වියොගං නෙමිමණ්ඩලපරියන්තං අභිහනන්තං නිරන්තරමෙව උපගච්ඡති. එවං රාජා වක්කවත්ති පුරත්ථිමමහාසමුද්දපරියන්තං පුබ්බවිදෙහං අභිවිජ්ජිත්වා දක්ඛිණසමුද්දපරියන්තං ජම්බුදීපං විජෙතුකාමො වක්කරනනදෙසිතෙන මග්ගෙන

දක්බිණසමුද්දාහිමුබො ගවිජති. මහාසුදස්සනොපි තට්ථ අගමාසි. තෙන චුත්තං - “අට්ඨ බො, ආනන්ද, චක්කරතනං පුරත්ථිමං සමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා පච්චුත්තරිත්වා දක්බිණං දිසං පවත්ති”ති.

එවං පචත්තමානස්ස පන තස්ස පචත්තනවිධානං, සෙනාසන්නිවෙසො, පට්ඨානාගමනං, තෙසං අනුසාසනිප්පදානං දක්බිණසමුද්දඅප්ඤ්ඤාගාහනං සමුද්දසලිලස්ස ඔගවිජමානං රතනානං ආදානන්ති සබ්බං පුරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

විජිනිත්වා පන තං දසසහස්සයොජනප්පමාණං ජම්බුදීපං දක්බිණසමුද්දනොපි පච්චුත්තරිත්වා සත්තයොජනසහස්සප්පමාණං අපරගොයානං විජේතුං පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව ගන්ත්වා තම්පි සමුද්දපරියන්තං තට්ථ අභිවිජිනිත්වා පච්ඡිමසමුද්දනොපි උත්තරිත්වා අට්ඨයොජනසහස්සප්පමාණං උත්තරකුරුං විජේතුං තට්ථ ගන්ත්වා තම්පි සමුද්දපරියන්තං තට්ථ අභිවිජිම උත්තරසමුද්දනො පච්චුත්තරති.

එත්තාවතා රඤ්ඤා චක්කවත්තිනා වාතුරන්තාය පට්ඨයා ආධිපථිවං අධිගතං හොති. සො එවං විජිතවිජයො අත්තනො රජ්ජසිරිසම්පත්තිදස්සනත්ථං සපරිසො උද්ධං ගගනතලං අභිලඬිසිත්වා සුවිකසිතපද්මකුමුදපුණ්ඩරිකවනවිචිත්තෙ චත්තාරො ජාතස්සරෙ විය පඤ්චසතපඤ්චසතපරිත්තදීපපට්ඨාරො චත්තාරො මහාදීපෙ ඔලොකෙත්වා චක්කරතනදෙසිතෙනෙව මග්ගෙන යථානුක්කමං අත්තනො රාජධානිං පච්චාගවිජති. අට්ඨ තං චක්කරතනං අත්තෙපුරද්ධාරං සොභයමානං විය හුත්වා තිට්ඨති.

එවං පතිට්ඨිතෙ පන තස්මිං චක්කරතනෙ රාජන්තෙපුරෙ උක්කාහි වා දීපිකාහි වා කිඤ්චි කරණියං න හොති, චක්කරතනොභාසොයෙව රත්තිං අන්ධකාරං විධමතියෙව. යෙ පන අන්ධකාරත්ථිකා හොන්ති, තෙසං අන්ධකාරමෙව හොති. මහාසුදස්සනාස්සාපි සබ්බමෙතං තට්ථ අහොසි. තෙන චුත්තං - “දක්බිණං සමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාහෙත්වා...පෙ. ... එවරුපං චක්කරතනං පාතුරහොසි”ති.

හත්ථීරතනවණ්ණනා

246. එවං පාතුභුතචක්කරතනස්සෙව චක්කවත්තිනො අමච්චා පකතිමඬගලහත්ථිට්ඨානං සමං සුවිභූමිභාගං කාරොත්වා හරිවන්දනාදීහි සුරහිගන්ධෙහි උපලිම්පාපෙත්වා හෙට්ඨා විචිත්තවණ්ණසුරහිකුසුමසමොකිණ්ණං උපරි සුවණ්ණතාරකානං අත්තරන්තරා සමොසරිතමනුඤ්ඤකුසුමදාමපටිමණ්ඩිතවිතානං දෙවවිමානං විය අභිසම්බරිත්වා - “එවරුපස්ස නාම දෙව හත්ථීරතනස්ස ආගමනං චිත්තෙථා”ති වදන්ති. සො පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව මහාදානං දත්වා සීලානි ව සමාදාය තං පුඤ්ඤසම්පත්තිං ආවජ්ජන්තො නිසීදි. අට්ඨස්ස පුඤ්ඤානුභාවචොදිතො ඡද්දන්තකුලා වා උපොසට්ඨකුලා වා තං සක්කාරවිසෙසං අනුභවිතුකාමො තරුණරවිමණ්ඩලාහිරත්තවරණගිවාමුඛපටිමණ්ඩිතවිසුද්ධසෙනසරීරො සත්තපතිට්ඨො සුසණ්ඨිතඅඬිගපච්චිඬගසන්නිවෙසො විකසිතරත්තපද්මචාරුපොක්ඛරො ඉද්ධිමා යොගී විය වෙහාසගමනසමත්ථො මනොසීලාචුණ්ණරඤ්ජිතපරියන්තො විය රජතපබ්බතො හත්ථිසෙට්ඨො ආගන්ත්වා තස්මිං පදෙසෙ තිට්ඨති. සො ඡද්දන්තකුලා ආගවිජන්තො සබ්බකතිට්ඨො ආගවිජති. උපොසට්ඨකුලා ආගවිජන්තො සබ්බපෙට්ඨො. පාළියං පන උපොසට්ඨො නාගරාජා ඉච්චෙව ආගතං. නාගරාජා නාම කස්සචි අපරිභොගො, සබ්බකතිට්ඨො ආගවිජන්ති අට්ඨකථාසු චුත්තං. ස්වායං පුරිතචක්කවත්තිචත්තානං චක්කවත්තිනං චුත්තනායෙනෙව චිත්තයන්තානං ආගවිජති. මහාසුදස්සනස්ස පන සයමෙව පකතිමඬගලහත්ථිට්ඨානං ආගන්ත්වා තං හත්ථිං අපනෙත්වා තත්ථ අට්ඨාසි. තෙන චුත්තං - “පුන චපරං ආනන්ද...පෙ.... නාගරාජා”ති.

එවං පාතුභුතං පන තං හත්ථීරතනං දිස්වා හත්ථිගොපකාදයො හට්ඨකුට්ඨා වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙත්ති. රාජා තුරිතතුරිතො ආගන්ත්වා තං දිස්වා පසන්නචිත්තො - “හද්දකං වත හො හත්ථියානං, සචෙ දමට්ඨං උපෙය්‍යා”ති චිත්තයන්තො හත්ථං පසාරෙති. අට්ඨ සො සරධෙනුවච්ඡකො විය කණ්ණෙ ඔලම්බිත්වා සුරතභාවං දස්සෙත්තො රාජානං උපසඬකමති. රාජා තං ආරොහිතුකාමො හොති. අට්ඨස්ස පරිජනා අධිප්පායං ඤත්වා තං හත්ථීරතනං සුවණ්ණද්ධපං සුවණ්ණාලඬිකාරං හෙමජාලපට්චිජන්තං කත්වා උපනෙත්ති. රාජා තං අනිසීදාපෙත්වාච සත්තරතනමයාය නිස්සෙණියා ආරුය්හ ආකාසගමනනින්තචිත්තො හොති. තස්ස සහ චිත්තුප්පාදෙනෙව සො නාගරාජා රාජහංසො විය ඉන්ද්‍රනීලමණිප්පභාජාලං නීලගගනතලං අභිලඬිසති. තතො චක්කවාරිකාය චුත්තනායෙනෙව සකලරාජපරිසා, ඉති සපරිසො රාජා අන්තොපාතරාසෙයෙව සකලපට්ඨං අනුසංයාසිත්වා රාජධානිං පච්චාගවිජති. එවං මහිද්ධිකං චක්කවත්තිනො හත්ථීරතනං හොති. මහාසුදස්සනාස්සාපි තාදිසමෙව අහොසි. තෙන චුත්තං - “දිස්වා රඤ්ඤො...පෙ.... පාතුරහොසි”ති.

අස්සරතනවණ්ණනා

247. එවං පාතුභුතහත්ථීරතනස්ස පන චක්කවත්තිනො අමච්චා පකතිමඬගලඅස්සට්ඨානං සුවිසමතලං කාරොත්වා අලඬිකරිත්වා ච පුරිමනායෙනෙව රඤ්ඤො තස්ස ආගමනචිත්තනත්ථං උස්සාහං ජනෙත්ති. සො පුරිමනායෙනෙව කතදානමානනසක්කාරො සමාදින්නසීලබ්බතො පාසාදතලෙ සුබ්බිසිත්තො පුඤ්ඤසම්පත්තිං සමනුස්සරති. අට්ඨස්ස පුඤ්ඤානුභාවචොදිතො සිත්ඨවකුලතො විජ්ජුලතාවිනද්ධසරදකාලසෙනවලාහකරාසිසස්සිරිකො රත්තපාදො

රත්තනුණ්ඩො වන්දජපහාපුඤ්ජසදිසසුද්ධසිනිද්ධසනසංභතසරීරො කාකගිවා විය ඉන්ද්‍රිලමණි විය ව කාළවණ්ණෙන සිසෙන සමන්තාගතත්තා කාළසීසොති සුට්ඨ කප්පෙන්වා යටිතෙහි විය මුඤ්ජසදිසෙහි සණ්භවට්ඨජුගතෙහි කෙසෙහි සමන්තාගතත්තා මුඤ්ජකෙසො වෙහාසඬිගමො වලාභකො නාම අස්සරාජා ආගන්ත්වා තස්මිං යානෙ පතිට්ඨාති. මහාසුදස්සනස්ස පනෙස හත්ථීරතනං විය ආගතො. සෙසං සබ්බං හත්ථීරතනෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එවරූපං අස්සරතනං සන්ධාය භගවා – “පුන ව පර”න්තිආදිමාහ.

මණිරතනවණ්ණනා

248. එවං පාතුභුතඅස්සරතනස්ස පන රඤ්ඤො චක්කවත්තීනො චතුභත්ථායාමං සකටනාහිසම්පරිණාහං උභොසු අන්තෙසු කණ්ණිකපරියන්තතො විනිග්ගතෙහි සුපරිසුද්ධමුත්තාකලාපෙහි ද්විති කඤ්චනපදුමෙහි අලඬකතං චතුරාසිතිමණිසභස්සපරිවාරං තාරාගණපරිවුතස්ස පුණ්ණවන්දසස්සිරිං ඵරමානං විය වෙපුල්ලපබ්බතතො මණිරතනං ආගච්ඡති. තස්සෙවං ආගතස්ස මුත්තාජාලකෙ යටෙන්වා වෙළුපරම්පරාය සට්ඨිභත්ථප්පමාණං ආකාසං ආරොපිතස්ස රත්තිභාගෙ සමන්තා යොජනප්පමාණං ඔකාසං ආභා ඵරති, යාය සබ්බො සො ඔකාසො අරුණුග්ගමනවෙලා විය සඤ්ජාතාලොකො භොති. තතො කස්සකා කසිකම්මං වාණිජා ආපණුග්ගසාටනං තෙ තෙ සිප්පිනො තං තං කම්මන්තං පයොජෙන්නි “දිවා”ති මඤ්ඤමානා. මහාසුදස්සනස්සාපි සබ්බං තං තට්ඨ අභොසි. තෙන වුත්තං – “පුන ව පරං ආනන්ද, ...පෙ.... මණිරතනං පාතුරහොසි”ති.

ඉත්ථීරතනවණ්ණනා

249. එවං පාතුභුතමණිරතනස්ස පන චක්කවත්තීනො විසයසුඛවිසෙසස්ස විසෙසකාරණං ඉත්ථීරතනං පාතුභවති. මද්දරාජකුලතො වා හිස්ස අග්ගමහෙසිං ආනෙන්නි, උත්තරකුරුතො වා පුඤ්ඤානුභාවෙන සයං ආගච්ඡති. අවසෙසා පනස්සා සම්පත්ති – “පුන ව පරං, ආනන්ද, රඤ්ඤො මහාසුදස්සනස්ස ඉත්ථීරතනං පාතුරහොසි, අභිරූපා දස්සනීයා”තිආදිනා නයෙන පාළියංයෙව ආගතා.

තත්ථ සණ්ඨානපාරිසුරියා අධිකං රූපං අස්සාති අභිරූපා. දිස්සමානාව චක්ඛුනි පිණයති, තස්මා අඤ්ඤං කිච්චවික්කෙපං හින්වාපි දට්ඨබ්බාති දස්සනීයා. දිස්සමානාව සොමනස්සවසෙන චිත්තං පසාදෙතිති පාසාදිකා. පරමායාති එවං පසාදාවහත්තා උත්තමාය. වණ්ණපොක්ඛරතායාති වණ්ණසුන්දරතාය. සමන්තාගතාති උපෙනා. අභිරූපා වා යස්මා නාතිදිසා නාතිරස්සා. දස්සනීයා යස්මා නාතිකිසා නාතිට්ඨා. පාසාදිකා යස්මා නාතිකාළිකා නාවිවොදානා. පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා යස්මා අභික්කන්තා මානුසිවණ්ණං අප්පත්තා දිබ්බවණ්ණං. මනුස්සානඤ්ඤි වණ්ණාභා බහි න නිච්ඡරති. දෙවානං පන අතිදුරම්පි නිච්ඡරති.

තස්සා පන ද්වාදසභත්ථප්පමාණං පදෙසං සරීරාභා ඔභාසෙති. නාතිදිසාදිසු වස්සා පට්ඨමයුගලෙන ආරොහසම්පත්ති, දුතියයුගලෙන පරිණාහසම්පත්ති, තතියයුගලෙන වණ්ණසම්පත්ති වුත්තා. ඡහි වාපි එතෙහි කායවිපත්තියා අභාවො, අතික්කන්තා මානුසිවණ්ණන්ති ඉමිනා කායසම්පත්ති වුත්තා. තුලපිටුනො වා කප්පාසපිටුනො වාති සප්පිමණ්ඩෙ පක්ඛිපිත්වා යටිතස්ස සතවාරවිභතස්ස තුලපිටුනො වා කප්පාසපිටුනො වා. සිතෙහි රඤ්ඤො සිතකාලෙ. උණ්හෙහි රඤ්ඤො උණ්හකාලෙ. වන්දනගන්ධොති නිච්චකාලමෙව සුපිසිතස්ස අභිනවස්ස චතුප්පාතිසමායොජිතස්ස හරිවන්දනස්ස ගන්ධො කායතො වායති. උප්පලගන්ධො වායතිති හසිතකට්ඨකාලෙසු මුඛතො තඩ්බණං විකසිතස්සෙව නීලුප්පලස්ස අතිසුරහිගන්ධො වායති.

එවං රූපසම්ඵස්සගන්ධසම්පත්තියුත්තාය පනස්සා සරීරසම්පත්තියා අනුරූපං ආචාරං දස්සෙතුං තං බො පනාතිආදි වුත්තං. තත්ථ රාජානං දිස්වා නිසින්තාසනතො අග්ගිද්ධිඨා විය පට්ඨමෙව උට්ඨානීති පුබ්බුට්ඨාසිති. තස්මිං නිසින්තො තස්ස තාලවණ්ටෙන බිජනාදිකිච්චං කත්වා පච්ඡා නිපතති නිසිද්ධිති පච්ඡානිපාතිති. කිං කරොමි, තෙ දෙවාති වාචාය කිං-කාරං පටිසාවෙතිති කිං කාරපටිස්සාවීති. රඤ්ඤො මනාපමෙව වරති කරොතිති මනාපවාරිති. යං රඤ්ඤො පියං තදෙව වදතිති පියවාදිති.

ඉදානි – “ස්වාස්සා ආචාරො භාවවිසුද්ධියාව, න සාධෙයානා”ති දස්සෙතුං තං බො පනාතිආදිමාහ. තත්ථ නො අතිවරීති න අතික්කම්ත්වා වරි, යටෙන්වා රාජානං අඤ්ඤං පුරිසං විත්තෙනපි න පත්ථෙසිති වුත්තං භොති.

තත්ථ යෙ තස්සා ආදිමිති “අභිරූපා”තිආදයො, අන්තෙ “පුබ්බුට්ඨාසිති”තිආදයො ගුණා වුත්තා, තෙ පකතිගුණා එව. “අතික්කන්තා මානුසිවණ්ණ”න්තිආදයො පන චක්කවත්තීනො පුඤ්ඤං උපනිස්සාය චක්කරතනපාතුභාවතො පට්ඨාය පුරිමකම්මානුභාවෙන නිබ්බත්තාති වෙදිතබ්බා.

අභිරූපනාදිකාපි වා චක්කරතනපාතුභාවතො පට්ඨාය සබ්බාකාරපරිපූරා ජාතා. තෙනාහ – “එවරූපං ඉත්ථීරතනං පාතුරහොසි”ති.

ගහපතිරතනවණ්ණනා

250. එවං පාතුහුතඉත්ථීරතනස්ස පන රඤ්ඤො චක්කවත්තීනො ධනකරණීයානං කිච්චානං යථාසුඛං පවත්තනත්ථං ගහපතීරතනං පාතුහවති. සො පකතියාච මහාභොගො, මහාභොගකුලෙ ජාතො. රඤ්ඤො ධනරාසිවඩ්ඪසකො සෙට්ඨිගහපති හොති. චක්කරතනානුභාවසහිතං පනස්ස කම්මවිපාකජං දිබ්බවක්ඛු පාතුහවති, යෙන අන්තොපට්ඨියම්පි යොජනබහන්තරෙ නිධිං පස්සති, සො තං සම්පත්තිං දිස්වා තුට්ඨමානසො ගන්ත්වා රාජානං ධනෙන පචාරෙත්වා සබ්බානි ධනකරණීයානි සම්පාදෙති. මහාසුදස්සනස්සාපි තට්ඨ සම්පාදෙසි. තෙන චුත්තං – “පුත වපරං ආනන්ද...පෙ.... එවරුපං ගහපතීරතනං පාතුරහොසි”ති.

පරිණායකරතනවණ්ණනා

251. එවං පාතුහුතගහපතීරතනස්ස පන රඤ්ඤො චක්කවත්තීස්ස සබ්බකිච්චසංවිධානසමත්ථං පරිණායකරතනං පාතුහවති. සො රඤ්ඤො ජෙට්ඨපුත්තොව හොති. පකතියා එව සො පණ්ඩිතො ඛාත්තො මෙධාවී විභාවී. රඤ්ඤො පුඤ්ඤානුභාවං නිස්සාය පනස්ස අත්තනො කම්මානුභාවෙන පරචිත්තඤාණං උප්පජ්ජති. යෙන ද්වාදසයොජනාය රාජපරියාය චිත්තාචාරං ඤත්වා රඤ්ඤො හිතෙ ව අහිතෙ ව වචන්ථපෙතුං සමත්ථො හොති, සොපි තං අත්තනො ආනුභාවං දිස්වා තුට්ඨහදයො රාජානං සබ්බකිච්චානුසාසනෙන පචාරෙති. මහාසුදස්සනම්පි තට්ඨ පචාරෙසි. තෙන චුත්තං – “පුත වපරං...පෙ.... පරිණායකරතනං පාතුරහොසි”ති.

තත්ථ යපෙතබ්බං යපෙතුන්ති තස්මිං තස්මිං යානන්තරෙ යපෙතබ්බං යපෙතුං.

චතුඉද්ධිසමන්තාගතවණ්ණනා

252. සමවෙපාකිනියාති සමවිපාවනියා. ගහණියාති කම්මජතෙජොධාතුයා. තත්ථ යස්ස භුත්තමත්තොව ආභාරො ජීරති, යස්ස වා පන පුට්ඨත්තං විය තත්ථට්ඨ නිට්ඨති, උභොපෙතෙ න සමවෙපාකිනියා සමන්තාගතා. යස්ස පන පුත භත්තකාලෙ භත්තජන්දො උප්පජ්ජතෙව, අයං සමවෙපාකිනියා සමන්තාගතොති.

ධම්මපාසාදපොක්ඛරණිවණ්ණනා

253. මාපෙසි බොති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා ජනරාසිං කාරෙත්වා න මාපෙසි, රඤ්ඤො පන සහ චිත්තුප්පාදෙනෙව භූමිං භින්දිත්වා චතුරාසිති පොක්ඛරණිසහස්සානි නිබ්බත්තිංසු. තානි සන්ධායෙන චුත්තං. ද්විති චෙදිකාසීති එකාය ඉට්ඨකානං පරියන්තෙයෙව පරික්ඛිත්තා එකාය පරිවෙණපරිච්ඡෙදපරියන්තෙ. එතදහොසීති කස්මො අහොසි? එකදිවසං කිර නහත්වා ව පිවිත්වා ව ගච්ඡන්තං මහාජනං මහාපුරිසො ඔලොකෙත්වා ඉමෙ උම්මත්තකවෙසෙනෙව ගච්ඡන්ති. සවෙ එතෙසං එත්ථ පිළන්ධනපුප්ඵානි භවෙය්ගුං, හද්දකං සියාති. අථස්ස එතදහොසි. තත්ථ සබ්බොතුකන්ති පුප්ඵං නාම එකස්මිංයෙව උතුම්භි පුප්ඵති. අහං පන තථා කර්ස්සාමි – “යථා සබ්බෙසු උතුසු පුප්ඵස්සති”ති වින්තෙසිං. රොපාපෙසිති නානාවණ්ණඋප්පලබ්ඡාදීනි තතො තතො ආභරාපෙත්වා න රොපාපෙසි, සහ චිත්තුප්පාදෙනෙව පනස්ස සබ්බං ඉප්ඤ්ඤාති. තං ලොකො රඤ්ඤො රොපිතන්ති මඤ්ඤි. තෙන චුත්තං – “රොපාපෙසි”ති. තතො පට්ඨාය මහාජනො නානාප්පකාරං ජලජථලජමාලං පිළන්ධිත්වා තක්ඛන්තං කිළමානො විය ගච්ඡති.

254. අථ රාජා තතො උත්තරිපි ජනං සුඛසමප්පිතං කාතුකාමො – “යංනුනාහං ඉමාසං පොක්ඛරණිනං තීරෙ”තිආදිනා ජනස්ස සුඛවිධානං වින්තෙත්වා සබ්බං අකාසි. තත්ථ න්වාපෙසුන්ති අඤ්ඤො සරිරං උබ්බට්ඨෙසි, අඤ්ඤො චුණ්ණානි යොජෙසි, අඤ්ඤො තීරෙ නභායන්තස්ස උදකං ආහරි, අඤ්ඤො චත්ථානි පටිග්ගහෙසි වෙව අදාසි ව.

පට්ඨපෙසි බොති කථං පට්ඨපෙසි? ඉත්ථීනඤ්ච පුරිසානඤ්ච අනුච්ඡවිකෙ අලඪිකාරෙ කාරෙත්වා ඉත්ථීමත්තමෙව තත්ථ පරිවාරවසෙන සෙසං සබ්බං පරිව්වාගවසෙන යපෙත්වා රාජා මහාසුදස්සනො දානං දෙති, තං පරිභුඤ්ජ්ජානි හෙරිං වරාපෙසි. මහාජනො පොක්ඛරණිතීරං ආගන්ත්වා නහත්වා චත්ථානි පරිවත්තෙත්වා නානාගන්ධෙහි විලිත්තො පිළන්ධනවිචිත්තමාලො දානග්ගං ගන්ත්වා අනෙකප්පකාරෙසු යාගුහත්තබ්ජ්ජකෙසු අට්ඨවිධපානෙසු ව යො යං ඉච්ඡති, සො තං බාදිත්වා ව පිවිත්වා ව නානාවණ්ණානි බොමසුබ්බානි චත්ථානි නිවාසෙත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා යෙසං තාදිසානි අත්ථී, තෙ ඔභාය ගච්ඡන්ති. යෙසං පන නත්ථී, තෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. හත්ථීඅස්සයානාදිසුපි නිසීදිත්වා ථොකං විවරිත්වා අනත්ථීකා ඔභාය, අත්ථීකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. වරසයනෙසු නිපජ්ජිත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අනත්ථීකා ඔභාය, අත්ථීකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. ඉත්ථීහිපි සද්ධිං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අනත්ථීකා ඔභාය, අත්ථීකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. සත්තව්ධරතපසාධනානි ව පසාධෙත්වාපි සම්පත්තිං අනුභවිත්වා අනත්ථීකා ඔභාය, අත්ථීකා ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. තම්පි දානං උට්ඨාය සමුට්ඨාය දියතෙව. ජම්බුදීපවාසිකානං අඤ්ඤං කම්මං නත්ථී, රඤ්ඤො දානං පරිභුඤ්ජන්තාව විවරන්ති.

255. අථ බ්‍රාහ්මණගහපතිකා වින්තෙසුං – “අයං රාජා එවරුපං දානං දදන්තොපි ‘මය්හං තණ්ඩුලාදීනි වා බීරාදීනි වා දෙථා’ති න කිඤ්චි ආභරාපෙති, න බො පන අම්භාකං – ‘රාජා ආභරාපෙති’ති තුණ්ඪිමාසිතුං පතිරුප”න්ති තෙ බහුං

සාපතෙයාං සංහරිත්වා රක්ඛේදො උපනාමෙසුං. තස්මා – “අථ ඛො, ආනන්ද, බ්‍රාහ්මණගහපතිකා” තිආදිමාහ. එවං සමචින්තෙසුන්ති කස්මා එවං චින්තෙසුං? කස්සචි සරතො අප්පං ආහනං, කස්සචි ඛු. තස්මිං පටිසංහරියමානො – “කිං තවෙව සරතො සුන්දරං ආහනං, න මය්හං සරතො, කිං තවෙව සරතො ඛු, න මය්හ” න්ති එවං කලහසද්දොපි උප්පජ්ජෙයා, සො මා උප්පජ්ජිත්වාති එවං සමචින්තෙසුං.

256. එහි ත්වං සම්මාති එහි ත්වං වයස්ස. ධම්මං නාම පාසාදන්ති පාසාදස්ස නාමං ආරොපෙත්වාච ආණාපෙසි. විස්සකම්මො පන කිච මහන්තො දෙව පාසාදො හොතුති පටිපුච්ඡිත්වා දීඝතො යොජනං විත්ථාරතො අධිඝයොජනං සබ්බරතනමයොච හොතුති චුත්තෙපි ‘එවං හොතු, හද්දං තච වචන’ න්ති තස්ස පටිස්සුණිත්වා ධම්මරාජානං සම්පට්ච්ඡාපෙත්වා මාපෙසි. තත්ථ එවං හද්දං තචාති ඛො ආනන්දාති එවං හද්දං තච ඉති ඛො ආනන්ද. පටිස්සුන්තිවාති සම්පට්ච්ඡිත්වා, වත්වාති අත්ථො. තුණ්හිභාවෙනාති සමණධම්මපටිපත්තිකරණොකාසො මෙ භවිස්සතිති ඉච්ඡන්තො තුණ්හිභාවෙන අධිවාසෙසි. සාරමයොති වන්දනසාරමයො.

257. ද්විති වෙදිකාහිති එත්ථ එකා වෙදිකා පනස්ස උණ්හිසමත්ථකෙ අහොසි, එකා හෙට්ඨා පරිච්ඡෙදමත්ථකෙ.

258. දුද්දික්ඛො අහොසිති දුඋද්දික්ඛො, පභාසම්පත්තියා දුද්දසොති අත්ථො. මුසනීති හරති එන්ද්‍රාපෙති නිච්චලභාවෙන පතිට්ඨාතුං න දෙති. විද්ධෙති උබ්බිද්ධෙ, මෙසවිගමෙන දුරිභුතෙති අත්ථො. දෙවෙති ආකාසෙ.

259. මාපෙසි ඛොති අහං ඉමස්මිං යානෙ පොක්ඛරණිං මාපෙමි, තුම්භාකං සරාති භින්ද්වාති න එවං කාරෙත්වා මාපෙසි. විත්තුප්පාදවසෙනෙව පනස්ස භුමිං භින්දිත්වා තථාරූපා පොක්ඛරණිං අහොසි. තෙ සබ්බකාමෙහීති සබ්බෙහි ඉච්ඡිතිච්ඡිතවත්ථුහි, සමණෙ සමණපරික්ඛාරෙහි, බ්‍රාහ්මණෙ බ්‍රාහ්මණපරික්ඛාරෙහි සත්තප්පෙසිති.

පඨමභාණවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කුඩානසම්පත්තිවණ්ණනා

260. මහිද්ධිකොති විත්තුප්පාදවසෙනෙව චතුරාසිතිපොක්ඛරණිසහස්සානං නිබ්බන්තිසඬ්ඛාතාය මහතියා ඉද්ධියා සමන්තාගතො. මහානුභාවොති තෙසංයෙව අනුභවිතබ්බානං මහන්තතාය මහානුභාවෙන සමන්තාගතො. සෙයාථීදන්ති නිපාතො, තස්ස – “කතමෙසං තිණ්ණ” න්ති අත්ථො. දානස්සාති සම්පත්තිපරිච්චාගස්ස. දමස්සාති ආලවකසුත්තෙ පඤ්ඤා දමොති ආගතො. ඉධ අත්තානං දමෙන්නෙන කතං උපොසථකම්මං. සංයමස්සාති සීලස්ස.

බොධිසත්තපුබ්බයොගවණ්ණනා

ඉධ යත්වා පනස්ස පුබ්බයොගො වෙදිතබ්බො – රාජා කිර පුබ්බෙ ගහපතිකුලෙ නිබ්බන්ති. තෙන ච සමයෙන ධර්මානකස්සෙව කස්සපබුද්ධස්ස සාසනෙ එකො ථෙරො අරඤ්ඤෙ වාසං වසති, බොධිසත්තො අත්තනො කම්මෙන අරඤ්ඤං පටිට්ඨො ථෙරං දිස්වා උපසඬ්ඛිත්වා වන්දිත්වා ථෙරස්ස නිසජ්ජනට්ඨානවඩ්ඪකමනට්ඨානාති ඔලොකෙත්වා පුච්ඡි – “ඉධෙව, හන්තෙ, අයොගා වසති” ති? ආම, උපාසකාති සුන්වා – “ඉධෙව අයාස්ස පණ්ණසාලං කාතුං වට්ටති” ති චින්තෙත්වා අත්තනො කම්මං පභාය දබ්බසම්භාරං කොට්ටෙත්වා පණ්ණසාලං කත්වා ඡාදෙත්වා භික්තියො මත්තිකාය ලිම්පිත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා කට්ඨත්ථරණං කත්වා – “කරිස්සති නු ඛො පරිභොගං, න කරිස්සති” ති එකමන්තං නිසිදි. ථෙරො අත්තොගාමතො ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පටිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිසිදි. උපාසකොපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා සම්පෙ නිසින්නො “චාසුකා, හන්තෙ, පණ්ණසාලා” ති පුච්ඡි. චාසුකා, හද්දමුඛ, පබ්බජිතසාරූප්පාති. වසිස්සථ, හන්තෙ, ඉධාති? ආම, උපාසකාති, සො අධිවාසනාකාරෙන වසිස්සතිති ඤත්වා නිබ්බිදං මය්හං සරද්ධාරං ආගන්ත්වබ්බන්ති පටිජානාපෙත්වා – “එකං මෙ, හන්තෙ, වරං දෙථා” ති ආහ. අතික්කන්තවරා, උපාසක, පබ්බජිතාති. හන්තෙ, යඤ්ච කප්පති, යඤ්ච අනවජ්ජන්ති. වදෙහි උපාසකාති. හන්තෙ, නිබ්බද්ධවසනට්ඨානෙ නාම මනුස්සා මඬ්ඨගලෙ වා අමඬ්ඨගලෙ වා ආගමනං ඉච්ඡන්ති, අනාගච්ඡන්තස්ස කුප්ඤ්ඤාති. තස්මා අඤ්ඤං නිමන්තිතට්ඨානං ගන්ත්වාපි මය්හං සරං පටිසිත්වාච හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙතබ්බන්ති. ථෙරො අධිවාසෙසි.

සො පණ්ණසාලාය කට්ඨාටකං පත්ථරිත්වා මඤ්චපිට්ඨං පඤ්ඤාපෙසි, අපස්සෙනං නික්ඛිපි, පාදකථලිකං යපෙසි, පොක්ඛරණිං බණ්, වඩ්ඪකමං කත්වා වාලිකං ඔකිරි, මිගෙ ආගන්ත්වා භික්තිං සංසිත්වා මත්තිකං පාතෙන්නෙ දිස්වා කණ්ටකවතිං පරික්ඛිපි. පොක්ඛරණිං ඔහරිත්වා උදකං ආචලිකං කරොන්නෙ දිස්වා අත්තො පාසාණෙහි විනිත්වා බහි කණ්ටකවතිං පරික්ඛිපිත්වා අත්තොවතිපරියන්තෙ තාලපන්තියො රොපෙති, මහාවඩ්ඪකමෙ සම්මට්ඨට්ඨානං ආචලෙන්නෙ දිස්වා වඩ්ඪකමම්පි වතියා පරික්ඛිපිත්වා අත්තොවතිපරියන්තෙ තාලපන්තිං රොපෙසි. එවං ආවාසං නිට්ඨපෙත්වා ථෙරස්ස තිථිවරං, පිණ්ඩපාතං, ඔසධං, පරිභොගභාජනං, ආරකණ්ටකං, පිප්ඵලිකං, නබ්බිඡෙදනං, සුචිං, කත්තරයට්ඨිං, උපාහනං, උදකතුම්බං, ඡත්තං, දීපකපල්ලකං, මලහරණිං. පරිස්සාවනං, ධමකරණං, පත්තං, ථාලකං, යං වා පනඤ්ඤම්පි පබ්බජිතානං පරිභොගභාජනං, සබ්බං අදාසි. ථෙරස්ස බොධිසත්තෙන අදින්නපරික්ඛාරො නාම නාහොසි. සො සීලාති රක්ඛන්තො උපොසථං කරොන්නො යාවථීවං ථෙරං උපට්ඨති. ථෙරො තත්ථෙව වසන්තො අරහත්තං පත්වා පරිනිබ්බාසි.

බොධිසත්තොපි යාවතායුකං පුඤ්ඤං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා තතො වුතො මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්තො කුසාවතියා රාජධානියා නිබ්බත්තිත්වා මහාසුදස්සනො රාජා අහොසි.

“එවං නාතිමහත්තමිපි, පුඤ්ඤං ආයතනෙ කතං;
මහාවිපාකං හොතිති, කත්තබ්බං තං විභාවිතා”.

මහාවිසුභන්ති රජතමයං මහාකුටාගාරං. තත්ථ වසිතුකාමො හුත්වා අගමාසි, එත්තාවතා කාමචිතක්කාති කාමචිතක්ක තයා එත්තාවතා නිවත්තිතබ්බං, ඉතො පරං තුස්භං අභුමි, ඉදං ඤානාගාරං නාම, නයිදං තයා සද්ධිං වසනට්ඨානන්ති එවං තයො චිතක්කෙ කුටාගාරද්වාරෙයෙව නිවත්තෙසි.

261. පඨමජ්ඣානන්තිආදිසු විසුං කසිණපරිකම්මකිව්වං නාම නත්ථි. නිලකසිණෙන අත්ථෙ සති නිලමණිං, පිතකසිණෙන අත්ථෙ සති සුචණ්ණං, ලොහිතකසිණෙන අත්ථෙ සති රත්තමණිං, ඔදාතකසිණෙන අත්ථෙ සති රජතන්ති ඔලොකිතඔලොකිතට්ඨානෙන කසිණමෙව පඤ්ඤායති.

262. මෙන්තාසහගතෙනාතිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං සබ්බමිපි විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තමෙව. ඉති පාළියං වත්තාරි ඤානාති, වත්තාරි අප්පමඤ්ඤානෙව වුත්තාති. මහාපුරිසො පන සබ්බාපි අට්ඨ සමාපත්තියො, පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ච නිබ්බත්තෙන්වා අනුලොමපච්ලොමාදිවසෙන වුද්දසහාකාරෙහි සමාපත්තියො පටිසන්තො මධුපට්ටං පට්ටභමරො මධුරසෙන විය සමාපත්තිසුබ්බෙනෙව යාපෙති.

චතුරාසීතිනගරසහස්සාදිවණ්ණනා

263. කුසාවතීරාජධානිජපමුඛානීති කුසාවතී රාජධානී තෙසං නගරානං පමුඛා සබ්බසෙට්ඨාති අත්ථො. හත්තාභිභාරොති අභිහරිතබ්බහත්තං.

264. වස්සසතස්ස වස්සසතස්සාති කස්මා එවං චින්තෙසි? තෙසං සද්දෙන උක්කණ්ඨිත්වා, “සමාපන්නස්ස සද්දො කණ්ටකො”ති (අ. නි. 10.72) හි වුත්තං. තස්මා සද්දෙන උක්කණ්ඨිතො මහාපුරිසො. අථ කස්මා මා ආගච්ඡන්තුති න වදති? ඉදානි රාජා න පස්සතීති නිබ්ද්ධවත්තං න ලභිස්සන්ති, තං තෙසං මා උප්පජ්ජිත්ථාති න වදති.

සුභද්දාදෙවිඋපසඬකමනවණ්ණනා

265. එතදහොසීති කදා එතං අහොසි. රඤ්ඤො කාලඬකිරියදිවසෙ. තදා කිර දෙවතා චින්තෙසුං — “රාජා අනාථකාලඬකිරියං මා කරොතු, ඔරොධෙහි බහුහි ධිතුහි පුත්තෙහි පරිවාරිතොව කරොතු”ති. අථ දෙවිං ආවට්ටෙන්වා තස්සා එවං චින්තං උප්පාදෙසුං. පිතානි වත්ථානීති තානි කිර පකතියා රඤ්ඤො මනාපානි, තස්මා තානි පාරුප්ථාති ආහ. එත්ථෙව දෙවි කිට්ඨාති දෙවි ඉමං ඤානාගාරං නාම තුමිහෙහි සද්ධිං වසනට්ඨානං න හොති, ඤානරතිචින්දනට්ඨානං මම, මා ඉධ පාවිසීති.

266. එතදහොසීති ලොකෙ සත්තා නාම මරණාසන්නකාලෙ අතිවිය විරොචන්ති, තෙනස්ස රඤ්ඤො විජ්ජසන්නඉන්ද්‍රියභාවං දිස්වා එවං අහොසි, තතො මා රඤ්ඤො කාලඬකිරියා අහොසීති තස්ස කාලඬකිරියං අනිච්ඡමානා සම්පති ගුණමස්ස කථයිත්වා නිට්ඨමානාකාරං කරිස්සාමිති චින්තෙන්වා ඉමානි තෙ දෙව්‍යාතිආදිමාහ. තත්ථ ඡන්දං ජනෙහීති පෙමං උප්පාදෙහි, රතිං කරොහි. ජීවිතෙ අපෙක්ඛන්ති ජීවිතෙ සාපෙක්ඛං, ආලයං, තණ්හං කරොහීති අත්ථො.

එවං බො මං ත්වං දෙවීති “මයං බො, දෙව, ඉත්ථියො නාම පබ්බජිතානං උපවාරකථං න ජානාම, කථං වදාම මහාරාජා”ති රාජානං “පබ්බජිතො අය”න්ති මඤ්ඤමානාය දෙවියා වුත්තෙ — “එවං බො මං, ත්වං දෙවි, සමුදාවරාහී”තිආදිමාහ. ගරහිතානි බුද්ධෙහි පච්චෙකබුද්ධෙහි සාවකෙහි අඤ්ඤෙහි ව පණ්ඩිතෙහි බහුස්සුතෙහි ගරහිතා. කිං කාරණා? සාපෙක්ඛකාලකිරියා හි අත්තනොයෙව ගෙහෙ යක්ඛකුක්කුරඅජගොණමහිංසමුසිකකුක්කුරඋපාකාමඬගුලාදිභාවෙන නිබ්බත්තනකාරණං හොති.

268. අථ බො, ආනන්ද, සුභද්දා දෙවි අස්සුති පුඤ්ඤිත්වාති දෙවි එකමන්තං ගන්ත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා අස්සුති පුඤ්ඤිත්වා එතදවොච.

බ්‍රහ්මලොකුපගමවණ්ණනා

269. ගහපතිස්ස වාති කස්මා ආහ? තෙසං කිර සොණසෙට්ඨිපුත්තාදීනං විය මහති සම්පත්ති හොති, සොණස්ස කිර සෙට්ඨිපුත්තස්ස එකා හත්තපාති ද්වෙ සතසහස්සාති අග්ඝති. ඉති තෙසං තාදිසං හත්තං භුත්තානං මුහුත්තං හත්තසම්මදො හත්තමුච්ඡා හත්තකිලමථො හොති.

271. යං තෙන සමයෙන අප්ඣාචසාමිති යත්ථ වසාමි, තං එකංයෙව නගරං හොති, අවසෙසෙසු පුත්තධිතාදයො වෙව දාසමනුස්සා ව වසිංසු. පාසාදකුටාගාරෙසුපි එසෙව නයො. පල්ලඬකාදිසුපි එකංයෙව පල්ලඬකං පරිභුක්ඡති, සෙසා පුත්තාදීනං පරිභොගා හොන්ති. ඉත්ථීසුපි එකාච පච්චුපට්ඨාති, සෙසා පරිවාරමත්තා හොන්ති, පරිදහාමිති එකමෙව දුස්සයුගං නිවාසෙමි, සෙසානි පරිවාරත්වා විවරන්තානං අසිතිසහස්සාධිකානං සොළසන්තං පුරිසසතසහස්සානං හොන්ති. භුක්ඡාමිති පරමප්පමාණෙන නාළිකොදනමත්තං භුක්ඡාමි, සෙසං පරිවාරත්වා විවරන්තානං චත්තාලිසසහස්සාධිකානං අට්ඨන්තං පුරිසසතසහස්සානං හොතිති දස්සෙති. එකථාලිපාකො හි දස්සන්තං ජනානං පහොති.

එතානි පන චතුරාසිති නගරසහස්සානි වෙව පාසාදසහස්සානි ව කුටාගාරසහස්සානි ව එකිස්සායෙව පණණසාලාය නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති පල්ලඬකසහස්සානි නිපජ්ජන්තංය දින්තමක්ඤ්චකස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති හත්ථිසහස්සානි අස්සසහස්සානි රථසහස්සානි නිසිදන්තංය දින්තපිඨස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති මණ්ඩසහස්සානි එකදිපස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති පොක්ඛරණ්ණසහස්සානි එකපොක්ඛරණ්ණයා නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති ඉත්ථීසහස්සානි පුත්තසහස්සානි ගහපතිසහස්සානි පරිභොගභාජනපත්තථාලක ධම්කරණ පරිස්සාවන ආරකණ්ටක පිප්ඵලක නඬච්ඡෙදන කුක්ඤ්චිකණ්ණමලහරණ්ණ පාදකථලික උපාහන ඡත්ත කත්තරයට්ඨිදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති ධෙනුසහස්සානි ගොරසදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති චන්දකොටිසහස්සානි නිවාසනපාරුපනදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාති. චතුරාසිති ථාලිපාකසහස්සානි භොජනදානස්ස නිස්සන්දෙන නිබ්බත්තාතිති වෙදිතබ්බාති.

272. එවං හගවා මහාසුදස්සනස්ස සම්පත්තිං ආදිතො පට්ඨාය විත්ථාරෙන කථෙත්වා සබ්බං තං දාරකානං පංස්වාගාරකීළනං විය දස්සෙත්තො පරිනිබ්බානමක්ඤ්චකෙ නිපන්තොව පස්සානන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ විපරිණතානි පකතිවිජ්ඣනෙන නිබ්බුතපදිපො විය අපක්ඤ්ඤත්තිකභාවං ගතා. එවං අනිච්චා බො, ආනන්ද, සඬබ්බාරාති එවං හුත්වා අභාවට්ඨෙන අනිච්චා.

එත්තාවතා හගවා යථා නාම පුරිසො සතහත්ථුබ්බෙධෙව චම්පකරුක්ඛෙ නිස්සෙණං බන්ධිත්වා අභිරුහිත්වා චම්පකපුප්ඵං ආදාය නිස්සෙණං මුක්ඤ්චන්තො ඔතරෙය්, එවමෙව නිස්සෙණං බන්ධන්තො විය අනෙකචස්සකොටිසතසහස්සුබ්බෙධං මහාසුදස්සනසම්පත්තිං ආරුය්හ සම්පත්තිමත්ථකෙ ධීතං අනිච්චලක්ඛණං ආදාය නිස්සෙණං මුක්ඤ්චන්තො විය ඔතිණ්ණො. තෙනෙව පුබ්බෙ වසහරාජා දිසභාණකත්ථෙරානං ලොහපාසාදස්ස පාචිනපස්සෙ අම්බලට්ඨිකායං ඉමං සුත්තං සප්ඣායන්තානං සුත්තං – “කිං, හො, මය්හං අය්‍යාකෙන එත්ථ චුත්තං, අත්තනො බාදිතපිතට්ඨානෙ සම්පත්තිමෙව කථෙති”ති වින්තෙන්තො – “එවං අනිච්චා බො, ආනන්ද, සඬබ්බාරා”ති චුත්තකාලෙ “ඉමං, හො, දිස්වා පක්ඤ්චගි චක්ඛුගි චක්ඛුමතා එවං චුත්ත”න්ති වාමහත්ථං සමික්ඤ්ඡිත්වා දක්ඛිණහත්ථෙත අප්ඵොටෙත්වා – “සාධු සාධු”ති තුට්ඨහදයො සාධුකාරං අදාසි.

එවං අද්ධුවාති එවං උදකපුප්ඵුළාදයො විය ධුවහාවට්ඨිතා. එවං අනස්සාසිකාති එවං සුපිනකෙ පිතපානීයං විය අනුලිත්තචන්දනං විය ව අස්සාසට්ඨිතා.

සරිරං නික්ඛිපෙය්‍යාති සරිරං ඡඩ්ඬෙය්. ඉදානි අක්ඤ්ඤස්ස සරිරස්ස නික්ඛෙපො වා පටිජග්ගනං වා නත්ථි කිලෙසපහීනත්තා, ආනන්ද, තථාගතස්සානි වදති. ඉදං පන චත්ථා පුන ථෙරං ආමන්තෙසි, චක්කචත්තිනො ආනුභාවො නාම රක්ඤ්ඤො පබ්බජිතස්ස සත්තමෙ දිවසෙ අන්තරධායති. මහාසුදස්සනස්ස පන කාලඬකිරියතො සත්තමෙව දිවසෙ සත්තරත්තපාකාරා සත්තරත්තනාලා චතුරාසිති පොක්ඛරණ්ණසහස්සානි ධම්මපාසාදො ධම්මපොක්ඛරණ්ණ චක්කරත්තන්ති සබ්බමෙතං අන්තරධායිති. හත්ථිආදිසු පන අයං ධම්මතා බිණ්ණායුකා සහෙව කාලඬකරොන්ති. ආයුසෙසෙ සති හත්ථීරත්තං උපොසථකුලං ගච්ඡති, අස්සරත්තං වලාහකකුලං, මණ්ඩරත්තං වෙපුල්ලපබ්බතමෙව ගච්ඡති. ඉත්ථීරත්තස්ස ආනුභාවො අන්තරධායති. ගහපතිරත්තස්ස චක්ඛු පාකතිකමෙව හොති. පරිණායකරත්තස්ස වෙය්‍යන්තීයං නස්සති.

ඉදමචොව හගවාති ඉදං පාළියං ආරුල්භක්ඤ්ච අනාරුල්භක්ඤ්ච සබ්බං හගවා අවොව. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථායං

මහාසුදස්සනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. ජනවසහසුත්තවශ්ණනා

නාතිකියාදිබ්‍යාකරණවශ්ණනා

273-275. එවං මෙ සුතන්ති ජනවසහසුත්තං. තත්‍රායං අනුත්තානපදවශ්ණනා – පරිතො පරිතො ජනපදෙසුති සමන්තා සමන්තා ජනපදෙසු. පරිවාරකෙති බුද්ධධම්මසංඝානං පරිවාරකෙ. උපපත්තිසුති ඤාණගතිපුඤ්ඤානං උපපත්තිසු. කාසිකොසලෙසුති කාසිසු ව කොසලෙසු ව, කාසිරට්ඨෙ ව කොසලරට්ඨෙ වාති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථං. අභිගමගධයොනකකම්බොජඅස්සකඅවන්තිරට්ඨෙසු පන ජසු න බ්‍යාකරොති. ඉමෙසං පන සොළසන්තං මහාජනපදානං පුරිමෙසු දසසුයෙව බ්‍යාකරොති. නාතිකියාති නාතිකගාමවාසිනො.

තෙනාති තෙන අනාගාමිආදිභාවෙන. සුත්වාති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා බ්‍යාකරොත්තස්ස හගවතො පඤ්භාබ්‍යාකරණං සුත්වා තෙසං අනාගාමිආදිසු නිට්ඨංඝිතා හුත්වා. තෙන අනාගාමිආදිභාවෙන අත්තමනා අහෙසුං. අට්ඨකථායං පන තෙනාති තෙ නාතිකියාති වුත්තං. එතස්මිං අත්ථෙ න-කාරො නිපාතමත්තං හොති.

ආනන්දපරිකථාවශ්ණනා

277. හගවන්තං කිත්තයමානරූපොති අහො බුද්ධො, අහො ධම්මො, අහො සංඝො; අහො ධම්මො ස්වාක්ඛාතොති එවං කිත්තයන්තොව කාලමකාසි. බහුජනො පසීදෙය්‍යාති අම්භාකං පිතා මාතා භාතා හගිති පුත්තො ධිතා සහායකො, තෙන අම්හෙහි සද්ධිං එකතො භුත්තා, එකතො සයිතා, තස්ස ඉදඤ්චිදඤ්ච මනාපං අකරිමිහ, සො කිර අනාගාමි සකදාගාමි සොතාපන්නො; අහො සාධු, අහො සුට්ඨුති එවං බහුජනො පසාදං ආපජ්ජෙය්‍ය.

278. ගතින්ති ඤාණගතිං. අභිසම්පරායන්ති ඤාණාභිසම්පරායමෙව. අද්දසා බොති කිත්තකෙ ජනෙ අද්දසා? චතුර්විසතිසතසහස්සාති.

279. උපසන්නපදිස්සොති උපසන්නදස්සනො. භාතිරිවාති අතිවිය භාති, අතිවිය විරොවති. ඉන්ද්‍රියානන්ති මනච්ඡට්ඨානං ඉන්ද්‍රියානං. අද්දසං බො අහං ආනන්දාති නෙව දස, න ටිසති, න සතං, න සහස්සං, අනුනාධිකාති චතුර්විසතිසතසහස්සාති අද්දසන්ති ආහ.

ජනවසහසක්ඛවශ්ණනා

280. දිස්වා පන මෙ එත්තකො ජනො මං නිස්සාය දුක්ඛා පමුත්තොති බලවසොමනස්සං උප්පජ්ජී, චිත්තං පසීදි, චිත්තස්ස පසන්තන්තා චිත්තසමුට්ඨානං ලොභිතං පසීදි, ලොභිතස්ස පසන්තන්තා මනච්ඡට්ඨානි ඉන්ද්‍රියානි පසීදිංසුති සබ්බමිදං වත්වා අට්ඨ බො ආනන්දාතිආදිමාහ. තත්ථ යස්මා සො හගවතො ධම්මකථං සුත්වා දසසහස්සාධිකස්ස ජනසතසහස්සස්ස ජෙට්ඨකො හුත්වා සොතාපන්නො ජාතො, තස්මා ජනවසහොතිස්ස නාමං අහොසි.

ඉතො සත්තාති ඉතො දෙවලොකා වචිත්වා සත්ත. තතො සත්තාති තතො මනුස්සලොකා වචිත්වා සත්ත. සංසාරාති චතුද්දසාති සබ්බාපි චතුද්දසබන්ධපටිපාටියො. නිවාසමභිජානාමිති ජාතිවසෙන නිවාසං ජානාමි. යත්ථ මෙ වුසිතං පුරෙති යත්ථ දෙවෙසු ව වෙස්සවණස්ස සහබ්‍යානං උපගතෙන මනුස්සෙසු ව රාජභුතෙන ඉතො අත්තභාවතො පුරෙයෙව මයා වුසිතං. පුරෙ එවං වුසිතන්තා එව ව ඉදානි සොතාපන්නො හුත්වා තිසු වත්ථුසු බහුං පුඤ්ඤං කත්වා තස්සානුභාවෙන උපරි නිබ්බන්තිතුං සමත්ථොපි දීඝරත්තං වුසිතට්ඨානෙ නිකන්තියා බලවතාය එත්ථෙව නිබ්බන්තො.

281. ආසා ව පන මෙ සන්තිට්ඨන්ති ඉම්නාහං සොතාපන්නොති න සුත්තප්පමත්තොව හුත්වා කාලං විනිනාමෙසිං. සකදාගාමිමග්ගත්ථාය පන මෙ විපස්සනා ආරද්ධා. අජ්ජෙව අජ්ජෙව පටිච්ඡික්ඛිස්සාමිති එවං සඋස්සාහො විහරාමිති දස්සෙති. යදග්ගෙති ලට්ඨිවනුය්‍යානෙ පඨමදස්සනෙ සොතාපන්නදිවසං සන්ධාය වදති. තදග්ගෙ අහං, හන්තෙ, දීඝරත්තං අවිනිපාතො අවිනිපාතං සඤ්ජානාමිති තංදිවසං ආදිං කත්වා, අහං, හන්තෙ, පුරිමං චතුද්දසඅත්තභාවසංඝාතං දීඝරත්තං අවිනිපාතො ලට්ඨිවනුය්‍යානෙ සොතාපන්නිමග්ගවසෙන අධිගතං අවිනිපාතධම්මතං සඤ්ජානාමිති අත්ථො. අනච්ඡරියන්ති අනුඅච්ඡරියං. චිත්තයමානං පුනජ්ජනං අච්ඡරියමෙවිදං යං කෙනවිදෙව කරණියෙන ගච්ඡන්තො හගවන්තං අත්තරාමග්ගෙ අද්දසං. ඉදමපි අච්ඡරියං යඤ්ච වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස සයංපරිසාය භාසතො හගවතො දිට්ඨසදිසමෙව සම්මුඛා සුතං. ද්දෙව පච්චයාති අත්තරාමග්ගෙ දිට්ඨභාවො ව වෙස්සවණස්ස සම්මුඛා සුතං ආරොචෙතුකාමතා ව.

දෙවසභාවශ්ණනා

282. සන්තිපතිතාති කස්මා සන්තිපතිතා? තෙ කිර චතුභි කාරණෙහි සන්තිපත්ති. වස්සුපනායිකසංඝගහත්ථං, පවාරණාසංඝගහත්ථං, ධම්මසවනත්ථං, පාරිච්ඡන්තකකිළානුභවනත්ථන්ති. තත්ථ ස්වෙ වස්සුපනායිකාති

ආසාල්හිපුණ්ණමාය ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවා සුධම්මාය දෙවසභාය සන්නිපතිත්වා මන්තෙන්ති අසුකවිහාරෙ එකො
හික්ඛු වස්සුපගතො, අසුකවිහාරෙ ද්වෙ තයො චත්තාරො පඤ්ච දස වීසති තිංසං චත්තාලීසං පඤ්ඤාසං සතං සහස්සං
හික්ඛු වස්සුපගතො, එත්තේත්ථ යානෙ අය්‍යානං ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොථාති එවං වස්සුපනායිකසභිගහො කතො
හොති.

තදාපි එතෙනෙව කාරණෙන සන්නිපතිතා. ඉදං තෙසං හොති ආසනස්මිත්ති ඉදං තෙසං චතුත්තං මහාරාජානං
ආසනං හොති. එවං තෙසු නිසින්නෙසු අප්පච්ඡා අමිහාකං ආසනං හොති.

යෙනත්තේත්තාති යෙන වස්සුපනායිකත්තේත්තා. තං අත්ථං විත්තයිත්තවා තං අත්ථං මන්තයිත්තවාති තං
අරඤ්ඤවාසිනො හික්ඛුසඤ්ඤාසං ආරක්ඛත්ථං විත්තයිත්තවා. එත්තේත්ථ වුට්ඨහික්ඛුසඤ්ඤාසං ආරක්ඛං සංවිදහථාති
චතුති මහාරාජෙහි සද්ධිං මන්තෙන්වා. චුත්තවචනාපි තත්ති තෙත්තිංස දෙවපුත්තා වදන්ති, මහාරාජානො චුත්තවචනා
නාම. තථා තෙත්තිංස දෙවපුත්තා පච්චානුසාසන්ති, ඉතරෙ පච්චානුසිට්ඨවචනා නාම. පද්දවයෙපි පන තත්ති
නිපාතමත්තමෙව. අවිපක්කත්තාති අගතා.

283. උළාරොති විපුලො මහා. දෙවානුභාවන්ති යා සා සබ්බදෙවතානං චත්ථාලඤ්ඤාසං විමානසරිරානං පහා ද්වාදස
යොජනාති ඵරති. මහාපුඤ්ඤානං පන සරිරජපහා යොජනසතං ඵරති. තං දෙවානුභාවං අතික්කමිත්තවා.

බ්‍රහ්මනො හෙතං පුබ්බනිමිත්තන්ති යථා සූරියස්ස උදයතො එතං පුබ්බභිගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං
අරුණුග්ගං, එවමෙව බ්‍රහ්මනොපි එතං - “පුබ්බනිමිත්ත”න්ති දීපෙති.

සනඬිකුමාරකථාවණ්ණනා

284. අනභිසම්භවනියොති අපත්තබ්බො, න තං දෙවා තාවතිංසා පස්සන්තිති අත්ථො. වක්ඛුපථස්මිත්ති
වක්ඛුපසාදෙ ආපාථෙ වා. සො දෙවානං වක්ඛුස්ස ආපාථෙ සම්භවනියො පත්තබ්බො න හොති, න අභිභවතිති චුත්තං
හොති. හෙට්ඨා හෙට්ඨා හි දෙවතා උපරුපරි දෙවානං ඔළාරිකං කත්වා මාපිතමෙව අත්තභාවං පස්සිතුං සක්කොන්ති,
වෙදපට්ඨාහන්ති කුට්ඨිපට්ඨාහං. අධුනාභිසිත්තො රජ්ජෙනාති සම්පති අභිසිත්තො රජ්ජෙන. අයං පනත්ථො
දුට්ඨගාමණිඅභයවත්ථුනා දීපෙතබ්බො -

සො කිර ද්වන්තිංස දම්මෙරාජානො චිත්තවා අනුරාධපුරෙ පත්තාභිසෙකො කුට්ඨසොමනස්සෙන මාසං නිද්දං න
ලභි, තතො - “නිද්දං න ලභාමි, හන්තෙ”ති හික්ඛුසඤ්ඤාසං ආචික්ඛි. තෙන හි, මහාරාජ, අප්ප උපොසථං අධිට්ඨාහිති.
සො ව උපොසථං අධිට්ඨාසි. සඤ්ඤා ගන්ත්වා - “විත්තයමකං සජ්ඣායථා”ති අට්ඨ ආභිධම්මිකහික්ඛු පෙසෙසි. තෙ
ගන්ත්වා - “නිපජ්ජ ත්වං, මහාරාජා,”ති චත්තවා සජ්ඣායං ආරභිංසු. රාජා සජ්ඣායං සුණන්තොව නිද්දං ඔක්කමි.
ථෙරා - රාජානං මා පබ්බොධයිත්තාති පක්කමිංසු. රාජා දුතියදිවසෙ සූරියුග්ගමනෙ පබුජ්ඣත්තවා ථෙරෙ අපස්සන්තො -
“කුභිං අය්‍යා”ති පුච්ඡි. කුමහාකං නිද්දොක්කමනභාවං ඤත්වා ගතාති. නත්ථි, හො, මය්හං අය්‍යාකස්ස දාරකානං
අජානනකභෙසජ්ජං නාම, යාව නිද්දාභෙසජ්ජමිපි ජානන්ති යෙවාති ආහ.

පඤ්චසිඤ්ඤාති පඤ්චසිඤ්ඤාගන්ධබ්බසදිසො හුත්වා. පඤ්චසිඤ්ඤාගන්ධබ්බදෙවපුත්තස්ස කිර සබ්බදෙවතා අත්තභාවං
මමායන්ති. තස්මා බ්‍රහ්මාපි තාදිසංයෙව අත්තභාවං නිමිතින්තවා පාතුරහොසි. පල්ලඤ්ඤා නිසිදිති පල්ලඤ්ඤා
ආභුජිත්වා නිසිදි.

විස්සට්ඨොති සුමුත්තො අපලිබුද්ධො. විඤ්ඤෙය්‍යොති අත්ථවිඤ්ඤාපනො. මඤ්ජුති මධුරො මුදු. සවතියොති
සොතබ්බයුත්තකො කණ්ණසුබ්බො. බිත්ථුති එකග්ගෙනො. අවිසාරිති සුවිසදො අවිප්පකිණ්ණො. ගම්භිරොති
නාහිමුලතො පටියාය ගම්භිරසමුට්ඨිතො, න ඡිව්භාදන්තමට්ඨකාලමත්තජපහාරසමුට්ඨිතො. එවං සමුට්ඨිතො හි
අමධුරො ව හොති, න ව දුරං සාවෙති. නින්නාදිති මහාමෙසමුද්ධිගසද්දො විය නින්නාදයුත්තො. අපිචෙත්ථ පච්ඡමං
පච්ඡමං පදං පුරිමස්ස පුරිමස්ස අත්ථොයෙවාති වෙදිතබ්බො. යථාපරිසන්ති යත්තකා පරිසා, තත්තකමෙව
විඤ්ඤාපෙති. අන්තො පරිසායං යෙවස්ස සද්දො සම්පරිවත්තති, න බහිද්ධා විධාවති. යෙ හි කෙවිති ආදි බහුජනහිතාය
පටිපත්තභාවදස්සනත්ථං වදති. සරණං ගතාති න යථා වා තථා වා සරණං ගතෙ සන්ධාය වදති.
නිබ්බෙමතිකගහිතසරණෙ පන සන්ධාය වදති. ගන්ධබ්බකායං පරිපුරෙන්නිති ගන්ධබ්බදෙවගණං පරිපුරෙන්නි. ඉති
අමිහාකං සත්ථු ලොකෙ උප්පන්නකාලතො පටියාය ඡ දෙවලොකාදිසු පිට්ඨං කොට්ටෙන්වා පුරිතනාළි විය
සරවනනළවනං විය ව නිරන්තරං ජාතපරිසාති ආහ.

භාවිතඉද්ධිපාදවණ්ණනා

287. යාවසුපඤ්ඤත්තා විමෙ තෙන භගවතාති තෙන මය්හං සත්ථාරා භගවතා යාව සුපඤ්ඤත්තා යාව සුකථිතා.
ඉද්ධිපාදාති එත්ථ ඉජ්ඣනට්ඨෙත ඉද්ධි, පතිට්ඨානට්ඨෙත පාදාති වෙදිතබ්බො. ඉද්ධිපහුතායාති ඉද්ධිපහොනකතාය.
ඉද්ධිවිසවිතායාති ඉද්ධිවිපජ්ජනභාවාය, පුනජ්ජනං ආසෙවනවසෙන විණ්ණවසිතායාති චුත්තං හොති.

ඉද්ධිවිකුඛිකතායානි ඉද්ධිවිකුඛිකතභාවාය, නානප්පකාරතො කත්වා දස්සනත්ථාය.
 ඡන්දසමාධිප්පධානසඛිකරසමන්තාගතන්තිආදිසු ඡන්දහෙතුකො ඡන්දාධිකො වා සමාධි ඡන්දසමාධි,
 කත්තුකම්මානාඡන්දං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධිස්සෙනං අධිවචනං. පධානභූතා සඛිකාරා පධානසඛිකාරා.
 චතුකිච්චසාධකස්ස සම්මප්පධානවීරියස්සෙනං අධිවචනං. සමන්තාගතන්ති ඡන්දසමාධිනා ව පධානසඛිකාරෙන ව
 උපෙනං. ඉද්ධිපාදන්ති නිප්ඵන්තිපරියායෙන ඉප්ප්ඤ්ඤාචරිතසම්පයුත්තානං ඡන්දසමාධිපධානසඛිකාරානං
 අධිට්ඨානට්ඨෙන පාදභූතො සෙසවිත්තවෙනසිකරාසීති අත්ථො. චුත්තඤ්ඤෙනං – “ඉද්ධිපාදොති තථාභූතස්ස
 වෙදනාක්ඛන්ධො, සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, සඛිකාරක්ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො”ති (විභ. 434). ඉමිනා නයෙන
 සෙසෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. යථෙව හි ඡන්දං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධි ඡන්දසමාධිති චුත්තො, එවං වීරියං,
 චිත්තං, චිමංසං අධිපතිං කරිත්වා පටිලද්ධසමාධි චිමංසාසමාධිති වුවචති. අපිච උපචාරප්ප්ඤ්ඤානං පාදො, පඨමප්ප්ඤ්ඤානං
 ඉද්ධි. සඋපචාරං පඨමප්ප්ඤ්ඤානං පාදො, දුතියප්ප්ඤ්ඤානං ඉද්ධිති එවං පුබ්බභාගෙ පාදො, අපරභාගෙ ඉද්ධිති එවමෙත්ථ
 අත්ථො වෙදිතබ්බො. විත්ථාරෙන ඉද්ධිපාදකථා විසුද්ධිමග්ගෙ ව විභභිගට්ඨකථාය ව චුත්තා.

කෙච් පන “නිප්ඵන්තා ඉද්ධි. අනිප්ඵන්තො ඉද්ධිපාදො”ති වදන්ති, තෙසං වාදමද්දනත්ථාය අභිධම්මෙ
 උත්තරවුළුකචාරො නාම ආභතො – “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා ඡන්දිද්ධිපාදො, වීරියිද්ධිපාදො, චිත්තිද්ධිපාදො,
 චිමංසිද්ධිපාදො. තත්ථ කතමො ඡන්දිද්ධිපාදො? ඉධ භික්ඛු යස්මිං සමයෙ ලොකුත්තරං ඤානං භාවෙති නියායානිකං
 අපවයගාමිං දිට්ඨිගතානං පහානාය පඨමාය භූමියා පත්තියා විචිච්චෙව කාමෙහි පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති
 දුක්ඛාපට්ඨං දන්ධාභිඤ්ඤං. යො තස්මිං සමයෙ ඡන්දො ඡන්දිකතා කත්තුකම්මානා කුසලො ධම්මචිත්තදො, අයං
 වුවචති ඡන්දිද්ධිපාදො, අවසෙසා ධම්මා ඡන්දිද්ධිපාදසම්පයුත්තා”ති (විභ. 458). ඉමෙ පන ලොකුත්තරවසෙනෙව
 ආගතා. තත්ථ රට්ඨපාලත්ථෙරො ඡන්දං ධුරං කත්වා ලොකුත්තරං ධම්මං නිබ්බන්තෙසි. සොණත්ථෙරො වීරියං ධුරං
 කත්වා, සම්භූතත්ථෙරො චිත්තං ධුරං කත්වා, ආයස්මා මොඝරාජා චිමංසං ධුරං කත්වාති.

තත්ථ යථා චතුසු අමච්චපුත්තෙසු යානන්තරං පත්ථෙත්වා රාජානං උපනිස්සාය විහරන්තෙසු එකො උපට්ඨානෙ
 ඡන්දජානො රඤ්ඤො අප්ප්ඤ්ඤාසයඤ්ඤා රුච්ඤ්ඤා ඤාත්වා දිවා ව රත්තො ව උපට්ඨන්තො රාජානං ආරාධෙත්ථා
 යානන්තරං පාපුණි. යථා සො, එවං ඡන්දධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බන්තකො වෙදිතබ්බො.

එකො පන – “දිවසෙ දිවසෙ උපට්ඨානතුං කො සක්කොති, උප්පන්නෙ කිච්චෙ පරක්කමෙන ආරාධෙස්සාමි”ති
 කුපිතෙ පච්චන්තෙ රඤ්ඤො පභිතො පරක්කමෙන සත්තුමද්දනං කත්වා යානන්තරං පාපුණි. යථා සො, එවං
 වීරියධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බන්තකො වෙදිතබ්බො.

එකො – “දිවසෙ දිවසෙ උපට්ඨානම්පි උරෙන සත්තිසරපට්චිත්තම්පි භාරොයෙව, මන්තබ්බලෙන
 ආරාධෙස්සාමි”ති බත්තච්ඡජාය කතපරිවයන්තා මන්තසංවිධානෙන රාජානං ආරාධෙත්ථා යානන්තරං පාපුණාති. යථා
 සො, එවං චිත්තධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බන්තකො වෙදිතබ්බො.

අපරො – “කිං ඉමෙහි උපට්ඨානාදිහි, රාජානො නාම ජාතිසම්පන්නස්ස යානන්තරං දෙන්ති, තාදිසස්ස දෙන්තො
 මය්හං දස්සති”ති ජාතිසම්පන්නිමෙව නිස්සාය යානන්තරං පාපුණි, යථා සො, එවං සුපරිසුද්ධං චිමංසං නිස්සාය
 චිමංසධුරෙන ලොකුත්තරධම්මනිබ්බන්තකො වෙදිතබ්බො.

අනෙකච්ඡිතන්ති අනෙකච්චිධං. ඉද්ධිවිධන්ති ඉද්ධිකොට්ඨාසං.

තිව්ධඔකාසාධිගමවණ්ණනා

288. සුඛස්සාධිගමායානි ඤානසුඛස්ස මග්ගසුඛස්ස ඵලසුඛස්ස ව අධිගමාය. සංසට්ඨොති සම්පයුත්තවිත්තො.
 අරියධම්මන්ති අරියෙන ගගවතා බුද්ධෙන දෙසිතං ධම්මං. සුඤ්ඤාති සත්ථු සම්මුඛා භික්ඛුභික්ඛුනිආදිහි වා දෙසියමානං
 සුඤ්ඤාති. යොනිසො මනසිකාරොති උපායතො පට්තො කාරණතො ‘අනිච්ච’න්තිආදිවසෙන මනසි කාරොති.
 “යොනිසො මනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පට්මනසිකාරො, අනිච්චෙ අනිච්චන්ති දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති අනත්තති
 අනත්තාති අසුභෙ අසුභන්ති සච්චානුලොමිකෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා අන්වාචට්ටනා ආභොගො සමන්තාභාරො
 මනසිකාරො, අයං වුවචති යොනිසොමනසිකාරො”ති. එවං චුත්තෙ යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං ආරභතිති අත්ථො.
 අසංසට්ඨොති වත්ථුකාමෙහිපි කිලෙසකාමෙහිපි අසංසට්ඨො විහරති. උප්පජ්ජති සුඛන්ති උප්පජ්ජති පඨමප්ප්ඤ්ඤානසුඛං.
 සුඛා භියොසා සොමනස්සන්ති සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස ඤානසුඛපච්චියා අපරාපරං සොමනස්සං උප්පජ්ජති. පමුදාති
 තුට්ඨාකාරතො දුබ්බලපීති. පාමොජ්ජන්ති බ්ලවතරං පිතිසොමනස්සං. පඨමො ඔකාසාධිගමොති පඨමප්ප්ඤ්ඤානං
 පඤ්ඤානිවරණානි වික්ඛම්භෙන්වා අත්තනො ඔකාසං ගහෙන්වා තිට්ඨති, තස්මා “පඨමො ඔකාසාධිගමො”ති චුත්තං.

ඔළාරිකාති එත්ථ කායවච්ඡිකාරා තාව ඔළාරිකා භොන්තු, චිත්තසඛිකාරා කථං ඔළාරිකාති? අප්පභීනන්තා.
 කායසඛිකාරා හි චතුත්ථප්ප්ඤ්ඤානෙන පභියන්ති, වච්ඡිකාරා දුතියප්ප්ඤ්ඤානෙන, චිත්තසඛිකාරා නිරොධසමාපත්තියා. ඉති
 කායවච්ඡිකාරෙසු පභිනෙසුපි තෙ තිට්ඨන්තියෙවාති පභිනෙ උපාදාය අප්පභීනන්තා ඔළාරිකා නාම ජාතා. සුඛන්ති

නිරෝධා වුවද හත්තස්ස උප්පන්නං වතුත්ථජ්ඣානිකඵලසමාපත්තිසුඛං. සුඛා භියොසා සොමනස්සති ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස අපරාපරං සොමනස්සං. දුතියො ඔකාසාධගමොති වතුත්ථජ්ඣානං සුඛං දුක්ඛං වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨති, තස්මා “දුතියො ඔකාසාධගමො”ති චුත්තං. දුතියතනියජ්ඣානානි පනෙත්ථ වතුත්ථෙ ගභිතෙ ගභිතානෙව හොන්තිති විසුං න චුත්තානිති.

ඉදං කුසලන්තිආදීසු කුසලං නාම දසකුසලකම්මපථා. අකුසලන්ති දසඅකුසලකම්මපථා. සාචජ්ජදුකාදයොපි එතෙසං වසෙනෙව වෙදිතබ්බා. සබ්බඤ්චෙව පනෙතං කණ්හඤ්ච සුක්කඤ්ච සප්පට්භාගඤ්චාති කණ්හසුක්කසප්පට්භාගං. නිබ්බානමෙව හෙතං අප්පට්භාගං. අවිජ්ජා පභීයතීති වට්ටපට්චජාදිකා අවිජ්ජා පභීයති. විජ්ජා උප්පජ්ජතීති අරහත්තමග්ගවිජ්ජා උප්පජ්ජති. සුඛන්ති අරහත්තමග්ගසුඛඤ්චෙව ඵලසුඛඤ්ච. සුඛා භියොසා සොමනස්සති ඵලසමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස අපරාපරං සොමනස්සං. තතියො ඔකාසාධගමොති අරහත්තමග්ගො සබ්බකිලෙසෙ වික්ඛම්භෙත්වා අත්තනො ඔකාසං ගභෙත්වා තිට්ඨති, තස්මා “තතියො ඔකාසාධගමො”ති චුත්තො. සෙසමග්ගා පන තස්මිං ගභිතෙ අත්තොගධා ඵවාති විසුං න චුත්තා.

ඉමෙ පන තයො ඔකාසාධගමා අට්ඨතිංසාරම්මණවසෙන විත්ථාරෙත්වා කට්ඨෙත්වා. කථං? සබ්බානි ආරම්මණානි විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තතයෙනෙව උපචාරවසෙන ව අප්පනාවසෙන ව වචන්ථපෙත්වා වතුච්ඡතියා යානෙසු පයමජ්ඣානං “පයමො ඔකාසාධගමො”ති කට්ඨෙත්වා. තෙරසසු යානෙසු දුතියතනියජ්ඣානානි, පන්තරසසු යානෙසු වතුත්ථජ්ඣානාඤ්ච නිරෝධසමාපත්තිං පාපෙත්වා “දුතියො ඔකාසාධගමො”ති කට්ඨෙත්වා. දස උපචාරජ්ඣානානි පන මග්ගස්ස පදට්ඨානභූතානි තතියං ඔකාසාධගමං භජන්ති. අපිච තිසු සික්ඛාසු අධිසීලසික්ඛා පයමං ඔකාසාධගමං භජති, අධිචිත්තසික්ඛා දුතියං, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා තතියන්ති එවං සික්ඛාවසෙනපි කට්ඨෙත්වා. සාමඤ්ඤඵලෙපි චූළසීලතො යාව පයමජ්ඣානා පයමො ඔකාසාධගමො, දුතියජ්ඣානතො යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනා දුතියො, විපස්සනාතො යාව අරහත්තා තතියො ඔකාසාධගමොති එවං සාමඤ්ඤඵලසුත්තන්තවසෙනපි කට්ඨෙත්වා. තිසු පන පිටකෙසු විනයපිටකං පයමං ඔකාසාධගමං භජති, සුත්තන්තපිටකං දුතියං, අභිධම්මපිටකං තතියන්ති එවං පිටකවසෙනපි කට්ඨෙත්වා.

පුබ්බෙ කිර මහාථෙරා වස්සුපනායිකාය ඉමමෙව සුත්තං පට්ඨපෙත්ති. කිං කාරණං? තිණි පිටකානි විභජිත්වා කට්ඨං ලභිස්සාමාති. තෙපිටකෙන හි සමොධානෙත්වා කට්ඨන්තස්ස දුක්කථිතන්ති න සක්කා වත්තුං. තෙපිටකං භජාපෙත්වා කථිතමෙව ඉදං සුත්තං සුකථිතං හොතිති.

වතුසතිපට්ඨානවණ්ණනා

289. කුසලස්සාධගමායාති මග්ගකුසලස්ස වෙව ඵලකුසලස්ස ව අධිගමන්ථාය. උභයමිපි හෙතං අනවජ්ජට්ඨෙන ඛෙමට්ඨෙන වා කුසලමෙව. තත්ථ සම්මාසමාධියතීති තස්මිං අජ්ඣන්තකායෙ සමාහිතො එකග්ගවිත්තො හොති. බහිද්ධා පරකායෙ ඤාණදස්සනං අභිනිබ්බත්තෙතීති අත්තනො කායතො පරස්ස කායාහිමුඛං ඤාණං පෙසෙති. එස නයො සබ්බන්ථ. සබ්බන්ථෙව ව සතිමාති පදෙන කායාදිපරිග්ගාහිකා සති, ලොකොති පදෙන පරිග්ගහිතකායාදයොව ලොකො. වත්තාරො වෙනෙ සතිපට්ඨානා ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා කථිතාති වෙදිතබ්බා.

සත්තසමාධිපරික්ඛාරවණ්ණනා

290. සමාධිපරික්ඛාරාති එත්ථ තයො පරික්ඛාරා. “රථො සීලපරික්ඛාරො ඤානක්ඛො වක්කවිරියො”ති (සං. නි. 5.4) හි එත්ථ අලඬිකාරො පරික්ඛාරො නාම. “සත්තහි නගරපරික්ඛාරෙහි සුපරික්ඛතං හොති”ති (අ. නි. 7.67) එත්ථ පරිවාරො පරික්ඛාරො නාම. “ගිලානපච්චයජීවිතපරික්ඛාරො”ති (දී. නි. 3.182) එත්ථ සම්භාරො පරික්ඛාරො නාම. ඉධ පන පරිවාරපරික්ඛාරවසෙන “සත්ත සමාධිපරික්ඛාරා”ති චුත්තං. පරික්ඛතාති පරිවාරිතා. අයං චූච්චති සො අරියො සම්මාසමාධිති අයං සත්තහි රතනෙහි පරිවුතො වක්කවත්ති විය සත්තහි අඬිගෙහි පරිවුතො “අරියො සම්මාසමාධි”ති චූච්චති. සලපනිසො ඉතිපීති සලපනිස්සයො ඉතිපි චූච්චති, සපරිවාරො යෙවාති චුත්තං හොති. සම්මාදිට්ඨිස්සාති සම්මාදිට්ඨියං ධීතස්ස. සම්මාසඬිකප්පො පහොතීති සම්මාසඬිකප්පො පවත්තති. එස නයො සබ්බපදෙසු. අයං පනත්ථො මග්ගවසෙනාපි ඵලවසෙනාපි වෙදිතබ්බො. කථං? මග්ගසම්මාදිට්ඨියං ධීතස්ස මග්ගසම්මාසඬිකප්පො පහොති...පෙ.... මග්ගඤාණෙ ධීතස්ස මග්ගවිමුත්ති පහොති. තථා ඵලසම්මාදිට්ඨියං ධීතස්ස ඵලසම්මාසඬිකප්පො පහොති...පෙ.... ඵලසම්මාඤාණෙ ධීතස්ස ඵලවිමුත්ති පහොතිති.

ස්වාක්ඛාතොතිආදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ වණ්ණිතානි. අපාරුතානි විවටා. අමතස්සාති නිබ්බානස්ස. ද්වාරාති පච්චෙසනමග්ගා. අචෙච්චජ්ජසාදෙනාති අචලජ්ජසාදෙන. ධම්මචිතීතාති සම්මානියායානෙන නියායානා.

අත්ථායං ඉතරා පජාති අනාගාමීතො සන්ධායාහ, අනාගාමීතො ව අත්ථීති චුත්තං හොති. පුඤ්ඤභාගාති පුඤ්ඤකොට්ඨාසෙන නිබ්බත්තා. ඔක්තප්පන්ති ඔක්තප්පමානො. තෙන කදාචි නාම මුසා අස්සාති මුසාවාදභයෙන සඬිබාතුං න සක්කොමි, න පන මම සඬිබාතුං බලං නත්ථීති දීපෙති.

291. තං කිං මඤ්ඤති භවන්ති ඉමිනා කෙවලං වෙස්සවණං පුච්ඡති, න පනස්ස ඵවරූපො සත්ථා නාභොසීති වා න භවිස්සතීති වා ලද්ධි අත්ථී. සබ්බවුද්ධානඤ්ඤි අභිසමයෙ විසෙසො නත්ථී.

292. සයංපරිසායන්ති අත්තනො පරිසායං. තයිදං බ්‍රහ්මවරියන්ති තං ඉදං සකලං සික්ඛත්තයබ්‍රහ්මවරියං. සෙසං උත්තානමෙව. ඉමානි පන පදානි ධම්මසංඝිගාහකත්ථෙරෙහි යිපිතානීති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

ජනවසහසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා

293. එවං මෙ සුතන්ති මහාගොවින්දසුත්තං. තත්‍රායමනුත්තානපදවණ්ණනා – පඤ්චසිඛොති පඤ්චවුළො පඤ්චකුණ්ඩලිකො. සො කිර මනුස්සපපෙ පුඤ්ඤකම්මකරණකාලෙ දහරො පඤ්චවුළකදාරකකාලෙ චච්ඡපාලකපෙට්ඨකො හුත්වා අඤ්ඤෙපි දාරකෙ ගහෙන්වා බහිගාමෙ චතුමග්ගට්ඨානෙසු සාලං කරොන්තො පොක්ඛරණිං බණන්තො සෙතුං බන්ධන්තො විසමං මග්ගං සමං කරොන්තො යානානං අක්ඛපට්ඨානනරුක්ඛෙ හරන්තොති එවරුපානි පුඤ්ඤානි කරොන්තො විවරිත්වා දහරොව කාලමකාසි. තස්ස සො අත්තභාවො ඉට්ඨො කන්තො මනාපො අහොසි. සො කාලං කත්වා චාතුමහාරාජිකදෙවලොකෙ නවුතිවස්සසතසහස්සප්පමාණං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බන්ති. තස්ස තිගාවුතප්පමාණො සුවණ්ණක්ඛන්ධසදිසො අත්තභාවො අහොසි. සො සකටසහස්සමන්තං ආහරණං පසාධෙත්වා නවකුම්භමත්තෙ ගන්ධෙ විලිම්පිත්වා දිබ්බරත්තවත්ථධරො රත්තසුවණ්ණකණ්ණිකං පිළන්ධිත්වා පඤ්චගි කුණ්ඩලකෙහි පිට්ඨියං චත්තමානෙහි පඤ්චවුළකදාරකපරිහාරෙනෙව විවරති. තෙනෙනං “පඤ්චසිඛො” ත්වෙව සඤ්ජානන්ති.

අභික්කන්තාය රත්තියාති අභික්කන්තාය බිණාය රත්තියා, එකකොට්ඨාසං අතීතායාති අත්ථො. අභික්කන්තවණ්ණොති අතිඉට්ඨකන්තමනාපවණ්ණො. පකතියාපි හෙස කන්තවණ්ණො, අලඬිකරිත්වා ආගතත්තා පන අභික්කන්තවණ්ණො අහොසි. කෙවලකප්පන්ති අනවසෙසං සමන්තතො. අනවසෙසත්ථො එත්ථ කෙවලසද්දො. කෙවලපරිපුණ්ණන්ති එත්ථ විය. සමන්තතො අත්ථො කප්පසද්දො, කෙවලකප්පං ජෙතවනන්තිආදියු විය. ඔහාසෙත්වාති ආභාය ඵරිත්වා, චන්දිමා විය සූරියො විය ව එකොහාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො.

දෙවසභාවණ්ණනා

294. සුධම්මායං සභායන්ති සුධම්මාය නාම ඉත්ථියා රතනමත්තකණ්ණිකරුක්ඛනිස්සන්දෙන නිබ්බන්තසභායං . තස්සා කිර ඵලිකමයා භූමි, මණිමයා ආණිමයා , සුවණ්ණමයා ථම්මා, රජතමයා ථම්මසට්ඨකා ව සඬ්ඝාතා ව, පවාළමයානි වාළරුපානි, සත්තරතනමයා ගොපානසියො ව පක්ඛපාසකා ව මුඛවට්ටි ව, ඉන්දනීලඉට්ඨකාහි ඡදනං, සොවණ්ණමයං ඡදනපීඨං, රජතමයා පුප්පිකා, ආයාමතො ව විත්ථාරතො ව තීණි යොජනසතානි, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතානි, උබ්බෙධතො පඤ්චයොජනසතානි, එවරුපායං සුධම්මායං සභායං.

ධතරට්ඨොතිආදියු ධතරට්ඨො ගන්ධබ්බරාජා ගන්ධබ්බදෙවතානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සසුවණ්ණමයානි ඵලකානි ව සුවණ්ණසත්තිමයො ව ගාභාපෙත්වා පුරත්ථිමාය දිසාය පච්ඡිමාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො.

විරුළුහකො කුම්භණ්ඩරාජා කුම්භණ්ඩදෙවතානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සරජතමයානි ඵලකානි ව සුවණ්ණසත්තිමයො ව ගාභාපෙත්වා දක්ඛිණාය දිසාය උත්තරාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො.

විරුපක්ඛො නාගරාජා නාගානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සමණිමයානි මහාඵලකානි ව සුවණ්ණසත්තිමයො ව ගාභාපෙත්වා පච්ඡිමාය දිසාය පුරත්ථිමාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තො.

වෙස්සවණො යක්ඛරාජා යක්ඛානං කොට්ඨසතසහස්සෙන පරිවුතො කොට්ඨසතසහස්සපවාළමයානි මහාඵලකානි ව සුවණ්ණසත්තිමයො ව ගාභාපෙත්වා උත්තරාය දිසාය දක්ඛිණාහිමුඛො ද්වීසු දෙවලොකෙසු දෙවතා පුරතො කත්වා නිසින්තොති වෙදිතබ්බො.

අථ පච්ජා අම්භාකං ආසනං හොතීති තෙසං පච්ජතො අම්භාකං නිසීදිතුං ඔකාසො පාපුණාති. තතො පරං පච්ඡිතුං වා පස්සිතුං වා න ලභාම. සන්තිපාතකාරණං පනෙත්ථ පුබ්බෙ වුත්තං චතුබ්බිධමෙව. තෙසු වස්සුපනායිකසඬිගහො විත්ථාරිතො. යථා පන වස්සුපනායිකාය, එවං මහාපචාරණායපි පුණ්ණමදිවසෙ සන්තිපතිත්වා “අජ්ජ කත්ථ ගන්ත්වා කස්ස සන්තිකෙ පචාරෙස්සාමා”ති මන්තෙන්නි. තත්ථ සක්කො දෙවානම්න්දො යෙභුයොග පියඬිගුප්පමහාවිහාරස්මිංයෙව පචාරෙති. සෙසා දෙවතා පාරිච්ජත්තකාදීනි දිබ්බපුප්ඵානි වෙව දිබ්බවන්දනවුණ්ණානි ව ගහෙන්වා අත්තතො අත්තතො මනාපට්ඨානමෙව ගන්ත්වා පචාරෙන්නි. එවං පචාරණසඬිගහත්ථාය සන්තිපතන්ති .

දෙවලොකෙ පන ආසාවතී නාම ලතා අත්ථි. සා පුප්ඵිස්සතිති දෙවා වස්සසහස්සං උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. පාරිච්ජත්තකෙ පුප්ඵමානෙ එකවස්සං උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තෙ තස්ස පණ්ඩුපලාසාදිභාවතො පට්ඨාය අත්තමනා හොන්ති. යථාහ –

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ දෙවානං තාවතිංසානං පාරිච්ඡන්තකො කොවිළාරො පණ්ඩුපලාසො හොති, අත්තමනා, භික්ඛවෙ, දෙවා තාවතිංසා තස්මිං සමයෙ හොන්ති – ‘පණ්ඩුපලාසො ඛො දානි පාරිච්ඡන්තකො කොවිළාරො, න වීරස්සෙව පන්තපලාසො භවිස්සති’ති. යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ දෙවානං තාවතිංසානං පාරිච්ඡන්තකො කොවිළාරො පන්තපලාසො හොති, ඛාරකජානො හොති, ජාලකජානො හොති, කුටුමලකජානො හොති, කොරකජානො හොති. අත්තමනා, භික්ඛවෙ, දෙවා තාවතිංසා තස්මිං සමයෙ හොන්ති – ‘කොරකජානො දානි පාරිච්ඡන්තකො කොවිළාරො න වීරස්සෙව සබ්බපාලිචුල්ලො භවිස්සති’ති (අ. නි. 7.69).

සබ්බපාලිචුල්ලස්ස ඛො පන, භික්ඛවෙ, පාරිච්ඡන්තකස්ස කොවිළාරස්ස සමන්තා පඤ්ඤාස යොජනානි ආභාය ථුටං හොති, අනුචාතං යොජනස්ස ගන්ධො ගච්ඡති. අයමානුභාවො පාරිච්ඡන්තකස්ස කොවිළාරස්සා”ති.

පුජ්ථිතෙ පාරිච්ඡන්තකෙ ආරොහණකිව්චං වා අඬ්ඤාසකං ගහෙත්වා නමනකිව්චං වා පුජ්ථාහරණත්ථං වඩ්ඤාටකකිව්චං වා තත්ථී, කන්තනකවාතො උට්ඨන්තිවා පුජ්ථානි වණ්ටතො කන්තති, සම්පට්ච්ඡනකවාතො සම්පට්ච්ඡති, පවෙසනකවාතො සුධම්මං දෙවසභං පවෙසෙති, සම්මජ්ජනකවාතො පුරාණපුජ්ථානි නීහරති, සන්ථරණකවාතො පත්තකණ්ණිකකෙසරානි නච්චන්තො සන්ථරති, මජ්ඣධානෙ ධම්මාසනං හොති. යොජනප්පමාණො රතනපල්ලඬ්ඤා උපරි තියොජනෙන සෙතච්ඡන්තෙන ධාරයමානෙන, තදන්තරං සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤා ආසනං අත්ථරියති. තතො තෙත්තිංසාය දෙවපුත්තානං, තතො අඤ්ඤාසං මහෙසක්ඛදෙවතානං. අඤ්ඤතරදෙවතානං පන පුජ්ථකණ්ණිකාව ආසනං හොති.

දෙවා දෙවසභං පවිසිත්වා නිසීදන්ති. තතො පුජ්ථෙහි රෙණුවට්ටි උග්ගන්ත්වා උපරි කණ්ණිකං ආභව්ච නිපතමානා දෙවතානං තිගාචුතප්පමාණං අත්තභාවං ලාබාරසපරිකම්මසජ්ජිතං විය කරොති. තෙසං සා කීළා චතුහි මාසෙහි පරියොසානං ගච්ඡති. ඵලං පාරිච්ඡන්තකකීළානුභවනත්ථාය සන්තිපතන්ති.

මාසස්ස පන අට්ඨදිවසෙ දෙවලොකෙ මහාධම්මසවනං සුසති. තත්ථ සුධම්මායං දෙවසභායං සනඬ්ඤාමාරො වා මහාබ්‍රහ්මා, සක්කො වා දෙවානම්න්දො, ධම්මකට්ඨකභික්ඛු වා, අඤ්ඤතරො වා ධම්මකට්ඨකො දෙවපුත්තො ධම්මකථං කට්ඨති. අට්ඨමීයං පක්ඛස්ස චතුත්තං මහාරාජානං අමච්චා, වාතුද්දස්සිං පුත්තා, පන්තරසෙ සයං චත්තාරො මහාරාජානො නික්ඛම්න්තිවා සුවණ්ණපට්ටඤ්ච ජාතිහිඬ්ඤාලකඤ්ච ගණ්හිත්වා ගාමනිගමාපධානියො අනුච්චරන්ති. තෙ – “අසුකා නාම ඉත්ථී වා පුරියො වා බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො. සඬ්ඤා සරණං ගතො. පඤ්චසීලානි රක්ඛති. මාසස්ස අට්ඨ උපොසථෙ කරොති. මාතුඋපට්ඨානං පුරෙති. පිතුඋපට්ඨානං පුරෙති. අසුකට්ඨානෙ උප්පලහත්ථකසතෙන පුජ්ථකුම්භෙන පුජා කතා. දීපසභස්සං ආරොපිතං. අකාලධම්මසවනං කාරිතං. ඡත්තවෙදිකා පුට්ඨවෙදිකා කුච්චවෙදිකා සීභාසනං සීභසොපානං කාරිතං. තීණි සුවරිතානි පුරෙති. දසකුසලකම්මපථෙ සමාදාය චත්තති”ති සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිහිඬ්ඤාලකෙන ලිඛිත්වා ආහරිත්වා පඤ්චසීලස්ස හත්ථෙ දෙන්ති. පඤ්චසීලො මාතලිස්ස හත්ථෙ දෙති. මාතලි සඬ්භාගකො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤා දෙති.

යදා පුඤ්ඤකම්මකාරකා බහු න හොන්ති, පොත්ථකො බුද්දකො හොති, තං දිස්වාච දෙවා – “පමත්තො, චත හො මහාජනො විහරති, චත්තාරො අපායා පරිපුරිස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා තුව්ඡා භවිස්සන්ති”ති අනත්තමනා හොන්ති. සවෙ පන පොත්ථකො මහා හොති, තං දිස්වාච දෙවා – “අප්පමත්තො, චත හො, මහාජනො විහරති, චත්තාරො අපායා පුඤ්ඤා භවිස්සන්ති, ඡ දෙවලොකා පරිපුරිස්සන්ති, බුද්ධසාසනෙ පුඤ්ඤානි කරිත්වා ආගතෙ මහාපුඤ්ඤෙ පුරක්ඛන්තිවා නක්ඛන්තං කීළිතු ලභිස්සාමා”ති අත්තමනා හොන්ති. තං පොත්ථකං ගහෙත්වා සක්කො දෙවරාජා වාචෙති. තස්ස පකතිනියාමෙන කට්ඨන්තස්ස සද්දො ද්වාදස යොජනානි ගණ්හාති. උච්චෙන සරෙන කට්ඨන්තස්ස ව සකලං දසයොජනසභස්සං දෙවනගරං ඡාදෙන්වා තිට්ඨති. ඵලං ධම්මසවනත්ථාය සන්තිපතන්ති. ඉධ පන පචාරණසඬ්භගත්ථාය සන්තිපතිතානි වෙදිතබ්බා.

තථාගතං නමස්සන්තානි නච්චි කාරණෙහි තථාගතං නමස්සමානා . ධම්මස්ස ව සුධම්මකන්ති ස්වාක්ඛාතනාදිහෙදං ධම්මස්ස සුධම්මතං උජුප්පට්ඨන්තනාදිහෙදං සඬ්ඤාසං ව සුප්පට්ඨන්තින්ති අත්ථො.

අට්ඨයථාභුවචවණ්ණනා

296. යථාභුවචෙති යථාභුතෙ යථාසභාවෙ. වණ්ණෙති ගුණෙ. පසිරුදාහාසීති කට්ඨෙසි. බහුජනහිතාය පටිපන්නොති කථං පටිපන්නො? දීපඬ්ඤාපාදමුලෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා බුද්ධත්ථාය අභිනිහරමානොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො නාම හොති.

දානපාරමී, සීලපාරමී, නෙක්ඛම්මපාරමී, පඤ්ඤාපාරමී, වීරියපාරමී, ඛන්තිපාරමී, සච්චපාරමී, අධිට්ඨානපාරමී, මත්තපාරමී, උපෙක්ඛාපාරමීති කප්පසතසභස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඤායානි ඉමා දස පාරමියො පුරෙත්තොපි බහුජනහිතාය පටිපන්නො.

එකසමී කිරි සමයේ රාජගහෙ සාවත්තීයං සාකෙතෙ කොසමිබ්බියං බාරාණසියං භගවතො පටිපාටිහත්තං නාම උප්පත්තං, තත්ථෙට්ඨකො – “අහං සතං විස්සජ්ජෙත්වා දානං දස්සාමි”ති පණ්ණං ලිබ්බිත්වා විහාරද්වාරෙ ඛන්ධි. අඤ්ඤො – අහං ද්වෙ සතානි. අඤ්ඤො – අහං පඤ්ච සතානි. අඤ්ඤො – අහං සහස්සං. අඤ්ඤො – අහං ද්වෙ සහස්සානි. අඤ්ඤො – අහං පඤ්ච. දස. වීසති. පඤ්ඤාසං; අඤ්ඤො – අහං සතසහස්සං. අඤ්ඤො – අහං ද්වෙ සතසහස්සානි විස්සජ්ජෙත්වා දානං දස්සාමි”ති පණ්ණං ලිබ්බිත්වා විහාරද්වාරෙ ඛන්ධි. ජනපද්වාරිකං වරන්තමි ඔකාසං ලභිත්වා – “දානං දස්සාමි”ති සකටානි පුරන්ත්වා මහාජනො අනුඛන්ධියෙව. යථාහ – “තෙන ඛො පන සමයෙන ජානපදා මනුස්සා බහුං ලොණමිපි තෙලමිපි තණ්ඩුලමිපි බාදනීයමිපි සකටෙසු ආරොපෙත්වා භගවතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුඛන්ධා හොත්ති – ‘යත්ථ පටිපාටිං ලභිස්සාම, තත්ථ භත්තං කරිස්සාමා’ති” (මහාව. 282). එවං අඤ්ඤානිපි ඛන්ධකෙ ව විනයෙ ව බහුනි වත්ථනි වෙදිතබ්බානි.

අසදිසදානෙ පනෙස ලාහො මත්ථකං පත්තො. එකස්මිං කිර සමයෙ හගවති ජනපදවාරිකං වරින්වා ජෙනවනං සම්පත්තෙ රාජා නිමන්තෙත්වා දානං අදාසි. දුතියදිවසෙ නාගරා අදංසු. පුන තෙසං දානතො අතිරෙකං රාජා, තස්ස දානතො අතිරෙකං නාගරාති එවං බහුසු දිවසෙසු ගතෙසු රාජා වින්තෙසි – “ඉමෙ නාගරා දිවසෙ දිවසෙ අතිරෙකතරං කරොන්ති, පට්ඨස්සරො පන රාජා නාගරෙහි දානෙ පරාජිතොති ගරහා භවිස්සති”ති. අට්ඨස්ස මල්ලිකා උපායං ආවික්ඛි. සො රාජධිගණෙ සාලකල්‍යාණිපදරෙහි මණ්ඩපං කාරෙත්වා තං නිලුප්පලෙහි ඡාදෙත්වා පඤ්ච ආසනසතානි පඤ්ඤාපෙත්වා පඤ්ච භත්ථිසතානි ආසනානං පච්ඡාභාගෙ ය්‍යෙත්වා එකෙකෙන භත්ථිනා එකෙකස්ස භික්ඛුනො සෙනවිජන්තං ධාරාපෙසි. ද්වින්තං ද්වින්තං ආසනානං අන්තරෙ සබ්බාලඤ්ඤාපට්ඨමණ්ඩිනා එකෙකා බත්තියධිතා චතුප්පාතියගන්ධං පිසති. තිට්ඨිතං නිට්ඨිතං මජ්ඣධිතො ගන්ධමිඤ්ඤෙ පක්ඛිපති, තං අපරා බත්තියධිතා නිලුප්පලභත්ථකෙන සම්පරිවත්තෙති. එවං එකෙකස්ස භික්ඛුනො තිස්සො තිස්සො බත්තියධිතරො පරිවාරා, අපරා සබ්බාලඤ්ඤාපට්ඨමණ්ඩිනා ඉත්ථි තාලවණ්ටං ගහෙත්වා බීජති, අඤ්ඤා ධමකරණං ගහෙත්වා උදකං පරිස්සාවෙති, අඤ්ඤා පත්තතො උදකං හරති. හගවතො චත්තාරි අනග්ඝාති අහෙසුං. පාදකට්ලිකා ආධාරකො අපස්සෙනඵලකං ඡත්තපාදමණිති ඉමානි චත්තාරි අනග්ඝාති අහෙසුං. සඤ්ඤානිකස්ස දෙයාධම්මො සතසහස්සං අග්ඝති. තස්මිඤ්ච දානෙ අභිගුලිමාලත්ථෙරො සඤ්ඤානිකො අහොසි. තස්ස ආසනසම්පෙ ආනිතො භත්ථි තං උපගන්තුං නාසක්ඛි. තතො රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා – “අඤ්ඤො භත්ථි නත්ථි”ති? දුට්ඨභත්ථි පන අත්ථි, ආනෙතුං න සක්කාති. සම්මාසම්බුද්ධො – සඤ්ඤානිකො කතරො මහාරාජාති? අභිගුලිමාලත්ථෙරො හගවාති. තෙන හි තං දුට්ඨභත්ථි ආනෙත්වා ය්‍යෙතු, මහාරාජාති. භත්ථි මණ්ඩයිත්වා ආනයිංසු. සො ථෙරස්ස තෙජෙන නාසාවාතසඤ්චරණමත්තම්පි කාතුං නාසක්ඛි. එවං නිරන්තරං සත්ත දිවසානි දානං දිගිත්ථ. සත්තමෙ දිවසෙ රාජා දසබලං වන්දිත්වා – “හගවා මය්හං ධම්මං දෙසෙපා”ති ආහ.

තස්සඤ්ච පරිසති කාලො ව ජුණ්හො වාති ද්වෙ අමච්චා හොන්ති. කාලො වින්තෙසි – “තස්සති රාජකුලස්ස සත්තකං, කිං නාමෙන එත්තකා ජනා කරිස්සන්ති, භුඤ්ජිත්වා විහාරං ගන්ත්වා නිද්දායිස්සන්තෙව, ඉදං පන එකො රාජපුරිසො ලභිත්වා කිං නාම න කරෙය්‍ය, අහො තස්සති රඤ්ඤො සත්තක”න්ති. ජුණ්හො වින්තෙසි – “මහන්තං ඉදං රාජත්තනං නාම, කො අඤ්ඤො ඉදං කාතුං සක්ඛිස්සති? කිං රාජා නාම සො, යො රාජත්තනෙ යිතොපි එවරූපං දානං දාතුං න සක්කොති”ති. හගවා පරිසාය අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්තො තෙසං ද්වින්තං අජ්ඣාසයං විදිත්වා – “සවෙ අජ්ජ ජුණ්හස්ස අජ්ඣාසයෙන ධම්මකථං කථෙමි, කාලස්ස සත්තධා මුද්ධා ඵලිස්සති. මයා බො පන සත්තානුද්දයනාය පාරම්මො පුරිතා. ජුණ්හො අඤ්ඤස්මිම්පි දිවසෙ මයි ධම්මං කථයන්තෙ මග්ගඵලං පටිච්ඡික්ඛිස්සති, ඉදානි පන කාලං ඔලොකෙස්සාමි”ති රඤ්ඤො චතුප්පදිකමෙව ගාථං අභාසි –

“න වෙ කදරියා දෙවලොකං චජන්ති,
බාලා හවෙ නජ්ජසංසන්ති දානං;
ධිරො ව දානං අනුමොදමානො,
තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථා”ති. (ධ. ප. 177);

රාජා අනත්තමනො හුත්වා – “මයා මහාදානං දින්තං, සත්ථා ව මෙ මන්දමෙව ධම්මං කථෙසි, නාසක්ඛි. මඤ්ඤ දසබලස්ස විත්තං ගහෙතු”න්ති. සො භුත්තපාතරාසො විහාරං ගන්ත්වා හගවත්තං වන්දිත්වා පුච්ඡි – “මයා, හත්තෙ, මහන්තං දානං දින්තං, අනුමොදනා ව මෙ න මහති කතා, කො නු බො මෙ, හත්තෙ, දොසො”ති? නත්ථි, මහාරාජ, තව දොසො, පරිසා පන අපරිසුද්ධා, තස්මා ධම්මං න දෙසෙසින්ති. කස්මා පන හගවා පරිසා න සුද්ධාති? සත්ථා ද්වින්තං අමච්චානං පරිවිතක්කං ආරොවෙසි. රාජා කාලං පුච්ඡි – “එවං, තාත, කාලා”ති? “එවං, මහාරාජා”ති. “මයි මම සත්තකං දදමානෙ තව කතරං යානං රුජ්ජති, න තං සක්කොමි පස්සිතුං, පබ්බාපෙථ තං මම රට්ඨතො”ති ආහ. තතො ජුණ්හං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි – “එවං කිර, තාත, වින්තෙසි”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තව විත්තානුරූපමෙව හොතු”ති තස්මිංයෙව මණ්ඩපෙ එවං පඤ්ඤත්තෙසුයෙව ආසනෙසු පඤ්ච භික්ඛුසතානි නිසීදාපෙත්වා තායෙව බත්තියධිතරො පරිවාරාපෙත්වා රාජගෙහතො ධනං ගහෙත්වා මයා දින්තසදිසමෙව සත්ත දිවසානි දානං දෙහිති. සො තථා අදාසි. දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ – “ධම්මං හගවා දෙසෙපා”ති ආහ.

සත්ථා ද්වින්තම්පි දානානං අනුමොදනං එකතො කත්වා ද්වෙ මහානදියො එකොසපුණ්ණා කුරුමානො විය මහාධම්මදෙසනං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ ජුණ්හො සොනාපත්තො අහොසි. රාජා පසිදිත්වා දසබලස්ස බාහිරවත්ථුං නාම අදාසි. එවං අභිනිජ්ජන්තො බො පන තස්ස හගවතො ලාහොති වෙදිතබ්බො.

අභිනිජ්ජන්තො සිලොකොති වණ්ණගුණකිත්තනං. සොපි හගවතො ධම්මවක්කජ්ජවත්තනතො පට්ඨාය අභිනිජ්ජන්තො. තතො පට්ඨාය හි හගවතො බත්තියාපි වණ්ණං කථෙන්නති. බ්‍රාහ්මණාපි ගහපතයොපි නාගා සුපණ්ණා ගන්ධබ්බා දෙවතා බ්‍රහ්මානොපි කිත්තිං වත්වා – “ඉතිපි සො හගවා”තිආදිනා. අඤ්ඤතිත්ථියාපි වරරොජස්ස සහස්සං දත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං කථෙහිති උයොපෙසුං. සො සහස්සං ගහෙත්වා දසබලං පාදකලතො පට්ඨාය යාව කෙසන්තා අපලොකයමානො ලික්ඛාමත්තම්පි වජ්ජං අදිස්වා – “විජ්ජකිණ්ණද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණෙ අසිතිඅනුබාසඤ්ජනවිභූමිතෙ බ්‍යාමජ්ජපහාපරික්ඛිත්තෙ සුචුල්ලිතපාරිච්ජන්තකතාරාගණසමුජ්ජලිතඅන්තලික්ඛවිචිත්තකුසුමසස්සිරිකනන්දනවනසදිසෙ අනවජ්ජඅත්තභාවෙ අවණ්ණං වදන්තස්ස මුබම්පි විපරිවත්තෙය්‍ය, මුද්ධාපි සත්තධා ඵලෙය්‍ය, අවණ්ණං වත්තුං උපායො නත්ථි,

වණ්ණමෙව වදිස්සාමි”ති පාදතලතො පටියාය යාව කෙසන්තා අතිරෙකපදසහස්සෙන වණ්ණමෙව කට්ඨි.
යමකපාටිහාරියෙ පනෙස වණ්ණො නාම මත්ථකං පත්තො. එවං අභිනිප්ඵන්තො සිලොකොති.

යාව මඤ්ඤෙ ඛත්තියාති ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා වෙස්සා සුද්දා නාගා සුපණ්ණා යක්ඛා අසුරා දෙවා බ්‍රහ්මානොති
සබ්බෙව තෙ සම්පියායමානරූපා භට්ඨතුට්ඨා විහරන්ති. විගතමදො බො පනාති එත්තකා මං ජනා සම්පියායමානරූපා
විහරන්තිති න මදපමත්තො හුත්වා දවාදිවසෙන ආහාරං ආහාරෙති, අඤ්ඤදත්ථු විගතමදො බො පන සො භගවා
ආහාරං ආහාරෙති.

යථාචාදීති යං වාචාය වදති, තදන්වයමෙවස්ස කායකම්මං හොති. යඤ්ච කායෙන කරොති, තදන්වයමෙවස්ස
වචිකම්මං හොති. කායො වා වාචං, වාචා වා කායං නාතික්කමති, වාචා කායෙන, කායො ව වාචාය සමෙති. යථා ව –

“වාමෙන සුකරො හොති, දක්ඛිණෙන අජාමිගො;
සරෙන නෙලකො හොති, විසාණෙන ජරග්ගවො”ති. –

අයං සුකරයක්ඛො සුකරෙ දිස්වා සුකරසදිසං වාමපස්සං දස්සෙන්වා තෙ ගහෙන්වා බාදති, අජාමිගෙ දිස්වා
තංසදිසං දක්ඛිණපස්සං දස්සෙන්වා තෙ ගහෙන්වා බාදති, නෙලකවච්ඡකෙ දිස්වා වච්ඡකරවං රචන්තො තෙ ගහෙන්වා
බාදති, ගොණෙ දිස්වා තෙසං විසාණසදිසාති විසාණාති මාපෙත්වා තෙ දුරතොව – “ගොණො විය දිස්සති”ති එවං
උපගතෙ ගහෙන්වා බාදති. යථා ව ධම්මිකවායසජාතකෙ සකුණෙහි පුට්ඨො වායසො – “අභං වාතභක්ඛො,
වාතභක්ඛතාය මුඛං විවරිත්වා පාණකානඤ්ච මරණභයෙන එකෙනෙව පාදෙන ධීතො, තස්මා තුම්හෙපි –

“ධම්මං චරථ භද්දං වො, ධම්මං චරථ ඤාතයො;
ධම්මචාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරම්භි වා”ති.

සකුණෙසු විස්සාසං උප්පාදෙසි, තතො –

“භද්දකො වතායං පක්ඛි, දිජො පරමධම්මිකො;
එකපාදෙන තිට්ඨන්තො, ධම්මො ධම්මොති භාසති”ති.

එවං විස්සාසමාගතෙ සකුණෙ බාදිත්ථ. තෙන තෙසං වාචා කායෙන, කායො ව වාචාය න සමෙති, න එවං
භගවතො. භගවතො පන වාචා කායෙන, කායො ව වාචාය සමෙතියෙවාති දස්සෙති.

තිණ්ණා තරිතා විචිකිච්ඡා අස්සාති තිණ්ණවිචිකිච්ඡො. “කථමිදං කථමිදං”න්ති එවරූපා විගතා කථංකථා අස්සාති
විගතකථංකථො. යථා හි මහාජනො – “අයං රුක්ඛො, කිං රුක්ඛො නාම, අයං ගාමො, අයං ජනපදො, ඉදං රට්ඨං, කිං
රට්ඨං නාම, කස්මා නු බො අයං රුක්ඛො උජුක්ඛන්ධො, අයං වඬිකක්ඛන්ධො, කස්මා කණ්ටකො කොචි උජුකො
හොති, කොචි වඬිකො, පුප්ඵං කිඤ්චි සුගන්ධං, කිඤ්චි දුගන්ධං, එලං කිඤ්චි මදුරං, කිඤ්චි අමදුරං”න්ති සකඬ්ඛොව
හොති, න එවං සත්ථා. සත්ථා හි – “ඉමෙසං නාම ධාතුනං උස්සන්තූස්සන්තන්තා ඉදං එවං හොති”ති
විගතකථංකථොව . යථා ව පයමජ්ඣානාදිලාභිනං දුතියජ්ඣානාදිසු කඬ්ඛා හොති. පච්චෙකබුද්ධානම්පි හි
සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙ යාථාවසන්තිට්ඨානාභාවතො වොහාරවසෙන කඬ්ඛා නාම හොතියෙව, න එවං බුද්ධස්ස. සො
හි භගවා සබ්බත්ථ විගතකථංකථොති දස්සෙති.

පරියොසිතසඬ්ඤාපොති යථා කෙචි සීලමත්තෙන, කෙචි විපස්සනාමත්තෙන, කෙචි පයමජ්ඣානෙන...පෙ....
කෙචි නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනසමාපත්තියා, කෙචි සොනාපන්නභාවමත්තෙන...පෙ.... කෙචි අරහත්තෙන,
කෙචි සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙන, කෙචි පච්චෙකබොධිඤ්ඤාණෙන පරියොසිතසඬ්ඤාපොති පරිපුණ්ණමනොරථා හොන්ති, න
එවං මම සත්ථා. මම පන සත්ථා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන පරියොසිතසඬ්ඤාපොති දස්සෙති.

අප්ඣාසයං ආදිබ්‍රහ්මවරියන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තවචනං, අධිකාසයෙන උත්තමනිස්සයභූතෙන
ආදිබ්‍රහ්මවරියෙන පොරාණබ්‍රහ්මවරියභූතෙන ව අරියමග්ගෙන තිණ්ණවිචිකිච්ඡො විගතකථංකථො
පරියොසිතසඬ්ඤාපොති අත්ථො. “පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චාති අභිසම්බුජ්ඣති, තත්ථ ව
සබ්බඤ්ඤාතං පත්තො, බලෙසු ව වසිභාව”න්ති හි වචනතො පරියොසිතසඬ්ඤාපොතියි භගවතො අරියමග්ගෙනෙව
නිප්ඵන්තාති.

297. යථරිච භගවාති යථා භගවා, එවං එකස්මිං ජම්බුදීපතලෙ වතුසු දිසාසු වාරිකං වරමානා අහො වත වත්තාරො
ජිනා ධම්මං දෙසෙය්‍යන්ති පච්චාසිසමානා වදන්ති. අථාපරෙ තීසු මණ්ඩලෙසු එකතො විවරණභාවං ආකඬ්ඛමානා
තයො සම්මාසම්බුද්ධාති ආහංසු. අපරෙ – “දස පාරමිසො නාම පුරන්වා වතුන්තං තිණ්ණං වා උප්පත්ති දුල්ලභා,
සචෙ පන එකො නිබද්ධවාසං වසන්තො ධම්මං දෙසෙය්‍යා, එකො වාරිකං වරන්තො, එවම්පි ජම්බුදීපො සොහෙය්‍යා
වෙව, බහුඤ්ච හිතසුබ්බමධිගච්ඡෙය්‍යා”ති චිත්තෙන්වා අහො වත, මාරිසාති ආහංසු.

298. අට්ඨානමෙතං අනවකාසො යන්ති එත්ථ ධානං අවකාසොති උභයමෙතං කාරණාධිවචනමෙව. කාරණං ඤ්ඤිති තිට්ඨති එත්ථ තදායත්තචුත්තිතාය ඵලන්ති ධානං. ඔකාසො විය වස්ස නං තෙන චිනා අඤ්ඤත්ථ අභාවතොති අවකාසො. යන්ති කරණත්ථෙ පච්චත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – “යෙන කාරණෙන එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ බුද්ධා එකතො උප්පජ්ජෙය්‍යං, නං කාරණං නත්ථි”ති.

එත්ථ ව –

“යාවතා වන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරොචනා;
තාව සහස්සධා ලොකො, එත්ථ තෙ වත්තතෙ වසො”ති. (ම. නි. 1.503) –

ගාථාය එකවක්කවාළමෙව එකා ලොකධාතු. “සහස්සි ලොකධාතු අකම්පිත්ථා”ති (අ. නි. 3.126) ආගතට්ඨානෙ වක්කවාළසහස්සං එකා ලොකධාතු. “ආකඨ්ඨමානො, ආනන්ද, තථාගතො තිසහස්සිමහාසහස්සිලොකධාතුං සරෙන විඤ්ඤාපෙය්‍යා, ඔහාසෙන ව එරෙය්‍යා”ති (අ. නි. 3.81) ආගතට්ඨානෙ තිසහස්සිමහාසහස්සි එකා ලොකධාතු. “අයඤ්ච දසසහස්සි ලොකධාතු”ති (ම. නි. 3.201) ආගතට්ඨානෙ දසවක්කවාළසහස්සානි එකා ලොකධාතු. නං සන්ධාය එකිස්සා ලොකධාතුයාති ආහ. එත්තකඤ්ඤි ජාතිබ්‍රේත්තං නාම. තත්‍රාපි යපෙත්වා ඉමස්මිං වක්කවාළෙ ජම්බුදීපස්ස මජ්ඣිමදෙසං න අඤ්ඤත්‍ර බුද්ධා උප්පජ්ජන්ති ජාතිබ්‍රේත්තතො පන පරං බුද්ධානං උප්පත්තිට්ඨානමෙව න පඤ්ඤායති. යෙනත්ථෙතාති යෙන පචාරණසඨ්ඨගහත්ථෙන.

සහඨකුමාරකථාවණ්ණනා

300. වණ්ණෙන වෙව යසසා වාති අලඬකාරපරිවාරෙන ව පුඤ්ඤසිරියා වාති අත්ථො.

301. සාධු මහාබ්‍රහ්මෙති එත්ථ සම්පසාදනෙ සාධුසද්දො. සඬ්ඛාය මොදාමාති ජාතිත්වා මොදාම.

ගොවින්දබ්‍රාහ්මණවත්ථුචණ්ණනා

304. යාව දීඝරත්තං මහාපඤ්ඤොව සො හගවාති එත්තකන්ති පරිච්ඡන්දිත්වා න සක්කා වත්තුං, අථ බො යාව දීඝරත්තං අතිවිරරත්තං මහාපඤ්ඤොව සො හගවා. නොති කථං තුම්හෙ මඤ්ඤාති. අථ සයමෙවෙනං පඤ්ඤං බ්‍යාකාතුකාමො – “අනච්ඡරියමෙතං, මාරිසා, යං ඉදානි පාරමියො පුරෙත්වා බොධිපල්ලඬකෙ තිණ්ණං මාරානං මත්ථකං භින්දිත්වා පටිවිද්ධඅසාධාරණඤ්ඤාණො සො හගවා මහාපඤ්ඤො හවෙය්‍යා, කිමෙත්ථ අච්ඡරියං, අපරිපක්කාය පන බොධියා පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතස්ස සරාගාදිකාලෙපි මහාපඤ්ඤභාවමෙව වො, මාරිසා, කට්ඨස්සාමි”ති හවපටිච්ඡන්තකාරණං ආහරිත්වා දස්සෙත්තො භුතපුබ්බං හොතිආදිමාහ.

පුරොහිතොති සබ්බකිව්වාති අනුසාසනපුරොහිතො. ගොවින්දොති ගොවින්දියාහිසෙකෙන අභිසිත්තො, පකතියා පනස්ස අඤ්ඤදෙව නාමං, අභිසිත්තකාලතො පට්ඨාය “ගොවින්දො”ති සඬ්ඛායං ගතො. ජොතිපාලොති ජොතනතො ව පාලනතො ව ජොතිපාලො. තස්ස කිර ජාතදිවසෙ සබ්බාචුධාති උප්පොතිංසු. රාජාපි පච්චුසසමයෙ අත්තනො මඬගලාචුධං පජ්ජලිතං දිස්වා හිතො අට්ඨාසි. ගොවින්දො පාතොව රාජුපට්ඨානං ගත්ත්වා සුබසෙය්‍යං පුච්ඡි රාජා – “කුතො මෙ ආවරිය, සුබසෙය්‍යා”ති වත්වා තං කාරණං ආරොචෙසි. මා භායි, මහාරාජ, මය්හං පුත්තො ජාතො, තස්සානුභාවෙන සකලනගරෙ ආචුධානි පජ්ජලිංසුති. රාජා – “කිං නු බො මෙ කුමාරො පච්චත්ථිකො හවෙය්‍යා”ති විත්තෙත්වා සුට්ඨතරං භායි. “කිං විතක්කෙසි මහාරාජා”ති ව පුට්ඨො තමත්ථං ආරොචෙසි. අථ නං ගොවින්දො “මා භායි මහාරාජ, තෙසො කුමාරො තුම්හාකං දුබ්භිස්සති, සකලජම්බුදීපෙ පන තෙන සමො පඤ්ඤාය න හවිස්සති, මම පුත්තස්ස වචනෙන මහාජනස්ස කඬ්ඛා ජිජ්ජිස්සති, තුම්හාකඤ්ච සබ්බකිව්වාති අනුසාසිස්සති”ති සමස්සාසෙති. රාජා තුට්ඨො – “කුමාරස්ස බිරමුලං හොතු”ති සහස්සං දත්වා “කුමාරං මහල්ලකකාලෙ මම දස්සෙමා”ති ආහ. කුමාරො අනුපුබ්බෙන චුඬ්ඨිමනුප්පත්තො. ජොතිතත්තා පනස්ස පාලනසමත්ථතාය ව ජොතිපාලොත්ථෙව නාමං අකංසු. තෙන චුත්තං – “ජොතනතො ව පාලනතො ව ජොතිපාලො”ති.

සම්මා වොස්සජ්ජිත්වාති සම්මා වොස්සජ්ජිත්වා. අයමෙව වා පායො. අලමත්ථදසතරොති සමත්ථො පට්ඨලො අත්ථදසො අලමත්ථදසො, නං අලමත්ථදසං තිරෙතීති අලමත්ථදසතරො. ජොතිපාලස්සෙව මාණවස්ස අනුසාසනියාති සොපි ජොතිපාලංයෙව පුච්ඡිත්වා අනුසාසනීති දස්සෙති.

305. හවමත්ථු හවත්තං ජොතිපාලන්ති හොතො ජොතිපාලස්ස හවො චුද්ධි විසෙසාධිගමො සබ්බකල්‍යාණඤ්චෙව මඬගලඤ්ච හොතුති අත්ථො. සම්මොදනීයං කථන්ති? “අලං, මහාරාජ, මා විත්තයි, ධුච්ඨමිමො එස සබ්බසත්තාන”න්තිආදිනා නයෙන මරණප්පට්ඨංයුත්තං සොකවිනොදනපට්ඨන්ථාරකථං පරියොසාපෙත්වා. මා නො හවං ජොතිපාලො අනුසාසනියා පච්චබ්‍යාහාසීති මා පට්ඨාසාසි, “අනුසාසා”ති චුත්තො – “නාහං අනුසාසාමි”ති නො මා අනුසාසනියා පච්චක්ඛාසීති අත්ථො. අභිසම්භොසීති සංවිදහිත්වා පට්ඨපෙසි. මනුස්සා එවමාහංසුති තං පිතරා මහාපඤ්ඤතරං සබ්බකිව්වාති අනුසාසන්තං සබ්බකම්මෙ අභිසම්භවත්තං දිස්වා තුට්ඨවිත්තා ගොවින්දො වත, හො,

බ්‍රාහ්මණෝ, මහාගොවින්දෝ වත, හෝ, බ්‍රාහ්මණෝනි එවමාහංසු. ඉදං චුත්තං හොති, “ගොවින්දෝ වත, හෝ, බ්‍රාහ්මණෝ අහොසි එතස්ස පිතා; අයං පත මහාගොවින්දෝ වත, හෝ, බ්‍රාහ්මණෝ”ති.

රජ්ජසංවිහජනවණ්ණනා

306. යෙන තෙ ඡ ඛත්තියාති යෙ තෙ “සභායා”ති චුත්තා ඡ ඛත්තියා, තෙ කිර රෙණුස්ස එකපිතිකා කතිට්ඨභාතරො, තස්මා මහාගොවින්දෝ “අයං අභිසිත්තො එතෙසං රජ්ජසංවිහාගං කරොයා වා න වා, යංනුනාහං තෙ පටිකච්චෙව රෙණුස්ස සන්තිකං පෙසෙත්වා පටිඤ්ඤං ගණ්භාපෙයා”න්ති චින්තෙත්තො යෙන තෙ ඡ ඛත්තියා තෙනුපසඬකම්. රාජකත්තාරොති රාජකාරකා අමච්චා.

307. මදනියා කාමාති මදකරා පමාදකරා කාමා. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ එස අනුස්සරිතුම්පි න සක්කුණෙයා, තස්මා ආයන්තු භොන්තො ආගච්ඡන්තුති අත්ථො.

308. සරාමහං හොති තදා කිර මනුස්සානං සච්චවාදිකාලො හොති, තස්මා “කදා මයා චුත්තං, කෙන දිට්ඨං, කෙන සුත”න්ති අභුතං අචන්ථා “සරාමහං හෝ”ති ආහ. සම්මොදනියං කථන්ති කිං මහාරාජ දෙවත්තං ගතෙ රඤ්ඤෙ මා චින්තයිත්ථ, ධුවධම්මො එස සබ්බසත්තානං, එවංභාවිතො සඬ්ඛාරාති එවරුපං පටිසන්ථාරකථං. සබ්බානි සකටමුඛානි පට්ඨපෙසීති සබ්බානි ඡ රජ්ජාති සකටමුඛානි පට්ඨපෙසි. එකෙකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජං තියොජනසතං හොති, රෙණුස්ස රඤ්ඤො රජ්ජොසරණපදෙසො දසගාචුතං, මජ්ඣෙ පත රෙණුස්ස රජ්ජං විතානසදිසං අහොසි. කස්මා එවං පට්ඨපෙසීති? කාලෙන කාලං රාජානං පස්සිතුං ආගච්ඡන්තා අඤ්ඤස්ස රජ්ජං අපිළෙත්වා අත්තනො අත්තනො රජ්ජපදෙසෙනෙව ආගමිස්සන්ති චෙව ගමිස්සන්ති ච. පරරජ්ජං ඔතිණ්ණස්ස හි — “භත්තං දෙට්ඨ, ගොණං දෙට්ඨ”ති වදන්තො මනුස්සා උජ්ඣායන්ති — “ඉමෙ රාජානො අත්තනො අත්තනො විජිතෙන න ගච්ඡන්ති, අම්මාකං පිළං කරොන්ති”ති. අත්තනො විජිතෙන ගච්ඡන්තස්ස “අම්මාකං සන්තිකා ඉමිනා ඉදඤ්චිදඤ්ච ලද්ධබ්බමෙවා”ති මනුස්සා පිළං න මඤ්ඤන්ති. ඉමමත්ථං චින්තයිත්ථා මහාගොවින්දෝ “සම්මොදමානා රාජානො විරං රජ්ජමනුසාසන්තු”ති එවං පට්ඨපෙසි.

“දන්තපුරං කලිඬිගානං, අස්සකානඤ්ච පොතනං;
මාහිස්සති අචන්තිනං, සොචිරානඤ්ච රොදුකං.
මීටීලා ච විදෙහානං, චම්පා අඬිගෙසු මාපිතා;
බාරාණසී ච කාසීනං, එතෙ ගොවින්දමාපිතා”ති. —

එතානි සත්ත නගරානි මහාගොවින්දෙනෙව තෙසං රාජුතං අත්ථාය මාපිතානි.

“සත්තභු බ්‍රහ්මදත්තො ච, චෙස්සභු භරතො සහ;
රෙණු ද්වෙ ච ධතරට්ඨා, තදාසුං සත්ත භාරධා”ති. —

ඉමානි තෙසං සත්තන්තම්පි නාමානි. තෙසු හි එකො සත්තභු නාම අහොසි, එකො බ්‍රහ්මදත්තො නාම, එකො චෙස්සභු නාම, එකො තෙනෙව සහ භරතො නාම, එකො රෙණු නාම, ද්වෙ පත ධතරට්ඨාති ඉමෙ සත්ත ජම්බුදීපතලෙ භාරධා මහාරාජානො අහෙසුන්ති.

පට්මභාණුවාරවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

කිත්තිසද්දඅඛ්භුග්ගමනවණ්ණනා

311. උපසඬකම්සුති “අම්මාකං අයං ඉස්සරියසම්පත්ති න අඤ්ඤස්සානුභාවෙන, මහාගොවින්දස්සානුභාවෙන නිජ්ජන්තා. මහාගොවින්දෝ අම්මෙ සත්ත රාජානො සමග්ගෙ කත්වා ජම්බුදීපතලෙ පතිට්ඨාපෙසි, පුබ්බුපකාරිස්ස පත න සුකරා පටිකිරියා කාතුං. අම්මෙ සත්තපි ජනෙ එසොයෙව අනුසාසතු, එතංයෙව සෙනාපතිඤ්ච පුරොහිතඤ්ච කරොම, එවං නො චුද්ධි භවිස්සති”ති චින්තෙත්වා උපසඬකම්සු. මහාගොවින්දොපි — “මයා එතෙ සමග්ගා කතා, සචෙ එතෙසං අඤ්ඤො සෙනාපති පුරොහිතො ච භවිස්සති, තතො අත්තනො අත්තනො සෙනාපතිපුරොහිතානං වචනං ගහෙත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං භින්දිස්සන්ති, අධිවාසෙම් තෙසං සෙනාපතිට්ඨානඤ්ච පුරොහිතට්ඨානඤ්චා”ති චින්තෙත්වා “එවං හෝ”ති පච්චස්සොසි.

සත්ත ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙති “අහං සබ්බට්ඨානෙසු සම්මුඛො භවෙය්‍යං වා න වා, යත්ථාහං සම්මුඛො න භවිස්සාමි, තත්ථෙව තෙ කත්තබ්බං කරිස්සන්ති”ති සත්ත අනුපුරොහිතෙ යපෙසි. තෙ සන්ධාය ඉදං චුත්තං — “සත්ත ච බ්‍රාහ්මණමහාසාලෙ”ති. දිවස්සස් ද්වික්ඛත්තුං වා සායං පාතො වා නභායන්තිති නභාතකා. වතවරියපරියොසානෙ වා නභාතා, තතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං න බාදන්ති න පිචන්තිති නභාතකා.

312. අබ්‍යුත්තරවිචිතී අභිඋග්ගවිචි. තදා කිර මනුස්සානං “න බ්‍රහ්මනා සද්ධිං අමන්තෙත්වා සක්කා එවං සකලජම්බුදීපං අනුසාසිතු”න්ති නිසින්තනිසින්තට්ඨානෙන අයමෙව කථා පවත්තිත්ථ. න ඛො පනාහන්ති මහාපුරිසො කිර – “අයං මය්හං අභුතො වණ්ණො උප්පන්නො, වණ්ණප්පත්ති ඛො පන න භාරියා, උප්පන්නස්ස වණ්ණස්ස රක්ඛනමෙව භාරියං, අයඤ්ච මෙ අවින්තෙත්වා අමන්තෙත්වා කරොන්තස්සෙව වණ්ණො උප්පන්නොව, වින්තෙත්වා මන්තෙත්වා කරොන්තස්ස පන විත්ථාරිකතරො භවිස්සති”ති බ්‍රහ්මදස්සනෙ උපායං පරියෙසන්තො තං දිස්වා සුතං ඛො පන මෙනන්තිආදිඅත්ථං පරිචිතක්කෙසි.

313. යෙන රෙණු රාජා තෙනුපසඬිකමීති එවං මෙ අන්තරා දට්ඨුකාමො වා සල්ලපිතුකාමො වා න භවිස්සති, යතො ඡින්නපලිබ්බොධො සුඛං විහරිස්සාමීති පලිබ්බොධුපච්ඡෙදනත්ථං උපසඬිකමී, එස නයො සබ්බත්ථ.

316. සාදිසියොති සමවණ්ණා සමජාතිකා.

317. නවං සන්ධාගාරං කාරෙත්වාති රත්තිට්ඨානදිව්ඨානවඬිකමනසම්පන්නං වස්සිකෙ වත්තාරො මාසෙ වසනක්ඛමං ඛති නළපරික්ඛිත්තං විචිත්තං ආවසථං කාරෙත්වා. කරුණං ඝාතං ඝායිති කරුණාය තිකවතුක්කජ්ඣානං ඝායි, කරුණාමුඛෙන පනෙත්ථ අවසෙසාපි තයො බ්‍රහ්මචිහාරා ගතිතාව. උක්කණ්ඨනා පරිතස්සනාති ඝාතභූමියං ධීතස්ස අනභිරිඋක්කණ්ඨනා වා භයපරිතස්සනා වා නත්ථී, බ්‍රහ්මනො පන ආගමනපත්ථනා ආගමනතණ්හා අහුති අත්ථො.

බ්‍රහ්මනාසාකච්ඡාවණ්ණනා

318. භයන්ති විත්තුත්‍රාසභයමෙව. අජානන්තාති අජානමානා. කථං ජානෙමු තං මයන්ති (දී. නි. 2.179) මයං කින්නි තං ජානාම, අයං කත්ථවාසිකො, කින්නාමො, කිං ගොත්තොතිආදීනං ආකාරානං කෙන ආකාරෙන තං ධාරයාමාති අත්ථො.

මං වෙ කුමාරං ජානන්තීති මං “කුමාරො”ති “දහරො”ති ජානන්ති. බ්‍රහ්මලොකෙති සෙට්ඨලොකෙ. සනන්තනන්ති චිරතනං පොරාණකං . අහං සො පොරාණකුමාරො සනඬිකුමාරො නාම බ්‍රහ්මාති දස්සෙති. එවං ගොචන්ද ජානාතීති ගොචන්ද පණ්ඨිත, ත්වං එවං ජානාති, එවං මං ධාරෙති.

“ආසනං උදකං පජ්ජං, මධුසාකඤ්ච බ්‍රහ්මනො;
අග්ගෙ භවන්තං පුච්ඡාම, අග්ගෙ කුරුතු නො භව”න්ති. –

එත්ථ අග්ගන්ති අතිථීනො උපනාමෙතබ්බං වුවිවති. තෙනෙව ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තං, එත්ථ නිසීද්ථං, ඉදං උදකං පරිසුද්ධං, ඉතො පාතියං පිච්ථ, පාදෙ ධොව්ථ, ඉදං පජ්ජං පාදානං භිතත්ථාය අභිසඬිකතං තෙලං, ඉතො පාදෙ මක්ඛෙථ, ඉදං මධුසාකන්ති. බොධිසත්තස්ස බ්‍රහ්මචරියං න අඤ්ඤෙසං බ්‍රහ්මචරියසදිසං හොති, න සො “ඉදං ස්වෙ, ඉදං තනියදිවසෙ භවිස්සති”ති සන්තිධිං නාම කරොති. මධුසාකං පන අලොණං අධුපනං අතක්කං උදකෙන සෙදිතසාකං, තං සන්ධායෙස – “ඉදං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති වදන්තො “අග්ගෙ භවන්තං පුච්ඡාමා”තිආදිමාහ. ඉමෙ සබ්බෙපි අග්ගා බ්‍රහ්මනො අත්ථී. තෙ අග්ගෙ භවන්තං පුච්ඡාම. එවං පුච්ඡන්තානඤ්ච අග්ගෙ කුරුතු නො භවං, පටිග්ගණ්හාතු නො භවං ඉදමග්ගන්ති වුත්තං හොති. කිං පනෙස – “ඉතො එකමපි බ්‍රහ්මා න භුඤ්ජති”ති ඉදං න ජානාතීති. නො න ජානාති, ජානන්තොපි අත්තනො සන්තිකෙ ආගතො අතිථී පුච්ඡිතබ්බොති වත්තසිසෙන පුච්ඡති.

අථ ඛො බ්‍රහ්මා – “කිං නු ඛො පණ්ඨිතො මම පරිභොගකරණාභාවං ඤ්ඤත්වා පුච්ඡති, උදාහු කොහඤ්ඤෙ යත්වා පුච්ඡති”ති සමන්තාහරන්තො “වත්තසිසෙ ධීතො පුච්ඡති”ති ඤ්ඤත්වා පටිග්ගණ්හිතුං දානි මෙ වට්ටතිති පටිග්ගණ්හාම තෙ අග්ගෙ, යං ත්වං ගොචන්ද භාසසීති ආහ. යං ත්වං ගොචන්ද භාසසි – “ඉදමාසනං පඤ්ඤත්තං, එත්ථ නිසීද්ථා”තිආදි, තත්‍ර තෙ මයං ආසනෙ නිසින්තා නාම හොම, පාතියං පීතා නාම හොම, පාදාපි මෙ ධොතා නාම හොන්තු, තෙලෙනපි මක්ඛිතා නාම හොන්තු, උදකසාකමපි පරිභුත්තං නාම හොතු, තයා දින්නං අධිවාසිතකාලතො පට්ඨාය යං යං ත්වං භාසසි, තං තං මයා පටිග්ගහිතමෙව හොති. තෙන වුත්තං – “පටිග්ගණ්හාම තෙ අග්ගෙ, යං ත්වං ගොචන්ද භාසසි”ති. එවං පන අග්ගෙ පටිග්ගණ්හිත්වා පඤ්ඤස්ස ඕකාසං කරොන්තො දිට්ඨමම්මහිතත්ථායාතිආදිමාහ.

කඬිචි අකඬිචං පරවෙදියෙසුති අහං සච්චිකිච්ඡො භවන්තං පරෙන සයං අභිසඬිකත්තා පරස්ස පාකටෙසු පරවෙදියෙසු පඤ්ඤෙසු නිබ්බිචිකිච්ඡං.

භිත්වා මමත්තන්ති ඉදං මම, ඉදං මමාති උපකරණතණ්හං වජිත්වා. මනුජෙසුති සත්තෙසු, මනුජෙසු යො කොචි මනුජො මමත්තං භිත්වාති අත්ථො. එකොදිභුතොති එකිභුතො, එකො තිට්ඨන්තො එකො නිසීදන්තොති. වචනත්ථො පනෙත්ථ එකො උදෙති පවත්තතිති එකොදි, තාදිසො භුතොති එකොදිභුතො . කරුණෙධිමුත්තොති කරුණාඝාතො අධිමුත්තො, තං ඝාතං නිබ්බත්තෙත්වාති අත්ථො. නිරාමගන්ධොති විස්සගන්ධවිරහිතො. එත්ථ ධීතොති එතෙසු

ධම්මෙසු ධීනො. එත්ථ ව සික්ඛමානොති එතෙසු ධම්මෙසු සික්ඛමානො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන උපරි මහාගොචින්දෙන ව බ්‍රහ්මිනා ව චුත්තොයෙව.

320. තත්ථ එතෙ අවිද්චාති එතෙ ආමගන්ධෙ අහං අවිද්චා, න ජානාමිති අත්ථො. ඉධ බ්‍රහ්මි ධීරාති තෙ මෙ ත්වං ඉධ ධීර පණ්ඩිත, බ්‍රහ්මි, වදං. කෙනාවටා වාති පජා කරුතුති කතමෙන කිලෙසාවරණෙන ආවරිතා පජා පුතිකා වායති. ආපායිකාති අපායුපගා. නිවුතබ්‍රහ්මලොකාති නිවුතො පිහිතො බ්‍රහ්මලොකො අස්සාති නිවුතබ්‍රහ්මලොකො. කතමෙන කිලෙසෙන පජාය බ්‍රහ්මලොකුපගො මග්ගො නිවුතො පිහිතො පටිච්ඡන්තොති පුච්ඡති.

කොධො මොසවජ්ජං නිකති ව දුබ්භොති කුප්ඤානලක්ඛණො කොධො ව, පරවිසංවාදනලක්ඛණො මුසාවාදො ව, සද්දිසං දස්සෙත්වා වඤ්චනලක්ඛණො නිකති ව, මිත්තදුබ්භනලක්ඛණො දුබ්භො ව. කදරියතා අතිමානො උසුයාති උද්ධමච්ඡරියලක්ඛණො කදරියතා ව, අතික්කමිත්වා මඤ්ඤනලක්ඛණො අතිමානො ව, පරසම්පත්තිඛියනලක්ඛණො උසුයා ව. ඉච්ඡා විච්ච්ඡා පරහෙය්නා වාති තණ්හාලක්ඛණො ඉච්ඡා ව, මච්ඡරියලක්ඛණො විච්ච්ඡා ව, විහිංසාලක්ඛණො පරහෙය්නා ව. ලොභො ව දොසො ව මදො ව මොහොති යත්ථ කත්ථවි ලුබ්භනලක්ඛණො ලොභො ව, දුස්සනලක්ඛණො දොසො ව, මජ්ජනලක්ඛණො මදො ව, මුය්භනලක්ඛණො මොහො ව. එතෙසු යුත්තා අනිරාමගන්ධාති එතෙසු චුද්දසසු කිලෙසෙසු යුත්තා පජා නිරාමගන්ධා න හොති, ආමගන්ධා සකුණපගන්ධා පුතිගන්ධායෙවාති වදති. ආපායිකා නිවුතබ්‍රහ්මලොකාති එසා පන ආපායිකා වෙව හොති, පටිච්ඡන්තබ්‍රහ්මලොකමග්ගා වාති. ඉදං පන සුත්තං කට්ඨන්තෙන ආමගන්ධසුත්තෙන දීපෙත්වා කට්ඨබ්බං, ආමගන්ධසුත්තමිති ඉමිනා දීපෙත්වා කට්ඨබ්බං.

තෙ න සුනිම්මදයාති තෙ ආමගන්ධා සුනිම්මදයා සුඛෙන නිම්මදෙනබ්බා පහාතබ්බා න හොන්ති, දුප්පජ්භා දුප්පජාති අත්ථො. යස්ස දාති හවං ගොචින්දො කාලං මඤ්ඤති “යස්සා පබ්බජ්ජාය හවං ගොචින්දො කාලං මඤ්ඤති, අයමෙව හොතු, එවං සති මය්හමිති තව සන්තිකෙ ආගමනං ස්වාගමනං හවිස්සති, කථිතධම්මකථා සුකථිතා හවිස්සති, ත්වං තාත සකලජම්බුදීපෙ අග්ගපුරිසො දහරො පයමවයෙ ධීනො, එවං මහත්තං නාම සම්පත්තිසිරිවිලාසං පහාය තව පබ්බජනං නාම ගන්ධතන්ටිතො අයබන්ධනං ඡින්දිත්වා ගමනං විය අතිඋළාරං, බුද්ධතන්ති නාමෙසා”ති මහාපුරිසස්ස දළ්භිකම්මං කත්වා බ්‍රහ්මා සනඬ්ඤාමාරො බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො.

රෙණුරාජආමන්තනාවණ්ණනා

321. මහාපුරිසොපි “මම ඉතොව නික්ඛමිත්වා පබ්බජනං නාම න යුත්තං, අහං රාජකුලස්ස අත්ථං අනුසාසාමි, තස්මා රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාමි. සවෙ සොපි පබ්බජිස්සති, සුන්දරමෙව. නො වෙ පබ්බජිස්සති, පුරොහිතට්ඨානං නියාතෙත්වා අහං පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා රාජානං උපසඬ්ඤාමි, තෙන චුත්තං – “අථ ඛො හො මහාගොචින්දො,...පෙ.... නාහං පොරොහිව්චෙ රමෙ”ති.

තත්ථ ත්වං පජානස්සු රජ්ජෙනාති තව රජ්ජෙන ත්වමෙව ජානාහි. නාහං පොරොහිව්චෙ රමෙති අහං පුරොහිතභාවෙ න රමාමි, උක්කණ්ඨිනොස්මි, අඤ්ඤං අනුසාසකං ජානාහි, නාහං පොරොහිව්චෙ රමෙති.

අථ රාජා – “ධූවං වත්තාරො මාසෙ පටිසල්ලිනස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ හොගා මන්දා ජාතා”ති වින්තෙත්වා ධනෙන නිමන්තෙත්තො – “සවෙ තෙ උෟතං කාමෙහි. අහං පරිපුරයාමි තෙ”ති වත්වා පුන – “කින්තු ඛො එස එකකො විහරන්තො කෙනවි විහිංසිතො හවෙය්සා”ති වින්තෙත්වා,

“යො තං හිංසති වාරෙමි, භූමිසෙනාපති අහං;
තුචං පිතා අහං පුත්තො, මා නො ගොචින්ද පාජහි”ති. –

ආහ . තස්සත්ථො – යො තං හිංසති, තං වාරෙමි, කෙවලං තුම්හෙ “අසුකො”ති ආචික්ඛථ, අහමෙත්ථ කත්තබ්බං ජානිස්සාමිති. භූමිසෙනාපති අහන්ති අථ වා අහං පට්ඨියා සාමි, ස්වාහං ඉමං රජ්ජං තුම්හෙයෙව පටිච්ඡාපෙස්සාමි. තුචං පිතා අහං පුත්තොති ත්වං පිතිට්ඨානෙ යස්සසි, අහං පුත්තට්ඨානෙ. සො ත්වං මම මනං හරිත්වා අත්තනොයෙව මනං ගොචින්ද, පාජෙහි; යථා ඉච්ඡසි තථා පවත්තස්සු. අහං පන තව මනංයෙව අනුවත්තන්තො තයා දින්තපිණ්ඩං පරිභුඤ්ජන්තො තං අසිච්ඡිමහත්ථො වා උපට්ඨහිස්සාමි, රථං වා තෙ පාජෙස්සාමි. “මා නො ගොචින්ද, පාජහි”ති වා පාඨො . තස්සත්ථො – ත්වං පිතිට්ඨානෙ තිට්ඨ, අහං පුත්තට්ඨානෙ යස්සාමි. මා නො ත්වං හො ගොචින්ද, පාජහි, මා පරිච්චජිති. අථ මහාපුරිසො යං රාජා වින්තෙසි, තස්ස අත්තති අභාවං දස්සෙත්තො –

“න මත්ථි උෟතං කාමෙහි, හිංසිතා මෙ න විජ්ජති;
අමනුස්සවො සුත්වා, තස්මාහං න ගහෙ රමෙ”ති. –

ආහ. තත්ථ න මත්ථිති න මෙ අත්ථි. ගහෙති ගෙහෙ. අථ නං රාජා පුච්ඡ –

රාජාව රඤ්ඤන්ති අහඤ්ඨි හො එතරහි පකතිරඤ්ඤං මජ්ඣෙ වක්කවත්තිරාජා විය. බ්‍රහ්මාව බ්‍රහ්මානන්ති පකතිබ්‍රහ්මානං මජ්ඣෙ මහාබ්‍රහ්මසදියො. දෙවතාව ගහපතිකානන්ති අවසෙසගහපතිකානං පනම්හි සක්කදෙවරාජසදියො.

හරියානං ආමන්තනාවණ්ණනා

325. වත්තාරියා හරියා සාදිසියොති සාදිසියොව වත්තාරියා හරියා, අඤ්ඤා පනස්ස නිසු වයෙසු නාටකිත්ථියො බහුකායෙව.

මහාගොවින්දපබ්බජ්ජාවණ්ණනා

326. වාරිකං වරතීති ගාමනිගමපටිපාටියා වාරිකං වරති, ගතගතට්ඨානෙ බුද්ධකොලාහලං විය හොති. මනුස්සා “මහාගොවින්දපණ්ඩිතො කිර ආගච්ඡති”ති සුත්වා පුරෙතරමෙව මණ්ඩපං කාරෙත්වා මග්ගං අලඬ්ඤිත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා ගණ්හිත්වා එන්ති, මහාලාභසක්කාරො මහොසො විය අජ්ඣාන්ථරන්තො උප්පජ්ජී. සත්තපුරොහිතස්සාති සත්තන්තං රාජුතං පුරොහිතස්ස. ඉති යථා එතරහි එවරුපෙසු වා යානෙසු කිස්මිඤ්චිදෙව දුක්ඛෙ උප්පන්තෙ “නමො බුද්ධස්සා”ති වදන්ති, එවං තදා “නමත්ථු මහාගොවින්දස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස, නමත්ථු සත්තපුරොහිතස්සා”ති වදන්ති.

327. මෙත්තාසහගතෙනාතිආදිනා නයෙන පාළියං බ්‍රහ්මච්ඡාරාව ආගතා, මහාපුරිසො පන සබ්බාපි අට්ඨ සමාපත්තියො ව පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙසි. සාවකානඤ්ච බ්‍රහ්මලොකසහබ්බායායා මග්ගං දෙසෙසිති බ්‍රහ්මලොකෙ බ්‍රහ්මුනා සහභාවාය මග්ගං කට්ඨෙසි.

328. සබ්බෙනසබ්බන්ති යෙ අට්ඨ ව සමාපත්තියො පඤ්ච ව අභිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙසු. යෙ න සබ්බෙන සබ්බං සාසනං ආජානිංසුති යෙ අට්ඨසු සමාපත්තිසු එකසමාපත්තිමිපි න ජානිංසු, න සක්ඛිංසු නිබ්බත්තෙතුං. අමොසාති සච්ඡාකා. අවඤ්ඤාති න වඤ්ඤා. සබ්බනිහිනං පසවන්ති ගන්ධබ්බකායං පසවි. සඵලාති අවසෙසදෙවලොකුපපත්තිහි සාත්ථා. සඋද්‍රයාති බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා සවුඩ්ඪී.

329. සරාමහන්ති සරාමි අහං පඤ්චසිඛ, ඉමිනා කිර පදෙන අයං සුත්තන්තො බුද්ධාසිතො නාම ජාතො. න නිබ්බදායාති න වට්ටෙ නිබ්බන්දනත්ථාය. න විරාගායාති න වට්ටෙ විරාගත්ථාය. න නිරොධායාති න වට්ටස්ස නිරොධත්ථාය. න උපසමායාති න වට්ටස්ස උපසමනත්ථාය. න අභිඤ්ඤායාති න වට්ටං අභිජානනත්ථාය. න සම්බොධායාති න කිලෙසනිද්දාවගමෙන වට්ටතො පබුජ්ඣනත්ථාය. න නිබ්බානායාති න අමනනිබ්බානත්ථාය.

එකන්තනිබ්බදායාති එකන්තමෙව වට්ටෙ නිබ්බන්දනත්ථාය. එත්ථ පන නිබ්බදායාති විපස්සනා. විරාගායාති මග්ගො. නිරොධාය උපසමායාති නිබ්බානං. අභිඤ්ඤාය සම්බොධායාති මග්ගො. නිබ්බානායාති නිබ්බානමෙව. එවං එකස්මිං යානෙ විපස්සනා, තිසු මග්ගො, තිසු නිබ්බානං චුත්තන්ති එවං වචන්ථානකථා වෙදිතබ්බා. පරියායෙන පන සබ්බානිපෙතානි මග්ගවෙච්චනානිපි නිබ්බානවෙච්චනානිපි හොන්තියෙව. සම්මාදිට්ඨිආදිසු යං වත්තබ්බං, තං විසුද්ධිමග්ගෙ සච්චවණ්ණනායං චුත්තමෙව.

330. යෙ න සබ්බෙනසබ්බන්ති යෙ වත්තාරොපි අරියමග්ගෙ පරිපුරෙතුං න ජානන්ති, තිණි වා ද්වෙ වා එකං වා නිබ්බත්තෙත්ති. සබ්බෙසංයෙව ඉමෙසං කුලපුත්තානන්ති බ්‍රහ්මවරියච්ඡණ්ණකුලපුත්තානං. අමොසා...පෙ.... සඵලා සඋද්‍රයාති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වාති (දී. නි. 2.188) භගවතො ධම්මදෙසනං විත්තෙන සම්පට්ච්ඡන්තො අභිනන්දිත්වා වාචාය පසංසමානො අනුමොදිත්වා මහන්තං අඤ්ජලිං සිරස්මිං පතිට්ඨපෙත්වා පසන්තලාබාරසෙ නිමුජ්ජමානො විය දසබලස්ස ඡබ්බණ්ණරස්මිජාලන්තරං පවිසිත්වා වතුසු යානෙසු වන්දිත්වා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා භගවන්තං අභිත්ථවන්තො අභිත්ථවන්තො සත්ථු පුරතො අන්තරධායිත්වා අත්තනො දෙවලොකමෙව අගමාසිති.

ඉති සුමඬ්ගලච්චලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

මහාගොවින්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. මහාසමයසුත්තවණ්ණනා

නිදානවණ්ණනා

331. එවං මෙ සුතන්ති මහාසමයසුත්තං. තත්‍රායමපුබ්බපදවණ්ණනා – සක්කෙසුති අම්බට්ඨසුත්තෙ චුත්තෙන උප්පත්තින යෙන “සකායා වත, හො කුමාරා”ති උදානං පටිච්ච සක්කාති උද්ධනාමානං රාජකුමාරානං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුල්භීසද්දෙන “සක්කා”ති චුච්චති, තස්මිං සක්කෙසු ජනපදෙ. මහාවනෙනි සයංජාතෙ අරොපිතෙ හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධෙ මහති වනෙ. සබ්බෙහෙව අරහන්තෙහීති ඉමං සුත්තං කථිතදිවසෙයෙව පත්තඅරහත්තෙහි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – සාකියකොලියා කිර කපිලවත්ථුනගරස්ස ව කොලියනගරස්ස ව අන්තරෙ රොහිණිං නාම නදිං එකෙනෙව ආවරණෙන බන්ධාපෙත්වා සස්සානි කරොන්ති, අප් ජෙට්ඨමූලමාසෙ සස්සෙසු මිලායන්තෙසු උභයනගරවාසිකානම්පි කම්මකරා සන්තිපතිංසු. තත්ථ කොලියනගරවාසිනො ආහංසු – “ඉදං උදකං උභතො හරියමානං න තුම්භාකං න අම්භාකං පහොස්සති, අම්භාකං පන සස්සං එකෙන උදකෙනෙව නිප්පජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. කපිලවත්ථුනගරවාසිනො ආහංසු – “තුම්භෙසු කොට්ඨෙ පුරෙත්වා ධීනෙසු මයං රත්තසුචණ්ණනීලමිකාලකභාපණෙ ව ගහෙත්වා පච්ඡිපසිබ්බකාදිහත්ථා න සක්ඛිස්සාම තුම්භාකං සරද්ථාරෙ විවරිතුං, අම්භාකම්පි සස්සං එකෙනෙව උදකෙන නිප්පජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. “න මයං දස්සාමා”ති. “මයම්පි න දස්සාමා”ති. එවං කලහං වඩ්ඪෙත්වා එකො උට්ඨාය එකස්ස පහාරං අදාසි, සොපි අඤ්ඤස්සාති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා රාජකුලානං ජාතිං සට්ටෙත්වා කලහං වඩ්ඪයිංසු.

කොලියකම්මකරා වදන්ති – “තුම්භෙ කපිලවත්ථුවාසිකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ සොණසිඬ්ඛාලාදයො විය අත්තනො හගිනීහි සද්ධිං සංවසිංසු. එතෙසං හත්ථිනො ව අස්සා ව එලකාචුඩානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? සාකියකම්මකරාපි වදන්ති – “තුම්භෙ දානි කුට්ඨිනො දාරකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ අනාථා නිග්ගතිකා තිරච්ඡානා විය කොලරුක්ඛෙ වසිංසු, එතෙසං හත්ථිනො ව අස්සා ව එලකාචුඩානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? තෙ ගන්ත්වා තස්මිං කම්මෙ නියුත්තඅම්චිවානං කට්ඨෙසු, අම්චිවා රාජකුලානං කට්ඨෙසු, තතො සාකියා – “හගිනීහි සද්ධිං සංවාසිකානං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු. කොලියාපි – “කොලරුක්ඛවාසිනං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු.

හගවාපි රත්තියා පච්චුසසමයෙව මහාකරුණාසමාපත්තිනො චුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො ඉමෙ එවං යුද්ධසජ්ජෙ නික්ඛමන්තෙ අද්දස. දිස්වා – “මයි ගතෙ අයං කලහො චූපසමිස්සති නු ඛො උදාහු තො”ති උපධාරොන්තො – “අහමෙත්ථ ගන්ත්වා කලහචූපසමනත්ථං තිණි ජාතකානි කට්ඨස්සාමි, තතො කලහො චූපසමිස්සති. අප් සාමග්ගිප්පනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කට්ඨස්සාමි අත්තදණ්ඩසුත්තං දෙසෙස්සාමි. දෙසනං සුත්වා උභයනගරවාසිනොපි අඬ්ඬතියානි අඬ්ඬතියානි කුමාරසනානි දස්සන්ති, අහං තෙ පබ්බජිස්සාමි, තදා මහාසමාගමො හවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානමකාසි. තස්මා ඉමෙසු යුද්ධසජ්ජෙසු නික්ඛමන්තෙසු කස්සචි අනාරොචෙත්වා සයමෙව පත්තච්චරමාදාය ගන්ත්වා ද්විත්තං සෙනානං අන්තරෙ ආකාසෙ පල්ලඬ්ඬිකං ආභුජිත්වා ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසීදි.

කපිලවත්ථුවාසිනො හගවන්තං දිස්වාච – “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨො සත්ථා ආගතො, දිට්ඨො නු ඛො තෙන අම්භාකං කලහකාරණභාවො”ති වින්තෙන්වා – “න ඛො පන සක්කා හගවති ආගතෙ අම්භෙහි පරස්ස සරිරෙ සත්ථං පාතෙතුං, කොලියනගරවාසිනො අම්භෙ හනන්තු වා පවන්තු වා”ති ආචුඩානි ඡඩ්ඛෙන්වා හගවන්තං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. කොලියනගරවාසිනොපි තට්ඨෙව වින්තෙන්වා ආචුඩානි ඡඩ්ඛෙන්වා හගවන්තං වන්දිත්වා නිසීදිංසු.

හගවා ජානන්තොච – “කස්මා ආගතත්ථ මහාරාජා”ති පුච්ඡි. හගවා, න තිත්ථකිලාය න පබ්බතකිලාය න නදීකිලාය න ගිරිදස්සනත්ථං, ඉමස්මිං පන යානෙ සඬ්ඛාමං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ආගතම්භාති. කිං නිස්සාය වො කලහො මහාරාජාති? උදකං, හන්තෙති. උදකං කිං අග්ඝති මහාරාජාති? අප්පග්ගං, හන්තෙති. පට්ඨි නාම කිං අග්ඝති මහාරාජාති? අනග්ගා, හන්තෙති. බත්තියා කිං අග්ගන්ති මහාරාජාති? බත්තියා නාම අනග්ගා හන්තෙති. අප්පමුලකං උදකං නිස්සාය කිමත්ථං අනග්ගෙ බත්තියෙ නාසෙට්, මහාරාජාති? “කලහෙ අස්සාදො නාම නත්ථි, කලහවසෙන මහාරාජා අට්ඨානෙ වෙරං කත්වා එකාය රුක්ඛදෙවතාය කාලසිහෙන සද්ධිං බද්ධාසානො සකලම්පි ඉමං කප්පං අනුප්පත්තොයෙවා”ති වත්වා එන්දනජාතකං කට්ඨෙසි. තතො “පරපත්තියෙන නාම මහාරාජා න හවිතබ්බං. පරපත්තියා හුත්වා හි එකස්ස සසකස්ස කථාය තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ හිමවන්තෙ වතුප්පදගණා මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිනො අහෙසුං. තස්මා පරපත්තියෙන න හවිතබ්බ”න්ති වත්වා පට්ඨිඋන්දියජාතකං කට්ඨෙසි. තතො – “කදාවි, මහාරාජා, දුබ්බලොපි මහබ්බලස්ස රන්ධං විවරං පස්සති, කදාවි මහබ්බලො දුබ්බලස්ස. ලචුකිකාපි හි සකුණිකා හත්ථිනාගං සාතෙසි”ති වත්වා ලචුකිකජාතකං කට්ඨෙසි. එවං කලහචූපසමත්ථාය තිණි ජාතකානි කට්ඨස්සාමි සාමග්ගිප්පනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කට්ඨෙසි. කථං? සමග්ගානඤ්ඤි මහාරාජා කොචි ඔතාරං නාම පස්සිතුං න සක්කොතිති වත්වා රුක්ඛබ්බමජාතකං කට්ඨෙසි. තතො “සමග්ගානං මහාරාජා කොචි විවරං පස්සිතුං නාසක්ඛි. යදා

පන අඤ්ඤාමඤ්ඤාං විවාදමකංසු, අප් තෙ නෙසාදපුත්තො ජීවිතා වොරොපෙත්වා ආදාය ගතො. විවාදෙ අස්සාදො නාම නත්ථි”ති වත්වා වට්ටකජාතකං කට්ඨං. එවං ඉමානි පඤ්ච ජාතකානි කට්ඨංවා අවසානෙ අත්තදණ්ඩසුත්තං කට්ඨං.

රාජානො පසන්නා – “සචෙ සත්ථා නාගමිස්ස, මයං සහත්ථා අඤ්ඤාමඤ්ඤාංයෙව වධිත්වා ලොහිතනදිං පවත්තයිස්සාම, අම්මහකං පුත්තභාතරො ගෙහද්වාරෙ න පස්සෙය්‍යාම, සාසනපටිසාසනම්පි නො ආභරණකො න භවිස්සති. සත්ථාරං නිස්සාය නො ජීවිතං ලද්ධං. සචෙ පන සත්ථා අගාරං අප්ඤ්ඤාමඤ්ඤාං, ද්විසභස්සදිපපරිවාරෙසු චතුසු මහාදිපෙසු රජ්ජමස්ස භත්ථගතං අභවිස්ස, අතිරෙකසභස්සං ඛො පනස්ස පුත්තා අභවිස්සංසු, තතො ඛත්තියපරිවාරොව අවිවරිස්ස. තං ඛො පනෙස සම්පත්තිං පභාය නික්ඛමිත්වා සම්බොධිං පත්තො, ඉදානිපි ඛත්තියපරිවාරොයෙව විවරතු”ති උභයනගරවාසිනො අඩ්ඨනියානි අඩ්ඨනියානි කුමාරසතානි අදංසු. භගවා තෙ පබ්බාපෙත්වා මහාවතං අගමාසි. තෙසං ගරුගාරවචසෙන න අත්තනො රුටියා පබ්බජිතානං අනභිරති උප්පජ්ජි. පුරාණදුත්තිකායොපි නෙසං “අයාපුත්තා උක්කණ්ඨන්තු, සරාවාසො න සණ්ඨාති”තිආදීනි වත්වා සාසනං පෙසෙත්ති. තෙ අතිරෙකතරං උක්කණ්ඨංසු.

භගවා ආවජ්ජන්තො තෙසං අනභිරතභාවං ඤත්වා “ඉමෙ භික්ඛු මාදිසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං එකතො වසන්නා උක්කණ්ඨන්ති, හන්ද නෙසං කුණාලදහස්ස වණ්ණං කට්ඨංවා තත්ථ නෙත්වා අනභිරතිං විනොදෙස්සාමි”ති කුණාලදහස්ස වණ්ණං කට්ඨං. තෙ තං දට්ඨකාමා අහෙසුං. දට්ඨකාමත්ථ, භික්ඛවෙ, කුණාලදහන්ති? ආම භගවාති. යදි එවං, එථ, ගච්ඡාමාති. ඉද්ධමන්තානං භගවා ගමනට්ඨානං මයං කප්ථං ගමිස්සාමාති? තුම්හෙ ගන්තුකාමා හොථ, අහං මමානුභාවෙන ගහෙත්වා ගමිස්සාමිති. සාධු, හන්තෙති. අප් භගවා පඤ්ච භික්ඛුසතානි ගහෙත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා කුණාලදහෙ පතිට්ඨාය තෙ භික්ඛු ආහ – “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං කුණාලදහෙ යෙසං මච්ඡානං නාමං න ජානාථ, තෙසං නාමං පුච්ඡා”ති.

තෙ පුච්ඡිංසු, භගවා පුච්ඡිතපුච්ඡිතං කට්ඨං. න කෙවලං මච්ඡානංයෙව, තස්මිං වනසණ්ඨෙ රුක්ඛානම්පි පබ්බතපාදෙ ද්විපදවතුප්පදසකුණානම්පි නාමානි පුච්ඡාපෙත්වා කට්ඨං. අප් ද්විති සකුණෙහි මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසිත්වා ගහිතදණ්ඩකෙ නිසින්නො කුණාලසකුණරාජා පුරතො පච්ඡතො උභොසු පස්සෙසු සකුණසඬ්ඨපරිවුතො ආගච්ඡති. භික්ඛු තං දිස්වා – “එස, හන්තෙ, ඉමෙසං සකුණානං රාජා භවිස්සති, පරිවාරා එතෙ එතස්සා”ති මඤ්ඤාමාති. එවමෙව, භික්ඛවෙ, අයම්පි මම වංසො මම පටෙණිති. ඉදානි තාව මයං, හන්තෙ, එතෙ සකුණෙ පස්සාම. යං පන භගවා “අයම්පි මම වංසො මම පටෙණි”ති ආහ, තං සොතුකාමම්මාති. සොතුකාමත්ථ භික්ඛවෙති? ආම, භගවාති. තෙන හි සුණාමාති තිහි ගාමාසතෙහි මණ්ඨෙත්වා කුණාලජාතකං කට්ඨන්තො අනභිරතිං විනොදෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, මග්ගෙනෙව ව නෙසං ඉද්ධිපි ආගතා. භගවා – “හොතු තාව එත්තකං එතෙසං භික්ඛුන”න්ති ආකාසෙ උප්පතිත්වා මහාවනමෙව අගමාසි. තෙපි භික්ඛු ගමනකාලෙ දසබලස්ස ආනුභාවෙන ගන්ත්වා ආගමනකාලෙ අත්තනො ආනුභාවෙන භගවත්තං පරිවාරෙත්වා මහාවනෙ ඔතරිංසු.

භගවා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා තෙ භික්ඛු ආමන්තෙත්වා – “එථ, භික්ඛවෙ, නිසිද්ථ, උපරිමග්ගත්තයවජ්ඣානං වො කිලෙසානං පභානාය කම්මට්ඨානං කට්ඨස්සාමි”ති කම්මට්ඨානං කට්ඨං. භික්ඛු වින්තෙසු – “භගවා අම්මහකං අනභිරතභාවං ඤත්වා කුණාලදහං නෙත්වා අනභිරතිං විනොදෙසි, තත්ථ සොතාපත්තිඵලප්පත්තානං නො ඉදානි ඉධ තිණ්ණං මග්ගානං කම්මට්ඨානං අදාසි, න ඛො පනම්හෙහි ‘සොතාපන්නා මය’න්ති චිතිතාමෙතුං වට්ටති, උත්තමපුරිසසදිසෙහි නො භවිතුං වට්ටති”ති තෙ දසබලස්ස පාදෙ වන්දිත්වා උට්ඨාය නිසිදන්තං පජ්ජොටෙත්වා විසුං විසුං පබ්භාරරුක්ඛමුලෙසු නිසිදිංසු.

භගවා වින්තෙසි – “ඉමෙ භික්ඛු පකතියාපි අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානා, ලද්ධපායස්ස පන භික්ඛුනො කිලමනකාරණං නාම නත්ථි. ගච්ඡන්තා ගච්ඡන්තා ව විපස්සනං වඩ්ඨෙත්වා අරහත්තං පත්වා – “අත්තනා අත්තනා පටිලද්ධගුණං ආරොවෙස්සාමා”ති මම සත්තිකං ආගමිස්සන්ති. එතෙසු ආගතෙසු දසසභස්සවක්කවාලෙ දෙවතා එකවක්කවාලෙ සන්නිපතිස්සන්ති, මහාසමයො භවිස්සති, විවිත්තෙ ඔකාසෙ මයා නිසිදිතුං වට්ටති”ති. තතො විවිත්තෙ ඔකාසෙ බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසිදි.

සබ්බපඨමං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගතට්ඨෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්. තතො අපරො තතො අපරොති පඤ්චසතාපි පදුම්නියං පදුමානි විය විකසිංසු. සබ්බපඨමං අරහත්තප්පත්තිභික්ඛු – “භගවතො ආරොවෙස්සාමි”ති පල්ලඬ්ඨකං විනිබ්බුජිත්වා නිසිදන්තං පජ්ජොටෙත්වා උට්ඨාය දසබලාහිමුඛො අහොසි. එවං අපරොපි අපරොපිති පඤ්චසතාපි භත්තසාලං පටිසන්නා විය පටිපාටියාව ආගමංසු. පඨමං ආගතො වන්දිත්වා නිසිදන්තං පඤ්ඤාපෙත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා පටිලද්ධගුණං ආරොවෙතුකාමො – “අත්ථි නු ඛො අඤ්ඤො කොච්ඡි, නත්ථි”ති නිවත්තිත්වා ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තො අපරම්පි අද්දස අපරම්පි අද්දස. ඉති සබ්බෙපි තෙ ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා අයං ඉමස්ස භරායමානො න කට්ඨං, අයං ඉමස්ස භරායමානො න කට්ඨං. ඛිණ්ණාසවානං කිර ද්වෙ ආකාරා හොන්ති – “අහො වත මයා පටිලද්ධගුණං සදෙවකො ලොකො ඛිප්පමෙව පටිවිජ්ඣෙය්‍යා”ති විත්තං උප්පජ්ජති. පටිලද්ධභාවං පන නිධිලද්ධපුරිසො විය න අඤ්ඤස්ස ආරොවෙතුකාමො හොති.

එවං ඔසිදමත්තෙ පන තස්මිං අරියමණ්ඩලෙ පාචිනායුගන්ධරපරික්ඛෙපතො අබ්භා, මහිකා, ධුමො, රජො, රාහුති ඉමෙහි උපක්කිලෙසෙහි විජ්ජමුත්තං බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතස්ස ලොකස්ස රාමණෙයාකදස්සන්තං පාචිනදිසාය

උක්ඛිත්තරජනමයමහාආදාසමණ්ඩලං විය, නෙමිවට්ටියං ගහෙන්වා පරිවත්තියමානරජනවක්කසස්සිරිකං පුණ්ණවන්දමණ්ඩලං උල්ලඛිතීන්වා අතිලපථං පටිපජ්ජිත්වං. ඉති එවරුපෙ බණෙ ලයෙ මුහුත්තෙ හගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනෙ මහතා භික්ඛුසඛිසෙන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහත්තෙහි.

තත්ථ හගවාපි මහාසම්මතස්ස වංසෙ උප්පන්නො, තෙපි පඤ්චසතා භික්ඛු මහාසම්මතස්ස කුලෙ උප්පන්නා. හගවාපි බත්තියගබ්බෙ ජාතො, තෙපි බත්තියගබ්බෙ ජාතා. හගවාපි රාජපබ්බජිතො, තෙපි රාජපබ්බජිතා. හගවාපි සෙනවිජ්ජත්තං පභාය හත්ථගතං වක්කවත්තිරජ්ජං නිස්සජ්ජෙත්වා පබ්බජිතො, තෙපි සෙනවිජ්ජත්තං පභාය හත්ථගතානි රජ්ජානි නිස්සජ්ජෙත්වා පබ්බජිතා. ඉති හගවා පරිසුද්ධෙ ඔකාසෙ පරිසුද්ධෙ රත්තිභාගෙ සයං පරිසුද්ධො පරිසුද්ධපරිවාරො චිත්තරාගො චිත්තරාගපරිවාරො චිත්තදොසො චිත්තදොසපරිවාරො චිත්තමොහො චිත්තමොහපරිවාරො නිත්තණ්ණො නිත්තණ්ණපරිවාරො නික්කිලෙසො නික්කිලෙසපරිවාරො සන්නො සන්නපරිවාරො දන්නො දන්නපරිවාරො මුත්තො මුත්තපරිවාරො අතිවිය විරොචති. වණ්ණභූමි නාමෙසා, යත්තකං සක්කොති, තත්තකං වත්තබ්බං. ඉති ඉමෙ භික්ඛු සන්ධාය වුත්තං - “පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහත්තෙහි”ති.

යෙභුයොනාති බහුතරා සන්නිපතිතා, මන්දා න සන්නිපතිතා අසඤ්ඤා අරුපාවචරදෙවතා සමාපන්නදෙවතා ව. තත්ත්වං සන්නිපාතක්කමො මහාවනස්ස කිර සාමන්තා දෙවතා වලිංසු - “ආයාම, හො බුද්ධදස්සනං නාම බහුපකාරං, ධම්මස්සවනං බහුපකාරං, භික්ඛුසඛිසදස්සනං බහුපකාරං, ආයාම ආයාමා”ති මහාසද්දං කුරුමානා ආගන්ත්වා හගවත්තඤ්ච තංමුහුත්තං අරහත්තප්පත්තබ්බිණාසවෙ ව වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. එතෙනෙව උපායෙන තාසං තාසං සද්දං සුත්වා සද්දන්තරඅධිඝ්ඛානවුත්තවුත්තඅධිඝ්ඛානප්පාදිවසෙන තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ භිමවත්තෙ, තික්ඛත්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු, නවනවුතියා දොණමුඛසතසහස්සෙසු, ඡන්තවුතියා පට්ටනකොට්ඨසතසහස්සෙසු, ඡපණ්ණාසාය රතනාකරෙසුති සකලපම්බුද්දිපෙ, පුබ්බවිදෙහෙ, අපරගොයානෙ, උත්තරකුරුමිහි, ද්විසු පරිත්තදීපසහස්සෙසුති සකලවක්කවාලෙ, තතො දුතියතනියවක්කවාලෙති එවං දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා සන්නිපතිතාති වෙදිතබ්බො. දසසහස්සවක්කවාලෙඤ්ඤි ඉධ දසලොකධාතූයොති අධිප්පෙනා. තෙන වුත්තං - “දසහි ව ලොකධාතූහි දෙවතා යෙභුයොන සන්නිපතිතා හොත්ති”ති.

එවං සන්නිපතිතාහි දෙවතාහි සකලවක්කවාලගබ්බං යාව බ්‍රහ්මලොකා සුවිසරෙ නිරන්තරං පක්ඛිත්තසුචිහි විය පරිපුණ්ණං හොති. තත්‍ර බ්‍රහ්මලොකස්ස එවං උච්චත්තනං වෙදිතබ්බං. ලොහපාසාදෙ කිර සත්තකුටාගාරසමො පාසාණො බ්‍රහ්මලොකෙ යත්වා අධො ඛිත්තො වතුහි මාසෙහි පථවිං පාපුණාති. එවං මහත්තෙ ඔකාසෙ යථා හෙට්ඨා යත්වා ඛිත්තාති පුප්ඵානි වා ධුමො වා උපරි ගන්තුං, උපරි වා යත්වා ඛිත්තසාසපා හෙට්ඨා ඔතරිතුං අන්තරං න ලහන්ති, එවං නිරන්තරං දෙවතා අහෙසුං. යථා බො පන වක්කවත්තිරඤ්ඤො නිසින්නට්ඨානං අසම්බාධං හොති, ආගතාගතා මහෙසක්ඛා බත්තියා ඔකාසං ලහන්තියෙව, පරතො පරතො පන අතිසම්බාධං හොති, එවමෙව හගවතො නිසින්නට්ඨානං අසම්බාධං, ආගතාගතා මහෙසක්ඛා දෙවතා ව මහාබ්‍රහ්මානො ව ඔකාසං ලහන්තියෙව. අපිසුදං හගවතො ආසන්නාසන්නට්ඨානෙ මහාපරිනිබ්බානෙ වුත්තනෙයෙනෙව වාලග්ගකොට්ඨිතුදනමත්තෙ පදෙසෙ දසපි විසම්භි සබ්බපරතො තිංසම්භි දෙවතා සුබ්‍රමෙ සුබ්‍රමෙ අත්තභාවෙ මාපෙත්වා අට්ඨංසු. සට්ඨි සට්ඨි දෙවතා අට්ඨංසු.

සුද්ධාවාසකාසිකානන්ති සුද්ධාවාසවාසිතං. සුද්ධාවාසා නාම සුද්ධානං අනාගාමිබ්බිණාසවානං ආවාසා පඤ්ච බ්‍රහ්මලොකා. එතදහොසිති කස්මා අහොසි? තෙ කිර බ්‍රහ්මානො සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා යථාපරිච්ඡෙදෙන වුට්ඨිතා බ්‍රහ්මහවනං ඔලොකෙන්තා පච්ඡාහත්තෙ හත්තගෙහං විය සුඤ්ඤතං අද්දසංසු. තතො “කුහි බ්‍රහ්මානො ගතා”ති ආවජ්ජන්තා මහාසමාගමං ඤත්වා - “අයං සමාගමො මහා, මයං ඔහීනා, ඔහීනකානං ඔකාසො දුල්ලහො හොති, තස්මා ගච්ඡන්තා අතුච්ඡන්තා හුත්වා එකෙකං ගාථං අභිසඬ්ඛරිත්වා ගච්ඡාම. තාය මහාසමාගමෙ ව අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙස්සාම, දසබලස්ස ව වණ්ණං භාසිස්සාමා”ති. ඉති තෙසං සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ආවජ්ජිත්තා එතදහොසි.

332. හගවතො පුරතො පාතුරහෙසුන්ති පාළියං හගවතො සන්නිකෙ අභිමුඛට්ඨානෙයෙව ඔතිණ්ණො විය කත්වා වුත්තා, න බො පනෙත්ථ එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙ පන බ්‍රහ්මලොකෙ ධීනායෙව ගාථා අභිසඬ්ඛරිත්වා එකො පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතරි, එකො දක්ඛිණවක්කවාලමුඛවට්ටියං, එකො පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං, එකො උත්තරවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතරි. තතො පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා නිලකසිණං සමාපජ්ජිත්වා නිලරස්මියො විස්සජ්ජිත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං මණ්ඩමං පටිමුඤ්ඤත්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා බුද්ධවීරී නාම කෙනවි ඔත්ථරිතුං න සක්කා, තස්මා පහට්ඨබුද්ධවීරියාව ආගන්ත්වා හගවත්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ධීනො අත්තනා අභිසඬ්ඛතං ගාථං අභාසි.

දක්ඛිණවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මාපි පිතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා පිතරස්මියො සුවණ්ණපහං මුඤ්ඤත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං සුවණ්ණපථං පාරුපෙන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අට්ඨාසි. පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මාපි ලොහිතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ලොහිතරස්මියො මුඤ්ඤත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං රත්තවරකම්බලෙන පරික්ඛිපන්නො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අට්ඨාසි. උත්තරවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මාපි ඔදාතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ඔදාතරස්මියො මුඤ්ඤත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං සුමනපථං පාරුපෙන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අට්ඨාසි.

පාළිය පන “භගවතො පුරතො පාතුරහෙසුං. අප්ථං බො තා දෙවතා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං අට්ඨංසු” නි එවං එකක්ඛණං විය පුරතො පාතුරාවො ව අභිවාදෙන්වා එකමන්තං යිතභාවො ව චුත්තො, සො ඉමිනා අනුක්කමෙන අහොසි, එකතො කත්වා පන දස්සිතො. ගාථාභාසනං පන පාළියං විසුං විසුංයෙව චුත්තං.

තත්ථ මහාසමයොති මහාසමුහො. පවනං චුච්චති වනසණ්ඨො. උභයෙනපි භගවා ඉමස්මිං වනසණ්ඨො අප්ප මහාසමුහො මහාසන්තිපාතොති ආහ. තතො යෙසං සො සන්තිපාතො, තෙ දස්සෙත්තුං දෙවකායා සමාගතොති ආහ. තත්ථ දෙවකායාති දෙවසටා. ආගතමිහ ඉමං ධම්මසමයන්ති එවං සමාගතෙ දෙවකායෙ දිස්වා මයම්පි ඉමං ධම්මසමුහං ආගතා. කිං කාරණා? දක්ඛිනායෙ අපරාජිතසඬ්ඨං, කෙනචි අපරාජිතං අප්පෙව තයො මාරෙ මද්දිත්වා විජිතසඬ්ඨාමං ඉමං අපරාජිතසඬ්ඨං දස්සන්තං ආගතමිහාති අත්ථො. සො පන බ්‍රහ්මා ඉමං ගාථං භාසිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා පුරත්ථිමචක්කවාළමුඛවට්ටියංයෙව අට්ඨාසි.

අප් දුතියො චුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ තත්‍ර භික්ඛවොති තස්මිං සන්තිපාතට්ඨානෙ භික්ඛු. සමාදහංසුති සමාධිනා යොජෙසුං. චිත්තමත්තතො උජුකං අකංසුති අත්තතො චිත්තං සබ්බෙ වඩ්ඤ්ඤාපිලප්පිභ්‍යාවෙ හරිත්වා උජුකං අකරිංසු. සාරථීව තෙත්තාති ගහෙත්වාති යථා සමප්පවත්තෙසු සිත්ඨවෙසු ඔධස්තපතොදො සාරථී සබ්බයොත්තාති ගහෙත්වා අවොදෙන්තො අවාරෙන්තො තිට්ඨති, එවං ඡළඬගුපෙක්ඛාසමන්තාගතා ගුත්තද්වාරා සබ්බෙපෙන පඤ්චසතා භික්ඛු ඉන්ද්‍රියාති රක්ඛන්ති පණ්ඨිතා, එතෙ දට්ඨුං ඉධාගතමිහ භගවාති. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අප් තතියො චුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ ඡෙත්වා ඩීලන්ති රාගදොසමොහබ්බිලං ඡිත්දිත්වා. පලිසන්ති රාගදොසමොහපලිසමෙව. ඉන්ද්‍රිලන්තිපි රාගදොසමොහඉන්ද්‍රිලමෙව. ඌහව්ව මනෙජාති එතෙ තණ්හාඵජාය අභාවෙන අනෙජා භික්ඛු ඉන්ද්‍රිලං ඌහව්ව සමුහන්තිවා. තෙ වරන්තීති වතුසු දිසාසු අප්පට්ඨනවාරිකං වරන්ති. සුද්ධාති නිරුපක්කිලෙසා. විමලාති නිම්මලා. ඉදං තස්සෙව වෙවචනං. වක්ඛුමතාති පඤ්චභි වක්ඛුභි වක්ඛුමන්තෙන. සුදන්තාති වක්ඛුතොපි දන්තා, සොතතොපි සානතොපි ජිවිහාතොපි කායතොපි මනතොපි දන්තා. සුසුනාගාති තරුණනාගා. තෙ එවරුපෙන අනුත්තරෙන යොගාවරියෙන දමිතෙ තරුණනාගෙ දස්සනාය ආගතමිහ භගවාති. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අප් චතුත්ථො චුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ ගතාසෙති නිබ්බෙමතිකසරණගමනෙන ගතා. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

දෙවතාසන්තිපාතවණ්ණනා

333. අප් භගවා ඔලොකෙත්තො පට්ඨිතලතො යාව වක්කවාළමුඛවට්ටිපරිච්ඡේදා යාව අකනිට්ඨබ්‍රහ්මලොකා දෙවතාසන්තිපාතං දිස්වා චිත්තෙසි – “මහා අයං දෙවතාසමාගමො, භික්ඛු පන එවං මහා දෙවතාය සමාගමොති න ජානන්ති, හන්ද, නෙසං ආචික්ඛාමී” ති, එවං චිත්තෙන්වා “අප්ථං බො භගවා භික්ඛු ආමන්තෙසි” ති සබ්බං චිත්ථාරෙනබ්බං. තත්ථ එකපරමාති එතං පරමං පමාණං එතෙසන්ති එකපරමා. ඉදානි බුද්ධානං පන අභාවා “යෙපි තෙ, භික්ඛවෙ, එතරහී” ති තතියො වාරො න චුත්තො. ආචික්ඛිස්සාමි, භික්ඛවෙති කස්මා ආහ? දෙවතානං චිත්තකල්ලතාජනනත්ථං. දෙවතා කිර චිත්තෙසු – “භගවා එවං මහන්තෙ සමාගමෙ මහෙසක්ඛානංයෙව දෙවතානං නාමගොත්තාති කට්ඨෙස්සති, අප්පෙසක්ඛානං කිං කට්ඨෙස්සති” ති? අප් භගවා “ඉමා දෙවතා කිං චිත්තෙන්ති” ති ආවජ්ජන්තො මුඛෙන හත්ථං පටෙසෙත්වා හදයමංසං මද්දන්තො විය සහණ්ඨං වොරං ගණ්හන්තො විය ව තං තාසං චිත්තාවාරං ඤත්වා – “දසසහස්සවක්කවාළතො ආගතාගතානං අප්පෙසක්ඛමහෙසක්ඛානං සබ්බාසම්පි දෙවතානං නාමගොත්තං කට්ඨෙස්සාමී” ති චිත්තෙසි.

බුද්ධා නාම මහන්තා එතෙ සත්තවිසෙසා, යං සදෙවකස්ස ලොකස්ස දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤානං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, න කිඤ්චි කත්ථවි නීලාදිවසෙන විහන්තරුපාරම්මණෙසු රුපාරම්මණං වා හෙරිසද්දාදිවසෙන විහන්තසද්දාරම්මණාදියු විසුං විසුං සද්දාදිපාරම්මණං වා අත්ථී, යං එතෙසං ඤාණමුඛෙ ආපාථං නාගචිජ්ජි. යථාහ –

“යං භික්ඛවෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤානං පත්තං පරියෙසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තමහං ජානාමි, තමහං පස්සාමි, තමහං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති (අ. නි. 4.24).

එවං සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනඤාණො භගවා සබ්බාපි තා දෙවතා හබ්බාහබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. “කම්මාවරණෙන වා සමන්තාගතා” තිආදිනා නයෙන චුත්තා සත්තා අභබ්බා නාම. තෙ එකවිහාරෙ වසන්තෙපි බුද්ධා න ඔලොකෙත්ති. විපරිතා පන හබ්බා නාම, තෙ දුරෙ වසන්තෙපි ගන්ත්වා සඬ්ඨගණන්ති. තස්මා තස්මිම්පි දෙවතාසන්තිපාතෙ යෙ අභබ්බා, තෙ පහාය හබ්බෙ පරිග්ගහෙසි. පරිග්ගහෙන්වා – “එත්තකා එත්ථ රාගවරිතා, එත්තකා දොසවරිතා, එත්තකා මොහවරිතා” ති වරිතවසෙන ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. අප් නෙසං සප්පායං ධම්මදෙසනං උපධාරයන්තො – “රාගවරිතානං දෙවතානං සම්මාපරිබ්බාජනියසුත්තං කට්ඨෙස්සාමි, දොසවරිතානං කලහවිවාදසුත්තං,

මොහවරිතානං මහාබ්‍යුහසුත්තං, විතක්කවරිතානං චූළබ්‍යුහසුත්තං, සද්ධාවරිතානං තුවට්ටකපට්ඨපදං, බුද්ධිවරිතානං පුරාහෙදසුත්තං කට්ඨස්සාමි”ති දෙසනං වචන්ට්ඨපෙත්වා පුන නං පරිසං මනසාකාසි – “අත්තජ්ඣාසයෙන නු බො ජානෙය්‍ය, පරජ්ඣාසයෙන අත්ථුප්පත්තිකෙන පුච්ඡාවසෙනා”ති. තතො “පුච්ඡාවසෙන ජානෙය්‍යා”ති ඤාත්වා “අත්ථි නු බො කොචි දෙවතානං අජ්ඣාසයං ගහෙත්වා වරිතවසෙන පඤ්භං පුච්ඡිතුං සමත්ථො”ති “තෙසු පඤ්චසතෙසු භික්ඛුසු එකොපි න සක්කොති”ති අද්දස. තතො අසීතිමහාසාවකෙ ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ච සමන්තාහරිත්වා “තෙපි න සක්කොත්ති”ති දිස්වා වින්තෙසි “සවෙ පච්චෙකබුද්ධො භවෙය්‍ය, සක්කුණෙය්‍ය නු බො”ති “සොපි න සක්කුණෙය්‍යා”ති ඤාත්වා “සක්කසුයාමාදීසු කොචි සක්කුණෙය්‍යා”ති සමන්තාහරි. සවෙ භි තෙසු කොචි සක්කුණෙය්‍ය, තං පුච්ඡාපෙත්වා අත්තනා විස්සජ්ජෙය්‍ය, න පන තෙසුපි කොචි සක්කොති.

අට්ඨස්ස එතදහොසි – “මාදිසො බුද්ධොයෙව සක්කුණෙය්‍ය, අත්ථි පන කත්ථවි අඤ්ඤො බුද්ධො”ති අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා ඔලොකෙන්තො අඤ්ඤං බුද්ධං න අද්දස. අනච්ඡරියඤ්චෙනං, යං ඉදානි අත්තනා සමං න පස්සෙය්‍ය, සො ජාතදිවසෙපි බ්‍රහ්මජාලවණ්ණනායං වුත්තනයෙන අත්තනා සමං අපස්සන්තො – “අග්ගොභමස්මි ලොකස්සාමි”ති අප්පට්ඨත්තියං සිහනාදං නදි. එවං අඤ්ඤං අත්තනා සමං අපස්සිත්වා වින්තෙසි – “සවෙ අහං පුච්ඡිත්වා අහමෙව විස්සජ්ජෙය්‍යං, එවම්පෙතා දෙවතා න සක්ඛිස්සන්ති පට්ඨිජ්ඣිතුං. අඤ්ඤස්මිං පන බුද්ධොයෙව පුච්ඡන්තෙ මයි ච විස්සජ්ජන්තෙ අච්ඡෙරකං භවිස්සති, සක්ඛිස්සන්ති ච දෙවතා පට්ඨිජ්ඣිතුං, තස්මා නිම්මිතබුද්ධං මාපෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය – “පත්තච්චරගභණං ආලොකිතවිලොකිතං සමිඤ්ජිතපසාරිතඤ්ච මම සද්ධංයෙව හොතු”ති කාමාවචරචිත්තෙහි පරිකම්මං කත්වා පාචිතයුගන්ධරපරික්ඛෙපතො උල්ලඛිසමානං චන්දමණ්ඩලං භින්දිත්වා නික්ඛමන්තං විය රූපාවචරචිත්තෙන අධිට්ඨාසි.

දෙවසඬිසො තං දිස්වා – “අඤ්ඤොපි නු බො, හො, චන්දො උග්ගතො”ති ආහ. අට්ඨ චන්දං ඔභාය ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න චන්දො, සුරියො උග්ගතො”ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න සුරියො, දෙවච්චානං එක”න්ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවච්චානං, දෙවපුත්තො එකො”ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න දෙවපුත්තො, මහාබ්‍රහ්මා එකො”ති, පුන ආසන්නතරෙ ජාතෙ “න මහාබ්‍රහ්මා, අපරොපි හො බුද්ධො ආගතො”ති ආහ. තත්ථ පුට්ඨජ්ජනදෙවතා වින්තයිංසු – “එකබුද්ධස්ස තාව අයං දෙවතාසන්නිපාතො, ද්වින්තං කීච මහන්තො භවිස්සති”ති. අරියදෙවතා වින්තයිංසු – “එකිස්සා ලොකධාතුයා ද්වෙ බුද්ධා නාම නත්ථි, අද්ධා භගවතා අත්තනා සදිසො අඤ්ඤො එකො බුද්ධො නිම්මිතො”ති.

අට්ඨ තස්ස දෙවසඬිසස්ස පස්සන්තස්සෙව නිම්මිතබුද්ධො ආගන්ත්වා දසබලං අවන්දිත්වාච සම්මුඛට්ඨානෙ සමසමං කත්වා මාපිතෙ ආසනෙ නිසිදි. භගවතොපි ද්වන්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණානි, නිම්මිතස්සාපි ද්වන්තිංසාව, භගවතොපි සරිරා ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමන්ති, නිම්මිතස්සාපි, භගවතො සරිරරස්මියො නිම්මිතස්ස සරිරෙ පටිභඤ්ඤන්ති, නිම්මිතස්ස සරිරරස්මියො භගවතො කායෙ පටිභඤ්ඤන්ති. තා ද්වින්තම්පි බුද්ධානං සරිරතො උග්ගම්ම අකනිට්ඨභවනං ආභවිච තතො පටිනිවත්තිත්වා දෙවතානං මත්ථකපරියන්තෙ ඔතරිත්වා චක්කවාලමුච්චට්ඨියං පතිට්ඨතිංසු. සකලචක්කවාලගඛිභං සුවණ්ණමයවඬිකගොපානසිච්චනද්ධම්ච චෙතියසරං විරොචිත්ථ. දසසහස්සචක්කවාලදෙවතා එකචක්කවාලෙ රාසිභූතා ද්වින්තං බුද්ධානං රස්මිගඛිභන්තරං පච්ඡිත්වා අට්ඨංසු. නිම්මිතබුද්ධො නිසිදන්තොයෙව දසබලස්ස බොධිපල්ලඬිකෙ කිලෙසප්පහානං අභිත්ථවන්තො –

“පුච්ඡාමි මුනිං පහුතපඤ්ඤං,
තිණ්ණං පාරඬිගතං පරිනිබ්බුතං ධීතත්තං;
නික්ඛම්ම සරා පනුජ්ජ කාමෙ,
කථං භික්ඛු සම්මා සො ලොකෙ පරිබ්බජෙය්‍යා”ති. (සු. නි. 361) –

ගාථං අභාසි. සත්ථා දෙවතානං තාව විත්තකල්ලතාජනන්ථං ආගතාගතානං නාමගොත්තානි කට්ඨස්සාමිති වින්තෙත්වා ආචික්ඛිස්සාමි, භික්ඛචෙතිආදිමාහ.

334. තත්ථ සිලොකමනුකස්සාමිති අක්ඛරපදනියමිතං වචනසඬිසාතං පවත්තයිස්සාමි. යත්ථ භුම්මා තදස්සිතානි යෙසු යෙසු යානෙසු භුම්මා දෙවතා තං තං නිස්සිතා. යෙ සිතා ගිරිගඛිභරන්තිආදීහි තෙසං භික්ඛුනං වණ්ණං කට්ඨසි, යෙ භික්ඛු ගිරිකුච්ඡිං නිස්සිතානි අත්ථො. පභිතත්තානි පෙසිතවිත්තා. සමාභිතානි අචික්ඛිත්තා.

පුට්ඨති බහුජනා. සීභාව සල්ලිතානි සීභා විය නිලිතා එකත්තං උපගතා. ලොමහංසාභිසම්භූතොති ලොමහංසං අභිභවිත්වා ධීතා, නිබ්භයානි වුත්තං හොති. ඔදාතමනසා සුද්ධානි ඔදාතවිත්තා හුත්වා සුද්ධා. විජ්ජසන්නාමනාවිලානි විජ්ජසන්නඅනාවිලා.

භියොපඤ්චසතෙ ඤාත්වානි සම්මාසම්බුද්ධෙන සද්ධිං අතිරෙකපඤ්චසතෙ භික්ඛු ජානිත්වා. වනෙ කාපිලවත්ථචෙති කපිලවත්ථුසම්පම්භි ජාතෙ වනසණ්ඨෙ. තතො ආමන්තයි සත්ථානි තදා ආමන්තයි. සාවකෙ සාසනෙ රතෙති අත්තතො ධම්මදෙසනාය සවන්තෙ ජාතත්තා සාවකෙ සික්ඛත්තයසාසනෙ රතත්තා සාසනෙ රතෙ. ඉදං සබ්බං – “සිලොකමනුකස්සාමි”ති වචනතො අඤ්ඤෙන වුත්තං විය කත්වා වදති.

දෙවකායා අභික්කන්තා, තෙ විජානාට භික්ඛවොති තෙ දිබ්බවක්ඛුනා විජානාටාති නෙසං භික්ඛුනං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණාභිනිභාරත්ථාය කට්ඨෙසි. තෙ ච ආතප්පමකරුං, සුත්ථා බුද්ධස්ස සාසනන්ති තෙ ච භික්ඛු නං බුද්ධසාසනං සුත්ථා තාවදෙව තදත්ථාය වීරියං කරිංසු.

එවං කතමත්තාතප්පානංයෙව තෙසං පාතුරහු ඤාණං. කීදිසං? අමනුස්සානං දස්සනං දිබ්බවක්ඛුඤ්ඤාණං උප්පජ්ජී. න තං තෙහි තස්මිං බණෙ පරිකම්මං කත්වා උප්පාදිතං. අරියමග්ගෙනෙව හි තං නිප්ඵන්තං. අමනුස්සදස්සනත්ථං පනස්ස අභිනිභාරමත්තමෙව කතං. සත්ථාපි – “අත්ථි තුම්භාකං ඤාණං, තං නිභරිත්වා තෙන හි තෙ විජානාටා”ති ඉදමෙව සන්ධාය “තෙ විජානාට, භික්ඛවො”ති ආහ.

අප්පෙකෙ සතමද්දක්ඛුන්ති තෙසු භික්ඛුසු එකච්චෙ භික්ඛු අමනුස්සානං සතං අද්දසංසු. සහස්සං අථ සත්තරින්ති එකෙ සහස්සං. එකෙ සත්තති සහස්සාති.

සතං එකෙ සහස්සානන්ති එකෙ සතසහස්සං අද්දසංසු. අප්පෙකෙනන්තමද්දක්ඛුන්ති විපුලං අද්දසංසු, සතවසෙන සහස්සවසෙන ච අපරිච්ඡින්නෙපි අද්දසංසුති අත්ථො. කස්මා? යස්මා දිසා සබ්බා ඵුටා අහුං, හරිතා සම්පුණ්ණොව අහෙසුං.

තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤායාති යං තෙසු එකෙනෙකෙන දිට්ඨං, තඤ්ච සබ්බං ජානිත්වා. වචන්ථිත්වාන වක්ඛුමාති හත්ථතලෙ ලෙබං විය පච්චක්ඛන්තො වචන්ථපෙත්වා පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා සත්ථා. තතො ආමන්තයිති පුබ්බෙ චුත්තගාටමෙව නාමගොත්තකිත්තනත්ථාය ආහ. තුම්හෙ එතෙ විජානාට, පස්සථ, ඔලොකෙථ, යෙ වොහං කිත්තයිස්සාමීති අයමෙත්ථ සම්බන්ධො. ගිරාහීති වචනෙහි. අනුපුබ්බසොති අනුපටිපාටියා.

335. සත්තසහස්සා තෙ යක්ඛා, භුම්මා කාපිලවත්ථවාති සත්තසහස්සා තාවෙන්ථ කපිලවත්ථුං නිස්සාය නිබ්බත්තා භුම්මා යක්ඛායෙවාති වදති . ඉද්ධිමන්තොති දිබ්බඉද්ධියුත්තා. ජුතිමන්තොති ආනුභාවසම්පන්නා. වණ්ණවන්තොති සරිරවණ්ණසම්පන්නා. යසස්සිනොති පරිවාරසම්පන්නා. මොදමානා අභික්කාමුන්ති තුට්ඨවිත්තා ආගතා. භික්ඛුනං සමිතිං වනන්ති ඉමං මහාවනං භික්ඛුනං සන්තිකං භික්ඛුනං දස්සනත්ථාය ආගතා. අථ වා සමිතින්ති සමුහං, භික්ඛුසමුහං දස්සනාය ආගතාතිපි අත්ථො.

ජසහස්සා හෙමවතා, යක්ඛා නානත්තවණ්ණොති ජසහස්සා හෙමවතපබ්බතෙ නිබ්බත්තයක්ඛා, තෙ ච සබ්බෙපි නිලාදිවණ්ණවසෙන නානත්තවණ්ණා.

සාතාගිරා තිසහස්සාති සාතාගිරිපබ්බතෙ නිබ්බත්තයක්ඛා තිසහස්සා.

ඉච්චෙතෙ සොළසසහස්සාති එතෙ සබ්බෙපි සොළසසහස්සා හොන්ති.

වෙස්සාමිත්තා පඤ්චසතාති වෙස්සාමිත්තපබ්බතෙ නිබ්බත්තා පඤ්චසතා.

කුම්භීරො රාජගහිකොති රාජගහනගරෙ නිබ්බත්තො කුම්භීරො නාම යක්ඛො. වෙපුල්ලස්ස නිවෙසනන්ති තස්ස වෙපුල්ලපබ්බතො නිවෙසනං නිවාසනට්ඨානන්ති අත්ථො. භියොෂා නං සතසහස්සං, යක්ඛානං පයිරුපාසනීති තං අතිරෙකං යක්ඛානං සතසහස්සං පයිරුපාසනී. කුම්භීරො රාජගහිකො, සොපාගා සමිතිං වනන්ති සොපි කුම්භීරො සපරිවාරො ඉමං වනං භික්ඛුසමිතිං දස්සනත්ථාය ආගතො.

336. පුරිමඤ්ච දිසං රාජා, ධනරට්ඨො පසාසනීති පාචිනදිසං අනුසාසනී. ගන්ධබ්බානං අධිපතීති වතුසුපි දිසාසු ගන්ධබ්බානං ජෙට්ඨකො. සබ්බෙ තෙ තස්ස වසෙ වත්තන්ති. මහාරාජා යසස්සිසොති මහාපරිවාරො එසො මහාරාජා.

පුත්තාපි තස්ස බහවො, ඉන්ද්‍රාමා මහබ්බලාති තස්ස ධනරට්ඨස්ස බහවො මහබ්බලා පුත්තා, තෙ සබ්බෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො නාමධාරකා.

විරුල්හො තං පසාසනීති තං දිසං විරුල්හො අනුසාසනී.

පුත්තාපි තස්සාති තස්සාපි තාදිසායෙව පුත්තා. පාළියං පන “මහබ්බලා”ති ලිඛන්ති. අට්ඨකථායං සබ්බවාරෙසු “මහාබලා”ති පාඨො.

“පුරිමං දිසං ධනරට්ඨො, දක්ඛිණෙන විරුල්හකො;
පච්ඡිමෙන විරුපක්ඛො, කුචෙරො උත්තරං දිසං.

වත්තාරො තෙ මහාරාජා, සමන්තා චතුරො දිසා;
දද්දල්ලමානා අට්ඨංසු, වනෙ කාපිලවත්ථවෙ”ති.

ඉමා පන ගාථා සබ්බසංඝානිකවසෙන චුත්තා.

අයඤ්චෙන්ථ අත්ථො – දසසහස්සවක්කවාළෙ ධතරට්ඨා නාම මහාරාජානො අත්ථී. තෙ සබ්බෙපි කොට්ඨසතසහස්සකොට්ඨසතසහස්සගන්ධබ්බපරිවාරා ආගන්ත්වා පුරත්ථිමාය දිසාය කපිලවත්ථුමභාවනතො පට්ඨාය වක්කවාළගබ්භං පුරෙත්වා ධීතා. එවං දක්ඛිණදිසාදිසු විරුල්භකාදයො. තෙනෙවාහ – “සමන්තා චතුරො දිසා, දද්දල්ලමානා අට්ඨංසු”ති. ඉදඤ්ථි චුත්තං හොති – “සමන්තා වක්කවාළෙහි ආගන්ත්වා චතුරො දිසා පබ්බතමත්ථකෙසු අග්ගික්ඛන්ධා විය සුට්ඨු ජලමානා ධීතා”ති. තෙ පන යස්මා කපිලවත්ථුවනමෙව සන්ධාය ආගතා, තස්මා වක්කවාළං පුරෙත්වා වක්කවාළෙන සමසමා ධීතාපි – “වනෙ කාපිලවත්ථවෙ”ති චුත්තා.

337. තෙසං මායාවිනො දාසා, ආගුං වඤ්චනිකා සයාති තෙසං මහාරාජානං කතපාපපට්ඨිජාදනලක්ඛණාය මායාය යුත්තා කුටිලාවාරා දාසා අත්ථී, යෙ සම්මුඛපරම්මුඛවඤ්චනාහි ලොකං වඤ්චනතො “වඤ්චනිකා”ති ව, කෙරාට්ඨසායෙයොන සමන්තාගතත්තා “සයා”ති ව චුච්චන්ති, තෙපි ආගතාහි අත්ථො. මායා කුටෙණ්ඩු විටෙණ්ඩු, විටුවිව විටුවො සහාති තෙ දාසා සබ්බෙපි මායාකාරකාව. නාමෙන පනෙන්ථ එකො කුටෙණ්ඩු නාම, එකො විටෙණ්ඩු නාම. පාළියං පන “වෙටෙණ්ඩු”ති ලිඛන්ති. එකො විටුවිව නාම, එකො විටුවො නාම. සහාති සොපි විටුවො තෙහි සහෙව ආගතො.

වන්දනො කාමසෙට්ඨො ව, කින්නිසණ්ඩු නිසණ්ඩු වාති අපරො කින්නිසණ්ඩු නාම. පාළියං පන “කින්නුසණ්ඩු”ති ලිඛන්ති. නිසණ්ඩු වාති අඤ්ඤො නිසණ්ඩු නාම, එත්තකා දාසා. ඉතො පරෙ පන –

“පනාදො ඔපමඤ්ඤො ව, දෙවසුතො ව මාතලී;
චිත්තසෙනො ව ගන්ධබ්බො, නළො රාජා ජනෙසහො;
ආගුං පඤ්චසිඛො වෙව, තිම්බරු සූරියවච්ඡසා”ති. –

ඉමෙ දෙවරාජානො. තත්ථ දෙවසුතොති දෙවසාරථී. චිත්තසෙනොති චිත්තො ව සෙනො ව චිත්තසෙනො ව. ගන්ධබ්බොති අයං චිත්තසෙනො ගන්ධබ්බකායිකො දෙවපුත්තො, න කෙවලං වෙස, සබ්බෙ පෙනෙ පනාදාදයො ගන්ධබ්බා එව. නළොරාජාති නළකාරදෙවපුත්තො නාමෙකො. ජනෙසහොති ජනවසහො දෙවපුත්තො. ආගුං පඤ්චසිඛො වෙවාති පඤ්චසිඛො වෙව දෙවපුත්තො ආගතො. තිම්බරුති තිම්බරු නාම ගන්ධබ්බදෙවරාජා. සූරියවච්ඡසාති තස්සෙව ධීතා.

එතෙ වඤ්ඤෙ ව රාජානො, ගන්ධබ්බා සහ රාජුහීති එතෙ ව නාමවසෙන චුත්තගන්ධබ්බරාජානො අඤ්ඤෙ ව එතෙහි රාජුහි සද්ධිං බහු ගන්ධබ්බා. මොදමානා අභික්කාමුං, භික්ඛුනං සමිතිං වනන්ති හට්ඨතුට්ඨචිත්තා භික්ඛුසංඝසමිතිං ඉමං වනං ආගතාහි අත්ථො.

338. අථාගුං නාගසා නාගා, වෙසාලා සහතච්ඡකාති නාගසද්දහවාසිකා ව වෙසාලීවාසිකා ව නාගා සහ තච්ඡකනාගපරිසාය ආගතාහි අත්ථො. කම්බලස්සතරාති කම්බලො ව අස්සතරො ව. එතෙ කිර සිනෙරුපාදෙ වසන්ති, සුපණ්ණෙහිපි අනුද්ධරණීයා මහෙසක්ඛනාගා පායාගා සහ ඤාතිහීති පයාගතිත්ථවාසිනො ව සහ ඤාතිසබ්බසෙන ආගතා.

යාමුනා ධතරට්ඨා වාති යමුනවාසිනො ව ධතරට්ඨකුලෙ උප්පන්නා නාගා ව. එරාවණො මහානාගොති එරාවණො ව දෙවපුත්තො, ජාතියා නාගො න හොති. නාගවොහාරෙන පනෙස වොහරියති. සොපාගාති සොපි ආගතො.

යෙ නාගරාජෙ සහසා හරන්තීති යෙ ඉමෙ චුත්තප්පකාරෙ නාගෙ ලොභාහිභූතා සාහසං කත්වා හරන්ති ගණ්හන්ති. දිබ්බා දිජා පක්ඛි වීසුද්ධවක්ඛුති දිබ්බානුභාවතො දිබ්බා මාතුකුච්ඡිතො ව අණ්ඩකොසතො වාති ද්වෙ වාරෙ ජාතාති දිජා පක්ඛියුත්තයා පක්ඛි යොජනසත්තරෙපි යොජනසහස්සත්තරෙපි නාගෙ දස්සනසමත්ථවක්ඛුතාය වීසුද්ධවක්ඛු. වෙහායසා තෙ වනමජ්ඣප්පත්තාති තෙ ආකාසෙනෙව ඉමං මහාවනං සම්පත්තා. චිත්තා සුපණ්ණො ඉති තෙස නාමන්ති තෙසං “චිත්තසුපණ්ණො”ති නාමං.

අභයං තදා නාගරාජානමාසි, සුපණ්ණතො ඛෙමමකාසි බුද්ධොති තස්මා සබ්බෙපි තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සණ්භාහි වාචාහි උපවිභයන්තා මිත්තා විය බන්ධවා විය ව සමුල්ලපන්නා සම්මොදමානා ආලිඛිගන්තා හත්ථෙ ගණ්හන්තා අංසකුටෙ හත්ථං යපෙන්නා හට්ඨතුට්ඨචිත්තා. නාගා සුපණ්ණො සරණමකංසු බුද්ධන්ති බුද්ධංයෙව සරණං ගතා.

339. ජිතා වජිරහත්ථෙතාති ඉන්දෙන දෙවරඤ්ඤා ජිතා. සමුද්දං අසුරාසිතාති මහාසමුද්දවාසිනො සුජාතාය අසුරකඤ්ඤාය කාරණා සබ්බෙපි භාතරො වාසවස්සෙන, ඉද්ධිමන්තො යසස්සිනො.

තෙසු කාලකඤ්චා මහාභිස්මානි කාලකඤ්චා ව මහන්තෙ භිංසනෙ අත්තභාවෙ මාපෙත්වා ආගමිංසු. අසුරා දානවෙසසානි දානවෙසසා නාම අඤ්ඤෙ ධනුග්ගහඅසුරා. වෙපචිත්ති සුවිත්ති ව, පභාරාදො නමුච්චි සභානි වෙපචිත්තිඅසුරො, සුවිත්තිඅසුරො වානි එතෙ ව අසුරා නමුච්චි ව මාරො දෙවපුත්තො එතෙහි සභෙව ආගතො. ඉමෙ අසුරා මහාසමුද්දවාසිනො, අයං පරනිමිතදෙවලොකවාසී, කස්මා එතෙහි සභාගතොති? අච්ඡන්දිකත්තා. තෙපි හි අච්ඡන්දිකා අභබ්බා, අයම්පි තාදිසොයෙව. තස්මා ධාතුසො සංසන්දමානො ආගතො.

සතඤ්ච ඛලිපුත්තානන්ති ඛලිනො මහාඅසුරස්ස පුත්තානං සතං. සබ්බෙ වෙරොචනාමකානි සබ්බෙ අත්තනො මාතුලස්ස රාහුස්සෙව නාමධරා. සන්තස්භිත්වා ඛලිසෙනන්ති අත්තනො ඛලිසෙනං සන්තස්භිත්වා සබ්බෙ කතසන්තාභාව හුත්වා. රාහුහද්දමුපාගමුන්ති රාහුඅසුරින්දං උපසඬකමිංසු. සමයො දානි හද්දන්තෙති හද්දං තව හොතු, සමයො තෙ භික්ඛුනං සමිතිං වනං උපසඬකමිත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං දස්සනායානි අත්ථො.

340. ආපො ව දෙවා පථවී, තෙජො වායො තදාගමුන්ති ආපොකසිණාදිසු පරිකම්මං කත්වා නිබ්බත්තා ආපොතිආදිනාමකා දෙවා ආගමුං. වරුණා වාරණා දෙවා, සොමො ව යසසා සභානි වරුණදෙවතා , වාරණදෙවතා, සොමදෙවතානි එවං නාමකා ව දෙවා යසසා නාම දෙවෙන සභාගතානි අත්ථො. මෙත්තාකරුණාකායිකානි මෙත්තාකානො ව කරුණාකානො ව පරිකම්මං කත්වා නිබ්බත්තදෙවා. ආගුං දෙවා යසස්සිනොති එතෙපි මහායසා දෙවා ආගතා.

දසෙනෙ දසධා කායා, සබ්බෙ නානත්තවණ්ණිනොති තෙ දසධා ධීතා දස දෙවකායා සබ්බෙ නිලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණා ආගතානි අත්ථො.

වෙණ්ඞු ව දෙවති වෙණ්ඞුදෙවතා ව. සහලි වානි සහලිදෙවතා ව. අසමා ව දුච්චෙ යමානි අසමදෙවතා ව ද්වෙ ව යමකා දෙවා. වන්දස්සුපනිසා දෙවා, වන්දමාගුං පුරක්ඛන්වානි වන්දනිස්සිතකා දෙවා වන්දං පුරතො කත්වා ආගතා. තථා සුරියනිස්සිතකා දෙවා සුරියං පුරක්ඛන්වා. නක්ඛන්තානි පුරක්ඛන්වානි නක්ඛන්තනිස්සිතාපි දෙවා නක්ඛන්තානි පුරතො කත්වා ආගතා. ආගුං මන්දවලාහකානි වාතවලාහකා, අබ්භවලාහකා, උණ්භවලාහකා එතෙ සබ්බෙපි වලාහකායිකා “මන්දවලාහකා” නාම වුවචන්ති. තෙපි ආගතානි අත්ථො. වසුනං වාසවො සෙට්ඨො, සක්කොපාගා පුරින්දදොති වසුනං දෙවතානං සෙට්ඨො වාසවො යො සක්කොති ව, පුරින්දදොති ව වුවචති, සොපි ආගතො.

දසෙනෙ දසධා කායානි එතෙපි දස දෙවකායා දසධාව ආගතා. සබ්බෙ නානත්තවණ්ණිනොති නිලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණා.

අථාගුං සහභු දෙවති අථ සහභු නාම දෙවා ආගතා. ජලමග්ගිසිඛාරිවානි අග්ගිසිඛා විය ජලන්තා. ජලමග්ගි ව සිඛාරිවානි ඉමානි තෙසං නාමානීතිපි වුත්තං. අරිට්ඨකා ව රොජා වානි අරිට්ඨකදෙවා ව රොජදෙවා ව. උමාපුප්ඵනිභාසිනොති උමාපුප්ඵදෙවා නාම එතෙ දෙවා . උමාපුප්ඵසදිසා හි තෙසං සරීරාභා, තස්මා “උමාපුප්ඵනිභාසිනො”ති වුවචන්ති.

වරුණා සහධම්මා වානි එතෙ ව ද්වෙ ජනා. අච්චුකා ව අනෙජකානි අච්චුතදෙවතා ව අනෙජකදෙවතා ව. සුලෙයාරුචීරා ආගුන්ති සුලෙයා ව රුචීරා ව ආගතා. ආගුං වාසවනෙසිනොති වාසවනෙසිදෙවා නාම ආගතා. දසෙනෙ දසධා කායානි එතෙපි දසදෙවකායා දසධාව ආගතා.

සමානා මහාසමානානි සමානා ව මහාසමානා ව. මානුසා මානුසුත්තමානි මානුසා ව මානුසුත්තමා ව. බ්බ්ඛාපදොසිකා ආගුං, ආගුං මනොපදොසිකානි බ්බ්ඛාපදොසිකා මනොපදොසිකා ව දෙවා ආගතා.

අථාගුං හරයො දෙවති හරිදෙවා නාම ආගතා. යෙ ව ලොභිතවාසිනොති ලොභිතවාසිනො ව ආගතා. පාරගා මහාපාරගානි එතෙ ව දුට්ඨා ආගතා. දසෙනෙ දසධා කායානි එතෙපි දසදෙවකායා දසධාව ආගතා.

සුක්කා කරම්භා අරුණා, ආගුං වෙසනසා සභානි එතෙ සුක්කාදයො තයො, තෙහි සභ වෙසනසා ව ආගතා. ඔදාතගස්භා පාමොක්ඛානි ඔදාතගස්භා නාම පාමොක්ඛදෙවා ආගතා. ආගුං දෙවා විචක්ඛණානි විචක්ඛණා නාම දෙවා ආගතා.

සදාමත්තා භාරගජානි සදාමත්තා ව භාරගජා ව. මිස්සකා ව යසස්සිනොති යසසම්පන්නා මිස්සකදෙවා ව. ථනයං ආග පඤ්ඤන්තොති පඤ්ඤන්තො ව දෙවරාජා ථනයන්තො ආගතො. යො දිසා අභිවස්සතීති යො යං යං දිසං යානි, තත්ථ තත්ථ දෙවො වස්සති. දසෙනෙ දසධා කායානි එතෙපි දසදෙවකායා දසධා ආගතා.

බෙමියා තුසිතා යාමානි බෙමියා දෙවා තුසිතපුරවාසිනො ව යාමාදෙවලොකවාසිනො ව. කථකා ව යසස්සිනොති යසසම්පන්නා කථකදෙවා ව. පාළියං පන “කට්ඨකා වා”ති ලිඛන්ති. ලම්බිතකා ලාමසෙට්ඨානි ලම්බිතකදෙවා ව

ලාමසෙට්ටියදෙවා ව. ජොතිනාමා ව ආසවානි පබ්බතමත්ථකෙ කතනළග්ගික්ඛන්ධො විය ජොතමානා ජොතිදෙවා නාම අත්ථී, තෙ ව ආසා ව දෙවා ආගතානි අත්ථො. පාළියං පන “ජාතිනාමා”ති ලිඛන්ති. ආසා දෙවතා ඡන්දවසෙන ආසවානි වුත්තා. නිම්මානරතිනො ආගුං, අපාගුං පරනිම්මිතා. දසෙතෙ දසධා කායානි එතෙපි දස දෙවකායා දසධාව ආගතා.

සට්ඨෙතෙ දෙවනිකායානි එතෙ ව ආපො ව දෙවානිආදිකා ඡ දසකා සට්ඨී දෙවනිකායා සබ්බෙ නිලාදිවසෙන නානත්තවණ්ණිනො. නාමත්ථයෙන ආගච්ඡන්ති නාමභාගෙන නාමකොට්ඨාසෙන ආගතා. යෙ ව ඤ්ඤෙ සද්ධිසා සභානි යෙ ව අඤ්ඤෙපි තෙහි සද්ධිසා වණ්ණනොපි නාමනොපි එතාදිසායෙව සෙසවක්කවාලෙසු දෙවා, තෙපි ආගතායෙවානි එකපදෙනෙව කලාපං විය පුටකං විය ව කත්වා සබ්බා දෙවතා නිද්දිසති.

එවං දසසු ලොකධාතුසහස්සෙසු දෙවකායෙ නිද්දිසිත්වා ඉදානි යදත්ථං තෙ ආගතා, තං දස්සෙන්තො පවුට්ඨජාතින්ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – පවුට්ඨා විගතා ජාති අස්සානි අරියසඬ්ඨො පවුට්ඨජාති නාම, තං පවුට්ඨජාති. රාගදොසමොහබ්බිලානං අභාවා අබ්බිලං චත්තාරො ඔසෙ තරිත්වා ධීතත්තා ඔසතිණ්ණං චතුත්තං ආසවානං අභාවෙන අනාසවං අරියසඬ්ඨං දක්ඛෙම පස්සිස්සාම. තෙසඤ්ඤෙව ඔසානං තිණ්ණත්තා ඔසතරං ආගුං අකරණතො නාගං. අසිතාතිගන්ති කාළකභාවානිතං චන්දංව සිරියා විරොවමානං දසබ්බලඤ්ඤෙව දක්ඛෙම පස්සිස්සාමානි එතදත්ථං සබ්බෙපි තෙ නාමත්ථයෙන ආගච්ඡං, යෙ ව ඤ්ඤෙ සද්ධිසා සභානි.

341. ඉදානි බ්‍රහ්මානො දස්සෙන්තො සුබ්‍රහ්මා පරමත්තො වානිආදිමාහ. තත්ථ සුබ්‍රහ්මානි එකො බ්‍රහ්මා. පරමත්තොපි බ්‍රහ්මාව. පුත්තා ඉද්ධිමනො සභානි එතෙ ඉද්ධිමනො බුද්ධස්ස භගවතො පුත්තා අරියබ්‍රහ්මානො සහෙව ආගතා. සනඬ්ඨමාරො තිස්සො වානි සනඬ්ඨමාරො ව තිස්සමහාබ්‍රහ්මා ව. සොපාගානි සොපි ආගතො.

“සහස්සං බ්‍රහ්මලොකානං, මහාබ්‍රහ්මාහිතිට්ඨති;
උපපන්නො ජුතිමන්නො, භිස්මාකායො යසස්සි සො”ති. –

එත්ථ සහස්සං බ්‍රහ්මලොකානන්ති එකඬ්ඨගුලියා එකසහස්සවක්කවාලෙ දසහි අඬ්ඨලීහි දසසහස්සවක්කවාලෙ ආලොකඵරණසමත්ථානං මහාබ්‍රහ්මානං සහස්සං ආගතං. මහාබ්‍රහ්මාහිතිට්ඨති යත්ථ එකෙකො මහාබ්‍රහ්මා අඤ්ඤෙ බ්‍රහ්මෙ අභිභවිත්වා තිට්ඨති. උපපන්නොති බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො. ජුතිමන්නොති ආනුභාවසම්පන්නො. භිස්මාකායොති මහාකායො, ද්විති තිති මාගධිකෙහි ගාමක්ඛෙන්තෙහි සමප්පමාණඅත්තභාවො. යසස්සිසොති අත්තභාවසිරිසඬ්ඨාතෙන යසෙන සමන්නාගතො.

දසෙත්ථ ඉස්සරා ආගුං, පච්චෙකවසවත්තිනොති එතස්මිඤ්ඤෙව බ්‍රහ්මසහස්සෙ යෙ පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං වසං චත්තෙන්ති, එවරූපා දස ඉස්සරා මහාබ්‍රහ්මානො ආගතා. තෙසඤ්ඤෙව මජ්ඣිමනො ආග, භාරිතො පරිවාරිතොති තෙසං බ්‍රහ්මානං මජ්ඣෙ භාරිතො නාම මහාබ්‍රහ්මා සතසහස්සබ්‍රහ්මපරිවාරො ආගතො.

342. තෙ ව සබ්බෙ අභික්කන්තෙ, සඉන්දෙ දෙවෙ සබ්‍රහ්මකෙති තෙ සබ්බෙපි සක්කං දෙවරාජානං ජෙට්ඨකං කත්වා ආගතෙ දෙවකායෙ, භාරිතමහාබ්‍රහ්මානං ජෙට්ඨකං කත්වා ආගතෙ බ්‍රහ්මකායෙ ව. මාරසෙනා අභික්කාමීති මාරසෙනා අභිගතා. පස්ස කණ්ණස්ස මන්දියන්ති කාළකස්ස මාරස බාලභාවං පස්සථ.

එථ ගණ්හථ බන්ධ්වානි එවං අත්තනො පරිසං ආණාපෙසි. රාගෙන බද්ධමත්ථු වොනි සබ්බං වො ඉදං දෙවමණ්ඩලං රාගෙන බද්ධං හොතු. සමන්තා පරිවාරෙථ, මා වො මුඤ්චිත්ථ කොචි නන්ති තුම්භාකං එකොපි එතෙසු එකමිපි මා මුඤ්චි. “මා වො මුඤ්චෙථා”තිපි පායො, එසෙවත්ථො.

ඉති තත්ථ මහාසෙනො, කණ්ණො සෙනං අපෙසයිති එවං තත්ථ මහාසමයෙ මහාසෙනො මාරො මාරසෙනං අපෙසයි. පාණිනා තලමාහව්වානි භත්ථෙන පථ්විතලං පහරිත්වා. සරං කත්වාන හෙරවත්ති මාරවිහිංසකදස්සනත්ථං භයානකං සරඤ්ඤෙව කත්වා.

යථා පාචුස්සකො මෙසො, ථනායන්තො සච්ඡ්ඡකොති සච්ඡ්ඡකො පාචුස්සකමෙසො විය මහාගජ්ජිතං ගජ්ජන්තො. තදා සො පච්චුදාවත්තිති තස්මිං සමයෙ සො මාරො තං විහිංසනකං දස්සෙන්වා පටිනිවත්තො . සඬ්ඤ්ඤාද්ධො අසයං වසෙති සුචුද්ධා කුද්ධො කුපිතො කඤ්චි වසෙ චත්තෙතුං අසක්කොන්තො අසයංවසෙ අසයංවසි අත්තනො වසෙන අකාමකො හුත්වා නිවත්තො. භගවා කිර “අයං මාරො ඉමං මහාසමාගමං දිස්වා ‘අභිසමයන්තරායං කරිස්සාමි’ති අන්තරන්තරෙ මාරසෙනං පෙසෙන්වා මාරං විහිංසකං දස්සෙති”ති අඤ්ඤාසි. පකති වෙසා භගවතො, යත්ථ අභිසමයො න භවිස්සති, තත්ථ මාරං විහිංසකං දස්සෙන්තං න නිවාරෙති. යත්ථ පන අභිසමයො හොති, තත්ථ යථා පරිසා නෙව මාරස්ස රූපං පස්සති, න සද්දං සුණාති, එවං අධිට්ඨාතිති. ඉමස්මිඤ්ඤෙව සමාගමෙ මහාභිසමයො භවිස්සති, තස්මා යථා දෙවතා නෙව තස්ස රූපං පස්සන්ති, න සද්දං සුණන්ති, එවං අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං – “තදා සො පච්චුදාවත්ති, සඬ්ඤ්ඤාද්ධො අසයංවසෙ”ති.

343. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය, වචන්ථිත්වාන චක්ඛුමානි තං සබ්බං භගවා ජානිත්වා වචන්ථපෙත්වා ව.

මාරසෙනා අභික්කන්තා, තෙ විජානාථ භික්ඛවොති භික්ඛවෙ මාරසෙනා අභික්කන්තා, තෙ තුම්භෙ අත්තනො අනුරූපං විජානාථ, ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජාති වදති. ආතප්පමකරුන්ති ඵලසමාපත්තිං පටිසන්ත්ථාය වීරියං ආරභිංසු. චිත්තරාගෙහි පක්කාමුන්ති මාරො ව මාරසෙනා ව චිත්තරාගෙහි අරියෙහි දුරතොව අපක්කමු. නෙසං ලොමාපි ඉඤ්ජස්සන්ති නෙසං චිත්තරාගානං ලොමානිපි න වාලයිංසු. අථ මාරො භික්ඛුසඤ්ඤාං ආරබ්භ ඉමං ගාථං අභාසි -

“සබ්බෙ විජිතසඤ්ඤාමා, භයානිතා යසස්සිනො;
මොදන්ති සහ භූතෙහි, සාවකා තෙ ජනෙසුතා”ති.

තත්ථ මොදන්ති සහ භූතෙහිති දසබ්ලස්ස සාසනෙ භූතෙහි සඤ්ජාතෙහි අරියෙහි සද්ධිං මොදන්ති පමොදන්ති. ජනෙසුතාති ජනෙ විස්සුතා පාකටා අභිඤ්ඤාතා.

ඉදං පන මහාසමයසුත්තං නාම දෙවතානං පියං මනාපං, තස්මා මඤ්ඤං වදන්තෙන අභිනවට්ඨානෙසු ඉදමෙව සුත්තං වත්තබ්බං. දෙවතා කීර - “ඉමං සුත්තං සුඤ්ඤාමා”ති ඔභිතසොතා විවරන්ති. දෙසනාපරියොසානෙ පනස්ස කොට්ඨකසහස්සදෙවතා අරහත්තං පත්තා, සොතාපන්නාදිනං ගණනා නත්ථි.

දෙවතාතඤ්චස්ස පියමනාපභාවෙ ඉදං වත්ථු - කොට්ඨකවිභාරෙ කීර නාගලෙණද්වාරෙ නාගරුක්ඛෙ එකා දෙවධිතා වසති. එකො දහරො අත්තොලෙණෙ ඉමං සුත්තං සජ්ඣායති. දෙවධිතා සුත්වා සුත්තපරියොසානෙ මහාසද්දෙන සාධුකාරමදාසි. කො එසොති. අහං, හන්තෙ, දෙවධිතාති. තස්මා සාධුකාරමදාසිති? හන්තෙ, දසබ්ලෙන මහාවතෙ නිසීදිත්වා කථිතදිවසෙ ඉමං සුත්තං සුත්වා අප්ප අස්සොසිං, භගවතා කථිතතො එකක්ඛරම්පි අභාපෙත්වා සුග්ගහිතො අයං ධම්මො තුම්භෙහිති. දසබ්ලස්ස කථයතො සුතං තයාති? ආම, හන්තෙති. මහා කීර දෙවතාසන්නිපාතො අහොසි, ත්වං කත්ථ ධිතා සුඤ්ඤාති?

අහං, හන්තෙ, මහාවතවාසියා දෙවතා, මහෙසක්ඛාසු පන දෙවතාසු ආගච්ඡන්තිසු ජම්බුදීපෙ ඔකාසං නාලත්ථං, අථ ඉමං තම්බපණ්ණිදීපං ආගන්ත්වා ජම්බුකොලපට්ටනෙ යත්වා සොතුං ආරද්ධම්භි, තත්ත්වාපි මහෙසක්ඛාසු දෙවතාසු ආගච්ඡන්තිසු අනුක්කමෙන පටික්කමමානා රොහණජනපදෙ මහාගාමස්ස පිට්ඨිභාගතො සමුද්දෙ ගලජ්ජමාණං උදකං පටිසිත්වා තත්ථ ධිතා අස්සොසිති. තුය්හං ධිතට්ඨානතො දුරෙ සත්ථාරං පස්සසි දෙවතෙති? කිං කට්ඨං, හන්තෙ, සත්ථා මහාවතෙ ධම්මං දෙසෙන්නො නිරන්තරං මමඤ්ඤෙව ඔලොකෙතිති මඤ්ඤමානා ඔතජ්ජමානා උච්ඡිසු නිලයාමිති.

තං දිවසං කීර කොට්ඨකසහස්සදෙවතා අරහත්තං පත්තා, තුම්භෙපි තදා අරහත්තං පත්තාති? නත්ථි, හන්තෙ. අනාගාමිඵලං පත්තත්ථ මඤ්ඤෙති? නත්ථි, හන්තෙ. සකදාගාමිඵලං පත්තත්ථ මඤ්ඤෙති? නත්ථි, හන්තෙ. තයො මග්ගෙ පත්තා දෙවතා කීර ගණනපථං අතීතා, සොතාපන්නා ජාතත්ථ මඤ්ඤෙති? දෙවතා තං දිවසං සොතාපන්නිඵලං පත්තත්තා හරායමානා - “අපුච්ඡිතබ්බං පුච්ඡති අයො”ති ආහ. තතො නං සො භික්ඛු ආහ - “සක්කා පන දෙවතෙ, තව අත්තභාවං අම්භාකං දස්සෙතු”න්ති? න සක්කා හන්තෙ සකලකායං දස්සෙතුං, අභිගුලිපබ්බමත්තං දස්සෙස්සාමි අයාස්සාති කුඤ්චිකජ්දෙන අභිගුලිං අත්තොලෙණාහිමුඛං අකාසි, වන්දසහස්සසුරියසහස්සඋග්ගමනකාලො විය අහොසි. දෙවධිතා “අප්පමත්තා, හන්තෙ, භොථා”ති දහරභික්ඛුං වන්දිත්වා අගමාසි. ඵලං ඉමං සුත්තං දෙවතානං පියං මනාපං, මමායන්ති නං දෙවතාති.

ඉති සුමඤ්ඤවිලාසිනියා දීසනිකායට්ඨකථායං

මහාසමයසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සක්කපඤ්ඤානුත්තරාණිකා

නිදානවණිකා

344. එවං මෙ සුතන්ති සක්කපඤ්ඤානුත්තරං. තත්ත්වාමනුත්තරානපදවණිකානාං – අම්බසණ්ඩා නාම බ්‍රාහ්මණගාමොති සො කිර ගාමො අම්බසණ්ඩානං අවිදුරෙ නිවිටියො, තස්මා “අම්බසණ්ඩා” ත්වෙව වුවිති. වෙදියකෙ පබ්බතෙති සො කිර පබ්බතො පබ්බතපාදෙ ජාතෙන මණ්ඩෙදිකාසදිසෙන නිලවනසණ්ඩෙන සමන්තා පරික්ඛින්නො, තස්මා ‘වෙදියකපබ්බතො’ ත්වෙව සංඛ්‍යාං ගතො. ඉන්ද්‍රියාලගුණානන්ති පුබ්බෙයි සා ද්වින්නං පබ්බතානං අන්තරෙ ගුණා, ඉන්ද්‍රියාලරුක්කො වස්සා ද්වාරො, තස්මා ‘ඉන්ද්‍රියාලගුණා’ති සංඛ්‍යාං ගතා. අප්පං කුට්ටෙහි පරික්ඛින්නො ද්වාරවාතපානානි යොජෙත්වා සුපරිනිට්ඨිතසුධාකම්මොලාකම්මලකාකම්මවිචින්නං ලෙණං කත්වා හගවතො අදංසු. පුරිමවොහාරවසෙන පන “ඉන්ද්‍රියාලගුණා” ත්වෙව නං සඤ්ජානන්ති. තං සන්ධාය වුත්තං ‘ඉන්ද්‍රියාලගුණාය’න්ති.

උස්සුක්කං උදපාදිති ධම්මිකො උස්සාහො උප්පජ්ජි. නනු ව එස අභිණ්භදස්සාචි හගවතො, න සො දෙවතාසන්නිපාතො නාම අත්ථි, යත්ථායං න ආගතපුබ්බො, සක්කෙන සදිසො අප්පමාදවිහාරී දෙවපුත්තො නාම නත්ථි. අප්පං කස්මා බුද්ධදස්සනං අනාගතපුබ්බස්ස විය අස්ස උස්සාහො උදපාදිති? මරණභයෙන සන්තප්පිත්තා. තස්මිං කිරස්ස සමයෙ ආයු පරික්ඛිණො, සො පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා “පරික්ඛිණො දානි මෙ ආයු”ති අඤ්ඤාසි. යෙසඤ්ච දෙවපුත්තානං මරණනිමිත්තානි ආචි හවන්ති, තෙසු යෙ පරිත්තකෙන පුඤ්ඤකම්මෙන දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා, තෙ “කුචිං නු බො ඉදානි නිබ්බත්තිස්සාමා”ති භයං සන්තාසං ආපජ්ජන්ති. යෙ කතභිරුත්තානා ඛණ්ඩං පුඤ්ඤං කත්වා නිබ්බත්තා, තෙ අත්තනා දින්නදානං රක්ඛිතසීලං භාවිතභාවනඤ්ච ආගම්ම “උපරිදෙවලොකෙ සම්පත්තිං අනුභවිස්සාමා”ති න භායන්ති.

සක්කො පන දෙවරාජා පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා දසයොජනසහස්සං දෙවනගරං, යොජනසහස්සුබ්බෙධං වෙජයන්තං, තියොජනසතිකං සුධම්මදෙවසහං, යොජනසතුව්බෙධං පාරිච්ඡිත්තකං, සට්ඨියොජනිකං පණ්ඩුකම්මලසීලං, අධිස්තියා නාටකකොටියො ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවපරිසං, නන්දනවනං, විත්තලතාවනං, මිස්සකවනං, චාරුසකවනන්ති එතං සබ්බසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා “නස්සති වත හො මෙ අයං සම්පත්ති”ති භයාභිභූතො අහොසි.

තතො “අත්ථි නු බො කොචි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා ලොකපිනාමහො මහාබ්‍රහ්මා වා, යො මෙ හදයනිස්සිතං සොකසල්ලං සමුද්ධරිත්වා ඉමං සම්පත්තිං ථාවරං කරෙය්‍යා”ති ඔලොකෙන්තො කඤ්චි අදිස්වා පුන අද්දස “මාදිසානං සතසහස්සානම්පි උප්පන්නං සොකසල්ලං සම්මාසම්බුද්ධො උද්ධරිතුං පටිබලො”ති. අපෙචං පරිචිතක්කෙන්තස්ස තෙන බො පන සමයෙන සක්කස්ස දෙවනම්න්දස්ස උස්සුක්කං උදපාදි හගවන්තං දස්සනාය.

කහං නු බො හගවා එතරහි විහරන්ති කතරස්මිං ජනපදෙ කතරං නගරං උපනිස්සාය කස්ස පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තො කස්ස අමතං ධම්මං දෙසයමානො විහරන්ති. අද්දසා බොති අද්දක්ඛි පටිච්ඡක්ඛි. මාරිසානි පියවනමෙනං, දෙවතානං පාටියෙක්කො වොහාරො. නිද්දක්ඛානිපි වුත්තං හොති. කස්මා පනෙස දෙවෙ ආමන්තෙසි? සභායත්ථාය. පුබ්බෙ කිරෙස හගවති සලලසරෙ විහරන්තෙ එකකොච දස්සනාය අගමාසි. සත්ථා “අපරිපක්කං තාවස්ස ඤාණං, කතිපාහං පන අතික්කම්මිත්වා මයි ඉන්ද්‍රියාලගුණායං විහරන්තෙ පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි දිස්වා මරණභයහිතො ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි සද්ධිං උපසංකම්මිත්වා වුද්දස පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තවා උපෙක්ඛාපඤ්ඤවිස්සජ්ජනාවසානෙ අසිතියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්සති”ති වින්තෙන්වා ඔකාසං නාකාසි. සො “මම පුබ්බෙයි එකකස්ස ගතන්තා සත්ථාරා ඔකාසො න කතො, අද්ධා මෙ නත්ථි මග්ගඵලස්ස උපනිස්සයො, එකස්ස පන උපනිස්සයෙ සති වක්කවාලපරියන්තායපි පරිසාය හගවා ධම්මං දෙසෙතියෙව. අවස්සං බො පන ද්විසු දෙවලොකෙසු කස්සච දෙවස්ස උපනිස්සයො හවිස්සති, තං සන්ධාය සත්ථා ධම්මං දෙසෙස්සති. තං සුත්වා අහම්පි අත්තනො දොමනස්සං වූපසමෙස්සාමි”ති වින්තෙන්වා සභායත්ථාය ආමන්තෙසි.

එවං හද්දං තවාති බො දෙවා තාවතිංසානි එවං හොතු මහාරාජ, ගච්ඡාම හගවන්තං දස්සනාය, දුල්ලහො බුද්ධුප්පාදො, හද්දං තව, යො ත්වං “පබ්බතකීළං නදීකීළං ගච්ඡාමා”ති අවත්වා අම්හෙ එවරුපෙසු යානෙසු නියොජෙසිති. පච්චස්සොසුන්ති තස්ස වචනං සිරසා සම්පට්චිජ්ඣ.

345. පඤ්චසිඛං ගන්ධබ්බදෙවපුත්තං ආමන්තෙසිති දෙවෙ තාව ආමන්තෙතු, ඉමං කස්මා විසුං ආමන්තෙසි? ඔකාසකරණත්ථං. එවං කිරස්ස අහොසි “ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතා ගහෙන්වා ධුරෙත පහරන්තස්ස විය සත්ථාරං උපසංකම්මතුං න යුත්තං, අයං පන පඤ්චසිඛො දසබ්බස්ස උපට්ඨාකො වල්ලහො ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ ගන්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්තවා ධම්මං සුණාති, ඉමං පුරතො පෙසෙත්වා ඔකාසං කාරෙන්වා ඉමිනා කතොකාසෙ උපසංකම්මිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමි”ති ඔකාසකරණත්ථං ආමන්තෙසි.

එවං හද්දං තවාති සො “එවං මහාරාජ, හොතු, හද්දං තව, යො ත්වං මං ‘එහි, මාරිස, උය්‍යානකීළාදීනි වා නටසම්පජ්ජාදීනි වා දස්සනාය ගච්ඡාමා’ති අවත්වා ‘බුද්ධං පස්සිස්සාම, ධම්මං සොස්සාමා’ති වදසි”ති දළ්භතරං

උපන්ටම්හෙන්නො දෙවනමින්දස්ස වචනං පටිස්සුත්වා අනුවරියං සහවරණං එකතො ගමනං උපාගම්.

තත්ථ ඛෙලුවපණ්ඩුන්ති ඛෙලුවපක්කං විය පණ්ඩුවණ්ණං. තස්ස කිර සොවණ්ණමයං පොක්ඛරං, ඉන්ද්‍රීලමයො දණ්ඩො, රජතමයා තන්තියො, පවාළමයා වෙය්කා, වීණාපත්තකං ගාවුතං, තන්තිබන්ධනට්ඨානං ගාවුතං, උපරි දණ්ඩකො ගාවුතන්ති තිගාවුතප්පමාණා වීණා. ඉති සො තං වීණං ආදාය සමපඤ්ඤාසමුවිජනා මුවිජෙත්වා අග්ගනබෙහි පහරිත්වා මධුරං ගීතස්සරං නිව්ඡාරෙත්වා සෙසදෙවෙ සක්කස්ස ගමනකාලං ජානාපෙන්නො එකමන්තං අට්ඨාසි. එවං තස්ස ගීතවාදිතසඤ්ඤාය සන්තිපතිතෙ දෙවගණෙ අප්ඨං බො සක්කො දෙවනමින්දො...පෙ.... වෙදියකෙ පබ්බතෙ පච්චට්ඨාසි.

346. අතිරිව ඔභාසජාතොති අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු එකස්සෙව දෙවස්ස වා මාරස්ස වා බ්‍රහ්මුනො වා ඔභාසෙන ඔභාසජාතො හොති, තංදිවසං පන ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතානං ඔභාසෙන අතිරිව ඔභාසජාතො එකපජ්ජොතො සහස්සවන්දසුරියඋග්ගතකාලසදිසො අහොසි. පරිතො ගාමෙසු මනුස්සාති සමන්තා ගාමෙසු මනුස්සා.
පකතිසායමාසකාලෙයෙව කිර ගාමමජ්ඣෙ දාරකෙසු කීළන්තෙසු තත්ථ සක්කො අගමාසි, තස්මා මනුස්සා පස්සිත්වා එවමාහංසු. නනු ව මජ්ඣිමයාමෙ දෙවතා භගවන්තං උපසඬකමන්ති, අයං කස්මා පයමයාමස්සාපි පුරිමභාගෙයෙව ආගතොති? මරණභයෙනෙව තජ්ජිතත්තා. කිංසු නාමාති කිංසු නාම හො එතං, කො නු බො අජ්ජ මහෙසක්ඛො දෙවො වා බ්‍රහ්මා වා භගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ධම්මං සොතුං උපසඬකමන්තො, කථංසු නාම හො භගවා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙස්සති ධම්මං දෙසෙස්සති, ලාභා අම්භාකං, යෙසං නො එවං දෙවතානං කඬ්ඛාවිනොදකො සත්ථා අවිදුරෙ විහාරෙ වසති, යෙ ලභාම ථාලකභික්ඛම්පි කට්ඨජුභික්ඛම්පි දාතුන්ති සංවිග්ගා ලොමහට්ඨජාතා උද්ගග්ගලොමා හුත්වා දසනඛසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජලිං සිරස්මිං පතිට්ඨපෙත්වා නමස්සමානා අට්ඨංසු.

347. දුරුපසඬකමාති දුපයිරුපාසියා. අහං සරාගො සදොසො සමොහො, සත්ථා විතරාගො විතදොසො විතමොහො, තස්මා දුපයිරුපාසියා තථාගතා මාදිසෙන. ක්‍රොධීති ලක්ඛණපතිජ්ඣානෙන ව ආරම්මණපතිජ්ඣානෙන ව ක්‍රොධී. තස්මිඤ්ඤෙව ක්‍රොධෙන රතාති ක්‍රොතරතා. තදන්තරං පටිසල්ලිනාති තදන්තරං පටිසල්ලිනා සම්පති පටිසල්ලිනා වා. තස්මා න කෙවලං ක්‍රොධී ක්‍රොතරතාති දුරුපසඬකමා, ඉදාතිමෙව පටිසල්ලිනාතිපි දුරුපසඬකමා. පසාදෙය්‍යාසීති ආරාධෙය්‍යාසි, ඔකාසං මෙ කාරෙත්වා දදෙය්‍යාසීති වදති. ඛෙලුවපණ්ඩුවීණං ආදායාති නනු පුබ්බෙව ආදින්නාති? ආම , ආදින්නා. මග්ගගමනවසෙන පන අංසකුටෙ ලග්ගිතා, ඉදාති නං වාමහත්තෙට්ඨ පෙත්වා වාදනසජ්ජං කත්වා ආදිසි. තෙන වුත්තං “ආදායා”ති.

පඤ්චසිඛගීතගාථාවණ්ණනා

348. අස්සාවෙසීති සාවෙසි. බුද්ධුපසඤ්ඤිතාති බුද්ධං ආරබ්භ බුද්ධං නිස්සයං කත්වා පවත්තාති අත්ථො. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො.

වන්දෙ තෙ පිතරං හද්දෙ, තිම්බරුං සුරියවච්ඡසෙති එත්ථ සුරියවච්ඡසාති සුරියසමානසරීරා. තස්සා කිර දෙවධීතාය පාදන්තතො රස්මි උට්ඨහිත්වා කෙසන්තං ආරොහති, තස්මා බාලසුරියමණ්ඩලසදිසා බායති, ඉති නං “සුරියවච්ඡසා”ති සඤ්ජානන්ති. තං සන්ධායාහ – “හද්දෙ, සුරියවච්ඡසෙ, තව පිතරං තිම්බරුං ගන්ධබ්බදෙවරාජානං වන්දාමි”ති. යෙන ජාතාසි කල්‍යාණීති යෙන කාරණභූතෙන යං තිම්බරුං දෙවරාජානං නිස්සය ත්ථං ජාතා, කල්‍යාණී සබ්බධිගසොහනා. ආනන්දජනනී මමාති මය්හං පිතිසොමනස්සවඩ්ඨනී.

වාතොව සෙදතං කන්තොති යථා සඤ්ජාතසෙදානං සෙදහරණත්ථං වාතො ඉට්ඨො හොති කන්තො මනාපො, එවන්ති අත්ථො. පානීයංව පිපාසතොති පාතුම්චජන්තස්ස පිපාසතො පිපාසාභිභූතස්ස. අඬගීරසීති අඬගෙ රස්මියො අස්සාති අඬගීරසී, තමෙව ආරබ්භ ආලපන්නො වදති. ධම්මො අරහතාමිවාති අරහන්තානං නවලොකුත්තරධම්මො විය.

පීසච්ඡතොති භුඤ්ජිතුකාමස්ස බුද්ධාභිභූතස්ස. ජලන්තම්ච වාරිනාති යථා කොච් ජලන්තං ජාතවෙදං උදකකුම්භෙන නිබ්බාපෙය්‍යා, එවං තව කාරණා උප්පන්නං මම කාමරාගපරිලාභං නිබ්බාපෙහීති වදති.

යුත්තං කිඤ්ජක්ඛරෙණුනාති පද්‍රුමකෙසරරෙණුනා යුත්තං. නාගො සම්මාහිතත්තො වාති සම්මාහිතත්තහත්ථි විය. ඔගාහෙ තෙ ථනුදරන්ති යථා සො නාගො පොක්ඛරණං. ඔගාහිත්වා පිවිත්වා අග්ගසොණ්ඩමන්තං පඤ්ඤායමානං කත්වා නිමුග්ගො සුඛං සාතං වින්දති, එවං කදා නු බො තෙ ථනුදරං ථනවෙමජ්ඣං උදරඤ්ච ඔතරිත්වා අහං සුඛං සාතං පටිලභිස්සාමීති වදති.

“අච්චඩ්ඤාසොව නාගොව, ජිතං මෙ තුත්තතොමරං;
කාරණං නජ්ජජානාමි, සම්මත්තො ලක්ඛණරුදා”ති. –

එත්ථ තුත්තං වුවචති කණ්ණමුලෙ විජ්ඣනඅයදණ්ඩකො. තොමරන්ති පාදාදිසු විජ්ඣනදණ්ඩකොමරං. අඬකුසොති මත්ථකෙ විජ්ඣනකුටිලකණ්ටකො. යො ව නාගො පහින්තමත්තො අච්චඩ්ඤාසො හොති, අඬකුසං

අතීතය; අඩකුසෙන විජ්ඣායානොපි වසං න ගව්ඡති, සො “ජිතං මයා තුත්තනොමරං, යො අහං අඩකුසස්සපි වසං න ගව්ඡාමි”ති මදදප්පෙන කිඤ්චි කාරණං න බුද්ධානි. යථා සො අව්වඤ්ඤානාගො “ජිතං මෙ තුත්තනොමරං”න්ති කිඤ්චි කාරණං නප්පජානාති, එවං අහමිපි ලක්ඛණසම්පන්නාලාරුතාය ලක්ඛණාරුතාය සම්මත්තො මත්තො පමත්තො උම්මත්තො විය කිඤ්චි කාරණං නප්පජානාමිති වදති. අප්ථං වා අව්වඤ්ඤානාගො අහමිපි සම්මත්තො ලක්ඛණාරුතාය කිඤ්චි තතො විරාගකාරණං නප්පජානාමි. කස්මා? යස්මා තෙන නාගෙන විය ජිතං මෙ තුත්තනොමරං, න කස්සවි වදනො වචනං ආදියාමි.

තයි ගෙධිතචිත්තොස්මිති හද්දෙ ලක්ඛණාරු තයි බද්ධචිත්තොස්මි. ගෙධිතචිත්තොති වා ගෙධං අප්ඤ්ඤාපෙනචිත්තො. චිත්තං විපරිණාමිකන්ති පකතිං ජහිත්වා යිතං. පටිගන්තුං න සක්කොමිති නිවත්තිතුං න සක්කොමි. වඩකසස්තොව අම්බුජොති බලිසං ගිලිත්වා යිතමච්ඡො විය. “සසො”තිපි පායො, අයමෙවත්ථො.

වාමුරුති වාමාකාරෙන සංඝඤ්ඤාලාරු, කදලික්ඛන්ධසදිසලාරුති වා අත්ථො. සජාති ආලිඬග. මන්දලොවනෙති ඉත්ථියො න තිබ්බං නිජ්ඣායන්ති මන්දං ආලොචෙන්ති ඔලොකෙන්ති, තස්මා “මන්දලොවනා”ති වුච්චන්ති. පලිස්සජාති සබ්බතොභාගෙන ආලිඬග. එතං මෙ අභිපත්තීන්ති එතං මයා අභිණ්හං පත්තීතං.

අප්පකො වත මෙ සන්තොති පකතියාව මන්දො සමානො. වෙල්ලිතකෙසියාති කෙසා මුඤ්චිත්වා පිට්ඨියං විස්සට්ඨකාලෙ සප්පො විය වෙල්ලන්තා ගව්ඡන්තා අස්සාති වෙල්ලිතකෙසි, තස්සා වෙල්ලිතකෙසියා. අනෙකභාවො සමුප්පාදීති අනෙකවිධො ජානො. අනෙකභාගොති වා පායො. අරහන්තෙව දක්ඛිණාති අරහන්තමිති දින්නදානං විය නානප්පකාරතො පභින්නො.

යං මෙ අත්ථි කතං පුඤ්ඤන්ති යං මයා කතං පුඤ්ඤමත්ථි. අරහන්තෙසු තාදිසුති තාදිලක්ඛණප්පත්තෙසු අරහන්තෙසු. තයා සද්ධිං විපච්චතන්ති සබ්බං තයා සද්ධිමෙව විපාකං දෙනු.

එකොදීති එකිභාවං ගතො. නිපකො සතොති නෙපක්කං වුච්චති පඤ්ඤා, තයා සමන්තාගතොති නිපකො. සතියා සමන්තාගතත්තා සතො. අමතං මුනි ජිහ්සානොති යථා සො බුද්ධමුනි අමතං නිබ්බානං ජිහ්සති පරියෙසති, එවං තං අහං සුරියවච්ඡසෙ ජිහ්සාමි පරියෙසාමි. යථා වා සො අමතං ජිහ්සානො එසන්තො ගවෙසන්තො විවරති, එවාහං තං එසන්තො ගවෙසන්තො විවරාමිතිපි අත්ථො.

යථාපි මුනි නන්දෙය්‍ය, පත්වා සම්බොධිමුත්තමන්ති යථා බුද්ධමුනි බොධිපල්ලඬකෙ නිසින්නො සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පත්වා නන්දෙය්‍ය තොසෙය්‍ය. එවං නන්දෙය්‍යන්ති එවමෙව අහමිපි තයා මිස්සිභාවං ගතො නන්දෙය්‍යං, පිතිසොමනස්සජාතො හවෙය්‍යන්ති වදති.

තාහං හද්දෙ වරෙය්‍යාහෙනි අහෙනි ආමන්තනං, අහෙ හද්දෙ සුරියවච්ඡසෙ, සක්කෙන දෙවානමින්දෙන “කිං ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවරජ්ජං ගණ්හසි, සුරියවච්ඡස”න්ති, එවං වරෙ දින්නෙ දෙවරජ්ජං පභාය “සුරියවච්ඡසං ගණ්හාමි”ති එවං තං අහං වරෙය්‍යං ඉච්ඡෙය්‍යං ගණ්හෙය්‍යන්ති අත්ථො.

සාලංව න වීරං පුල්ලන්ති තව පිතු නගරද්වාරෙ නවීරං පුප්ඵිනො සාලො අත්ථි. සො අතිවිය මනොහරො. තං නවීරං පුල්ලසාලං විය. පිතරං තෙ සුමෙධසෙති අතිසස්සිරිකං තව පිතරං වන්දමානො නමස්සාමි නමො කරොමි. යස්සාසෙතාදිසි පජාති යස්ස ආසි එතාදිසි යිතා.

349. සංසන්දනීති කස්මා ගීතසද්දස්ස වෙව විණාසද්දස්ස ව වණ්ණං කථෙසි? කිං තත්ථ හගවතො සාරාගො අත්ථිති? නත්ථි. ඡලඬගපෙක්ඛාය උපෙක්ඛකො හගවා එතාදිසෙසු යානෙසු, කෙවලං ඉට්ඨානිට්ඨං ජානාති, න තත්ථ රජ්ජති. චුත්තමිපි වෙතං “සංවිජ්ජති බො, ආවුසො, හගවතො වක්ඛු, පස්සති හගවා වක්ඛුනා රූපං, ඡන්දරාගො හගවතො නත්ථි, සුවිමුත්තචිත්තො හගවා. සංවිජ්ජති බො, ආවුසො, හගවතො සොන”න්තිආදි (සං. නි. 4.232). සචෙ පන වණ්ණං න කථෙය්‍ය, පඤ්චසිබො “ඔකාසො මෙ කතො”ති න ජානෙය්‍ය. අප්ථං සක්කො “හගවතා පඤ්චසිබස්ස ඔකාසො න කතො”ති දෙවතා ගහෙන්වා තතොව පටිනිවත්තෙය්‍ය, තතො මහාජාතියො හවෙය්‍ය. වණ්ණෙ පන කථිතෙ “කතො හගවතා පඤ්චසිබස්ස ඔකාසො”ති දෙවතාහි සද්ධිං උපසංඝිකමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජනාවසානෙ අසීතියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨගිස්සතිති ඤාත්වා වණ්ණං කථෙසි.

තත්ථ කදා සංයුජ්ඣාති කදා ගන්ථිතා පිණ්ඩිතා. තෙන බො පනාහං, හන්තෙ, සමයෙනාති තෙන සමයෙන තස්මිං තුම්භාකං සම්බොධිප්පත්තිතො පට්ඨාය අට්ඨමෙ සත්තාහෙ. හද්දා නාම සුරියවච්ඡසාති නාමතො හද්දා සරිරසම්පත්තියා සුරියවච්ඡසා. හගිනීති වොහාරවචනමෙතං, දෙවධිතාති අත්ථො. පරකාමිනීති පරං කාමෙති අභිකඩ්ඛති.

උපනව්චන්තියාති නව්වමානාය. සා කිර එකස්මිං සමයෙ වාතුමහාරාජිකදෙවෙහි සද්ධිං සක්කස්ස දෙවරාජස්ස නව්චං දස්සනත්ථාය ගතා, තස්මිඤ්ච බණෙ සක්කො තථාගතස්ස අට්ඨ යථාභූවචෙ ගුණෙ පයිරුදාහාසි. එවං තස්මිං

දිවසෙ ගන්නවා නවවන්නි අස්සොයි.

සක්කුපසඨකමවණ්ණනා

350. පටිසම්මොදනීති “සංසන්දනි බො තෙ”තිආදීනි වදන්තො භගවා සම්මොදනි, පඤ්චසිඛො පටිසම්මොදනි. ගාථා ව භාසන්තො පඤ්චසිඛො සම්මොදනි, භගවා පටිසම්මොදනි. ආමන්තෙසීති ජානාපෙසි. තස්ස කිරොවං අහොසි “අයං පඤ්චසිඛො මයා මම කම්මෙන පෙසිතො අත්තනො කම්මං කරොති. එවරුපස්ස සන්ථු සන්තිකෙ යත්වා කාමගුණුපසඤ්චිතං අනනුවඡිකං කට්ඨෙසි, නටා නාම නිල්ලජ්ජා හොන්ති, කට්ඨන්තො විජ්ජකාරම්පි දස්සෙය්‍යා, හන්දනං මම කම්මං ජානාපෙසී”ති වින්තෙත්වා ආමන්තෙසි.

351. එවඤ්ච පන තථාගතාති ධම්මසඨගාහකත්ථෙරෙහි යපිතවචනං. අභිවදන්තීති අභිවාදනසම්පට්ඨිතෙන වඩ්ඪිතවචනෙන වදන්ති. අභිවදිතොති වඩ්ඪිතවචනෙන චුත්තො.

උරුන්දා සමපාදීති මහන්තා විවටා අහොසි, අන්ධකාරො ගුහායං අන්තරධායි. ආලොකො උදපාදීති යො පකතියා ගුහායං අන්ධකාරො, සො අන්තරහිතො, ආලොකො ජානො. සබ්බමෙතං ධම්මසඨගාහකානං වචනං.

352. චිරපටිකාහං, හන්තෙති චිරතො අහං, චිරතො පට්ඨායාහං දස්සනකාමොති අත්ථො. කෙහිවි කෙහිවි කිව්වකරණියෙහීති දෙවනං ධීතා ව පුත්තා ව අඩිකෙ නිබ්බත්තන්ති, පාදපරිවාරිකා ඉත්ථියො සයනෙ නිබ්බත්තන්ති, තාසං මණ්ඩනපසාධනකාරිකා දෙවතා සයනං පරිවාරෙත්වා නිබ්බත්තන්ති, වෙය්‍යාවච්චකරා අන්තොවිමානෙ නිබ්බත්තන්ති, එතෙසං අත්ථාය අඩිකරණං නාම නත්ථි. යෙ පන සීමන්තරෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ “තව සන්තකා, මම සන්තකා”ති නිව්ඡෙතුං අසක්කොන්තා අඩ්ඨං කරොන්ති, සක්කං දෙවරාජානං පුච්ඡන්ති. සො “යස්ස විමානං ආසන්නතරං, තස්ස සන්තකා”ති වදති. සචෙ ද්වෙපි සමට්ඨානෙ හොන්ති, “යස්ස විමානං ඔලොකෙන්ති ධීතා, තස්ස සන්තකා”ති වදති. සචෙ එකමිපි න ඔලොකෙති, තං උභින්නං කලහුපච්ඡෙදනත්ථං අත්තනො සන්තකං කරොති. කීළාදීනිපි කිව්වාති කරණියානෙව. එවරුපාති තාති කරණියාති සන්ධාය “කෙහිවි කෙහිවි කිව්වකරණියෙහී”ති ආහ.

සලලාගාරකෙති සලලමයගන්ධකුටියං. අඤ්ඤතරෙන සමාධිනාති තදා කිර භගවා සක්කස්සෙව අපරිපාකගතං ඤාණං විදිත්වා ඔකාසං අකාරෙකුකාමො ඵලසමාපත්තිවිහාරෙන නිසීදි. තං ඵස අජානන්තො “අඤ්ඤතරෙන සමාධිනා”ති ආහ. භූජති ව නාමාති භූජතීති තස්සා නාමං. පරිවාරිකාති පාදපරිවාරිකා දෙවධීතා. සා කිර ද්වෙ ඵලාති පත්තා, තෙනස්සා දෙවලොකෙ අභිරතියෙව නත්ථි. නිව්චං භගවතො උපට්ඨානං ආගන්ත්වා අඤ්ජලිං සිරසි යථෙත්වා භගවත්තං නාමස්සමානා තිට්ඨති. නෙමිසද්දෙන තමිහා සමාධිමිහා චුට්ඨිතොති “සමාපන්නො සද්දං සුභාති”ති නො වත රෙ වත්තබ්බෙ, නනු භගවා සක්කස්ස දෙවනාමිත්ථස්ස “අපිවාහං ආයස්මතො වක්කනෙමිසද්දෙන තමිහා සමාධිමිහා චුට්ඨිතො”ති භණ්ති. තිට්ඨතු නෙමිසද්දො, සමාපන්නො නාම අන්තොසමාපත්තියං කණ්ණමුලෙ ධම්මානස්ස සඨ්ඨගුලුපස්සාපි අසනිසන්තිපාතස්සාපි සද්දං න සුභාති. භගවා පන “එත්තකං කාලං සක්කස්ස ඔකාසං න කරස්සාමී”ති පරිච්ඡින්නත්වා කාලවසෙන ඵලසමාපත්තිං සමාපන්නො. සක්කො “න දාති මෙ සත්ථා ඔකාසං කරොති”ති ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා රථං නිවත්තෙත්වා දෙවලොකාභිමුඛං පෙසෙසි. ගන්ධකුටිපරිවෙණං රථසද්දෙන සමොහිතං පඤ්චඩ්ඨිකතුරියං විය අහොසි. භගවතො යථාපරිච්ඡින්නකාලවසෙන සමාපත්තිතො චුට්ඨිතස්ස රථසද්දෙනෙව පයමාවජ්ජනං උජ්ජජ්ජි, තස්මා එවමාහ.

ගොපකවත්ථුචණ්ණනා

353. සිලෙසු පරිපුරකාරිනීති පඤ්චසු සිලෙසු පරිපුරකාරිනී. ඉත්ථිත්තං විරාජෙත්වාති ඉත්ථිත්තං නාම අලං, න හි ඉත්ථිත්තෙ යත්වා වක්කවත්තිසිරිං, න සක්කමාරබ්බමසිරියො පච්චනුභවිතුං, න පච්චෙකබොධිං, න සම්මාසම්බොධිං ගන්තුං සක්කාති එවං ඉත්ථිත්තං විරාජෙති නාම. මහන්තමිදං පුරිසත්තං නාම සෙට්ඨං උත්තමං, එත්ථ යත්වා සක්කා එතා සම්පත්තියො පාපුණ්ණත්ති එවං පන පුරිසත්තං භාවෙති නාම. සාපි එවමකාසි. තෙන චුත්තං – “ඉත්ථිත්තං විරාජෙත්වා පුරිසත්තං භාවෙත්වා”ති. භීතං ගන්ධබ්බකායන්ති භීතං ලාමකං ගන්ධබ්බනිකායං. කස්මා පන තෙ පරිසුද්ධසීලා තත්ථ උජ්ජන්නාති? පුබ්බනිකන්තියා. පුබ්බෙපි කිර නෙසං එතදෙව වසිතට්ඨානං, තස්මා නිකන්තිවසෙන තත්ථ උජ්ජන්නා. උපට්ඨානන්ති උපට්ඨානසාලං. පාරිවරියන්ති පරිවරණභාවං. ගීතවාදිතෙහි අම්භෙ පරිවරස්සාමාති ආගච්ඡන්ති.

පට්ඨොදෙසීති සාරෙසි. සො කිර තෙ දිස්වා “ඉමෙ දෙවපුත්තා අතිවිය විරොචෙන්ති අතිවණ්ණවන්තො, කිං නු බො කම්මං කත්වා ආගතා”ති ආවජ්ජන්තො “හික්ඛු අහෙසු”න්ති අද්දස. තතො “හික්ඛු හොන්තු, සිලෙසු පරිපුරකාරිනො”ති උපධාරෙන්නො “පරිපුරකාරිනො”ති අද්දස. “පරිපුරකාරිනො හොන්තු, අඤ්ඤො ගුණො අත්ථි නත්ථි”ති උපධාරෙන්නො “ඤානලාභිනො”ති අද්දස. “ඤානලාභිනො හොන්තු, කුභිං වාසිකා”ති උපධාරෙන්නො “මය්‍හංව කුලුපකා”ති අද්දස. පරිසුද්ධසීලා නාම ඡසු දෙවලොකෙසු යත්ථිච්ඡන්ති, තත්ථ නිබ්බත්තන්ති. ඉමෙ පන උපරිදෙවලොකෙ ව න නිබ්බත්තා. ඤානලාභිනො නාම බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, ඉමෙ ව බ්‍රහ්මලොකෙ න නිබ්බත්තා. අහං පන එතෙසං ඔවාදෙ යත්වා දෙවලොකසාමිකස්ස සක්කස්ස දෙවනාමිත්ථස්ස පල්ලඩිකෙ පුත්තො

හුන්වා නිබ්බන්තො, ඉමෙ භීනෙ ගන්ධබ්බකායෙ නිබ්බන්තා. අට්ඨිවෙධපුග්ගලා නාමෙන වට්ටෙන්වා වට්ටෙන්වා ගාල්හං විජ්ඣිතබ්බාති චිත්තෙන්වා කුතොමුබා නාමාතිආදීහි වචනෙහි පටිචොදෙසි.

තත්ථ කුතොමුබාති හගවති අභිමුඛෙ ධම්මං දෙසෙන්තෙ තුම්හෙ කුතොමුබා කිං අඤ්ඤා විහිතා ඉතො විතො ව ඔලොකයමානා උදාහු නිද්දායමානා? දුද්දිට්ඨරූපන්ති දුද්දිට්ඨසභාවං දට්ඨං අයුත්තං . සහධම්මිකෙති එකස්ස සත්ථු සාසනෙ සමාවිණ්ණධම්මෙ කතපුඤ්ඤෙ. තෙසං හන්තෙති තෙසං ගොපකෙන දෙවපුත්තෙන එවං වත්වා පුන “අහො තුම්හෙ නිල්ලජ්ජා අහිරිකා” තිආදීහි වචනෙහි පටිචොදිතානං ද්වෙ දෙවා දිට්ඨෙව ධම්මෙ සතිං පටිලභිංසු.

කායං බ්‍රහ්මපුරොහිතන්ති තෙ කිර වීත්තයිංසු – “නටෙති නාම නච්චන්තෙහි ගායන්තෙහි වාදෙන්තෙහි ආගන්ත්වා දායො නාම ලභිතබ්බො අස්ස, අයං පන අම්භාකං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය පක්ඛිත්තලොණං උද්ධනං විය තට්ඨතථායතෙව, කිං නු බො ඉද්”න්ති ආවජ්ජන්තා අත්තනො සමණභාවං පරිසුද්ධසීලනං ඤානලාභිතං තස්සෙව කුලුපකභාවඤ්ථ දිස්වා “පරිසුද්ධසීලා නාම ඡසු දෙවලොකෙසු යථාරූචිතෙ යානෙ නිබ්බන්තන්ති, ඤානලාභිතො බ්‍රහ්මලොකෙ. මයං උපරිදෙවලොකෙපි බ්‍රහ්මලොකෙපි නිබ්බන්තිතුං නාසක්ඛිම්හ. අම්භාකං ඔවාදෙ යන්වා අයං ඉත්ථිකා උපරි නිබ්බන්තා, මයං භික්ඛු සමානා හගවති බ්‍රහ්මචරියං චරිත්වා භීනෙ ගන්ධබ්බකායෙ නිබ්බන්තා. තෙන නො අයං එවං නිග්ගණ්හාති” ති ඤත්වා තස්ස කථං සුණන්තායෙව තෙසු ද්වෙ ජනා පට්ඨජ්ඣානසතිං පටිලභිත්වා ඤානං පාදකං කත්වා සඬබ්බරෙ සම්මසන්තා අනාගාමීඵලෙයෙව පතිට්ඨතිංසු. අථ තෙසං සො පරිත්තො කාමාවචරත්තභාවො ධාරතුං නාසක්ඛි. තස්මා තාවදෙව චචිත්වා බ්‍රහ්මපුරොහිතෙසු නිබ්බන්තා. සො ව තෙසං කායො තත්ථ ධීතානංයෙව නිබ්බන්තො. තෙන වුත්තං – “තෙසං, හන්තෙ, ගොපකෙන දෙවපුත්තෙන පටිචොදිතානං ද්වෙ දෙවා දිට්ඨෙව ධම්මෙ සතිං පටිලභිංසු කායං බ්‍රහ්මපුරොහිත”න්ති.

තත්ථ දිට්ඨෙව ධම්මෙති තස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ ඤානසතිං පටිලභිංසු. තත්ථෙව යන්වා වුතා පන කායං බ්‍රහ්මපුරොහිතං බ්‍රහ්මපුරොහිතසරිරං පටිලභිංසුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. එකො පන දෙවොති එකො දෙවපුත්තො නිකන්තිං ඡන්දිතුං අසක්කොන්තො කාමෙ අජ්ඣවසී, තත්ථෙව ආවාසිකො අහොසී.

354. සඬසඤ්චුපට්ඨාසිත්ති සඬසඤ්ච උපට්ඨාසිං.

සුධම්මතායාති ධම්මස්ස සුන්දරභාවෙන. තිදිවුපපන්නොති තිදිවෙ තිදසපුරෙ උපපන්නො. ගන්ධබ්බකායුපගතෙ වසීනෙති ගන්ධබ්බකායං ආවාසිකො හුන්වා උපගතෙ. යෙ ව මයං පුබ්බෙ මනුස්සභූතාති යෙ පුබ්බෙ මනුස්සභූතා මයං අන්තෙන පානෙන උපට්ඨතිම්භාති ඉමිතා සද්ධිං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

පාදුපසඬගස්භාති පාදෙ උපසඬගස්ථ පාදධොවනපාදමක්ඛනානුප්පදානෙන පුජෙත්වා වෙව වන්දිත්වා ව. සකෙ නිවෙසනෙති අත්තනො සරෙ. ඉමස්සාපි පදස්ස උපට්ඨතිම්භාති ඉමිතාව සම්බන්ධො.

පච්චන්තං වෙදිතබ්බොති අත්තනාව වෙදිතබ්බො. අරියාන සුභාසිතානීති තුම්හෙහි වුව්චමානාති බුද්ධානං හගවන්තානං සුභාසිතාති.

තුම්හෙ පන සෙට්ඨමුපාසමානාති උත්තමං බුද්ධං හගවන්තං උපාසමානා අනුත්තරෙ බුද්ධසාසනෙ වා. බ්‍රහ්මචරියන්ති සෙට්ඨචරියං. හවතුපපත්තීති හවන්තානං උපපත්ති.

අගාරෙ වසතො මය්හන්ති සරමජ්ඣෙ වසන්තස්ස මය්හං.

ස්වජ්ජාති සො අජ්ජ. ගොතමසාවකෙනාති ඉධ ගොපකො ගොතමසාවකොති වුත්තො. සමෙච්චාති සමාගන්ත්වා.

හන්ද වියායාම ඛ්‍යායාමාති හන්ද උයාමාම ඛ්‍යායාමාම. මා නො මයං පරපෙස්සා අහුම්භාති නොති නිපාතමත්තං, මා මයං පරස්ස පෙසනකාරකාව අහුම්භාති අත්ථො. ගොතමසාසනානීති ඉධ පකතියා පටිච්ඡිදං පට්ඨජ්ඣානමෙව ගොතමසාසනානීති වුත්තං, තං අනුස්සරං අනුස්සරිත්වාති අත්ථො.

විත්තාති විරාජයිත්වාති පඤ්චකාමගුණිකවිත්තාති විරාජයිත්වා. කාමෙසු ආදීනවන්ති වික්ඛම්භනවසෙන පට්ඨජ්ඣානෙන කාමෙසු ආදීනවං අද්දසංසු, සමුච්ඡෙදවසෙන තතියමග්ගෙන. කාමසංයොජනබන්ධනානීති කාමසඤ්ඤොජනාති ව කාමබන්ධනාති ව. පාපිමයොගානීති පාපිමතො මාරස්ස යොගභූතාති, බන්ධනභූතානීති අත්ථො. දුරච්චයානීති දුරතික්කමාති. සඉන්දා දෙවා සපජාපතිකාති ඉන්දං ජෙට්ඨකං කත්වා උපචිට්ඨා සඉන්දා පජාපතිං දෙවරාජානං ජෙට්ඨකං කත්වා උපචිට්ඨා සපජාපතිකා. සභායුපචිට්ඨාති සභායං උපචිට්ඨා, තිසිත්තාති අත්ථො.

වීරාති සුරා. වීරාගාති වීතරාගා. වීරජං කරොන්තාති වීරජං අනාගාමීග්ගං කරොන්තා උජ්ජාදෙන්තා. නාගොව සන්තාති ගුණානීති කාමසඤ්ඤොජනබන්ධනාති ජෙත්වා දෙවෙ තාවතිංසෙ අතික්කමීංසු. සංවෙගජාතස්සාති

ජාතසංවේගස්ස සක්කස්ස.

කාමාභිභූති දුට්ඨානම්පි කාමානං අභිභූ. සත්තියා විභිනාති ක්කානසතිවිරහිතා.

තිණ්ණං තෙසන්ති තෙසු තිසු ජනෙසු. ආවසිනෙන්ථ එකොති තත්ථ භීනෙ කායෙ එකොයෙව ආවාසිකො ජාතො. සම්බොධිපථානුසාරිනොති අනාගාමිමග්ගානුසාරිනො. දෙවෙපි භීලෙන්තිති ද්වෙ දෙවලොකෙ භීලෙන්තා අධොකරොත්තා උපචාරජපනාසමාධිහි සමාහිතත්තා අත්තනො පාදපංසුං දෙවතානං මත්ථකෙ ඔකිරත්තා ආකාසෙ උප්පතිත්වා ගතාති.

එතාදිසි ධම්මජ්ජකාසනෙන්ථාති එත්ථ සාසනෙ එවරුපා ධම්මජ්ජකාසනා, යාය සාවකා එතෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා භොන්ති. න තත්ථ කිං කඬ්ඛති කොචි සාවකොති කිං තත්ථ තෙසු සාවකෙසු කොචි එකසාවකොපි බුද්ධාදිසු වා වාතුද්දිසභාවෙ වා න කඬ්ඛති “සබ්බදිසාසු අසජ්ජමානො අගස්භමානො විහරති”ති. ඉදානි භගවතො වණ්ණං භණන්තො “නිතිණ්ණඔසං විචිකිච්ඡන්තං, බුද්ධං නමස්සාම ජිනං ජනිත්ද”න්ති ආහ. තත්ථ විචිකිච්ඡන්තන්ති ඡින්තවිචිකිච්ඡං. ජනිත්දන්ති සබ්බලොකුත්තමං.

යං තෙ ධම්මන්ති යං තව ධම්මං. අජ්ඣුගංසු තෙති තෙ දෙවපුත්තා අධිගතා. කායං බ්‍රහ්මපුරොභිතන්ති අම්භාකං පස්සන්තානංයෙව බ්‍රහ්මපුරොභිතසරිරං. ඉදං වුත්තං භොති – යං තව ධම්මං ජානිත්වා තෙසං තිණ්ණං ජනානං තෙ ද්වෙ විසෙසගු අම්භාකං පස්සන්තානංයෙව කායං බ්‍රහ්මපුරොභිතං අධිගන්ත්වා මග්ගඵලවිසෙසං අජ්ඣුගංසු, මයම්පි තස්ස ධම්මස්ස පත්තියා ආගතම්භාසි මාරිසාති. ආගතම්භසෙති සම්පත්තම්භ. කතාවකාසා භගවතා, පඤ්ඤං පුච්ඡෙමු මාරිසාති සවෙ නො භගවා ඔකාසං කරොති, අථ භගවතා කතාවකාසා හුත්වා පඤ්ඤං, මාරිස, පුච්ඡෙය්‍යාමාති අත්ථො.

මසමාණවචන්ද්‍ර

355. දීඝරත්තං විසුද්ධො ඛො අයං යක්ඛොති විරකාලතො පභූති විසුද්ධො. කීව විරකාලතො? අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ මගධරට්ඨෙ මවලගාමකෙ මසමාණවකාලතො පට්ඨාය. තදා කිරෙස එකදිවසං කාලස්සෙව වුට්ඨාය ගාමමජ්ඣෙ මනුස්සානං ගාමකම්මකරණට්ඨානං ගන්ත්වා අත්තනො ධීතට්ඨානං පාදන්තෙනෙව පංසුකවචරං අපනෙන්වා රමණීයමකාසි, අඤ්ඤො ආගන්ත්වා තත්ථ අට්ඨාසි. සො තාවතකෙනෙව සතිං පටිලභිත්වා මජ්ඣෙ ගාමස්ස බලමණ්ඩලමත්තං යානං සොධෙත්වා වාලුකං ඔකිරිත්වා දාරුනි ආභරිත්වා සීතකාලෙ අග්ගිං කරොති, දහරා ව මහල්ලකා ව ආගන්ත්වා තත්ථ නිසීදන්ති.

අථස්ස එකදිවසං එතදභොසි – “මයං නගරං ගන්ත්වා රාජරාජමහාමත්තාදයො පස්සාම, ඉමෙසුපි වන්දිමසුරියෙසු ‘වන්දො නාම දෙවපුත්තො, සුරියො නාම දෙවපුත්තො’ති වදන්ති. කිං නු ඛො කත්වා එතෙ එතා සම්පත්තියො අධිගතා”ති? තතො “නාඤ්ඤං කිඤ්චි, පුඤ්ඤකම්මමෙව කත්වා”ති වින්තෙන්වා “මයාපි එවංවිධසම්පත්තිදායකං පුඤ්ඤකම්මමෙව කත්තබ්බ”න්ති වින්තෙසි.

සො කාලස්සෙව වුට්ඨාය යාගුං පිවිත්වා වාසිඵරසුකුදාලමුසලහත්ථො වතුමභාපථං ගන්ත්වා මුසලෙන පාසාණෙ උච්චාලෙන්වා පවට්ඨෙති, යානානං අක්ඛපට්ඨානරුක්ඛෙ භරති, විසමං සමං කරොති, වතුමභාපථෙ සාලං කරොති, පොක්ඛරණිං බණ්ඩා, සෙතුං බන්ධනි, එවං දිවසං කම්මං කත්වා අත්ථඬිගතෙ සුරියෙ සරං එති. තං අඤ්ඤො පුච්ඡ – “භො, මස, ත්වං පාතොව නික්ඛමිත්වා සායං අරඤ්ඤතො එසි, කිං කම්මං කරොසි”ති? පුඤ්ඤකම්මං කරොමි. සග්ගගාමිමග්ගං සොධෙමිති. කිම්දං, භො, පුඤ්ඤං නාමාති? ත්වං න ජානාසිති? ආම, න ජානාමිති. නගරං ගතකාලෙ දිට්ඨපුබ්බා තෙ රාජරාජමහාමත්තාදයොති? ආම, දිට්ඨපුබ්බාති. පුඤ්ඤකම්මං කත්වා තෙහි තං යානං ලද්ධං, අභමිපි එවංවිධසම්පත්තිදායකං කම්මං කරොමි. “වන්දො නාම දෙවපුත්තො, සුරියො නාම දෙවපුත්තො”ති සුත්තපුබ්බං තයාති? ආම සුත්තපුබ්බන්ති. එතස්ස සග්ගස්ස ගමනමග්ගං අහං සොධෙමිති. ඉදං පන පුඤ්ඤකම්මං කිං තවෙව වට්ඨති, අඤ්ඤස්ස න වට්ඨති? න කස්සවෙතං වාරිතන්ති. යදි එවං ස්වෙ අරඤ්ඤං ගමනකාලෙ මස්භමිපි සද්දං දෙහිති. පුත්තදිවසෙ තං ගහෙන්වා ගතො, එවං තස්මිං ගාමෙ තෙත්තිංස මනුස්සා තරුණවයා සබ්බෙ තස්සෙව අනුචත්තකා අහෙසුං. තෙ එකච්ඡන්දා හුත්වා පුඤ්ඤකම්මානි කරොත්තා විවරන්ති. යං දිසං ගච්ඡන්ති, මග්ගං සමං කරොත්තා එකදිවසෙනෙව කරොන්ති, පොක්ඛරණිං බණන්තා, සාලං කරොන්තා, සෙතුං බන්ධන්තා එකදිවසෙනෙව නිට්ඨාපෙන්ති.

අථ නෙසං ගාමභොජකො වින්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ එතෙසු සුරං පිවන්තෙසු පාණසාතාදීනි කරොත්තෙසු ව කභාපණාදිවසෙන වෙව දණ්ඩබලිවසෙන ව ධනං ලභාමි. ඉදානි එතෙසං පුඤ්ඤකරණකාලතො පට්ඨාය එත්තකො ආයො නත්ථි, හන්ද නෙ රාජකුලෙ පරිහින්දාමි”ති රාජානං උපසඩ්ධමිත්වා වොරෙ, මහාරාජ, පස්සාමිති. කුභිං, තාතාති? මය්හං ගාමෙති. කිං වොරා නාම, තාතාති? රාජාපරාධිකා දෙවාති. කිං ජාතිකාති? ගහපතිජාතිකා දෙවාති. ගහපතිකා කිං කරිස්සන්ති, තයා ජානමානෙන කස්මා මය්හං න කට්ඨන්ති? භයෙන, මහාරාජ, න කට්ඨෙමි, ඉදානි මා මය්හං දොසං කරෙය්‍යාමාති. අථ රාජා “අයං මය්හං මහාරාජං රචති”ති සද්දහින්වා “තෙන හි ගච්ඡ, ත්වමෙව නෙ ආනෙහි”ති බලං දන්වා පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා දිවසං අරඤ්ඤෙ කම්මං කත්වා සායමාසං භුඤ්ජිත්වා ගාමමජ්ඣෙ නිසීදිත්වා “ස්වෙ කිං කම්මං කරිස්සාම, කිං මග්ගං සමං කරොම, පොක්ඛරණිං බණාම, සෙතුං බන්ධාමා”ති

මන්නයමානෙයෙව තෙ පරිවාරෙත්වා “මා එන්දිත්ථ, රක්ඛෙඤ්ඤා ආණා”ති බන්ධිත්වා පායාසි. අථ බො නෙසං ඉත්ථියො “සාමිකා කිර වො ‘රාජාපරාධිකා වොරා’ති බන්ධිත්වා නියාන්ති”ති සුත්වා “අතිවිරෙන කුටා එතෙ ‘පුඤ්ඤකම්මං කරොමා’ති දිවසෙ දිවසෙ අරක්ඛෙඤ්ඤෙව අවිජන්ති, සබ්බකම්මන්තා පරිහීනා, ගෙහෙ න කිඤ්චි වඩ්ඪති, සුට්ඨු බද්ධා සුට්ඨු ගහිතා”ති වදිංසු.

ගාමභොජකොපි තෙ නෙත්වා රක්ඛෙඤ්ඤා දස්සෙසි. රාජා අනුපපරික්ඛිත්වායෙව “හත්ථිනා මද්දාපෙට්ඨා”ති ආහ. තෙසු නියමානෙසු මසො ඉතරෙ ආහ – “හො, සක්ඛිස්සථ මම වචනං කාතු”න්ති? තච වචනං කරොන්තායෙවමිහ ඉමං භයං පත්තා, එවං සන්තෙපි තච වචනං කරොම, භණ් හො, කිං කරොමාති? එත්ථ හො වට්ටෙ වරන්තානං නාම නිබද්ධං එතං, කිං පන තුම්හෙ වොරාති? න වොරමිහාති. ඉමස්ස ලොකස්ස සච්චකිරියා නාම අවස්සයො, තස්මා සබ්බෙපි “යදි අම්හෙ වොරා, හත්ථි මද්දතු, අථ න වොරා, මා මද්දතු”ති සච්චකිරියං කරොටාති. තෙ තථා අකංසු. හත්ථි උපගන්තුමිපි න සක්කොති, විරවන්තො පලායති, හත්ථි තුත්තතොමරඬිකුසෙහි කොට්ටෙන්තාපි උපනෙතුං න සක්කොන්ති. “හත්ථි උපනෙතුං න සක්කොමා”ති රක්ඛෙඤ්ඤා ආරොවෙසුං. තෙන හි උපරි කටෙන පටිච්ඡාදෙන්වා මද්දාපෙට්ඨාති. උපරි කටෙ දින්නෙ දිගුණරවං විරවන්තො පලායති.

රාජා සුත්වා පෙසුඤ්ඤකාරකං පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාත, හත්ථි මද්දතුං න ඉච්ඡති”ති? ආම, දෙව, ජෙට්ඨකමාණවො මන්නං ජානාති, මන්නස්සෙව අයමානුභාවොති. රාජා තං පක්කොසාපෙන්වා “මන්නො කිර තෙ අත්ථි”ති පුච්ඡි? නත්ථි, දෙව, මය්හං මන්නො, සච්චකිරියං පන මයං කරමිහ – “යදි අම්හෙ රක්ඛෙඤ්ඤා වොරා, මද්දතු, අථ න වොරා, මා මද්දතු”ති, සච්චකිරියාය නො එස ආනුභාවොති. කිං පන, තාත, තුම්හෙ කම්මං කරොටාති? අම්හෙ, දෙව, මග්ගං සමං කරොම, චතුමහාපටෙ සාලං කරොම , පොක්ඛරණං බණාම, සෙනුං බන්ධාම, එවරුපාති පුඤ්ඤකම්මාති කරොන්තා විවරිමිහාති.

අයං තුම්හෙ කිමත්ථං පිසුණෙසීති? අම්මාකං පමත්තකාලෙ ඉද්දෙඤ්ඤෙව ලහති, අප්පමත්තකාලෙ තං නත්ථි, එතෙන කාරණෙනාති. තාත, අයං හත්ථි නාම තිරච්ඡානො, සොපි තුම්මාකං ගුණෙ ජානාති. අහං මනුස්සො හුත්වාපි න ජානාමි, තුම්මාකං වසනගාමං තුම්මාකංයෙව පුන අහරණියං කත්වා දෙමි, අයමිපි හත්ථි තුම්මාකංයෙව හොතු, පෙසුඤ්ඤකාරකොපි තුම්මාකංයෙව දාසො හොතු. ඉතො පට්ඨාය මය්හමිපි පුඤ්ඤකම්මං කරොටාති ධනං දන්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ධනං ගහෙන්වා වාරෙන වාරෙන හත්ථි ආරුය්හ ගච්ඡන්තා මන්නයන්ති “හො පුඤ්ඤකම්මං නාම අනාගතභවත්ථාය කරියති, අම්මාකං පන අත්තොඋදකෙ පුජ්ථිතං නිලුප්පලං විය ඉමස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ විපාකං දෙති. ඉදානි අතිරෙකං පුඤ්ඤං කරිස්සාමා”ති, කිං කරොමාති? චතුමහාපටෙ ටාවරං කත්වා මහාජනස්ස විස්සමනසාලං කරොම, ඉත්ථිහි පන සද්ධිං අපත්තිකං කත්වා කරිස්සාම, අම්හෙසු හි “වොරා”ති ගහෙන්වා නියමානෙසු ඉත්ථිනං එකාපි චිත්තාමත්තකම්පි අකත්වා “සුබද්ධා සුගහිතා”ති උට්ඨතිංසු, තස්මා තාසං පත්තිං න දස්සාමාති. තෙ අත්තතො ගෙහානි ගන්ත්වා හත්ථිනො තෙත්තිංසපිණ්ඩං දෙන්ති, තෙත්තිංස තිණමුට්ඨියො ආහරන්ති, තං සබ්බං හත්ථිස්ස කුච්ඡිපුරං ජාතං. තෙ අරක්ඛෙඤ්ඤං පටිසිත්වා රුක්ඛෙ ඡින්දන්ති, ඡින්තං ඡින්තං හත්ථි කඩ්ඪිත්වා සකට්ඨෙව යපෙසි. තෙ රුක්ඛෙ තච්ඡෙන්වා සාලාය කම්මං ආරහිංසු.

මසස්ස ගෙහෙ සුජාතා, සුධම්මා, චිත්තා, නන්දානි වතස්සො හරියායො අහෙසුං. සුධම්මා වඩ්ඪකිං පුච්ඡති – “තාත, ඉමෙ සහායා කාලස්සෙව ගන්ත්වා සායං එන්ති, කිං කම්මං කරොන්ති”ති? “සාලං කරොන්ති, අම්මා”ති. “තාත, මය්හමිපි සාලාය පත්තිං කත්වා දෙහි”ති. “ඉත්ථිහි අපත්තිකං කරොමා”ති එතෙ වදන්ති. සා වඩ්ඪකිස්ස අට්ඨ කභාපණෙ දන්වා “තාත, යෙන කෙනවි උපායෙන මය්හං පත්තිකං කරොහි”ති ආහ. සො “සාධු අම්මා”ති චත්වා පුරෙතරං වාසිඵරසුං ගහෙන්වා ගාමමජ්ඣෙකෙ යත්වා “කිං හො අප්ප ඉමස්මිමිපි කාලෙ න නික්ඛම්මා”ති උච්චාසද්දං කත්වා “සබ්බෙ මග්ගං ආරුල්භා”ති ඤන්වා “ගච්ඡථ තාව තුම්හෙ, මය්හං පපඤ්චො අත්ථි”ති තෙ පුරතො කත්වා අඤ්ඤං මග්ගං ආරුය්හ කණ්ණිකුපගං රුක්ඛං ඡින්දන්වා තච්ඡෙන්වා මට්ඨං කත්වා ආහරිත්වා සුධම්මාය ගෙහෙ යපෙසි – “මයා දෙහිති චුත්තදිවසෙ නිහරිත්වා දදෙයාසි”ති.

අථ නිට්ඨිතෙ දබ්බසම්භාරකම්මෙ භුමිකම්මතො පට්ඨාය වයබන්ධනට්ඨිභුස්සාපන සඩ්ඝාටයොජන කණ්ණිකමඤ්චබන්ධනෙසු කතෙසු සො වඩ්ඪකි කණ්ණිකමඤ්චෙ නිසිදිත්වා චතුහි දිසාහි ගොපානසියො උක්ඛිපිත්වා “හො එකං පමුට්ඨං අත්ථි”ති ආහ. කිං හො පමුට්ඨං, සබ්බමෙව ත්වං පමුස්සසීති. ඉමා හො ගොපානසියො කත්ථ පතිට්ඨතිස්සන්ති? කණ්ණිකා නාම ලද්ධං වට්ටනීති. කුහිං හො ඉදානි සක්කා ලද්ධන්ති? කුලානං ගෙහෙ සක්කා ලද්ධන්ති. ආනිණ්ඩන්තා පුච්ඡටාති. තෙ අත්තොගාමං පටිසිත්වා පුච්ඡන්වා සුධම්මාය සරද්වාරෙ “ඉමස්මිං සරෙ කණ්ණිකා අත්ථි”ති ආහංසු. සා “අත්ථි”ති ආහ. හන්ද මූලං ගණ්භාහිති. මූලං න ගණ්භාමි, සචෙ මම පත්තිං කරොථ, දස්සාමිති. එථ හො මාතුගාමස්ස පත්තිං න කරොම, අරක්ඛෙඤ්ඤං ගන්ත්වා රුක්ඛං ඡින්දිස්සාමාති නික්ඛමිංසු.

තතො වඩ්ඪකි “කිං න ලද්ධා, තාත, කණ්ණිකා”ති පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොවයිංසු. වඩ්ඪකි කණ්ණිකමඤ්චෙ නිසින්නොව ආකාසං උල්ලොකෙන්වා “හො අප්ප නක්ඛන්තං සුන්දරං, ඉදං අඤ්ඤං සංවච්ඡරං අතික්කම්ත්වා සක්කා ලද්ධං, තුම්හෙහි ව දුක්ඛෙන ආහතා දබ්බසම්භාරා, තෙ සකලසංවච්ඡරෙන ඉමස්මිඤ්ඤෙව යානෙ පුතිකා භවිස්සන්ති. දෙවලොකෙ නිබ්බන්තකාලෙ තස්සාපි එකස්මිං කොණෙ සාලා හොතු, ආහරථ න”න්ති ආහ. සාපි යාව තෙ න පුන ආගච්ඡන්ති, තාව කණ්ණිකාය හෙට්ඨිමතලෙ “අයං සාලා සුධම්මා නාමා”ති අක්ඛරානි ඡින්දාපෙන්වා අහතෙන වත්ථෙත වෙයෙත්වා යපෙසි. කම්මිකා ආගන්ත්වා – “ආහර, රෙ කණ්ණිකං , යං හොතු තං හොතු. තුය්හමිපි පත්තිං

කරිස්සාමා”නි ආභංසු. සා නිහරිත්වා “තාතා, යාව අට්ඨ වා සොළස වා ගොපානසියො න ආරොහන්ති, තාව ඉමං වත්ථං මා නිබ්බේයයිත්වා”නි වත්වා අදාසි. තෙ “සාධු”නි සමපට්ඨිත්වා ගහෙන්වා ගොපානසියො ආරොපෙන්වා වත්ථං නිබ්බේයෙසුං.

එකො මහාගාමිකමනුස්සො උද්ධං උල්ලොකෙන්තො අක්ඛරානි දිස්වා “කිං, හො, ඉද”න්ති අක්ඛරඤ්ඤං මනුස්සං පක්කොසාපෙන්වා දස්සෙසි. සො “සුධම්මා නාම අයං සාලා”නි ආහ. “හරථ, හො, මයං ආදිනො පට්ඨාය සාලං කත්වා නාමමත්තමිති න ලභාම, එසා රත්තමත්තෙන කණ්ණිකරුක්ඛෙන සාලං අත්තනො නාමෙන කාරෙති”නි විරවන්ති. වඩ්ඪකී තෙසං විරවන්තානංයෙව ගොපානසියො පවෙසෙන්වා ආණිං දත්වා සාලාකම්මං නිට්ඨාපෙසි.

සාලං තිඨා විහජිංසු, එකස්මිං කොට්ඨාසෙ ඉස්සරානං වසනට්ඨානං අකංසු, එකස්මිං දුග්ගතානං, එකස්මිං ගිලානානං. තෙත්තිංස ජනා තෙත්තිංස ඵලකානි පඤ්ඤපෙන්වා හත්ථිස්ස සඤ්ඤං අදංසු – “ආගන්තුකො ආගන්ත්වා යස්ස අත්ථනෙ ඵලකෙ නිසිදති, තං ගහෙන්වා ඵලකසාමිකස්සෙව ගෙහෙ පතිට්ඨපෙති. තස්ස පාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මබාදනීයභොජනීයසයනානි සබ්බානි ඵලකසාමිකස්සෙව භාරො භවිස්සති”නි. හත්ථි ආගතාගතං ගහෙන්වා ඵලකසාමිකස්ස ගෙහං නෙති, සො තස්ස තං දිවසං කත්තබ්බං කරොති.

මසමාණවො සාලතො අවිදුරෙ යානෙ කොවිළාරරුක්ඛං රොපාපෙසි, මූලෙ වස්ස පාසාණඵලකං අත්ථරි. නන්දා නාමස්ස හරියා අවිදුරෙ පොක්ඛරණිං බණාපෙසි, චිත්තා මාලාවච්ඡෙ රොපාපෙසි, සබ්බපෙට්ඨිකා පන ආදාසං ගහෙන්වා අත්තභාවං මණ්ඩයමානාව විවරති. මසො තං ආහ – “භද්දෙ, සුධම්මා, සාලාය පත්තිකා ජාතා, නන්දා පොක්ඛරණිං බණාපෙසි, චිත්තා මාලාවච්ඡෙ රොපාපෙසි. තව පන පුඤ්ඤකම්මං නාම නත්ථි, එකං පුඤ්ඤං කරොහි, භද්දෙ”නි සා “ත්වං කස්ස කාරණා කරොසි, නනු තයා කතං මය්හමෙවා”නි වත්වා අත්තභාවමණ්ඩනමෙව අනුයුඤ්ජති.

මසො යාවතායුකං යත්වා තතො වචිත්වා තාවතිංසභවනෙ සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති, තෙපි තෙත්තිංස ගාමිකමනුස්සා කාලඤ්ඤාත්වා තෙත්තිංස දෙවපුත්තා හුත්වා තස්සෙව සන්තිකෙ නිබ්බන්තා. සක්කස්ස වෙජයන්තො නාම පාසාදො සත්ත යොජනසතානි උග්ගච්ඡි, ධජො තිණි යොජනසතානි උග්ගච්ඡි, කොවිළාරරුක්ඛස්ස නිස්සන්දෙන සමන්තා තියොජනසතපරිමණ්ඩලො පඤ්චදසයොජනපරිණාහක්ඛන්ධො පාරිච්ඡත්තකො නිබ්බන්ති, පාසාණඵලකස්ස නිස්සන්දෙන පාරිච්ඡත්තකමූලෙ සට්ඨියොජනිකා පණ්ඩුකම්බලසිලා නිබ්බන්ති. සුධම්මාය කණ්ණිකරුක්ඛස්ස නිස්සන්දෙන තියොජනසතිකා සුධම්මා දෙවසභා නිබ්බන්ති. නන්දාය පොක්ඛරණියා නිස්සන්දෙන පඤ්ඤාසයොජනා නන්දා නාම පොක්ඛරණි නිබ්බන්ති. චිත්තාය මාලාවච්ඡවත්ථුනිස්සන්දෙන සට්ඨියොජනිකං චිත්තලතාවනං නාම උය්‍යානං නිබ්බන්ති.

සක්කො දෙවරාජා සුධම්මාය දෙවසභාය යොජනිකෙ සුවණ්ණපල්ලඤ්ඤා නිසින්තො තියොජනිකෙ සෙනච්ඡත්තෙ ධාරියමානෙ තෙහි දෙවපුත්තෙහි තාහි දෙවකඤ්ඤාහි අඩ්ඪතියාහි නාටකකොට්ඨි ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි ව පරිවාරිතො මහාසම්පත්තිං ඔලොකෙන්තො තා තිස්සො ඉත්ථියො දිස්වා “ඉමා තාව පඤ්ඤායන්ති, සුජාතා කුහි”න්ති ඔලොකෙන්තො “අයං මම වචනං අකත්වා ගිරිකන්දරාය බකසකුණිකා හුත්වා නිබ්බන්තා”නි දිස්වා දෙවලොකතො ඔතරිත්වා තස්සා සන්තිකං ගතො. සා දිස්වා ව සඤ්ජානිත්වා අධොමුඛා ජාතා. “බාලෙ, ඉදානි කිං සිසං න උක්ඛිපසි? ත්වං මම වචනං අකත්වා අත්තභාවමෙව මණ්ඩයමානා චිත්තාමෙසි. සුධම්මාය ව නන්දාය ව චිත්තාය ව මහාසම්පත්ති නිබ්බන්තා, එහි අම්භාකං සම්පත්තිං පස්සා”නි දෙවලොකං නෙත්වා නන්දාය පොක්ඛරණියා පක්ඛිපිත්වා පල්ලඤ්ඤා නිසිදි.

නාටකිත්ථියො “කුහිං ගතත්ථ, මහාරාජා”නි පුච්ඡිංසු. සො අනාරොවෙතුකාමොපි තාහි නිජ්ජිලියමානො “සුජාතාය සන්තික”න්ති ආහ. කුහිං නිබ්බන්තා, මහාරාජානි? කන්දරපාදෙහි. ඉදානි කුහිත්ති? නන්දාපොක්ඛරණියං මෙ විස්සට්ඨාති. එථ, හො, අම්භාකං අය්‍යං පස්සාමානි සබ්බා තත්ථ අගමංසු. සා පුබ්බෙ සබ්බපෙට්ඨිකා හුත්වා තා අවමඤ්ඤත්ථ. ඉදානි තාපි තං දිස්වා – “පස්සථ, හො අම්භාකං අය්‍යාය මුඛං කක්කටකච්ඡිකුසලසදිස”න්තිආදීනි වදන්තියො කෙළිං අකංසු. සා අනිවිය අට්ටියමානා සක්කං දෙවරාජානං ආහ – “මහාරාජ, ඉමානි සුවණ්ණරජතමණිවිමානානි වා නන්දාපොක්ඛරණි වා මය්හං කිං කරිස්සති, ජාතිභූමියෙව මහාරාජ සත්තානං සුඛා, මං තත්ථෙව කන්දරපාදෙ විස්සජ්ජෙහි”නි. සක්කො තං තත්ථ විස්සජ්ජෙත්වා “මම වචනං කරිස්සසි”නි ආහ. කරිස්සාමි, මහාරාජානි. පඤ්ච සිලානි ගහෙන්වා අබණ්ඩානි කත්වා රක්ඛ, කතිපාහෙන තං එතාසං ජෙට්ඨිකං කරිස්සාමිති. සා තථා අකාසි.

සක්කො කතිපාහස්ස අවිවයෙන “සක්කා නු බො සීලං රක්ඛතු”න්ති ගන්ත්වා මච්ඡරුපෙන උත්තානකො හුත්වා තස්සා පුරතො උදකපිට්ඨෙ ඔසරති, සා “මතමච්ඡකො භවිස්සති”නි ගන්ත්වා සීසෙ අග්ගගෙහි. මච්ඡො නඩගුට්ඨං වාලෙසි. සා “ජීවති මඤ්ඤෙ”නි උදකෙ විස්සජ්ජෙසි. සක්කො ආකාසෙ යත්වා “සාධු, සාධු, රක්ඛසි සික්ඛාපදං, එවං තං රක්ඛමානං කතිපාහෙනෙව නාටකානං ජෙට්ඨිකං කරිස්සාමි”නි ආහ. තස්සාපි පඤ්ච වස්සසතානි ආයු අභොසි. එකදිවසමිපි උදරපුරං නාලත්ථං, සුක්ඛිත්වා පරිසුක්ඛිත්වා මීලායමානාපි සීලං අබණ්ඩෙන්වා කාලඤ්ඤාත්වා බාරාණසියං කුම්භකාරගෙහෙ නිබ්බන්ති.

සක්කො “කුහිං නිබ්බත්තා” ති ඔලොකෙන්තො දිස්වා “තතො ඉධ ආනෙතුං න සක්කා, ජීවිතවුත්තිමස්සා දස්සාමි” ති සුවණ්ණඵළාලුකානං යානකං පුරෙත්වා මජ්ඣිමනිකායෙ මහල්ලකවෙසෙන නිසීදිත්වා “ඵළාලුකානි ගණ්හං” ති උක්කුට්ඨිමකාසි. සමන්තා ගාමවාසිකා ආගන්ත්වා “දෙහි, තාතා” ති ආහංසු. අහං සීලරක්ඛකානං දෙමි, තුම්හෙ සීලං රක්ඛාමි. තාත මයං සීලං නාම කිදිසන්තිපි න ජානාම, මූලෙන දෙහිති. “සීලරක්ඛකානංයෙව දමිමි” ති ආහ. “ඵථ, රෙ කොසි අයං ඵළාලුකමහල්ලකො” ති සබ්බෙ නිවත්තිංසු.

සා දාරිකා පුච්ඡි – “අම්ම, තුම්හෙ ඵළාලුකත්ථාය ගතා තුව්ඡහත්ථාච ආගතා” ති. කොසි, අම්ම, ඵළාලුකමහල්ලකො “අහං සීලරක්ඛකානං දමිමි” ති වදති, නුනිමස්ස දාරිකා සීලං බාදිත්වා වත්තන්ති, මයං සීලමෙව න ජානාමාති. සා “මයං ආනිතං භවිස්සති” ති ගන්ත්වා “ඵළාලුකං, තාත, දෙහි” ති ආහ. “ත්ථං සීලානි රක්ඛසි අම්මා” ති? “ආම, තාත රක්ඛාමි” ති. ඉදං මයා තුය්හමෙව ආහතන්ති ගෙහද්වාරෙ යානෙන සද්ධිං යපෙත්වා පක්කාමි. සාපි යාවඡීවං සීලං රක්ඛිත්වා චිත්තවා චෙපචිත්තිඅසුරස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති. සීලනිස්සන්දෙන පාසාදිකා අහොසි. සො “ධිතුච්චාහමඬගලං කරිස්සාමි” ති අසුරෙ සන්තිපාතෙසි.

සක්කො “කුහිං නිබ්බත්තා” ති ඔලොකෙන්තො “අසුරහවනෙ නිබ්බත්තා, අජ්ජස්සා විවාහමඬගලං කරිස්සන්ති” ති දිස්වා “ඉදානි යංකිඤ්චි කත්වා ආනෙතබ්බා මයා” ති අසුරවණ්ණං නිමිමිනිත්වා ගන්ත්වා අසුරානං අන්තරෙ අට්ඨාසි. “තච සාමිකං වදෙහි” ති තස්සා හත්ථෙ පිතා පුජ්ඵදාමං අදාසි “යං ඉච්ඡසි, තස්සුපරි බ්පාහි” ති. සා ඔලොකෙන්ති සක්කං දිස්වා පුබ්බසන්තිවාසෙන සඤ්ජාතසිනෙහා “අයං මෙ සාමිකො” ති තස්සුපරි දාමං බිපි. සො තං බාහාය ගභෙන්වා ආකාසෙ උජ්ජති, තස්මිං බණෙ අසුරා සඤ්ජානිංසු. තෙ “ගණ්හං, ගණ්හං, ජරසක්කං, චෙරිකො අම්මාකං, න මයං ඵතස්ස දාරිකං දස්සාමා” ති අනුබන්ධිංසු. චෙපචිත්ති පුච්ඡි “කෙනාහං” ති? “ජරසක්කෙන මහාරාජා” ති. “අවසෙසෙසු අයමෙව සෙට්ඨො, අපෙථා” ති ආහ. සක්කො නං නෙත්වා අඬ්ඬිකියකොට්ඨාසානං ජෙට්ඨිකට්ඨානෙ යපෙසි. සා සක්කං වරං යාචි – “මහාරාජ, මයං ඉමස්මිං දෙවලොකෙ මාතා වා පිතා වා භාතා වා භගිනී වා නත්ථී, යත්ථ යත්ථ ගච්ඡසි, තත්ථ තත්ථ මං ගභෙන්වාච ගච්ඡ මහාරාජා” ති. සක්කො “සාධු” ති පටිඤ්ඤං අදාසි.

ඵචං මචලගාමකෙ මසමාණවකාලතො පට්ඨාය විසුද්ධතාවමස්ස සම්පස්සන්තො භගවා “දීඝරත්තං විසුද්ධො බො අයං යක්ඛො” ති ආහ. අත්ථසඤ්ඡිතන්ති අත්ථනිස්සිතං කාරණනිස්සිතං.

පඤ්ඤවෙය්‍යාකරණවණ්ණනා

357. කිං සංයොජනාති කිං බන්ධනා, කෙන බන්ධනෙන බද්ධා හුත්වා. පුට්ඨකායාති බහුජනා. අවෙරාති අජ්ජට්ඨා. අදණ්ඩාති ආවුධදණ්ඩධනදණ්ඩචිතිමුත්තා. අසපත්තාති අපච්චත්ථිකා. අබ්‍යාපජ්ජාති විගතදොමනස්සා. විහරෙමු අවෙරිතොති අහො චත කෙනචි සද්ධිං අවෙරිතො විහරෙය්‍යාම, කත්ථචි කොපං න උජ්ජාදෙන්වා අච්ඡරාය ගතිතකං ජඩ්ඝසහස්සෙන සද්ධිං පරිභුඤ්ජෙය්‍යාමාති දානං දත්වා පුජං කත්වා ච පත්ථයන්ති. ඉති ව නෙසං හොතිති ඵචඤ්ච නෙසං අයං පත්ථනා හොති. අථ ව පනාති ඵචං පත්ථනාය සතිපි.

ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනාති පරසම්පත්තිධියනලක්ඛණා ඉස්සා, අත්තසම්පත්තියා පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහනලක්ඛණං මච්ඡරියං, ඉස්සා ච මච්ඡරියඤ්චි සංයොජනං ඵතෙසන්ති ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනා. අයමෙන්ථ සඬබ්බෙපො. චිත්ථාරතො පන ඉස්සාමච්ඡරියාති අභිධම්මෙ වුත්තානෙව.

ආවාසමච්ඡරියෙන පනෙත්ථ යක්ඛො වා පෙනො වා හුත්වා තස්සෙව ආවාසස්ස සඬකාරං සීසෙන උක්ඛිපිත්වා විචරති. කුලමච්ඡරියෙන තස්මිං කුලෙ අඤ්ඤෙසං දානාදීනි කරොන්තෙ දිස්වා “හින්තං වතිදං කුලං මමා” ති චිත්තයතො ලොභිතමිපි මුඛතො උග්ගච්ඡති, කුච්ඡිවිරෙවනමිපි හොති, අන්තානිපි බණ්ඩාබණ්ඩානි හුත්වා නික්ඛමන්ති. ලාභමච්ඡරියෙන සඬ්ඝස්ස වා ගණස්ස වා සන්තකෙ ලාභෙ මච්ඡරායිත්වා පුග්ගලිකපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජිත්වා යක්ඛො වා පෙනො වා මහාඅජගරො වා හුත්වා නිබ්බත්තති. සරිරවණ්ණගුණවණ්ණමච්ඡරියෙන පන පරියත්තිධම්මමච්ඡරියෙන ච අත්තතොව වණ්ණං වණ්ණොති, න පරෙසං වණ්ණං, “කිං වණ්ණො ඵසො” ති තං තං දොසං වදන්තො පරියත්තිඤ්චි කස්සචි කිඤ්චි අදෙන්තො දුබ්බණ්ණො වෙච ඵළමුගො ව හොති.

අපිච ආවාසමච්ඡරියෙන ලොභගෙහෙ පච්චති. කුලමච්ඡරියෙන අජ්ජලාභො හොති. ලාභමච්ඡරියෙන ගුථනිරයෙ නිබ්බත්තති. වණ්ණමච්ඡරියෙන භවෙ නිබ්බත්තස්ස වණ්ණො නාම න හොති. ධම්මමච්ඡරියෙන කුක්කුළනිරයෙ නිබ්බත්තති. ඉදං පන ඉස්සාමච්ඡරියසංයොජනං සොතාපත්තිග්ගෙන පභීයති. යාව තං නජ්ජභීයති, තාව දෙවමනුස්සා අවෙරනාදීනි පත්ථයන්තාපි වෙරාදීනි න පරිමුච්චන්තියෙව.

තිණ්ණා මෙන්ථ කඬ්ඛාති ඵතස්මිං පඤ්ඤෙ මයා තුම්මාකං වචනං සුත්වා කඬ්ඛා තිණ්ණාති වදති, න ග්ගෙවසෙන තිණ්ණකඬ්ඛනං දීපෙති. විගතා කථංකථාති ඉදං කථං, ඉදං කථන්ති අයමිපි කථංකථා විගතා.

358. නිදානාදීනි වුත්තත්ථානෙව. පියාජ්ජියනිදානන්ති පියසත්තසඬ්ඛාරනිදානං මච්ඡරියං, අජ්ජියසත්තසඬ්ඛාරනිදානා ඉස්සා. උභයං වා උභයනිදානං. පබ්බජිතස්ස හි සද්ධිවිහාරිකාදයො, ගහට්ඨස්ස පුත්තාදයො

හත්ථිඅස්සාදයො වා සත්තා පියා භොන්ති කෙළායිතා මමායිතා, මුහුත්තම්පි තෙ අපස්සන්තො අධිවාසෙනං න සක්කොති. සො අඤ්ඤං තාදිසං පියසත්තං උභන්තං දිස්වා ඉස්සං කරොති. “ඉමිනා අම්භාකං කිඤ්චි කම්මං අත්ථි, මුහුත්තං තාව නං දෙථා”ති තමෙව අඤ්ඤෙහි යාවිතො “න සක්කා දාතුං, කිලම්ස්සති වා උක්කණ්ඨස්සති වා”ති ආදීනි වත්වා මච්ඡරියං කරොති. එවං තාව උභයම්පි පියසත්තනිදානං භොති. භික්ඛුස්ස පන පත්තච්චරපරික්ඛාරජානං, ගහට්ඨස්ස වා අලඬිකාරාදිඋපකරණං පියං භොති මනාපං, සො අඤ්ඤස්ස තාදිසං උප්පජ්ජමානං දිස්වා “අහො වතස්ස එවරුපං න භවෙය්‍යා”ති ඉස්සං කරොති, යාවිතො වාපි “මයම්පෙන මමායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, න සක්කා දාතු”න්ති මච්ඡරියං කරොති. එවං උභයම්පි පියසඬ්ඛාරනිදානං භොති. අප්පියෙ පන තෙ චුත්තජ්ජකාරෙ සත්තෙ ව සඬ්ඛාරෙ ව ලභිත්වා සචෙට්ඨස්ස තෙ අමනාපා භොන්ති, තථාපි කිලෙසානං විපරිතචුත්තිතාය “යපෙත්වා මං කො අඤ්ඤො එවරුපස්ස ලාභී”ති ඉස්සං වා කරොති, යාවිතො තාවකාලිකම්පි අදදමානො මච්ඡරියං වා කරොති. එවං උභයම්පි අප්පියසත්තසඬ්ඛාරනිදානං භොති.

ඡන්දනිදානන්ති එත්ථ පරියෙසනඡන්දො, පටිලාභඡන්දො, පරිභොගඡන්දො, සන්තිධිඡන්දො, විස්සජ්ජනඡන්දොති පඤ්චවිධො ඡන්දො.

කතමො පරියෙසනඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජානො රූපං පරියෙසති, සද්දං. ගන්ධං. රසං. ඵොට්ඨබ්බං පරියෙසති, ධනං පරියෙසති. අයං පරියෙසනඡන්දො.

කතමො පටිලාභඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජානො රූපං පටිලභති, සද්දං. ගන්ධං. රසං. ඵොට්ඨබ්බං පටිලභති, ධනං පටිලභති. අයං පටිලාභඡන්දො.

කතමො පරිභොගඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජානො රූපං පරිභුඤ්ජති, සද්දං. ගන්ධං. රසං. ඵොට්ඨබ්බං පරිභුඤ්ජති, ධනං පරිභුඤ්ජති. අයං පරිභොගඡන්දො.

කතමො සන්තිධිඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජානො ධනසන්තිවයං කරොති “ආපදාසු භවිස්සති”ති. අයං සන්තිධිඡන්දො.

කතමො විස්සජ්ජනඡන්දො? ඉධෙකච්චො අතිත්තො ඡන්දජානො ධනං විස්සජ්ජෙති, හත්ථාරොහානං, අස්සාරොහානං, රථිකානං, ධනුග්ගහානං — “ඉමෙ මං රක්ඛිස්සන්ති ගොපිස්සන්ති මමායිස්සන්ති සම්පරිවාරයිස්සන්ති”ති. අයං විස්සජ්ජනඡන්දො. ඉමෙ පඤ්ච ඡන්දා. ඉධ තණ්හාමත්තමෙව, තං සන්ධාය ඉදං චුත්තං.

චිත්තකනිදානොති එත්ථ “ලාභං පටිච්ච චිතිච්ඡයො”ති (දී. නි. 2.110) එවං චුත්තො චිතිච්ඡයචිත්තකො චිත්තකො නාම. චිතිච්ඡයොති ද්වෙ චිතිච්ඡයා තණ්හාචිතිච්ඡයො ව, දිට්ඨිචිතිච්ඡයො ව. අට්ඨසතං තණ්හාචිච්චරිතං තණ්හාචිතිච්ඡයො නාම. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිචිතිච්ඡයො නාමාති එවං චුත්තතණ්හාචිතිච්ඡයවසෙන හි ඉට්ඨානිට්ඨපියාප්පියවචත්ථානං න භොති. තදෙව හි එකච්චස්ස ඉට්ඨං භොති, එකච්චස්ස අනිට්ඨං පච්චන්තරාජමජ්ඣමදෙසරාජුතං ගණ්ඩුප්පාදම්ගමංසාදිසු විය. තස්මිං පන තණ්හාචිතිච්ඡයචිතිච්ඡිතෙ පටිලද්ධවත්ථුස්මිං “එත්තකං රූපස්ස භවිස්සති, එත්තකං සද්දස්ස, එත්තකං ගන්ධස්ස, එත්තකං රසස්ස, එත්තකං ඵොට්ඨබ්බස්ස භවිස්සති, එත්තකං මය්හං භවිස්සති, එත්තකං පරස්ස භවිස්සති, එත්තකං නිදහිස්සාමි, එත්තකං පරස්ස දස්සාමි”ති වචත්ථානං චිත්තකචිතිච්ඡයෙන භොති. තෙනාහ “ඡන්දො ඛො, දෙවානම්න්ද, චිත්තකනිදානො”ති.

පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිදානොති තයො පපඤ්චා තණ්හාපපඤ්චො, මානපපඤ්චො, දිට්ඨිපපඤ්චොති. තත්ථ අට්ඨසතතණ්හාචිච්චරිතං තණ්හාපපඤ්චො නාම. නච්චිධො මානො මානපපඤ්චො නාම. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨිපපඤ්චො නාම. තෙසු ඉධ තණ්හාපපඤ්චො අධිප්පෙතො. කෙනට්ඨෙන පපඤ්චො? මත්තපමත්තාකාරපාපනට්ඨෙන පපඤ්චො. තංසම්පයුත්තා සඤ්ඤා පපඤ්චසඤ්ඤා. සඬ්ඛා චුච්චති කොට්ඨාසො “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”ති ආදිසු විය. ඉති පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිදානොති පපඤ්චසඤ්ඤාකොට්ඨාසනිදානො චිත්තකොති අත්ථො.

පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිරොධසාරූපගාමිනින්ති එතිස්සා පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛාය ඛයා නිරොධො චූපසමො, තස්ස සාරූපඤ්ඤෙව තත්ථ ගාමිනිං වාති සහ විපස්සනාය මග්ගං සුච්ඡති.

වෙදනාකම්මට්ඨානවණ්ණනා

359. අට්ඨස්ස භගවා සොමනස්සංභාහන්ති තිස්සො වෙදනා ආරභි. කිං පන භගවතා සුච්ඡිතං කථිතං, අසුච්ඡිතං, සානුසන්ධිකං, අනනුසන්ධිකන්ති? සුච්ඡිතමෙව කථිතං, නො අසුච්ඡිතං, සානුසන්ධිකමෙව, නො අනනුසන්ධිකං. දෙවතානඤ්ඤි රූපතො අරූපං පාකට්තරං, අරූපෙපි වෙදනා පාකට්තරා. කස්මා? දෙවතානඤ්ඤි කරජකායං සුබ්බමං, කම්මජං බලවං, කරජකායස්ස සුබ්බමත්තා, කම්මජස්ස බලවත්තා එකාභාරම්පි අතික්කම්ත්වා න තිට්ඨන්ති, උණ්හපාසාණෙ යපිතසප්පිපිණ්ඩි විය විලියන්තිති සබ්බං බ්‍රහ්මජාලෙ චුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බං. තස්මා භගවා

සක්කස්ස නිස්සො වෙදනා ආරභි. දුට්ඨඤ්ඤි කම්මට්ඨානං - රූපකම්මට්ඨානං, අරූපකම්මට්ඨානඤ්ඤි. රූපපරිග්ගහො, අරූපපරිග්ගහොතිපි එතදෙව චුච්චති. තත්ථ භගවා යස්ස රූපං පාකටං, තස්ස සඨ්ඛෙපමනසිකාරවසෙන වා චිත්ථාරමනසිකාරවසෙන වා චතුර්ධාතුවචත්ථානං චිත්ථාරොන්තො රූපකම්මට්ඨානං කථෙති. යස්ස අරූපං පාකටං, තස්ස අරූපකම්මට්ඨානං කථෙති. කථෙන්නො ච තස්ස චත්ථුභුතං රූපකම්මට්ඨානං දස්සෙත්ථාව කථෙති, දෙව්‍යානං පන අරූපකම්මට්ඨානං පාකටන්ති අරූපකම්මට්ඨානවසෙන වෙදනා ආරභි.

තිවිධො හි අරූපකම්මට්ඨානෙ අභිනිවෙසො - එස්සවසෙන, වෙදනාවසෙන, චිත්තවසෙනාති. කථං? එකච්චස්ස හි සඨ්ඛිත්තෙන වා චිත්ථාරොන වා පරිග්ගහිතෙ රූපකම්මට්ඨානෙ තස්මිං ආරම්මණෙ චිත්තවේතසිකානං පට්ඨානිනිපාතො තං ආරම්මණං චුසන්නො උප්පජ්ජමානො එස්සො පාකටො හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං අනුභවන්ති උප්පජ්ජමානා වෙදනා පාකටා හොති. එකච්චස්ස තං ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්ථා තං විජානන්තං උප්පජ්ජමානං විඤ්ඤාණං පාකටං හොති.

තත්ථ යස්ස එස්සො පාකටො හොති, සොපි න කෙවලං එස්සොව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං අනුභවමානා වෙදනාපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතසමානා චෙතනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණම්පි උප්පජ්ජතිති එස්සපඤ්ඤවමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස වෙදනා පාකටා හොති, සොපි න කෙවලං වෙදනාව උප්පජ්ජති, තාය සද්ධිං තදෙව ආරම්මණං චුසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතසමානා චෙතනාපි, විජානමානං විඤ්ඤාණම්පි උප්පජ්ජතිති එස්සපඤ්ඤවමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති. යස්ස විඤ්ඤාණං පාකටං හොති, සොපි න කෙවලං විඤ්ඤාණමෙව උප්පජ්ජති, තෙන සද්ධිං තදෙවාරම්මණං චුසමානො එස්සොපි උප්පජ්ජති, අනුභවමානා වෙදනාපි, සඤ්ජානමානා සඤ්ඤාපි, චෙතසමානා චෙතනාපි උප්පජ්ජතිති එස්සපඤ්ඤවමකෙයෙව පරිග්ගණ්හාති.

සො “ඉමෙ එස්සපඤ්ඤවමකා ධම්මා කිං නිස්සිතා”ති උපධාරොන්නො “චත්ථුනිස්සිතා”ති පජානාති. චත්ථු නාම කරජකායො, යං සන්ධාය චුත්තං - “ඉදඤ්ඤි පන මෙ විඤ්ඤාණං එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබද්ධං”න්ති. සො අත්ථතො භුතාති වෙව උපාදාරූපාති ව. එවමෙත්ථ චත්ථු රූපං, එස්සපඤ්ඤවමකා නාමන්ති නාමරූපමත්තමෙව පස්සති. රූපඤ්ඤවෙත්ථ රූපක්ඛන්ධො, නාමං චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධාති පඤ්ඤවක්ඛන්ධමත්තං හොති. නාමරූපචිතිමුත්තා හි පඤ්ඤවක්ඛන්ධා, පඤ්ඤවක්ඛන්ධචිතිමුත්තං වා නාමරූපං නත්ථී. සො “ඉමෙ පඤ්ඤවක්ඛන්ධා කිං භෙතුකා”ති උපපරික්ඛන්තො “අච්ඡිජාදිභෙතුකා”ති පස්සති. තතො “පච්චයො වෙව පච්චයුප්පන්නඤ්ඤි ඉදං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී, සුද්ධසඨ්ඛාරපුඤ්ජමත්තමෙවා”ති සප්පච්චයනාමරූපවසෙන තිලක්ඛණං ආරොපෙත්ථා විපස්සනාපටිපාටියා “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං”ති සම්මසන්නො විචරති, සො අප්ප අප්පාති පටිවෙධං ආකඨ්ඨමානො තථාරූපෙ දිවසෙ උතුසස්පායං, පුග්ගලසස්පායං, භොජනසස්පායං, ධම්මසවනසස්පායං වා ලභිත්ථා එකපල්ලඨකෙන නිසින්නොව විපස්සනං මත්ථකං පාපෙත්ථා අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එවම්මෙසම්පි තිණ්ණං ජනානං යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කථිතං හොති.

ඉධ පන භගවා අරූපකම්මට්ඨානං කථෙන්නො වෙදනාසිසෙන කථෙසි. එස්සවසෙන හි විඤ්ඤාණවසෙන වා කථියමානං එතස්ස න පාකටං හොති, අන්ධකාරං විය ඛායති. වෙදනාවසෙන පන පාකටං හොති. කස්මා? වෙදනානං උප්පත්තියා පාකටතාය. සුඛදුක්ඛවෙදනානඤ්ඤි උප්පත්ති පාකටා. යදා සුඛං උප්පජ්ජති, තදා සකලං සරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං සතධොතසප්පිං බාදාපයන්තං විය, සතපාකතෙලං මක්ඛයමානං විය, සට්ඨභස්සෙන පරිලාභං නිබ්බාපයමානං විය, “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති වාවං නිව්ඡාරයමානමෙව උප්පජ්ජති. යදා දුක්ඛං උප්පජ්ජති, තදා සකලසරීරං බොහෙත්තං මද්දන්තං ඵරමානං අභිසන්දයමානං තත්තථාලං පවෙසෙත්තං විය, විලීනතම්බලොහෙන ආසිඤ්ඤන්තං විය, සුක්ඛතිණුවනප්පතිමිහි අරඤ්ඤෙ දාරුඋක්කාකලාපං බිපමානං විය “අහො දුක්ඛං, අහො දුක්ඛං”න්ති විප්පලාපයමානමෙව උප්පජ්ජති. ඉති සුඛදුක්ඛවෙදනානං උප්පත්ති පාකටා හොති.

අදුක්ඛමසුඛා පන දුද්දිපනා අන්ධකාරෙන විය අභිභූතා. සා සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සානාසාතපටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣන්තකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. යථා කිං? යථා අන්තරා පිට්ඨිපාසාණං ආරුහිත්ථා පලාතස්ස මිගස්ස අනුපදං ගච්ඡන්තො මිගලුද්දකො පිට්ඨිපාසාණස්ස ඔරභාගෙපි පරභාගෙපි පදං දිස්වා මජ්ඣෙ අපස්සන්තොපි “ඉතො ආරුල්හො, ඉතො ඔරුල්හො, මජ්ඣෙ පිට්ඨිපාසාණං ඉමිනා පදෙසෙන ගතො භවිස්සති”ති නයතො ජානාති. එවං ආරුල්හට්ඨානෙ පදං විය හි සුඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති, ඔරුල්හට්ඨානෙ පදං විය දුක්ඛවෙදනාය උප්පත්ති පාකටා හොති, ඉතො ආරුල්හ, ඉතො ඔරුල්හ, මජ්ඣෙ එවං ගතොති නයතො ගහණං විය සුඛදුක්ඛානං අපගමෙ සානාසාතපටික්ඛෙපවසෙන මජ්ඣන්තකාරභූතා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනාති නයතො ගණ්හන්තස්ස පාකටා හොති. එවං භගවා පට්ඨං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්ථා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්ථා දස්සෙසි.

න කෙවලඤ්ඤි ඉධෙව එවං දස්සෙසි, මහාසතිපට්ඨානෙ, මජ්ඣිමනිකායමිහි සතිපට්ඨානෙ, චූළතණ්භාසඨ්ඨයෙ, මහාතණ්භාසඨ්ඨයෙ, චූළවෙදල්ලසුත්තෙ, මහාවෙදල්ලසුත්තෙ, රට්ඨපාලසුත්තෙ, මාගණ්ඨියසුත්තෙ, ධාතුච්චිගඨගෙ, ආනෙඤ්ජසස්පායෙ, සකලෙ වෙදනාසංයුත්තෙති එවං අනෙකෙසු සුත්තන්තෙසු පට්ඨං රූපකම්මට්ඨානං කථෙත්ථා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තෙත්ථා දස්සෙසි. යථා ච තෙසු තෙසු, එවං ඉමස්මිම්පි සක්කපඤ්ඤෙ

පයමං රූපකම්මට්ඨානං කපේත්වා පච්ඡා අරූපකම්මට්ඨානං වෙදනාවසෙන නිවත්තේත්වා දස්සෙසි. රූපකම්මට්ඨානං පනෙත්ථ වෙදනාය ආරම්මණමත්තකංයෙව සඬ්ඛිත්තං, තස්මා පාළියං නාරුළුභං භවිස්සති.

360. අරූපකම්මට්ඨානෙ යං තස්ස පාකටං වෙදනාවසෙන අභිනිවෙසමුඛං, තමෙව දස්සෙතුං සොමනස්සංපාහං, දෙවානම්ඤ්ඤාදිමාහ. තත්ථ දුට්ඨිකානි ද්විවිධෙන, ද්විති කොට්ඨාසෙහිති අත්ථො. එවරූපං සොමනස්සං න සෙවිතඛිඛන්ති එවරූපං ගෙහසිතසොමනස්සං න සෙවිතඛිඛං. ගෙහසිතසොමනස්සං නාම “තත්ථ කතමානි ඡ ගෙහසිතානි සොමනස්සානි? වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යානං රූපානං ඉට්ඨානං කත්තානං මනාපානං මනාරමානං ලොකාමිසපටිසංයුත්තානං පටිලාහං වා පටිලාහතො සමනුපස්සතො පුබ්බෙ වා පටිලද්ධපුබ්බං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං සමනුස්සරතො උප්පජ්ජති සොමනස්සං, යං එවරූපං සොමනස්සං, ඉදං වුවච්ඡි ගෙහසිතං සොමනස්සං”න්ති එවං ඡසු ද්වාරොසු වුත්තකාමගුණනිස්සිතං සොමනස්සං (ම. නි. 3.306).

එවරූපං සොමනස්සං සෙවිතඛිඛන්ති එවරූපං නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්සං සෙවිතඛිඛං. නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්සං නාම – “තත්ථ කතමානි ඡ නෙක්ඛම්මසිතානි සොමනස්සානි? රූපානං ත්වෙව අනිච්චතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගනිරොධං පුබ්බෙ වෙව රූපා එතරහි ව සබ්බෙ තෙ රූපා අනිච්චා, දුක්ඛා, විපරිණාමධම්මානි එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතො උප්පජ්ජති සොමනස්සං, යං එවරූපං සොමනස්සං, ඉදං වුවච්ඡි නෙක්ඛම්මසිතං සොමනස්සං”න්ති (ම. නි. 3.308) එවං ඡසු ද්වාරොසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පටිධපෙත්වා උස්සුක්කාපෙතුං සක්කොත්තස්ස “උස්සුක්කිතා මෙ විපස්සනා”ති සොමනස්සජාතස්ස උප්පන්නං සොමනස්සං. සෙවිතඛිඛන්ති ඉදං නෙක්ඛම්මවසෙන, විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන, පට්ඨානාදිවසෙන ව උප්පජ්ජනකසොමනස්සං සෙවිතඛිඛං නාම.

තත්ථ යං වෙ සවිතක්කං සවිචාරන්ති තස්මිම්පි නෙක්ඛම්මසිතෙ සොමනස්සෙ යං නෙක්ඛම්මවසෙන, විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන, පට්ඨානාවසෙන ව උප්පන්නං සවිතක්කං සවිචාරං සොමනස්සන්ති ජානෙය්‍ය. යං වෙ අවිතක්කං අවිචාරන්ති යං පන දුතියතනියජ්ඣානාවසෙන උප්පන්නං අවිතක්කං අවිචාරං සොමනස්සන්ති ජානෙය්‍ය. යෙ අවිතක්කෙ අවිචාරෙ, තෙ පණ්ණිතරෙති එතෙසුපි ද්විසු යං අවිතක්කං අවිචාරං, තං පණ්ණිතරන්ති අත්ථො.

ඉමිනා කිං කථිතං භොති? ද්විත්තං අරහත්තං කථිතං. කථං? එකො කිර හික්ඛු සවිතක්කසවිචාරෙ සොමනස්සෙ විපස්සනං පටිධපෙත්වා “ඉදං සොමනස්සං කිං නිස්සිතං”න්ති උපධාරෙන්නො “වත්ථුනිස්සිතං”න්ති පජානාතීති එස්සපඤ්චමකෙ වුත්තනයෙනෙව අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එකො අවිතක්කඅවිචාරෙ සොමනස්සෙ විපස්සනං පටිධපෙත්වා වුත්තනයෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. තත්ථ අභිනිවිට්ඨසොමනස්සෙසුපි සවිතක්කසවිචාරතො අවිතක්කඅවිචාරං පණ්ණිතරං. සවිතක්කසවිචාරසොමනස්සවිපස්සනාතොපි අවිතක්කඅවිචාරවිපස්සනා පණ්ණිතරා. සවිතක්කසවිචාරසොමනස්සඵලසමාපත්තිතොපි අවිතක්කඅවිචාරසොමනස්සඵලසමාපත්තියෙව පණ්ණිතරා. තෙනාහ භගවා “යෙ අවිතක්කෙ අවිචාරෙ, තෙ පණ්ණිතරෙ”ති.

361. එවරූපං දොමනස්සං න සෙවිතඛිඛන්ති එවරූපං ගෙහසිතදොමනස්සං න සෙවිතඛිඛං. ගෙහසිතදොමනස්සං නාම – “තත්ථ කතමානි ඡ ගෙහසිතානි දොමනස්සානි? වක්ඛුච්ඤ්ඤෙය්‍යානං රූපානං ඉට්ඨානං කත්තානං මනාපානං මනාරමානං ලොකාමිසපටිසංයුත්තානං අප්පටිලාහං වා අප්පටිලාහතො සමනුපස්සතො පුබ්බෙ වා අප්පටිලද්ධපුබ්බං අතීතං නිරුද්ධං විපරිණතං සමනුස්සරතො උප්පජ්ජති දොමනස්සං, යං එවරූපං දොමනස්සං, ඉදං වුවච්ඡි ගෙහසිතදොමනස්සං”න්ති (ම. නි. 3.307). එවං ඡසු ද්වාරොසු ඉට්ඨාරම්මණං නානුභවිං, නානුභවිස්සාමි, නානුභවාමිති විතක්කයතො උප්පන්නං කාමගුණනිස්සිතං දොමනස්සං.

එවරූපං දොමනස්සං සෙවිතඛිඛන්ති එවරූපං නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සං සෙවිතඛිඛං. නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සං නාම – “තත්ථ කතමානි ඡ නෙක්ඛම්මසිතානි දොමනස්සානි? රූපානං ත්වෙව අනිච්චතං විදිත්වා විපරිණාමවිරාගනිරොධං පුබ්බෙ වෙව රූපා එතරහි ව සබ්බෙ තෙ රූපා අනිච්චා, දුක්ඛා, විපරිණාමධම්මානි එවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය දිස්වා අනුත්තරොසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපෙති ‘කුදාස්සු නාමාහං තදායතනං, උපසම්පජ්ජ විහරිස්සාමි, යදරියා එතරහි ආයතනං උපසම්පජ්ජ විහරන්ති’ති. ඉති අනුත්තරොසු විමොක්ඛෙසු පිහං උපට්ඨාපයතො උප්පජ්ජති පිහපච්චියා දොමනස්සං, යං එවරූපං දොමනස්සං, ඉදං වුවච්ඡි නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සං”න්ති (ම. නි. 3.307) එවං ඡසු ද්වාරොසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ අනුත්තරවිමොක්ඛසඬ්ඛානඅරියඵලධම්මෙසු පිහං උපට්ඨාපෙත්වා තදධිගමාය අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පටිධපෙත්වා උස්සුක්කාපෙතුමසක්කොත්තස්ස ඉමම්පි පක්ඛං, ඉමම්පි මාසං, ඉමම්පි සංවච්ඡරං විපස්සනං උස්සුක්කාපෙත්වා අරියභූමි පාපුණිතුං නාසක්ඛන්ති අනුසොවතො උප්පන්නං දොමනස්සං. සෙවිතඛිඛන්ති ඉදං නෙක්ඛම්මවසෙන, විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන, පට්ඨානාදිවසෙන ව උප්පජ්ජනකදොමනස්සං සෙවිතඛිඛං නාම.

තත්ථ යං වෙ සවිතක්කසවිචාරන්ති තස්මිම්පි දුට්ඨෙ දොමනස්සෙ ගෙහසිතදොමනස්සමෙව සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සං නාම. නෙක්ඛම්මවසෙන, විපස්සනාවසෙන, අනුස්සතිවසෙන, පට්ඨානාවසෙන ව උප්පන්නදොමනස්සං පන අවිතක්කඅවිචාරදොමනස්සන්ති වෙදිතඛිඛං. නිප්පරියායෙන පන

අවිනක්කඅවිචාරදොමනස්සං නාම නත්ථි. දොමනස්සින්ද්‍රියඤ්ඤි එකංසෙන අකුසලඤ්ඤෙව සවිතක්කසවිචාරඤ්ඤි, එතස්ස පන භික්ඛුනො මඤ්ඤනවසෙන සවිතක්කසවිචාරන්ති ව අවිතක්කඅවිචාරන්ති ව චුත්තං.

තත්‍රායං නයො – ඉධ භික්ඛු දොමනස්සපච්චයභූතෙ සවිතක්කසවිචාරධම්මෙ අවිතක්කඅවිචාරධම්මෙ ව දොමනස්සපච්චයා එව උප්පන්නෙ මග්ගඵලධම්මෙ ව අඤ්ඤෙසං පටිපත්තිදස්සනවසෙන දොමනස්සන්ති ගහෙත්වා “කදා නු ඛො මෙ සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සෙ විපස්සනා පටිධිප්පිතා භවිස්සති, කදා අවිතක්කඅවිචාරදොමනස්සෙ”ති ව “කදා නු ඛො මෙ සවිතක්කසවිචාරදොමනස්සඵලසමාපත්ති නිබ්බන්තිතා භවිස්සති, කදා අවිතක්කඅවිචාරදොමනස්සඵලසමාපත්ති”ති චින්තෙත්වා තෙමාසිකං, ඡමාසිකං, නවමාසිකං වා පටිපදං ගණ්හාති. තෙමාසිකං ගහෙත්වා පට්ඨමාසෙ එකං යාමං ජග්ගති, ද්වෙ යාමෙ නිද්දාය ඔකාසං කරොති, මජ්ඣිමෙ මාසෙ ද්වෙ යාමෙ ජග්ගති, එකං යාමං නිද්දාය ඔකාසං කරොති, පච්ඡිමමාසෙ වඩ්ඤ්මනිසප්පායෙව යාපෙති. එවං වෙ අරහත්තං පාපුණාති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ පාපුණාති, විසෙසෙත්වා ඡමාසිකං ගණ්හාති. තත්‍රාපි ද්වෙ ද්වෙ මාසෙ චුත්තනයෙන පටිපජ්ජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්තුං අසක්කොන්තො විසෙසෙත්වා නවමාසිකං ගණ්හාති. තත්‍රාපි තයො තයො මාසෙ තථෙව පටිපජ්ජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්තුං අසක්කොන්තස්ස “න ලද්ධං වත මෙ සමුග්ගමාරිහි සද්ධිං විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙතු”න්ති ආවජ්ජතො දොමනස්සං උප්පජ්ජති, අස්සුධාරා පවත්තන්ති ගාමන්තපබ්භාරවාසිමහාසිවත්ථෙරස්ස විය.

මහාසිවත්ථෙරවත්ථු

ථෙරො කිර අට්ඨාරස මහාගණෙ වාවෙසි. තස්සොවාදෙ ධත්වා තිංසසහස්සා භික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්සු. අථෙකො භික්ඛු “මය්හං තාව අබ්භන්තරෙ ගුණා අප්පමාණා, කිදිසා නු ඛො මෙ ආචරියස්ස ගුණා”ති ආවජ්ජන්තො පුට්ඨජනභාවං පස්සිත්වා “අම්භාකං ආචරියො අඤ්ඤෙසං අවස්සයො හොති, අත්තනො භවිතුං න සක්කොති, ඔවාදමස්ස දස්සාමි”ති ආකාසෙන ගන්ත්වා විහාරසමීපෙ ඔතරිත්වා දිවාට්ඨානෙ නිසින්තං ආචරියං උපසඬකමිත්වා වත්තං දස්සෙත්වා එකමන්තං නිසීදි.

ථෙරො – “කිං කාරණා ආගතොසි පිණ්ඩපාතිකා”ති ආහ. එකං අනුමොදනං ගණ්හිස්සාමිති ආගතොස්මි, හන්තෙති. ඔකාසො න භවිස්සති, ආවුසොති? විතක්කමාළකෙ ධීතකාලෙ පුච්ඡිස්සාමි, හන්තෙති. තස්මිං ධානෙ අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. භික්ඛාවාරමග්ගෙ, හන්තෙති. තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. දූපට්ටනිවාසනට්ඨානෙ, සඬ්ඝාටිපාරුපනට්ඨානෙ, පත්තනීභරණට්ඨානෙ, ගාමෙ චරිත්වා ආසනසාලායං යාගුපිතකාලෙ, හන්තෙති. තත්ථ අට්ඨකථාථෙරා අත්තනො කඩ්ඛං විනොදෙන්ති, ආවුසොති. අන්තොගාමනො නික්ඛන්තකාලෙ පුච්ඡිස්සාමි, හන්තෙති. තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්ති, ආවුසොති. අන්තරාමග්ගෙ, හන්තෙ, හොජනසාලායං හත්තකිච්චපරියොසානෙ, හන්තෙ, දිවාට්ඨානෙ, පාදධොවනකාලෙ, මුඛධොවනකාලෙ, හන්තෙති? තදා අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. තතො පට්ඨාය යාව අරුණා අපරෙ පුච්ඡන්ති, ආවුසොති. දන්තකට්ඨං ගහෙත්වා මුඛධොවනත්ථං ගමනකාලෙ, හන්තෙති? තදා අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. මුඛං ධොවිත්වා ආගමනකාලෙ, හන්තෙති? තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. සෙනාසනං පටිසිත්වා නිසින්තකාලෙ, හන්තෙති? තත්‍රාපි අඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තිති. හන්තෙ, නනු මුඛං ධොවිත්වා සෙනාසනං පටිසිත්වා තයො වත්තාරො පළ්ලඬකෙ උසුමං ගාහාපෙත්වා යොනියොමනසිකාරෙ කම්මං කරොන්තානං ඔකාසකාලෙන භවිතබ්බං සියා, මරණඛණමිති න ලභිස්සට්, හන්තෙ, එලකසදිසත්ථ හන්තෙ පරස්ස අවස්සයො හොට්, අත්තනො භවිතුං න සක්කොට්, න මෙ තුම්භාකං අනුමොදනාය අත්ථොති ආකාසෙ උප්පතිත්වා අගමාසි.

ථෙරො – “ඉමස්ස භික්ඛුනො පරියත්තියා කම්මං නත්ථි, මය්හං පන අඩකුසකො භවිස්සාමිති ආගතො”ති ඤ්ඤත්වා “ඉදානි ඔකාසො න භවිස්සති, පච්චුසකාලෙ ගමිස්සාමි”ති පත්තච්චරං සමීපෙ කත්වා සබ්බං දිවසභාගං පට්ඨමයාමමජ්ඣමයාමඤ්ඤ ධම්මං වාවෙන්වා පච්ඡිමයාමෙ එකස්මිං ථෙරෙ උද්දෙසං ගහෙත්වා නික්ඛන්තෙ පත්තච්චරං ගහෙත්වා තෙනෙව සද්ධිං නික්ඛන්තො. නිසින්තඅන්තෙවාසිකා ආචරියො කෙනචි පපඤ්චෙන නික්ඛන්තොති මඤ්ඤංසු. නික්ඛන්තො ථෙරො කොචි දෙව සමානාවරියභික්ඛුති සඤ්ඤං අකාසි.

ථෙරො කිර “මාදිසස්ස අරහත්තං නාම කිං, ද්විභතීහෙනෙව පාපුණිත්වා පච්චාගමිස්සාමි”ති අන්තෙවාසිකානං අනාරොචෙන්වාච ආසාළ්භිමාසස්ස පුණ්හපක්ඛතෙරසියා නික්ඛන්තො ගාමන්තපබ්භාරං ගන්ත්වා වඩ්ඤ්මං ආරුය්හ කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තො තං දිවසං අරහත්තං ගහෙතුං නාසක්ඛි. උපොසට්ඨිවසෙ සමිපත්තෙ “ද්විභතීහෙන අරහත්තං ගණ්හිස්සාමිති ආගතො, ගහෙතුං පන නාසක්ඛිං. තයො මාසෙ පන තීණි දිවසානි විය යාව මහාපචාරණා තාව ජානිස්සාමි”ති වස්සං උපගන්ත්වාපි ගහෙතුං නාසක්ඛි. පචාරණාදිවසෙ චින්තෙසි – “අහං ද්විභතීහෙන අරහත්තං ගණ්හිස්සාමිති ආගතො, තෙමාසෙනාපි නාසක්ඛිං, සමුග්ගමාරිතො පන විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙන්නි”ති. තස්සෙව චින්තයතො අස්සුධාරා පවත්තන්ති. තතො “න මඤ්ඤෙව මය්හං චතුරි ඉරියාපථෙහි මග්ගඵලං උප්පජ්ජිස්සති, අරහත්තං අප්පත්තං නෙව මඤ්ඤෙ පිට්ඨිං පසාරෙස්සාමි, න පාදෙ ධොවිස්සාමි”ති මඤ්ඤං උස්සාපෙත්වා යපෙසි. පුන අන්තොවස්සං පත්තං, අරහත්තං ගහෙතුං නාසක්ඛියෙව. එකුනතිංසපචාරණාසු අස්සුධාරා පවත්තන්ති. ගාමදාරකා ථෙරස්ස පාදෙසු ඵාලිතට්ඨානානි කණ්ටකෙහි සිබ්බන්ති, දවං කරොන්තාපි “අයාස්ස මහාසිවත්ථෙරස්ස විය පාදා හොන්තු”ති දවං කරොන්ති.

ටෙරො තිංසසංචච්ඡරෙ මහාපචාරණාදිවසෙ ආලම්බණඵලකං නිස්සාය ධීතො “ඉදානි මෙ තිංස වස්සානි සමණධම්මං කරොන්තස්ස, නාසක්ඛිං අරහත්තං පාපුණ්ණං, අද්ධා මෙ ඉමස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගො වා ඵලං වා නත්ථී, න මෙ ලද්ධං සබ්බමචාරිනී සද්ධිං විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙතු”න්ති වින්තෙසි. තස්සෙවං වින්තයනොව දොමනස්සං උප්පජ්ජී, අස්සුධාරා පවත්තන්ති. අථ අවිදුරට්ඨානො ඵකා දෙවධීතා රොදමානා අට්ඨාසී. “කො ඵත්ථ රොදසී”ති? “අහං, භන්තෙ, දෙවධීතා”ති. “කස්මා රොදසී”ති? “රොදමානෙන මග්ගඵලං නිබ්බත්තිතං, තෙන අභමිපි ඵකං ද්වෙ මග්ගඵලානි නිබ්බත්තෙස්සාමීති රොදාමි, භන්තෙ”ති.

තතො ටෙරො – “භො මහාසීවත්ථෙර, දෙවතාපි තයා සද්ධිං කෙළිං කරොන්ති, අනුච්ඡවිකං නු බො තෙ ඵත්ත”න්ති විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සහ පටිසම්භිදානි අරහත්තං අග්ගහෙසි. සො “ඉදානි නිපජ්ජස්සාමී”ති සොනාසනං පටිපත්තිත්වා මඤ්චකං පඤ්ඤපෙත්වා උදකට්ඨානො උදකං පවිච්ඡපට්ඨපෙත්වා “පාදෙ ධොවස්සාමී”ති සොපානඵලකෙ නිසීදි.

අන්තෙවාසිකාපිස්ස “අම්භාකං ආවරියස්ස සමණධම්මං කාතුං ගච්ඡන්තස්ස තිංස වස්සානි, සක්ඛි නු බො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං, නාසක්ඛි”ති ආවජ්ජයමානා “අරහත්තං පත්වා පාදධොවනත්ථං නිසින්තො”ති දිස්වා “අම්භාකං ආවරියො අම්භාදිසෙසු අන්තෙවාසිකෙසු තිට්ඨන්තෙසු ‘අත්තනාව පාදෙ ධොවස්සති’ති අට්ඨානමෙතං, අහං ධොවස්සාමි අහං ධොවස්සාමී”ති තිංසසහස්සානිපි ආකාසෙන ගන්ත්වා වන්දිත්වා “පාදෙ ධොවස්සාම, භන්තෙ”ති ආභංසු. ආවුසො, ඉදානි තිංස වස්සානි භොන්ති මම පාදානං අධොතානං, තිට්ඨථ, තුම්භෙ, අභමෙව ධොවස්සාමීති.

සක්කොපි ආවජ්ජන්තො – “මය්හං අයොගා මහාසීවත්ථෙරො අරහත්තං පත්තො තිංසසහස්සානං අන්තෙවාසිකානං ‘පාදෙ ධොවස්සාමා’ති ආගතානං පාදෙ ධොවිතුං න දෙති. මාදිසෙ පන උපට්ඨාකෙ තිට්ඨන්තෙ ‘මය්හං අයොගා සයං පාදෙ ධොවස්සති’ති අට්ඨානමෙතං, අහං ධොවස්සාමී”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා සුජාතාය දෙවියා සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ඤා සන්තිකෙ පාතුරහොසී. සො සුජං අසුරකඤ්ඤං පුරතො කත්වා “අපෙඨ, භන්තෙ, මාතුගාමො”ති ඔකාසං කාරෙත්වා ටෙරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා පුරතො උක්කුටිකො නිසීදිත්වා “පාදෙ ධොවස්සාමි, භන්තෙ”ති ආභ. කොසිය, ඉදානි මෙ තිංස වස්සානි පාදානං අධොතානං, දෙවතානඤ්ච පකතියාපි මනුස්සසරීරගන්ධො නාම ජෙගුච්ඡො, යොජනසතෙ ධීතානම්පි කණ්ඨෙ ආසත්තකුණං විය භොති, අභමෙව ධොවස්සාමීති. භන්තෙ, අයං ගන්ධො නාම න පඤ්ඤායති, තුම්භාකං පන සීලගන්ධො ඡ දෙවලොකෙ අතික්කමිත්වා උපරි භවග්ගං පත්වා ධීතො. සීලගන්ධතො අඤ්ඤො උත්තරිතරො ගන්ධො නාම නත්ථී, භන්තෙ, තුම්භාකං සීලගන්ධෙනම්භි ආගතොති වාමභත්ථෙත ගොප්ඵකසන්ධියං ගහෙත්වා දක්ඛිණභත්ථෙත පාදතලං පරිමජ්ජී. දහරකුමාරස්සෙව පාදා අභෙසුං. සක්කො පාදෙ ධොවිත්වා වන්දිත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

ඵචං “න ලභාමි සබ්බමචාරිනී සද්ධිං විසුද්ධිපචාරණං පචාරෙතු”න්ති ආවජ්ජන්තස්ස උප්පන්නං දොමනස්සං නිස්සාය භික්ඛුනො මඤ්ඤනවසෙන විපස්සනාය ආරම්භණම්පි විපස්සනාපි මග්ගොපි ඵලම්පි සචිතක්කසච්චාරදොමනස්සන්ති ච අචිතක්කාච්චාරදොමනස්සන්ති ච චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ඵකො භික්ඛු සචිතක්කසච්චාරදොමනස්සෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා ඉදං දොමනස්සං කිං නිස්සිතන්ති උපධාරෙත්තො වත්ථුනිස්සිතන්ති පජානාතීති ඵස්සපඤ්චමකෙ චුත්තනයෙනෙව අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. ඵකො අචිතක්කාච්චාරෙර දොමනස්සෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා චුත්තනයෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. තත්ථ අභිනිවිට්ඨදොමනස්සෙසුපි සචිතක්කසච්චාරතො අචිතක්කඅච්චාරං පණිතතරං. සචිතක්කසච්චාරදොමනස්සවිපස්සනානොපි අචිතක්කාච්චාරදොමනස්සවිපස්සනා පණිතතරා. සචිතක්කසච්චාරදොමනස්සඵලසමාපත්තිතොපි අචිතක්කාච්චාරදොමනස්සඵලසමාපත්තියෙව පණිතතරා . තෙනාභ ගභවා – “යෙ අචිතක්කඅච්චාරෙ තෙ පණිතතරෙ”ති.

362. ඵවරුපා උපෙක්ඛා න සෙච්චිකබ්බාති ඵවරුපා ගෙහසිතඋපෙක්ඛා න සෙච්චිකබ්බා. ගෙහසිතඋපෙක්ඛා නාම “තත්ථ කතමා ඡ ගෙහසිතඋපෙක්ඛා. වක්ඛුනා රූපං දිස්වා උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා බාලස්ස මුළුභස්ස පුටුප්පනස්ස අනොධිජ්ජනස්ස අවිජාකජ්ජනස්ස අනාදීනවදස්සාවිනො අස්සුතවතො පුටුප්පනස්ස, යා ඵවරුපා උපෙක්ඛා, රූපං සා නාතිවත්තති, තස්මා සා උපෙක්ඛා ගෙහසිතාති චූච්චති”ති ඵචං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨාරම්මණෙ ආපාඨගතෙ ගුළපිණ්ඩිකෙ නිලීනමක්ඛිකා විය රූපාදීනි අනතිවත්තමානා තත්ථෙව ලග්ගා ලග්ගිතා හුත්වා උප්පන්නා කාමගුණනිස්සිතා උපෙක්ඛා න සෙච්චිකබ්බා.

ඵවරුපා උපෙක්ඛා සෙච්චිකබ්බාති ඵවරුපා නෙක්ඛම්මසිතා උපෙක්ඛා සෙච්චිකබ්බා. නෙක්ඛම්මසිතා උපෙක්ඛා නාම – “තත්ථ කතමා ඡ නෙක්ඛම්මසිතා උපෙක්ඛා? රූපානං ත්වෙව අනිච්චතං විදිත්වා විපරිණාමචිරාගනිරොධං ‘පුබ්බෙ වෙච රූපා ඵතරහි ව, සබ්බෙ තෙ රූපා අනිච්චා, දුක්ඛා, විපරිණාමධම්මා’ති ඵවමෙතං යථාභූතං සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතො උප්පජ්ජති උපෙක්ඛා, යා ඵවරුපා උපෙක්ඛා, රූපං සා අතිවත්තති, තස්මා සා උපෙක්ඛා නෙක්ඛම්මසිතාති චූච්චති”ති (ම. නි. 3.308). ඵචං ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨානිට්ඨආරම්මණෙ ආපාඨගතෙ ඉට්ඨෙ අරජ්ජන්තස්ස, අනිට්ඨෙ අදුස්සන්තස්ස, අසමපෙක්ඛනෙන අසම්මුස්භන්තස්ස උප්පන්නා විපස්සනා ඤාණසම්පයුත්තා උපෙක්ඛා. අපිච වෙදනාසභාගා තත්ත්ව මජ්ඣන්තපෙක්ඛාපි ඵත්ථ උපෙක්ඛාව. තස්මා සෙච්චිකබ්බාති අයං

නෙක්බම්මවසෙන විපස්සනාවසෙන අනුස්සතිට්ඨානවසෙන පටමදුතියතතියවතුත්ථජ්ඣානවසෙන ව උප්පජ්ජනකඋපෙක්ඛා සෙවිතබ්බා නාම.

එත්ථ යං වෙ සවිතක්කං සව්චාරන්ති තායපි නෙක්බම්මසිතඋපෙක්ඛාය යං නෙක්බම්මවසෙන විපස්සනාවසෙන අනුස්සතිට්ඨානවසෙන පටමජ්ඣානවසෙන ව උප්පන්නං සවිතක්කසව්චාරං උපෙක්ඛන්ති ඡානෙය්‍යා. යං වෙ අවිතක්කං අව්චාරන්ති යං පන දුතියජ්ඣානාදිවසෙන උප්පන්නං අවිතක්කාව්චාරං උපෙක්ඛන්ති ඡානෙය්‍යා. යෙ අවිතක්කෙ අව්චාරෙ තෙ පඤ්ඤාතරෙති එතාසු ද්විසු යා අවිතක්කාව්චාරා, සා පඤ්ඤාතරාති අත්ථො. ඉමිනා කිං කථිතං හොති ? ද්වින්නං අරහත්තං කථිතං. එකො හි භික්ඛු සවිතක්කසව්චාරඋපෙක්ඛාය විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අයං උපෙක්ඛා කිං නිස්සිතාති උපධාරෙන්තො චන්ද්‍රනිස්සිතාති පජානාතීති එස්සපඤ්චමකෙ චුත්තනයෙනෙව අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. එකො අවිතක්කාව්චාරාය උපෙක්ඛාය විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා චුත්තනයෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාති. තත්ථ අභිනිවිට්ඨඋපෙක්ඛාසුපි සවිතක්කසව්චාරතො අවිතක්කාව්චාරා පඤ්ඤාතරා. සවිතක්කසව්චාරඋපෙක්ඛාවිපස්සනාතොපි අවිතක්කාව්චාරඋපෙක්ඛාවිපස්සනාපඤ්ඤාතරා. සවිතක්කසව්චාරඋපෙක්ඛාඵලසමාපත්තීතොපි අවිතක්කාව්චාරඋපෙක්ඛාඵලසමාපත්තියෙව පඤ්ඤාතරා. තෙනාහ භගවා “යෙ අවිතක්කෙ අව්චාරෙ තෙ පඤ්ඤාතරෙ”ති.

363. එවං පටිපන්නො ඛො, දෙවනම්න්ද, භික්ඛු පපඤ්චසඤ්ඤාසඬ්ඛානිරොධසාරුප්පගාමීනිං පටිපදං පටිපන්නො හොතීති භගවා අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි. සක්කො පන සොතාපත්තිඵලං පත්තො. බුද්ධානඤ්ඤි අජ්ඣාසයො හීනො න හොති, උක්කට්ඨොව හොති. එකස්සපි බහුනම්පි ධම්මං දෙසෙන්තා අරහත්තෙනෙව කුටං ගණ්හන්ති. සත්තා පන අත්තනො අනුරූපෙ උපනිස්සයෙ ධීතා කෙවි සොතාපන්නා හොන්ති, කෙවි සකදාගාමී, කෙවි අනාගාමී, කෙවි අරහත්තො. රාජා විය හි භගවා, රාජකුමාරා විය වෙනෙය්‍යා. යථා හි රාජා භොජනකාලෙ අත්තනො පමාණෙන පිණ්ඩං උද්ධරිත්වා රාජකුමාරානං උපනෙති, තෙ තතො අත්තනො මුඛප්පමාණෙනෙව කබළං කරොන්ති, එවං භගවා අත්තජ්ඣාසයානුරූපාය දෙසනාය අරහත්තෙනෙව කුටං ගණ්හාති. වෙනෙය්‍යා අත්තනො උපනිස්සයප්පමාණෙන තතො සොතාපත්තිඵලමත්තං වා සකදාගාමීඅනාගාමීඅරහත්තඵලමෙව වා ගණ්හන්ති. සක්කො පන සොතාපන්නො ඡානො. සොතාපන්නො ව හුත්වා භගවතො පුරතොයෙව චිත්තවා තරුණසක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති, දෙවනානඤ්ඤි වචමානානං අත්තභාවස්ස ගතාගතට්ඨානං නාම න පඤ්ඤායති, දීපසිඛාගමනං විය හොති. තස්මා සෙසදෙවතා න ඡානිංසු. සක්කො පන සයං චුත්තතා භගවා ව අප්පට්ඨනඤ්ඤාණත්තා ද්වෙව ජනා ඡානිංසු. අථ සක්කො චින්තෙසි “මය්‍හඤ්ඤි භගවතා තීසු යානෙසු නිබ්බන්තිතඵලමෙව කථිතං, අයඤ්ච පන මග්ගො වා ඵලං වා සකුණිකාය විය උප්පතිත්වා ගහෙතුං න සක්කා, ආගමනීයපුබ්බභාගපටිපදාය අස්ස භවිතබ්බං. හන්දාහං උපරි ඛිණ්ණසවස්ස පුබ්බභාගපටිපදං පුච්ඡාමි”ති.

පාතිමොක්ඛසංවරවණ්ණනා

364. තතො තං පුච්ඡන්නො කථං පටිපන්නො පන, මාරිසාතිආදිමාහ. තත්ථ පාතිමොක්ඛසංවරායාති උත්තමජෙට්ඨකසීලසංවරාය. කායසමාචාරම්පිතිආදි සෙවිතබ්බකායසමාචාරාදිවසෙන පාතිමොක්ඛසංවරදස්සනත්ථං චුත්තං. සීලකථා ව නාමෙසා කම්මපථවසෙන වා පණ්ණත්තිවසෙන වා කටේතබ්බා හොති.

තත්ථ කම්මපථවසෙන කටේත්තෙන අසෙවිතබ්බකායසමාචාරො තාව පාණාතිපාතඅදින්නාදානම්චිජාවාරෙහි කටේතබ්බො. පණ්ණත්තිවසෙන කටේත්තෙන කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදචිතික්කමවසෙන කටේතබ්බො. සෙවිතබ්බකායසමාචාරො පාණාතිපාතාදිවෙරමණිහි වෙව කායද්වාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදචිතික්කමෙන ව කටේතබ්බො. අසෙවිතබ්බවචිසමාචාරො මුසාවාදාදිවච්චුච්චරිතෙන වෙව වච්ච්චාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදචිතික්කමෙන ව කටේතබ්බො. සෙවිතබ්බවචිසමාචාරො මුසාවාදාදිවෙරමණිහි වෙව වච්ච්චාරෙ පඤ්ඤත්තසික්ඛාපදචිතික්කමෙන ව කටේතබ්බො.

පරියෙසනා පන කායවාචාහි පරියෙසනායෙව. සා කායවචිසමාචාරගහණෙන ගහිතාපි සමානා යස්මා ආජීවට්ඨමකසීලං නාම එතස්මිඤ්ඤෙව ද්වාරද්වයෙ උප්පජ්ජති, න ආකාසෙ, තස්මා ආජීවට්ඨමකසීලදස්සනත්ථං විසුං චුත්තා. තත්ථ නසෙවිතබ්බපරියෙසනා අනරියපරියෙසනාය කටේතබ්බා. සෙවිතබ්බපරියෙසනා අරියපරියෙසනාය. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“ද්වෙමා, භික්ඛවෙ, පරියෙසනා අනරියා ව පරියෙසනා, අරියා ව පරියෙසනා. කතමා ව, භික්ඛවෙ, අනරියා පරියෙසනා? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මංයෙව පරියෙසති, අත්තනා ජරාධම්මො, ඛ්‍යාධිධම්මො, මරණධම්මො, සොකධම්මො, සංකිලෙසධම්මො සමානො සංකිලෙසධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජාතිධම්මං වදෙද? පුත්තහරියං, භික්ඛවෙ, ජාතිධම්මං, දාසිදාසං ජාතිධම්මං අජෙළකං ජාතිධම්මං, කුක්කුටසුකරං ජාතිධම්මං, හත්ථිගවස්සවළවං ජාතිධම්මං, ජාතරූපරජනං ජාතිධම්මං. ජාතිධම්මා හෙතෙ, භික්ඛවෙ, උපධයො, එත්ථායං ගමිතො මුච්ඡිතො අජ්ඣාපන්නො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, ජරාධම්මං වදෙථ? පුත්තභරියං, භික්ඛවෙ, ජරාධම්මං...පෙ.... ජරාධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, බ්‍යාධිධම්මං වදෙථ? පුත්තභරියං, භික්ඛවෙ, බ්‍යාධිධම්මං, දාසිදාසං බ්‍යාධිධම්මං, අපෙළකං, කුක්කුචසුකරං, හත්ථිගවාස්සවළුවං බ්‍යාධිධම්මං. බ්‍යාධිධම්මා හෙනෙ, භික්ඛවෙ, උපධයො, එත්ථායං ගටීතො මුච්ඡිතො අප්ඣාපන්නො අත්තනා බ්‍යාධිධම්මො සමානො බ්‍යාධිධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, මරණධම්මං වදෙථ? පුත්තභරියං, භික්ඛවෙ, මරණධම්මං...පෙ.... මරණධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සොකධම්මං වදෙථ? පුත්තභරියං...පෙ.... සොකධම්මංයෙව පරියෙසති.

කිඤ්ච, භික්ඛවෙ, සංකිලෙසධම්මං වදෙථ...පෙ.... ජාතරූපරජනං සංකිලෙසධම්මං. සංකිලෙසධම්මා , හෙනෙ, භික්ඛවෙ, උපධයො, එත්ථායං ගටීතො මුච්ඡිතො අප්ඣාපන්නො අත්තනා සංකිලෙසධම්මො සමානො සංකිලෙසධම්මංයෙව පරියෙසති. අයං, භික්ඛවෙ, අනරියා පරියෙසනාති (ම. නි. 1.274).

අපිව කුහනාදිවසෙන පඤ්චවිධා, අගොචරවසෙන ඡබ්බිධා වෙජ්ජකම්මාදිවසෙන එකවිසතිවිධා, එවං පවත්නා සබ්බාපි අනෙසනා අනරියපරියෙසනායෙවාති වෙදිතබ්බා.

“කතමා ව, භික්ඛවෙ, අරියා පරියෙසනා? ඉධ, භික්ඛවෙ, එකච්චො අත්තනා ජාතිධම්මො සමානො ජාතිධම්මෙ ආදීනවං විදිත්වා අජාතං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං පරියෙසති, අත්තනා ජරාධම්මො, බ්‍යාධි, මරණ, සොක, සංකිලෙසධම්මො සමානො සංකිලෙසධම්මෙ ආදීනවං විදිත්වා අසංකිලිට්ඨං අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං නිබ්බානං පරියෙසති. අයං අරියා පරියෙසනාති (ම. නි. 1.275).

අපිව පඤ්ච කුහනාදීනි ඡ අගොචරෙ එකවිසතිවිධඤ්ච අනෙසනං වජ්ජෙත්වා භික්ඛාචරියාය ධම්මෙන සමෙන පරියෙසනාපි අරියපරියෙසනායෙවාති වෙදිතබ්බා.

එත්ථ ව යො යො “න සෙවිතබ්බො”ති චුත්තො, සො සො පුබ්බභාගෙ පාණාතිපාතාදීනං සම්භාරපරියෙසනාපයොගකරණගමනකාලතො පටියාය න සෙවිතබ්බොව. ඉතරො ආදිතො පටියාය සෙවිතබ්බො, අසක්කොන්තෙන චිත්තමපි උප්පාදෙතබ්බං. අපිව සඬ්ඝභෙදාදීනං අත්ථාය පරක්කමන්නානං දෙවදත්තාදීනං විය කායසමාචාරො න සෙවිතබ්බො, දිවසස්ස ද්වත්තික්ඛත්තුං තිණ්ණං රතනානං උපටියානගමනාදිවසෙන පවත්තො ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදීනං විය කායසමාචාරො සෙවිතබ්බො. ධනුග්ගහපෙසනාදිවසෙන වාචං භින්දන්නානං දෙවදත්තාදීනං විය වච්ඡමාචාරො න සෙවිතබ්බො, තිණ්ණං රතනානං ගුණකිත්තනාදිවසෙන පවත්තො ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදීනං විය වච්ඡමාචාරො සෙවිතබ්බො. අනරියපරියෙසනං පරියෙසන්නානං දෙවදත්තාදීනං විය පරියෙසනා න සෙවිතබ්බො, අරියපරියෙසනමෙව පරියෙසන්නානං ධම්මසෙනාපතිමහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදීනං විය පරියෙසනා සෙවිතබ්බො.

එවං පටිපන්නො බොති එවං අසෙවිතබ්බං කායවච්ඡමාචාරං පරියෙසනඤ්ච පභාය සෙවිතබ්බානං පාරිපුරියා පටිපන්නො, දෙවානම්න්ද, භික්ඛු පාතිමොක්ඛසංවරාය උත්තමපෙට්ඨකසීලසංවරත්ථාය පටිපන්නො නාම භොතිති හගවා බිණ්ණසවස්ස ආගමනීයපුබ්බභාගපටිපදං කට්ඨෙ.

ඉන්ද්‍රියසංවරවණ්ණනා

365. දුතියපුච්ඡායං ඉන්ද්‍රියසංවරායාති ඉන්ද්‍රියානං පිධානාය, ගුත්තද්වාරතාය සංවුත්තද්වාරතායාති අත්ථො. විස්සජ්ජනෙ පනස්ස වක්ඛුච්ඤ්ඤෙයං රූපමිපිතිආදි සෙවිතබ්බරූපාදිවසෙන ඉන්ද්‍රියසංවරදස්සනත්ථං චුත්තං. තත්ථ එවං චුත්තෙති භෙට්ඨා සොමනස්සාදිපඤ්ඤාච්ඡස්සජ්ජනානං සුත්තතා ඉමිනාපි එවරූපෙන හවිතබ්බන්ති සඤ්ජානපටිභානො හගවතා එවං චුත්තෙ සක්කො දෙවානම්න්දො හගවත්තං එතදවොච, එතං ඉමස්ස බො අහං, හත්තෙති ආදිකං වචනං අවොච. හගවාපිස්ස ඔකාසං දත්වා තුණ්හි අහොසි. කට්ඨකාමොපි හි යො අත්ථං සම්පාදෙතුං න සක්කොති, අත්ථං සම්පාදෙතුං සක්කොන්තො වා න කට්ඨකාමො හොති, න තස්ස හගවා ඔකාසං කරොති. අයං පන යස්මා කට්ඨකාමො වෙච, සක්කොති ව අත්ථං සම්පාදෙතුං තෙනස්ස හගවා ඔකාසමකාසී.

තත්ථ එවරූපං න සෙවිතබ්බන්ති ආදිසු අයං සඬ්ඛෙපො – යං රූපං පස්සතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, තං න සෙවිතබ්බං න දට්ඨබ්බං න ඔලොකෙතබ්බන්ති අත්ථො. යං පන පස්සතො අසුභසඤ්ඤා වා සණ්ඨාති, පසාදො වා උප්පජ්ජති, අනිච්චසඤ්ඤාපටිලාභො වා හොති, තං සෙවිතබ්බං.

යං චිත්තක්ඛරං චිත්තබ්‍යාඤ්ජනමපි සද්දං සුණතො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරූපො සද්දො න සෙවිතබ්බො. යං පන අත්ථනිස්සිතං ධම්මනිස්සිතං කුම්භදාසිගීතමපි සුණන්තස්ස පසාදො වා උප්පජ්ජති, නිබ්බිදා වා සණ්ඨාති,

එවරුපො සද්දො සෙවිතබ්බො.

යං ගන්ධං සායනො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරුපො ගන්ධො න සෙවිතබ්බො. යං පන ගන්ධං සායනො අසුභසඤ්ඤාදිපට්ඨාහො හොති, එවරුපො ගන්ධො සෙවිතබ්බො.

යං රසං සායනො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරුපො රසො න සෙවිතබ්බො. යං පන රසං සායනො ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤා වෙව උප්පජ්ජති, සායනපච්චයා ව කායබලං නිස්සාය අරියභූමිං ඔක්කම්මිං සක්කොති, මහාසිවත්ථෙරහාගිනෙයාසීවසාමණෙරස්ස විය පරිභුඤ්ජන්තස්සෙව කිලෙසක්ඛයො වා හොති, එවරුපො රසො සෙවිතබ්බො.

යං ඵොට්ඨබ්බං චූසනො රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, එවරුපං ඵොට්ඨබ්බං න සෙවිතබ්බං. යං පන චූසනො සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනං විය ආසවක්ඛයො වෙව, වීරියඤ්ච සුපග්ගහිතං, පච්ඡිමා ව ජනනා දිට්ඨානුගතිං ආපාදනෙන අනුග්ගහිතා හොති, එවරුපං ඵොට්ඨබ්බං සෙවිතබ්බං. සාරිපුත්තත්ථෙරො කිර තිංස වස්සානි මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙසි. තථා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො. මහාකස්සපත්ථෙරො වීසවස්සසතං මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙසි. අනුරුද්ධත්ථෙරො පඤ්ඤාස වස්සානි. භද්දියත්ථෙරො තිංස වස්සානි. සොණත්ථෙරො අට්ඨාරස වස්සානි. රට්ඨපාලත්ථෙරො ද්වාදස. ආනන්දත්ථෙරො පන්තරස. රාහුලත්ථෙරො ද්වාදස. බාකුලත්ථෙරො අසීති වස්සානි. නාළකත්ථෙරො යාවපරිනිබ්බානා මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙසීති.

යෙ මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ සමන්තාහරන්තස්ස රාගාදයො උප්පජ්ජන්ති, “අහො, වත යං පරෙසං පරචිත්තුපකරණං තං මමස්සා”ති ආදිනා නයෙන වා අභිජ්ඣාදිති ආපාට්මාගච්ඡන්ති එවරුපා ධම්මා න සෙවිතබ්බා. “සබ්බෙ සත්තා අවෙරා හොන්තු”ති එවං මෙන්තාදිවසෙන, යෙ වා පන තිණ්ණං ථෙරානං ධම්මා, එවරුපා සෙවිතබ්බා. තයො කිර ථෙරා වස්සුපනායිකදිවසෙ කාමචිත්තක්කාදයො අකුසලචිත්තක්කා න චිත්තකෙතබ්බාති කතිකං අකංසු. අප් පචාරණදිවසෙ සඬ්ඝත්ථෙරො සඬ්ඝනවකං පුච්ඡි – “ආවුසො, ඉමස්මිං තෙමාසෙ කිත්තකෙ යානෙ චිත්තස්ස ධාවිතුං දින්න”න්ති? න, භන්තෙ, පරිවෙණපරිච්ඡෙදනො බහි ධාවිතුං අදාසින්ති. දුතියං පුච්ඡි – “තව ආවුසො”ති? නිවාසගෙහනො, භන්තෙ, බහි ධාවිතුං න අදාසින්ති. අප් ද්වෙපි ථෙරං පුච්ඡිංසු “තුම්හාකං පන, භන්තෙ”ති? නියකජ්ඣාත්තබන්ධපඤ්චකනො, ආවුසො, බහි ධාවිතුං න අදාසින්ති. තුම්හෙහි, භන්තෙ, දුක්කරං කතන්ති. එවරුපො මනොවිඤ්ඤෙයො ධම්මො සෙවිතබ්බො.

366. එකන්තවාදාති එකොයෙව අන්තො වාදස්ස එතෙසං, න ද්වෙධා ගතවාදාති එකන්තවාදා, එකඤ්ඤෙව වදන්තිති පුච්ඡති. එකන්තසීලාති එකාචාරා. එකන්තජන්දාති එකලද්ධිකා. එකන්තඅජ්ඣොසානාති එකන්තපරියොසානා.

අනෙකධාතු නානාධාතු ඛො, දෙවානම්න්ද, ලොකොති දෙවානම්න්ද, අයං ලොකො අනෙකජ්ඣොසයො නානජ්ඣොසයො. එකස්මිං ගන්තුකාමෙ එකො යාතුකාමො හොති. එකස්මිං යාතුකාමෙ එකො සයිතුකාමො හොති. ද්වෙ සත්තා එකජ්ඣොසයා නාම දුල්ලහා. තස්මිං අනෙකධාතුනානාධාතුස්මිං ලොකෙ යං යදෙව ධාතුං යං යදෙව අජ්ඣොසයං සත්තා අභිනිවිසන්ති ගණ්හන්ති, තං තදෙව. ථාමසා පරාමාසානි ථාමෙන ව පරාමාසෙන ව. අභිනිවිස්ස වොහරන්තිති සුට්ඨු ගණ්හිත්වා වොහරන්ති, කථෙන්නි දිපෙන්නි කිත්තෙන්නි. ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤන්ති ඉදං අම්මාකමෙව වචනං සච්චං, අඤ්ඤෙසං වචනං මොසං තුච්ඡං නිරන්ථකන්ති.

අච්චන්තනිට්ඨාති අන්තො චුච්චති විනාසො, අන්තං අතීතා නිට්ඨා එතෙසන්ති අච්චන්තනිට්ඨා. යා එතෙසං නිට්ඨා, යො පරමස්සාසො නිබ්බානං, තං සබ්බෙසං විනාසාතික්කන්තං නිච්චන්ති චුච්චති. යොගක්ඛෙමොති නිබ්බානස්සෙව නාමං, අච්චන්තො යොගක්ඛෙමො එතෙසන්ති අච්චන්තයොගක්ඛෙමි. සෙට්ඨට්ඨෙත භ්‍රමං අරියමග්ගං වරන්තිති භ්‍රමමාරි. අච්චන්තත්ථාය භ්‍රමමාරි අච්චන්තභ්‍රමමාරි. පරියොසානන්තිපි නිබ්බානස්ස නාමං. අච්චන්තං පරියොසානං එතෙසන්ති අච්චන්තපරියොසානා.

තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තාති තණ්හාසඬ්ඛයොති මග්ගොපි නිබ්බානම්පි. මග්ගො තණ්හං සඬ්ඛිණාති විනාසෙතීති තණ්හාසඬ්ඛයො. නිබ්බානං යස්මා තං ආගම්ම තණ්හා සඬ්ඛියති විනස්සති, තස්මා තණ්හාසඬ්ඛයො. තණ්හාසඬ්ඛයෙන මග්ගෙන විමුත්තා, තණ්හාසඬ්ඛයෙ නිබ්බානෙ විමුත්තා අධිමුත්තාති තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තා.

එත්තාවතා ව භගවතා චුද්දසපි මහාපඤ්ඤා බ්‍යාකතා හොන්ති. චුද්දස මහාපඤ්ඤා නාම ඉස්සාමච්ඡරියං එකො පඤ්ඤො, පියාප්පියං එකො, ඡන්දො එකො, විතක්කො එකො, පපඤ්චො එකො, සොමනස්සං එකො, දොමනස්සං එකො, උපෙක්ඛා එකො, කායසමාවාරො එකො, වච්ඡසමාවාරො එකො, පරියෙසනා එකො, ඉන්ද්‍රියසංවාරො එකො, අනෙකධාතු එකො, අච්චන්තනිට්ඨා එකොති.

367. එජාති වලනට්ඨෙත තණ්හා චුච්චති. සා පිළනට්ඨෙත රොගො, අන්තො පදුස්සනට්ඨෙත ගණ්ඛො, අනුප්පච්චිට්ඨෙත සල්ලං. තස්මා අයං පුරිසොති යස්මා එජා අත්තනා කතකම්මානුරූපෙන පුරිසං තත්ථ තත්ථ

අභිනිබ්බත්තත්ථාය කඩ්ඞ්ති, තස්මා අයං පුරිසො තෙසං තෙසං භවානං වසෙන උච්චාවචං ආපජ්ජති. බ්‍රහ්මලොකෙ උච්චො හොති, දෙවලොකෙ අවචො. දෙවලොකෙ උච්චො, මනුස්සලොකෙ අවචො. මනුස්සලොකෙ උච්චො, අපායෙ අවචො. යෙසාහං, හත්තෙති යෙසං අහං හත්තෙ. සන්ධිවසෙන පනෙත්ථ “යෙසාහ”න්ති හොති. යථාසුතං යථාපරියත්තන්ති යථා මයා සුතො වෙව උග්ගහිතො ව, එවං. ධම්මං දෙසෙමිති සත්තවතපදං ධම්මං දෙසෙමි. න වාහං තෙසන්ති අහං පන තෙසං සාවකො න සම්පජ්ජාමි. අහං බො පන, හත්තෙතිආදිනා අත්තනො සොතාපන්නභාවං ඡානාපෙති.

සොමනස්සපටිලාභකථාවණ්ණනා

368. වෙදපටිලාභන්ති තුට්ඨිපටිලාභං. දෙවාසුරසඬ්ගාමොති දෙවානඤ්ච අසුරානඤ්ච සඬ්ගාමො. සමුපබ්‍රූළ්භොති සමාපන්නො නලාටෙන නලාටං පහරණාකාරජ්ජන්නො විය. එතෙසං කිර කදාවි මහාසමුද්දපිටියෙ සඬ්ගාමො හොති තත්ථ පන ඡෙදනවිජ්ඣනාදිහි අඤ්ඤාමඤ්ඤං සාතො නාම නත්ථි, දාරුමෙණ්ඩකයුද්ධං විය ජයපරාජයමත්තමෙව හොති. කදාවි දෙවා ජිනන්ති, කදාවි අසුරා. තත්ථ යස්මිං සඬ්ගාමෙ දෙවා පුන අපච්චාගමනාය අසුරෙ ජිනිංසු, තං සන්ධාය තස්මිං බො පන හත්තෙතිආදිමාහ. උභයමෙතන්ති උභයං එතං. දුට්ඨමපි ඔජං එත්ථ දෙවලොකෙ දෙවායෙව පරිභුඤ්ජිස්සන්තිති එවමස්ස ආවජ්ජන්තස්ස බලවපිතිසොමනස්සං උජ්ජජි. සදණ්ඩාවචරොති සදණ්ඩාවචරකො, දණ්ඩග්ගහණෙන සත්ථග්ගහණෙන සද්ධිං අහොසි, න නික්ඛිත්තදණ්ඩසත්ථොති දස්සෙති. එකන්තනිබ්බදායාති එකන්තෙනෙව වට්ටෙ නිබ්බිත්තදනත්ථායාති සබ්බං මහාගොචිත්තසුත්තෙ වුත්තමෙව.

369. පවෙදෙසිති කට්ඨෙදිපෙසි. ඉධෙවාති ඉමස්මිඤ්ඤෙව ඔකාසෙ. දෙවභූතස්ස මෙ සතොති දෙවස්ස මෙ සතො. පුනරායු ව මෙ ලද්ධොති පුන අඤ්ඤාන කම්මවිපාකෙන මෙ ජීවිතං ලද්ධන්ති, ඉමිනා අත්තනො වුත්තභාවං වෙව උපපන්නභාවඤ්ච ආවිකරොති.

දිවියා කායාති දිබ්බා අත්තභාවා. ආයුං හිත්වා අමානුසන්ති දිබ්බං ආයුං ජහිත්වා. අමුළ්භො ගබ්භමෙස්සාමිති නියතගතිකත්තා අමුළ්භො හුත්වා. යත්ථ මෙ රමති මනොති යත්ථ මෙ මනො රමිස්සති, තත්ථෙව බත්තියකුලාදියු ගබ්භං උපගච්ඡිස්සාමිති සත්තක්ඛන්තුං දෙවෙ ව මානුසෙ වාති ඉමමත්ථං දිපෙති.

ඤායෙන විහරිස්සාමිති මනුස්සෙසු උපපන්නොපි මාතරං ජීවිතා වොරොපනාදිනං අභබ්බත්තා ඤායෙන කාරණෙන සමෙන විහරිස්සාමිති අත්ථො.

සම්බොධි වෙ භවිස්සතිති ඉදං සකදාගාමිමග්ගං සන්ධාය වදති, සවෙ සකදාගාමි භවිස්සාමිති දිපෙති. අඤ්ඤාතා විහරිස්සාමිති අඤ්ඤාතා ආජානිතුකාමො හුත්වා විහරිස්සාමි. ස්වෙව අත්තො භවිස්සතිති සො එව මෙ මනුස්සලොකෙ අත්තො භවිස්සතිති.

පුන දෙවො භවිස්සාමි, දෙවලොකස්මිං උත්තමොති පුන දෙවලොකස්මිං උත්තමො සක්කො දෙවානමින්දො භවිස්සාමිති වදති.

අන්තිමෙ වත්තමානමිහිති අන්තිමෙ භවෙ වත්තමානො. සො නිවාසො භවිස්සතිති යෙ තෙ ආයුනා ව පඤ්ඤාය ව අකනිට්ඨා ජෙට්ඨකා සබ්බදෙවෙහි පණිතතරා දෙවා, අවසානෙ මෙ සො නිවාසො භවිස්සති . අයං කිර තතො සක්කත්තභාවතො වුතො තස්මිං අත්තභාවෙ අනාගාමිමග්ගස්ස පටිලද්ධන්තා උද්ධංසොතො අකනිට්ඨගාමි හුත්වා අවිභාදියු නිබ්බත්තන්තො අවසානෙ අකනිට්ඨෙ නිබ්බත්තිස්සති. තං සන්ධාය එවමාහ. එස කිර අවිභෙසු කප්පසහස්සං වසිස්සති, අතප්පෙසු ද්වෙ කප්පසහස්සානි, සුදස්සෙසු වත්තාරි කප්පසහස්සානි, සුදස්සියු අට්ඨ, අකනිට්ඨෙසු සොළසානි එකතිංස කප්පසහස්සානි බ්‍රහ්මආයුං අනුභවිස්සති. සක්කො දෙවරාජා අනාටපිණ්ඩිකො ගහපති විසාබා මහාඋපාසිකාති තයොපි හි ඉමෙ එකප්පමාණආයුකා එව, වට්ටාහිරතසත්තා නාම එතෙහි සදියා සුබභාගිනො නාම නත්ථි.

370. අපරියොසිතසඬ්කප්පොති අනිට්ඨිතමනොරථො. යස්සු මඤ්ඤාමි සමණෙති යෙ ව සමණෙ පටිච්චත්තිභාරිනොති මඤ්ඤාමි.

ආරාධනාති සම්පාදනා. විරාධනාති අසම්පාදනා. න සම්පායන්තිති සම්පාදෙත්වා කට්ඨං න සක්කොන්ති.

ආදිච්චබන්ධුනන්ති ආදිච්චොපි ගොතමගොත්තො, භගවාපි ගොතමගොත්තො, තස්මා එවමාහ. යං කරොමසිති යං පුබ්බෙ බ්‍රහ්මිනො නමක්කාරං කරොම. සමං දෙවෙහිති දෙවෙහි සද්ධිං, ඉතො පට්ඨාය ඉදානි අමිභාකං බ්‍රහ්මිනො නමක්කාරකරණං නත්ථිති දස්සෙති. සාමං කරොමාති නමක්කාරං කරොම.

371. පරාමසිත්වාති තුට්ඨවිත්තො සභායං හත්ථෙන හත්ථමිහි පහරන්තො විය පට්ඨං පහරිත්වා, සක්ඛිභාවත්ථාය වා පහරිත්වා “යථා ත්වං නිච්චලො, එවමහං භගවති”ති. අජ්ඣාට්ඨපඤ්ඤානි අජ්ඣෙසිතපඤ්ඤානි පත්ථිතපඤ්ඤානි. සෙසං

සබ්බත්ථ උත්තානමෙවාති.

ඉති සුමඬ්ඛලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථායං

සක්කපඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

9. මහාසතිපට්ඨානසූත්තවණ්ණනා

උද්දෙසවාරකථාවණ්ණනා

373. එවං මෙ සුතන්ති මහාසතිපට්ඨානසූත්තං. තත්‍රායමපුබ්බපදවණ්ණනා – එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති කස්මා භගවා ඉදං සුත්තමහාසි? කුරුරට්ඨවාසීනං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගහණසමත්ථතාය. කුරුරට්ඨවාසීනො කිර භික්ඛු භික්ඛුනියො උපාසකා උපාසිකායො උතුපච්චයාදිසම්පන්නත්තා තස්ස රට්ඨස්ස සප්පායඋතුපච්චයසෙවනෙන නිව්චං කල්ලසරිරා කල්ලවිත්තා ව හොන්ති. තෙ විත්තසරිරකල්ලතාය අනුග්ගහිතපඤ්ඤාබලා ගම්භීරකථං පටිග්ගහෙතුං සමත්ථා හොන්ති. තෙන තෙසං භගවා ඉමං ගම්භීරදෙසනාපටිග්ගහණසමත්ථතං සම්පස්සන්තො එකවිසතියා යානෙසු කම්මට්ඨානං අරහත්තෙ පක්ඛිපිත්වා ඉදං ගම්භීරත්ථං මහාසතිපට්ඨානසූත්තං අභාසි. යථා හි පුරිසො සුවණ්ණවඩ්ඪකොටකං ලභිත්වා තත්ථ නානාපුප්ඵානි පක්ඛිපෙයා, සුවණ්ණමඤ්ජුසං වා පන ලභිත්වා සත්තරතනානි පක්ඛිපෙයා, එවං භගවා කුරුරට්ඨවාසීපරිසං ලභිත්වා ගම්භීරදෙසනං දෙසෙසි. තෙනෙවෙත්ථ අඤ්ඤානිපි ගම්භීරත්ථානි ඉමස්මිං දිසතිකායෙ මහානිදානං මජ්ඣිමනිකායෙ සතිපට්ඨානං, සාරොපමං, රුක්ඛොපමං, රට්ඨපාලං, මාගණ්ඩියං, ආනෙඤ්ජසප්පායන්ති අඤ්ඤානිපි සුත්තානි දෙසෙසි.

අපිව තස්මිං ජනපදෙ වතස්සො පරිසා පකතියාව සතිපට්ඨානභාවනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, අන්තමසො දාසකම්මකරපරිජානාපි සතිපට්ඨානපටිසංයුත්තමෙව කථං කථෙත්ති. උදකතිත්ථසුත්තකත්තනට්ඨානාදීසුපි නිරත්ථකකථා නාම නප්පවත්තති. සවෙ කාවි ඉත්ථී “අම්ම, ත්වං කතරං සතිපට්ඨානභාවනං මනසිකරොසී”ති ප්‍රච්ඡිතා “න කිඤ්චි”ති වදති, තං ගරහන්ති “ධිරත්ථු තව ජීවිතං, ජීවමානාපි ත්වං මතසදිසා”ති. අථ නං “මා දානි පුන එවමකාසී”ති ඔවදිත්වා අඤ්ඤතරං සතිපට්ඨානං උග්ගණ්හාපෙත්ති. යා පන “අහං අසුකසතිපට්ඨානං නාම මනසිකරොමී”ති වදති, තස්සා “සාධු සාධු”ති සාධුකාරං කත්වා “තව ජීවිතං සුච්චිතං, ත්වං නාම මනුස්සත්තං පත්තා, තවත්ථාය සම්මාසම්බුද්ධො උප්පන්නො”තිදාදිහි පසංසන්ති. න කෙවලඤ්චෙත්ථ මනුස්සපාතිකාව සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා, තෙ නිස්සාය විහරන්තා තිරච්ඡානගතාපි.

තත්‍රිදං වත්ථු – එකො කිර නටකො සුවපොතකං ගහෙත්වා සික්ඛාපෙන්නො විවරති. සො භික්ඛුනුපස්සයං උපනිස්සාය වසිත්වා ගමනකාලෙ සුවපොතකං පමුස්සිත්වා ගතො. තං සාමණෙරියො ගහෙත්වා පටිජග්ගිංසු. බුද්ධරක්ඛිතො තිස්ස නාමං අකංසු. තං එකදිවසං පුරතො නිසින්නං දිස්වා මහාපෙරි ආහ – “බුද්ධරක්ඛිතා”ති. කිං, අයොති? අත්ථී තෙ කොචි භාවනාමනසිකාරොති? නත්ථී, අයොති. ආවුසො, පබ්බජිතානං සන්තිකෙ වසන්තෙන නාම විස්සට්ඨඅත්තභාවෙන භවිතුං න වට්ටති, කොචිදෙව මනසිකාරො ඉච්ඡිතබ්බො, ත්වං පන අඤ්ඤං න සක්ඛිස්සසි, “අට්ඨි අට්ඨි”ති සප්ඤ්ඤායං කරොහිති. සො පෙරියා ඔවාදෙ යත්වා “අට්ඨි අට්ඨි”ති සප්ඤ්ඤායන්තො වරති.

තං එකදිවසං පාතොව තොරණග්ගෙ නිසිදිත්වා බාලාතපං තපමානං එකො සකුණො නබපඤ්ජරෙන අග්ගහෙසි. සො “කිරි කිරි”ති සද්දමකාසි. සාමණෙරියො සුත්වා “අයො බුද්ධරක්ඛිතො සකුණෙන ගහිතො, මොවෙම න”න්ති ලෙඩ්ඛුදාදිනි ගහෙත්වා අනුබන්ධිත්වා මොවෙසු. තං ආනෙත්වා පුරතො යපිතං පෙරි ආහ – “බුද්ධරක්ඛිත, සකුණෙන ගහිතකාලෙ කිං වින්තෙසී”ති? න, අයො, අඤ්ඤං කිඤ්චි වින්තෙසිං, අට්ඨිපුඤ්ජොව අට්ඨිපුඤ්ජං ගහෙත්වා ගච්ඡති, කතරස්මිං යානෙ විජ්ජකිරිස්සතිති, එවං අයො අට්ඨිපුඤ්ජමෙව වින්තෙසිත්ති. සාධු, සාධු, බුද්ධරක්ඛිත, අනාගතෙ භවක්ඛයස්ස තෙ පච්චයො භවිස්සතිති. එවං තත්ථ තිරච්ඡානගතාපි සතිපට්ඨානමනසිකාරයුත්තා. තස්මා තෙසං භගවා සතිපට්ඨානබුද්ධිමෙව ජනෙන්නො ඉදං සුත්තමහාසි.

තත්ථ එකායනොති එකමග්ගො. මග්ගස්ස හි –

“මග්ගො පන්ථො පථො පජ්ජො, අඤ්ජසං වට්ඨායනං;
නාවා උත්තරසෙතු ව, කුල්ලො ව හිසිසඬකමො”ති.

බහුනි නාමානි. ස්වායම්ඨ අයනනාමෙන වුත්තො, තස්මා එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගොති එත්ථ එකමග්ගො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො න ද්විධා පථභූතොති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. අථ වා එකෙන අයිතබ්බොති එකායනො. එකෙනාති ගණසඬගණිකං පභාය වූපකට්ඨෙන පවිච්ඡිත්තවිත්තෙන. අයිතබ්බො පටිපජ්ජිතබ්බො, අයන්ති වා එතෙනාති අයනො, සංසාරතො නිබ්බානං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. එකස්ස අයනො එකායනො. එකස්සාති සෙට්ඨස්ස. සබ්බසත්තසෙට්ඨො ව භගවා, තස්මා භගවතොති වුත්තං හොති. කිඤ්චාපි හි තෙන අඤ්ඤෙපි අයන්ති, එවං සන්තෙපි භගවතොව සො අයනො තෙන උප්පාදිතත්තා. යථාහ “සො හි, බ්‍රාහ්මණ, භගවා අනුප්පන්නස්ස මග්ගස්ස උප්පාදෙනා”තිදාදි (ම. නි. 3.79). අයනීති වා අයනො, ගච්ඡති පවත්තනීති අත්ථො. එකස්මිං අයනොති එකායනො, ඉමස්මිඤ්ඤෙව ධම්මචිතයෙ පවත්තති, න අඤ්ඤත්ථානි වුත්තං හොති. යථාහ – “ඉමස්මිං බො, සුභද්ද, ධම්මචිතයෙ අරියො අට්ඨඬිගිකො මග්ගො උපලබ්භති”ති (දී. නි. 2.214). දෙසනාහෙදොයෙව හෙසො, අත්ථතො පන එකොව. අපිව එකං අයනීති එකායනො. පුබ්බභාගෙ නානාමුඛභාවනානායප්පවත්තොපි අපරභාගෙ එකං නිබ්බානමෙව ගච්ඡති වුත්තං හොති. යථාහ බ්‍රහ්මා සහම්පති –

එකායනං ජාතිබයන්තදස්සි,
මග්ගං පජානාති හිතානුකම්පි;
එතෙන මග්ගෙන තරිංසු පුබ්බෙ,
තරිස්සන්ති යෙ ව තරන්ති ඔසන්ති. (සං. නි. 5.409);

කෙවි පන “න පාරං දිගුණං යන්ති” නි ගාථානායෙන යස්මා එකවාරං නිබ්බානං ගවිජති, තස්මා “එකායනො” නි වදන්ති, තං න යුජ්ජති. ඉමස්ස හි අත්ථස්ස සකිං අයනොති ඉමිනා බ්‍යාඤ්ජනෙන භවිතබ්බං. යදි පන එකං අයනමස්ස එකා ගති පවත්තිති එවං අත්ථං යොජෙත්වා වුවිවෙය්‍ය, බ්‍යාඤ්ජනං යුජ්ජෙය්‍ය, අත්ථො පන උභයථාපි න යුජ්ජති. කස්මා? ඉධ පුබ්බභාගමග්ගස්ස අධිප්පෙතත්තා. කායාදිවතුආරම්මණප්පවත්තො හි පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො ඉධාධිප්පෙතො, න ලොකුත්තරො, සො ව අනෙකවාරම්පි අයති, අනෙකඤ්චස්ස අයනං හොති.

පුබ්බෙපි ව ඉමස්මිං පදෙ මහාපෙරානං සාකච්ඡා අහොසියෙව. තිපිටකවුළුනාගත්ථෙරො පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොති ආහ. ආචරියො පනස්ස තිපිටකවුළුසුමත්ථෙරො මිස්සකමග්ගොති ආහ. පුබ්බභාගො හන්තෙති? මිස්සකො, ආවුසොති. ආචරියෙ පන පුනර්පුනං භණන්තෙ අප්පට්ඨානිත්වා තුණ්හි අහොසි. පඤ්භං අවිනිච්ඡිනිත්වා ව උට්ඨංහිංසු. අථාචරියත්ථෙරො නභානකොට්ඨකං ගවිජන්තො “මයා මිස්සකමග්ගො කටීතො, වුළුනාගො පුබ්බභාගමග්ගොති ආදාය වොහරති, කො නු බො එත්ථ නිච්ඡයො” ති සුත්තත්තං ආදිතො පට්ඨාය පරිවත්තෙත්තො “යො හි කොච්ඡි, හික්ඛෙව, ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ එවං භාවෙය්‍ය සත්ත වස්සානි” ති ඉමස්මිං යානෙ සල්ලක්ඛෙසි. ලොකුත්තරමග්ගො උප්පජ්ජිත්වා සත්ත වස්සානි තිට්ඨමානො නාම නත්ථි, මයා චුත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති. වුළුනාගෙන දිට්ඨො පුබ්බභාගමග්ගොව ලබ්භතිති ඤාත්වා අට්ඨමියං ධම්මසවනෙ සඬුසුට්ඨෙ අගමාසි.

පොරාණකත්ථෙරො කිර පියධම්මසවනා හොන්ති, සද්දං සුත්ථාව “අභං පයමං, අභං පයමං” න්ති එකප්පහාරෙනෙව ඔසරන්ති. තස්මිඤ්ච දිවසෙ වුළුනාගත්ථෙරස්ස වාරො, තෙන ධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා බිජනිං ගහෙත්වා පුබ්බගාථාසු චුත්තාසු ථෙරස්ස ආසනපිට්ඨියං ධීතස්ස එතදහොසි – “රහො නිසිදිත්වා න වක්ඛාමි” ති. පොරාණකත්ථෙරො හි අනුසුයකා හොන්ති. න අත්තනො රුචිමෙව උච්ඡුභාරං විය එවං උක්ඛිපිත්වා විවරන්ති, කාරණමෙව ගණ්හන්ති, අකාරණං විස්සජ්ජෙත්ති. තස්මා ථෙරො “ආවුසො, වුළුනාගා” ති ආහ. සො ආචරියස්ස විය සද්දොති ධම්මං යපෙත්වා “කිං හන්තෙ” ති ආහ. ආවුසො, වුළුනාග, මයා චුත්තො මිස්සකමග්ගො න ලබ්භති, තයා චුත්තො පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගොව ලබ්භතිති. ථෙරො චින්තෙසි – “අම්භාකං ආචරියො සබ්බපරියන්තිකො තෙපිටකො සුතබුද්ධො, එවරුපස්සාපි නාම හික්ඛුනො අයං පඤ්භො ආලුලෙති, අනාගතෙ මම භාතිකා ඉමං පඤ්භං ආලුලෙස්සන්තිති සුත්තං ගහෙත්වා ඉමං පඤ්භං නිච්චලං කරිස්සාමි” ති පටිසම්භිදාමග්ගො “එකායනමග්ගො වුවිච්ඡි පුබ්බභාගසතිපට්ඨානමග්ගො”.

මග්ගානට්ඨධිගිකො සෙට්ඨො, සච්චානං වතුරො පදා;
විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං, ද්විපදානඤ්ච වක්ඛුමා.

එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපජ්ජථ, මාරසෙනප්පමද්දනං;
එතඤ්ඤි තුම්භෙ පටිපන්නා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සපාති. –

සුත්තං ආහරිත්වා යපෙසි.

මග්ගොති කෙනට්ඨෙයන මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙයන නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනියට්ඨෙයන ව. සත්තානං විසුද්ධියාති රාගාදීහි මලෙහි අභිජ්ඣාච්ඡෙදාදි මලොභාදීහි ව උපක්කිලෙසෙහි කිලිට්ඨචිත්තානං සත්තානං විසුද්ධත්ථාය. තථා හි ඉමිනාව මග්ගෙන ඉතො සතසහස්සකප්පාධිකානං වතුන්තං අසඬ්ඛොය්‍යානං උපරි එකස්මිංයෙව කප්පෙ නිබ්බත්තෙ තණ්හඬිකරමෙධඬිකරසරණඬිකරදිපඬිකරනාමකෙ බුද්ධෙ ආදිං කත්වා සකාමුනිපරියොසානා අනෙකෙ සම්මාසම්බුද්ධා අනෙකසනා පව්වෙකබුද්ධා ගණනපථං චිතිවත්තා අරියසාවකා වාති ඉමෙ සත්තා සබ්බෙ චිත්තමලං පවාහෙත්වා පරමවිසුද්ධිං පත්තා. රුපමලවසෙන පන සංකිලෙසවොදානපඤ්ඤත්තියෙව නත්ථි. තථා හි –

“රුපෙන සංකිලිට්ඨෙයන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
රුපෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, අනක්ඛානං මහෙසිනා.

චිත්තෙන සංකිලිට්ඨෙයන, සංකිලිස්සන්ති මාණවා;
චිත්තෙ සුද්ධෙ විසුජ්ඣන්ති, ඉති චුත්තං මහෙසිනා”.

යථාහ – “චිත්තසංකිලෙසා, හික්ඛෙව, සත්තා සංකිලිස්සන්ති, චිත්තවොදානා විසුජ්ඣන්ති” ති. තඤ්ච චිත්තවොදානං ඉමිනා සතිපට්ඨානමග්ගෙන හොති. තෙනාහ “සත්තානං විසුද්ධියා” ති.

සෞඛ්‍යපරිදේවානං සමතික්කමායාති සෞඛස්ස ව පරිදෙවස්ස ව සමතික්කමාය පභානායාති අත්ථො, අයඤ්ථි මග්ගො භාවිතො සන්තතිමහාමත්තාදිනං විය සෞඛසමතික්කමාය, පටාචාරාදිනං විය පරිදෙවසමතික්කමාය සංවත්තති. තෙනාහ “සෞඛ්‍යපරිදේවානං සමතික්කමායා”ති. කිඤ්චාපි හි සන්තතිමහාමත්තො –

“යං පුබ්බෙ තං විසොධෙහි, පච්ඡා තෙ මාතු කිඤ්චනං;
මජ්ඣෙ වෙ තො ගහෙස්සසී, උපසන්නො වරිස්සසී”ති. (සු. නි. 945);

ඉමං ගාථං සුත්වාච සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තො. පටාචාරා –

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බන්ධවා;
අත්තකෙනාධිපන්නස්ස, නත්ථි ඤාතිසු තාණතා”ති. (ධ. ප. 288);

ඉමං ගාථං සුත්වා සෞතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. යස්මා පන කායවෙදනාවිත්තධම්මෙසු කඤ්චි ධම්මං අනාමසිත්වා භාවනා නාම නත්ථි, තස්මා තෙපි ඉමිනාච මග්ගෙන සෞඛ්‍යපරිදේවෙ සමතික්කත්තාති වෙදිතබ්බා.

දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථභිගමායාති කායිකදුක්ඛස්ස වෙතසිකදොමනස්සස්ස වාති ඉමෙසං ද්විත්තං අත්ථභිගමාය, නිරොධායාති අත්ථො. අයඤ්ථි මග්ගො භාවිතො තිස්සත්ථෙරාදිනං විය දුක්ඛස්ස, සක්කාදිනං විය ව දොමනස්සස්ස අත්ථභිගමාය සංවත්තති.

තත්‍රායං අත්ථදීපනා – සාවත්ථියං කිර තිස්සො නාම කුටුම්භිකපුත්තො චත්තාලීස හිරඤ්ඤකොට්ඨො පභාය පබ්බජිත්වා අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ විහරති. තස්ස කනිට්ඨභාතු හරියා “ගච්ඡට්, නං ජීවිතා වොරොපෙට්ඨා”ති පඤ්චසතෙ වොරෙ පෙසෙසී. තෙ ගන්ත්වා ථෙරං පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. ථෙරො ආහ – “කස්මා ආගන්ත්ව උපාසකා”ති? තං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමාති. පාටිභොගං මෙ උපාසකා, ගහෙත්වා අජ්ජෙකරත්තිං ජීවිතං දෙට්ඨාති. කො තෙ, සමණ, ඉමස්මිං යානෙ පාටිභොගො භවිස්සති? ථෙරො මහත්තං පාසාණං ගහෙත්වා ද්වෙ ඌරුට්ඨිති හින්දිත්වා “වට්ටති උපාසකා පාටිභොගො”ති ආහ. තෙ අපක්කමිත්වා වඩ්ඤ්මනස්සෙ අග්ගිං කත්වා නිපජ්ජිංසු. ථෙරස්ස වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා සීලං පච්චවෙක්ඛතො පරිසුද්ධං සීලං නිස්සාය පීතිපාමොජ්ජං උජ්ජජ්ජි. තතො අනුක්කමෙන විපස්සනං වඩ්ඤ්මත්තො තියාමරත්තිං සමණධම්මං කත්වා අරුණුග්ගමෙන අරහත්තං පත්තො ඉමං උදානං උදානෙසී –

“උභො පාදානි හින්දිත්වා, සඤ්ඤපෙස්සාමි වො අහං;
අට්ටියාමි හරායාමි, සරාගමරණං අහං.

ඵවාහං චිත්තයිත්වාන, යථාභූතං විපස්සිසං;
සම්පත්තෙ අරුණුග්ගමිහි, අරහත්තමපාපුණි”න්ති.

අපරෙපි තිංස හික්ඛු භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤවිහාරෙ වස්සං උපගන්ත්වා “ආවුසො, තියාමරත්තිං සමණධම්මොච කාතබ්බො, න අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස සන්තිකං ආගන්ත්තබ්බ”න්ති චත්වා විහරිංසු. තෙසං සමණධම්මං කත්වා පච්චුසසමයෙ පච්ලායන්නානං ඵකො ඛාග්ගො ආගන්ත්වා ඵකෙකං හික්ඛුං ගහෙත්වා ගච්ඡති. න කොචි “මං ඛාග්ගො ගණ්ඨි”ති වාවම්පි නිච්ඡාරෙසී. ඵං පඤ්චසු දසසු හික්ඛුසු බාදිතෙසු උපොසට්ඨිවසෙ “ඉතරෙ, ආවුසො, කුච්ඡි”න්ති පුච්ඡිත්වා ඤාත්වා ව “ඉදානි ගහිතෙන ගහිතොමිහිති චත්තබ්බ”න්ති චත්වා විහරිංසු. අථ අඤ්ඤතරං දහරහික්ඛුං පුරිමනායෙනෙව ඛාග්ගො ගණ්ඨි. සො “ඛාග්ගො හන්තෙ”ති ආහ. හික්ඛු කත්තරුණ්ඨෙ ව උක්කායො ව ගහෙත්වා මොවෙස්සාමාති අනුබන්ධංසු. ඛාග්ගො හික්ඛුනං අගතිං ඡින්නතට්ටියානමාරුග්ග තං හික්ඛුං පාදභිගුට්ඨකතො පට්ඨාය බාදිතුං ආරහි. ඉතරෙපි “ඉදානි සජ්ජුරිස, අම්භෙහි කත්තබ්බං නත්ථි, හික්ඛුනං විසෙසො නාම ඵචරුපෙ යානෙ පඤ්ඤායති”ති ආහංසු. සො ඛාග්ගෙමුඛෙ නිපන්නොච තං වෙදනං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඤ්මත්තො යාව ගොජ්ඣකා බාදිතසමයෙ සෞතාපන්නො හුත්වා, යාව ජණ්ණකා බාදිතසමයෙ සකදාගාමී, යාව නාහියා බාදිතසමයෙ අනාගාමී හුත්වා, හදයරුපෙ අබාදිතෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ඉමං උදානං උදානෙසී –

“සීලවා වතසම්පන්නො, පඤ්ඤවා සුසමාහිතො;
මුහුත්තං පමාදමත්වාය, ඛාග්ගෙනොරුද්ධමානසො.

පඤ්ජරස්මිං ගහෙත්වාන, සීලාය උපරි කතො;
කාමං බාදතු මං ඛාග්ගො, අට්ඨියා ව න්භාරුස්ස ව;
කිලෙසෙ ඛෙපයිස්සාමි, ඵුසිස්සාමි විමුත්තිය”න්ති.

අපරොපි පීතමල්ලත්ථෙරො නාම ගිහිකාලෙ තීසු රජ්ජෙසු පටාකං ගහෙත්වා තම්බපණ්ණිදීපං ආගම්ම රාජානං පස්සිත්වා රඤ්ඤා කතානුග්ගො ඵකදිවසං කිලඤ්ජකාපණ්ණාලද්වාරෙන ගච්ඡන්තො “රූපං, හික්ඛවෙ, න කුම්භාකං, තං පජහට්, තං වො පහිනං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය භවිස්සති”ති න කුම්භාකවාකාය සුත්වා චිත්තෙසී “නෙව කිර රූපං

අත්තනො, න වෙදනා” ති. සො තංයෙව අඬකුසං කත්වා නික්කමිත්වා මහාවිහාරං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවත්වා පබ්බජිතො උපසම්පන්නො ද්වෙමානිකා පගුණා කත්වා තිංස භික්ඛු ගහෙත්වා ගබ්බවාලියඅඬගණං ගන්ත්වා සමණධම්මං අකාසි. පාදෙසු අවහන්තෙසු ජණ්ණකෙහි වඩිකමති. තමෙනං රත්තිං එකො මීගලුද්දකො මීගොති මඤ්ඤමානො පහරි. සත්ති විනිවිජ්ඣිත්වා ගතා, සො තං සත්තිං හරාපෙත්වා පහරණමුඛාති තිණුවට්ටියා පුරාපෙත්වා පාසාණපිට්ඨියං අත්තානං නිසිදාපෙත්වා ඔකාසං කාරෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා උක්කාසිතසද්දෙන ආගතානං භික්ඛුනං බ්‍යාකරිත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි –

“භාසිතං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, සබ්බලොකග්ගවාදිනො;
න තුම්භාකමීදං රූපං, තං ජහෙය්‍යාථ භික්ඛවො.

අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං චූපසමො සුඛො” ති.

එවං තාව අයං මග්ගො තිස්සත්ථෙරාදීනං විය දුක්ඛස්ස අත්ථඬගමාය සංවත්තති.

සක්කො පන දෙවනමිත්තො අත්තනො පඤ්චවිධපුබ්බනිමිත්තං දිස්වා මරණභයසන්තප්ජිතො දොමනස්සජාතො භගවත්තං උපසඩ්ධකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡි. සො උපෙක්ඛාපඤ්භවිස්සජ්ජනාවසානෙ අසීතිසහස්සාහි දෙවතාහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා වස්ස උපපත්ති පුත පාකතිකාව අහොසි.

සුබ්‍රහ්මාපි දෙවපුත්තො අවිජරාසහස්සපරිවුතො සග්ගසම්පත්තිං අනුභොති. තත්ථ පඤ්චසතා අවිජරායො රුක්ඛතො පුප්ඵාති ඔව්නත්තියො වචිත්වා නිරයෙ උප්පන්නා. සො “කිං ඉමා විරායන්ති” ති උපධාරෙන්නො තාසං නිරයෙ නිබ්බත්තනභාවං ඤාත්වා “කිත්තකං නු ඛො මම ආයු” ති උපපරික්ඛන්තො අත්තනො ආයුපරික්ඛයං විදිත්වා වචිත්වා තත්ථෙව නිරයෙ නිබ්බත්තනභාවං දිස්වා භිතො අතිවිය දොමනස්සජාතො හුත්වා “ඉමං මෙ දොමනස්සං සත්ථා විනයිස්සති, න අඤ්ඤො” ති අවසෙසා පඤ්චසතා අවිජරායො ගහෙත්වා භගවත්තං උපසඩ්ධකමිත්වා පඤ්භං පුච්ඡි –

“නිච්චං උත්තස්සමීදං චිත්තං, නිච්චං උබ්බිග්ගිදං මනො;
අනුප්පන්නෙසු කිච්ඡෙසු, අපො උප්පතීතෙසු ව;
සවෙ අත්ථි අනුත්තස්සං, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතොති. (සං. නි. 1.98);

තතො නං භගවා ආහ –

“නාඤ්ඤත්‍ර ඛොජ්ඣා තපසා, නාඤ්ඤත්‍රින්ද්‍රියසංවරා;
නාඤ්ඤත්‍ර සබ්බනිස්සග්ගා, සොත්ථිං පස්සාමි පාණින” ති. (සං. නි. 1.98);

සො දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චහි අවිජරාසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තං සම්පත්තිං ථාවරං කත්වා දෙවලොකමෙව අගමාසිති. එවං අයං මග්ගො භාවිතො සක්කාදීනං විය දොමනස්සස්ස අත්ථඬගමාය සංවත්තතිති වෙදිතබ්බො.

ඤායස්ස අධිගමායාති ඤායො චූච්චති අරියො අට්ඨඬගිකො මග්ගො, තස්ස අධිගමාය, පත්තියාති චූත්තං හොති. අයඤ්ඤි පුබ්බභාගෙ ලොකියො සතිපට්ඨානමග්ගො භාවිතො ලොකුත්තරමග්ගස්ස අධිගමාය සංවත්තති. තෙනාහ “ඤායස්ස අධිගමායා” ති. නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායාති තණ්හාවානවිරහිතත්තා නිබ්බානන්ති ලද්ධනාමස්ස අමතස්ස සච්ඡිකිරියාය, අත්තපච්චක්ඛතායාති චූත්තං හොති. අයඤ්ඤි මග්ගො භාවිතො අනුපුබ්බෙන නිබ්බානසච්ඡිකිරියං සාධෙති. තෙනාහ “නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියායා” ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි “සත්තානං විසුද්ධියා” ති චූත්තෙ සොකසමතික්කමාදීති අත්ථතො සිද්ධානෙව හොන්ති, ධ්වපත්වා පන සාසනායුත්තිකොවිදෙ අඤ්ඤෙසං න පාකටාති, න ච භගවා පට්ඨං සාසනායුත්තිකොවිදං ජනං කත්වා පච්ඡා ධම්මං දෙසෙති. තෙන තෙනෙව පන සුත්තෙන තං තං අත්ථං ඤාපෙති. තස්මා ඉධ යං යං අත්ථං එකායනමග්ගො සාධෙති, තං තං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නො “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමායා” තිආදිමාහ. යස්මා චා යා සත්තානං විසුද්ධි එකායනමග්ගෙන සංවත්තති, සා සොකපරිදෙවනං සමතික්කමෙන හොති. සොකපරිදෙවනං සමතික්කමො දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඬගමෙන, දුක්ඛදොමනස්සානං අත්ථඬගමො ඤායස්සාධිගමෙන, ඤායස්සාධිගමො නිබ්බානස්ස සච්ඡිකිරියාය. තස්මා ඉමමපි කමං දස්සෙන්නො “සත්තානං විසුද්ධියා” ති වත්වා “සොකපරිදෙවනං සමතික්කමායා” තිආදිමාහ.

අපිච වණ්ණභණ්ණනමෙතං එකායනමග්ගස්ස. යථෙව හි භගවා – “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්බාඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙස්සාමි යදිදං ඡජක්කාති” ති (ම. නි. 3.420) ඡජක්කදෙසනාය අට්ඨහි පදෙහි වණ්ණං අහාසි. යථා ච

අරියවංසදෙසනාය “වත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, අරියවංසා අග්ගඤ්ඤා රත්තඤ්ඤා වංසඤ්ඤා පොරාණා අසංකිණ්ණා අසංකිණ්ණපුබ්බා න සඬ්ඛිකියන්ති න සඬ්ඛිකියස්සන්ති, අප්පට්ඨකුට්ඨා සමණෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි විඤ්ඤාහී”ති (අ. නි. 4.28) නවහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි; එවං ඉමස්සාපි එකායනමග්ගස්ස සත්තානං විසුද්ධියාතිආදීහි සත්තහි පදෙහි වණ්ණං අභාසි. කස්මාති වෙ, තෙසං භික්ඛූනං උස්සාහජනනත්ථං. වණ්ණභාසනඤ්ඤි සුත්වා තෙ භික්ඛූ “අයං කිර මග්ගො හදයසන්තාපහූනං සොකං, වාචාවිජ්ජලාපහූනං පරිදෙවං, කායිකඅසාතහූනං දුක්ඛං, වෛතසිකඅසාතහූනං දොමනස්සන්ති වත්තාරො උපද්දවෙ හනති, විසුද්ධිං ඤායං නිබ්බානන්ති තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජානා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතබ්බං පරියාපුණ්නබ්බං ධාරෙතබ්බං, වාචෙතබ්බං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතබ්බං මඤ්ඤස්සන්ති. ඉති තෙසං භික්ඛූනං උස්සාහජනනත්ථං වණ්ණං අභාසි. කම්බලවාණිජාදයො කම්බලාදීනං වණ්ණං විය.

යථා හි සතසහස්සග්ගසතිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජෙන ‘කම්බලං ගණ්හථා’ති උග්ගොසිතෙපි අසුකකම්බලොති න තාව මනුස්සා ජානන්ති. කෙසකම්බලවාළකම්බලාදයොපි හි දුග්ගන්ධා බරසම්ඵස්සා කම්බලාත්වෙව වුවිචන්ති. යදා පන තෙන ගන්ධාරකො රත්තකම්බලො සුබ්බමො උජ්ජලො සුබ්බසම්ඵස්සොති උග්ගොසිතං හොති, තදා යෙ පහොන්ති, තෙ ගණ්හන්ති. යෙ නප්පහොන්ති, තෙපි දස්සනකාමා හොන්ති; එවමෙව ‘එකායනො, භික්ඛවෙ, අයං මග්ගො’ති චූත්තෙපි අසුකමග්ගොති න තාව පාකටො හොති. නානප්පකාරකා හි අනියායානිකමග්ගාපි මග්ගාත්වෙව වුවිචන්ති. “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදීමිති පන චූත්තෙ “අයං කිර මග්ගො වත්තාරො උපද්දවෙ හනති, තයො විසෙසෙ ආවහති”ති උස්සාහජානා ඉමං ධම්මදෙසනං උග්ගහෙතබ්බං පරියාපුණ්නබ්බං ධාරෙතබ්බං වාචෙතබ්බං, ඉමඤ්ච මග්ගං භාවෙතබ්බං මඤ්ඤස්සන්තිති වණ්ණං භාසන්තො “සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිමාහ. යථා ව සතසහස්සග්ගසතිකපණ්ඩුකම්බලවාණිජුපමා; එවං රත්තජම්බුනදසුවණ්ණඋදකප්පසාදකමණිරතනසුවිසුද්ධමුත්තරතනපවාළාදිවාණිජුපමාදයොපෙන්ථ ආහරිතබ්බා.

යදිදන්ති නිපානො, යෙ ඉමෙති අයමස්ස අත්ථො. වත්තාරොති ගණනපරිච්ඡෙදො. තෙන න තතො හෙට්ඨා, න උද්ධන්ති සතිපට්ඨානපරිච්ඡෙදං දිපෙති. සතිපට්ඨානාති තයො සතිපට්ඨානා සතිගොචරොපි තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතාපි, සතිපි. “චතුන්නං, භික්ඛවෙ, සතිපට්ඨානානං සමුදයඤ්ච අත්ථඨගමඤ්ච දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාපං...පෙ.... කො ව, භික්ඛවෙ, කායස්ස සමුදයො. ආභාරසමුදයා කායස්ස සමුදයො”තිආදියු (සං. නි. 5.408) හි සතිගොචරො සතිපට්ඨානන්ති වුවිචති. තථා “කායො උපට්ඨානං නො සති, සති පන උපට්ඨානඤ්චෙව සති වා”තිආදියුපි (පටි. ම. 3.35). තස්සත්ථො – පට්ඨානිති අස්මින්ති පට්ඨානං. කා පට්ඨානිති? සති. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං, පධානං යානන්ති වා පට්ඨානං. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං හත්ථිට්ඨානඅස්සට්ඨානාදීති විය.

“තයො සතිපට්ඨානා යදරියො සෙවති, යදරියො සෙවමානො සත්ථා ගණමනුසාසිතුං අරහති”ති (ම. නි. 3.311) එත්ථ තිධා පටිපන්නෙසු සාවකෙසු සත්ථුනො පටිසානුනයවිතිවත්තතා “සතිපට්ඨාන”න්ති චූත්තා. තස්සත්ථො – පට්ඨපෙතබ්බතො පට්ඨානං, පවත්තයිතබ්බතොති අත්ථො. කෙන පට්ඨපෙතබ්බතොති? සතියා. සතියා පට්ඨානං සතිපට්ඨානං. “වත්තාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලිකතා සත්ත සම්බොජ්ඣ්ඣගෙ පරිපුරෙන්නි”තිආදියු (ම. නි. 3.147) පන සතියෙව “සතිපට්ඨානං”ති වුවිචති. තස්සත්ථො – පට්ඨානිති පට්ඨානං, උපට්ඨානි ඔක්කන්දිත්වා පක්ඛන්දිත්වා පත්ථරිත්වා පවත්තතිති අත්ථො. සතියෙව සතිපට්ඨානං. අථ වා සරණට්ඨෙත සති, උපට්ඨානට්ඨෙත පට්ඨානං. ඉති සති ව සා පට්ඨානං වාතිපි සතිපට්ඨානං. ඉදම්ධාධිප්පෙතං.

යදි එවං කස්මා “සතිපට්ඨානා”ති බහුවචනං? සතිබහුත්තා. ආරම්මණහෙදෙන හි බහුකා එතා සතියො. අථ මග්ගොති කස්මා එකචචනං? මග්ගට්ඨෙත එකත්තා. වතස්සොපි හි එතා සතියො මග්ගට්ඨෙත එකත්තං ගච්ඡන්ති. චූත්තඤ්ඤෙන – “මග්ගොති කෙනට්ඨෙත මග්ගො? නිබ්බානගමනට්ඨෙත. නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගනියට්ඨෙත වා”ති. වතස්සොපි වෙතා අපරභාගෙ කායාදියු ආරම්මණෙසු කිච්චං සාධයමානා නිබ්බානං ගච්ඡන්ති, ආදිතො පට්ඨාය ව නිබ්බානත්ථිකෙහි මග්ගියන්ති, තස්මා වතස්සොපි එකො මග්ගොති වුවිචන්ති. එවඤ්ච සති වචනානුසන්ධිතා සානුසන්ධිකාව දෙසනා හොති, “මාරසෙනප්පමද්දනං, වො භික්ඛවෙ, මග්ගං දෙසෙස්සාමි, තං සුඤ්ඤාපං...පෙ.... කතමො ව, භික්ඛවෙ, මාරසෙනප්පමද්දනො මග්ගො? යදිදං සත්ත බොජ්ඣ්ඣගා”තිආදියු (සං. නි. 5.224) විය. යථා මාරසෙනප්පමද්දනොති ව, සත්ත බොජ්ඣ්ඣගාති ව අත්ථතො එකං, බාඤ්ඤානමෙවෙන්ථ නානං. එවං “එකායනමග්ගො”ති ව “වත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති ව අත්ථතො එකං, බාඤ්ඤානමෙවෙන්ථ නානං, තස්මා මග්ගට්ඨෙත එකත්තා එකචචනං. ආරම්මණහෙදෙන සතිබහුත්තා බහුවචනං වෙදිතබ්බං.

කස්මා පන භගවතා වත්තාරොව සතිපට්ඨානා චූත්තා අනුනා අනාධිකාති? වෙනෙයාහිතත්තා. තණ්හාවරිතදිට්ඨිවරිතසමථයානිකවිපස්සනායානිකෙසු හි මන්දනික්ඛවෙසෙන ද්වෙධා ද්වෙධා පවත්තෙසු වෙනෙයොසු මන්දස්ස තණ්හාවරිතස්ස ඔළාරිකං කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස සුබ්බමං වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං. දිට්ඨිවරිතස්සපි මන්දස්ස නානිජ්ජහෙදගතං චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස අනිජ්ජහෙදගතං ධම්මානුපස්සනාසතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො. සමථයානිකස්ස ව මන්දස්ස අකිච්ඡෙන අධිගන්තබ්බනිමිත්තං පට්ඨං සතිපට්ඨානං විසුද්ධිමග්ගො, තික්ඛස්ස ඔළාරිකාරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො දුතියං. විපස්සනායානිකස්සපි මන්දස්ස නානිජ්ජහෙදගතාරම්මණං තතියං, තික්ඛස්ස අනිජ්ජහෙදගතාරම්මණං චතුත්ථං. ඉති වත්තාරොව චූත්තා අනුනා අනාධිකාති.

සුභසුඛනිව්වඥත්තභාවවිපල්ලාසප්පභානන්ථං වා. කායො හි අසුභො, තත්ථ ව සුභවිපල්ලාසවිපල්ලන්ථා සත්තා. තෙසං තත්ථ අසුභභාවදස්සනෙන තස්ස විපල්ලාසස්ස පභානන්ථං පටිමං සතිපට්ඨානං චුත්තං. සුඛං නිව්වං අත්තාති ගහිතෙසුපි ව වෙදනාදීසු වෙදනා දුක්ඛා, චිත්තං අනිව්වං, ධම්මා අනත්තා, තෙසු ව සුඛනිව්වඥත්තවිපල්ලාසවිපල්ලන්ථා සත්තා. තෙසං තත්ථ දුක්ඛාදිභාවදස්සනෙන තෙසං විපල්ලාසානං පභානන්ථං සෙසානි තිණි චුත්තානිති එවං. සුභසුඛනිව්වඥත්තභාවවිපල්ලාසප්පභානන්ථං වා චත්තාරොව චුත්තා අනුනා අනධිකාති වෙදිතඛිබ්බං. න කෙවලඤ්ච විපල්ලාසප්පභානන්ථමෙව, අථ බො චතුරොසයොගාසවගන්ථඋපාදානඅගතිපභානන්ථම්පි චතුඛිබ්බාභාරපරිඤ්ඤන්ථඤ්ච චත්තාරොව චුත්තාති වෙදිතඛිබ්බං. අයං තාව පකරණනායො.

අට්ඨකථායං පන සරණවසෙන වෙව එකත්තසමොසරණවසෙන ව එකමෙව සතිපට්ඨානං ආරම්මණවසෙන චත්තාරොති එතදෙව චුත්තං. යථා හි චතුද්වාරෙ නගරෙ පාවිනතො ආගච්ඡන්තා පාවිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙන්වා පාවිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, දක්ඛිණතො. පච්ඡිමතො. උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙන්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති; එවං – සම්පදම්ඳං වෙදිතඛිබ්බං. නගරං විය හි නිබ්බානමභානගරං, ද්වාරං විය අට්ඨකිගිකො ලොකුත්තරමග්ගො, පාවිනදිසාදයො විය කායාදයො.

යථා පාවිනතො ආගච්ඡන්තා පාවිනදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙන්වා පාවිනද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං කායානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා චුද්දසවිධෙන කායානුපස්සනං භාවෙන්වා කායානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. යථා දක්ඛිණතො ආගච්ඡන්තා දක්ඛිණාය දිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙන්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං වෙදනානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං භාවෙන්වා වෙදනානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. යථා පච්ඡිමතො ආගච්ඡන්තා පච්ඡිමදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙන්වා පච්ඡිමද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං චිත්තානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං භාවෙන්වා චිත්තානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. යථා උත්තරතො ආගච්ඡන්තා උත්තරදිසාය උට්ඨානකං භණ්ඩං ගහෙන්වා උත්තරද්වාරෙන නගරමෙව පවිසන්ති, එවං ධම්මානුපස්සනාමුඛෙන ආගච්ඡන්තා පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං භාවෙන්වා ධම්මානුපස්සනාභාවනානුභාවනිබ්බත්තෙන අරියමග්ගෙන එකං නිබ්බානමෙව ඔසරන්ති. එවං සරණවසෙන වෙව එකත්තසමොසරණවසෙන ව එකමෙව සතිපට්ඨානං ආරම්මණවසෙන චත්තාරොව චුත්තාති වෙදිතඛිබ්බං.

කතමෙ චත්තාරොති කට්ඨකමානා පුච්ඡා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. භික්ඛවෙනි ධම්මපටිග්ගාහකපුග්ගලාලපනමෙතං. භික්ඛුනි පටිපත්තිසම්පාදකපුග්ගලනිදස්සනමෙතං. අඤ්ඤෙපි ව දෙවමනුස්සා පටිපත්තිං සම්පාදෙන්තියෙව, සෙට්ඨත්තා පන පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතො ව “භික්ඛු”ති ආහ. භගවතො හි අනුසාසනී සම්පට්ච්ඡන්තෙසු භික්ඛු සෙට්ඨො, සබ්බප්පකාරාය අනුසාසනීයා භාජනභාවතො. තස්මා සෙට්ඨත්තා “භික්ඛු”ති ආහ. තස්මිං ගහිතෙ පන සෙසා ගහිතාව භොන්ති, රාජගමනාදීසු රාජග්ගහණෙන සෙසපරිසා විය. යො ව ඉමං පටිපත්තිං පටිපජ්ජති, සො භික්ඛු නාම භොතිති පටිපත්තියා භික්ඛුභාවදස්සනතොපි “භික්ඛු”ති ආහ. පටිපන්නකො හි දෙවො වා භොතු මනුස්සො වා, භික්ඛුනි සඛිබ්බං ගච්ඡති යෙව යථාහ –

“අලඬකතො වෙපි සමං වරෙයා,
සන්තො දන්තො නියතො බ්‍රහ්මචාරී;
සබ්බෙසු භුතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛු”ති. (ධ. ප. 142);

කායෙති රූපකායෙ. රූපකායො හි ඉධ අඬගපච්චඬගානං කෙසාදීනඤ්ච ධම්මානං සමුභට්ඨෙන භන්ථිකායරූපකායාදයො විය කායොති අධිප්පෙතො. යථා ව සමුභට්ඨෙන, එවං කුච්ඡිතානං ආයට්ඨෙන. කුච්ඡිතානඤ්ච පරමජෙගුච්ඡානං සො ආයොතිපි කායො. ආයොති උප්පත්තිදෙසො. තත්ථායං වචනත්ථො. ආයන්ති තතොති ආයො. කෙ ආයන්ති? කුච්ඡිතා කෙසාදයො. ඉති කුච්ඡිතානං ආයොති කායො.

කායානුපස්සිති කායෙ අනුපස්සනසිලො කායං වා අනුපස්සමානො. කායෙති ව චත්ථාපි පුන කායානුපස්සිති දුතියකායග්ගහණං අසම්මිස්සනො වචත්ථානසනචිතිබ්‍රහ්මාදිදස්සනන්ථං කතන්ති වෙදිතඛිබ්බං. තෙන න කායෙ වෙදනානුපස්සි වා, චිත්තධම්මානුපස්සි වා, අථ බො කායානුපස්සියෙවාති කායසඬ්ඛාතෙ චත්ථස්මිං. කායානුපස්සනාකාරස්සෙව දස්සනෙන අසම්මිස්සනො වචත්ථානං දස්සිතං භොති. තථා න කායෙ අඬගපච්චඬගචිතිමුත්තඵකධම්මානුපස්සි, නාපි කෙසලොමාදිචිතිමුත්තඵපුරිසානුපස්සි, යොපි චෙන්ථ කෙසලොමාදිකො භුතුපාදායසමුභසඬ්ඛාතො කායො, තත්ථපි න භුතුපාදායචිතිමුත්තඵකධම්මානුපස්සි, අථ බො රූපසම්භාරානුපස්සකො විය අඬගපච්චඬගසමුභානුපස්සි, නගරාවයවානුපස්සකො විය කෙසලොමාදිසමුභානුපස්සි, කදලික්ඛන්ධපත්තවට්ඨිචිතිබ්‍රහ්මකො විය රිත්තමුට්ඨිචිතිවෙය්කො විය ව භුතුපාදායසමුභානුපස්සියෙවාති නානප්පකාරතො සමුභවසෙනෙව කායසඬ්ඛාතස්ස චත්ථනො දස්සනෙන සනචිතිබ්‍රහ්මාදො දස්සිතො භොති. න හෙන්ථ යථාචුත්තසමුභවචිතිමුත්තො කායො වා ඉත්ථි වා පුරිසො වා අඤ්ඤො වා කොට් ධම්මො දිස්සති, යථාචුත්තධම්මසමුභමත්තෙයෙව පන තථා තථා සත්තා මිච්ඡාහිනිවෙසං කරොන්ති. තෙනාහු පොරාණා –

“යං පස්සති න තං දිට්ඨං, යං දිට්ඨං තං න පස්සති;
අපස්සං ඛජ්ඣතෙ මුළුභො, ඛජ්ඣමානො න මුච්චති” ති.

සනච්චිඛහොගාදිදස්සනත්ථන්ති චුත්තං, ආදිසද්දෙන චෙන්ථ අයම්පි අත්ථො චෙදිතඛබ්බො. අයඤ්භි එතස්මිං කායෙ කායානුපස්සියෙව, න අඤ්ඤ ධම්මානුපස්සීති චුත්තං හොති. යථා අනුදකභුතායපි මර්චියා උදකානුපස්සිනො හොන්ති, න එවං අනිච්චදුක්ඛානත්තඅසුභාකාරසමුභානුපස්සියෙවාති චුත්තං හොති. අථ වා ය්වායං පරතො “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා...පෙ... සො සතොව අස්සසති” තිආදිනා නයෙන අස්සාසපස්සාසාදිවුණ්ණිකජාතඅට්ඨිකපරියොසානො කායො චුත්තො, යො ච “ඉධෙකච්චො පට්ඨිකායං අනිච්චතො අනුපස්සති, ආපොකායං තෙජොකායං වායොකායං කෙසකායං ලොමකායං ජවිකායං චම්මකායං මංසකායං රුධිරකායං න්භාරුකායං අට්ඨිකායං අට්ඨිමිඤ්ජකාය” ත්ති (පටි. ම. 3.35) පටිසම්භිදායං කායො චුත්තො, තස්ස සබ්බස්ස ඉමස්මිඤ්ඤෙව කායෙ අනුපස්සනතො කායෙ කායානුපස්සීති එවම්පි අත්ථො චෙදිතඛබ්බො.

අථ වා කායෙ අභන්ති වා මමන්ති වා එවං ගහෙතඛබ්බස්ස යස්ස කස්සචි අනනුපස්සනතො, තස්ස තස්සෙව පන කෙසලොමාදිකස්ස නානාධම්මසමුහස්ස අනුපස්සනතො කායෙ කෙසාදිධම්මසමුහසඛිඛාතකායානුපස්සීති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

අපිච “ඉමස්මිං කායෙ අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො” තිආදිනා අනුක්කමෙන පටිසම්භිදායං ආගතනයස්ස සබ්බස්සෙව අනිච්චලක්ඛණාදිනො ආකාරසමුහසඛිඛාතස්ස කායස්ස අනුපස්සනතොපි කායෙ කායානුපස්සීති එවම්පි අත්ථො දට්ඨබ්බො. තථා හි අයං කායෙ කායානුපස්සනාපටිපදං පටිපන්නො භික්ඛු ඉමං කායං අනිච්චානුපස්සනාදීනං සත්තන්තං අනුපස්සනානං වසෙන අනිච්චතො අනුපස්සති, නො නිච්චතො. දුක්ඛතො අනුපස්සති, නො සුඛතො. අනත්තතො අනුපස්සති, නො අත්තතො. නිබ්බන්දති, නො නන්දති, විරජ්ජති, නො රජ්ජති, නිරොධෙති. නො සමුදෙති, පටිනිස්සජ්ජති, නො ආදියති. සො තං අනිච්චතො අනුපස්සන්නො නිච්චසඤ්ඤං පජහති, දුක්ඛතො අනුපස්සන්නො සුඛසඤ්ඤං පජහති, අනත්තතො අනුපස්සන්නො අත්තසඤ්ඤං පජහති, නිබ්බන්දන්නො නන්දිං පජහති, විරජ්ජන්නො රාගං පජහති, නිරොධෙන්නො සමුදයං පජහති, පටිනිස්සජ්ජන්නො ආදානං පජහතිති චෙදිතඛබ්බො.

විහරතීති ඉරියති. ආනාපීති තිසු භවෙසු කිලෙසෙ ආනාපෙතීති ආනාපො, වීරියස්සෙනං නාමං. ආනාපො අස්ස අත්ථීති ආනාපී. සම්පජානොති සම්පජඤ්ඤසඛිඛාතෙන ඤාණෙන සමන්තාගතො. සතිමාති කායපරිග්ගානිකාය සතියා සමන්තාගතො. අයං පන යස්මා සතියා ආරම්මණං පරිග්ගහෙත්වා පඤ්ඤාය අනුපස්සති, න හි සතිවිරහිතස්ස අනුපස්සනා නාම අත්ථී, තෙනෙවාහ – “සතිඤ්ච බ්වාහං, භික්ඛවෙ, සබ්බත්ථිකං වදාමි” ති (සං. නි. 5.234). තස්මා එත්ථ “කායෙ කායානුපස්සී විහරති” ති එත්තාවතා කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං චුත්තං හොති. අථ වා යස්මා අනාතාපිනො අත්තොසඛිඛෙපො අත්තරායකරො හොති, අසම්පජානො උපායපරිග්ගහෙ අනුපායපරිවජ්ජනෙ ව සම්මුය්හති, මුට්ඨස්සති උපායාපරිවචාගෙ අනුපායාපරිග්ගහෙ ව අසමත්ථො හොති, තෙනස්ස තං කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති. තස්මා යෙසං ධම්මානං ආනුභාවෙන තං සම්පජ්ජති, තෙසං දස්සනත්ථං “ආනාපී සම්පජානො සතිමා” ති ඉදං චුත්තන්ති චෙදිතඛබ්බං.

ඉති කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං සම්පයොගඛගඤ්චස්ස දස්සෙත්වා ඉදානි පභානඛගං දස්සෙතුං විනෙය්‍යා ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති චුත්තං. තත්ථ විනෙය්‍යාති තදඛගචිනයෙන වා වික්ඛම්භනචිනයෙන වා චිතයිත්වා. ලොකෙති තස්මිඤ්ඤෙව කායෙ. කායො හි ඉධ ලුප්පනපලුප්පනට්ඨෙත ලොකොති අධිප්පෙනො. යස්මා පනස්ස න කායමත්තෙයෙව අභිජ්ඣාදොමනස්සං පභියති, චෙදාදිසුපි පභියතියෙව. තස්මා පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකොති විහඬිගෙ චුත්තං. ලොකසඛිඛාතත්තා වා තෙසං ධම්මානං අත්ථුද්ධාරනයෙනෙතං චුත්තං. යං පනාහ – “තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙව කායො ලොකො” ති, අයමෙචෙන්ථ අත්ථො. තස්මිං ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං විනෙය්‍යාති එවං සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. යස්මා පනෙන්ථ අභිජ්ඣාග්ගහණෙන කාමච්ඡන්දො, දොමනස්සග්ගහණෙන ඛ්‍යාපාදො සඛිගහං ගච්ඡති, තස්මා නිවරණපරියාපන්නලවධම්මද්වයදස්සනෙන නිවරණජ්ජහානං චුත්තං හොතීති චෙදිතඛබ්බං.

විසෙසෙන චෙන්ථ අභිජ්ඣාචිනයෙන කායසම්පත්තිමූලකස්ස අනුරොධස්ස, දොමනස්සචිනයෙන කායවිපත්තිමූලකස්ස විරොධස්ස, අභිජ්ඣාචිනයෙන ව කායෙ අභිරතියා, දොමනස්සචිනයෙන කායභාවනාය අනභිරතියා, අභිජ්ඣාචිනයෙන කායෙ අභුතානං සුභසුඛවාදීනං පක්ඛෙපස්ස, දොමනස්සචිනයෙන කායෙ භුතානං අසුභාසුඛවාදීනං අපනයනස්ස ව පහානං චුත්තං. තෙන යොගාවචරස්ස යොගානුභාවො යොගසමත්ථා ව දීපිතා හොති. යොගානුභාවො හි එස, යදිදං අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො අරතිරතියහො අභුතපක්ඛෙපභුතාපනයනවිරහිතො ව හොති. අනුරොධවිරොධවිජ්ජමුත්තො චෙස අරතිරතියහො අභුතං අපක්ඛිපන්නො භුතඤ්ච අනපනයන්නො යොගසමත්ථො හොතීති.

අපරො නයො “කායෙ කායානුපස්සී” ති එත්ථ අනුපස්සනාය කම්මට්ඨානං චුත්තං. “විහරතී” ති එත්ථ චුත්තවිහාරෙන කම්මට්ඨානිකස්ස කායපරිහරණං, “ආනාපී” තිආදිසු පන ආනාපෙන සම්මජ්ජධානං,

සතිසම්පජ්ඣාදි සබ්බසංකප්පාදි, කම්මට්ඨානපරිහරණපායො වා. සතිසා වා කායානුපස්සනාවසෙන පටිලද්ධසමථො, සම්පජ්ඣාදි විපස්සනා අභිජ්ඣාදොමනස්සවිනයෙන භාවනාබලං චූත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

විභවිගෙ පන අනුපස්සිති තත්ථ “කතමා අනුපස්සනා? යා පඤ්ඤා පජානනා විචයො පවිචයො ධම්මවිචයො සල්ලක්ඛණා උපලක්ඛණා පච්චුපලක්ඛණා පණ්ඩිතං කොසල්ලං නෙපුඤ්ඤං වෙහඛ්ඤා විත්තා උපපරික්ඛා භූරිමෙධා පරිණායිකා විපස්සනා සම්පජ්ඣාදි පනොදො පඤ්ඤා පඤ්ඤානද්‍රියං පඤ්ඤාබලං පඤ්ඤාසත්ථං පඤ්ඤාපාසාදො පඤ්ඤාආලොකො පඤ්ඤාඛිභාසො පඤ්ඤාපජ්ජොතො පඤ්ඤාරතනං අමොහො ධම්මවිචයො සම්මාදිට්ඨි, අයං චූච්චති අනුපස්සනා. ඉමාය අනුපස්සනාය උපෙතො හොති සමුපෙතො උපගතො සමුපගතො උපපන්නො සමන්නාගතො, තෙන චූච්චති අනුපස්සිති. විහරතීති ඉරියති පවත්තති පාලෙති යපෙති යාපෙති වරති විහරති, තෙන චූච්චති විහරතීති. ආතාපීති තත්ථ කතමං ආතාපං? යො වෙනසිකො විරියාරම්භො නිකම්මො පරක්කමො උය්‍යාමො වායාමො උස්සාමො උස්සොළ්භි ථාමො ධිති අසිට්ඨපරක්කමතා අනික්ඛිත්තද්දන්දනා අනික්ඛිත්තධුරතා ධුරසම්පග්ගාහි විරියං විරියන්ද්‍රියං විරියබලං සම්මාචායාමො, ඉදං චූච්චති ආතාපං. ඉමිනා ආතාපෙන උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්නාගතො, තෙන චූච්චති ආතාපීති. සම්පජානොති තත්ථ කතමං සම්පජ්ඣාදි? යා පඤ්ඤා පජානනා විචයො පවිචයො ධම්මවිචයො සල්ලක්ඛණා උපලක්ඛණා පච්චුපලක්ඛණා පණ්ඩිතං කොසල්ලං නෙපුඤ්ඤං වෙහඛ්ඤා විත්තා උපපරික්ඛා භූරිමෙධා පරිණායිකා විපස්සනා සම්පජ්ඣාදි පනොදො පඤ්ඤා පඤ්ඤානද්‍රියං පඤ්ඤාබලං පඤ්ඤාසත්ථං පඤ්ඤාපාසාදො පඤ්ඤාආලොකො පඤ්ඤාඛිභාසො පඤ්ඤාපජ්ජොතො පඤ්ඤාරතනං අමොහො ධම්මවිචයො සම්මාදිට්ඨි, ඉදං චූච්චති සම්පජ්ඣාදි. ඉමිනා සම්පජ්ඣාදි උපෙතො හොති ...පෙ. ... සමන්නාගතො, තෙන චූච්චති සම්පජානොති. සතිමාති තත්ථ කතමා සති? යා සති අනුස්සති පටිස්සති සති සරණතා ධාරණතා අපිලාපනතා අසම්මුසනතා සති සතින්ද්‍රියං සතිබලං සම්මාසති, අයං චූච්චති සති. ඉමාය සතිසා උපෙතො හොති...පෙ.... සමන්නාගතො, තෙන චූච්චති සතිමාති.

විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති තත්ථ කතමො ලොකො? ස්වෙච්ඡා කායො ලොකො. පඤ්චපි උපාදානක්ඛන්ධා ලොකො, අයං චූච්චති ලොකො. තත්ථ කතමා අභිජ්ඣා? යො රාගො සාරාගො අනුනායො අනුරොධො නන්දි නන්දිරාගො චිත්තස්ස සාරාගො, අයං චූච්චති අභිජ්ඣා. තත්ථ කතමං දොමනස්සං? යං වෙනසිකං අසාතං වෙනසිකං දුක්ඛං වෙනොසම්ඵස්සජා අසාතා දුක්ඛා වෙදනා, ඉදං චූච්චති දොමනස්සං. ඉති අයඤ්ච අභිජ්ඣා, ඉදඤ්ච දොමනස්සං ඉමමිති ලොකෙ විනිතා හොන්ති පටිවිනිතා සන්තා සමිතා වූපසමිතා අත්ථඨගතා අබ්බත්ථඨගතා අජ්ජිතා ඛ්‍යාජ්ජිතා සොසිතා විසොසිතා ඛ්‍යන්තිකතා, තෙන චූච්චති විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති (විභ. 357-362).

එවමෙනෙසං පදානං අත්ථො චූත්තො. තෙන සහ අයං අට්ඨකථානායො යථා සංසන්දති, එවං වෙදිතබ්බො. අයං තාව කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානුද්දෙසස්ස අත්ථවණ්ණනා.

ඉදානි වෙදනාසු. විත්තෙ. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති...පෙ.... විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සන්ති එත්ථ වෙදනාසු වෙදනානුපස්සිති එවමාදිසු වෙදනාදිනං පුන වචනෙ පයොජනං කායානුපස්සනායං චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි. විත්තෙ විත්තානුපස්සි. ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන වෙදනාති තිස්සො වෙදනා, තා ව ලොකියා එව. විත්තමිති ලොකියං, තථා ධම්මා. තෙසං විභාගො නිද්දෙසවාරෙ පාකටො භවිස්සති. කෙවලං පනිධ යථා වෙදනා අනුපස්සිතබ්බා, තථා තා අනුපස්සන්තො “වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි”ති වෙදිතබ්බො. එස නයො විත්තධම්මෙසුපි. කථඤ්ච වෙදනා අනුපස්සිතබ්බාති? සුඛා තාව වෙදනා දුක්ඛතො, දුක්ඛා සල්ලතො, අදුක්ඛමසුඛා අනිච්චතො. යථාහ -

“යො සුඛං දුක්ඛතො අද්ද, දුක්ඛමද්දක්ඛි සල්ලතො;
අදුක්ඛමසුඛං සන්තං, අද්දක්ඛි නං අනිච්චතො;
ස වෙ සම්මද්දෙසො භික්ඛු, උපසන්තො වරිස්සති”ති. (සං. නි. 4.253);

සබ්බා එව වෙතා “දුක්ඛා”තිපි අනුපස්සිතබ්බා. චූත්තඤ්ඤානං - “යං කිඤ්චි වෙදයිතං, තං දුක්ඛස්මිත්ති වදාමි”ති (සං. නි. 4.259). සුඛදුක්ඛතොපි ව අනුපස්සිතබ්බා. යථාහ “සුඛා වෙදනා ධීතිසුඛා විපරිණාමදුක්ඛා”ති (ම. නි. 1.465) සබ්බං විත්ථාරෙතබ්බං. අපිච්ච අනිච්චාදිසත්තඅනුපස්සනාවසෙනපි අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං නිද්දෙසවාරෙයෙව පාකටං භවිස්සති.

විත්තධම්මෙසුපි විත්තං තාව ආරම්මණාධිපතිසහජාතභූමිකම්මවිපාකකිරියාදිනානත්තභෙදානං අනිච්චාදිඅනුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසරාගාදිභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බං. ධම්මා සලක්ඛණසාමඤ්ඤලක්ඛණානං සුඤ්ඤතධම්මස්ස අනිච්චාදිසත්තානුපස්සනානං නිද්දෙසවාරෙ ආගතසත්තාදිභෙදානඤ්ච වසෙන අනුපස්සිතබ්බා. සෙසං චූත්තනයමෙව. කාමඤ්චෙත්ථ යස්ස කායසඬ්ඛාතෙ ලොකෙ අභිජ්ඣාදොමනස්සං පහීනං, තස්ස වෙදනාදිසුපි තං පහීනමෙව. නානාපුග්ගලවසෙන පන නානාවිත්තක්ඛණකසතිපට්ඨානභාවනාවසෙන ව සබ්බත්ථ චූත්තං. යතො වා එකත්ථ පහීනං සෙසෙසුපි පහීනං හොති, තෙනෙවස්ස තත්ථ පහානදස්සනත්ථමිපි එතං චූත්තන්ති වෙදිතබ්බන්ති.

කායානුපස්සනා ආනාපානපඛ්ඛවණ්ණනා

374. ඉදානි සෙය්‍යාථාපි නාම ඡෙකො විලිචකාරකො ථුලකිලඤ්ජසණ්භකිලඤ්ජවඩ්ඛකොටකපෙළාපුටාදීනි උපකරණානි කත්තුකාමො එකං මහාවෙණුං ලභිත්වා චතුර්ධා භින්දිත්වා තතො එකෙකං වෙණුබණ්ඩං ගහෙත්වා ථාලෙත්වා තං තං උපකරණං කරොය්‍ය, එවමෙව භගවා සතිපට්ඨානදෙසනාය සත්තානං අනෙකජ්ජකාරං විසෙසාධිගමං කත්තුකාමො එකමෙව සම්මාසති. “චත්තාරො සතිපට්ඨානා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති” තිආදිනා නයෙන ආරම්මණවසෙන චතුර්ධා භින්දිත්වා තතො එකෙකං සතිපට්ඨානං ගහෙත්වා කායං විහජන්තො “කථඤ්ච භික්ඛවෙ” තිආදිනා නයෙන නිද්දෙසවාරං චත්තුමාරද්ධො.

තත්ථ කථඤ්චානිආදි චිත්තාරතුකමයතාපුච්ඡා. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – භික්ඛවෙ, කෙන ච පකාරෙන භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති? එස නයො සබ්බපුච්ඡාචාරෙසු. ඉධ භික්ඛවෙ භික්ඛුති භික්ඛවෙ ඉමස්මීං සාසනෙ භික්ඛු. අයඤ්ඤෙත්ථ ඉධසද්දො සබ්බජ්ජකාරකායානුපස්සනානිබ්බන්තකස්ස පුග්ගලස්ස සන්නිස්සයභූතසාසනපරිදීපනො අඤ්ඤාසාසනස්ස තථාභාවපටිසෙධනො ච. චුත්තඤ්ඤෙන “ඉධෙව භික්ඛවෙ, සමණො...පෙ.... සුඤ්ඤා පරප්පවාදා සමණෙහි අඤ්ඤෙහි” ති (ම. නි. 1.139). තෙන චුත්තං “ඉමස්මීං සාසනෙ භික්ඛු” ති.

අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වානි ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපනං. ඉමස්ස හි භික්ඛුනො දීඝරත්තං රූපාදිසු ආරම්මණෙසු අනුච්ඡිටං චිත්තං කම්මට්ඨානවිථිං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, කුටගොණයුත්තරථො විය උජ්ජ්වලෙව ධාවති. තස්මා සෙය්‍යාථාපි නාම ගොපො කුටධෙනුයා සබ්බං ධීරං පිචිත්වා වඩ්ඪීතං කුටචච්ඡං දමෙතුකාමො ධෙනුනො අපනෙත්වා එකමත්තෙ මහන්තං ථම්මං නිඛණ්ත්වා තත්ථ යොත්තෙන බන්ධෙය්‍ය. අපස්ස සො වච්ඡො ඉතො විතො ච විජ්ජන්දිත්වා පලායිතුං අසක්කොත්තො තමෙව ථම්මං උපනිසිදෙය්‍ය වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය වා, එවමෙව ඉමිනාපි භික්ඛුනා දීඝරත්තං රූපාරම්මණාදිරසපානවඩ්ඪීතං දුට්ඨචිත්තං දමෙතුකාමෙන රූපාදිආරම්මණෙන අපනෙත්වා අරඤ්ඤං වා රුක්ඛමුලං වා සුඤ්ඤාගාරං වා පවිසිත්වා තත්ථ සතිපට්ඨානාරම්මණත්ථම්මෙහ සතියොත්තෙන බන්ධිතබ්බං. එවමස්ස තං චිත්තං ඉතො විතො ච විජ්ජන්දිත්වාපි පුබ්බෙ ආචිණ්ණාරම්මණං අලභමානං සතියොත්තං ඡිත්තදිත්වා පලායිතුං අසක්කොත්තං තමෙවාරම්මණං උපවාරජ්ජනාවසෙන උපනිසිදති වෙව උපනිපජ්ජති ච. තෙනාහු පොරාණා –

“යථා ථම්මෙහ නිබන්ධෙය්‍ය, වච්ඡං දමං නරො ඉධ;
බන්ධෙය්‍යෙවං සකං චිත්තං, සතියාරම්මණෙ දළ්භ” ති.

එවමස්සෙන සෙනාසනං භාවනානුරූපං හොති. තෙන චුත්තං “ඉදමස්ස සතිපට්ඨානභාවනානුරූපසෙනාසනපරිග්ගහපරිදීපන” ති.

අපිච යස්මා ඉදං කායානුපස්සනාය මුද්ධභූතං සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං විසෙසාධිගමදිට්ඨධම්මසුබ්බාරපදට්ඨානං ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං ඉත්ථිපුරිසහත්ථිඅස්සාදිසද්දසමාකුලං ගාමන්තං අපරිච්චිත්තවා න සුකරං සම්පාදෙතුං, සද්දකණ්ඩකත්තා කුමාසස්ස. අගාමකෙ පන අරඤ්ඤෙ සුකරං යොගාවචරෙන ඉදං කම්මට්ඨානං පරිග්ගහෙත්වා ආනාපානචතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා තදෙව කුමානං පාදකං කත්වා සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණ්තුං, තස්මාස්ස අනුරූපසෙනාසනං දස්සෙත්තො භගවා, “අරඤ්ඤගතො වා” තිආදිමාහ.

චත්ථුච්ඡ්චාරිචරියො විය හි භගවා. සො යථා චත්ථුච්ඡ්චාරිචරියො නගරභූමිං පස්සිත්වා සුට්ඨු උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ නගරං මාපෙථා” ති උපදිසති, සොත්ථිනා ච නගරෙ නිට්ඨිතෙ රාජකුලනො මහාසක්කාරං ලභති, එවමෙව යොගාවචරස්ස අනුරූපසෙනාසනං උපපරික්ඛිත්වා “එත්ථ කම්මට්ඨානමනුසුඤ්ජිතබ්බ” ති උපදිසති, තතො තත්ථ කම්මට්ඨානමනුසුඤ්ජන්තෙන යොගිනා අනුක්කමෙන අරහත්තෙ පත්තෙ “සම්මාසම්බුද්ධො චත සො භගවා” ති මහන්තං සක්කාරං ලභති.

අයං පන භික්ඛු දීපිසදිසොති වුවචති. යථා හි මහාදීපිරාජා අරඤ්ඤෙ නිණ්භනං වා වනගහනං වා පබ්බතගහනං වා නිස්සාය නිලිසිත්වා වනමහිංසගොකණ්ණසුකරාදයො මිගෙ ගණ්භානි, එවමෙව අයං අරඤ්ඤාදිසු කම්මට්ඨානං අනුසුඤ්ජන්තො භික්ඛු යථාක්කමෙන චත්තාරො මග්ගෙ වෙව චත්තාරි අරියඵලානි ච ගණ්භානි. තෙනාහු පොරාණා –

“යථාපි දීපිකො නාම, නිලිසිත්වා ගණ්භනි මිගෙ;
තථෙවායං බුද්ධපුත්තො, යුත්තයොගො විපස්සකො;
අරඤ්ඤං පවිසිත්වාන, ගණ්භානි ඵලමුත්තම” ති.

තෙනස්ස පරක්කමජවයෝග්ගහුමිං අරඤ්ඤසෙනාසනං දස්සෙන්තො භගවා “අරඤ්ඤගතො වා”තිආදිමාහ. ඉතො පරං ඉමස්මිං ආනාපානපබ්බතෙ යං චත්තවිධං සියා, තං විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තමෙව. සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, දක්ඛො භමකාරො වාති ඉදඤ්ථි උපමාමත්තමෙව ඉති අප්ඤ්ඤානං වා කායෙති ඉදං අප්පනාමත්තමෙව ච තත්ථ අනාගතං, සෙසං ආගතමෙව.

යං පන අනාගතං, තත්ථ දක්ඛොති ඡෙකො. දීඝං වා අඤ්ඡන්තොති මහන්තානං හෙරිපොක්ඛරාදීනං ලිඛනකාලෙ භත්ථෙව ව පාදෙ ව පසාරෙන්වා දීඝං කඬ්ඞන්තො. රස්සං වා අඤ්ඡන්තොති බුද්දකානං දන්තසුච්චෙධකාදීනං ලිඛනකාලෙ මන්දමන්දං රස්සං කඬ්ඞන්තො. එවමෙව ඛොති එවං අයමිපි භික්ඛු අද්ධානවසෙන ඉත්තරවසෙන ව පවත්තානං අස්සාසපස්සාසානං වසෙන දීඝං වා අස්සසන්තො දීඝං අස්සසාමිති පජානාති...පෙ.... පස්සස්සසාමිති සික්ඛති. තස්සෙවං සික්ඛතො අස්සාසපස්සාසානිමිත්තෙ චත්තාරි ක්කානාති උප්පජ්ජන්ති, සො ක්කානා වුට්ඨන්තිවා අස්සාසපස්සාසෙ වා පරිග්ගණ්භාති ක්කානඬ්ඞාති වා.

තත්ථ අස්සාසපස්සාසකම්මිකො “ඉමෙ අස්සාසපස්සාසා කිං නිස්සිතා? චත්ථුනිස්සිතා. චත්ථු නාම කරජකායො, කරජකායො නාම චත්තාරි මහාභුතාති උපාදාරුපඤ්ඤෙ”ති එවං රූපං පරිග්ගණ්භාති. තතො තදාරම්මණෙ එස්සපඤ්ඤෙ නාමන්ති. එවං නාමරූපං පරිග්ගභෙන්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපට්ඨවසමුප්පාදං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පන්තධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී”ති විනිශ්ඡකඬ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඞෙන්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති. ඉදං එකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛං.

ක්කානකම්මිකොපි “ඉමාති ක්කානඬ්ඞාති කිං නිස්සිතාති, චත්ථුනිස්සිතාති, චත්ථු නාම කරජකායො ක්කානඬ්ඞාති නාමං, කරජකායො රූප”න්ති නාමරූපං චචත්ථපෙන්වා තස්ස පච්චයං පරියෙසන්තො අවිජ්ජාදිපට්ඨයාකාරං දිස්වා “පච්චයපච්චයුප්පන්තධම්මමත්තමෙවෙනං, අඤ්ඤො සත්තො වා පුග්ගලො වා නත්ථී”ති විනිශ්ඡකඬ්ඛො සප්පච්චයනාමරූපෙ තිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා විපස්සනං වඩ්ඞෙන්තො අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණාති. ඉදමෙකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛං.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වාති එවං අත්තනො වා අස්සාසපස්සාසකායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඛභිද්ධා වාති පරස්ස වා අස්සාසපස්සාසකායෙ. අප්ඤ්ඤානඛභිද්ධා වාති කාලෙන අත්තනො, කාලෙන පරස්ස අස්සාසපස්සාසකායෙ. එතෙනස්ස පගුණකම්මට්ඨානං අට්ඨපෙන්වා අපරාපරං සඤ්චරණකාලො කට්ඨතො. එකස්මිං කාලෙ පතිදං උභයං න ලිඛති.

සමුදයධම්මානුපස්සි වාති යථා නාම කම්මාරස්ස භස්තඤ්ඤෙ ගග්ගරනාලිඤ්ඤෙ තජ්ජඤ්ඤෙ වායාමං පට්ඨිව වාතො අපරාපරං සඤ්චරති, එවං භික්ඛුනො කරජකායඤ්ඤෙ නාසපුටඤ්ඤෙ විත්තඤ්ඤෙ පට්ඨිව අස්සාසපස්සාසකායො අපරාපරං සඤ්චරති. කායාදයො ධම්මා සමුදයධම්මා, තෙ පස්සන්තො “සමුදයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. වයධම්මානුපස්සි වාති යථා භස්තාය අපනිතාය ගග්ගරනාලියා භිත්තාය තජ්ජෙ ව වායාමෙ අසති සො වාතො නප්පචත්තති, එවමෙව කායෙ භිත්තෙ නාසපුටෙ විද්ධස්සෙ විත්තෙ ව නිරුද්ධෙ අස්සාසපස්සාසකායො නාම නප්පචත්තති කායාදිනිරොධා අස්සාසපස්සාසානිරොධොති එවං පස්සන්තො “වයධම්මානුපස්සි වා කායස්මිං විහරති”ති වුච්චති. සමුදයවයධම්මානුපස්සි වාති කාලෙන සමුදයං කාලෙන වයං අනුපස්සන්තො. අත්ථී කායොති වා පනස්සාති කායොව අත්ථී, න සත්තො, න පුග්ගලො, න ඉත්ථී, න පුරිසො, න අත්තා, න අත්තනියං, නාහං, න මම, න කොචි, න කස්සචිති එවමස්ස සති පට්ඨුපට්ඨිතා හොති.

යාවදෙවාති පයොජනපරිච්ඡේදවචත්ථාපනමෙතං. ඉදං චුත්තං හොති – යා සා සති පට්ඨුපට්ඨිතා හොති, සා න අඤ්ඤදත්ථාය. අථ ඛො යාවදෙව ඤාණමත්තාය අපරාපරං උත්තරුත්තරි ඤාණපමාණත්ථාය වෙව සතිපමාණත්ථාය ව, සතිසම්පඤ්ඤානං වුඩ්ඞත්ථායාති අත්ථො. අනිස්සිතො ව විහරති තණ්හානිස්සයදිට්ඨිනිස්සයානං වසෙන අනිස්සිතොව විහරති. න ව කිඤ්චි ලොකෙ උපාදියති ලොකස්මිං කිඤ්චි රූපං වා...පෙ.... විඤ්ඤාණං වා “අයං මෙ අත්තා වා අත්තනියං වා”ති න ගණ්භාති. එවමිපි උපරි අත්ථං උපාදාය සම්පිණ්ඩනත්ථො පි-කාරො. ඉමිනා පන පදෙන භගවා ආනාපානපබ්බතෙසනං නියානෙන්වා දස්සෙති.

තත්ථ අස්සාසපස්සාසපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛස්චිවං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්භා සමුදයස්චිවං උභින්නං අප්පචත්ති නිරොධස්චිවං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජහනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගස්චිවං. එවං චතුස්චිවවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාති ඉදමෙකස්ස අස්සාසපස්සාසවසෙන අභිනිවිට්ඨස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

ආනාපානපබ්බතං නිට්ඨිතං.

ඉරියාපට්ඨපබ්බතණ්ණනා

375. එවං අස්සාසපස්සාසවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ඉරියාපථවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ කාමං සොණසිඬගාලාදයොපි ගච්ඡන්තා “ගච්ඡාමා”ති ජානන්ති, න පනෙනං එවරූපං ජානනං සන්ධාය චුත්තං. එවරූපඤ්ඤි ජානනං සත්තුපලද්ධිං න පජහති, අත්තසඤ්ඤං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජානනං සත්තුපලද්ධිං පජහති, අත්තසඤ්ඤං උග්ගාටෙති කම්මට්ඨානඤ්ඤෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව භොති. ඉදඤ්ඤි “කො ගච්ඡති, කස්ස ගමනං, කිං කාරණා ගච්ඡති”ති එවං සම්පජානනං සන්ධාය චුත්තං. යානාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්ථ කො ගච්ඡති? න කොපි සත්තො වා පුග්ගලො වා ගච්ඡති. කස්ස ගමනන්ති? න කස්සවි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා ගමනං. කිං කාරණා ගච්ඡති? විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන ගච්ඡති. තස්මා එස එවං පජානාති – “ගච්ඡාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤන්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන සකලකායස්ස පුරතො අභිනිභාරො ගමනන්ති චුච්චති. යානාදීසුපි එසෙව නයො.

තත්තාපි හි “තිට්ඨාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤන්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන සකලකායස්ස කොට්ඨො පට්ඨාය උස්සිතභාවො යානන්ති චුච්චති. “නිසීදාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤන්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන භෙට්ඨිමකායස්ස සම්ඤ්ජනං උපරිමකායස්ස උස්සිතභාවො නිසජ්ජාති චුච්චති. “සයාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජති, තං වායං ජනෙති, වායො විඤ්ඤන්තිං ජනෙති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන සකලසරීරස්ස තිරියතො පසාරණං සයනන්ති චුච්චති.

තස්ස එවං පජානතො එවං භොති “සත්තො ගච්ඡති, සත්තො තිට්ඨති”ති චුච්චති, අත්ථතො පන කොපි සත්තො ගච්ඡන්තො වා ධීතො වා නත්ථී. යථා පන “සකටං ගච්ඡති, සකටං තිට්ඨති”ති චුච්චති, න ච කිඤ්චි සකටං නාම ගච්ඡන්තං වා ධීතං වා අත්ථී, වත්තාරො පන ගොණෙ යොජෙත්වා ඡෙකම්භි සාරථීම්භි පාජෙත්තෙ “සකටං ගච්ඡති, සකටං තිට්ඨති”ති වොහාරමත්තමෙව භොති, එවමෙව අජානනට්ඨෙත සකටං විය කායො, ගොණා විය විත්තජවාතා, සාරථී විය විත්තං. “ගච්ඡාමි තිට්ඨාමි”ති විත්තෙ උප්පන්නෙ වායොධාතු විඤ්ඤන්තිං ජනයමානා උප්පජ්ජති, විත්තකිරියවායොධාතුච්ඡේදාදරෙන ගමනාදීනි පවත්තන්ති, තතො “සත්තො ගච්ඡති, සත්තො තිට්ඨති, අහං ගච්ඡාමි, අහං තිට්ඨාමි”ති වොහාරමත්තං භොති. තෙනාහ –

“නාවා මාලුතවෙගෙන, ජියාවෙගෙන තෙජනං;
යථා යාති තථා කායො, යාති වාතාහතො අයං.

යත්තං සුත්තවසෙනෙව, විත්තසුත්තවසෙනිදං;
පසුත්තං කායයත්තම්පි, යාති යාති නිසීදති.

කො නාම එත්ථ සො සත්තො, යො විනා හෙතුපච්චයෙ;
අත්තතො ආනුභාවෙන, තිට්ඨෙ වා යදි වා වජෙ”ති.

තස්මා එවං හෙතුපච්චයවසෙනෙව පවත්තාති ගමනාදීනි සල්ලක්ඛෙත්තො එස “ගච්ඡන්තො වා ගච්ඡාමිති පජානාති, ධීතො වා, නිසීන්තො වා, සයානො වා සයානොම්භිති පජානාති”ති වෙදිතබ්බො.

යථා යථා වා පනස්ස කායො පණ්ණිනො භොති, තථා තථා නං පජානාතීති සබ්බසඬගාහිකවචනමෙතං. ඉදං චුත්තං භොති – යෙන යෙන වා ආකාරෙනස්ස කායො ධීතො භොති, තෙන තෙන නං පජානාති. ගමනාකාරෙන ධීතං ගච්ඡතීති පජානාති. යානනිසජ්ජසයනාකාරෙන ධීතං සයානොති පජානාතීති.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති එවං අත්තතො වා චතුරුරියාපථපරිග්ගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති. බහිද්ධා වාති පරස්ස වා චතුරුරියාපථපරිග්ගණ්හනෙන. අජ්ඣන්තබහිද්ධා වාති කාලෙන අත්තතො, කාලෙන පරස්ස චතුරුරියාපථපරිග්ගණ්හනෙන කායෙ කායානුපස්සි විහරති. සමුදයධම්මානුපස්සි වාතිආදීසු පන අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයොතිආදිනා නයෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපක්ඛන්ධස්ස සමුදයො ව වයො ව නිහරිතබ්බො. තඤ්ඤි සන්ධාය ඉධ “සමුදයධම්මානුපස්සි වා”තිආදි චුත්තං. අත්ථී කායොති වා පනස්සාතිආදි චුත්තසදිසමෙව.

ඉධාපි චතුරුරියාපථපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජහනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදමෙකස්ස චතුරුරියාපථපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

ඉරියාපථපබ්බං නිට්ඨිතං.

චතුසම්පජඤ්ඤපබ්බවණ්ණනා

376. එවං ඉරියාපට්ටසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසම්පජ්ඣද්ධවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ . තත්ථ අභික්කන්තෙතිආදීනි සාමඤ්ඤඵලෙ වණ්ණිතානි. ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං චතුසම්පජ්ඣද්ධපරිගණ්ණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉධාපි සමුදයවයධම්මානුපස්සිතිආදීසු රූපක්ඛන්ධස්සෙව සමුදයො ව වයො ව නිහරිතබ්බො. සෙසං චුත්තසදිසමෙව.

ඉධ චතුසම්පජ්ඣද්ධපරිගණිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමනණ්හා සමුදයසච්චං, උභින්නං අප්පචන්ති නිරොධසච්චං, චුත්තප්පකාරො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතිති ඉදමෙකස්ස චතුසම්පජ්ඣද්ධපරිගණකස්ස භික්ඛුනො වසෙන යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

චතුසම්පජ්ඣද්ධපබ්බං නිට්ඨිතං.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

377. එවං චතුසම්පජ්ඣද්ධවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පටිකුලමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉමමෙව කායන්තිආදීසු යං චත්තබ්බං සියා, තං සබ්බං සබ්බාකාරෙන චිත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ චුත්තං. උභතොමුඛාති හෙට්ඨා ව උපරි වානි ද්විති මුඛෙහි යුත්තා. නානාවිනිතස්සාති නානාවිධස්ස.

ඉදං පනෙත්ථ ඔපම්මසංසන්දනං – උභතොමුඛා පුතොළි විය හි වාතුමභාභුතිකො කායො, තත්ථ මිස්සෙත්වා පක්ඛිත්තනානාවිධධඤ්ඤං විය කෙසාදයො ද්වන්තිංසාකාරා, වක්ඛුමා පුරිසො විය යොගාවචරො, තස්ස තං පුතොළිං මුඤ්චිත්වා පච්චචෙක්ඛතො නානාවිධධඤ්ඤස්ස පාකටකාලො විය යොගිනො ද්වන්තිංසාකාරස්ස විභූතකාලො වෙදිතබ්බො. ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං කෙසාදිපරිගණ්ණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ ද්වන්තිංසාකාරපරිගණිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවානි.

පටිකුලමනසිකාරපබ්බං නිට්ඨිතං.

ධාතුමනසිකාරපබ්බවණ්ණනා

378. එවං පටිකුලමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ධාතුමනසිකාරවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථායං ඔපම්මසංසන්දනෙන සද්ධිං අත්ථවණ්ණනා – යථා කොච්ඡි ගොසානකො වා තස්සෙව වා භත්තචෙනනභතො අන්තෙවාසිකො ගාචිං වධිත්වා චිතිවිජ්ඣිත්වා චතස්සො දිසා ගතානං මහාපථානං වෙමජ්ඣධානසඬ්ඛානෙ චතුමභාපථෙ කොට්ඨාසං කොට්ඨාසං කත්වා නිසින්තො අස්ස, එවමෙව භික්ඛු චතුත්තං ඉරියාපථානං යෙන කෙනච්ඡි ආකාරෙන ධීතත්තා යථාධීතං, යථාධීතත්තා ව යථාපණ්හිතං කායං “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථව්ධාතු...පෙ.... වායොධාතු”ති එවං පච්චචෙක්ඛති.

කිං චුත්තං හොති – යථා ගොසානකස්ස ගාචිං පොසෙන්තස්සාපි ආසානනං ආහරන්තස්සාපි ආහරිත්වා තත්ථ බන්ධිත්වා යථපන්තස්සපි වධෙන්තස්සාපි වධිතං මතං පස්සන්තස්සාපි තාවදෙව ගාචිති සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාව නං පදාලෙන්වා බිලසො න විහජති. විහජිත්වා නිසින්තස්ස පනස්ස ගාචිති සඤ්ඤා අන්තරධායති, මංසසඤ්ඤා පචන්තති. නාස්ස එවං හොති – “අහං ගාචිං වික්කිණාමි, ඉමෙ ගාචිං හරන්ති”ති. අථ බ්වස්ස “අහං මංසං වික්කිණාමි, ඉමෙ මංසං හරන්ති” චචෙව හොති; එවමෙව ඉමස්සාපි භික්ඛුනො පුබ්බෙ බාලපුපුජ්ජනකාලෙ ගිහිභූතස්සාපි පබ්බජිතස්සාපි තාවදෙව සත්තොති වා පුග්ගලොති වා සඤ්ඤා න අන්තරධායති, යාව ඉමමෙව කායං යථාධීතං යථාපණ්හිතං සනචිතිබ්බොගං කත්වා ධාතුසො න පච්චචෙක්ඛති. ධාතුසො පච්චචෙක්ඛතො පනස්ස සත්තසඤ්ඤා අන්තරධායති, ධාතුවසෙනෙව චිත්තං සන්තිට්ඨති. තෙනාහ භගවා – “ඉමමෙව කායං යථාධීතං යථාපණ්හිතං ධාතුසො පච්චචෙක්ඛති ‘අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ පථව්ධාතු ආපොධාතු තෙජොධාතු වායොධාතු’ති. සෙයාථාපි, භික්ඛවෙ, දක්ඛො ගොසානකො වා...පෙ.... වායොධාතු”ති. ගොසානකො විය හි යොගී, ගාචිති සඤ්ඤා විය සත්තසඤ්ඤා, චතුමභාපථො විය චතුඉරියාපථො, බිලසො විහජිත්වා නිසින්තභාවො විය ධාතුසො පච්චචෙක්ඛණ්ති අයමෙත්ථ පාළිවණ්ණනා. කම්මට්ඨානකථා පන විසුද්ධිමග්ගෙ චිත්ථාරිතා.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං චතුධාතුපරිගණ්ණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුධාතුපරිගණිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා නියානමුඛං වෙදිතබ්බං, සෙසං පුරිමසදිසමෙවානි.

ධාතුමනසිකාරපබ්බං නිට්ඨිතං.

නවසිව්වීකපබ්බවණ්ණනා

379. එවං ධාතුමනසිකාරවසෙන කායානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි නවහි සිව්වීකපබ්බවණි විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ සෙය්‍යාපාපි පස්සෙය්‍යානි යථා පස්සෙය්‍යා. සරීරන්ති මතසරීරං. සිව්වීකාය ඡඩ්ඞිතන්ති සුසානෙ අපවිද්ධං. එකාහං මතස්ස අස්සාති එකාහමතං. ද්විහං මතස්ස අස්සාති ද්විහමතං. තිහං මතස්ස අස්සාති තිහමතං. කම්මාරහස්තා විය වායුනා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා යථානුක්කමං සමුග්ගතෙන සුනභාවෙන උද්ධුමානත්තා උද්ධුමානං, උද්ධුමානමෙව උද්ධුමානකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං උද්ධුමානන්ති උද්ධුමානකං. විනිලං වුව්චති විපරිහින්නවණ්ණං, විනිලමෙව විනිලකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විනිලන්ති විනිලකං. මංසුස්සදට්ඨානෙසු රත්තවණ්ණස්ස පුබ්බසන්තිවයට්ඨානෙසු සෙතවණ්ණස්ස යෙභුයොන ව නිලවණ්ණස්ස නිලට්ඨානෙසු නිලසාටකපාරුතස්සෙව ඡවසරීරස්සෙන අධිවචනං. පරිහින්නට්ඨානෙති නවහි වා වණ්ණමුඛෙහි විස්සන්දමානපුබ්බං විපුබ්බං, විපුබ්බමෙව විපුබ්බකං. පටිකුලත්තා වා කුච්ඡිතං විපුබ්බන්ති විපුබ්බකං. විපුබ්බකං ජාතං තථාභාවං ගතන්ති විපුබ්බකජාතං.

සො ඉමමෙව කායන්ති සො හික්ඛු ඉමං අත්තනො කායං තෙන කායෙන සද්ධිං ඤාණෙන උපසංහරති උපනෙති. කථං? අයම්පි බො කායො එවංධම්මො එවංභාවී එවංඅනතීතොති. ඉදං වුත්තං හොති – ආයු, උස්මා, විඤ්ඤාණන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං ධම්මානං අත්ථිතාය අයං කායො ධානගමනාදිබ්බො හොති, ඉමෙසං පන විගමා අයම්පි බො කායො එවංධම්මො එවං පුතිකසභාවොයෙව, එවංභාවී එවං උද්ධුමානාදිහෙදො භවිස්සති, එවංඅනතීතො එවං උද්ධුමානාදිභාවං අනතික්කන්තොති. ඉති අජ්ඣක්තං වාති එවං උද්ධුමානාදිපරිග්ගණ්ණෙන අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

බජ්ජමානන්ති උදරාදීසු නිසිදිත්වා උදරමංසමට්ඨමංසඅක්ඛිකුටාදීනි ලුඤ්චිත්වා ලුඤ්චිත්වා බාදියමානං. සමංසලොහිතන්ති සාවසෙසමංසලොහිතයුත්තං. නිමංසලොහිතමක්ඛිතන්ති මංසෙ බිණෙපි ලොහිතං න සුස්සති, තං සන්ධාය වුත්තං “නිමංසලොහිතමක්ඛිත”න්ති. අඤ්ඤානාති අඤ්ඤාන දිසාභාගෙන. හත්ථට්ඨිකන්ති චතුසට්ඨිහෙදම්පි හත්ථට්ඨිකං පාටියෙක්කං පාටියෙක්කං විජ්ජතිණ්ණං. පාදට්ඨිකාදීසුපි එසෙව නයො.

තෙරොවස්සිකානීති අතික්කන්තසංවච්ඡරානි. පුතීනීති අබ්භොකාසෙ ධීතානි වාතාතපවුට්ඨිසම්ඵස්සෙන තෙරොවස්සිකානෙව පුතීනි හොන්ති, අත්තොභූමිගතානි පන විරතරං තිට්ඨන්ති. වුණ්ණකජාතානීති වුණ්ණං වුණ්ණං හුත්වා විජ්ජතිණ්ණානි. සබ්බත්ථ සො ඉමමෙවාති වුත්තනයෙන බජ්ජමානාදීනං වසෙන යොජනා කාතබ්බා. ඉති අජ්ඣක්තං වාති එවං බජ්ජමානාදිපරිග්ගණ්ණෙන යාව වුණ්ණකභාවා අත්තනො වා කායෙ, පරස්ස වා කායෙ කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස කායෙ කායානුපස්සි විහරති.

ඉධ පන යත්වා නවසිව්වීකා සමොධානෙතබ්බා. එකාහමතං වාති හි ආදිනා නයෙන වුත්තා සබ්බාපි එකා, කාකෙහි වා බජ්ජමානන්තිආදිකා එකා, අට්ඨිකසඞ්ඛිලිකං සමංසලොහිතං න්භාරුසම්බන්ධන්ති එකා, නිමංසලොහිතමක්ඛිතං න්භාරුසම්බන්ධන්ති එකා, අපගතමංසලොහිතං න්භාරුසම්බන්ධන්ති එකා, අට්ඨිකානි අපගතසම්බන්ධානීතිආදිකා එකා අට්ඨිකානි සෙතානි සඞ්ඛවණ්ණපටිභාගානීති එකා, පුඤ්ජකිතානි තෙරොවස්සිකානීති එකා, පුතීනි වුණ්ණකජාතානීති එකානි.

එවං බො, හික්ඛවෙති ඉදං නවසිව්වීකා දස්සෙත්වා කායානුපස්සනං නිට්ඨපෙන්නො ආහ. තත්ථ නවසිව්වීකපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චං, තස්සා සමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්ණා සමුදයසච්චං, උභින්නං අජ්ජවත්ති නිරොධසච්චං, දුක්ඛපරිජානනො සමුදයපජ්ජනො නිරොධාරම්මණො අරියමග්ගො මග්ගසච්චං. එවං චතුසච්චවසෙන උස්සක්කිත්වා නිබ්බුතිං පාපුණාතීති ඉදං නවසිව්වීකපරිග්ගාහකානං හික්ඛුනං යාව අරහත්තා නියානමුඛන්ති.

නවසිව්වීකපබ්බං නිට්ඨිතං.

එත්තාවතා ව ආනාපානපබ්බං, ඉරියාපථපබ්බං, චතුසම්පජ්ඤ්ඤපබ්බං, පටිකුලමනසිකාරපබ්බං, ධාතුමනසිකාරපබ්බං, නවසිව්වීකපබ්බානීති වුද්දසපබ්බා කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා හොති. තත්ථ ආනාපානපබ්බං, පටිකුලමනසිකාරපබ්බන්ති ඉමානෙව ද්වෙ අජ්ජනාකම්මට්ඨානානි, සිව්වීකානං පන ආදීනවානුපස්සනාවසෙන වුත්තත්තා සෙසානි ද්වාදසාපි උපපාරකම්මට්ඨානානෙවාති.

කායානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

වෙදනානුපස්සනාවණ්ණනා

380. එවං භගවා වුද්දසච්චෙධන කායානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කථෙත්වා ඉදානි නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනං කථෙතුං කථඤ්ච, හික්ඛවෙතිආදිමාහ. තත්ථ සුඛං වෙදනන්ති කායිකං වා චෙතසිකං වා සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “අහං සුඛං වෙදනං වෙදයාමී”ති පජානාතීති අත්ථො. තත්ථ කාමං උත්තානසෙය්‍යාකාපි දාරකා ථඤ්ඤපිට්ඨාදිකාලෙ සුඛං වෙදයමානා “සුඛං වෙදනං වෙදයාමා”ති පජානන්ති, න පනෙතං එවරූපං ජානනං සන්ධාය වුත්තං. එවරූපඤ්ඤි

ජාතනං සත්තුපලද්ධිං න ජහති, අත්තසසස්සං න උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානං වා සතිපට්ඨානභාවනා වා න භොති. ඉමස්ස පන භික්ඛුනො ජාතනං සත්තුපලද්ධිං ජහති, අත්තසසස්සං උග්ගාටෙති, කම්මට්ඨානස්සවෙව සතිපට්ඨානභාවනා ව භොති. ඉදස්සෙහි “කො වෙදයති, කස්ස වෙදනා, කිං කාරණා වෙදනා” ති එවං සම්පජානවෙදියනං සන්ධාය වුත්තං.

තත්ථ කො වෙදයතිති න කොච්ඡි සත්තො වා පුග්ගලො වා වෙදයති. කස්ස වෙදනාති න කස්සච්ඡි සත්තස්ස වා පුග්ගලස්ස වා වෙදනා. කිං කාරණා වෙදනාති වත්ථුආරම්මණාව පනස්ස වෙදනා, තස්මා එස එවං පජානාති “තං තං සුඛාදීනං වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයති තං පන වෙදනාය පවත්තිං උපාදාය’ අභං වෙදයාමි’ ති වොභාරමත්තං භොති” ති. එවං වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතිති සල්ලක්ඛෙත්තො එස “සුඛං වෙදනං වෙදයාමිති පජානාති” ති වෙදිතබ්බො චිත්තලපබ්බතෙ අස්සෙත්තරත්තෙට්ඨො විය.

ටෙරො කිර අභාසුකකාලෙ බලවවෙදනාය නිත්ථුනන්තො අපරාපරං පරිවත්තති, තමෙකො දහරො ආහ – “කතරං වො, හත්තෙ, ධානං රුජ්ජති” ති. ආවුසො, පාටියෙක්කං රුජ්ජනට්ඨානං නාම නත්ථි, වත්ථුං ආරම්මණං කත්වා වෙදනාව වෙදයතිති. එවං ජාතනකාලතො පට්ඨාය අධිවාසෙතුං වට්ටති නො, හත්තෙ, ති. අධිවාසෙමි, ආවුසොති. අධිවාසනා, හත්තෙ, සෙය්‍යොති. ටෙරො අධිවාසෙසි. වාතො යාව හදයා එාලෙසි, මස්සවකෙ අන්තාති රාසිකතාති අභෙසුං. ටෙරො දහරස්ස දස්සෙසි “වට්ටනාවුසො, එත්තකා අධිවාසනා” ති. දහරො තුණ්හි අභොසි. ටෙරො චිරියසමතං යොජෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ත්වා සමසිසි හුත්වා පරිනිබ්බාසි.

යථා ව සුඛං, එවං දුක්ඛං...පෙ.... නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයමානො “නිරාමිසං අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදයාමි” ති පජානාති. ඉති හගවා රුජකම්මට්ඨානං කට්ඨෙවා අරුජකම්මට්ඨානං කට්ඨෙත්තො යස්මා එස්සවසෙන චිත්තවසෙන වා කමියමානං පාකටං න භොති, අන්ධකාරං විය බායති, වෙදනානං පන උජ්ජන්තිපාකටතාය වෙදනාවසෙන පාකටං භොති, තස්මා සක්කපස්සෙහි විය ඉධාපි වෙදනාවසෙන අරුජකම්මට්ඨානං කට්ඨෙසි. තත්ථ “දුට්ඨස්සෙහි කම්මට්ඨානං රුජකම්මට්ඨානං අරුජකම්මට්ඨානස්සෙව” තිආදි කපාමග්ගො සක්කපස්සෙහි වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සුඛං වෙදනන්තිආදිසු අයං අපරොපි පජානනපරියායො, සුඛං වෙදනං වෙදයාමිති පජානාතිති සුඛවෙදනාක්ඛණෙ දුක්ඛවෙදනාය අභාවතො සුඛං වෙදනං වෙදයමානො “සුඛං වෙදනංයෙව වෙදයාමි” ති පජානාති. තෙන යා පුබ්බෙ භූතපුබ්බා දුක්ඛවෙදනා, තස්ස ඉදාති අභාවතො ඉමිස්සා ව සුඛාය වෙදනාය ඉතො පට්ඨං අභාවතො වෙදනා නාම අනිච්චා අධුවා විපරිණාමධම්මා, ඉතිහ තත්ථ සම්පජානො භොති. වුත්තමිපි චෙතං හගවතා –

“යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, න අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, සුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. යස්මිං, අග්ගිවෙස්සන, සමයෙ දුක්ඛං...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛං වෙදනං වෙදෙති, නෙව තස්මිං සමයෙ සුඛං වෙදනං වෙදෙති, න දුක්ඛං වෙදනං වෙදෙති, අදුක්ඛමසුඛංයෙව තස්මිං සමයෙ වෙදනං වෙදෙති. සුඛාපි, බො, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා අනිච්චා සභ්බතා පටිච්චසමුප්පන්නා බයධම්මා වයධම්මා විරාගධම්මා නිරොධධම්මා. දුක්ඛාපි, බො...පෙ.... අදුක්ඛමසුඛාපි බො, අග්ගිවෙස්සන, වෙදනා අනිච්චා...පෙ.... නිරොධධම්මා. එවං පස්සං, අග්ගිවෙස්සන, සුතවා අරියසාවකො සුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නෙති, දුක්ඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නෙති, අදුක්ඛමසුඛායපි වෙදනාය නිබ්බින්නෙති, නිබ්බින්නෙති චිරජ්ජති, විරාගා විමුච්චති, විමුත්තස්මිං ‘විමුත්තමි’ ති ඤාණං භොති, ‘බිණ්ණා ජාති, වුසිතං බුභ්මවරියං, කතං කරණියං, නාපරං ඉත්ථත්තායා’ ති පජානාති” ති (ම. නි. 2.205).

සාමිසං වා සුඛන්තිආදිසු සාමිසා සුඛා නාම පස්සවකාමගුණාමිසසන්තිස්සිතා ජ ගෙහසිතසොමනස්සවෙදනා. නිරාමිසා සුඛා නාම ජ නෙක්ඛම්මසිතසොමනස්සවෙදනා. සාමිසා දුක්ඛා නාම ජ ගෙහසිතදොමනස්සවෙදනා. නිරාමිසා දුක්ඛා නාම ජ නෙක්ඛම්මසිතදොමනස්සවෙදනා. සාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ජ ගෙහසිතඋපෙක්ඛාවෙදනා. නිරාමිසා අදුක්ඛමසුඛා නාම ජ නෙක්ඛම්මසිතඋපෙක්ඛාවෙදනා. තාසං විභාගො සක්කපස්සෙහි වුත්තොයෙව.

ඉති අජ්ඣත්තං වාති එවං සුඛවෙදනාදිපරිගණිතෙන අත්තනො වා වෙදනාසු, පරස්ස වා වෙදනාසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස වෙදනාසු වෙදනානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සි වාති එත්ථ පන අවිජ්ජාසමුදයා වෙදනාසමුදයොතිආදිහි පස්සවති පස්සවති ආකාරෙහි වෙදනානං සමුදයස්ස වයස්සව පස්සන්තො “සමුදයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරති, වයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරති, කාලෙන සමුදයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු, කාලෙන වයධම්මානුපස්සි වා වෙදනාසු විහරති” ති වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං කායානුපස්සනායං වුත්තනයමෙව. කෙවලස්සෙහි ඉධ වෙදනාපරිගණිතකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා වෙදනාපරිගණිතකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං, සෙසං තාදිසමෙවාති.

වෙදනානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

චිත්තානුපස්සනාවණ්ණනා

381. එවං නවවිධෙන වෙදනානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කපේත්වා ඉදානි සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනං කපේතුං කප්ඤ්ච, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. තත්ථ සරාගන්ති අට්ඨවිධලොභසහගතං. චිත්තරාගන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. ඉදං පන යස්මා සම්මසනං න ධම්මසමොධානං තස්මා ඉධ එකපදෙපි ලොකුත්තරං න ලබ්භති. සෙසානි චත්තාරි අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං න පච්ඡිමපදං භජන්ති. සදොසන්ති දුට්ඨදොමනස්සසහගතං. චිත්තදොසන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සෙසානි දස අකුසලචිත්තානි නෙව පුරිමපදං, න පච්ඡිමපදං භජන්ති. සමොහන්ති විචිකිච්ඡාසහගතඤ්චෙව, උද්ධච්චසහගතඤ්චානි දුට්ඨං. යස්මා පන මොහො සබ්බාකුසලෙසු උප්පජ්ජති, තස්මා සෙසානිපි ඉධ වට්ටන්තියෙව. ඉමස්මිඤ්ඤෙව හි දුකෙ ද්වාදසාකුසලචිත්තානි පරියාදින්නානිති. චිත්තොහන්ති ලොකියකුසලාබ්‍යාකතං. සඬබ්බිත්තන්ති ටීනමිද්ධානුපතිනං. එතඤ්ඤි සඬකුට්ඨචිත්තං නාම. වික්ඛිත්තන්ති උද්ධච්චසහගතං, එතඤ්ඤි පසට්චිත්තං නාම.

මහග්ගකන්ති රූපාරූපාවචරං. අමහග්ගකන්ති කාමාවචරං. සඋත්තරන්ති කාමාවචරං. අනුත්තරන්ති රූපාවචරං. අරූපාවචරඤ්ච. තත්ත්ව සඋත්තරං රූපාවචරං, අනුත්තරං අරූපාවචරමෙව. සමාහිතන්ති යස්ස අප්පනාසමාධි උපචාරසමාධි වා අත්ථි. අසමාහිතන්ති උභයසමාධිවරහිනං. විමුක්තන්ති තදඬගචික්ඛමහනවිමුක්තිහි විමුක්තං. අවිමුක්තන්ති උභයවිමුක්තිවරහිනං. සමුවිෂෙදපටිප්පස්සද්ධිනිස්සරණවිමුක්තිනං පන ඉධ ඔකාසොව නත්ථි.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං සරාගාදිපරිග්ගණෙනෙත යස්මිං යස්මිං ඛණෙ යං යං චිත්තං පචත්තති, තං තං සල්ලක්ඛෙනෙතො අත්තනො වා චිත්තෙ, පරස්ස වා චිත්තෙ, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස චිත්තෙ චිත්තානුපස්සි විහරති. සමුදයවයධම්මානුපස්සිති එත්ථ පන අවිජ්ජාසමුදයා විඤ්ඤාණසමුදයොති එවං පඤ්චග්ගි පඤ්චග්ගි ආකාරෙහි විඤ්ඤාණස්ස සමුදයො ව වයො ව නිහරිතබ්බො. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ චිත්තපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛස්වචන්ති එවං පදයොජනං කත්වා චිත්තපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානානුබ්බං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවානි.

චිත්තානුපස්සනා නිට්ඨිතා.

ධම්මානුපස්සනා නිවරණපබ්බචණ්ණනා

382. එවං සොළසවිධෙන චිත්තානුපස්සනාසතිපට්ඨානං කපේත්වා ඉදානි පඤ්චවිධෙන ධම්මානුපස්සනං කපේතුං කප්ඤ්ච, භික්ඛවෙනිආදිමාහ. අපිච භගවතා කායානුපස්සනාය සුද්ධරූපපරිග්ගහො කට්ඨො, වෙදනාචිත්තානුපස්සනාහි සුද්ධඅරූපපරිග්ගහො. ඉදානි රූපාරූපමිස්සකපරිග්ගහං කපේතුං “කප්ඤ්ච, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ. කායානුපස්සනාය වා රූපක්ඛන්ධපරිග්ගහොව කට්ඨො, වෙදනානුපස්සනාය වෙදනාක්ඛන්ධපරිග්ගහොව, චිත්තානුපස්සනාය විඤ්ඤාණක්ඛන්ධපරිග්ගහොව ඉදානි සඤ්ඤාසඬ්ඛාරක්ඛන්ධපරිග්ගහමිපි කපේතුං “කප්ඤ්ච, භික්ඛවෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ සන්තන්ති අභිණ්භසමුදාවාරවසෙන සංවිජ්ජමානං. අසන්තන්ති අසමුදාවාරවසෙන වා පහීනත්තා වා අසංවිජ්ජමානං. යථා වානි යෙන කාරණෙන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. තඤ්ච පජානාතීති තඤ්ච කාරණං පජානාති. ඉති ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සුභනිමිත්තෙ අයොනියොමනසිකාරොන කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදො හොති. සුභනිමිත්තං නාම සුභමිපි සුභනිමිත්තං, සුභාරම්මණමිපි සුභනිමිත්තං. අයොනියොමනසිකාරො නාම අනුපායමනසිකාරො උප්පට්ඨමනසිකාරො අනිච්චෙ නිච්චන්ති වා, දුක්ඛෙ සුඛන්ති වා, අනත්තති අත්තානි වා, අසුභෙ සුභන්ති වා මනසිකාරො. තං තත්ථ බහුලං පචත්තයතො කාමච්ඡන්දො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සුභනිමිත්තං, තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස උප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස භියොහාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

අසුභනිමිත්තෙ පන යොනියොමනසිකාරොනස්ස පහානං හොති. අසුභනිමිත්තං නාම අසුභමිපි අසුභාරම්මණමිපි. යොනියොමනසිකාරො නාම උපායමනසිකාරො පට්ඨමනසිකාරො අනිච්චෙ අනිච්චන්ති වා, දුක්ඛෙ දුක්ඛන්ති වා, අනත්තති අත්තානි වා, අසුභෙ අසුභන්ති වා මනසිකාරො. තං තත්ථ බහුලං පචත්තයතො කාමච්ඡන්දො පහීයති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථි, භික්ඛවෙ, අසුභනිමිත්තං, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්නස්ස වා කාමච්ඡන්දස්ස පහානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිච ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පහානාය සංචත්තන්ති අසුභනිමිත්තස්ස උග්ගහො, අසුභභාවනානුයොගො, ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථානි. දසවිධඤ්ඤි අසුභනිමිත්තං උග්ගණ්භත්තස්සාපි කාමච්ඡන්දො පහීයති, භාවෙන්තස්සාපි ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතද්වාරස්සාපි චතුත්තං පඤ්චන්තං ආලොපානං ඔකාසෙ සති උදකං පිචිත්වා යාපනසිලතාය හොජනමත්තඤ්ඤනොපි. තෙනෙව වුත්තං –

“චත්තාරො පඤ්ච ආලොපෙ, අභුත්වා උදකං පිචෙ;

අලං ඵාසුචිභාරාය, පභිතත්තස්ස භික්ඛුනො”ති. (පෙරගා. 983);

අසුභකම්මිකනිස්සත්ථෙරසදිසෙ අසුභභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සපි කාමච්ඡන්දො පභියති, ධානනිසජ්ජාදිසු දසඅසුභනිස්සිතසජ්ජායකථාය පභියති, තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා කාමච්ඡන්දස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභිතකාමච්ඡන්දස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

පටිසනිමිත්තෙ අයොනිසොමනසිකාරෙන පන බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදො හොති. තත්ථ පටිසම්පි පටිසනිමිත්තං, පටිසාරම්මණම්පි පටිසනිමිත්තං. අයොනිසොමනසිකාරො සබ්බත්ථ ඵකලක්ඛණොව. තං තස්මිං නිමිත්තෙ බහුලං පවත්තයතො බ්‍යාපාදො උප්පජ්ජති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, පටිසනිමිත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස උප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස භියොහාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

මෙත්තාය පන වෙතොවිමුත්තියා යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පභානං හොති. තත්ථ මෙත්තානි වුත්තෙ අප්පනාපි උපවාරොපි වට්ටති. වෙතොවිමුත්තීති අප්පනාව. යොනිසොමනසිකාරො වුත්තලක්ඛණොව. තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො බ්‍යාපාදො පභියති. තෙනාහ භගවා – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, මෙත්තා වෙතොවිමුත්තී, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස අනුප්පාදාය උප්පන්තස්ස වා බ්‍යාපාදස්ස පභානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පභානාය සංවත්තන්ති මෙත්තානිමිත්තස්ස උග්ගහො මෙත්තාභාවනානුයොගො කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා පටිසඬ්ඛානබහුලතා කල්‍යාණමිත්තතා සජ්ජායකථාති. ඔදිස්සකඅනොදිස්සකදිසාඵරණානඤ්ඤි අඤ්ඤතරවසෙන මෙත්තං උග්ගණ්හන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභියති, ඔධිසොඅනොධිසොඵරණවසෙන මෙත්තං භාවෙන්තස්සාපි. “ත්ථං ඵතස්ස කුද්ධො කිං කරිස්සසි, කිමස්ස සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සසි, නනු ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සසි, පරස්ස කුජ්ඣනං නාම විතච්චිතඬ්ඛාර තත්තඅය සලාකගුථාදීනි ගහෙන්වා පරං පහරිතුකාමතාසදිසං හොති. ඵසොපි තච කුද්ධො කිං කරිස්සති, කිං තෙ සීලාදීනි විනාසෙතුං සක්ඛිස්සති, ඵස අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනො කම්මෙනෙව ගම්ස්සති, අප්පට්ච්ඡිතපහෙණකං විය පටිවාතං ඛිත්තරජොමුට්ඨී විය ව ඵතස්සෙවෙස කොධො මත්ථකෙ පතිස්සති”ති ඵචං අත්තනො ව පරස්ස ව කම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛතොපි, උභයකම්මස්සකතං පච්චවෙක්ඛත්වා පටිසඬ්ඛානෙ ධීතස්සාපි, අස්සගුත්තත්ථෙරසදිසෙ මෙත්තාභාවනාරතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි බ්‍යාපාදො පභියති. ධානනිසජ්ජාදිසු මෙත්තානිස්සිතසජ්ජායකථාය පභියති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා බ්‍යාපාදස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභිතස්ස බ්‍යාපාදස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරෙන ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදො හොති. තන්දී නාම කායාලසියතා. විජම්භිතා නාම කායවිනාමනා. භත්තසම්මදො නාම භත්තමුච්ඡා භත්තපරිලාභො. වෙතසො ලීනත්තං නාම විත්තස්ස ලීනාකාරො. ඉමෙසු අරතිආදිසු අයොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, අරති තන්දී විජම්භිතා භත්තසම්මදො වෙතසො ලීනත්තං, තත්ථ අයොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස භියොහාවාය වෙසුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

ආරම්භධාතුආදිසු පන යොනිසොමනසිකාරෙනස්ස පභානං හොති. ආරම්භධාතු නාම පට්ඨාරම්භවීරියං. නික්කමධාතු නාම කොසජ්ජනො නික්ඛන්තතාය තතො බලවතරං. පරක්කමධාතු නාම පරං පරං ධානං අක්කමනතො තතොපි බලවතරං. ඉමස්මිං තිප්පහෙදෙ වීරියෙ යොනිසොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො ටීනමිද්ධං පභියති. තෙනාහ – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා ටීනමිද්ධස්ස පභානායා”ති (සං. නි. 5.232).

අපිව ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති – අතිභොජනෙ නිමිත්තග්ගාහො, ඉරියාපට්ඨපට්ඨවත්තනා, ආලොකසඤ්ඤාමනසිකාරො, අබ්භොකාසවාසො, කල්‍යාණමිත්තතා, සජ්ජායකථාති. ආහරහත්ථක තත්ත්වට්ඨක අලංසාටක කාකමාසක භුත්තවම්භකභොජනං භුඤ්ජිත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙ නිසින්නස්ස හි සමණධම්මං කරොතො ටීනමිද්ධං මහාහත්ථී විය ඔත්ථරන්තං ආගච්ඡති, චතුසඤ්චආලොපඝකාසං පන ධපෙත්වා පානියං පිට්ඨිත්වා යාපනසීලස්ස භික්ඛුනො තං න හොතිති ඵචං අතිභොජනෙ නිමිත්තං ගණ්හන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභියති. යස්මිං ඉරියාපට්ඨ ටීනමිද්ධං ඔක්කමති, තතො අඤ්ඤං පරිවත්තෙන්තස්සාපි, රත්තිං වන්දාලොකදීපාලොකඋක්කාලොකෙ දිවා සුරියාලොකං මනසිකරොන්තස්සාපි, අබ්භොකාසෙ වසන්තස්සාපි, මහාකස්සපත්ථෙරසදිසෙ පභිතටීනමිද්ධෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි ටීනමිද්ධං පභියති. ධානනිසජ්ජාදිසු ධුතඬ්ගනිස්සිතසජ්ජායකථාය පභියති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා ටීනමිද්ධස්ස පභානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභිතස්ස ටීනමිද්ධස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

වෙනසො අවුපසමෙ අයොනියොමනසිකාරොන උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස උප්පාදො හොති. අවුපසමො නාම අවුපසන්තාකාරො, උද්ධව්වකුක්කුච්චමෙවෙනං අත්ථනො. තත්ථ අයොනියොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො උද්ධව්වකුක්කුච්චං උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, වෙනසො අවුපසමො, තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස භියොහාවාය වෙපුල්ලායා”ති.

සමාධිසඬ්ඛාතෙ පන වෙනසො වුපසමෙ යොනියොමනසිකාරොනස්ස පහානං හොති. තෙනාහ – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, වෙනසො වුපසමො, තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස අනුප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස පහානායා”ති.

අපිව ඡ ධම්මා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා පරිපුච්ඡකතා චිනයෙ පකතඤ්ඤතා වුද්ධසෙවිතා කල්‍යාණමිත්තතා සප්පායකථාති. බාහුස්සව්වෙනපි හි එකං වා ද්වෙ වා තයො වා චත්තාරො වා පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සාපි උද්ධව්වකුක්කුච්චං පභීයති. කප්පියාකප්පියපරිපුච්ඡාබහුලස්සාපි, විනයපඤ්ඤන්තියං විණ්ණවසිභාවතාය පකතඤ්ඤනොපි, වුඩ්ඨෙ මහල්ලකත්ථෙරෙ උපසඬ්කමන්තස්සාපි, උපාලිත්ථෙරසදිසෙ විනයධරෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි උද්ධව්වකුක්කුච්චං පභීයති, ධානනිසප්පාදිසු කප්පියාකප්පියනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා උද්ධව්වකුක්කුච්චස්ස පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීතෙ උද්ධව්වකුක්කුච්චෙ උද්ධව්වස්ස අරහත්තමග්ගෙන , කුක්කුච්චස්ස අනාගාමිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

විචිකිච්ඡායානියෙසු ධම්මෙසු අයොනියොමනසිකාරොන විචිකිච්ඡාය උප්පාදො හොති. විචිකිච්ඡායානියා ධම්මා නාම පුනර්පුනං විචිකිච්ඡාය කාරණත්තා විචිකිච්ඡාව. තත්ථ අයොනියොමනසිකාරං බහුලං පවත්තයතො විචිකිච්ඡා උප්පජ්ජති. තෙනාහ – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, විචිකිච්ඡායානියා ධම්මා, තත්ථ අයොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය උප්පාදාය, උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය භියොහාවාය වෙපුල්ලායා”ති (සං. නි. 5.232).

කුසලාදිධම්මෙසු යොනියොමනසිකාරොන පනස්සා පහානං හොති, තෙනාහ – “අත්ථී, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා සාවජ්ජනාවජ්ජා ධම්මා සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බා ධම්මා භීතපණ්ණා ධම්මා කණ්ණසුක්කසප්පිභාගා ධම්මා. තත්ථ යොනියොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො, අනුප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය අනුප්පාදාය; උප්පන්නාය වා විචිකිච්ඡාය පහානායා”ති.

අපිව ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පහානාය සංවත්තන්ති බහුස්සුතතා, පරිපුච්ඡකතා, චිනයෙ පකතඤ්ඤතා, අධිමොක්ඛබහුලතා, කල්‍යාණමිත්තතා, සප්පායකථාති. බාහුස්සව්වෙනපි හි එකං වා...පෙ.... පඤ්ච වා නිකායෙ පාළිවසෙන ව අත්ථවසෙන ව උග්ගණ්හන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පභීයති, තිණ් රතනානි ආරබ්භ පරිපුච්ඡාබහුලස්සාපි, විනයෙ විණ්ණවසිභාවස්සාපි, තිසු රතනෙසු ඔකප්පනියසද්ධාසඬ්ඛාතඅධිමොක්ඛබහුලස්සාපි, සද්ධාධිමුත්තෙ චක්කලිත්ථෙරසදිසෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවන්තස්සාපි විචිකිච්ඡා පභීයති, ධානනිසප්පාදිසු තිණ්ණං රතනානං ගුණනිස්සිතසප්පායකථායපි පභීයති. තෙන වුත්තං – “ඡ ධම්මා විචිකිච්ඡාය පහානාය සංවත්තන්ති”ති. ඉමෙහි පන ඡහි ධම්මෙහි පභීතාය විචිකිච්ඡාය සොනාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොතිති පජානාති.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං පඤ්චනීවරණපරිග්ගණ්හනෙන අත්තනො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ සුභනිමිත්තඅසුභනිමිත්තාදිසු අයොනියොමනසිකාරයොනියොමනසිකාරවසෙන පඤ්චසු නීවරණෙසු වුත්තායෙව නිහරිතබ්බා. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ නීවරණපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසව්වන්ති එවං යොජනං කත්වා නීවරණපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

නීවරණපබ්බං නිට්ඨිතං.

බන්ධපබ්බවණ්ණනා

383. එවං පඤ්චනීවරණවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ පඤ්චසු උපාදානක්ඛන්ධෙසුති උපාදානස්ස බන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා, උපාදානස්ස පච්චයභූතා ධම්මපුඤ්ජා ධම්මරාසයොනි අත්ථො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො. විත්ථාරතො පන බන්ධකථා විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තා.

ඉති රූපන්ති ඉදං රූපං, එත්තකං රූපං, න ඉතො පරං රූපං අත්ථීති සභාවතො රූපං පජානාති. වෙදනාදිසුපි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරෙන පන රූපාදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ බන්ධකථායමෙව වුත්තාති. ඉති රූපස්ස සමුදයොනි එවං අවිජ්ජාසමුදයාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස සමුදයො. ඉති රූපස්ස අත්ථභිගමොනි එවං.

අවිජ්ජානිරොධාදිවසෙන පඤ්චභාකාරෙහි රූපස්ස අත්ථංගිගමො. වෙදනාදිසුචි එසෙව නයො. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ උදයබ්බයඤාණකථාය චුත්තො.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති එවං පඤ්චක්ඛන්ධපරිග්ගණෙනෙත අත්තනො වා ධම්මෙසු, පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො”තිආදීනං පඤ්චසු ඛන්ධෙසු චුත්තානං පඤ්ඤාසාය ලක්ඛණානං වසෙන නීහරිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්චි ඉධ ඛන්ධපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසම්චන්ති එවං යොජනං කත්වා ඛන්ධපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

ඛන්ධපබ්බං නිට්ඨිතං.

ආයතනපබ්බවණ්ණනා

384. එවං පඤ්චක්ඛන්ධවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි ආයතනවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඡසු අජ්ඣන්තිකබාහිරෙසු ආයතනෙසුති වක්ඛු සොතං සානං ජීවිභා කායො මනොති ඉමෙසු ඡසු අජ්ඣන්තිකෙසු, රූපං සද්දො ගන්ධො රසො ථොට්ඨබ්බො ධම්මොති ඉමෙසු ඡසු බාහිරෙසු. වක්ඛුඤ්ච පජානාතීති වක්ඛුපසාදං යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. රූපෙ ව පජානාතීති බහිද්ධා වතුසමුට්ඨානිකරූපඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති. යඤ්ච තද්වහයං පටිච්ච උප්පජ්ජති සංයොජනන්ති යඤ්ච තං වක්ඛුං වෙව රූපෙ වාති උභයං පටිච්ච. කාමරාගසංයොජනං පටිස, මාන, දිට්ඨි, විචිකිච්ඡා, සීලබ්බතපරාමාස, භවරාග, ඉස්සා, මච්ඡරිය, අවිජ්ජාසංයොජනන්ති දසවිධං සංයොජනං උප්පජ්ජති, තඤ්ච යාථාවසරසලක්ඛණවසෙන පජානාති.

කථං පනෙතං උප්පජ්ජතිති? වක්ඛුද්වාලෙ තාව ආපාඨගතං ඉට්ඨාරම්මණං කාමස්සාදවසෙන අස්සාදයතො අභිනන්දතො කාමරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. අනිට්ඨාරම්මණෙ කුජ්ඣකො පටිසසංයොජනං උප්පජ්ජති. “යපෙත්වා මං කො අඤ්ඤො එතං ආරම්මණං විභාවෙතුං සමත්ථො අත්ථී”ති මඤ්ඤතො මානසංයොජනං උප්පජ්ජති. එතං රූපාරම්මණං නිච්චං ධුවන්ති ගණිතො දිට්ඨිසංයොජනං උප්පජ්ජති. “එතං රූපාරම්මණං සත්තො නු ඛො, සත්තස්ස නු ඛො”ති විචිකිච්ඡතො විචිකිච්ඡාසංයොජනං උප්පජ්ජති. “සම්පත්තිභවෙ වත නො ඉදං සුලභං ජාත”න්ති භවං පත්ථෙත්තස්ස භවරාගසංයොජනං උප්පජ්ජති. “ආයතිම්පි එවරූපං සීලබ්බතං සමාදිගිත්වා සක්කා ලද්ධු”න්ති සීලබ්බතං සමාදියත්තස්ස සීලබ්බතපරාමාසසංයොජනං උප්පජ්ජති. “අහො වත තං රූපාරම්මණං අඤ්ඤෙත ලභෙය්‍ය”න්ති උසුයතො ඉස්සාසංයොජනං උප්පජ්ජති. අත්තනා ලද්ධං රූපාරම්මණං අඤ්ඤස්ස මච්ඡරායතො මච්ඡරියසංයොජනං උප්පජ්ජති. සබ්බෙහෙව සහජාතඅඤ්ඤාණවසෙන අවිජ්ජාසංයොජනං උප්පජ්ජති.

යථා ව අනුප්පන්නස්සාති යෙන කාරණෙන අසමුදාවාරවසෙන අනුප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස උප්පාදො හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ව උප්පන්නස්සාති අප්පහිනට්ඨෙන පන සමුදාවාරවසෙන වා උප්පන්නස්ස තස්ස දසවිධස්සාපි සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන පහානං හොති, තඤ්ච කාරණං පජානාති. යථා ව පහිනස්සාති තද්ධිගවික්ඛම්භනප්පහානවසෙන පහිනස්සාපි තස්ස දසවිධස්ස සංයොජනස්ස යෙන කාරණෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති, තඤ්ච පජානාති. කෙන කාරණෙන පනස්ස ආයතිං අනුප්පාදො හොති? දිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසීලබ්බතපරාමාසඉස්සාමච්ඡරියභෙදස්ස තාව පඤ්චවිධස්ස සංයොජනස්ස සොතාපත්තිමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති. කාමරාගපටිසසංයොජනද්වයස්ස ඔලාරිකස්ස සකදාගාමීමග්ගෙන, අණුසහගතස්ස අනාගාමීමග්ගෙන, මානභවරාගාච්ජාසංයොජනත්තයස්ස අරහත්තමග්ගෙන ආයතිං අනුප්පාදො හොති. සොතඤ්ච පජානාති සද්දෙ වාතිආදිසුචි එසෙව නයො. අපිචෙත්ථ ආයතනකථා විත්ථාරතො විසුද්ධිමග්ගෙ ආයතනනිද්දෙසෙ චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

ඉති අජ්ඣන්තං වාති එවං අජ්ඣන්තිකායතනපරිග්ගණෙනෙත අත්තනො වා ධම්මෙසු බාහිරායතනපරිග්ගණෙනෙත පරස්ස වා ධම්මෙසු, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ “අවිජ්ජාසමුදයා වක්ඛුසමුදයො”ති රූපායතනස්ස රූපක්ඛන්ධෙ, අරූපායතනෙසු මනායතනස්ස විඤ්ඤාණක්ඛන්ධෙ, ධම්මායතනස්ස සෙසක්ඛන්ධෙසු චුත්තනයෙන නීහරිතබ්බා. ලොකුත්තරධම්මා න ගහෙතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්චි ඉධ ආයතනපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසම්චන්ති එවං යොජනං කත්වා ආයතනපරිග්ගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානාමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවාති.

ආයතනපබ්බං නිට්ඨිතං.

බොජ්ඣංගපබ්බවණ්ණනා

385. එවං ඡ අජ්ඣන්තිකබාහිරායතනවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි බොජ්ඣංගවසෙන විහජිතුං පුන වපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ බොජ්ඣංගවසෙන චුජ්ඣකකසත්තස්ස අඬිගෙසු. සත්තන්ති පටිලාභවසෙන සංවිජ්ජමානං. සතිසම්බොජ්ඣංගන්ති සතිසම්බාතං සම්බොජ්ඣංගං. එත්ථ හි සම්බුජ්ඣති ආරද්ධවිපස්සකතො පට්ඨාය

යොගාවචරොති සම්බොධි. යාය වා සො සතිආදිකාය සත්තධම්මසාමග්ගියා සම්බුද්ධකම්බු කිලෙසනිද්දාතො උට්ඨාති, සච්චාති වා පටිච්ඡිකම්බු, සා ධම්මසාමග්ගී සම්බොධි. තස්ස සම්බොධිස්ස, තස්සා වා සම්බොධියා අභිගන්ති සම්බොද්ධිකම්බු. තෙන චුත්තං – “සතිසම්බන්ධං සම්බොද්ධිකම්බු”න්ති. සෙසසම්බොද්ධිකම්බුපි ඉමිනාව නයෙන වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

අසන්නන්ති අප්පට්ඨාභවසෙන අවිජ්ජමානං. යථා ච අනුපන්නස්සාතිආදීසු පන සතිසම්බොද්ධිකම්බුස්ස තාව “අත්ථි, භික්ඛවෙ, සතිසම්බොද්ධිකම්බුට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොද්ධිකම්බුස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා සතිසම්බොද්ධිකම්බුස්ස භියොභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති (සං. නි. 5.232) එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සතියෙව සතිසම්බොද්ධිකම්බුට්ඨානියා ධම්මා. යොනිසොමනසිකාරො චුත්තලක්ඛණොයෙව. තං තත්ථ බහුලං පවත්තයතො සතිසම්බොද්ධිගො උප්පජ්ජති.

අපිච වත්තාරො ධම්මා සතිසම්බොද්ධිකම්බුස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති සතිසම්පජ්ඣස්සං මුට්ඨස්සතිපුග්ගලපරිවජ්ජනතා උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති. අභික්කන්තාදීසු හි සත්තසු යානෙසු සතිසම්පජ්ඣස්සෙත, භත්තනික්ඛිත්තකාකසදිසෙ මුට්ඨස්සතිපුග්ගලෙ පරිවජ්ජනෙන, තිස්සදත්තත්ථෙරඅභයත්ථෙරසදිසෙ උපට්ඨිතස්සතිපුග්ගලෙ සෙවනෙන, යානනිසජ්ජාදීසු සතිසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොඤ්ඤාපභිභාරවිත්තතාය ච සතිසම්බොද්ධිකම්බුගො උප්පජ්ජති. එවං චතුර්ති කාරණෙහි උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතිති පජානාති.

ධම්මවිචයසම්බොද්ධිකම්බුස්ස පන “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කුසලාකුසලා ධම්මා...පෙ.... කණ්හසුක්කසප්පට්ඨාගා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා ධම්මවිචයසම්බොද්ධිකම්බුස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා ධම්මවිචයසම්බොද්ධිකම්බුස්ස භියොභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති.

අපිච සත්ත ධම්මා ධම්මවිචයසම්බොද්ධිකම්බුස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති පරිපුරිෂ්කතා වත්ථුච්චිසද්ධිරියා ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්ඨාදනා දුප්පජ්ඣපුග්ගලපරිවජ්ජනා පජ්ඣවත්තපුග්ගලසෙවනා ගම්භීරඤ්ඤාභවරියපච්චවෙක්ඛණා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ පරිපුරිෂ්කතාති ඛන්ධාකුඤ්ඤාභවරියබලබොද්ධිකම්බුග්ගධිගකුඤ්ඤාභවරියපච්චවෙක්ඛණා අත්ථසන්නිස්සිතපරිපුරිෂ්කලතා. වත්ථුච්චිසද්ධිරියාති අප්පකම්බුතිකබාහිරානං වත්ථුනං විසද්ධාචකරණං. යදා භිස්ස කෙසනබලොමාති දිසාති හොන්ති, සරිරං වා උස්සන්නදොසස්සෙවෙව සෙදමලමක්ඛිතස්සෙව, තදා අප්පකම්බුතිකං වත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. යදා පන විචරං ජිණ්ණං කිලිට්ඨං දුග්ගන්ධං හොති, සෙනාසනං වා උක්ඛාපං, තදා බාහිරවත්ථු අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං. තස්මා කෙසාදිජෙදාපනෙන උද්ධංචිරෙවනඅධොචිරෙවනාදීහි සරිරසල්ලහුකභාවකරණෙන උච්ඡාදනනාපනෙන ච අප්පකම්බුතිකවත්ථු විසදං කාතබ්බං. සුචිකම්මධොවනරජනපරිභණ්ඩකරණාදීහි බාහිරවත්ථු විසදං කාතබ්බං. එතස්මික්ඛති අප්පකම්බුතිකබාහිරෙ වත්ථුමිති අවිසදෙ උප්පන්නෙසු විත්තවෙතසිකෙසු ඤාණමිපි අවිසදං හොති අපරිසුද්ධං අපරිසුද්ධාති දීපකපල්ලවට්ටිතෙලාති නිස්සාය උප්පන්නදීපසිඛාය ඔභාසො විය. විසදෙ පන අප්පකම්බුතිකබාහිරෙ වත්ථුමිති උප්පන්නෙසු විත්තවෙතසිකෙසු ඤාණමිපි විසදං හොති පරිසුද්ධාති දීපකපල්ලවට්ටිතෙලාති නිස්සාය උප්පන්නදීපසිඛාය ඔභාසො විය. තෙන චුත්තං “වත්ථුච්චිසද්ධිරියා ධම්මවිචයසම්බොද්ධිකම්බුස්ස උප්පාදාය සංවත්තති”ති.

ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්ඨාදනා නාම සද්ධාදීනං ඉන්ද්‍රියානං සමභාවකරණං. සවෙ භිස්ස සද්ධිත්තියං බලවං හොති, ඉතරාති මන්දාති, තතො විරිසිත්තියං පග්ගහතිච්චං, සතිත්තියං උපට්ඨානකිච්චං, සමාධිත්තියං අවික්ඛෙපකිච්චං, පජ්ඣන්ද්‍රියං දස්සනකිච්චං කාතුං න සක්කොති. තස්මා තං ධම්මසභාවපච්චවෙක්ඛණෙන වා, යථා වා මනසිකරොතො බලවං ජානං, තථා අමනසිකරෙන භාපෙනබ්බං. වක්කලිත්ථෙරවත්ථු වෙන්ථ නිදස්සනං. සවෙ පන විරිසිත්තියං බලවං හොති, අථ සද්ධිත්තියං අධිමොක්ඛකිච්චං කාතුං න සක්කොති, න ඉතරාති ඉතරකිච්චහෙදං. තස්මා තං පස්සද්ධාදිභාවනාය භාපෙනබ්බං. තත්තාපි සොණත්ථෙරස්ස වත්ථු දස්සෙනබ්බං. එවං සෙසෙසුපි එකස්ස බලවහාවෙ සති ඉතරෙසං අත්තතො කිච්චෙසු අසමත්ථතා වෙදිතබ්බා.

විසෙසතො පනෙත්ථ සද්ධාපජ්ඣානං සමාධිවිරියානස්සෙව සමතං පසංසන්ති. බලවසද්ධො හි මන්දපජ්ඣානො මුට්ඨපසන්නො හොති, අවත්ථුස්මිං පසිද්ධති. බලවපජ්ඣානො මන්දසද්ධො කෙරාට්ඨකපක්ඛං භජති, භෙසජ්ජසමුට්ඨිතො විය රොගො අතෙකිච්ඡො හොති. විත්තුප්පාදමත්තෙනෙව කුසලං හොතිති අතිධාවිත්ථා දානාදීනි අකරොන්තො නිරයෙ උප්පජ්ජති. උභින්නං සමතාය වත්ථුස්මිංයෙව පසිද්ධති. බලවසමාධිං පන මන්දවිරියං සමාධිස්ස කොසජ්ජපක්ඛන්තා කොසජ්ජං අභිභවති. බලවවිරියං මන්දසමාධිං විරියස්ස උද්ධච්චපක්ඛන්තා උද්ධච්චං අභිභවති. සමාධි පන විරියෙන සංයොජිතො කොසජ්ජෙ පතිතුං න ලභති, විරියං සමාධිනා සංයොජිතං උද්ධච්චෙ පතිතුං න ලභති. තස්මා තදුභයං සමං කාතබ්බං. උභයසමතාය හි අප්පනා හොති.

අපිච සමාධිකම්මිකස්ස බලවතීපි සද්ධා වට්ටති. එවං සද්දහන්තො ඔකප්පෙන්තො අප්පනං පාපුණ්ණස්සති. සමාධිපජ්ඣානො පන සමාධිකම්මිකස්ස එකග්ගතා බලවතී වට්ටති. එවස්සෙව සො අප්පනං පාපුණාති. විපස්සනාකම්මිකස්ස පජ්ඣානො බලවතී වට්ටති. එවස්සෙව සො ලක්ඛණපට්ටෙධං පාපුණාති. උභින්නං පන සමතායපි

අප්පනා හොතියෙව. සති පන සබ්බත්ථ බලවතී වට්ටති. සති හි චිත්තං උද්ධච්චපක්ඛිකානං සද්ධාවිරියපඤ්ඤානං වසෙන උද්ධච්චපානතො, කොසප්පපක්ඛිකෙන ව සමාධිනා කොසප්පපානතො රක්ඛති. තස්මා සා ලොභද්වූපනං විය සබ්බබ්බාඤ්ජනෙසු, සබ්බකම්මිකඅමච්චො විය ව, සබ්බරාජකිච්චෙසු සබ්බත්ථ ඉච්ඡිතබ්බා. තෙනාහ – “සති ව පන සබ්බත්ථිකා චුත්තා භගවතා, කිං කාරණා? චිත්තඤ්ඤි සතිපට්ඨසරණං, ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා ව සති, න චිතා සතියා චිත්තස්ස පග්ගහනිග්ගහො හොති” ති. දුප්පඤ්ඤපුග්ගලපරිවජ්ජනා නාම බන්ධාදිභෙදෙ අනොගාල්භපඤ්ඤානං දුම්මෙධපුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. පඤ්ඤවන්තපුග්ගලසෙවනා නාම සමපඤ්ඤාසලක්ඛණපරිග්ගාහිකාය උදයබ්බයපඤ්ඤාය සමන්තාගතපුග්ගලසෙවනා. ගම්භීරඤ්ඤාණවරියපච්චවෙක්ඛණා නාම ගම්භීරෙසු බන්ධාදීසු පවත්තාය ගම්භීරපඤ්ඤාය පභෙදපච්චවෙක්ඛණා. තදධිමුත්තතා නාම යානනිසප්පාදීසු ධම්මවිවයසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනත්ථං නින්තපොණපබ්බාරචිත්තතා. එවං උප්පන්නස්ස පන්නස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතිති පජානාති.

වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස “අත්ථි, හික්ඛවෙ, ආරම්භධාතු නික්කමධාතු පරක්කමධාතු, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාභාරො අනුප්පන්නස්ස වා වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස හියොයාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති” ති එවං උප්පාදො හොති.

අපිව එකාදස ධම්මා වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති අපායභයපච්චවෙක්ඛණතා ආනිසංසදස්සාවිතා ගමනවීථිපච්චවෙක්ඛණතා පිණ්ඩපාතාපවායනතා දායප්පමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා සබ්බග්ගවාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණතා කුසිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා ආරද්ධවීරියපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතා.

තත්ථ නිරයෙසු පඤ්චවිධබන්ධනකම්මකාරණතො පට්ඨාය මහාදුක්ඛානුභවනකාලෙපි, තිරච්ඡානයොනියං ජාලබ්පනකුමුතාදීහි ගහිතකාලෙපි, පාජනකණ්ටකාදිප්පභාරතුන්තස්ස සකට්ඨහනාදිකාලෙපි, පෙත්තිවිසයෙ අනෙකානිපි වස්සසහස්සානි එකං බුද්ධන්තරම්පි බුද්ධිපාසාහි ආතුරිභූතකාලෙපි, කාලකඤ්චිකඅසුරෙසු සට්ඨිහත්ථඅසිතිහත්ථප්පමාණෙන අට්ඨිවම්මමත්තෙනෙව අත්තභාවෙන වාතාතපාදිදුක්ඛානුභවනකාලෙපි න සක්කා වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගං උප්පාදෙතුං, අයමෙව තෙ හික්ඛු කාලො වීරියකරණායාති එවං අපායභයං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි වීරියසම්බොජ්ඣකඛිගො උප්පජ්ජති.

න සක්කා කුසිතෙන නවලොකුත්තරධම්මං උද්ධුං, ආරද්ධවීරියෙනෙව සක්කා අයමානිසංයො වීරියස්සාති එවං ආනිසංසදස්සාවිතොපි උප්පජ්ජති. සබ්බබුද්ධපච්චෙකබුද්ධමහාසාවකෙහි තෙ ගතමග්ගො ගන්තබ්බො, සො ව න සක්කා කුසිතෙන ගන්තුන්ති එවං ගමනවීථි පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති. යෙ තං පිණ්ඩපාතාදීහි උපට්ඨහන්ති, ඉමෙ තෙ මනුස්සා නෙව ඤාතකා, න දාසකම්මකරා, නාපි තං නිස්සාය ජීවිස්සාමාති තෙ පණිනානි විචරාදීනි දෙන්ති. අප්ඨ බො අත්තතො කාරානං මහප්පලතං පච්චාසිසමානා දෙන්ති. සත්ථාරාපි “අයං ඉමෙ පච්චයෙ පරිභුඤ්ජිත්වා කායදළ්ඨිබහුලො සුඛං විහරිස්සති” ති න එවං සම්පස්සනා තුය්හං පච්චයා අනුඤ්ඤාතා. අප්ඨ බො “අයං ඉමෙ පරිභුඤ්ජමානො සමණධම්මං කත්වා වට්ටදුක්ඛතො මුච්චිස්සති” ති තෙ පච්චයා අනුඤ්ඤාතා, සො දානි ත්වං කුසිතො විහරන්තො න තං පිණ්ඩං අපවායිස්සති. ආරද්ධවීරියස්සෙව හි පිණ්ඩපාතාපවායනං නාම හොතිති එවං පිණ්ඩපාතාපවායනං පච්චවෙක්ඛන්තස්සාපි උප්පජ්ජති අයාමිත්තත්ථෙරස්ස විය.

ථෙරො කිර කස්සකලෙණෙ නාම පට්ඨසති. තස්ස ව ගොවරගාමෙ එකා මහාඋපාසිකා ථෙරං පුත්තං කත්වා පට්ඨග්ගති. සා එකදිවසං අරඤ්ඤං ගච්ඡන්ති ධිතරං ආහ – “අම්ම, අසුකස්මිං යානෙ පුරාණතණ්ඩුලා, අසුකස්මිං සප්පි, අසුකස්මිං බිරං, අසුකස්මිං ථාණිතං, තව භාතිකස්ස අයාමිත්තස්ස ආගතකාලෙ හත්තං පචිත්වා බිරසප්පිථාණිතෙහි සද්ධිං දෙහි, ත්වඤ්ච භුඤ්ජෙය්සාසි. අහං පන හියො පක්කපාරිවාසිකහත්තං කඤ්ජියෙන භුත්තාමිහි” ති. දිවා කිං භුඤ්ජිස්සසි අම්මා,ති? සාකපණ්ණං පක්ඛිපිත්වා කණතණ්ඩුලෙහි අම්බිලයාගුං පචිත්වා යපෙහි අම්මා,ති.

ථෙරො විවරං පාරුපිත්වා පත්තං නිහරන්තොව තං සද්දං සුත්වා අත්තානං ඔවදි “මහාඋපාසිකා කිර කඤ්ජියෙන පාරිවාසිකහත්තං භුඤ්ජි, දිවාපි කණපණ්ණම්බිලයාගුං භුඤ්ජිස්සති, තුය්හං අත්ථාය පන පුරාණතණ්ඩුලාදීනි ආචික්ඛති, තං නිස්සාය බො පනෙසා නෙව බෙත්තං න වත්ථුං න හත්තං න වත්ථං පච්චාසිසති, තිස්සො පන සම්පත්තියො පත්ථයමානා දෙති, ත්වං එතිස්සා තා සම්පත්තියො දාතුං සක්ඛිස්සසි, න සක්ඛිස්සසිති, අයං බො පන පිණ්ඩපාතො තයා සරාගෙන සදොසෙන සමොහෙන න සක්කා ගණ්හිතු” තිති පත්තං ට්ඨිකාය පක්ඛිපිත්වා ගණ්ඨිකං මුඤ්චිත්වා නිවත්තිත්වා කස්සකලෙණමෙව ගන්ත්වා පත්තං හෙට්ඨාමඤ්චෙ විවරං විවරංසෙ යපෙත්වා “අරහත්තං අපාපුණිත්වා න නික්ඛම්ස්සාමි” ති වීරියං අධිට්ඨහිත්වා නිසීදි. දීසරත්තං අප්පමත්තො හුත්වා නිවුත්ථහික්ඛු විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා පුරෙහත්තමෙව අරහත්තං පත්වා විකසමානම්ච පදුමං මහාබ්ණාසවො සිතං කරොන්තොව නිසීදි. ලෙණද්වාරෙ රුක්ඛම්හි අධිවත්වා දෙවතා –

“නමො තෙ පුරිසාපඤ්ඤ, නමො තෙ පුරිසුත්තම;
යස්ස තෙ ආසවා බිණා, දක්ඛිණෙය්සාසි මාරිසා” ති. –

උදාහරණයක් ලෙස උදාහරණයක් ලෙස “හත්තෙ, පිණ්ඩය පට්ටියානං කුම්භාදිසානං අරහත්තානං භික්ඛං දත්වා මහල්ලකිත්ථියො දුක්ඛා මුච්චිස්සන්ති” නි ආහ. ථෙරො උට්ඨන්තිවා ද්වාරං විවරිත්වා කාලං ඔලොකෙන්තො “පාතොයෙවා” නි ඤාත්වා පත්තව්වරමාදාය ගාමං පාවිසි.

දාරිකාපි හත්තං සම්පාදෙන්වා “ඉදානි මෙ භාතා ආගමිස්සති, ඉදානි ආගමිස්සති” නි ද්වාරං ඔලොකයමානා නිසිදි. සා ථෙරෙ සරද්වාරං සම්පත්තෙ පත්තං ගහෙන්වා සප්පිචාණිකයොජිතස්ස ධීරපිණ්ඩපාතස්ස පුරෙත්වා හත්ථෙ යපෙසි. ථෙරො “සුඛං හොතු” නි අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සාපි තං ඔලොකයමානා අට්ඨාසි. ථෙරස්ස හි තදා අනිවිය පරිසුද්ධො ජව්වණ්ණො අහොසි, විජ්ජසන්නානි ඉන්ද්‍රියානි, මුඛං ඛන්ධනා පචුත්තතාලපක්කං විය අනිවිය විරොචිත්ථ.

මහාඋපාසිකා අරඤ්ඤා ආගන්ත්වා “කිං, අම්ම, භානිකො තෙ ආගතො” නි පුච්ඡි. සා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. උපාසිකා “අප්ප මම පුත්තස්ස පබ්බජිතකිව්වං මත්ථකං පත්ත” නි ඤාත්වා “අභිරමති තෙ, අම්ම, භාතා බුද්ධසාසනෙ, න උක්කණ්ඨති” නි ආහ.

මහත්තං බො පනෙතං සත්ථුදායජ්ජං යදිදං සත්ත අරියධනානි නාම, තං න සක්කා කුසිතෙන ගහෙතුං. යථා හි විජ්ජපිපන්නං පුත්තං මාතාපිතරො “අයං අම්මාකං අපුත්තො” නි පරිබාහිරං කරොන්ති, සො තෙසං අව්වයෙන දායජ්ජං න ලහති, එවං කුසිතොපි ඉදං අරියධනදායජ්ජං න ලහති, ආරද්ධවිරියොව ලහතිති දායජ්ජමහත්තං පව්වචෙක්ඛන්තොපි උජ්ජජ්ජති.

මහා බො පන තෙ සත්ථා, සත්ථුනො හි තෙ මාතුකුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිගණ්හනකාලෙපි අභිනික්ඛමනෙපි අභිසම්බොධියම්පි ධම්මචක්කප්පවත්තනයමකපාටිභාරියදෙවොරොහනආයුසඛිධාරවොස්සජ්ජනෙසුපි පරිනිබ්බානකාලෙපි දසසහස්සිලොකධාතු අකම්පිත්ථ, යුත්තං තු තෙ එවරුපස්ස සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා කුසිතෙන හවිතුන්ති එවං සත්ථුමහත්තං පව්වචෙක්ඛන්තොපි උජ්ජජ්ජති.

ජාතියාපි ත්ථං ඉදානි න ලාමකජාතිකො, අසම්භින්නාය මහාසම්මතපච්ඡේයා ආගතඋක්කාකරාජවංසෙ ජාතොසි, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ව මහාමායාදෙවියා ව නත්තා, රාහුලහද්දස්ස කනිට්ඨො, තයා නාම එවරුපෙන ජිනපුත්තෙන හුත්වා න යුත්තං කුසිතෙන විහරිතුන්ති එවං ජාතිමහත්තං පව්වචෙක්ඛන්තොපි උජ්ජජ්ජති.

සාරිපුත්තමහාමොග්ගල්ලානා වෙව අසීති ව මහාසාවකා විරියෙනෙව ලොකුත්තරධම්මං පටිච්ඡක්ඛිංසු, ත්ථං එතෙසං සබ්බමචාරිනං මග්ගං පටිපජ්ජසි, න පටිපජ්ජසිති එවං සබ්බමචාරිමහත්තං පව්වචෙක්ඛන්තොපි උජ්ජජ්ජති.

කුච්ඡිං පුරෙත්වා ධීරඅජගරසදියෙ විස්සට්ඨකායිකචෙතසිකවිරියෙ කුසිතපුග්ගලෙ පරිච්ජ්ජන්තස්සාපි ආරද්ධවිරියෙ පහිත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි යානනිසජ්ජාදියු විරියුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති. එවං උජ්ජන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතිති පජානාති.

පිතිසම්බොජ්ඣකුච්ඡස්ස “අත්ථි, භික්ඛවෙ, පිතිසම්බොජ්ඣකුච්ඡගට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා පිතිසම්බොජ්ඣකුච්ඡස්ස උප්පාදාය, උප්පන්තස්ස වා පිතිසම්බොජ්ඣකුච්ඡස්ස භියොහාවාය වෙපුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති” නි එවං උප්පාදො හොති . තත්ථ පිතියෙව පිතිසම්බොජ්ඣකුච්ඡගට්ඨානියා ධම්මා නාම. තස්සා උප්පාදකමනසිකාරො යොනිසොමනසිකාරො නාම.

අපිව එකාදස ධම්මා පිතිසම්බොජ්ඣකුච්ඡස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති බුද්ධානුස්සති, ධම්ම, සඬ්ඝ , සීල, වාග, දෙවතානුස්සති උපසමානුස්සති ලුඛපුග්ගලපරිච්ජ්ජනතා සිනිද්ධපුග්ගලසෙවනතා පසාදනීයසුත්තන්තපව්වචෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති. බුද්ධගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි හි යාව උපචාරා සකලසරීරං ඵරමානො පිතිසම්බොජ්ඣකුච්ඡො උජ්ජජ්ජති, ධම්මසඬ්ඝගුණෙ අනුස්සරන්තස්සාපි, දීඝරත්තං අඛණ්ඩං කත්වා රක්ඛිතං වතුපාරිසුද්ධිසීලං පව්වචෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි දසසීලං පඤ්චසීලං පඤ්චචෙක්ඛන්තස්සාපි, දුබ්භික්ඛහයාදියු පණ්ණාසනං සබ්බමචාරිනං දත්වා “එවං නාම අදම්මා” නි වාගං පව්වචෙක්ඛන්තස්සාපි, ගිහිනොපි එවරුපෙ කාලෙ සීලවත්තානං දින්නදානං පව්වචෙක්ඛන්තස්සාපි, යෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතා දෙවතා දෙවත්තං පත්තා, තථාරූපානං ගුණානං අත්තති අත්ථිතං පව්වචෙක්ඛන්තස්සාපි, සමාපත්තියා වික්ඛම්භිතා කිලෙසා සට්ඨිපි සත්තතිපි වස්සානි න සමුදාවරන්තිති පව්වචෙක්ඛන්තස්සාපි, චෙතියදස්සනබොධිදස්සනථෙරදස්සනෙසු අසක්කව්වකිරියාය සංසුචිතලුඛතාවෙ බුද්ධාදියු පසාදසිනෙහාභාවෙන ගුණපිට්ඨෙ රජසදියෙ ලුඛපුග්ගලෙ පරිච්ජ්ජන්තස්සාපි, බුද්ධාදියු පසාදබහුලෙ මුදුචිත්තෙ සිනිද්ධපුග්ගලෙ සෙවන්තස්සාපි, රතනත්තයගුණපරිදිපකෙ පසාදනීයසුත්තන්තෙ පව්වචෙක්ඛන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදියු පිතිඋප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උජ්ජජ්ජති. එවං උජ්ජන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතිති පජානාති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකුච්ඡස්ස “අත්ථි, භික්ඛවෙ, කායපස්සද්ධි චිත්තපස්සද්ධි, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලීකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්තස්ස වා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකුච්ඡස්ස උප්පාදාය,

උප්පන්නස්ස වා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොසාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති.

අපිව සත්ත ධම්මා පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති පණිතභොජනසෙවනතා උතුසුබසෙවනතා ඉරියාපට්ඨසෙවනතා මජ්ඣන්තපයොගතා සාරද්ධකායපුග්ගලපරිවජ්ජනතා පස්සද්ධකායපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති. පණිතඤ්ඤි සිනිද්ධං සප්පායභොජනං භුක්ඤ්ජන්තස්සාපි, සීතුණ්භෙසු ව උතුසු යානාදීසු ව ඉරියාපට්ඨ සප්පායඋතුඤ්ඤ ව ඉරියාපට්ඨස්ථ සෙවන්තස්සාපි පස්සද්ධි උප්පජ්ජති. යො පන මහාපුරිසජාතිකො සබ්බඋතුඉරියාපට්ඨකමො හොති, න තං සන්ධායෙනං වුත්තං. යස්ස සභාගවිසභාගතා අත්ථී, තස්සෙව විසභාගෙ උතුඉරියාපට්ඨ වජ්ජෙත්වා සභාගෙ සෙවන්තස්ස උප්පජ්ජති. මජ්ඣන්තපයොගො වුවචති අත්තනො ව පරස්ස ව කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණා. ඉමිනා මජ්ඣන්තපයොගෙන උප්පජ්ජති. යො ලෙඩ්ඛුද්දණ්ඩාදීහි පරං විභෙයයමානො විචරති, එවරුපං සාරද්ධකායං පුග්ගලං පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සංයතපාදපාණිං පස්සද්ධකායං පුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසප්පාදීසු පස්සද්ධිඋප්පාදනත්ථාය නින්තපොණපබ්භාරචිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතීති පජානාති.

සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස “අත්ථී, භික්ඛවෙ, සමට්ඨිමිත්තං අබ්බාග්ගනිමිත්තං, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො, අනුප්පන්නස්ස වා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොසාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ සමට්ඨා ව සමට්ඨිමිත්තං අවික්ඛෙපට්ඨෙයන ව අබ්බාග්ගනිමිත්තන්ති.

අපිව එකාදස ධම්මා සමාධිසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති වත්ථුච්ඡෙදකිරියතා ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්ඨපාදනතා නිමිත්තකුසලතා සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතා සමයෙ චිත්තස්ස නිග්ගණ්හනතා සමයෙ සම්පහංසනතා සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සමාහිතපුග්ගලසෙවනතා කුමානවිමොක්ඛපච්චවෙක්ඛණතා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ වත්ථුච්ඡෙදකිරියතා ව ඉන්ද්‍රියසමත්තපට්ඨපාදනතා ව වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බා.

නිමිත්තකුසලතා නාම කසිණනිමිත්තස්ස උග්ගහණකුසලතා. සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතාති යස්මිං සමයෙ අතිසිලීලවිරියතාදීහි ලීනං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ ධම්මවිචයවිරියපීතිසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස පග්ගණ්හනං. සමයෙ චිත්තස්ස පග්ගණ්හනතාති යස්මිං සමයෙ ආරද්ධවිරියතාදීහි උද්ධතං චිත්තං හොති, තස්මිං සමයෙ පස්සද්ධිසමාධිඋපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගසමුට්ඨාපනෙන තස්ස නිග්ගණ්හනං. සමයෙ සම්පහංසනතාති යස්මිං සමයෙ චිත්තං පඤ්ඤාපයොගමන්ද්‍රියාය වා උපසමසුඛානධිගමෙන වා නිරස්සාදං හොති, තස්මිං සමයෙ අට්ඨසංවෙගචත්ථුපච්චවෙක්ඛණෙන සංවෙපෙති . අට්ඨ සංවෙගචත්ථුනි නාම ජාති ජරා ඛ්‍යාධි මරණානි චත්තාරි, අපායදුක්ඛං පඤ්චමං, අතීතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, අනාගතෙ වට්ටමුලකං දුක්ඛං, පච්චුප්පන්නෙ ආභාරපරියෙට්ඨිමුලකං දුක්ඛන්ති. රතනත්තයගුණානුස්සරණෙන ව පසාදං ජනෙති, අයං වුවචති “සමයෙ සම්පහංසනතා”ති.

සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා නාම යස්මිං සමයෙ සම්මාපට්ඨපත්තිං ආගම්ම අලීනං අනුද්ධතං අනිරස්සාදං ආරම්මණෙ සමප්පවත්තං සමට්ථිපට්ඨපන්නං චිත්තං හොති, තදාස්ස පග්ගහනිග්ගහසම්පහංසනෙසු න ඛ්‍යාපාරං ආපජ්ජති, සාරථී විය සමප්පවත්තෙසු අස්සෙසු. අයං වුවචති – “සමයෙ අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනතා”ති. අසමාහිතපුග්ගලපරිවජ්ජනතා නාම උපචාරං වා අප්පනං වා අප්පන්නානං වික්ඛිත්තචිත්තානං පුග්ගලානං ආරකා පරිවජ්ජනං. සමාහිතපුග්ගලසෙවනා නාම උපචාරෙන වා අප්පනාය වා සමාහිතචිත්තානං සෙවනා හජනා පයිරුපාසනා. තදධිමුත්තතා නාම යානනිසප්පාදීසු සමාධිඋප්පාදනත්ථායෙව නින්තපොණපබ්භාරචිත්තතා. එවඤ්ඤි පට්ඨපජ්ජතො එස උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්නස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතීති පජානාති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස “අත්ථී, භික්ඛවෙ, උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා ධම්මා, තත්ථ යොනිසොමනසිකාරබහුලිකාරො, අයමාහාරො අනුප්පන්නස්ස වා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය, උප්පන්නස්ස වා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස භියොසාභාවාය වෙසුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා සංවත්තති”ති එවං උප්පාදො හොති. තත්ථ උපෙක්ඛා ව උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගට්ඨානියා ධම්මා නාම.

අපිව පඤ්ච ධම්මා උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකඛිගස්ස උප්පාදාය සංවත්තන්ති සත්තමජ්ඣන්තතා සඛ්ඛාරමජ්ඣන්තතා සත්තසඛ්ඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතා සත්තසඛ්ඛාරමජ්ඣන්තපුග්ගලසෙවනතා තදධිමුත්තතාති. තත්ථ ද්විභාකාරෙහි සත්තමජ්ඣන්තතං සමුට්ඨාපෙති “ත්ථං අත්තනො කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනොව කම්මෙන ගම්ස්සසී, එසොපි අත්තනොව කම්මෙන ආගන්ත්වා අත්තනොව කම්මෙන ගම්ස්සති, ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං කම්මස්සකතාපච්චවෙක්ඛණෙන, “පරමත්ථතො සත්තොයෙව තත්ථී, සො ත්ථං කං කෙලායසී”ති එවං නිස්සත්තපච්චවෙක්ඛණෙන වාති. ද්විභෙවාකාරෙහි සඛ්ඛාරමජ්ඣන්තතං සමුට්ඨාපෙති – “ඉදං වීචරං අනුපුබ්බෙන චණ්ණවිකාරතඤ්ඤෙව ජිණ්ණභාවඤ්ඤෙව උපගන්ත්වා පාදපුඤ්ජනවොලකං හුත්වා යට්ඨිකොටියා ඡඩ්ඛනියං භවිස්සති, සවෙ පනස්ස සාමිකො භවෙය්‍ය, නාස්ස එවං විනස්සිතුං දදෙය්‍යා”ති එවං.

අස්සාමිකභාවපව්වවෙක්ඛණෙන ව, “අනද්ධනියං ඉදං තාවකාලික”න්ති එවං තාවකාලිකභාවපව්වවෙක්ඛණෙන වානි. යථා ව විවරෙ, එවං පත්තාදීසුපි යොජනා කාතබ්බා.

සත්තසංඛාරකෙලායනපුග්ගලපරිවජ්ජනතානි එත්ථ යො පුග්ගලො ගිහි වා අත්තනො පුත්තධීතාදිකෙ, පබ්බජිතො වා අත්තනො අත්තෙවාසිකසමානුපජ්ඣායකාදිකෙ මමායති, සහත්ථෙතෙව නෙසං කෙසච්ඡෙදනාසුචිකම්මවිවරධොවනරජනපත්තපවනාදීනි කරොති, මුහුත්තම්පි අපස්සන්තො “අසුකො සාමණෙරො කුභිං අසුකො දහරො කුභි”න්ති හත්තම්ගො විය ඉතො වීතො ව ඔලොකෙති, අඤ්ඤෙන කෙසච්ඡෙදනාදීනං අත්ථාය “මුහුත්තං අසුකං පෙසෙථා”ති යාවියමානොපි “අම්හෙපි තං අත්තනො කම්මං න කාරෙම, තුම්හෙ නං ගහෙත්වා කිලමෙස්සථා”ති න දෙති, අයං සත්තකෙලායනො නාම.

යො පන විවරපත්තථාලකකත්තරයට්ඨිආදීනි මමායති, අඤ්ඤස්ස හත්ථෙත පරාමසිතුම්පි න දෙති, තාවකාලිකං යාවිතො “මයම්පි ඉදං මමායන්තා න පරිභුඤ්ජාම, තුම්හාකං කිං දස්සාමා”ති වදති, අයං සංඛාරකෙලායනො නාම. යො පන තෙසු ද්විසුපි වත්ථුසු මජ්ඣන්තො උදාසීනො, අයං සත්තසංඛාරමජ්ඣන්තො නාම. ඉති අයං උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකිගො එවරුපං සත්තසංඛාරකෙලායනපුග්ගලං ආරකා පරිවජ්ජන්තස්සාපි, සත්තසංඛාරමජ්ඣන්තපුග්ගලං සෙවන්තස්සාපි, යානනිසජ්ජාදීසු තදුප්පාදනත්ථං නින්තපොණපබ්භාරවිත්තස්සාපි උප්පජ්ජති. එවං උප්පන්තස්ස පනස්ස අරහත්තමග්ගෙන භාවනාපාරිසුරි හොතීති පජානාති.

ඉති අජ්ඣන්තං වානි එවං අත්තනො වා සත්ත සම්බොජ්ඣකිගෙ පරිග්ගණ්හිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස සම්බොජ්ඣකිගෙ පරිග්ගණ්හිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ සම්බොජ්ඣකිගානං නිබ්බන්තිනිරොධවසෙන වෙදිතබ්බා. ඉතො පරං චුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ බොජ්ඣකිගපරිග්ගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා බොජ්ඣකිගපරිග්ගාහකස්ස හික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං. සෙසං තාදිසමෙවානි.

බොජ්ඣකිගපබ්බං නිට්ඨිතං.

චතුසච්චපබ්බවණ්ණනා

386. එවං සත්තබොජ්ඣකිගවසෙන ධම්මානුපස්සනං විහජිත්වා ඉදානි චතුසච්චවසෙන විහජිතුං පුන චපරන්තිආදිමාහ. තත්ථ ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං පජානාතීති ය්පෙත්වා තණ්හං තෙභූමකධම්මෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාසභාවතො පජානාති, තස්සෙව බො පන දුක්ඛස්ස ජනිකං සමුට්ඨාපිකං පුරිමතණ්හං “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති, උභින්නං අප්පවත්තිනිබ්බානං “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති, දුක්ඛපරිජානනං සමුදයපජහනං නිරොධසච්ඡිකරණං අරියමග්ගං “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනිපටිපදා”ති යථාසභාවතො පජානාතීති අත්ථො. අවසෙසා අරියසච්චකථා ය්පෙත්වා ජාතිආදීනං පදභාජනකථං විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතායෙව.

දුක්ඛසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

388. පදභාජනෙ පන කතමා ව, හික්ඛවෙ, ජාතීනි හික්ඛවෙ, යා ජාතිපි දුක්ඛානි එවං චුත්තා ජාති, සා කතමානි එවං සබ්බපුච්ඡාසු අත්ථො වෙදිතබ්බො. යා තෙසං තෙසං සත්තානන්ති ඉදං “ඉමෙසං නාමා”ති නියමාභාවතො සබ්බසත්තානං පරියාදානවචනං. තම්හි තම්හි සත්තනිකායෙති ඉදම්පි සබ්බසත්තනිකායපරියාදානවචනං ජනනං ජාති සවිකාරානං පයමාහිනිබ්බන්තක්ඛන්ධානමෙතං අධිවචනං. සඤ්ජාතීනි ඉදං තස්සා එව උපසග්ගමණ්ඩිතවෙවචනං. සා එව අනුපච්චිධාකාරෙන ඔක්කමනට්ඨෙන ඔක්කන්ති. නිබ්බන්තිසංඛාරෙන අභිනිබ්බන්තනට්ඨෙන අභිනිබ්බන්ති. ඉති අයං චතුබ්බධාපි සම්මුතිකථා නාම . බන්ධානං පාතුභාවොති අයං පන පරමත්ථකථා. එකවොකාරහවාදීසු එකචතුපඤ්චභෙදානං බන්ධානංයෙව පාතුභාවො, න පුග්ගලස්ස, තස්මිං පන සති පුග්ගලො පාතුභුතොති වොහාරමත්තං හොති. ආයතනානං පටිලාභොති ආයතනානි පාතුභවත්තානෙව පටිලද්ධානි නාම හොන්ති, සො තෙසං පාතුභාවසංඛාරො පටිලාභොති අත්ථො.

389. ජරානි සභාවනිද්දෙසො. ජීරණතානි ආකාරභාවනිද්දෙසො. ඛණ්ඩිච්චන්තිආදි විකාරනිද්දෙසො. දහරකාලස්මිඤ්ඤි දන්තා සමසෙනා හොන්ති. තෙයෙව පරිපච්චන්තෙ අනුක්කමෙන චණ්ණවිකාරං ආපජ්ජිත්වා තත්ථ තත්ථ පත්තන්ති. අථ පතිතඤ්ච ඨිතඤ්ච උපාදාය ඛණ්ඩිතදන්තා ඛණ්ඩිතා නාම. ඛණ්ඩිතානං භාවො ඛණ්ඩිච්චන්ති චුච්චති. අනුක්කමෙන පණ්ඩරභූතානි කෙසලොමානි පලිතානි නාම. පලිතානි සඤ්ජාතානි අස්සාති පලිතො, පලිතස්ස භාවො පාලිච්චං. ජරාවාතප්පහාරෙන සොසිතමංසලොහිතනය වලියො තවස්මිං අස්සාති වලිත්තවො, තස්ස භාවො වලිත්තවතා. එත්තාවතා දන්තකෙසලොමතවෙසු විකාරදස්සනවසෙන පාකට්ඨුතා පාකට්ඨරා දස්සිතා.

යථෙව හි උදකස්ස වා වාතස්ස වා අග්ගිනො වා තිණරුක්ඛාදීනං සංහග්ගපලිහග්ගතාය වා ඝාමතාය වා ගතමග්ගො පාකට්ඨො හොති, න ව සො ගතමග්ගො තානෙව උදකාදීනි, එවමෙව ජරාය දන්තාදීනං ඛණ්ඩිච්චාදිවසෙන ගතමග්ගො පාකට්ඨො, වක්ඛුං උම්මිලෙන්වාපි ගස්හති, න ව ඛණ්ඩිච්චාදිනෙව ජරා. න හි ජරා වක්ඛුච්චඤ්ඤායා හොති.

යස්මා පන ජරං පත්තස්ස ආයු භායති, තස්මා ජරා “ආයුනො සංභානී”ති එලූප්පවාරෙන චුත්තා. යස්මා දහරකාලෙ සුප්පසන්නානි සුබ්බමම්පි අත්තනො විසයං සුබ්බෙනෙව ව ගණ්හනසමත්ථානි චක්ඛාදීනි ඉන්ද්‍රියානි ජරං පත්තස්ස පරිපක්කානි ආලුලිතානි අවිසදානි ඔළාරිකම්පි අත්තනො විසයං ගහෙනුං අසමත්ථානි භොන්ති, තස්මා “ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකො”තිපි එලූප්පවාරෙනෙව චුත්තා.

390. මරණනිද්දෙසෙ යන්ති මරණං සන්ධාය නපුංසකනිද්දෙසො, යං මරණං චුතීති වුව්චති, වචනතානි වුව්චතීති අයමෙත්ථ යොජනා. තත්ථ චුතීති සභාවනිද්දෙසො. වචනතානි ආකාරභාවනිද්දෙසො. මරණං පත්තස්ස ඛන්ධා භිජ්ජන්ති වෙව අන්තරධායන්ති ව අදස්සනං ගච්ඡන්ති, තස්මා තං භෙදො අන්තරධානන්ති වුව්චති. මච්චුමරණන්ති මච්චුමරණං, න ඛණිකමරණං. කාලකිරියානි මරණකාලකිරියා. අයං සබ්බාපි සම්මුතිකථාව. ඛන්ධානං භෙදොති අයං පන පරමත්ථකථා. එකවොකාරභවාදීසු එකචතුපඤ්චභෙදානං ඛන්ධානංයෙව භෙදො, න පුග්ගලස්ස, තස්මිං පන සති පුග්ගලො මතොති වොහාරමත්තං භොති.

කලෙවරස්ස නික්ඛෙපොති අත්තභාවස්ස නික්ඛෙපො. මරණං පත්තස්ස හි නිරත්ථංව කලිඬගරං අත්තභාවො පතති, තස්මා තං කලෙවරස්ස නික්ඛෙපොති චුත්තං. ජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපච්ඡෙදො පන සබ්බාකාරතො පරමත්ථතො මරණං. එතදෙව සම්මුතිමරණන්ති පි වුව්චති. ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදමෙව හි ගහෙන්වා ලොකියා “තිස්සො මතො, චුස්සො මතො”ති වදන්ති.

391. බ්‍යසනෙනාති ඤාතිබ්‍යසනාදීසු යෙන කෙනචි බ්‍යසනෙන. දුක්ඛධම්මෙනාති වධබන්ධාදීනා දුක්ඛකාරණෙන. චුට්ඨස්සාති අජ්ඣාන්තථස්ස අභිභූතස්ස. සොකොති යො ඤාතිබ්‍යසනාදීසු වා වධබන්ධනාදීසු වා අඤ්ඤතරස්මිං සති තෙන අභිභූතස්ස උප්පජ්ජති සොවනලක්ඛණො සොකො. සොචිතත්තන්ති සොචිතභාවො. යස්මා පනෙස අබ්භන්තරෙ සොසෙන්තො පරිසොසෙන්තො උප්පජ්ජති, තස්මා අන්තොසොකො අන්තොපරිසොකොති වුව්චති.

392. “මය්හං ධිතා, මය්හං පුත්තො”ති එවං ආදිස්ස ආදිස්ස දෙවන්ති පරිදෙවන්ති එතෙනාති ආදෙවො. තං තං චණ්ණං පරික්ඛිත්තෙන්වා දෙවන්ති එතෙනාති පරිදෙවො. තතො පරා ද්වෙ තස්සෙව භාවනිද්දෙසා.

393. කායිකන්ති කායපසාදවත්ථුකං. දුක්ඛමනට්ඨෙත දුක්ඛං. අසාතන්ති අමධුරං. කායසම්ඵස්සජං දුක්ඛන්ති කායසම්ඵස්සතො ජාතං දුක්ඛං. අසාතං වෙදයිතන්ති අමධුරං වෙදයිතං.

394. චෙතසිකන්ති චිත්තසම්පයුත්තං. සෙසං දුක්ඛෙ චුත්තතයමෙව.

395. ආයාසොති සංසිද්ධාපිසිද්ධාකාරජ්ජත්තො චිත්තකිලමථො. බලවතරං ආයාසො උපායාසො. තතො පරා ද්වෙ අත්තත්තනියාභාවදීපකා භාවනිද්දෙසා.

398. ජාතිධම්මානන්ති ජාතිසභාවානං. ඉච්ඡා උප්පජ්ජතිති තණ්හා උප්පජ්ජති. අහො වතාති පත්ථනා. න බො පනෙතං ඉච්ඡායාති එවං ජාතියා අනාගමනං විනා මග්ගභාවනං න ඉච්ඡාය පත්තබ්බං. ඉදම්පීති එතම්පි උපරි සෙසානි උපාදාය පිකාරො. යම්පිච්ඡන්ති යෙනපි ධම්මෙන අලබ්භනෙය්‍යවත්ථුං ඉච්ඡන්තො න ලහති, තං අලබ්භනෙය්‍ය වත්ථුම්භි ඉච්ඡනං දුක්ඛං. එස නයො සබ්බත්ථ.

399. ඛන්ධනිද්දෙසෙ රූපඤ්ච තං උපාදානක්ඛන්ධො වාති රූපුපාදානක්ඛන්ධො එවං සබ්බත්ථ.

සමුදයසච්චනිද්දෙසවණ්ණනා

400. යායං තණ්හාති යා අයං තණ්හා. පොනොබ්භවිකාති පුනබ්භවකරණං පුනොබ්භවො, පුනොබ්භවො සීලං අස්සාති පොනොබ්භවිකා. නන්දිරාගෙන සහ ගතාති නන්දිරාගසහගතා. නන්දිරාගෙන සද්ධිං අත්ථතො එකත්තමෙව ගතාති චුත්තං භොති. තත්තත්තාභිනන්දිනීති යත්‍ර යත්‍ර අත්තභාවො, තත්‍ර තත්‍ර අභිනන්දිනී. රූපාදීසු වා ආරම්මණෙසු තත්‍ර තත්‍ර අභිනන්දිනී, රූපාභිනන්දිනී සද්ද, ගන්ධ, රස, ඵොට්ඨබ්බ, ධම්මාභිනන්දිනීති අත්ථො. සෙය්‍යථිදන්ති නිපාතො. තස්ස සා කතමා වෙති අත්ථො. කාමෙ තණ්හා කාමතණ්හා, පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සෙතං නාමං. භවෙ තණ්හා භවතණ්හා, භවපත්ථනාවසෙන උප්පන්නස්ස සස්සතදිට්ඨිසහගතස්ස රූපාරූපභවරාගස්ස ව ඤානනිකන්තියා වෙතං අධිවචනං. විභවෙ තණ්හා විභවතණ්හා, උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතරාගස්සෙතං අධිවචනං.

ඉදානි තස්සා තණ්හාය වත්ථුං විත්ථාරතො දස්සෙනුං සා බො පනෙසානිආදිමාහ. තත්ථ උප්පජ්ජතිති ජායති. නිවිසතිති පුනප්පුනං පවත්තිවසෙන පතිට්ඨහති. යං ලොකෙ පියරූපං සාතරූපන්ති යං ලොකස්මිං පියසභාවඤ්චෙව මධුරසභාවඤ්ච. චක්ඛු ලොකෙතිආදීසු ලොකස්මිඤ්ඤි චක්ඛාදීසු මමත්තෙන අභිනිවිට්ඨා සත්තා සම්පත්තියං පතිට්ඨිතා අත්තනො චක්ඛුං ආදාසතලාදීසු නිමිත්තග්ගභණානුසාරෙන විජ්ජසන්නං පඤ්චපසාදං සුචණ්ණවිමානෙ

උග්‍යාටිතමණිසිහපඤ්ජරං විය මඤ්ඤන්ති, සොතං රජතපනාළිකං විය, පාමඬගසුත්තං විය ව මඤ්ඤන්ති, “තුඬගනාසා”ති ලද්ධවොහාරං සානං වට්ටිත්වා යපිතහරිතාලවට්ටං විය මඤ්ඤන්ති, ජීවිහං රත්තකම්බලපට්ටං විය මුදුසිනිද්ධමධුරසදං මඤ්ඤන්ති, කායං සාලලට්ඨං විය, සුවණ්ණතොරණං විය ව මඤ්ඤන්ති, මනං අඤ්ඤෙසං මනෙන අසද්ධං උළාරං මඤ්ඤන්ති. රූපං සුවණ්ණකණ්ණිකාරපුප්ඵාදිවණ්ණං විය, සද්දං මත්තකරච්ඡික කොකිලමන්දධම්මණිවංසනිග්ගෙසාසං විය, අත්තනා පටිලද්ධානි වතුසමුට්ඨානිකගන්ධාරම්මණාදීනි “කස්සඤ්ඤස්ස ඵවරූපානි අත්ථී”ති මඤ්ඤන්ති. තෙසං එවං මඤ්ඤමානානං තානි වක්ඛාදීනි පියරූපානි වෙව සාතරූපානි ව හොන්ති. අප් නෙසං තත්ථ අනුප්පන්නා වෙව තණ්හා උප්පජ්ජති, උප්පන්නා ව තණ්හා පුනප්පුනං පවත්තිවසෙන නිවිසති. තස්මා භගවා “චක්ඛු ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”ති ආදිමාහ. තත්ථ උප්පජ්ජමානානි යදා උප්පජ්ජමානා හොති, තදා එත්ථ උප්පජ්ජතීති අත්ථො. එස නයො සබ්බත්ථ.

නිරොධසම්මුච්ඡිද්දෙසවණ්ණනා

401. අසෙසවිරාගනිරොධොති ආදීනි සබ්බානි නිබ්බානවෙවචනානෙව. නිබ්බානඤ්ඤි ආගම්ම තණ්හා අසෙසා විරජ්ජති නිරුජ්ඣති, තස්මා තං “තස්සායෙව තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරොධො”ති වුච්චති. නිබ්බානඤ්ඤි ආගම්ම තණ්හා වජීයති පටිනිස්සජ්ජියති විමුච්චති න අල්ලියති, තස්මා නිබ්බානං “වාගො පටිනිස්සග්ගො මුත්ති අනාලයො”ති වුච්චති. එකමෙව හි නිබ්බානං, නාමානි පනස්ස සබ්බසම්බන්ධානං නාමපටිපක්ඛවසෙන අනෙකානි හොන්ති. සෙය්‍යාථිදං, අසෙසවිරාගො අසෙසනිරොධො වාගො පටිනිස්සග්ගො මුත්ති අනාලයො රාගක්ඛයො දොසක්ඛයො මොහක්ඛයො තණ්හක්ඛයො අනුප්පාදො අප්පචත්තං අනිමිත්තං අප්පණ්ණිතං අනායුහනං අප්පටිසන්ධි අනුපපත්ති අගති අජාතං අජරං අබ්‍යාධි අමතං අසොකං අපරිදෙවං අනුපායාසං අසංකිලිට්ඨන්ති.

ඉදානි මග්ගෙන ඡිත්තාය නිබ්බානං ආගම්ම අප්පචත්තිපත්තායපි ව තණ්හාය යෙසු වත්ථුසු තස්සා උප්පත්ති දස්සිතා, තත්ථෙව අභාවං දස්සෙතුං සා බො පනෙසානි ආදිමාහ. තත්ථ යථා පුරිසො ඛෙත්තෙ ජාතං තිත්තඅලාබ්චල්ලිං දිස්වා අග්ගතො පට්ඨාය මූලං පරියෙසිත්වා ඡිත්තදෙය්‍යා, සා අනුපුබ්බෙන මිලායිත්වා අපඤ්ඤන්තිං ගච්ඡෙය්‍යා. තතො තස්මිං ඛෙත්තෙ තිත්තඅලාබ්ච නිරුද්ධා පභිනානි වුච්චෙය්‍යා, එවමෙව ඛෙත්තෙ තිත්තඅලාබ්ච විය වක්ඛාදීසු තණ්හා. සා අරියමග්ගෙන මූලවිජිත්තා නිබ්බානං ආගම්ම අප්පචත්තිං ගච්ඡති. එවං ගතා පන තෙසු වත්ථුසු ඛෙත්තෙ තිත්තඅලාබ්ච විය න පඤ්ඤායති.

යථා ව අට්ඨතො වොරෙ ආනෙත්වා නගරස්ස දක්ඛිණද්වාරෙ සාතෙය්‍යං, තතො අට්ඨියං වොරා මතානි වා මාරිතානි වා වුච්චෙය්‍යං, එවං අට්ඨියං වොරා විය වක්ඛාදීසු තණ්හා. සා දක්ඛිණද්වාරෙ වොරා විය නිබ්බානං ආගම්ම නිරුද්ධන්තා නිබ්බානෙ නිරුද්ධා. එවං නිරුද්ධා පනෙතෙසු වත්ථුසු අට්ඨියං වොරා විය න පඤ්ඤායති, තෙනස්සා තත්ථෙව නිරොධං දස්සෙන්නො “චක්ඛු ලොකෙ පියරූපං සාතරූපං, එත්ථෙසා තණ්හා පභීයමානා පභීයති, එත්ථ නිරුජ්ඣමානා නිරුජ්ඣති”ති ආදිමාහ.

මග්ගසම්මුච්ඡිද්දෙසවණ්ණනා

402. අයමෙවානි අඤ්ඤමග්ගපටික්ඛෙපනත්ථං නියමනං. අරියොති තං තං මග්ගවජ්ඣෙහි කිලෙසෙහි ආරක්කතා අරියභාවකරත්තා ව අරියො. දුක්ඛෙ ඤාණන්ති ආදීනා වතුසම්මුට්ඨානා දස්සිතං. තත්ථ පුරිමානි ද්වෙ සම්මානි වට්ටං, පච්ඡිමානි විවට්ටං. තෙසු හික්ඛුනො වට්ටෙ කම්මට්ඨානාහිනිවෙසො හොති, විවට්ටෙ නත්ථි අභිනිවෙසො. පුරිමානි හි ද්වෙ සම්මානි “පඤ්චක්ඛන්ධා දුක්ඛං, තණ්හා සමුදයො”ති එවං සම්බෙපෙන ව “කතමෙ පඤ්චක්ඛන්ධා, රූපක්ඛන්ධො”ති ආදීනා නයෙන විත්ථාරෙන ව ආවරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගණ්හිත්වා වාචාය පුනප්පුනං පරිවත්තෙන්නො යොගාවචරො කම්මං කරොති. ඉතරෙසු පන ද්විසු සම්මුච්ඡි නිරොධසම්මුච්චං ඉට්ඨං කන්තං මනාපං, මග්ගසම්මුච්චං ඉට්ඨං කන්තං මනාපන්ති එවං සවනෙන කම්මං කරොති. සො එවං කරොන්නො වත්තාරි සම්මානි එකපට්ඨෙවෙධෙනෙව පටිවිජ්ඣති එකාභිසමයෙන අභිසමෙති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාපට්ඨෙවෙධෙන පටිවිජ්ඣති, සමුදයං පහානපට්ඨෙවෙධෙන, නිරොධං සම්මුච්ඡිකිරියාපට්ඨෙවෙධෙන, මග්ගං භාවනාපට්ඨෙවෙධෙන පටිවිජ්ඣති. දුක්ඛං පරිඤ්ඤාභිසමයෙන...පෙ.... මග්ගං භාවනාභිසමයෙන අභිසමෙති. එවමස්ස පුබ්බභාගෙ ද්විසු සම්මුච්ඡි උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනධාරණසම්මසනපට්ඨෙවෙධො හොති, ද්විසු පන සවනපට්ඨෙවෙධොයෙව. අපරභාගෙ තිසු කිම්මතො පට්ඨෙවෙධො හොති, නිරොධෙ ආරම්මණපට්ඨෙවෙධො. පට්ඨෙවෙක්ඛණා පන පත්තසම්මුච්ඡි හොති. අයඤ්ච ආදිකම්මිකො, තස්මා සා ඉධ න වුත්තා.

ඉමස්ස ව හික්ඛුනො පුබ්බෙ පරිග්ගහතො “දුක්ඛං පරිජානාමි, සමුදයං පජ්ඣාමි, නිරොධං සම්මුච්ඡාමි, මග්ගං භාවෙමි”ති ආභොගසමන්තාභාරමනසිකාරපට්ඨෙවෙක්ඛණා නත්ථි, පරිග්ගහතො පට්ඨාය හොති. අපරභාගෙ පන දුක්ඛං පරිඤ්ඤාතමෙව...පෙ.... මග්ගො භාවිතොව හොති. තත්ථ ද්වෙ සම්මානි දුද්දසත්තා ගම්භීරානි, ද්වෙ ගම්භීරත්තා දුද්දසානි. දුක්ඛසම්මුච්ඡි උප්පත්තිතො පාකට්ටං, බාණ්ණකණ්ටකපහාරාදීසු “අභො දුක්ඛ”න්ති වත්තබ්බත්ථි ආපජ්ජති. සමුදයම්මි බාදිතුකාමනාභුඤ්ජිතුකාමනාදිවසෙන උප්පත්තිතො පාකට්ටං. ලක්ඛණපට්ඨෙවෙධෙන පන උභයම්මි ගම්භීරං. ඉති තානි දුද්දසත්තා ගම්භීරානි. ඉතරෙසං පන ද්විත්තං දස්සන්තාය පයොගො භවග්ගහණත්ථං භත්ථප්පසාරණං විය අවිච්ඡිසන්තත්ථං පාදප්පසාරණං විය සතධා හින්තස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොට්ඨාදනං විය ව හොති. ඉති තානි ගම්භීරත්තා දුද්දසානි. එවං දුද්දසත්තා ගම්භීරෙසු ගම්භීරත්තා ව දුද්දසෙසු වතුසු

සම්මන්ත්‍රණය උග්‍රවිකල්පයෙන් ප්‍රතික්ෂේපයට ලක්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි. ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

නොකල්පිත සම්මන්ත්‍රණයකට සහභාගී වීමට සූදානම්ව සිටින බවට ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

මුසාවාදාදේවර්ණයෙන් මුසාවාදාදේවර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

පාණාතිපාතාදේවර්ණයෙන් පාණාතිපාතාදේවර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

මිහිඟුපාදේවර්ණයෙන් මිහිඟුපාදේවර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

අනුප්පත්තාදේවර්ණයෙන් අනුප්පත්තාදේවර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

උප්පත්තාදේවර්ණයෙන් උප්පත්තාදේවර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

සම්මන්ත්‍රණයකට සහභාගී වීමට සූදානම්ව සිටින බවට ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

සම්මන්ත්‍රණයකට සහභාගී වීමට සූදානම්ව සිටින බවට ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

පාදකස්කරුන්ගේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

ආරුප්පෙ වතුකල්පයකට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.

කෙටි පන රේඛා “විපක්ෂයෙන් ආරම්භකව සිටින බවට ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමට හේතු වූයේ සන්ධාන ඉදිරිපත් කළ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතික්ෂේපයට පත්වීමයි.”

වුට්ඨානගාමිනිවිපස්සනාධිකාරෙ වුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අයං වුච්චති, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිති අයං පුබ්බභාගෙ ලොකියො අපරභාගෙ ලොකුත්තරො සම්මාසමාධිති වුච්චති.

ඉති අප්ඤ්ඤානං වානි එවං අත්තනො වා වත්තාරි සච්චානි පරිගණ්ඨිත්වා, පරස්ස වා, කාලෙන වා අත්තනො, කාලෙන වා පරස්ස වත්තාරි සච්චානි පරිගණ්ඨිත්වා ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සි විහරති. සමුදයවයා පනෙත්ථ චතුත්තං සච්චානං යථාසම්භාවතො උප්පත්තිනිවත්තිවසෙන වෙදිතබ්බො. ඉතො පරං වුත්තනයමෙව. කෙවලඤ්ඤි ඉධ චතුසච්චපරිගාහිකා සති දුක්ඛසච්චන්ති එවං යොජනං කත්වා සච්චපරිගාහකස්ස භික්ඛුනො නියානමුඛං වෙදිතබ්බං, සෙසං තාදිසමෙවානි.

චතුසච්චපබ්බං නිට්ඨිතං.

404. එත්තාවතා ආනාපානපබ්බං චතුරුරියාපථපබ්බං චතුසම්පජ්ඤ්ඤාපබ්බං ද්වන්තිංසාකාරං චතුධාතුවත්ථානං නවසිවථිකා වෙදනානුපස්සනා චිත්තානුපස්සනා නිවරණපරිග්ගහො ඛන්ධපරිග්ගහො ආයතනපරිග්ගහො බොජ්ඣංගපරිග්ගහො සච්චපරිග්ගහොනි එකච්ඡති කම්මට්ඨානානි. තෙසු ආනාපානං ද්වන්තිංසාකාරං නවසිවථිකානි එකාදස අප්පනාකම්මට්ඨානානි භොන්ති. දීඝභාණකමහාසීවත්ථෙරො පන “නවසිවථිකා ආදීනවානුපස්සනාවසෙන වුත්තා”ති ආහ. තස්මා තස්ස මතෙන ද්වෙයෙව අප්පනාකම්මට්ඨානානි, සෙසානි උපචාරකම්මට්ඨානානි. කිං පනෙතෙසු සබ්බෙසු අභිනිවෙසො ජායති? න ජායති. ඉරියාපථසම්පජ්ඤ්ඤානිවරණබොජ්ඣංගෙසු හි අභිනිවෙසො න ජායති, සෙසෙසු ජායති. මහාසීවත්ථෙරො පනාහ “එතෙසුපි අභිනිවෙසො ජායති. අයඤ්ඤි ‘අත්ථි නු බො මෙ වත්තාරො ඉරියාපථා උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ චතුසම්පජ්ඤ්ඤං උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ පඤ්චනීවරණං උදාහු නත්ථි, අත්ථි නු බො මෙ සත්තබොජ්ඣංගා උදාහු නත්ථි’ති එවං පරිගණ්ඨිතානි. තස්මා සබ්බත්ථ අභිනිවෙසො ජායති”ති.

යො හි කොච්චි, භික්ඛවෙති යො හි කොච්චි, භික්ඛවෙ, භික්ඛු වා භික්ඛුනී වා උපාසකො වා උපාසිකා වා. එවං භාවෙය්‍යානිආදිතො පට්ඨාය වුත්තෙන භාවනානුක්කමෙන භාවෙය්‍යා. පාටිකඬ්ඛන්ති පටිකඬ්ඛිතබ්බං ඉච්ඡිතබ්බං අවස්සංභාවීති අත්ථො. අඤ්ඤාති අරහත්තං. සති වා උපාදිසෙසෙති උපාදානසෙසෙ වා සති අපරික්ඛිණෙ. අනාගාමිකානි අනාගාමිභාවො.

එවං සත්තන්තං වස්සානං වසෙන සාසනස්ස නියානිකභාවං දස්සෙත්වා පුන තතො අප්පතරෙපි කාලෙ දස්සෙත්තො තිට්ඨන්තු, භික්ඛවෙතිආදිමාහ. සබ්බමපි වෙතං මජ්ඣිමස්ස වෙනෙය්‍යපුග්ගලස්ස වසෙන වුත්තං, තික්ඛපඤ්ඤං පන සන්ධාය “පාතොව අනුසිට්ඨො සායං විසෙසං අධිගමිස්සති, සායං අනුසිට්ඨො පාතො විසෙසං අධිගමිස්සති”ති වුත්තං. ඉති භගවා “එවං නියානිකං, භික්ඛවෙ, මම සාසන”න්ති දස්සෙත්වා එකච්ඡතියාපි යානෙසු අරහත්තනිකුටෙන දෙසිතං දෙසනං නියාතෙත්තො “එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො...පෙ.... ඉති යං තං වුත්තං, ඉදමෙතං පටිච්ච වුත්ත”න්ති ආහ. සෙසං උත්තානත්ථමෙවානි. දෙසනාපරියොසානෙ පන තිංස භික්ඛුසහස්සානි අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථායං

මහාසතිපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

406. එවං මෙ සුතන්ති පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තං. තත්ත්වයමපුබ්බපදවණ්ණනා – ආයස්මාති පියවචනමෙනං. කුමාරකස්සපොති තස්ස නාමං. කුමාරකාලෙ පබ්බජිතත්තා පන භගවතා “කස්සපං පක්කොසථං, ඉදං ඵලං වා බාදනීයං වා කස්සපස්ස දෙථා”ති චුත්තෙ “කතරකස්සපස්සා”ති. “කුමාරකස්සපස්සා”ති එවං ගභිතනාමත්තා තතො පටියාය වුඩ්ඨකාලෙපි “කුමාරකස්සපො” ත්වෙව චුච්චති. අපිච රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි තං කුමාරකස්සපොති සඤ්ජානිංසු.

අයං පනස්ස පුබ්බයොගතො පටියාය ආවිභාවකථා – ථෙරො කිර පදුමුත්තරස්ස භගවතො කාලෙ සෙට්ඨිපුත්තො අහොසි. අථෙකදිවසං භගවත්තං චිත්තකරී ඵකං අත්තනො සාවකං එතදග්ගෙ යපෙත්තං දිස්වා භගවතො සත්තාහං දානං දත්වා “අභම්පි භගවා අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස අයං ථෙරො විය චිත්තකරී සාවකො භවාමි”ති පත්ථනං කත්වා පුඤ්ඤානි කරොන්තො කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං නාසක්ඛි. තදා කිර පරිනිබ්බුතස්ස භගවතො සාසනෙ ඔසක්කත්තෙ පඤ්ච භික්ඛු නිස්සෙණං බන්ධිත්වා පබ්බතං ආරුය්හ සමණධම්මං අකංසු. සඬ්ඝත්ථෙරො තතියදිවසෙ අරහත්තං පත්තො, අනුථෙරො චතුත්ථදිවසෙ අනාගාමී අහොසි, ඉතරෙ තයො විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තා.

තෙසං එකං බුද්ධන්තරං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සම්පත්තිං අනුභවන්තානං එකො තක්කසිලායං රාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා පක්කසාති නාම රාජා හුත්වා භගවත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිත්වා රාජගහං උද්දිස්ස ආගච්ඡන්තො කුම්භකාරසාලායං භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා අනාගාමීථලං පත්තො. එකො එකස්මිං සමුද්දපට්ටනෙ කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා නාවං ආරුය්හ භිත්තනාවො දාරුචිරාති නිවාසෙත්වා ලාභසම්පත්තිං පත්තො “අහං අරහා”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා “න ත්වං අරහා, ගච්ඡ, සත්ථාරං උපසඬ්ඝමිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡා”ති අත්ථකාමාය දෙවතාය වොදිතො තථා කත්වා අරහත්තථලං පත්තො.

එකො රාජගහෙ එකිස්සා කුලදාරිකාය කුච්ඡිමිති උප්පත්තො. සා ව පයමං මාතෘපිතරො යාවිත්වා පබ්බජ්ජං අලභමානා කුලසරං ගන්ත්වා ගබ්භං ගණ්හි. ගබ්භසණ්ඨිතමිපි අජානන්ති සාමිකං ආරාධෙත්වා තෙන අනුඤ්ඤානා භික්ඛුනිසු පබ්බජිතා, තස්සා ගබ්භනිමිත්තං දිස්වා භික්ඛුනියො දෙවදත්තං පුච්ඡිංසු. සො “අස්සමණි”ති ආහ. දසබලං පුච්ඡිංසු. සත්ථා උපාලිත්ථෙරං සම්පට්ච්ඡාපෙසි. ථෙරො සාවන්ථිතගරවාසිති කුලානි විසාබඤ්ඤ උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා සොධෙත්තො “පුරෙ ලද්ධො ගබ්භො, පබ්බජ්ජා අරොගා”ති ආහ. සත්ථා “සුවිනිච්ඡිතං අධිකරණ”න්ති ථෙරස්ස සාධුකාරමදාසි. සා භික්ඛුනී සුවණ්ණබ්බිසදිසං පුත්තං චිජාසි. තං ගහෙත්වා රාජා පසෙනදි කොසලො පොසාපෙසි. “කස්සපො”ති වස්ස නාමං කත්වා අපරභාගෙ අලඬ්ඝරිත්වා සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. ඉති තං රඤ්ඤො පොසාවනිකපුත්තත්තාපි “කුමාරකස්සපො”ති සඤ්ජානිංසුති. තං එකදිවසං අත්ථවනෙ සමණධම්මං කරොන්තං අත්ථකාමා දෙවතා පඤ්ඤෙ උග්ගහාපෙත්වා “ඉමෙ පඤ්ඤෙ භගවත්තං පුච්ඡා”ති ආහ. ථෙරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡිත්වා පඤ්ඤවිස්සජ්ජනාවසානෙ අරහත්තං පාපුණි. භගවාපි තං චිත්තකරීකානං භික්ඛුනං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසි.

සෙනබ්බාති තස්ස නගරස්ස නාමං. උත්තරෙන සෙනබ්බාති සෙනබ්බානො උත්තරදිසාය. රාජඤ්ඤාති අනභිසිත්තකරාජා. දිට්ඨිගතන්ති දිට්ඨියෙව. යථා ගුථගතං මුත්තගතන්ති චුත්තෙ න ගුථාදිතො අඤ්ඤං අත්ථි, එවං දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං. ඉතිපි නත්ථිති තං තං කාරණං අපදිසිත්වා එවමිපි නත්ථිති වදති. පුරා...පෙ.... සඤ්ඤාපෙතිති යාව න සඤ්ඤාපෙති.

වන්දිමසුරියඋපමාවණ්ණනා

411. ඉමෙ හො, කස්සප, වන්දිමසුරියාති සො කිර ථෙරෙන පුච්ඡිතො චිත්තෙසි “අයං සමණො පයමං වන්දිමසුරියෙ උපමං ආහරි, වන්දිමසුරියසදිසො භවිස්සති පඤ්ඤාය, අනභිභවනියො අඤ්ඤාන, සවෙ පනාහං ‘වන්දිමසුරියා ඉමස්මිං ලොකෙ’ති භණ්ණස්සාමි, ‘කිං නිස්සිතා එතෙ, කිත්තකපමාණා, කිත්තකං උච්චා’ති ආදිති පලිවෙදෙස්සති. අහං බො පනෙතං නිබ්බෙදෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, ‘පරස්මිං ලොකෙ’ ඉච්චෙවස්ස කථෙස්සාමි”ති. තස්මා එවමාහ.

භගවා පන තතො පුබ්බෙ න වීරස්සෙව සුධාහොජනීයජාතකං කථෙසි. තත්ථ “වන්දෙ වන්දො දෙවපුත්තො, සුරියෙ සුරියො දෙවපුත්තො”ති ආගතං. භගවතා ව කථිතං ජාතකං වා සුත්තන්තං වා සකලජම්බුදිපෙ පත්ථටං හොති, තෙන සො “එත්ථ නිවාසිතො දෙවපුත්තා නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුන්ති චිත්තෙත්වා දෙවා තෙ න මනුස්සාති ආහ.

412. අත්ථි පන, රාජඤ්ඤ, පරියායොති අත්ථි පන කාරණන්ති පුච්ඡති. ආබාධිකාති විසභාගවෙදනාසඬ්ඛාතෙන ආබාධෙන සමන්තාගතා. දුක්ඛිතාති දුක්ඛජපත්තා. බාළ්භගිලානාති අධිමත්තගිලානා. සද්ධායිකාති අහං තුම්හෙ

සද්දහාමි, තුම්හෙ මය්හං සද්ධායිකා සද්ධායිතබ්බවචනාති අත්ථො. පච්චයිකාති අහං තුම්හෙ පත්තියාමි, තුම්හෙ මය්හං පච්චයිකා පත්තියායිතබ්බාති අත්ථො.

වොරාදිඋපමාවණ්ණනා

413. උද්දිසිත්වාති තෙසං අත්තානඤ්ච පටිසාම්මිතණ්ඩකඤ්ච දස්සෙත්වා, සම්පට්ඨජාපෙත්වාති අත්ථො. විජ්ජලපන්තස්සාති “සුත්තො මෙ, ධිතා මෙ, ධනං මෙ”ති විවිධං පලපන්තස්ස. නිරයපාලෙසුති නිරයෙ කම්මකාරණිකසත්තෙසු. යෙ පන “කම්මමෙව කම්මකාරණං කරොති, නත්ථි නිරයපාලා”ති වදන්ති. තෙ “තමෙනං, භික්ඛවෙ, නිරයපාලා”ති දෙවදුතසුත්තං පටිබාහන්ති. මනුස්සලොකෙ රාජකුලෙසු කාරණිකමනුස්සා විය හි නිරයෙ නිරයපාලා භොන්ති.

415. වෙළුපෙසිකාහිති වෙළුච්චිවෙහි. සුනිම්මජ්ජපාති යථා සුට්ඨු නිම්මජ්ජිතං භොති, එවං නිම්මජ්ජපථං, අපනෙථාති අත්ථො.

අසුචිති අමනාපො. අසුචිසඬ්ඛාතොති අසුචිකොට්ඨාසභූතො අසුචිති ඤාතො වා. දුග්ගන්ධොති කුණපගන්ධො. ජෙගුච්ඡොති ජිගුච්ඡිතබ්බසුත්තො. පටිකුලොති දස්සනෙනෙව පටිසාවහො. උබ්බාධතිති දිවස්ස ද්වික්ඛන්තුං න්හන්වා තික්ඛන්තුං වත්ථාති පරිවත්තෙන්වා අලඬ්ඛනපටිමණ්ඩිතානං වක්ඛවත්තිආදීනම්පි මනුස්සානං ගන්ධො යොජනසතෙ යිතානං දෙවතානං කණ්ඨෙ ආසත්තකුණපං විය බාධති.

416. පුන පාණාතිපාතාදිපඤ්චසිලාති සමාදායවත්තෙන්තානං වසෙන වදති. තාවතිංසානන්ති ඉදඤ්ච දුරෙ නිබ්බන්තා තාව මා ආගච්ඡන්තු, ඉමෙ කස්මා න එත්තිති වදති.

418. පච්චන්ධුපමො මඤ්ඤෙ පටිභාසිති පච්චන්ධො විය උපට්ඨාසි. අරඤ්ඤවනපත්ථානීති අරඤ්ඤකඩගයුත්තතාය අරඤ්ඤාති, මහාවනසණ්ඩතාය වනපත්ථානි. පන්තානීති දුරාති.

419. කල්‍යාණධම්මෙති තෙනෙව සිලෙන සුන්දරධම්මෙ. දුක්ඛපටිකුලෙති දුක්ඛං අපත්ථෙත්තෙ. සෙය්‍යො භවිස්සතිති පරලොකෙ සුගතිසුඛං භවිස්සතිති අධිජ්ජායො.

420. උපවිජ්ජඤ්ඤාති උපගතවිජායනකාලා, පරිපක්කගබ්භා න විරස්සෙව විජායස්සතිති අත්ථො. ඔපභොග්ගා භවිස්සතිති පාදපරිවාරිකා භවිස්සති. අනායබ්බසනන්ති මහාදුක්ඛං. අයොති සුඛං, න අයො අනායො, දුක්ඛං. තදෙනං සබ්බසො සුඛං බ්බසති වික්ඛිපතීති බ්බසනං. ඉති අනායොව බ්බසනං අනායබ්බසනං, මහාදුක්ඛන්ති අත්ථො. අයොනිසොති අනුපායෙන. අපක්කං න පරිපාවෙන්තිති අපරිණං අබ්භං ආයුං අන්තරාව න උපවිජ්ජන්දන්ති. පරිපාකං ආගමෙන්තිති ආයුපරිපාකකාලං ආගමෙන්ති. ධම්මසෙනාපතිනාපෙනං චුත්තං —

“නාහිනන්දාමි මරණං, නාහිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථාති. (ථෙරගා. 1001)

421. උබ්භින්දිත්වාති මත්තිකාලෙපං භින්දිත්වා.

422. රාමණෙය්‍යකන්ති රමණියභාවං. වෙලාසිකාති බිඬ්ඛාපරාධිකා. කොමාරිකාති තරුණදාරිකා. තුය්හං ජීවන්ති සුපිනදස්සනකාලෙ නික්ඛන්තං වා පටිසන්තං වා ජීවං අපි නු පස්සන්ති. ඉධ චිත්තාවාරං “ජීව”න්ති ගහෙන්වා ආහ. සො හි තත්ථ ජීවස්සඤ්ඤිති.

423. ජියායාති ධනුජියාය, ගීවං වෙදෙන්වාති අත්ථො. පත්ථින්නතරොති ථද්ධතරො. ඉමිනා කිං දස්සෙති? තුම්හෙ ජීවකාලෙ සත්තස්ස පඤ්චක්ඛන්ධාති වදන්ති, වචනකාලෙ පන රූපක්ඛන්ධමත්තමෙව අවසිස්සති, තයො බන්ධා අජ්ජවත්තා භොන්ති, විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො ගච්ඡති. අවසිට්ඨෙන රූපක්ඛන්ධෙන ලහුතරෙන භවිතබ්බං, ගරුකතරො ව භොති. තස්මා නත්ථි කොචි කුහිං ගන්තාති ඉමමත්ථං දස්සෙති.

424. නිබ්බුතන්ති වූපසන්තතෙජං.

425. අනුපභව්වාති අවිනාසෙන්වා. ආමතො භොතීති අද්ධමතො මරිතුං ආරද්ධො භොති. ඔධුනාථාති ඔරතො කරොථ. සන්ධුනාථාති පරතො කරොථ. නිද්ධුනාථාති අපරාපරං කරොථ. තඤ්චායතනං න පටිසංවෙදෙතීති තෙන වක්ඛුනා තං රූපායතනං න විභාවෙති. එස නයො සබ්බන්ථං.

426. සඬ්ඛධමොති සඬ්ඛධමකො. උපලාපෙත්වාති ධම්මිත්වා.

428. අග්ගිකොති අග්ගිපරිවාරකො. ආපාදෙය්‍යන්ති නිප්ථාදෙය්‍යං, ආයුං වා පාපුණාපෙය්‍යං. පොසෙය්‍යන්ති හොජනාදිහි හරෙය්‍යං. වඩ්ඨෙය්‍යන්ති වඩ්ඨිං ගමෙය්‍යං. අරණිසහිතන්ති අරණියුගලං.

429. තිරොරාජානොපීති තිරොරට්ඨෙ අඤ්ඤස්මිම්පි ජනපදෙ රාජානො ජානන්ති. අඛ්‍යන්තොති අවිසදො අජෙකො. කොපෙනපීති යෙ මං එවං වක්ඛන්ති, තෙසු උප්පජ්ජනකෙන කොපෙනපි එතං දිට්ඨිගතං හරිස්සාමි පරිහරිස්සාමිති ගහෙන්වා විවරිස්සාමි. මක්ඛෙනාති තයා චුත්තයුත්තකාරණමක්ඛලක්ඛණෙන මක්ඛෙනාපි. පලාසෙනාති තයා සද්ධිං යුග්ගහලක්ඛණෙන පලාසෙනාපි.

430. හරිතකපණ්ණන්ති යං කිඤ්චි හරිතකං, අන්තමසො අල්ලතිණපණ්ණම්පි න හොතිති අත්ථො. සන්තද්ධකලාපන්ති සන්තද්ධධනුකලාපං. ආසිත්තොදකාති වටුමානීති පරිපුණ්ණසලිලා මග්ගා ව කන්දරා ව. යොග්ගානීති බලිබද්දෙ.

බහුනික්ඛන්තරොති බහුනික්ඛන්තො විරනික්ඛන්තොති අත්ථො. යථාහතෙන හණ්ඨෙනාති යං වො තිණකට්ඨොදකහණ්ඨකං ආරොපිතං, තෙන යථාහතෙන යථාරොපිතෙන, යථාගහිතෙනාති අත්ථො.

අප්පසාරානීති අප්පග්ගානි. පණ්ණයානීති හණ්ඨානි.

ගුථභාරිකාදිඋපමාවණ්ණනා

432. මම ව සුකරහත්තන්ති මම ව සුකරානං ඉදං හත්තං. උග්ගරන්තන්ති උපරි සරන්තං. පග්ගරන්තන්ති හෙට්ඨා පරිස්සවන්තං. කුම්භෙ ඛිවෙත්ථ හණෙනි කුම්භෙ ඛො එත්ථ හණෙ. අයමෙව වා පායො. තථා හි පන මෙ සුකරහත්තන්ති තථා හි පන මෙ අයං ගුට්ඨො සුකරානං හත්තං.

434. ආගතාගතං කලිං ගිලනීති ආගතාගතං පරාජයගුලං ගිලති. පජ්ජොහිස්සාමිති පජ්ජොහනං කරිස්සාමි, බලිකම්මං කරිස්සාමිති අත්ථො. අක්ඛෙති දිබ්බිස්සාමාති ගුලෙහි කිළිස්සාම. ලිත්තං පරමෙන තෙජසාති පරමතෙජෙන විසෙන ලිත්තං.

436. ගාමපට්ටන්ති වුට්ඨිතගාමපදෙසො වුච්චති. “ගාමපද”න්තිපි පායො, අයමෙවත්ථො. සාණභාරන්ති සාණවාකභාරං. සුසන්තද්ධොති සුබද්ධො. ත්වං පජානාහීති ත්වං ජාන. සවෙ ගණ්හිතුකාමොසි, ගණ්හාහීති චුත්තං හොති.

බොමන්ති බොමවාකං. අයන්ති කාළලොහං. ලොහන්ති තම්බලොහං. සජ්ඣන්ති රජතං. සුවණ්ණන්ති සුවණ්ණමාසකං. අභිනන්දිංසුති කුස්සිංසු.

437. අත්තමනොති සකමනො කුට්ඨවිත්තො. අභිරද්ධොති අභිප්පසන්තො. පඤ්භාපට්ඨානානීති පඤ්ඤපට්ඨානානි. පච්චනීකං කත්තබ්බන්ති පච්චනීකං පට්ටිරුද්ධං විය කත්තබ්බං අමඤ්ඤදිස්සං, පට්ටොමගාහං ගහෙන්වා අට්ඨාසිත්ති අත්ථො.

438. සඩ්ඝාතං ආපජ්ජන්ති සඩ්ඝාතං විනාසං මරණං ආපජ්ජන්ති. න මහප්ඵලොති විපාකඵලෙන න මහප්ඵලො හොති. න මහානිසංසොති ගුණානිසංසෙන මහානිසංසො න හොති. න මහාපුත්තිකොති ආනුභාවපුත්තියා මහාපුත්තිකො න හොති. න මහාවිජ්ජාරොති විපාකවිජ්ජාරතාය මහාවිජ්ජාරො න හොති. බීජනඩ්ගලන්ති බීජඤ්ච නඩ්ගලඤ්ච. දුක්ඛෙත්තෙති දුට්ඨුඛෙත්තෙ නිස්සාරඛෙත්තෙ. දුබ්භුමෙති විසමභූමිභාගෙ. පතිට්ඨාපෙය්‍යාති ය්‍යපෙය්‍ය. ඛණ්ඩානීති ඡින්නහින්නානි. පුතීනීති නිස්සාරානි. වාතාතපහතානීති වාතෙන ව ආතපෙන ව හතානි පරියාදින්නතෙජානි. අසාරාදානීති තණ්හිලසාරාදානරහිතානි පලාලානි. අසුඛසයිතානීති යානි සුක්ඛාපෙත්වා කොට්ඨෙ ආකිරිත්වා ය්‍යිතානි, තානි සුඛසයිතානි නාම. එතානි පන න තාදිසානි. අනුප්පවෙච්ඡෙය්‍යාති අනුපවෙසෙය්‍ය, න සම්මා වස්සෙය්‍ය, අන්වද්ධමාසං අනුදසාහං අනුපඤ්චාහං න වස්සෙය්‍යාති අත්ථො. අපි නු තානීති අපි නු එවං ඛෙත්තබ්බිප්පට්ඨිදොසෙ සති තානි බීජානි අඩ්ඤ්ඤානි අඩ්ඤ්ඤානි උද්ධං වුද්ධිං හෙට්ඨා විරුළ්භිං සමන්තතො ව වෙපුල්ලං ආපජ්ජෙය්‍යුන්ති. එවරුපො බො රාජඤ්ඤ යඤ්ඤොති එවරුපං රාජඤ්ඤ දානං පරුපසාතෙන උප්පාදිතපච්චයතොපි දායකතොපි පරිග්ගාහකතොපි අවිසුද්ධත්තා න මහප්ඵලං හොති.

එවරුපො බො රාජඤ්ඤ යඤ්ඤොති එවරුපං රාජඤ්ඤ දානං අපරුපසාතෙන උප්පන්තපච්චයතොපි අපරුපසාතිතාය සීලවන්තදායකතොපි සම්මාදිට්ඨිආදිගුණසම්පන්නපරිග්ගාහකතොපි මහප්ඵලං හොති. සවෙ පන ගුණාතිරෙකං නිරොධා වුට්ඨිතං පටිග්ගාහකං ලහති, වෙනතා ව විපුලා හොති, දිට්ඨෙව ධම්මෙ විපාකං දෙනීති.

439. ඉමං පන ථෙරස්ස ධම්මකථං සුත්වා පායාසිරාජඤ්ඤා ථෙරං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං ථෙරස්ස මහාදානං දත්වා තතො පට්ඨාය මහාජනස්ස දානං පට්ඨපෙසි. තං සන්ධාය අථ බො පායාසි රාජඤ්ඤාතිආදි චුත්තං. තත්ථ කණාජකන්ති සකුණ්ඩකං උත්තණ්ඩුලහත්තං. බ්ලඩ්ගදුනියන්ති කඤ්ඨකදුනියං. ධොරකානි ච වත්ථානීති ථුලානි ච වත්ථානි. ගුළුවාලකානීති ගුළුදසානි, පුඤ්ජපුඤ්ජවසෙන ඨිතමහත්තදසානීති අත්ථො. එවං අනුද්දිසතීති එවං උපදිසති. පාදාපීති පාදෙනපි.

440. අසක්කච්චන්ති සද්ධාවිරහිතං අස්සද්ධදානං. අසහත්ථානි න සහත්ථෙත. අවිත්තිකතන්ති විත්තිකාරවිරහිතං, න විත්තිකාරම්පි පච්චුපට්ඨාපෙත්වා න පණිතවිත්තං කත්වා අදාසි. අපච්ඡිදන්ති ඡඩ්ඞිතං විජ්ජතිතං. සුඤ්ඤං සෙරීසකන්ති සෙරීසකං නාම එකං තුව්ඡං රජතවිමානං උපගතො. තස්ස කිර ද්වාරෙ මහාසිරීසරුක්ඛො, තෙන තං “සෙරීසක”න්ති වුච්චති.

441. ආයස්මා ගවංපතීති ථෙරො කිර පුබ්බෙ මනුස්සකාලෙ ගොපාලදාරකානං ජෙට්ඨකො හුත්වා මහතො සිරීසස්ස මූලං සොධෙත්වා වාලිකං ඔකිරිත්වා එකං පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරං රුක්ඛමූලෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනා ලද්ධං ආහාරං දත්වා තතො චුතො තස්සානුභාවෙන තස්මිං රජතවිමානෙ නිබ්බන්ති. සිරීසරුක්ඛො විමානද්වාරෙ අට්ඨාසි. සො පඤ්ඤාසාය වස්සෙහි එලති, තතො පඤ්ඤාස වස්සානි ගතානීති දෙවපුත්තො සංවෙගං ආපජ්ජති. සො අපරෙත සමයෙන අමීහාකං හගවතො කාලෙ මනුස්සෙසු නිබ්බන්තිත්වා සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා අරහත්තං පත්තො. පුබ්බාවිණ්ණවසෙන පන දිවාචිහාරත්ථාය තදෙව විමානං අභිණ්හං ගච්ඡති, තං කිරස්ස උතුසුඛං හොති. තං සන්ධාය “තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා ගවංපතී”තිආදි චුත්තං.

සො සක්කච්චං දානං දත්වාති සො පරස්ස සත්තකම්පි දානං සක්කච්චං දත්වා. එවමාරොචෙසීති “සක්කච්චං දානං දෙථා”තිආදිනා නයෙන ආරොචෙසි. තඤ්ච පන ථෙරස්ස ආරොචනං සුත්වා මහාජනො සක්කච්චං දානං දත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො. පායාසිස්ස පන රාජඤ්ඤස්ස පරිවාරකා සක්කච්චං දානං දත්වාපි නිකන්තිවසෙන ගන්ත්වා තස්සෙව සන්තිකෙ නිබ්බන්තා. තං කිර දිසාවාරිකවිමානං වට්ටනිඅට්ඨියං අහොසි. පායාසිදෙවපුත්තො ච එකදිවසං වාණිජකානං දස්සෙත්වා අත්තනො කතකම්මං කට්ඨෙසීති.

ඉති සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථායං

පායාසිරාජඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නිට්ඨිතා ච මහාවග්ගස්සත්ථවණ්ණනා.

මහාවග්ගට්ඨකථා නිට්ඨිතා.